

Giới thiệu Vương Hậu 14 Tuổi

Là tác phẩm mang hơi hướm ngôn tình sắc, Vương Hậu 14 Tuổi nhắc về nhân sinh nếu có thể quay đầu thì làm thế nào? Vậy đối đãi với người phản bội mình, quay lại thời gian, xé xuống nguy trang của hân, đâm bẹp hân già mồm cãi láo, dụ hoặc hân yêu chính mình sau đó hung hăng ném hân đi, đem hân nhốt đánh vào mười tám tầng địa ngục. Còn người thâm mến mình tình nguyện vì chính mình tan xương nát thịt thì làm gì bây giờ? Quay đầu lại, sủng ở trong tay, yêu ở trong lòng, dạy dỗ thật tốt, dưỡng thành một lão công nhị thập tứ hiếu. “Nếu kiếp này còn có thể quay lại từ đầu, ta nhất định. . . Sẽ không mù. . . mất.” “Nàng nhớ kỹ cho ta, nếu có đời sau, nàng dám phụ ta, dù đuổi tới địa ngục ta cũng sẽ làm nàng tan xương nát thịt.” Tam sinh trên đài, duyên định kiếp sau. Nếu thời gian có thể đảo lưu, ta cho người nhất thế tình duyên. Nếu thời gian có thể đảo lưu, đập núi sông, đốt thiên địa, chúng ta cũng phải ở cùng nhau. Đây cũng là tựa truyện nữ cường dị giới được nhiều bạn đọc đón nhận, bởi sự dung hòa giữa dị giới và ngôn tình, mang lại một câu chuyện đầy thú vị.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Hết Thảy Từ Đầu 1

Tà dương như máu, hồng quang khắp trời.

Mặt đất dử tợn, một mảnh tinh phong huyết vũ (gió tanh mưa máu).

Máu, vô biên vô tận, từ trên đài tam sinh lan tràn xuống, đem mặt đất nhuộm đậm thành một mảnh màu hồng đen.

Tam giới luân hồi đài, tam sinh tam thế duyên, nơi tận cùng trên đài tam sinh Cửu Châu, lúc này những mảnh tích của bức tường đồ đầy đất, nơi nơi đều là thi thể, nơi nơi đều là dấu vết chém giết.

“Người... Đi mau... Phốc...” Lúc này, chính giữa đài tam sinh, nam tử một thân đầy máu mạnh mẽ phun một ngụm máu tươi ra, thân thể chống đỡ không nổi sắp ngã xuống, lại liều mạng cắn răng gắt gao đứng lên, cánh tay trái đã bị thương vô phương nhúc nhích, cánh tay phải lại cao cao giơ lên, giống như trụ chống trời chìa lên phía trên không ngừng áp chế đá lớn vạn cân.

Cơ quan đá lớn không ngừng bị hạ thấp xuống, hai chân hắn đã lún thật sâu vào đất, lại vẫn không nhúc nhích có chống đỡ.

“Vì sao?” Đứng ở trước mặt hắn, Mặc Thiên Thần đồng thời một thân là máu trong mắt thần sắc phức tạp, cơ hồ vô pháp dùng lời nói hình dung.

Vì sao? Nam nhân này xưng bá Cửu Châu nhất phương bị nàng xem như địch nhân, mỗi lần gặp mặt chính là không chết không ngừng tranh đấu, lúc này, là lúc nàng trúng mai phục vô lực xoay chuyển, lại ngàn dặm xa xôi chạy tới liều chết muốn cứu nàng rời đi.

Vì sao? Nàng không hiểu, vì sao?

Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần trước mắt vết thương chồng chất cả người đầm máu, cái gì cũng không nói, chính là nhìn thật sâu, phảng phất một ánh mắt này, muốn đem nàng nhập vào linh hồn, muốn đem nàng ghi khắc ba đời.

Mặc Thiên Thần nắm chặt kiếm trong tay, Phong Sơ Cuồng, địch nhân của nàng, vì sao... Vì sao...

“Mặc Thiên Thần người thế nhưng còn chưa chết...”

“Giết, giết tên phản đồ này...”

“Mặc Thiên Thần, lão phu hôm nay nhất định phải đem người nghiền xương thành tro...”

“Giết a...”

“...”

Từng đợt ồn ào náo động theo gió lạnh sắc bén cuốn thẳng lên, .

Trước đài tam sinh ngoài trăm thước chi chít vô lâm đồng đạo, cao thủ hoàng tộc, cao thủ nhân tộc, đem nơi đây vây chặt như nêm cối, cũng không dám tiến lên chém giết.

Bởi vì, trên đài tam sinh máu loãng gom lại thành dòng suối, có quá nhiều đồng bạn của bọn họ chết trên tay Mặc Thiên Thần và Phong Sơ Cuồng.

Phản đồ? Nàng Mặc Thiên Thần làm việc không thẹn trời đất, cho tới bây giờ chưa từng làm chuyện có lỗi với nhân tộc, vì sao kêu nàng phản đồ? Vì sao nhiều người như vậy muốn giết nàng? Vì sao? Vì sao?

Mặc Thiên Thần không hiểu, cũng nghĩ không ra.

Nàng không biết chuyện này nàng vốn muốn đi lấy linh dược cho người nàng thương yêu, vì sao lại thành tử địa? Vì sao nàng thành phản đồ nhân tộc?

Thật sự là, rất buồn cười.

“Còn không... Đi mau...” trận pháp cự thạch không ngừng áp chế, vốn bản thân bị trọng thương các vết thương trên người Phong Sơ Cuồng đã toàn bộ vỡ ra, máu như nước chảy xuống, lại gất gao đứng vững.

“Đi?” Mặc Thiên Thần cười khổ một tiếng, hôm nay đã son cùng thủy tận, đi như thế nào, như thế nào đi ra ngoài, một thân kinh mạch của nàng đều đã đứt hết, nơi đây đã là tử địa của nàng.

Dựa lưng vào phía sau lưng Phong Sơ Cuồng, Mặc Thiên Thần không có nói mấy lời liên lụy Phong Sơ Cuồng, giờ này khắc này nói những thứ đó là không cần thiết, nàng chỉ muốn biết rốt cuộc là ai tiết lộ chuyện nàng tới đây? Nàng vì sao biến thành phản đồ?

Là ai, là ai âm thầm phía sau dùng độc thủ hãm hại nàng?

“Còn chưa giải quyết xong?” Đúng lúc này, dưới đài tam sinh một âm thanh rất nhỏ vang lên, rất nhẹ, rất nhỏ, xen lẫn trong huyên não của mọi người, cơ hồ làm người ta nghe không được.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Hết Thủy Từ Đầu 2

Thân thể Mặc Thiên Thần mạnh mẽ run lên, âm thanh này...

Âm thanh này nàng tuyệt đối không nghe lầm, dù trong vạn người nàng cũng có thể nghe ra, bởi vì, âm thanh này, nàng khắc ghi dưới đáy lòng, khắc vào trong linh hồn.

“Thiên Hạo, Huyền Thiên Hạo...” Giọng Mặc Thiên Thần run run.

Huyền Thiên Hạo, người trong lòng nàng, người bất chấp hết thủy yêu say đắm, vị hôn phu của nàng, vị hôn phu mà nàng cho rằng cũng đối với nàng yêu thương trả giá tất cả, vị hôn phu yêu nàng cũng như nàng yêu hắn, nhưng lúc này, âm thanh kia... âm thanh kia...

Không khí, trong nháy mắt đè nén kinh người.

Thân kiếm đỏ bùng, trường kiếm hiện huyết quang, chậm rãi từ trong tay Mặc Thiên Thần giờ lên.

“Người điên rồi...” Cảm giác được hơi thở Mặc Thiên Thần đột nhiên sắc bén bành trướng lên, Phong Sơ Cuồng hoảng sợ quay đầu, Mặc Thiên Thần muốn liều mạng?

“Ta muốn xem rõ, rốt cuộc là ai.” Trường kiếm màu đỏ trong tay vượt ngang qua một cái, từ phía kiếm khí điên cuồng nháy mắt bắt đầu giống như giông bão sắp kịch liệt xoay tròn gào thét mà đến.

Nàng muốn xem, người hãm hại nàng rốt cuộc là ai? Rốt cuộc có phải là người nàng dùng hết kiếp này để yêu thương.

Chẳng sợ hồn phi phách tán, nàng cũng phải biết.

Máu tươi đang chảy, Mặc Thiên Thần rõ ràng cảm giác được sinh mệnh đang trôi qua, nhưng so với sinh mệnh trôi qua, kiếm khí vô hình kia càng lúc càng lớn, tựa lốc xoáy lấy hai người bọn họ làm trung tâm, bay lên.

“Không tốt, bọn chúng muốn liều mạng...”

“Không thể để ả dùng tuyệt mệnh kiếm, mau, xông lên giết bọn họ...”

Cao thủ vây quanh bốn phía đài tam, nhất thời giờ đao kiếm hướng Mặc Thiên Thần vọt tới.

Trường kiếm màu đỏ, như sóng tràn bờ.

Màu đỏ leng keng, sát khí bay tới.

Lấy mệnh làm kiếm, lấy máu làm gió, Mặc Thiên Thần nhìn bốn phía người vọt tới, sát khí trong mắt bắn ra, trường kiếm màu đỏ trong tay mạnh mẽ ngang trời chém xuống, đồng thời hét to một tiếng: “Đi ra cho ta.”

Kiểm quang màu đỏ huyết nguyệt loan đao như bầu trời, xuất thế ngang trời, phá tan tứ phương.

“Oanh...” Trong phút chốc, chỉ thấy kiếm quang huyết nguyệt loan đao lướt qua, vách đá trên đài vây bọn họ ầm ầm bể tan tành, sập xuống, đá lá vụn cân mà Phong Sơ Cuồng liều mạng chống đỡ, cũng bị chém thành vô số đoạn, rơi xuống.

Hồng quang bắn ra, phá vỡ giam cầm, bắn về phía bốn phương tám hướng, nhắm phía mọi người đuổi giết tới.

“A...”

“Tuyệt mệnh thần kiếm, mau tránh ra...”

“Mau lui lại, mau lui lại...”

Mặc Thiên Thần dùng hết sức lực cuối cùng xuất ra huyết nguyệt kiếm quang, uy lực to lớn, không người có thể kháng cự, đó là lấy việc thiêu đốt sinh mệnh cuối cùng của mình làm đại giới.

Kiểm quang lướt qua, tất cả người ngăn chặn không kịp đều bị trực tiếp xé rách, trước đài tam sinh một mảnh huyết sắc bay lên, chướng ngại vật đều bị tiêu diệt.

Bụi đất tung bay, máu tràn ngập tứ phương.

“Phốc...” Một ngụm máu tươi phun ra, Mặc Thiên Thần cơ hồ suy yếu đứng không nổi, chỉ có thể dựa vào lưng Phong Sơ Cuồng phía sau, nhưng cặp mắt kia lại gắt gao cơ hồ muốn dùng hết tất cả sức lực của nàng, gắt gao nhìn chăm chăm một đạo thân ảnh phía trước.

Bạch y như tuyết, nho nhã quân tử.

Kia một thân bạch y, một thân nho nhã, kia dung nhan tuấn tú, kia cung chiều tươi cười, hết thảy đều quen thuộc, chỉ có ánh mắt kia, chỉ có ánh mắt đột nhiên chống lại mắt nàng toát ra đến phức tạp, kích động, trốn tránh, làm lơ, lạnh như băng, ánh mắt đó, xa lạ khiến người ta kinh hồn táng đảm.

Huyền Thiên Hạo, Huyền Thiên Hạo, cư nhiên thật sự là Huyền Thiên Hạo.

Tuấn tú như trước, nho nhã vẫn như cũ, ha ha, nho nhã vẫn như cũ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Hết Thảy Từ Đầu 3

Ôm ngực, Mặc Thiên Thần đã không biết nơi đó là tư vị gì.

Người dùng hết đời để yêu a, đó là người nàng toàn tâm toàn ý yêu a, hôm nay lại...

Tim, rất đau...

Không, không đau, bởi vì, đã không còn cảm giác đau.

Vì sao? Hắn vì sao muốn giết nàng?

Quyền thế, lợi ích, tình yêu, nàng cho tới bây giờ cũng không phải là đá cản đường hắn, vì sao, hắn rút cuộc vì cái gì muốn giết nàng?

Tim đã đau đến chết lặng, các loại vấn đề trong lòng nàng chợt lóe lên, nhưng nàng không có thời gian suy nghĩ, cũng không được phép nghĩ nhiều.

Gió tuyết thổi qua, bông tuyết nhẹ nhàng từ trên bầu trời bay xuống, rất xinh đẹp, rất mỹ lệ, lại lạnh như băng.

“Ha ha...” Đột nhiên, Mặc Thiên Thần đột nhiên ngửa mặt lên trời cuồng thanh cười to.

Rất buồn cười , người nàng toàn tâm toàn ý yêu lại muốn giết nàng.

Nhiều năm yêu say đắm như vậy, nhiều năm cùng sinh cộng tử như vậy, nhiều năm chàng chàng thiếp thiếp như vậy, kết quả hóa ra là đầy bụng tính kế, chém giết lẫn nhau.

Rất buồn cười , kẻ thù nàng một lòng đối địch lại muốn cứu nàng.

Này hết thầy rất buồn cười , chưa từng có buồn cười, nàng chính là một chuyện cười.

Huyết lệ theo khóm mắt Mặc Thiên Thần chảy xuống, từng giọt từng giọt nhỏ xuống, đó là nước mắt chua xót điên cuồng, đó là máu đau thương đến mức tận cùng.

“Mặc Thiên Thần a Mặc Thiên Thần, người kiếp này bị mù.” Kiếp này nàng mù mới có thể yêu người như vậy.

“Nàng đúng là mù.” Phá rớt đá lớn vạn cân, Phong Sơ Cuồng xoay người ôm chặt Mặc Thiên Thần điên cuồng cười to, huyết lệ lại chậm rãi theo gò má chảy xuống.

Nàng là mù, trong mắt mới có thể chỉ nhìn thấy kẻ đầy bụng tính kế kia.

“Phốc.” Một ngụm máu tươi phun ra, thân thể Mặc Thiên Thần hướng sau gục.

“Thiên Thần.” Phong Sơ Cuồng gất gao chống đỡ.

Giương mắt, chống lại mắt Phong Sơ Cuồng, lòng Mặc Thiên Thần vốn chỉ có kinh đau cùng hối hận đã không có thể chứa cảm xúc khác, bỗng nhiên nảy lên một cỗ chua xót.

Trong mắt mờ lung, bóng dáng Phong Sơ Cuồng đột nhiên hiện lên.

Cùng nàng tranh chấp , cùng nàng giao thủ , cùng nàng đối chọi gay gắt , cùng nàng... Quá nhiều, quá nhiều, nguyên lai Phong Sơ Cuồng rõ ràng cao hơn nàng lại nhiều lần nhường nàng, đối với nàng là như vậy, chỉ tiếc, nàng cả đời này mắt bị mù, chỉ chú ý một người, chú ý một người muốn đẩy nàng vào tử địa, vu oan nàng là phản đồ nhân tộc tội nhân thiên cổ.

“Ta...xin...lỗi...” Hết thầy đều chậm, chậm.

“Không, ta không cần ba chữ kia.” Mặc Thiên Thần đột ngột xin lỗi Phong Sơ Cuồng nghe hiểu , Phong Sơ Cuồng nhất thời gất gao nắm lấy tay Mặc Thiên Thần hét lớn.

Chưa sót cười, Mặc Thiên Thần nắm ngược lại tay Phong Sơ Cuồng, trên mặt như khóc như cười: “Nếu thời gian có thể quay lại, ta nhất định... Sẽ không vớ vẩn”

Nếu thời gian còn có thể quay lại, nàng nhất định sẽ không phạm sai lầm đồng dạng, tam sinh thạch thượng nàng cho hắn một đời tình duyên.

“Nàng nhớ kỹ cho ta , nếu có kiếp sau, nàng dám phụ ta, ta dù đuổi tới địa ngục cũng sẽ khiến nàng tan xương nát thịt.” Phong Sơ Cuồng mắt màu đỏ ướt át máu.

Gió tuyết thổi qua, sát khí từ từ nổi lên.

Bàn tay trắng nõn từ trên người rơi xuống, rơi xuống nước bụi bặm.

Một lời không thể nghe thấy, theo gió tuyết kia, tung bay trời đất Cửu Châu.

“Nàng đáp ứng ta, kiếp sau, nàng chính là của ta.” Mỉm cười, Phong Sơ Cuồng ôm chặt lấy Mặc Thiên Thần mỉm cười.

Mà trong mỉm cười của hắn, sau lưng Phong Sơ Cuồng là bức tranh dã thú to lớn, giương nanh múa vuốt, ngạo thị hư không.

“Rống...”

Gió qua Cửu Châu, mặt đất dữ tợn cuồng phong đại cuốn, lấy sinh mệnh làm đại giới công kích, nơi đi qua đốt hủy hết thầy.

Trước đài tam sinh, một mảnh hư vô.

Một người không tha.

Gió tuyết vù vù thổi qua, như khóc như la.

Nếu thời gian có thể trở lại, ta cho ngươi một đời tình duyên.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Hết Thảy Từ Đầu 4

Cửu Châu đại lục, trên thánh địa cửu phong của nhân tộc.

“Um.” Rên rỉ một tiếng, Mặc Thiên Thần ôm cái trán hoảng hốt mở mắt ra.

Đập vào mắt một mảnh ánh sáng màu đỏ, chói mắt cơ hồ muốn hoa mắt nằng.

Mặc Thiên Thần nhắm chặt mắt, lấy tay che một chút ánh sáng màu đỏ kia, chờ thích ứng ánh sáng chói mắt này, mới từ từ một lần nữa mở mắt ra.

“Hử? Huyết kiếm?” Trước mắt, một trường kiếm toàn thân đắm chìm trong máu, đang chớp động ánh sáng đỏ như máu, sát khí bức người, rục rịch, nếu không có vách đá phong tỏa, nó phải phát muốn bay ra.

Này, đây là kiếm của nàng a, năm nàng mười ba tuổi tiến nhằm vào cửu phong, lấy máu kích hoạt huyết kiếm, thì một mực đi theo bên người nàng làm vũ khí, hiện tại thế nào lại trong vách đá, còn giống như chưa lấy ra bình thường?

Vách đá, phong tỏa, a, không, không đúng?

Mặc Thiên Thần đột nhiên chấn động, mạnh mẽ ngẩng đầu nhìn tứ phương, vách đá rêu xanh sặc sỡ, nền đất làm bằng bạch ngọc, bông tuyết băng kính trong suốt, này hết thảy hết thảy...

Này thật giống như tình cảnh thời điểm nàng mười ba tuổi có được huyết kiếm a.

Chống thân thể choáng váng, Mặc Thiên Thần rất nhanh vọt tới băng kính trước mặt.

Ngẩng đầu, trong băng kính chiếu ra một bóng người mỹ lệ, một người mang theo ngây ngô mang theo chật vật, lại thanh xuân không gì sánh được.

Mỹ lệ mà mềm mại, qua mấy năm tuyệt đối khuynh quốc khuynh thành.

Này... Này... Mặc Thiên Thần vượt mặt nàng, chân chân thật thật, đây là hình dáng lúc nàng mười ba tuổi, này... Này bốn phía tất cả đều là chuyện thời điểm nàng mười ba tuổi đã xảy ra a.

Này...

Mặc Thiên Thần hung hăng cho mình một bạt tai, nàng không phải chết rồi sao, thế nào có thể xuất hiện tại nơi này? Đây là có chuyện gì?

Nếu thời gian có thể quay lại, ta cho ngươi một đời tình duyên.

Nếu có thể trở lại, ta tuyệt sẽ không mù mắt.

Gió núi thổi qua, một câu này phảng phất như nói một khắc trước, đột nhiên từ chốn u minh bay tới quán vào trong lòng.

Mặc Thiên Thần trong lòng chấn động, ánh mắt mờ mịt.

Nửa ngày sau, Mặc Thiên Thần cúi đầu nhìn tay mình, máu thịt chân thật, chính mình chân thật, không phải hư vô, không phải giả tượng.

Từ từ nắm tay thật chặt, Mặc Thiên Thần ngẩng đầu nhìn huyết kiếm còn đang khảm trong vách đá, vẫn chưa lấy xuống, trong lòng một cỗ suy nghĩ khó tả chậm rãi sôi trào.

Đây là lão thiên cho nàng cơ hội sống lại một lần sao?

Gió núi vù vù thổi qua, khắp hàng ngàn đầy hương hoa lê thơm ngát.

Huyết kiếm sừng sững thật sâu trong vách núi, Mặc Thiên Thần vô phương kiềm chế kích động như sấm, hướng huyết kiếm trong vách núi bị phong ấn, lúc này đã hấp đầy máu của nàng, toả ra hồng quang vờn tay ra.

Đầu ngón tay mới đụng chạm đến vách núi, chỉ nghe một tiếng gầm rú thanh thúy vang lên, huyết kiếm phá vách mà ra, bay về phía nàng.

Dùng máu mở phong ấn, lấy giết đút kiếm, hung binh nhất thế gian, huyết chi kiếm, lại lần nữa rơi vào trong tay nàng, trên thân kiếm sát khí dữ dội tựa như

trước.

Nắm chặt huyết kiếm trong tay, Mặc Thiên Thần hít sâu một hơi, phản thủ tung kiếm liền hướng tới kia phong ấn huyết kiếm vách núi nhất kiếm lột bỏ.

Nay đã sống lại, như vậy, ai nợ nàng ai không nợ nàng , hết thấy tính toán sòng phẳng.

Huyết kiếm bị phong ấn ngàn năm ra khỏi vỏ, kiếm vừa quăng ra, vách bạch ngọc phong ấn trong sơn động nháy mắt âm âm sụp đổ, lộ ra một cái đầm nước xanh biếc.

Nước suối vừa lộ ra, nhất thời một cổ cam liệt thơm ngát xông vào mũi, làm ý nghĩ Mặc Thiên Thần vốn mất máu quá nhiều nháy mắt một mảnh thanh minh.

“Nơi này thế nhưng còn có đầm nước lớn như vậy?” Mặc Thiên Thần hơi kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Hết Thấy Từ Đầu 5

Nàng nhớ rõ lần đó sau khi nàng lấy được huyết kiếm, bởi vì mất máu quá nhiều hơn nữa trong lòng hoảng loạn, căn bản không chú ý sau vách núi này có cái gì, không nghĩ tới hôm nay một lần nữa sống lại, thứ đầu tiên nhìn thấy lại ngoài dự kiến của nàng.

Cất bước tiến vào sau vách núi bị phá, Mặc Thiên Thần xem trước mắt như một hồ nước rộng, nhưng không có nơi phát ra nguồn suối, bị hương vị cam liệt hấp dẫn, nhìn không được ngồi xổm xuống nâng lên uống một ngụm.

Nước cam liệt trong veo, vào miệng cơ hồ có thể so với quỳnh tương ngọc dịch (rượu ngon).

“Ồ.” Mặc Thiên Thần đột nhiên nhẹ nhàng ồ lên một tiếng, nước suối này vừa vào miệng, liền dường như uống được linh dược trị liệu trọng thương trăm năm, nàng vừa rồi mất máu quá nhiều nháy mắt chữa khỏi, tinh thần cũng nội lực cơ hồ so với thời điểm khỏe mạnh còn muốn tốt hơn.

Đầm nước này...

Là linh tuyến sao?

Mặc Thiên Thần trong kinh ngạc hiện lên nồng đậm kinh hi, linh tuyến vừa nói chính là truyền thuyết, cho tới bây giờ đều chỉ nghe nói, hôm nay cư nhiên nàng gặp được, nhưng lại nhiều như vậy, này quả thực...

“À...” Ngay tại lúc Mặc Thiên Thần kinh hi, không chú ý máu từ trên tay nàng rơi vào hồ nước, trong phút chốc, Mặc Thiên Thần trở mắt nhìn một hồ nước lớn cứ như vậy biến mất trước mắt nàng.

“Biến mất? Biết chạy?” Mặc Thiên Thần không thể nào không kinh ngạc, hồ nước biết chạy?

Dù là linh tuyến, cũng không có khả năng thông linh như thế đi ,

Trong kinh ngạc, Mặc Thiên Thần đột nhiên cảm thấy chỗ cổ tay phát lạnh, dường như có cái gì nhập vào, ngay sau đó nàng cũng cảm giác được , hồ sóng, hồ nước vừa rồi không có biến mất, mà là bám vào trên thân thể nàng, thật giống như một vật trang sức, làm cái không gian độc lập bám vào trên thân thể nàng.

Không gian? Độc lập , có được hồ sóng lớn như vậy làm một cái không gian độc lập ? Thiên địa linh tuyến làm không gian cho chủ? Này...

Đời trước Mặc Thiên Thần cũng coi như đã trải qua sóng to gió lớn , lúc này cảm giác được cũng không khỏi trùng lớn mắt.

Có được không gian linh tuyến này, tương đương về sau nàng liền mang một kho linh dược, phải biết rằng, lấy linh tuyến làm thuốc đó chính là làm ít công to a.

Giơ cổ tay lên, Mặc Thiên Thần nhìn điểm xanh biếc như một viên phi thủy trên cổ tay, tựa như cái bớt.

Tâm niệm vừa động, trong không gian nước linh tuyến liền theo ý nghĩ của nàng, đột nhiên xuất hiện trước mặt nàng.

“Ông...” Nước linh tuyến vừa xuất hiện, huyết kiếm trong tay Mặc Thiên Thần bỗng nhiên động đậy, liền hướng điểm xanh biếc trên cổ tay nàng tới gần, dường như muốn đi vào bên trong.

Mặc Thiên Thần thấy vậy tâm niệm vừa động, huyết kiếm lập tức bị thu vào trong không gian linh tuyến bên trong cơ thể nàng.

“keng...” Huyết kiếm vừa vào không gian linh tuyến, Mặc Thiên Thần lập tức cảm giác được một đầu huyết kiếm chìm vào linh tuyến nhảy nhót.

Lấy linh tuyến dưỡng kiếm, ngày sau mũi nhọn càng sâu.

Khỏe miệng Mặc Thiên Thần từ từ hiện lên độ cong tươi cười, mạnh mẽ xoay người đi ra ngoài sơn động.

Ngoài động, hương lệ thấm vào ruột gan, gió núi xuân sắc bay lượn.

Ngày đó, nàng không kịp nghĩ, không kịp so đo, không kịp khắc sâu yêu, không kịp oán hận, cả đời này nàng sẽ không mù mắt.

Sống lại một lần, ai ăn ta ta bắt nhỏ ra, ai thiếu ta ta bắt phải trả, ân thù hận hận, ai cũng chạy không thoát.

Gió mát thổi lên, trời cũng khinh cuồng.

Cửu Phong, đệ nhất thánh sơn nhân tộc.

Cửu Phong sở hữu chín ngọn núi, mỗi ngọn núi có các kỳ danh, mà ngọn núi cuối cùng lại không có tên, trực tiếp lấy Cửu Phong làm tên.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Hết Thảy Từ Đầu 6

Hoa núi rực rỡ, thảo dược thơm ngát, trên Đệ Cửu Phong nhóm được đồng tìm kiếm, về mặt đều sốt ruột.

Mặc Thiên Thần đi lên liếc mắt nhìn thấy sư phụ nàng, đầy mặt lãnh khốc đứng ở đỉnh núi lạnh lạnh nhìn nàng, về mặt kia cơ hồ lạnh muốn xuất ra nước.

“Thiên Thần sư tỷ đã trở lại, thật tốt quá...”

“Nhanh đi tìm Thủy Thủy sư tỷ bọn họ, Thiên Thần sư tỷ đã trở lại...”

Được đồng canh giữ trên núi vừa thấy Thiên Thần lộ diện, nhất thời thích động, vui mừng kêu lên liền hướng chỗ phát ra âm thanh chạy tới, bọn họ tìm ba ngày ba đêm Thiên Thần sư tỷ đã trở lại.

“Ngươi là có chuyện gì xảy ra?” Sư phụ Mặc Thiên Thần Lãnh Trầm Hình về mặt vốn tức giận nhìn đại đệ tử đột nhiên biến mất ba ngày không thấy, lúc ánh mắt thấy Mặc Thiên Thần một thân là máu thì nhất thời chuyển biến, không chút nào che giấu lo lắng rõ ràng hiện lộ trong mắt.

Mặc Thiên Thần nhìn sư phụ đầy mặt tức giận lại không giấu lo lắng, dù trải qua đau lòng tới chết lặng, thời điểm sinh tử đại kiếp cũng không khóc than tâm, mạnh mẽ chưa xót rồi tỉnh rồi mù.

“Sư phụ.” Nhào mạnh một cái, Mặc Thiên Thần xông vào lòng Lãnh Trầm Hình, hưng phấn giấu ở trong lòng thâm đau cùng may mắn chính mình còn có thể làm lại một lần, khi nhìn thấy thân nhân mình, hoàn toàn bạo phát ra.

Khóc, tê tâm liệt phế.

“Thần Nhi, làm sao vậy? Là ai bắt nạt con? con nói với sư phụ, sư phụ đi giết cả nhà hắn.” Lãnh Trầm Hình nhìn đại đệ tử cho tới bây giờ cứng cỏi ôn hòa, bỗng nhiên khóc thương tâm như thế, lập tức đau lòng ôm Mặc Thiên Thần kêu.

Dám bắt nạt đồ đệ nàng, diệt cửu tộc.

Trong tai nghe Lãnh Trầm Hình sốt ruột cùng lo lắng, Mặc Thiên Thần càng ôm chặt lấy eo Lãnh Trầm Hình, năm đó, sư phụ nói Huyền Thiên Hạo không phải người tốt, nàng không có nghe lời, cố ý đi theo Huyền Thiên Hạo rời khỏi Cửu Phong, vào thời điểm đó dù thấy về mặt sư phụ trong nháy mắt già đi mấy tuổi, nàng cũng không hiểu là có ý tứ gì.

Hiện tại nhớ lại mới hiểu được, sư phụ là lo lắng cho nàng, lo lắng cho nàng a.

May mắn ông trời cho nàng cơ hội làm lại một lần, kiếp này nàng sẽ không để sư phụ vì nàng lo lắng nữa phần.

ở trong lòng Lãnh Trầm Hình thống thống khoái khoái khóc một hồi, Mặc Thiên Thần lau khô nước mắt khi ngẩng lên trên mặt đã tràn ngập tươi cười: “Không có ai bắt nạt con, chỉ là con trượt chân rớt xuống Bất Quy cốc, hiện tại có thể nhìn thấy sư phụ thật vui vẻ, thật vui vẻ.”

Nhìn đệ tử vừa khóc vừa cười, Lãnh Trầm Hình nhú nhú mày, đại đệ tử này của nàng tuy rằng mới mười ba tuổi, nhưng tâm tính cực kỳ cứng cỏi, vừa khóc vừa cười tùy hứng như vậy thật khó gặp, nhất định là có chuyện.

Lại không biết, Mặc Thiên Thần đảo một vòng sinh tử, dĩ nhiên minh bạch mọi chuyện tùy tâm tùy tính thì tốt, tội gì áp chế thất tình lục dục, muốn khóc liền khóc, muốn cười liền cười, người sống cả đời sẽ mưu đồ khoái ý ân cừ, tiêu sái theo gió.

“Bất Quy cốc, con đi vào trong đó làm gì...”

“Sư tỷ, sư tỷ, tỷ chạy đi đâu, Thủy Thủy tìm tỷ cả ba ngày, thật làm cho Thủy Thủy sốt ruột.” Đang lúc mở miệng, sư muội duy nhất của Mặc Thiên Thần Lãnh Thủy Thủy nghe tiếng gió nhanh chóng chạy về đỉnh núi, xông tới chỗ Mặc Thiên Thần.

Thủy Thủy tròn vo mới mười tuổi, một bộ tinh linh cổ quái, lớn lên thật giống Ngọc Nữ trong tranh tét, thật đáng yêu.

Mặc Thiên Thần nghe vậy lập tức xoay người ôm lấy Thủy Thủy nhào tới, tiểu sư muội này của nàng năm đó ngoài sáng trong tối giúp nàng thật nhiều chuyện, lúc trước đi theo Huyền Thiên Hạo người đối với nàng không tốt, tiểu Thủy Thủy này sẽ trực tiếp đuổi giết tới cửa, kếm chút diệt tam tộc người ta, làm cho người bên cạnh Huyền Thiên Hạo không ai dám đối với nàng bất kính, này đó tình nghị chính là chân thành tha thiết nhất.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Hết Thấy Từ Đầu 7

“Sư tỷ cũng nhớ Thủy Thủy.” Mặc Thiên Thần ôm lấy viên cầu nhỏ cười nói.

“A, đúng rồi, sư tỷ mau đi xem bọn tiểu linh thảo, bọn nó có vài cọng đã héo rũ, Thủy Thủy thật lo lắng, sư tỷ mau hỗ trợ, sư phụ, đợi lát nữa hãy mắng sư tỷ, trước mướn sư tỷ cho Thủy Thủy dùng.” Tiểu Thủy Thủy cực cơ trí, thấy sư phụ sắc mặt lúc này không tốt, lập tức lôi kéo Mặc Thiên Thần bỏ chạy.

Mặc Thiên Thần thấy vậy hướng sư phụ Lãnh Trầm Hình áy náy cười, bị Thủy Thủy lôi kéo liền chạy.

Sư phụ nàng Lãnh Trầm Hình cùng phong chủ Đệ Tứ Phong và Bất Quy Phong quan hệ tốt lắm, nếu biết nàng lấy huyết kiểm phong trấn của Bất Quy phong, khẳng định không cho nàng thứ tốt ăn.

Đời trước, nàng bị phạt nhìn vách tường hai năm mới xem như kết thúc việc này.

Hiện tại, nàng cũng không muốn đối diện bức tường, cho nên, vẫn là trước gạt một chút, hắc hắc.

Trên Đệ Cửu Phong linh khí đầy đủ, từng trận linh thảo thơm ngát từ phía sau núi bay tới, thấm vào ruột gan.

Đệ Cửu Phong chính là núi thuốc của Cửu Phong, linh vật thảo dược trên Đệ Cửu Phong nuôi trồng, thậm chí cả nhân tộc đều hiếm thấy.

Đệ Cửu Phong truyền thừa chính là y thuật, dược thuật, độc thuật.

Đừng nhìn Đệ Cửu Phong chỉ có hai đệ tử là Mặc Thiên Thần và Lãnh Thủy Thủy, đừng nói tám núi khác, dù Đệ Nhất Phong môn nhân ngàn vạn cũng không dám dễ dàng đắc tội bọn họ.

Mặc người võ công có cao, mặc người uy phong lâm liệt, trên Đệ Cửu Phong muốn người chết canh ba sẽ không sống tới canh năm.

Đây là Đệ Cửu Phong, được nhân tộc trăm vạn dặm ban tặng danh tiếng quý thần chi phong.

“Sư tỷ, tỷ xem linh thảo nhị phẩm Thủy Thủy nuôi, bọn nó làm sao vậy?” Bị Thủy Thủy tóm đến vườn trồng linh thảo phía sau núi, Thủy Thủy nghiêm mặt bĩu môi sốt ruột hỏi Mặc Thiên Thần.

Vốn tưởng rằng Thủy Thủy là sợ nàng bị sư phụ mắng mới tìm có, nhưng không nghĩ tới cư nhiên thực sự vài cọng linh thảo nhị phẩm đang từ từ héo rũ, Mặc Thiên Thần không khỏi xoa xoa đầu Thủy Thủy nói: “Đừng nóng vội, sư tỷ nhìn xem.”

Học y dùng dược không thể thiếu linh thảo linh dược, nhưng linh thảo khan hiếm bởi vậy, Đệ Cửu Phong sớm đã bắt đầu tự mình nuôi dưỡng linh thảo, các nàng lúc sáu tuổi sư phụ đã để bọn họ bắt đầu gieo trồng từ linh thảo nhất phẩm.

Mặc Thiên Thần đi vào vườn linh thảo, nhìn bốn phía mấy chục cọng linh thảo nhị phẩm, cũng chính là linh thảo sinh trưởng hai trăm năm, nhều nhều mây. Đang định xoay người nhìn kỹ, bên tai đột nhiên truyền đến một loạt tiếng nói như hải đồng: “Không... Thoải mái...”

“Thật nhiều... nước...”

“Ồ ô, rề... ta sắp hồng rồi...”

Âm thanh nho nhỏ, tựa như hải đồng mới bắt đầu bị bỏ tập nói, ở trong phần nộ phát biểu cảm xúc của bọn nó.

“?” Mặc Thiên Thần sững sốt, là ai đang nói chuyện.

Ngẩng đầu, bốn phương tám hướng ngoại trừ nàng và Thủy Thủy, một nhóc được đồng cũng không có, âm thanh này...

Cúi đầu, nhìn mấy linh thảo nhị phẩm bên cạnh, Mặc Thiên Thần ở trong đầu kinh ngạc hỏi: “Là các ngươi đang nói chuyện với ta phải không?”

“Nước... Thật nhiều...”

“Khó chịu...”

Âm thanh bị bỏ tập nói này trực tiếp ở trong đầu Mặc Thiên Thần vang lên, thật trực tiếp.

Này... Linh thảo có thể nói?

Nàng có thể nghe hiểu lời linh thảo nói?

Mặc Thiên Thần không thể không khiếp sợ, mắt phượng mỹ lệ cơ hồ hoàn toàn tròn lên, linh thảo cho tới bây giờ không biết nói, nàng thế nào...
Này...

Ngay tại Mặc Thiên Thần kinh ngạc, hình vẽ hình phi thúy xanh biếc tại cổ tay đột nhiên chớp động một chút, trong linh tuyến không gian chỗ sâu nhất hồ sóng đầm bèo rong nhẹ nhàng lay động thân thể.

Linh tuyến không gian trong thân thể nàng, động thái như vậy Mặc Thiên Thần trước tiên cảm giác được, này...

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Hết Thấy Từ Đầu 8

Này là vì đầm bèo rong, cho nên, nàng có thể nghe hiểu lời nói của mấy linh thảo?

Ôm tâm trạng thử một lần, Mặc Thiên Thần ngồi xổm xuống, dè dặt cẩn trọng đào ra một gốc cây hai trăm năm nhị phẩm không già, đem nó dời đến nơi khô ráo.

“Thật thoải mái...” Lập tức, âm thanh cảm thán như vậy truyền vào trong đầu Mặc Thiên Thần, sau đó cây linh thảo kia còn tựa hồ duỗi thân mở cạnh huyệt chạm vào tay Mặc Thiên Thần, ý bảo cảm tạ.

Lần này, Mặc Thiên Thần là vạn phần xác định, nàng có thể hoàn toàn hiểu biết suy nghĩ của linh thảo.

Hưng phấn, vô pháp dùng lời diễn tả, không có gì so được được sự có thể cùng được liệu câu thông, phải biết rằng, được liệu so với người yêu đối với được sự mà nói càng hữu dụng a.

“Thủy Thủy, cô nhóc béo, ha ha.” Nhảy cao ba trượng, Mặc Thiên Thần nhảy lộn mèo một cái đến bên cạnh trước mặt Thủy Thủy, ôm Thủy Thủy liền cười lớn xoay vòng.

“Sự tỷ, không cho phép kêu muội là cô nhóc béo, sự tỷ hư, không cho phép kêu.” Bị động tác của Mặc Thiên Thần đột nhiên hưng phấn làm cho hoảng sợ, bất quá này không thể làm cho Thủy Thủy bất không được yếu điểm, sự tỷ nàng lại kêu nàng là cô nhóc béo, tìm đánh.

“Ha ha, Thủy Thủy...”

Gió mát cuộn cuộn mà bay lên, hương thuốc liên tục truyền đi.

Dưới trời xanh mây trắng, thịnh thế có song ảnh.

Những ngày tiếp theo, mỗi ngày Mặc Thiên Thần uống linh tuyến rất nhanh gia tăng nội lực, ngăn ngừa một tháng, cũng đã khôi phục được trạng thái cao nhất khi nàng mười tám tuổi đời trước.

Mà trong một tháng này, nàng mỗi ngày cùng nhóm linh thảo tiếp xúc, cùng nhóm linh thảo hòa hợp càng ngày càng cao, nuôi dưỡng cũng càng thuận buồm xuôi gió.

Hết thấy, đều dựa theo nàng tính toán.

Một ngày này, gió mát thích ý, trời xanh mây trắng như dệt, hương hoa núi rực rỡ bay tới.

“Thiên Thần sư tỷ, phong chủ và Thủy Thủy sư tỷ đi Bất Quy Phong, phong chủ nhân tỷ không cần tìm kiếm.” một được đồng ở phía sau phòng trà nước tìm được Mặc Thiên Thần hồi bẩm nói.

Bởi vì là được đồng, chẳng phải môn hạ Lãnh Trầm Hình, cho nên mặc dù tuổi lớn hơn Mặc Thiên Thần, vẫn phải xưng sư tỷ.

Mặc Thiên Thần đang ở phòng trà nước chuẩn bị dùng linh tuyến trong không gian pha chế nước trà, bưng qua cho sư phụ, nghe vậy gật đầu nói: “Ừm, ta đã biết.”

Sư phụ nàng rất thích chạy tới Bất Quy phong cùng phong chủ giao lưu, đã lúc này không ở đây, vậy lát sau này lại pha cho bọn họ uống.

Buồng dụng cụ trà trong tay, Mặc Thiên Thần đang định xoay người rời đi, đột nhiên cảm thấy giắt mình trong lòng, ngay sau đó liền cảm ứng được hơi thở của ba ngoại nhân, không dùng thông báo nhanh chóng mà đến, nhất thời sắc mặt trầm xuống giẫm chân tại chỗ liền ra, dám xông vào Đệ Cửu Phong, giết không tha.

“Người tới là ai?” trên núi có được đồng phát hiện hét lớn.

Người tới nghe vậy cũng không dừng lại, ngược lại càng rất nhanh xông lên, chỉ một đạo âm thanh lãnh liệt vang lên: “Nhân tộc thái tử Huyền Thiên Hạo viếng thăm Đệ Cửu Phong chủ.”

Huyền Thiên Hạo, Huyền Thiên Hạo.

Vốn đã dặm chân bay ra Mặc Thiên Thần nghe vậy chấn động mạnh, Huyền Thiên Hạo, người đến là nhân tộc thái tử Huyền Thiên Hạo, người đời trước nàng ái mộ yêu say đắm lại bị hấn mưu sát còn vu oan bêu danh thiên cổ...

Năm đó, nàng mười sáu tuổi mới gặp hắn, thế nào lúc này nàng mới mười ba tuổi đã gặp?

Nghi vấn ngăn ngại ở trong đầu xẹt qua, nhưng trong nháy mắt, cừu hận cũ, chua xót đau khổ, các loại tư vị đều xông lên đầu, năm ngón tay Mặc Thiên Thần gắt gao nắm thành nắm tay.

Huyền Thiên Hạo, Huyền Thiên Hạo.

“Người tới dừng lại.” tiếng được đồng bên ngoài truyền tới.

Mà ba đạo hơi thở không ngừng, vẫn như trước hướng đỉnh núi bay nhanh đến, thậm chí muốn trực tiếp nhào vào trong sân Mặc Thiên Thần.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Hết Thấy Từ Đầu 9

“Thiên Thần sư tỷ, chúng ta...” được đồng đang đứng chung với Mặc Thiên Thần nghe vậy giương mắt nhìn về phía Mặc Thiên Thần, lời vừa ra miệng chỉ thấy Mặc Thiên Thần nhanh chóng tóm lấy roi phi thúy dùng làm trang sức, đi nhanh ra ngoài.

Roi phi thúy này ngày thường là làm trang sức, nhưng công dụng...

Được đồng vội vàng đi theo Mặc Thiên Thần chạy ra ngoài.

“Đệ Cửu Phong chủ, ta thái tử điện hạ đến viếng thăm, người...” ngoài sân, ba đạo thân ảnh hướng tới cửa viện hô, trong âm thanh lãnh liệt tràn ngập

cao ngạo.

“Vèo...” trong đó người trần đầy kiêu căng còn chưa có rống xong, bỗng nhiên thấy trường tiên xanh biếc từ trong viện phá không mà đến, như một con thanh xà mạnh mẽ chớp lên, thế tới mãnh liệt, không lưu tình chút nào, đồng thời âm thanh lãnh liệt vang lên: “Cút cho ta.”

Tiên ảnh ngàn trọng, tựa như sóng biển vỗ tới liên tục, nháy mắt bao phủ toàn thân ba người, nếu đánh trúng, không chết cũng phải tàn phế.

Nam tử trung niên lớn tuổi nhất trong ba người thấy vậy sắc mặt trầm xuống, thân hình hướng phía trước nhảy lên ngăn ở trước mặt hai người khác, năm ngón tay nắm lại mang theo tiếng sấm nổ mạnh, rất nhanh hướng roi phi thúy chụp tới.

Một phen bắt được đuôi roi, nam nhân trung niên quát lạnh nói: “Làm càn, ai dám...”

“Lớn mật.” Không ngờ hán quát lạnh còn chưa nói xong, giọng Mặc Thiên Thần so với hán còn lãnh khốc hơn bay nhanh mà ra, chỉ thẳng ba người: “Dám xông vào Đệ Cửu Phong, giết không tha.”,,,

Lời nói lạnh như băng mang theo sát khí, cùng lúc này, nam nhân bắt lấy roi phi thúy tru lớn một tiếng, giống như bị độc xà cắn tay vội vàng ném roi đi, sắc mặt nháy mắt xanh mét, thân thể lay động một cái, không đứng vững thối lui vài bước, ngay sau đó phù phù một tiếng ngổ ở trên mặt đất.

Hết thấy bất quá trong nháy mắt, hai người phía sau hán lúc này mới theo kịp.

“Ảnh, sao lại thế này?” Theo sát phía sau một nữ nhân xinh đẹp, nhất thời kinh hãi.

Ảnh là ngũ cấp cao thủ, dù ở trong nhân tộc toàn bộ đều là cao thủ, ai cũng không dám coi khinh, nhưng mới lên Đệ Cửu Phong, bất quá mới đối mặt đã tổn thất sức chiến đấu, nháy mắt hấp hối, này...

“Đệ Cửu Phong gì đó nguoi cũng dám chạm vào.” Bóng dáng vàng nhạt từ trong viện đi ra, Mặc Thiên Thần vuốt ve roi trong tay, mắt lạnh đảo qua sắc mặt Ảnh hộ vệ trên mặt đất xanh mét, lạnh lạnh hừ nói.

Nàng chém roi ra, không phải bất luận kẻ nào cũng dám bắt, đều có thể bắt, sẽ phải có giác ngộ cái chết.

“Nguoi thật to gan, đã thương nhất phẩm hộ vệ hoàng triều, mau đưa đưa giải được ra đây, bằng không...” nữ nhân xinh đẹp vừa thấy Mặc Thiên Thần bộ dạng mới mười ba tuổi, nhất thời phần nộ.

“Bằng không thế nào?” Lạnh như băng mà mang theo sát khí tuyệt đối, Mặc Thiên Thần tựa như hàn băng vạn năm, lạnh lùng sắc bén sắc mà xơ xác.

Nữ nhân xinh đẹp kia nhất thời rung mình một cái, trong lòng không khỏi kinh hãi, một bé gái nhỏ nhỏ thế nhưng lại có loại sát khí sắc nhọn này, khiến nàng đối mặt không khỏi rung mình, lập tức lấy vũ khí ra, hướng tới Mặc Thiên Thần liên quát: “Nguoi dám lấy hạ phạm thượng.”

Mắt Mặc Thiên Thần tràn đầy lệ khí, đảo qua Ảnh hộ vệ cùng nữ nhân này Hồng hộ vệ, hai người kia trước đây một mực làm khó dễ nàng, nàng yêu ai yêu cả đường đi không cùng bọn họ so đo, ăn qua không ít thua thiệt trong bóng tối.

Hôm nay, nhà nàng cũng không yêu, quạ đen này cũng đừng nghĩ có trái cây tốt gì ăn.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Hết Thủy Từ Đầu 10

Lập tức, lời cũng không nói roi trong tay trực tiếp hóa thành Thiên Đạo ảnh, ở trước mặt Hồng hộ vệ nháy mắt dẹt ra một đạo thiên la địa võng.

“Hừ, kỹ xảo nhỏ nhỏ cũng dám lấy ra diễn trước mặt bốn tọa... A...” Hồng hộ vệ thấy Mặc Thiên Thần đang ở trước mặt nàng dùng roi dẹt một mạng lưới, không khỏi cười lạnh một tiếng vũ khí ra khỏi vỏ, hoa chiêu như vậy ở trước mặt nàng vô dụng, nhiên không chờ nàng hướng Mặc Thiên Thần tấn công tới, dưới chân mạnh mẽ nhoáng một cái, ý nghĩ nháy mắt mơ hồ, Hồng hộ vệ nhất thời thảm kêu không tốt, a một tiếng kêu lên.

Một tiếng kêu lên, người toàn bộ ngã xuống, miệng sùi bọt mép.

Mặc Thiên Thần nhìn Hồng hộ vệ trên mặt đất run run, roi trong tay vung lên không trung, lạnh lùng nói: “Lấy hạ phạm thượng? Đừng quên, đây là Đệ Cửu Phong, ta mới là chủ nhân nơi này.”

Đệ Cửu Phong, dù là Nhân Hoàng đến cũng phải nể mặt ba phần, bất quá là nhất giới hộ vệ cũng dám ở Đệ Cửu Phong kêu gào, thù mới hận cũ, độc chết nguoi còn nhẹ.

“Là Thiên Thần sư muội đi? Hôm nay Thiên Hạo đến lễ mừng, xin Thiên Thần sư muội bỏ qua, niệm tình chúng ta cùng là đệ tử cửu phong, bỏ qua chuyện này.” Mặc lời Thiên Thần vừa ngừng, bạch y nam nhân duy nhất còn đứng mở miệng.

Người khiêm tốn, ôn nhuận như ngọc.

Nhưng thấy Huyền Thiên Hạo một thân bạch y, phong hoa tuần tú, quý khí bức người, dung mạo tuyệt mỹ thế gian khó tìm thứ hai, hơi thở một thân nho nhã ôn hòa, vừa nhìn có thể khiến người ta cam tâm quy gối dưới bạch y, không có hai lòng.

Mặc Thiên Thần từ từ ngẩng đầu nhìn trên vẻ mặt nghiêm trang của Huyền Thiên Hạo mang theo áy náy, mi kia, mắt kia, hơi thở kia, thân hình kia, không chỗ nào không phải là người lúc trước nàng yêu đến mức tận cùng.

Từ nhất kiến chung tình, tái kiến ái mộ, tam kiến liền một đời một kiếp đi theo.

Lúc trước cho rằng tình duyên trời định, hiện tại xem ra quả thực chính là mắt bị mù chó má.

Nhìn người trước mắt này vạn phần quen thuộc, trong lòng vẫn nhói nhói đau, nhưng rốt cuộc đã chết qua một lần, tư vị tê tâm liệt phế cùng hận đã chuyển hóa thành tư vị chua xót khó dùng lời diễn tả, tất cả tư vị tụ lại trong tim.

Huyền Thiên Hạo nhìn Mặc Thiên Thần vừa tới đã hạ thủ hai cận vệ, lúc này đang lạnh lạnh nhìn hắn, trong mắt thần sắc phức tạp khó hiểu, trong lòng kinh ngạc tuổi còn nhỏ độc thuật đã kinh người như thế, hơn nữa một chút tình cảm cũng không lưu người kế thừa Đệ Cửu Phong thật lợi hại.

Nhất thời lại nói lần nữa: “Sư huynh hôm nay nóng vội tự tiện xông vào, Thiên Thần sư muội xin chớ trách.”

Nho nhã lễ độ, ôn nhu khiêm tốn.

Mặc Thiên Thần nhìn trong mắt, trong lòng không khỏi một cỗ ác khí xông lên ót, vốn là lòng dạ rắn rết lại còn giả trang quân tử khiêm tốn, nhất thời phần nộ từ trong lòng dâng lên. Trong tay độc tiên hướng Huyền Thiên Hạo chém tới.

“Ai là sư muội người, ta thật trèo cao không nổi.” Độc tiên vu vu mà lên, chiêu chiêu không rời nơi yếu hại của Huyền Thiên Hạo.

Nàng biết Huyền Thiên Hạo lúc này mới mười tám tuổi còn chưa hại qua nàng, thậm chí không có tính kế với nàng, vẫn là thật vô tội. Nhưng hiểu thì hiểu, vô tội mặc vô tội, nàng Mặc Thiên Thần trong lòng tức giận, muốn đánh liền đánh, thế nào.

“Này uy, Thiên Thần sư muội muội hãy nghe ta nói...” Huyền Thiên Hạo không nghĩ tới sư muội Đệ Cửu Phong chưa từng gặp mặt, vừa lên đến một chút mặt mũi cũng không cho hắn, huy roi liền đánh, không khỏi kinh ngạc vội vàng né tránh, nhìn hai hộ vệ bản lãnh còn lớn hơn hắn đều bị hạ độc, sư muội này hắn cũng không dám coi thường.

“Vu vu...” Đáp lại hắn là tiếng độc tiên của Mặc Thiên Thần gào thét.

“Sư muội...”

“Vèo.” Một roi đi qua hung hăng quất vào đùi Huyền Thiên Hạo.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Hết Thảy Từ Đầu 11

“Thiên Thần sư muội, muội hãy nghe ta nói...”

Một roi đi qua, phía sau lưng Huyền Thiên Hạo da tróc thịt bong.

Huyền Thiên Hạo một thân bản lĩnh tất nhiên là cao hơn Mặc Thiên Thần hiện tại, nhưng Mặc Thiên Thần có độc tiên nơi tay, độc tiên Đệ Cửu Phong Lãnh Trầm Hình, phóng tầm mắt thiên hạ có thể bắt được cũng không mấy người, huống chi Huyền Thiên Hạo mới mười tám tuổi, nhất thời tay chân chậm lại, ý nghĩ mờ hồ.

“Lãnh sư thúc, Lãnh sư thúc...” Trong đầu mơ hồ càng ngày càng nặng, Huyền Thiên Hạo biết nếu tiếp tục như vậy hôm nay khẳng định không có gì tốt, không khỏi lên tiếng kêu to Lãnh Trầm Hình.

Kêu sư phụ nàng, hừ, ở trong này, gọi nương hắn cũng không có tác dụng. Mặc Thiên Thần thấy vậy độc tiên trong tay xoắn lại quấn lấy Huyền Thiên

Hạo, trong tay vừa dùng sức, túm chặt Huyền Thiên Hạo như trời bánh chưng kéo ngã xuống.

“Bình...” Huyền Thiên Hạo thật giống như vừa vỡ túi bị Mặc Thiên Thần hung hăng đập trên mặt đất.

Bụi đất tung bay.

“Tê...” Bên cạnh nhóm được đồng xem náo nhiệt, thấy vậy đều nhếch nhếch miệng, lần này khẳng định rất đau.

“Bình.” Độc tiên giờ lên trong thoáng chốc.

“Phốc...” U u mê mê Huyền Thiên Hạo bị đập phun ra một ngụm máu tươi.

Vật áo vỡ tan, da tróc thịt bong, tóc tai bù xù, đầy người chật vật.

Lúc này nếu như Huyền Thiên Hạo bị người quen biết nhìn thấy, tuyệt đối tất cả mọi người sẽ chấn động, đây là thái tử nhân tộc luôn phong độ phiến phiến, quân tử cường đại mà lại cao quý? Đây thật sự là rất khó tin.

Nắm roi mà quát, Mặc Thiên Thần bắt lấy độc tiên một roi lại đem roi phía trước bọc Huyền Thiên Hạo ngã dưới mặt đất.

“Oanh...” Một hồ to hình người nháy mắt hiện ra.

“Thật...thật bạo lực...” nhóm linh thảo trong vườn, từ bên cạnh thấy tình huống này, một đám ghen hòng nhìn trân trối nói.

Trong ngày thường Mặc Thiên Thần đồng bào dịu dàng thế kia, sao lại bạo lực như vậy a.

“Quả nhiên... người không thể... xem... Tướng mạo...”

“Đúng, bất quá ta thích... Thiên Thần, mặc kệ năng bạo lực... Không bạo lực.”

“Ừm, ta cũng thích nữ bạo lực, đánh... Đánh... Ta thích.”

Trong vườn, nhóm linh thảo bị bắt tập nói châu đầu ghé tai nói chuyện, những lời này bị Mặc Thiên Thần nghe thấy, trong lúc nhất thời đầy ngập tức giận đều tiêu tán vài phần.

“A, sư tỷ, tỷ đang làm gì? Đào hồ đất sao? Ta cũng đến.” Đang đánh hăng say, Thủy Thủy ôm một đồng linh thảo từ Bát Quy phong chạy về, thấy vậy kinh ngạc kêu lên.

“Thần Nhi?” Một đường trở về Lãnh Trầm Hình cũng nhượng nhượng mảy.

“Lãnh sư thúc...” Huyền Thiên Hạo còn có một tia thanh minh, nghe vậy nhất thời hơi thờ mông manh kêu lên.

“Sư phụ, người này dám xông vào Đệ Cửu Phong không nói, còn dám giả mạo đương kim thái tử nhân tộc, quả thực buồn cười, không giết Đệ Cửu Phong sẽ không còn danh tiếng.” Mặc Thiên Thần đầy mặt tức giận nghĩa chính ngôn từ, lưu loát rõ ràng trả đũa.

“Phốc...” Huyền Thiên Hạo thần trí vốn đang có một chút thanh minh, nghe vậy một ngụm máu tươi phun ra, không bị đánh ngất đi, mà bị tức ngất đi.

Hắn giả mạo thái tử nhân tộc, hắn giả mạo thái tử nhân tộc, trên dưới cửu phong người nào cũng biết hắn là thái tử nhân tộc a.

“A, là như thế này à, ừm, vậy đánh chết ném xuống núi.” Lãnh Trầm Hình nghe xong vung tay lên, vạ phần tin tưởng đệ tử mình.

Lúc này, may mắn Huyền Thiên Hạo bị tức xiu, nếu còn thanh tỉnh, dự đoán sẽ trực tiếp bị tức chết mà không phải bị tức xiu, có sư thúc như vậy sao, có sao?

“Ô, sư phụ, thực sự có chút giống Huyền Thiên Hạo sư huynh nhà, sư phụ xem...” may mắn, Thủy Thủy là người tinh mắt, bằng không, mạng nhỏ của Huyền Thiên Hạo coi như xong.

Gió mát thổi qua khe núi, hoa núi rực rỡ vô biên.

Trên Đệ Cửu Phong, hơi thở quý dị.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Đảo Loạn Thiên Hạ 1

Một đêm thoáng chốc trôi qua.

“Không đi.” Sáng sớm, Mặc Thiên Thần đã mặt lạnh nhìn Huyền Thiên Hạo đối diện chỉ có một đêm mà bình phục, hiện tại đã một lần nữa khôi phục thành người khiếm tốn ôn nhuận như ngọc, trầm giọng nói.

“Vi sư hiện tại đi không được.” Lãnh Trầm Hình nhìn Mặc Thiên Thần rõ ràng đối với Huyền Thiên Hạo thật không khách khí nói: “Chuyện Nhân Hoàng trùng độc này liên quan trọng đại, vi sư nếu không phải đang lúc luyện chế cứu thiên hoàn hồn đan, nhất định sẽ tự mình đi, hiện tại con trước cùng Phong sư huynh con đi xem tình huống Nhân Hoàng, chờ vi sư luyện thành, lập tức sẽ đi theo.”

“Đề Thủy Thủy đi.” Cùng hoàng thất không giao tình, cứu phụ thân của Huyền Thiên Hạo, không đi.

“Được, con đi.” Một bên Thủy Thủy lập tức hưng phấn nhảy dựng lên.

“Không được, Thủy Thủy y thuật không quá khả quan.” Lãnh Trầm Hình trực tiếp phủ quyết, Thủy Thủy nhất thời im miệng.

“Sur muối, hôm qua tự tiện xông vào Đệ Cửu Phong quả thật là ta không đúng, chỉ là vì trong lòng rất sốt ruột mới làm việc như thế, sur muối, niệm tình chúng ta là người một nhà, mong ra tay cứu giúp phụ hoàng ta.” Huyền Thiên Hạo không nghĩ ra được Mặc Thiên Thần vì sao nhắm vào hắn, nghĩ tới nghĩ lui cũng chỉ có việc ngày hôm qua hắn làm việc lỗ mãng, không khỏi lại xin lỗi lần nữa.

Ôn hòa mà khiếm tốn, tuyệt không vì tự giữ thân phận mà tự đại, làm việc muốn đặt người khác trong mắt, không cần ca ngợi, nhưng ở trong mắt Mặc Thiên Thần đó là hận không thể đem phúc đức hạnh tác của Huyền Thiên Hạo này nấu lại.

Ghê tởm

“Được rồi, Thiên Hạo cũng là đệ tử của nhị sư bá con ở Đệ Nhị Phong, con đi giúp đi.” Lãnh Trầm Hình cuối cùng hạ lệnh nói.

Một lời hạ xuống, Lãnh Trầm Hình lại nhìn về phía Huyền Thiên Hạo cùng hai đại hộ pháp phía sau hắn, sắc mặt lạnh xuống nói: “Quy củ Đệ Cửu Phong người hắn là rõ ràng, hiện tại bỏ qua, lần sau còn dám xông vào, thì đừng trách đệ tử ta thù đoạn độc ác vô tình.”

“Sur thúc dạy phải, đệ tử không dám tái phạm.” Huyền Thiên Hạo đầy mặt chân thành, bất quá vấn đề là Mặc Thiên Thần được không? Tuy rằng nghe nói năng y thuật độc thuật đều cao, bất quá nói tóm lại năng mới mười ba tuổi mà thôi, việc này hắn tìm đến là Lãnh Trầm Hình a.

Bất quá, hắn không dám phản đối Lãnh Trầm Hình, cửu phong tuy rằng là chỗ học tập của nhân tộc, có thể nói là cái nôi bồi dưỡng nhân tài nhân tộc, nhưng phong chủ Đệ Cửu Phong không như những người khác, kia có tiếng kỳ quái, ở trong mắt nàng trừ bỏ hai đệ tử của nàng ra, chính là đan dược so với mệnh những người khác còn quý hơn, trong đó bao gồm Nhân Hoàng.

Hôm nay, nàng có thể phái đại đệ tử đi, đã xem như nể mặt hắn, hắn thật không dám chất vấn bản lĩnh của Mặc Thiên Thần.

Bởi vì vừa chất vấn, vốn là Mặc Thiên Thần không muốn đi sẽ thực sự không đi, phụ hoàng hắn làm sao bây giờ.

“Ừm.” Lãnh Trầm Hình gật đầu, sau đó hướng Mặc Thiên Thần nói: “Đi thôi.”

Sư mệnh làm khó, Mặc Thiên Thần lúc này vạn phần không nói gì.

Kiếp này nàng vốn không muốn tiếp cận nam nhân này, nhưng nàng có một nghi hoặc, Huyền Thiên Hạo vì sao muốn giết nàng? Vì sao muốn vu oan nàng? Nàng có cái gì đáng giá hắn làm như vậy? Phải biết rằng nếu sư phụ nàng biết nàng chết, sẽ giết sạch nhân tộc, nàng cũng không bắt ngờ.

Nàng muốn biết, nàng muốn biết rõ ràng rốt cuộc vì sao.

Nàng không muốn chết không minh bạch.

Hiện tại, được rồi, người đều đưa tới cửa, vậy cũng đừng trách nàng.

Quay đầu, Huyền Thiên Hạo nhìn ánh mắt Mặc Thiên Thần lạnh lạnh nhìn hắn, trên lưng lông tơ không lý do liên động đứng, ánh mắt Mặc Thiên Thần này rất phức tạp, phức tạp đến hắn thậm chí không dám nhìn, thật sự là kỳ quái.

Gió núi mơ hồ, lượn lờ bay lên.

Mặc Thiên Thần thu thập một chút gì đó, mang theo vài cộng linh thảo tam phẩm nàng nuôi dưỡng, xuống núi.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Đảo Loạn Thiên Hạ 2

Ý trời muốn nàng đi, vậy cũng đừng trách nàng đảo loạn phong thủy thiên hạ này.

Son cốc rừng xanh.

Một chiếc xe độc giác thú được ba con ngựa kéo nhanh chóng xuyên qua trên đường lớn, tốc độ cực nhanh cơ hồ có thể so với chim chóc bay trên không trung, bên cạnh, hai con bạch mã thần tuần chờ Ảnh hộ vệ và Hồng hộ vệ, phòng hộ trái phải, một hàng xe ngựa hướng tới hoàng thành nhân tộc nhanh như điện chớp mà đi.

Trong xe độc giác thú, Huyền Thiên Hạo nhìn Mặc Thiên Thần trước mắt nhắm mắt dưỡng thần, trong lòng tư vị khôn kể.

Nghĩ Huyền Thiên Hạo hẳn mặc kệ là ở Cửu Phong hay hoàng thành hoặc là nói nhân tộc, đều là nhân tài bạt nhất, nhân trung chi long, nữ tử từ tám mười tuổi cho tới ba tuổi gặp qua ai không bị phong thái của hắn mê hoặc.

Nhưng Mặc Thiên Thần vừa thấy mặt đã cho hắn một trận không nói, hiện tại dù ở một mình trong buồng xe, từ đầu tới đuôi cả ánh mắt đều không thềm liếc nhìn hắn một cái, phảng phất hắn không tồn tại. Huyền Thiên Hạo lần đầu tiên cảm thấy bị đá kích thật sâu.

Suy đi nghĩ lại, hắn thực sự chưa từng đắc tội tiểu sư muội Độ Cửu Phong này a, thế nào ở trước mặt nàng, mị lực của hắn hoàn toàn không thể thực hiện được chứ?

Chẳng lẽ bởi vì Mặc Thiên Thần còn nhỏ, chưa hiểu được hàm nghĩa nam nhân nữ nhân? Hoặc là trời sinh không thích nam nhân? Ừm, dự đoán chính là như vậy, nhất định là như vậy, không phải hắn không đủ tốt, mà là Mặc Thiên Thần không hiểu hắn xuất sắc.

Huyền Thiên Hạo ở trong xe một bên nhìn Mặc Thiên Thần, một bên tự mình an ủi.

Mà không biết Mặc Thiên Thần không phải coi hắn là không khí, mà là đã sớm muốn nhất đao lưỡng đoạn bỏ hắn ra, hiện tại tại trong xe nhỏ như vậy, còn phải chịu đựng không ra tay, thật là khảo nghiệm sức chịu đựng của nàng, bởi vậy, nhắm mắt làm ngơ, lười nhìn hắn, miễn cho còn chưa có cứu được Nhân Hoàng nàng đã giết thái tử của hắn trước.

Ngoài xe ngựa ngọn cây theo gió mà động, bốn phía náo nhiệt.

“Thiên Thần sư muội, người xem phụ hoàng ta trúng độc là...”

“Người nào?”

Ngay lúc Huyền Thiên Hạo muốn cùng Mặc Thiên Thần thảo luận một chút vấn đề của phụ hoàng, bên ngoài Ảnh hộ vệ đột nhiên hét to một tiếng.

Bên ngoài rừng cây có người?

Trong tiếng hét to, bốn phương tám hướng đột nhiên truyền đến tiếng xé gió bén nhọn tựa chim ưng vỗ cánh sắc bén vô cùng, từng tiếng hướng thẳng xe độc giác thú.

Tên, một loại như ngón tay dài, lại sắc bén như lưỡi dao màu đen, đầy trời giống như mưa hoa, từ bốn phương tám hướng bao phủ thân xe mà đến, sát khí nháy mắt bao phủ.

Mặc Thiên Thần mở mắt ra, ngàn vạn mưa hoa tên, đây chính là ám khí vương giả, lai giả bất thiện.

“Lớn mật.” Ngoài xe độc giác thú Hồng hộ vệ quát một tiếng chói tai, trong phút chốc chỉ thấy hai đạo ảnh bay trên trời, thẳng chống lại ngàn vạn mưa hoa tên.

“Thiên Thần sư muội đừng sợ, này đó tiểu xảo bọn người Hồng hộ vệ sẽ đối phó.” Bên trong buồng xe Huyền Thiên Hạo vô cùng trấn định, dường như quá quen thuộc.

Bất quá sắc mặt Mặc Thiên Thần một mực không thay đổi, nghe vậy cả khóe mắt đều không thềm nhướng, ở đâu có dấu hiệu sợ, nhìn qua so với hắn còn trấn định hơn.

Huyền Thiên Hạo, không nói gì.

“Oanh.” Ngoài xe, ngàn vạn mưa hoa tên còn chưa có tiêu diệt hết, trong rừng cây vài tiếng ầm ầm trầm đục vang lên, ngay sau đó bốn đạo bóng đen theo đông nam Tây Bắc từ phía hướng tới xe ngựa tập kích.

Cây, đại thụ bị nhổ tận gốc, rộng cơ hồ hai thước, không có bất kỳ lực lượng nào kiềm chế, gào thét mà đến, nơi đi qua, vô số cây nhỏ bị khí thế bén nhọn phá hủy thành cặn bã.

“Ngũ cấp cao thủ.” Bên trong xe, Huyền Thiên Hạo sắc mặt thay đổi.

Có thể công kích trong vòng lực khổng lồ lớn như thế.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Đảo Loạn Thiên Hạ 3

Có thể công kích trong vòng lực khổng lồ lớn như thế, lực lượng này khẳng định đã đạt tới ngũ cấp.

Hai hộ vệ Ảnh và Hồng là ngũ cấp cao thủ, đối phương thế như xuất động bốn ngũ cấp cao thủ, đây nhất định phải đưa bọn họ vào đường chết, mẹ nó, hiển nhiên tin tức hẩn viếng thăm Đệ Cửu Phong Lãnh Trầm Hình đã bị lộ.

Trong khi thể ôn nhuận nhất thời sát khí sắc bén dựng lên, Huyền Thiên Hạo mạnh mẽ đứng dậy hướng xe bắn ra ngoài, đồng thời quát: “Muội đừng nhúc nhích, ta sẽ bảo vệ muội.” Người Đệ Cửu Phong độc thuật y thuật cao minh, võ công thì chỉ bình thường, thiên hạ này đều biết.

Mặc Thiên Thần ngồi ở trong xe, nghe vậy lần đầu tiên ngẩng đầu nhìn thoáng qua Huyền Thiên Hạo bay ra ngoài xe.

Ta sẽ bảo vệ muội, ha ha, lúc trước một câu này, khiến nàng cảm động sinh tử cùng nhau.

Lúc này...

Mặc Thiên Thần cúi mắt chậm rãi nhếch môi cười, lúc này, một chút cũng không làm nàng dao động, hẩn bảo hộ nàng, bất quá là vì nàng phải đi cứu phụ hoàng hẩn mà thôi, mà thôi.

Ngoài xe vang lên tiếng nổ lớn.

Mấy chục bóng người lặng yên không một tiếng động từ bốn phía trong rừng cây bắn ra, hướng tới xe ngựa cuồng phác lên.

Mục tiêu của bọn họ thật rõ ràng, Mặc Thiên Thần trong xe ngựa. Chỉ cần giết Mặc Thiên Thần, phong chủ Đệ Cửu Phong Lãnh Trầm Hình khẳng định sẽ tức giận, tiến tới giận chó đánh mèo Nhân Hoàng, chỉ cần Lãnh Trầm Hình không xuống núi, không cứu Nhân Hoàng, như vậy nhân tộc có thể thay người làm chủ.

Khí thể sắc bén, chiêu chiêu đoạt mệnh.

Người che mặt, ngoại trừ bốn ngũ cấp cao thủ, còn lại tất cả đều là tứ cấp cao thủ, đội hình phi thường cường đại, thật giống như này đó cao thủ là cái trắng bình thường.

Phải biết rằng, cao thủ cao nhất nhân tộc chỉ là thất cấp, nghe nói Nhân Hoàng cùng phong chủ Đệ Nhất Phong chính là thất cấp cao thủ, có thể dời non lấp biển, có thể nghịch lưu biến cả, bất quá chỉ nghe nói.

Lục cấp cao thủ, nhân tộc ngàn vạn người cũng bất quá trăm người mà thôi.

Mà hiện tại ra tay đánh lên Huyền Thiên Hạo một hàng hai ngũ cấp cao thủ một tứ cấp cao thủ, vòn vẹn ba người đã xuất động đội hình cường đại như vậy, hiển nhiên là nhất định muốn mạng Mặc Thiên Thần.

Âm thanh xơ xác, từ ngoài xe truyền đến mùi máu tươi, tràn ngập giữa không trung.

Một muốn giết, một muốn bảo vệ, hai phương người ngựa đều là liều mạng.

Mặc Thiên Thần ngồi ở trong xe, lạnh nhạt mà không sợ, một đời nàng đi theo bên cạnh Huyền Thiên Hạo, đội hình ám sát cường đại nào cũng đều gặp qua, như vậy bất quá chỉ là nhỏ nhất mà thôi.

Đầu ngón tay nhẹ nhàng chuyển động, Mặc Thiên Thần từ từ ngẩng đầu nhìn hướng bắc, nơi đó mới là chỗ người áp trần hôm nay, này đó ngũ cấp tứ cấp bất quá chỉ là con kiến mà thôi, đáng tiếc, Huyền Thiên Hạo lúc này lực lượng quá yếu, căn bản cũng không cảm thấy được.

Bên miệng hơi hơi phác họa một tia cười lạnh, nàng không muốn giúp Huyền Thiên Hạo, bất quá ai dám muốn mạng nàng, cũng đừng trách nàng thủ đoạn độc ác vô tình.

Đầu ngón tay khẽ động, một nụ hoa sắp nở mang theo cả lá, xuất hiện trong tay Mặc Thiên Thần, Mặc Thiên Thần chậm rãi thưởng thức, nhìn qua tựa như đang dã ngoại, cùng ngoài xe gió tanh mưa máu hoàn toàn không hòa hợp.

Ngoài xe hàn quang bóng kiếm, huyết phi ảnh lạc (máu chảy đầu rơi).

“Giết.” Ảnh hộ vệ và Hồng hộ vệ đầy mặt đều máu, vũ khí trong tay múa ra một đoàn hồng quang, trong vòng lực vũ khí đều phát ra màu đỏ như máu, hai người một thân vũ lực đã bức đến cực hạn.

Cùng với hai người bọn họ điên cuồng chống cự, người chết ở hai phía càng ngày càng nhiều, tứ cấp chống lại ngũ cấp, thì chính là tìm chết.

“Oanh.” Bảo vệ trước xe ngựa, Huyền Thiên Hạo cùng một ngũ cấp cao thủ đối đầu, bị chấn hướng bay ra ngoài nửa bước, một ngụm máu tươi phun ra, lại cảm cực không dám thối lui mà tiếp tục nhào lên, chống cự người tới hướng bên trong xe Mặc Thiên Thần xuống tay.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Đảo Loạn Thiên Hạ 4

“Thái tử, lui ra phía sau, ta đến.” Lúc này Ảnh hộ vệ cũng không sợ tiết lộ thân phận Huyền Thiên Hạo, người tới khẳng định đã biết bọn họ là ai.

Một cái di hình đổi ảnh, Ảnh hộ vệ tiếp được đối thủ Huyền Thiên Hạo.

Huyền Thiên Hạo lập tức lui ra phía sau, sau khi hít sâu một hơi, quay người liền chống lại tứ cấp cao thủ phía sau đánh tới, hẳn là tứ cấp cao nhất, đối phó tứ cấp cao thủ còn được.

Trong lúc nhất thời, chỉ thấy một mảnh đao quang kiếm ảnh, mau cơ hồ khiến người nhìn không kịp, kích khởi cũng chỉ có đầy trời huyết sắc bay lên.

Không có lời nói dư thừa, chỉ có giờ tay chém xuống.

Chưa từng có nhiều chiêu số, chỉ có liều chết.

Ngón tay đứt đoạn tung bay trong kiếm quang, bãi cỏ xanh biếc bị màu máu thấm thấu vô cùng đen.

“Thái tử, ngài bảo hộ xe, chúng ta giết ra ngoài.” Sắc mặt màu đỏ, Hồng hộ vệ vũ động một kiếm hai lưỡi trong tay khí thế như hồng hướng ra ngoài.

“Được.” Huyền Thiên Hạo bay vọt tới nóc xe, kiếm quang bao phủ tứ phương, bảo vệ xe độc giác thú.

Ảnh hộ vệ cùng Hồng hộ vệ ở phía trước giống như hai vị sát thần, điên cuồng mở đường.

Văn vô đệ nhất, võ vô đệ nhị.

Tuy rằng đều là ngũ cấp cao thủ, nhưng một tia sai biệt, thì sẽ không cách nào văn hồi.

Ảnh hộ vệ và Hồng hộ vệ, đều là ngũ cấp cao nhất, chỉ kém một chút sẽ tiến vào hàng ngũ lục cấp cao thủ, bằng không Huyền Thiên Hạo cũng không dám chỉ mang theo hai người bọn họ đi đón Lãnh Trần Hình.

“Bảo vệ, không cho bọn họ lao ra ..”

“Trước năm sau hai, mau. . .”

“Giết. . .”

Sát phạt đi, xe ngựa động.

Huyền Thiên Hạo một hàng điều khiển xe độc giác thú mạnh mẽ xông ra vòng mai phục.

Quang ảnh dao động, chém giết càng kịch liệt.

Nhưng mà, ở hướng bắc bọn họ không thấy một người chấp hai tay sau lưng đang nhìn tình huống nơi này, trên mặt thần sắc lộ ra một tia tức giận, sau đó, từ phía sau lấy ra một tiểu cung, bất quá cánh tay dài ngắn, mặt trên đặt một mũi tên màu vàng điêu khắc như phi ưng đi lên.

Màu vàng khí trời, vốn dưới ánh mặt trời sáng bóng màu vàng, nhưng mũi tên màu vàng lúc này lại ẩn ẩn một tia ánh sáng màu tím, nồng đậm khí thế bức người.

Sát khí, sát khí chân chính.

Trường Cung nhô lên cao, nhắm xe độc giác thú.

“Không tốt, sát khí.” Huyền Thiên Hạo vừa chém một người tập kích, còn chưa quay đầu đột nhiên cảm giác được cách đó không xa một cỗ sát khí làm hắn sôi gai óc chột dâng lên, không khỏi hoảng hốt mạnh mẽ xoay người, đồng thời tay nhanh chóng hướng trong buồng xe chộp tới: “Mau ra đây, mau.” Người này nhắm ngay Mặc Thiên Thần, nhắm ngay.

“Mau lui lại.” Ảnh hộ vệ và Hồng hộ vệ lúc này cũng đã biến sắc, cả hai đồng thời lui về phía sau muốn đi bảo vệ Mặc Thiên Thần trong xe.

Lục cấp cao thủ, là lục cấp cao thủ, nhân tộc to như vậy chỉ có trăm vị lục cấp cao thủ.

Nhưng lúc này người vây bọn họ, không muốn sống nhào lên dây dưa cản trở bọn họ, chính là không cho bọn họ lui ra phía sau cứu giá.

Ánh mặt trời lóe ra, kinh hãi bất quá nháy mắt.

Hai ngón tay vừa động, tên dài màu tím phá không mà đến.

Không có tiếng gió bén nhọn, không có khí thế nguy hiểm, thậm chí không có sát khí bức người, chỉ như một người bình thường bắn tên ra.

Nhưng mà mũi tên này khiến cho đám người Huyền Thiên Hạo cơ hồ động đều động không được, đó là khí thế đè ép, đó là lực lượng vương giả cao hơn bọn họ một cấp.

Phía sau lưng nháy mắt một mảnh ướt át, mồ hôi, mồ hôi lạnh trong khoảnh khắc đầy đặc toàn thân Huyền Thiên Hạo, không dám động, không thể động, phảng phất bị người điểm huyết, toàn thân đều cứng ngắc.

Không, không được, bên trong là Mặc Thiên Thần, cần phải cứu ra, cần phải cứu.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Đảo Loạn Thiên Hạ 5

Huyền Thiên Hạo rốt cuộc là Huyền Thiên Hạo, tuy rằng lúc này tuổi còn nhỏ cũng không có mạnh, nhưng dưới sự đè ép của lục cấp, chính là bọn người Ảnh hộ vệ đều không thể nhúc nhích, hắn thể nhưng cố hoạt động về phía trước, hướng bên trong buồng xe chộp lấy Mặc Thiên Thần: “Mau... Mau ra đây...”

Nhưng hắn bị mũi tên bắn mau của lục cấp cao thủ bao vây.

Nhưng thấy, tên dài phá không, như sao băng mà đến.

“Ti...” Dưới sự bao vây tấn công của nhiều người, một tia thương hại xe ngựa độc giác thú đều không có, lúc này thời điểm tên dài màu tím bức lên, cửa xe lặng yên không một tiếng động bị lực lượng cường đại không gì ngăn cản đập nát.

Bên trong, bóng Mặc Thiên Thần lộ ra.

“Thiên Thần...” Mắt thấy Mặc Thiên Thần bỏ mạng tại chỗ, Huyền Thiên Hạo hoảng hốt, cơ hồ không kềm chế được hướng bên trong buồng xe đánh tới.

“Thái tử...” Hồng hộ vệ thấy vậy quá sợ hãi điên cuồng hét lên.

Gió động, mây động, tên thể rào rạt.

Ngay lúc đó bên trong buồng xe một bàn tay trắng nõn như bạch ngọc duỗi ra, ngón tay chỉ hướng tên dài.

“Bình.” Một tiếng thanh thúy như thép và sắt va chạm vang lên, thanh thúy dễ nghe nhưng chuông khê động.

Tiếng va chạm thanh thúy theo mũi tên phát ra, hướng bốn phương tám hướng mở rộng bay lên.

“A...”

“Ai...”

“Ha...”

Lập tức, mọi người vừa mới bị lực cấp cao thủ ra tay áp đảo động đều động không được, chỉ cảm thấy trong lòng rõ ràng, thân thể cùng ý chí đều tự do, áp khí của lực cấp cao thủ hoàn toàn biến mất.

“Thái tử...” Vừa giải trừ áp khí của lực cấp cao thủ, Ảnh hộ vệ cùng Hồng hộ vệ lập tức điên cuồng chạy tới chỗ Huyền Thiên Hạo.

“Này...” Mà Huyền Thiên Hạo hướng Mặc Thiên Thần đánh tới, lúc này cầm lấy chân Mặc Thiên Thần trong xe, xem tình huống trước mắt, lại sợ ngây người.

“Ti... trời ơi...”

“Kim tên bị ngăn cản, a, gì đó ngăn cản kim tên...”

“Này...”

Hai phương người ngựa giết người cùng chống cự, lúc này nhìn tên dài bắn về phía Mặc Thiên Thần quỵ dị ngừng ở giữa không trung, mà thứ để ở tên dài...

Kia... Kia...

Vật ngăn cản lực cấp cao thủ toàn lực tấn công, thế nhưng là... thế nhưng là một nụ hoa sắp nở...

Này... Này... Mọi người, đều ngây người.

Gió mát chậm rãi thổi qua tóc Mặc Thiên Thần, lộ ra dung nhan xinh đẹp mang theo lạnh lùng tuyệt đối.

Lúc này, Mặc Thiên Thần vững vàng ngồi trong khoang xe, quanh thân một chút hỗn loạn đều không có, mà tay nàng hơi hơi nâng lên, đầu ngón tay nắm một đóa hoa, đỉnh đầu đóa hoa kia đối diện tên dài phá không gào thét mà đến.

Đối kháng, tên và hoa đối kháng.

Mọi người trợn mắt há hốc mồm.

Lực cấp cao thủ công kích, cho dù cùng là lực cấp cao thủ, cũng phải dùng vũ khí sức lực tương đương chế trụ, này... Này chỉ là một đóa hoa mềm mại không xương, này...

Đóa hoa thâm lam, cực hạn mỹ lệ.

Bóng loáng chớp động, màu lam bức người.

“Ti ti...” Trong màu lam bức người, chỗ tên dài được tạo bằng thép tinh luyện cùng đóa hoa màu lam chạm vào từ từ vỡ vụn ra, thật giống như khói bụi cháy hết, ào ào từ giữa không trung hạ xuống, ở trong gió mát như bụi bậm tứ tán bay lên, biến mất không thấy.

“Ti...” Trận này khiến cho mọi người vừa rồi đã bị kinh ngạc lại lần nữa nhất tề hút một ngụm khí lạnh.

Đây là hoa gì? Đây là lực lượng gì? Chẳng lẽ bé gái nhỏ nhỏ mười ba tuổi này có lực lượng cao thủ thất cấp tuyệt đỉnh? Không, không có khả năng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Đảo Loạn Thiên Hạ 6

Sắc mặt lạnh như băng, mắt lợi hại đảo qua người bốn phía khiếp sợ, Mặc Thiên Thần từ từ ngẩng đầu nhìn thoáng qua lực cấp cao thủ hướng bắc hiển nhiên cũng bị kinh ngạc, đầu ngón tay nhẹ nhàng vịn vịn.

Lập tức, nụ hoa màu lam trên tay nàng bắt đầu từng mảnh nở rộ.

Hoa nở kiêu diễm, mê ly mà mỹ lệ.

Từ mảnh nở rộ phảng phất như mỹ nhân thoát y, càng ngày càng lộ ra lệ dung tuyệt mỹ câu hồn phách của người khác.

Mọi người, đều bị đóa hoa quý dị này nở lại lần nữa hấp dẫn lực chú ý.

Gió chợt nổi lên, sắc hoa nở rộ tứ phương.

“Phù phù.” Một người ngã xuống.

“Phù phù, phù phù...” Liên tiếp ba người ngã xuống.

“A, không tốt, hoa này có độc.”

“Mau lui lại, mau...”

Người ám sát kịp phản ứng, kích động ra hiệu rút lui, nhưng dưới Đệ Cửu Phong, người muốn giết chưa từng có thể chạy trốn.

Người may mắn không nhúc nhích bay vọt lên chuẩn bị chạy trốn, nhất thời thất khiếu chảy máu từ giữa không trung rơi xuống, thân thể uốn éo hai cái cũng không có sinh khí.

“Đây... Đây là hoa u đàn la...” Huyền Thiên Hạo kinh hãi.

Thương thức trong tay hoa u đàn la, Mặc Thiên Thần chậm rãi nói: “Nhất khai đoạt hồn, nhị khai đoạt phách, tam khai thần hồn câu diệt.”

Trong độc thảo tam phẩm, độc tính mạnh nhất thiên hạ.

Đầu ngón tay khẽ búng, mấy viên thuốc bắn vào trong miệng Huyền Thiên Hạo cùng hai hộ vệ Ảnh Hồng, Mặc Thiên Thần nhìn cũng không thèm nhìn thích khách trước mặt liên tiếp ngã xuống, gương mặt nhìn hướng bắc, đầu ngón tay khẽ búng.

Một vật, im hơi lặng tiếng cùng với tiếng gió nổi lên, lực cấp cao thủ vừa thấy hoa u đàn la, một búng máu phun ra lập tức nín thở, nhanh chóng lui về phía sau.

Khỏe miệng lạnh lạnh phác họa một chút, Mặc Thiên Thần cảm giác người kia rất nhanh rời đi, cũng không có đi ngăn cản, chính là kia trong mắt cười, khiến người ta khó hiểu.

Chớp mắt một cái hoa nở, bất quá một cái chớp mắt, cũng chỉ là một cái chớp mắt.

Hai mươi mấy thích khách toàn bộ ngã xuống, không có một người còn sống.

Mặc Thiên Thần thu hoa u đàn la về, nhẹ nhàng vuốt ve phiến lá nó một chút, hoa u đàn la kia dường như lắc lắc đáp lại Mặc Thiên Thần, đặc ý nhếch lá cây lên, sau đó lại lần nữa khép lại thành nụ hoa, ngủ đi.

“Còn không đi.” Dựa vào trong xe, Mặc Thiên Thần lại lần nữa khép mắt, nhìn cũng không thèm nhìn ba người Huyền Thiên Hạo, ngữ khí bình tĩnh như căn bản không phát sinh chuyện trước mắt.

Huyền Thiên Hạo thấy vậy cùng hai hộ vệ bên cạnh liếc nhau một cái, trong mắt đều là kinh ngạc khó lường.

“Thiên Thần sư muội, ta...” Huyền Thiên Hạo vẻ khiếp sợ còn chưa có thu, lời vừa ra miệng còn chưa nói xong, Hồng hộ vệ bên cạnh đột nhiên kéo hần một chút.

Huyền Thiên Hạo quay đầu theo ánh mắt Hồng hộ vệ nhìn lại, lông mày không khỏi nhướng lên cao cao.

Trước mắt, thi thể nhóm thích khách ngã xuống ở trong không khí tức tốc biến thành một bãi máu loãng, bị hoa cỏ bốn phía hấp thu vào, trong nháy mắt cũng chỉ còn lại có một mảnh vetch nước hồng sẫm.

Độc tính mãnh liệt như thế...

Huyền Thiên Hạo ngẩng đầu nhìn Mặc Thiên Thần nhắm mắt không để ý tới hần, trong lòng khiếp sợ khôn kể, vốn cho là đón một đồ đệ gà mờ, cũng không nghĩ thủ đoạn độc ác như vậy.

Tuổi còn nhỏ, giết người không mất, phản khí độ cùng thủ đoạn, thật đúng là khiến người ta không thể xem thường nàng.

Huyền Thiên Hạo không nói chuyện, chỉ thật sâu nhìn Mặc Thiên Thần.

Nữ tử thủ đoạn độc ác như thế, hần hần là chán ghét mới đúng, nhưng thế nào lại có loại cảm giác thương thức thủ đoạn sát phạt sạch sẽ lưu loát này, gặp quý?

Chương 18: Đảo loạn thiên hạ 7 Nhíu nhíu mày, Huyền Thiên Hạo hướng hai người Ảnh Hồng làm thủ thế, tiếp tục đi tới.

Có Mặc Thiên Thần ở đây, dọc đường đi bọn họ không cần lo lắng bất kỳ ám sát nào nữa.

Gió núi thổi lên, tất cả bắt quá mới bắt đầu.

Kế tiếp dọc theo đường đi, có Mặc Thiên Thần vị Độc thần này, ven đường bình tĩnh vô ba, một tia gọn sóng đều không có, đoàn người ngày đêm chạy đi, chỉ ba ngày liền tiến vào hoàng đô nhân tộc.

Hoàng thành để cung Nhân Hoàng.

Trong tình mỹ ẩn chứa đại khí cung điện, thật giống như một con cự long chiếm cứ chính giữa hoàng thành, uy phong凛冽, hơi thở lạnh lạnh.

Mà lúc này, cấm cung dày đặc, cung điện Nhân Hoàng nhiều nhóm canh gác trong ngoài, cơ hồ cả một con muỗi còn không thể vào được, bên trong tâm cung Nhân Hoàng tràn ngập một cỗ âm lãnh, một cỗ hơi thở dày đặc âm u.

“Thiên Thần sư muội, muội mau đi xem phụ hoàng ta.” Theo thăm nghĩ thẳng tiến tâm cung Nhân Hoàng, Huyền Thiên Hạo cơ hồ là khẩn cấp mang theo Mặc Thiên Thần đi tới trước mặt Nhân Hoàng.

Tin tức phụ hoàng hấn trúng độc, hấn một mực đè lại không có tản ra ngoài, y giả tiến đến trị liệu Nhân Hoàng đều bị hấn nhốt lại, nhưng dù tin tức không cần để lộ, Nhân Hoàng đã vài ngày không lộ diện, khi hấn không lộ mặt đã đè không được thể cục sóng ngầm mãnh liệt này.

Người muốn bọn họ chết, muốn oán vị rất nhiều.

“Nhi đệ, thế nào lại là một bé gái? Nó có được không a?” Đứng ở trước giường Nhân Hoàng, nam tử so với Huyền Thiên Hạo lớn hơn mấy tuổi, đầy mặt hi vọng khi thấy Mặc Thiên Thần thì trầm xuống cau mày nói.

“Ta có thể không xem.” Mặc Thiên Thần đứng ở trong điện, nghe vậy lạnh lùng nói, nàng cũng không phải là không cứu Nhân Hoàng không thể.

“Đại ca, huynh không biết Thiên Thần sư muội lợi hại.” Huyền Thiên Hạo nghe vậy liền bước lên phía trước hướng Huyền Thiên Tường ra hiệu bằng mắt, bản lĩnh Mặc Thiên Thần cũng không phải là tuổi có thể nhìn ra.

Một bên kéo Huyền Thiên Tường che ở trước giường, sau đó xoay người sốt ruột hướng Mặc Thiên Thần nói: “Sư muội, an nguy của phụ hoàng ta quan hệ quá lớn, xin sư muội dốc hết toàn lực, sư huynh trước cảm tạ.” Nói xong, hướng Mặc Thiên Thần hơi hơi khom người.

Huyền Thiên Tường thấy vậy trên mặt chợt lóe lên kinh ngạc, Huyền Thiên Hạo có bao nhiêu kiên cường, hấn biết rõ ràng, hôm nay thế nhưng nói chuyện khách khí với bé gái mười ba tuổi, chẳng lẽ cô gái nhỏ nhỏ này thật sự lợi hại?

Không để ý đến Huyền Thiên Tường kinh ngạc, Mặc Thiên Thần lạnh lùng đi lên phía trước, nhìn Nhân Hoàng nằm trên giường.

Hắc, một cỗ hắc khí mất thường có thể thấy được xoay quanh người Nhân Hoàng, nam nhân bắt quá mới trung niên nhìn qua phi thường uy vũ, lúc này nhắm chặt hai mắt, cả người đều lộ ra một loại uể oải, một loại giống như gân cốt đều bị rút đi.

Mặc Thiên Thần hơi hơi nhíu mày.

“Như thế nào?” Huyền Thiên Hạo thấy Mặc Thiên Thần nhíu mày, không khỏi tim đều nhấc lên.

“Không có ngoại thương, mạch tượng hấn là vững vàng nhìn không ra bất kỳ dấu hiệu trúng độc, hơi thở lưu loát, giống như người bình thường.” Mặc Thiên Thần không trả lời Huyền Thiên Hạo lời nói, ngược lại trầm giọng nói.

Huyền Thiên Tường đứng ở một bên nghe vậy hai mắt nhảy mắt tròn to, một bước xông lên gấp giọng nói: “Đúng, đúng, chính là dấu hiệu như vậy, tất cả thầy thuốc đều chẩn đoán không đi vấn đề gì, nhưng chỉ cần là người có mắt đều có thể nhìn ra có vấn đề.”

Vốn cho rằng chỉ là một nhóc con, nhưng vốn vẹn nhìn thoáng qua, cư nhiên có thể so với thầy thuốc khác chẩn đoán vài ngày đưa ra được kết luận, cao thủ, này tuyệt đối là cao thủ, Huyền Thiên Tường thật kích động.

“Ta muốn xem xương.” Tầm mắt Mặc Thiên Thần đảo qua Nhân Hoàng, ném bốn chữ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Đảo Loạn Thiên Hạ 8

Xem xương? Phá thịt xem xương?

Huyền Thiên Hạo cùng Huyền Thiên Tường liếc nhau, này... Phá thịt xem xương cũng không phải là việc nhỏ.

“Được.” Nhưng Huyền Thiên Hạo không có ngập ngừng, bản lĩnh Mặc Thiên Thần cho hắn một loại tự tin, một loại tự tin ngoài Mặc Thiên Thần ra thiên hạ này không tìm được người có thể cứu phụ hoàng hắn.

Được Huyền Thiên Hạo đáp ứng, Mặc Thiên Thần lập tức cúi xuống, thân thể, giữa đầu ngón tay nhúc nhích một thanh tiểu đao không biết từ nơi nào, liền xuất hiện trong tay nàng, hướng tới vai Nhân Hoàng hôn mê bất tỉnh liền cắt xuống.

Mùi máu tươi, nhàn nhạt bay ra.

Mùi máu tươi vốn nồng đậm lại như trà pha lâu, hương vị nhạt cơ hồ khiến người không ngửi được, làm cho Huyền Thiên Tường cùng Huyền Thiên Hạo tâm run lên một cái.

Máu đều không có mùi vị, này rốt cuộc là trúng độc gì?

Cắt thịt rút xương, tốc độ Mặc Thiên Thần vô cùng mau, bất quá trong mấy đao cũng đã thấy thứ nàng muốn xem.

“Thích cốt độc.” Mặc Thiên Thần từ từ đứng thẳng người.

“Cái gì?” Một bên nghe thấy lời Mặc Thiên Thần nói Huyền Thiên Hạo cùng Huyền Thiên Tường sắc mặt nháy mắt trắng bệch một mảnh, thân thể đều không chế không nổi lắc lư hai cái.

“Tự mình đến xem, đã lan tràn đến gáy.” Mặc Thiên Thần lau sạch sẽ máu trên tay, một bên trầm giọng nói.

Nghe vậy, Huyền Thiên Hạo và Huyền Thiên Tường cơ hồ là nghiêng ngã chao đảo vọt lên, hướng chỗ Nhân Hoàng bị phá mở xương nhìn.

Chỉ thấy trên xương cốt vốn phải là màu trắng, lúc này mặt trên che kín màu đen lấm tẩm, chi chít như mè vừng, khiến người vừa thấy cơ hồ mao cốt từng tảng.

“Thích cốt, thật sự là thích cốt độc.” Huyền Thiên Hạo nắm tay mạnh mẽ xiết chặt, sát khí cơ hồ vô pháp không chế nháy mắt bao phủ toàn bộ tầm cung.

Thích cốt độc, tên như ý nghĩa, ăn xương cốt.

Bọn nó là một loại trùng nhỏ nhỏ, tiến vào thân thể người, liền bám vào xương cốt ăn xương cốt, sau khi bọn nó ăn xong xương cốt, người bị trúng độc cũng sẽ thành một bãi bùn nhão.

Trong lúc, đau nhức công tâm, thống khổ xương cốt bị gặm nhấm, không phải người bình thường có thể thừa nhận, cơ bản người trúng độc này cuối cùng đều tự sát mà chết.

Độc này, chính là kịch độc âm hiểm nhất Cửu Châu đại lục.

“Ta muốn giết bọn họ, giết bọn họ.” Huyền Thiên Tường hai mắt màu đỏ, phần nộ không thể đè nén.

Thế như đối với phụ hoàng bọn họ hạ loại độc này, muốn tạo phản.

“Thiên Thần, có biện pháp không? Thiên Thần.” Nắm tay nắm chặt, hai mắt màu đỏ, Huyền Thiên Hạo so với Huyền Thiên Tường bình tĩnh hơn, lúc này quay đầu nhìn Mặc Thiên Thần, nhưng trong mắt toàn là tuyệt vọng.

Thích cốt độc, thiên hạ không có thuốc nào chữa được.

Mặc Thiên Thần không nhìn Huyền Thiên Hạo, hai trông mắt chỉ tập trung Nhân Hoàng.

Kiếp trước thời điểm nàng gặp Huyền Thiên Hạo, Nhân Hoàng đã chết, tam tôn tứ tướng nhân tộc căn bản không phải những người hiện tại này, lúc này đây, nàng vẫn đứng ở ngã tư đường, Nhân Hoàng nàng cứu hay là không cứu? Nàng muốn sửa lại lịch sử hay mặc nó dựa theo con đường vốn có mà đi?

Âm trầm lạnh lạnh, tâm cung trong lúc nhất thời lặng ngắt như tờ.

“Thiên Thần...”

“Ai cho phép ngươi kêu tên ta.” Thiên Thần, Thiên Thần, tên Thiên Thần là để hấn kêu? Mặc Thiên Thần nhìn Huyền Thiên Hạo bị nàng uống sừng sốt, trong lòng chán ghét đột nhiên dâng lên.

Mẹ nó, dựa vào cái gì phải dựa theo quỹ tích đời trước đi, nghịch ý trời, sửa lại mệnh này, thì thế nào.

Nàng Mặc Thiên Thần muốn sống một đời không giống kiếp trước.

“Cũng không phải cứu không được.” Tâm niệm vừa động, Mặc Thiên Thần liền quyết định, lập tức chậm rãi nói ra vài từ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Đảo Loạn Thiên Hạ 9

Vài từ vừa nói ra, Huyền Thiên Hạo và Huyền Thiên Tường vốn đã cơ hồ tuyệt vọng, liền dường như đầy trời băng tuyết gặp liệt hỏa hùng hực, trở mất, mà ngăn ngừi trở mất qua đi hai người gần như đồng thời nhảy dựng lên, mừng như điên nói: “Thật... thật sự có thể cứu.”

“Tốt, thật tốt quá.”

Không đồng dạng ngôn ngữ, đồng dạng tâm tình kích động.

Mặc Thiên Thần nhìn thoáng qua Huyền Thiên Hạo, trước tiên không có mở miệng, chỉ lạnh lùng nhìn.

“Sư muội, muội nói, cần gì cứ nói, chỉ cần có thể trị tốt cho phụ hoàng, muội sẽ là đại công thần của nhân tộc chúng ta, phụ hoàng chắc chắn hậu tạ.” Huyền Thiên Hạo cực kỳ khôn khéo, thấy Mặc Thiên Thần không nói chuyện cũng không động thủ chỉ nhìn hấn, lập tức liền minh bạch ý tứ Mặc Thiên Thần.

Mặc Thiên Thần nghe vậy âm thầm xem thường bĩu môi, nàng một đời khinh thường nhất chính là thực hiện hiệp ân báo đáp như vậy, bất quá, hiện tại đối mặt Huyền Thiên Hạo, nàng dựa vào cái gì không cần thù lao, dựa vào cái gì phải làm không công, nàng chẳng những muốn thù lao, nàng còn muốn thứ tốt, tốt nhất.

“Ta không mang đủ linh thảo.”

“Được, linh thảo trong vườn Thiên Mạc tùy muội chọn lựa.”

Vườn Thiên Mạc, vườn linh thảo lớn nhất hoàng cung, bên trong linh thảo cực phẩm nhiều, chỉ sợ cả Đế Cửu Phong cũng không có.

“Sư muội, mời.” Huyền Thiên Hạo dẫn đường.

Mặc Thiên Thần thấy vậy cũng không khách khí, trực tiếp đuổi kịp.

Cao thủ Cửu Châu đại lục này không thiếu, thiếu là mấy thứ cứu mạng bọn họ, linh thảo có thể tăng công lực có thể chữa bệnh chữa thương khôi từ hồi sinh, cho tới bây giờ không có người ngại nhiều.

Gió thổi nhẹ, xuân ý triền miên.

Vườn Thiên Mạc, hương thơm tươi mát, hoa rụng rục rờ.

Mặc Thiên Thần vừa bước vào trong vườn, lập tức đã bị phần đông linh thảo phẩm cấp hấp dẫn toàn bộ ánh mắt.

Hai trăm năm, ba trăm năm, năm trăm năm, bảy trăm năm...

Linh thảo, đủ loại linh thảo cực phẩm.

“Thật là thoải mái, các ngươi giỏi quá.” Mặc Thiên Thần ngửi ngửi trong không khí tràn ngập hương vị linh thảo, âm thầm tán thưởng.

“A, người này cư nhiên có thể cùng chúng ta câu thông?” Góc linh chi tam phẩm ba trăm năm gần Mặc Thiên Thần, vẫy một chút lá cây kinh ngạc nói.

“Kỳ quái, gia hỏa này chẳng lẽ không phải người?” Âm thanh một gốc cây tứ phẩm bốn trăm năm Hắc Hắc nặng nề nghi vấn.

Mặc Thiên Thần từ khi tiến vào hoàng cung tâm trạng đã không tốt lắm, lập tức bị những lời này làm cười gượng không được, lập tức lấy ý niệm cười nói: “Ngươi mới không phải người.”

“Nha nha, thế nhưng thật có thể cùng chúng ta câu thông nha...”

“Oa, ta lần đầu tiên thấy người có thể cùng chúng ta câu thông...”

“Vô nghĩa, ta là cây, đương nhiên không phải người...”

Mặc Thiên Thần vừa nói một câu, nhóm linh thảo Thiên Mạc nhất thời ào ào kêu lên.

“Tiểu nữ oa, lại đây, lại đây.” Liền trong ào ào ồn ồn, một âm thanh cảm giác lão luyện thành thực vang lên trong đầu Mặc Thiên Thần.

Lời này vừa nói ra, quần thảo ào ào nhốn nháo lập tức ngừng lại.

Mặc Thiên Thần theo hướng âm thanh nhìn lại, nhất thời chỉ thấy một gốc cây hoa Tu La khổng lồ lớn gần bằng chậu rửa mặt, đang chiếm cứ vị trí trung ương vườn Thiên Mạc, bảy màu sắc luân phiên phóng ra.

“Hấp...” Mặc Thiên Thần nhất thời hít một ngụm lãnh khí, linh thảo cửu phẩm cao nhất chín trăm năm lập tức sắp lên ngàn năm, trời ạ, đây là lần đầu tiên nâng thấy linh thảo cửu phẩm.

Nhất thời, Mặc Thiên Thần chạy như điên vọt tới, cửu phẩm a, kiếp trước kiếp này đều chưa thấy qua cực phẩm a, toàn bộ Cửu Châu đại lục cũng không có người gặp qua a.

Huyền Thiên Hạo theo sau Mặc Thiên Thần vào, chỉ thấy Mặc Thiên Thần luôn lạnh lùng, vừa vào trong vườn mặt đầy dịu dàng nói đùa vui vẻ chạy tới linh thảo cực phẩm nhất trong vườn, không khỏi đứng vững cước bộ ở một bên không hề động, hẳn chưa từng thấy qua người tươi cười động lòng như Mặc Thiên Thần.

Chạy như điên bỏ nhào vào hoa Tu La cửu phẩm, Mặc Thiên Thần còn không kịp ca ngợi, hoa Tu La đã lập tức nâng lên một mảnh phiến lá đuổi đến trước mặt Mặc Thiên Thần: “Cầm lại.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Đại Triển Thần Uy 1

Mặc Thiên Thần nhất thời sững sốt: “Cầm cái gì?”

“Thứ tốt trên người người, cho.” Hoa Tu La hướng Mặc Thiên Thần vươn lá cây nhúc nhích, giống như thúc giục Mặc Thiên Thần cho thứ tốt.

“Thứ tốt gì?” Mặc Thiên Thần hơi trở mặt, trên người nàng có thứ gì tốt mà linh thảo cửu phẩm Tu La nói.

“Tiểu nữ oa, thực ngốc.” hoa Tu La thấy vậy nói thầm một câu, sau đó đuổi dây leo trên cành cây chỉ chỉ hình vẽ xanh biết như cái bớt trên cánh tay Mặc Thiên Thần.

Linh thảo không gian? Mặc Thiên Thần nháy mắt phản ứng kịp.

Lập tức, Mặc Thiên Thần nở nụ cười: “Người thật thông minh, thế như có thể cảm giác được, ta đã quên.” Linh thảo cửu phẩm chính là linh thảo cửu phẩm, cư nhiên có thể cảm giác được trên người nàng linh thảo không gian, quả nhiên quái vật ngàn năm đúng là lợi hại.

Mặc Thiên Thần một bên oán thầm, một bên cũng không buồn xin đem nước linh tuyền trong không gian, né qua tầm mắt Huyền Thiên Hạo, từ không gian chiếu vào trên người hoa Tu La.

Lập tức, chỉ thấy hoa Tu La vốn có bản màu nở rộ, nháy mắt màu sắc sặc sỡ, toàn bộ sắc hoa cơ hồ đều kiểu diễm tựa như bầu trời màu hồng, đóa hoa cơ hồ lớn một vòng.

“Ha, thế như gia tăng năm mươi năm công lực, lập tức đột phá lên ngàn năm.” Mặc Thiên Thần không nghĩ tới nước linh hồ có công hiệu lớn như thế đối với linh thảo, đặc biệt loại linh thảo thế này.

“Oa oa, ta cũng muốn...”

“Thứ tốt a, mỹ nữ, ta cũng muốn...”

“Ngao ngẩn mỹ nữ, cho ta một chút, cho ta một chút...”

“Nha, tỷ tỷ, hoa hoa muốn...”

“...”

Trong vườn nhóm linh thảo khác với loại linh thảo trên Đệ Cửu Phong nàng nuôi dưỡng, đều là giống cấp thấp, nơi này không chỗ nào không phải là giống cao cấp mấy trăm năm, hoa Tu La vừa biến đổi, bọn nó lập tức cũng cảm giác được nước vừa rồi Mặc Thiên Thần cấp ra bất đồng, không khỏi nhất thời như sóng triều kêu Mặc Thiên Thần.

Có ít linh thảo hình dạng dây leo, thậm chí trực tiếp huy động dây leo, quấn lấy Mặc Thiên Thần, muốn kéo Mặc Thiên Thần đi qua.

Lập tức, đứng ở vườn bên cạnh Huyền Thiên Hạo trợn mắt há hốc mồm nhìn linh thảo cùng người biến hóa, này... Này...

Mặc Thiên Thần thể nào gặp được quần công.

Phải biết rằng, hắn cũng nghe nói qua linh thảo trên năm trăm năm, sẽ không thích người công kích, bởi vì bọn nó đã có linh tính.

Nhưng..

Xem trước mắt, Mặc Thiên Thần nháy mắt bị dây leo cùng cành lá quấn như bánh chưng, Huyền Thiên Hạo khé miệng rút gân, Mặc Thiên Thần không phải thầy thuốc sao, như vậy linh thảo đều không thích nàng.

Đừng nói Huyền Thiên Hạo ở ngoài vườn sừng sờ, Mặc Thiên Thần đứng ở trong vườn cũng dờ khóc dờ cười, nhìn đầy người đều là dây leo lá cây còn có hoa, chỉ phải liên tục nói: “Đừng kéo, đừng kéo, đều có phần, cả nhà đều có phần.”

Trong không gian hồ nước còn nhiều mà, nàng tuyệt không bần xỉn.

“Ô ô, tiểu mỹ nữ thật tốt...”

Huyền nào nổi lên bốn phía, lời ngon tiếng ngọt liên tiếp vang lên.

Mặc Thiên Thần thấy vậy đành phải lắc đầu cười khổ, một bên lại hướng Huyền Thiên Hạo nói: “Người đi ra ngoài, ta muốn hái thuốc.”

Huyền Thiên Hạo thấy vậy gật đầu, thời điểm được sư hái thuốc chế được, là không chuẩn cho người ngoài vào, hắn hiểu quy củ này, bắt quá...

“Sư muội, muội cẩn thận chút.” Này đó linh thảo đều đối với muội không tốt a.

Cẩn thận? Cẩn thận cái gì? Mặc Thiên Thần không hiểu ý Huyền Thiên Hạo, bắt quá nghe hay không nghe đều như nhau.

Huyền Thiên Hạo thôi lui, không có bản khoán, Mặc Thiên Thần trực tiếp từ trong không gian lấy ra linh thủy, hướng tới mỗi một cây linh thảo trong vườn đều dúc.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Đại Triển Thần Uy 2

“A, thật thoải mái a.”

“Thoải mái, thoải mái.”

“Ai da, ta vừa trưởng thành.”

Trong lúc nhất thời, cao thấp nối tiếp tiếng thở dài thoải mái phát ra, các loại linh thảo liền dường như ăn máu gà ngao ngao thẳng kêu.

Mặc Thiên Thần thấy vậy đầy mặt tươi cười xoa xoa đóa hoa, hôn nhẹ hoa cỏ, các loại linh thảo cũng ngã vào lòng Mặc Thiên Thần, thân thiết vô cùng.

“Các bằng hữu, ta hái ít lá trên người các ngươi dùng được hay không?” Với trình độ hiện tại của Mặc Thiên Thần, dùng linh thảo phối dược đã không cần toàn bộ linh thảo, mà chỉ cần một ít cành lá.

Nơi này nhiều linh thảo như vậy, mỗi thứ lấy một ít, nàng thu hoạch sẽ là tuyệt đại.

“Không được.” Không nghĩ tới hoa Tu La là cái đầu tiên dứt khoát toát ra hai chữ này, khiến Mặc Thiên Thần không khỏi sừng sốt.

Linh thảo nhỏ mọn như vậy?

“Ta muốn đi theo ngươi, ta muốn ở bên trong.” Mặc Thiên Thần oán thầm còn chưa có ra miệng, hoa Tu La ngay sau đó đã toát ra một câu.

“A...” Mặc Thiên Thần như ong mề.

“Ta biết chỗ đó của ngươi khẳng định còn có thật nhiều, ta muốn ở bên trong.” Hoa Tu La chỉ chỉ linh thảo không gian, phi thường không khách khí.

“Cái này...” Mặc Thiên Thần không nghĩ tới muốn đem linh thảo cực phẩm này chuyển đi.

“Ta cũng muốn vào ở...”

“Ta cũng muốn...”

“Tiểu mỹ nữ, mở cửa, ta cũng ở...”

“Oa oa, muốn ở, muốn ở, ngươi không cho ta sẽ lẫn lộn...”

Hoa Tu La vừa nói ra như một viên đá làm gọn ngàn tầng sóng, linh thảo khắp vườn sôi trào, quần Mặc Thiên Thần không cho Mặc Thiên Thần di động một bước.

Nhóm linh thảo muốn lấy thân báo đáp vào trong Mặc Thiên Thần, Mặc Thiên Thần sao lại từ chối chứ.

“Bất quá khó a, ở thì không có vấn đề, nhưng các ngươi toàn bộ biến mất, ta biết ăn nói thế nào?” Nếu linh thảo cả vườn không còn một cái rễ, nàng chỉ sợ không ra được cái cửa này, phải biết rằng đây chính là vườn linh thảo do các triều đại Nhân Hoàng nuôi dưỡng a.

“Ta có biện pháp.” Nhân sâm sáu trăm năm lập tức nhắc tay: “Các huynh đệ tỷ muội, chúng ta như vậy...”

Ngươi muốn bán, ta muốn mua, hai bên đồng ý, biện pháp, đó là còn nhiều mà.

Gió thổi mây bay, sắc trời vạn vật.

Một khắc sau, Mặc Thiên Thần cầm một gốc cây Mễ Trùng đi ra.

“Sư muội, đã chọn xong ? Liên thứ này?” Huyền Thiên Hạo chờ bên ngoài thấy vậy, vừa kinh ngạc vừa vui sướng nói, kinh ngạc là cô Mễ Trùng không tính là linh thảo cực phẩm, vui là phụ hoàng hẳn được cứu rồi.

“Ừm.” Đối mặt Huyền Thiên Hạo Mặc Thiên Thần lại chuyển hóa thành lạnh như băng.

Huyền Thiên Hạo thấy vậy gật đầu, một lần nữa tiến vào vườn Thiên Mạc kiểm tra một phen, thấy không có khác thường, lập tức đóng cửa vườn, dẫn Mặc Thiên Thần định rời đi.

Mặc Thiên Thần giả vờ hướng phía trước bước một bước, sau đó thân mình đột nhiên lay động, vội vàng giơ tay khoát lên trên cửa đá đóng kính vườn Thiên Mạc.

“Sư muội, làm sao vậy?” Huyền Thiên Hạo thấy vậy vội vàng thân thiết nói.

Mặc Thiên Thần không nói gì, sắc mặt chỉ nhìn như tái nhợt lác đầu, nhắm mắt lại, nhìn qua là nhắm mắt điều tức.

Huyền Thiên Hạo thấy vậy âm thầm lác đầu thở dài một tiếng, càng xác định vừa rồi hẳn thấy, xem ra nàng cùng linh thảo quan hệ thật sự là không tốt, thế nhưng cùng linh thảo chiến đấu chân khí, hẳn còn chưa thấy qua thầy thuốc không được linh thảo thích như vậy.

Hắn lại nào biết rằng, Mặc Thiên Thần đem hình vẽ chỗ tay đặt ở trên cửa đá, nhóm linh thảo ở cửa đá dưới sự trợ giúp của nhân sâm đào thành một cái lỗ, một đám theo nhân sâm nhanh chóng chuồn ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Đại Triển Thần Uy 3

Mà bọn nó từng cái đi ra, Mặc Thiên Thần lập tức đem bọn họ hút vào trong linh thảo không gian, độ phối hợp, quả thực chính là thiên y vô phòng (không chê vào đâu được).

Huyền Thiên Hạo dù đứng ở trước mặt, cũng không nhìn ra chút manh mối nào.

Linh thảo trong vườn Thiên Mạc từ linh thảo cực phẩm chín trăm năm, minh tu sạn đạo, ám độ trần thương, cho tới linh thảo tam phẩm ba trăm năm bất quá mấy hơi thở thời gian toàn bộ đã được Mạc Thiên Thần thu vào trong không gian.

“Oa, chỗ tốt a...”

“Ta sẽ ở nơi này...”

“Thật thoải mái...”

Nhóm linh thảo tiến vào không gian sôi trào, nơi này chính là thiên đường của bọn nó a, ở bên trong lâu một chút, khẳng định có thể trở thành cực phẩm.

Trong một mảnh huyệt nào, trong vườn Thiên Mạc không còn sót một mảnh linh thảo.

Trong lòng Mạc Thiên Thần cười tươi như hoa, trên mặt lại lãnh khốc như trước, hít sâu một hơi xong, mở mắt ra thu tay thản nhiên nói: “Đi thôi, độc của Nhân Hoàng giải trừ sớm một chút sẽ tốt hơn.”

Những lời này Huyền Thiên Hạo há có thể không nghe sao, nhất thời vui mừng như rằm, mang theo Mạc Thiên Thần hướng tầm cung Nhân Hoàng bước nhanh mà đi.

Lại không biết phía sau bọn họ linh thảo trân quý hơn một ngàn năm, bị Mạc Thiên Thần mang đi không chưa một rế.

Nếu Huyền Thiên Hạo biết, dự đoán lúc này không phải muốn khóc, mà là chết tâm đều có, kia chính là trân quý ngàn năm a, dùng tiền cùng mạng cũng mua không được a.

Gió mát khí trời, đầy trời tịch dương đẹp để khôn kể.

Tầm cung Nhân Hoàng.

Huyền Thiên Hạo, Huyền Thiên Tường, hai hộ vệ Ảnh Hồng cùng vài cận vệ bên cạnh Nhân Hoàng, lúc này cả mặt nghiêm túc đứng sừng sững trước giường Nhân Hoàng, vạn phần khản trương nhìn nhất cử nhất động của Mạc Thiên Thần.

So sánh với một đám người khản trương, Mạc Thiên Thần bình tĩnh nhẹ nhàng: “Ta lấy hạt giống cỏ mễ trùng đắp lên thích cốt độc làm thuốc, Nhân Hoàng ăn vào sẽ có phản ứng kịch liệt, các người chú ý.”

A, Mạc Thiên Thần vừa nói ra, đám người Huyền Thiên Hạo không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Cỏ mễ trùng là linh thảo ăn trùng mà sống, nhưng chưa từng nghe qua cỏ mễ trùng có hạt giống, nó đều là cành lá gãy giống chính mình.

Lấy hạt giống kết hợp thích cốt độc, là để cho thích cốt độc mang theo linh thảo ăn trùng, tiến vào từng xương cốt trong thân thể Nhân Hoàng sao?

“Ừm.” Hai mặt nhìn nhau Huyền Thiên Hạo còn chưa có lên tiếng, vài cận vệ Nhân Hoàng lập tức trầm giọng đáp.

Ba người này phụng bồi Nhân Hoàng đều là người từng trải, so với Huyền Thiên Hạo kiến thức cao hơn nhiều, vừa nghe liền cảm thấy chiêu này của Mạc Thiên Thần có bài bản.

Mạc Thiên Thần nghe vậy cũng không nói nhiều, trực tiếp lấy ra hạt giống vừa mới được mình nhổ ra làm giải được, tuyệt không vãn nhã trực tiếp mở miệng Nhân Hoàng nhét vào, đồng thời một chương chụp hãm dưới Nhân Hoàng, để giải được trực tiếp nuốt xuống được.

Một chương hạ xuống, giải được vào miệng, bên trong tầm cung nhất thời mọi người hô hấp đều nặng vài phần, là tốt là xấu quyết định trong lúc này.

“Phốc.” Ngay trong lúc đám người Huyền Thiên Hạo khản trương, thân thể Nhân Hoàng bỗng nhiên kịch liệt lay động, há mồm một ngụm máu đen phun mạnh ra.

“Phụ hoàng.”

“Phụ hoàng đại nhân.”

Huyền Thiên Hạo và Huyền Thiên Tường kinh hãi, nhất tề xông về phía trước.

“Đề lại.” Mạc Thiên Thần mặt vẫn lạnh khốc, lớn tiếng quát.

Đừng nhìn Mạc Thiên Thần mới mười ba tuổi, nhưng một tiếng quát chói tai này lại uy nghiêm vô cùng, khiến cho Huyền Thiên Hạo và Huyền Thiên Tường nghĩ cũng không kịp nghĩ, đồng thời thân thủ liền hướng thân thể Nhân Hoàng kịch liệt rung động ẩn lại, cùng lúc này, ba đại hộ vệ Nhân Hoàng cũng nhất tề ra tay, đề chân Nhân Hoàng lại.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Đại Triển Thần Uy 4

Nhân Hoàng là cao thủ thất cấp nhân tộc, nằm trong những người đứng đầu, hấn vừa kịch liệt động đậy, dù trúng độc đã nặng, bắt đầu khởi động nội kinh khiến năm người cơ hồ đều đề hấn không được.

“Phốc.” Huyền Thiên Tường một ngụm máu tươi phun ra, nội kinh của Nhân Hoàng quá mạnh mẽ, mạnh mẽ đè lại hấn nhất định phải toàn lực ứng phó, hai lực va chạm, hấn lập tức hộc máu bị thương.

Cùng lúc này, Huyền Thiên Hạo dù không hộc máu, sắc mặt cũng nháy mắt tái nhợt.

“Thái tử, vương gia, tránh ra để chúng ta lo.” Hai hộ vệ Ảnh Hồng thấy vậy, lập tức xông lên đỡ tay đỡ cánh tay Nhân Hoàng lại.

Trong lúc nhất thời, bốn phía Nhân Hoàng toàn là người, bảy người gất gao toàn lực ra tay đỡ hấn.

Nhưng, thân thể Nhân Hoàng vẫn không ngừng vặn vẹo, hơi thở đối kháng trên người vô ý thức bạo phát ra, khiến Mặc Thiên Thần cũng có thể cảm giác được cỗ lực lượng kia hùng hậu vô cùng.

Quả nhiên là đệ nhất cao thủ nhân tộc, Mặc Thiên Thần trầm nghĩ.

Giải được ăn vào bất quá mấy hơi thời gian.

“Phốc...” Huyền Thiên Hạo một ngụm máu tươi phun ra.

Huyền Thiên Tường thân thể mềm nhũn, sắc mặt trắng bệch như giấy, cơ hồ không đứng vững được.

Hai hộ vệ Ảnh Hồng sắc mặt vẫn màu đỏ, thân thể đều không chế không nổi run nhè nhẹ.

Tam đại hộ vệ Nhân Hoàng, tác nhiên tốt hơn chút, bất quá sắc mặt cũng khó xem.

“Đề lại.” Mặc Thiên Thần thấy sắc mặt Nhân Hoàng hôn mê đỏ tươi, một tiếng quát lạnh, đột nhiên nương về phía trước, một chưởng liền đánh vào trán Nhân Hoàng.

Đám người Huyền Thiên Hạo thấy vậy, cơ hồ là dùng toàn lực từ khi uống sữa tới giờ đề Nhân Hoàng lại.

“Bình.” Một tiếng thanh thúy như sắt thép va chạm vang lên, thân thể Nhân Hoàng chấn động mạnh, ngay sau đó một ngụm máu đen phun ra, một đôi nhãn tình đã bảy ngày không có mở ra, hơi hé mở.

“Phụ...” Tiếng đám người Huyền Thiên Hạo kinh hãi còn nganh tại cổ họng, trên người Nhân Hoàng bỗng nhiên đồng phát ra lực lượng cường giả tuyệt đối, một cỗ hào quang tím hồng chọi lóe.

“Oanh...” Lập tức, bảy người dùng toàn lực đề hấn, oanh một tiếng bị chấn động hướng bốn phương tám hướng ngã văng ra ngoài.

Trong thần quang hộ thể của cao thủ thất cấp tuyệt đỉnh phát ra, chỉ có Mặc Thiên Thần vẫn có thể đứng ở bên người Nhân Hoàng.

“Nhân Hoàng, ngưng thần chống lại.” Nhìn chăm chú vào Nhân Hoàng đột nhiên mở hai mắt, Mặc Thiên Thần trầm giọng quát.

Vừa mới thanh tỉnh trong mắt Nhân Hoàng có chút mê mang, bất quá Mặc Thiên Thần vừa lên tiếng, lập tức liếc nhìn Mặc Thiên Thần, sau đó mạnh mẽ động thân ngồi dậy, hai tay ở trước người kết một cái hoa sen, bắt đầu ngưng thần.

Bảy người bị ngã bốn phía, thấy vậy vui mừng quá đỗi, trong nháy mắt hưng phấn mặt đều đỏ, lập tức một tiếng cũng không dám phát ra, không dám quấy rầy Nhân Hoàng điều tức.

“Nhân Hoàng, không cần mạnh mẽ áp chế đau đớn, ngược lại ngài phải dẫn đường bọn nó, để bọn nó truyền mỗi một cái xương cốt của ngài, một ngày sau, chỉ cần phun ra ba ngụm máu đỏ sẫm, độc sẽ được giải.” Mặc Thiên Thần trầm giọng chỉ điểm.

Nhân Hoàng không có trả lời, bất quá hơi thở biến hóa, hiển nhiên hấn đã nghe lọt lời Mặc Thiên Thần nói.

Mặc Thiên Thần thấy vậy xoay người đi ra ngoài.

“Sư muội, muội muốn đi đâu?”

“A, Thiên Thần được sư, phụ hoàng ta như vậy đã khỏe rồi? Liệu có được vật gì có thể giảm bớt đau đớn, phụ hoàng ta...” Huyền Thiên Tường còn chưa nói xong, đã bị Huyền Thiên Hạo một phen kéo đi, không để hắn tiếp tục nói.

Mặc Thiên Thần khỏe mắt quét nhìn Huyền Thiên Tường lo lắng, cười lạnh một tiếng: “Thích cốt độc này nếu không phải Nhân Hoàng dùng đại thần thông áp chế, các ngươi cho rằng đệ nhất tuyệt độc thiên hạ có thể dễ cho người ta bảy ngày còn chưa chết? Chút đau ấy, Nhân Hoàng nếu nhìn không được, ngôi vị hoàng đế này nên thay đổi người.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Đại Triển Thần Uy 5

Lời này vừa nói ra, bảy người từ dưới đất đứng dậy, trên mặt đều trắng hồng xen lẫn một mảnh xấu hổ.

Lời Huyền Thiên Tường nói quả thật có thái quá chút, tuy rằng điểm xuất phát là quan tâm.

“Sư muội, lần này đa tạ muội, xin muội không cần nhanh như vậy rời đi, trước tiên ở thiên điện nghỉ ngơi một chút được không?” Huyền Thiên Hạo so với Huyền Thiên Tường trầm ổn hơn, thấy vậy tràn đầy cảm kích cười tao nhã với Mặc Thiên Thần.

Ít đi một phần lo lắng thương thế phụ hoàng hắn, Huyền Thiên Hạo một thân nho nhã tuấn tú liền bắt đầu tán phát ra.

Mặc Thiên Thần nhìn thoáng qua Huyền Thiên Hạo, kiếp trước nàng yêu chết tươi cười tuấn tú nho nhã này, uyển chuyển ôn nhu, mà lúc này nhìn thế nào cũng cảm thấy chướng mắt ghê tởm, thật không biết sống lại lần này ánh mắt nàng có phải dài tới ót không.

“Ta sẽ không đi, Nhân Hoàng nợ ta một mạng, thù lao này sao ta không nhận.” Rõ ràng trực tiếp, Mặc Thiên Thần ném một câu này liền đi ra ngoài điện, lưu lại mọi người dờ khóc dờ cười, muốn thù lao cũng quá trực tiếp a, bất quá chỉ cần Nhân Hoàng tỉnh dậy, đại thù lao gì cũng cho.

Bên trong tâm cung hưng phấn như lửa, ngoài tâm cung bóng đêm hơi hơi mông lung.

Tà dương đã hoàn toàn dừng ở dưới đường chân trời, hoàng hôn trong bóng đêm mỹ lệ thâm lam như bạt.

Mặc Thiên Thần một mực theo Huyền Thiên Hạo từ mật đạo tiến vào hoàng cung, lúc này từ cửa chính đi ra, mới phát hiện bên ngoài bốn phía tâm cung nhìn như hết thấy như thường, kì thực không biết ngầm mai phục bao nhiêu thủ vệ, xem ra Huyền Thiên Hạo vẫn như lúc trước, làm việc vẫn là giọt nước không rỉ.

Bước chậm đi ra tâm cung, Mặc Thiên Thần phân biệt một chút phương vị đại khái, nâng cước bộ liền muốn hướng Thiên Điện đi.

“Vèo...” Đang cất bước, xa xa đột nhiên truyền đến một tiếng ổng tay áo phát động, Mặc Thiên Thần lập tức dừng lại, giương mắt nhìn qua.

Chỉ thấy trong bóng đêm mông lung, một bóng người so với chim bay còn nhanh hơn chớp lóe lên, rất xa trốn vào trong màn đêm.

Thân pháp cực nhanh, công lực cao, dĩ nhiên là lực cấp cao thủ.

Khỏe miệng hơi hơi phác họa một cái đường cong, Mặc Thiên Thần nhìn chỗ bóng người biến mất, nàng còn chưa có đi tìm hắn, hắn đã tự mình đưa tới cửa.

Đầu ngón tay khẽ động, hoa u đàn la xuất hiện trong tay Mặc Thiên Thần.

“U đàn, gửi một chút hương vị ngươi thích nhất.” Mặc Thiên Thần lấy tiếng lòng cùng hoa u đàn la câu thông nói.

“Oa, ở bên kia, ở bên kia.” Hoa u đàn la đang ngủ bị Mặc Thiên Thần gọi tới rất bất mãn, lập tức bị hương vị nó thích chinh phục.

“Đẫn đường.” Mặc Thiên Thần mỉm cười.

“Vậy ngươi cho linh tuyến uống.” Hoa u đàn la màu lam lập tức quay đầu hướng Mặc Thiên Thần, cõ tay Mặc Thiên Thần lẫn lộn làm nũng. Trong không gian linh tuyến rất nhiều, nhưng bọn nó không cách nào tự ăn, nhất định phải có Mặc Thiên Thần cho mới có thể ăn được, lúc này không nhân cơ hội đòi hỏi, còn chờ khi nào.

“Người cái hoa tham ăn này, đuổi được sẽ thưởng, đuổi không kịp...” Mặc Thiên Thần không thể không nể hà cười lắc đầu, đám linh thảo này thực tham ăn.

Mặc Thiên Thần giọng nói mới rơi xuống, lá cây u đàn la lập tức uốn éo, một lá cây chỉ hướng đông, tràn đầy hưng phấn hét lớn một tiếng: “Đi, đi, u đàn ta ra tay, thiên hạ này còn không có gì ta đuổi không kịp.”

Bóng đêm chìm xuống, bóng Mặc Thiên Thần rất nhanh biến mất trong hoàng cung.

Gió đêm lạnh lẽo thổi qua, nhẹ nhẹ lãnh ý.

Đô thành nhân tộc, Cửu Thiên thành.

Lúc này, dưới bóng đêm nồng đậm, toàn bộ Cửu Thiên thành đều chìm vào nửa đèn đuốc sáng trưng, nửa là bóng tối yên lặng, không có ồn ào náo nhiệt ban ngày, tỏa ra một loại mị lực thuộc về đêm.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Đại Triển Thần Uy 6

Cửu Thiên thành, trạch viện trên con phố đầu tiên ngoài hoàng thành.

Tòa nhà này đã xây ở bên cạnh ngoài hoàng thành, vô cùng dễ thấy, lưu ly từ làm trang sức, vừa nhìn chính là nhà hào môn.

Lúc này, trong nhà đèn đuốc mờ mờ, trong yên tĩnh hiện ra một tia thanh lãnh.

“Lão tam, người thấy rõ ràng?” Đại trạch thư phòng, lúc này có ba người ngồi thành hình tam giác, vẻ mặt đều vô cùng lãnh khốc, trong đó, một nam nhân trên mặt mang theo một vết sẹo dữ tợn, trầm giọng hỏi một người trung niên khác, mà người trung niên này đúng là nửa đường ngăn chặn giết Mặc Thiên Thần, người duy nhất đào tẩu được.

“Thấy rõ ràng, tên đệ tử ở Đệ Cửu Phong, cho Nhân Hoàng ăn giải được, ngày mai đại khái sẽ thức tỉnh.” Tên là lão tam đáp lại.

Một nam nhân trung niên khác đầy mặt lãnh khốc, nhìn qua thuộc loại bộ mặt tê liệt không có bất kỳ biểu cảm, nghe vậy hạ giọng nói: “Đệ Cửu Phong quả nhiên có bản lĩnh, thích cốt độc mà cũng có thể giải.”

“Lão nhị, không cần nói bậy.” Mặt sẹo lập tức thấp giọng quát lớn một câu.

“Biết, chúng ta chỉ phụ trách chặn giết người Đệ Cửu Phong, cái khác không ở trong phạm vi ủy thác của chúng ta, biết nhiều hơn nói nhiều.” tên lão nhị dạ một tiếng.

“Nhưng chúng ta không giết được ả, hiện tại Nhân Hoàng có thể cứu chữa, bên kia truy cứu xuống...”

“Người nào, đi ra.” Ngay khi lão tam nói một câu, tên mặt sẹo đột nhiên biến sắc, người chưa động, trong tay một thanh tiểu đao đã như tia chớp bắn ra ngoài cửa.

“Bình.” Một tiếng va chạm nhẹ nhàng vang lên, ngay sau đó một tiếng bước chân chậm rãi vang lên, một âm thanh lạnh như băng: “Diêm Vương Điện chính là chiêu đãi khách nhân như vậy?”

Ba người trong phòng nghe vậy sắc mặt đều trầm xuống, thân thể nháy mắt căng thẳng, cư nhiên có người tới gần bên bọn họ, mà ba người bọn họ không cảm giác được, người tới công phu...

Tiếng bước chân vang lên cửa thư phòng không gió tự mở, người tới từ từ đi đến.

Nhưng thấy, Mặc Thiên Thần một thân thanh lệ, một tay thường thức tiểu đao của mặt sẹo ném ra, một tay khẽ vẫy về hoa u đàn la, chậm rãi đi vào dưới đèn đuốc.

“Lão đại, là nàng, Đệ Cửu Phong.” Tên lão tam cùng Mặc Thiên Thần đối mặt, vừa thấy thế nhưng là Mặc Thiên Thần, nhất thời kinh động đứng lên rõ ràng.

“Đừng lộn xộn, hoa u đàn la.” Một bên lão nhị mặt than hai mắt gắt gao tập trung nhìn hoa u đàn la trong tay Mặc Thiên Thần.

Hoa u đàn la, nhất khai đoạt hồn, nhị khai đoạt phách, tam khai hồn phi phách tán.

Dù bọn họ đều là lục cấp cao thủ, khoảng cách gần như vậy cũng thể khinh động, bằng không tất trúng độc.

Lão tam ăn qua lợi hại của hoa u đàn la, nghe vậy lập tức cứng đờ, không nháy mắt nhìn hoa u đàn la trong tay Mặc Thiên Thần.

Phòng nội không khí đột nhiên cứng đờ.

Mặc Thiên Thần thưởng thức đóa hoa trong tay cùng tiểu đao, giống như chủ nhân lập tức đi đến phía trước ba người thân thể buộc chặt ngồi xuống, thân nhiên lấy ra chén trà, lại tự châm trà, một bên còn chậm rãi nói: “Diêm Vương Điện thật sự là không hiểu đạo đãi khách.” Nói xong, nâng chén tự uống, so với chủ nhân còn chủ nhân hơn.

Bên trong thư phòng, ba người ngồi cứng ngắc, nghe vậy liếc nhau, lão đại mặt sọc sau khi hít sâu một hơi, hai tròng mắt tập trung Mặc Thiên Thần từ từ ra tiếng: “Tôn giá là thế nào tìm được chỗ bọn ta?”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Đại Triển Thân Uy 7

Một câu này xuất ra, không thể nghi ngờ chính là thừa nhận xưng hô vừa rồi của Mặc Thiên Thần, Diêm Vương Điện, Cửu Châu to như vậy trong ngàn ngàn vạn vạn người là tổ chức sát thủ đứng đầu, Diêm Vương Điện.

“Thế này mới đúng nha, không hổ là Diêm Vương, so với lão tam Diêm La cả kinh sợ hãi thật lão luyện trầm ổn hơn.” Mặc Thiên Thần mỉm cười.

Mà danh hiệu Diêm Vương mặt sọc cùng lão tam Diêm La, còn có mặt than lão nhị, nghe vậy đều quý dị trăm mặt.

Một bé gái nhỏ nhỏ mười ba tuổi, thể như dùng ngôn ngữ già dặn sắc bén như vậy nói chuyện với bọn họ, thật sự là nhìn thế nào cũng cảm thấy quý dị, hơn nữa loại quý dị này không thể phản kháng.

“Dưới hoa u đàn la, có chết không sống, Diêm La đã có thể trở về, các ngươi nên đoán được sẽ có ngày ta tìm tới cửa.” Mặc Thiên Thần vuốt ve một chút hoa u đàn la trong tay.

“Là ngươi thả lão tam trở về?” Lão nhị mặt than lập tức tỉnh ngộ.

Mặc Thiên Thần cười, không có trả lời.

Lão tam Diêm La còn lại là sắc mặt đột nhiên xanh trắng một mảnh, khó trách hắn có thể từ trong tay u đàn la thoát chết, hẳn trước còn tưởng rằng hắn công lực mạnh, cách lại xa cho nên mới có thể sống, không nghĩ tới cư nhiên là nữ hài này cố ý thả hắn rồi đi.

Nắm tay nháy mắt nắm chặt, lão tam đầy mặt xanh mét nhìn Mặc Thiên Thần vô cùng thân nhiên, muốn động thủ lại bận tâm hoa u đàn la, trong lúc nhất thời cái trán gân xanh đều sắp vỡ ra.

“Lão tam, ngồi xuống.” Diêm Vương mở miệng.

Mặc Thiên Thần thoáng qua không biết sợ, lão nhị Diêm Sát lúc này đã khôi phục lại, thân thủ chậm rãi thêm đầy nước vào chén của Mặc Thiên: “Hoa u đàn la tính thích thanh đàn hương, nhất định là trên người lão tam mang theo loại hương vị này, hôm nay tôn giá mới có thể tìm đến nơi này, một khi đã như vậy, chúng ta cũng nói trắng ra, tôn giá muốn thế nào?”

Mặc Thiên Thần đã tìm tới cửa, trước tiên lại không có động thủ, như vậy xem ra tất nhiên là có sự tình khác.

Lão nhị Diêm Vương Điện Diêm Sát, mặt than là mặt than, cơ trí vẫn sâu nhất.

“Sảng khoái.” Mặc Thiên Thần như rồng mây cười, giương mắt nhìn về phía lão đại Diêm Vương.

“Tôn giá mời nói.” Diêm Vương là người biết xem xét thời thế, thấy vậy biết tất cả đều trong tính toán của Mặc Thiên Thần, không khỏi vô cùng sảng khoái hướng Mặc Thiên Thần làm một cái tư thế mời.

“Được.” Mặc Thiên Thần buông cái cốc trong tay: “Diêm Vương Điện, được người ta thuê làm việc, ta thuê các ngươi kể từ hôm nay giám thị thái tử nhân tộc Huyền Thiên Hạo, có bất kỳ chuyện gì phải nói cho ta biết đầu tiên.”

Nàng muốn biết, Huyền Thiên Hạo rốt cuộc là vì cái gì muốn giết nàng?

Lời này vừa nói ra, tam đại thủ lĩnh Diêm Vương Điện hai mặt nhìn nhau, trong lúc nhất thời chưa tính hồn lại.

Y sư Đệ Cửu Phong không phải cùng Huyền Thiên Hạo nhân tộc quan hệ tốt lắm sao? Thế nào muốn bọn họ giám thị hắn? Đây rốt cuộc là muốn cái gì?

Chẳng lẽ bọn họ có cừu oán? Nhưng có cừu oán làm chi lại cứu Nhân Hoàng? Đây thật sự là kỳ quái.

“Chỉ việc này?” Bất quá Diêm Vương Điện thu thuế cho tới bây giờ không hỏi vì sao, chỉ cho tiền làm việc, bất quá sự việc này cũng không nhỏ a, giám sát thái tử Huyền Thiên Hạo, này có thể sánh bằng giết hắn còn khó hơn a.

“Đúng, chỉ việc này.” Mặc Thiên Thần nhìn ba người có chút thả lỏng, chậm rãi nói: “Nhất cử nhất động đều nói cho ta biết, nếu che giấu một chút gì đó, vậy cũng đừng trách ta làm cho Cửu Châu đại lục từ đây không có cái tên Diêm Vương Điện nữa.”

Âm thanh nhàn nhạt, nhưng không giận mà uy.

Nghe vào trong tai tam đại thủ lĩnh Diêm Vương Điện, làm người ta không cảm giác đây là nói suông chứ không làm, mà là chân chính uy hiếp, chỉ cần một chút không đúng, nàng thực có khả năng diệt hơn một ngàn sát thủ Diêm Vương Điện.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Đại Triển Thân Uy 8

Phải biết Đệ Cửu Phong độc thuật nổi tiếng thiên hạ, muốn bắt tri bắt giác giết sạch bọn họ, rất dễ dàng .

Tam đại thủ lĩnh Diêm Vương Điện nhìn hoa u đàn la trong tay Mặc Thiên Thần, trong thư phòng nháy mắt trầm tĩnh.

“Được, thành giao.” Một lát trầm tĩnh sau Diêm Vương là người đầu tiên mở lời.

Muốn tùy thời theo dõi Huyền Thiên Hạo mà không bị phát hiện, còn phải nắm bắt ngàn vạn tin tức, này phiêu lưu không lớn, lại hao tổn, nhưng lúc này mạng ba huynh đệ chính mình nằm trong tay người khác, cũng không có cách nào từ chối.

Đầu ngón tay Mặc Thiên Thần lắc lư, hoa u đàn hoa bị thu vào, mỉm cười: “Cần trả tiền không?”

“Không, tôn giá thả lão tam một mạng liền lớn hơn trời, đây chỉ là việc nhỏ, không nói chuyện tiền bạc.” Ba người Diêm Vương Điện nghe vậy cười mặt đều xanh .

Lời này không phải nói rõ không lấy tiền sao.

Ủy thác không cho tiền, mẹ nó , ủy thác này ít nhất phải làm vài chục năm a, nếu không, bọn họ dứt khoát phái người giết Huyền Thiên Hạo, xong hết mọi chuyện, miễn cho phiền toái.

Mặc Thiên Thần gật đầu, trên mặt tươi cười xinh đẹp, nhìn qua đối với câu trả lời của ba người Diêm Vương Điện, vừa lòng phi thường.

Đứng lên, Mặc Thiên Thần nhìn lướt qua ba người sắc mặt trầm ổn bất động, nhìn không ra chút nào khác thường, bất quá nội bộ phát ra boong boong oán khí, cười nhẹ, cổ tay khẽ nhúc nhích một bình nhỏ liền hướng Diêm Vương ném tới.

“?” Diêm vương tiếp được nghi hoặc nhìn về phía Mặc Thiên Thần, chẳng lẽ đây là độc dược, muốn cho bọn họ ăn vào, nàng mới tin bọn họ?

“Ta chỉ cần các ngươi làm việc thật tốt, ta tự nhiên sẽ không bạc đãi các ngươi, đây là phân thân đan.” Mặc Thiên Thần phát ông tay áo, xoay người đi ra ngoài cửa.

“Cái gì, phân thân đan?” Mà một câu nói hồ hởi của nàng khiến ba người Diêm Vương Điện thần sắc luôn bất động sợ hãi mãnh liệt.

Lão nhị Diêm Sát càng khẩn cấp đoạt lấy bình ngọc vạch ra xem xét.

Phải biết rằng, phân thân đan, chính là thân đan đệ nhất Cửu Châu, chỉ cần người đầu cùng thân thể không có bị chém thành hai mảnh, cứu không được. Cái khác dù là trọng thương, nó đều có thể cứu người một mạng.

Bực này cho ba người bọn họ, chẳng khác nào một mạng a, này đối với bọn họ hành tẩu ám sát mà nói, rất trân quý .

“Này... Này... Thật sự, là thật ...” Ba người Diêm Vương Điện kích động.

Mặc Thiên Thần nghe phía sau ba người kích động, lơ đãng cười cười.

Nàng có linh thảo hoàng tộc ngàn năm, đan dược nhỏ nhỏ bắt quá nâng tay trong lúc đó mà thôi, Huyền Thiên Hạo biến hóa muốn bọn họ theo dõi, nàng không để ý cho bọn họ chút ngon ngọt cùng nàng hợp tác.

Gió đêm mơ hồ, chợt ấm còn lạnh.

“Tôn giá...”

“Các người biết ta tên Mặc Thiên Thần đi.” Đã đi ra thư phòng Mặc Thiên Thần cũng không quay đầu lại nói, đều nghe thấy Nhân Hoàng sắp tỉnh dậy, tên của nàng những người này hẳn là sớm đã hỏi thăm.

“Được, Thiên Thần y sư, ân tình của ngài bọn ta ghi nhớ trong lòng, bọn ta cũng không có gì tốt hỏi báo người, chỉ có tận lực làm việc.” Giọng Diêm Vương tràn đầy kích động: “Thiên Thần y sư, đêm nay không nên trở về, chỉ sợ bên trong hoàng cung, tối nay sẽ có đại biến.”

Mặc Thiên Thần đã nói như vậy, bọn họ cũng không để ý một chút hơi phá hoại danh dự, hướng nàng lộ ra một ít tin tức.

Lời này vừa nói ra, bước chân Mặc Thiên Thần lập tức dừng lại.

Lời này là có ý tứ gì?

Chẳng lẽ ý là người ở sau lưng độc sát Nhân Hoàng tối nay muốn hành động?

Mặc Thiên Thần hai mắt tối đen như mực, nắm tay tính toán, Diêm Vương Điện làm thuê cho người giấu mắt kia, bọn họ biết nàng cứu Nhân Hoàng, như vậy tương đương người kia cũng biết.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Đại Sát Tứ Phương 1

Như vậy, nếu muốn giết Nhân Hoàng chỉ có hôm nay, tối nay không động thủ, chờ ngày mai Nhân Hoàng tỉnh dậy, bọn họ sẽ không có hi vọng.

Một chút liên hệ, Mặc Thiên Thần tuy rằng không phải người trong triều đình, không thích tranh quyền đoạt lợi, nhưng việc này chỉ cần tính toán một chút, sẽ biết.

Đầu ngón tay khẽ bắn, ba viên thuốc chữa thương ném cho ba người Diêm Vương Điện: “Có công tất thưởng.”

Không biết bọn người Huyền Thiên Hạo có biết người sau lưng muốn động thủ hay không, nàng phải trở về nói cho bọn họ, trong lúc gấp gáp bọn họ có thể ứng phó như thế nào, vậy chỉ có thể xem bản lĩnh bọn người Huyền Thiên Hạo.

Nàng lần này đã cứu Nhân Hoàng, nàng sẽ tuyệt đối không chấp thuận ai phá hủy chấp niệm của nàng.

Dưới bóng đêm, bóng Mặc Thiên Thần nhanh chóng biến mất trong bóng tối.

Ba người Diêm Vương Điện tiếp được thuốc tiên Mặc Thiên Thần cho, liếc nhau, trong mắt đều lộ ra một cỗ ý tứ chỉ ba người mới hiểu được, xem ra sau này có thể cùng Mặc Thiên Thần hợp tác lâu dài.

Trên thế giới này, không có địch nhân vĩnh viễn, cũng không có bằng hữu vĩnh viễn, duy nhất có thể ở chung lâu dài chỉ có một loại người, là người cùng có được lợi ích.

Bóng đêm thanh lãnh, gió lạnh nhẹ nhàng phát phơ.

Trước khi mưa đến gió đầy phòng.

Hoàng cung nhân tộc.

“Cái gì?” Huyền Thiên Tường nghe Mặc Thiên Thần quay lại mang đến tin tức này, vốn đang ngồi thân hình mạnh mẽ đứng lên: “Người làm sao mà biết

được?”

Cùng lúc này, sắc mặt Huyền Thiên Hạo cũng biến đổi gắt gao nhìn Mặc Thiên Thần trầm giọng nói: “Tin tức là thật?”

“Cửu Phong.” Mặc Thiên Thần lạnh lạnh ném ra hai chữ.

Đến khi nàng đã nghỉ tốt, đem tin tức nghe được từ Diêm Vương Điện lại nói với Cửu Phong, bởi vì Đệ Thất Phong trong Cửu Phong chính là chuyên dạy môn hạ đệ tử loại kỹ năng lấy tin tức, có được vòng tin tức không lò.

Mấy người chờ đợi trong tâm cung Nhân Hoàng vừa nghe Mặc Thiên Thần ném hai chữ, sắc mặt đều nhất tề thay đổi, tin tức nếu tới từ Cửu Phong, kia nhất định là sự thật.

“Hồngбет, chúng ta bây giờ còn chưa chuẩn bị a, nhị đệ, ngươi nói làm sao bây giờ?” Lão đại Huyền Thiên Tường lo lắng đầy mặt nổi gân xanh.

Hai hộ vệ Ảnh Hồng và tam đại hộ vệ Nhân Hoàng cũng đều sốt ruột.

“Đừng hoảng hốt, trấn định.” Huyền Thiên Hạo lúc này sắc mặt ngược lại trầm tĩnh trở lại, rất có chút thái độ bất động như Thái Sơn.

Mặc Thiên Thần nhìn Huyền Thiên Hạo hoàn toàn tỉnh táo lại, không có ngoài ý muốn.

Huyền Thiên Hạo cái người tâm tư rất nhỏ, tính toán vô cùng chu toàn, đối mặt đại sự chỉ huy trấn định, này cũng là lúc trước nàng thích. Hiện tại tuy rằng còn nhỏ, khí thế cái gì đều chưa có hình thành, bất quá thiên tính sẽ không kém xa.

“Đại ca, huynh tức tốc đi triệu tập tất cả đề quân, canh giữ chặt chẽ bốn cửa lớn hoàng thành, chết cũng bảo vệ cho ta.” Huyền Thiên Hạo lúc này cũng không đoái hoài tới tôn kính hay không, trực tiếp từ trên người Nhân Hoàng lấy ra hỏ phù, ném cho Huyền Thiên Tường.

“Ừ.” Huyền Thiên Tường một phen bắt được hỏ phù, quay đầu bỏ chạy, hấn vốn thích đánh nhau, đối với việc phụ trách chỉ huy đề quân lo an nguy hoàng thành cực kỳ quen thuộc.

“Hai hộ vệ Ảnh Hồng, hai người mang thư ta viết, nhanh ra ngoài theo hai hướng thành đông nam, điều động quân hoàng tộc dự trữ tiến đến cứu giá.” Kéo xuống gốc áo trên người, Huyền Thiên Hạo dùng máu để viết, vung lên liền viết hai khổ, ném cho hai đại hộ vệ.

“Tuân lệnh.”

“Tam đại hộ vệ, lão đại, nhanh đi Điệp Cốc xin bọn họ xuất mã. Lão nhị, đi trước cửa bắc trấn thủ, lão tam, theo ta tiến đến Lợi Phong phủ...”

Liên tiếp ra mệnh lệnh, Huyền Thiên Hạo an bày chu đáo.

Người khác kinh hãi hay không kinh hãi tài năng Huyền Thiên Hạo, không biết, dù sao Mặc Thiên Thần không kinh hãi, nàng xem quá nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Đại Sát Tứ Phương 2

“Sur muội, sự khởi vội vàng, mặc dù trước khi phụ hoàng trúng độc ta đã có bày ra phòng bị, bất quá, thời gian gấp gáp, ta căn bản không có thời gian điều tra xem ai là người phía sau ra độc thủ, cũng căn bản không biết tới hôm nay rốt cuộc là ai muốn đến, ai muốn âm mưu soán vị, hết thấy đều tùy cơ ứng biến. Cho nên, sur muội, phụ hoàng ta nơi này liền giao cho muội, nhờ sur muội bảo hộ phụ hoàng ta chu toàn.” Hai ba câu phân phó xong, Huyền Thiên Hạo đột nhiên xoay người hướng Mặc Thiên Thần hơi hơi ôm quyền cúi người thi lễ.

Thời gian gấp gáp, hấn mới từ Cửu Phong trở về, tất cả đều chưa có an bài tốt, đối phương tới nay muốn phát động công kích, đêm nay, xem ra chỉ có liều mạng.

Hắn chỉ cần bảo vệ hoàng thành đêm nay không bị công phá, ngày mai phụ hoàng vừa tỉnh, thiên hạ này sẽ vẫn là thiên hạ của Huyền gia.

“Ta?” Mặc Thiên Thần không nghĩ tới Huyền Thiên Hạo đem chuyện trọng yếu như vậy giao cho nàng, không khỏi hơi kinh ngạc.

Huyền Thiên Hạo lúc này đầy mặt thận trọng, hai tròng mắt chặt chẽ tập trung nhìn Mặc Thiên Thần nói: “Sur muội, hiện ở trong hoàng cung ai có thể tin, ai không thể tin, lúc này ta cũng không dám dễ dàng có kết luận, chỉ có sur muội là ta tất nhiên yên tâm, sur muội, xin bảo hộ phụ hoàng ta chu toàn.”

Nói đến đây Huyền Thiên Hạo hít sâu một hơi, trong mắt sắc bén sáng rọi phi dừng mà động: “Như vậy, dù đêm nay ta cùng bọn họ hợp lại người chết ta

sống, cũng đáng.”

Nói xong, cư nhiên không ở cho Mặc Thiên Thần thời gian nói chuyện, trực tiếp đi nhanh ra ngoài điện.

Ba hộ vệ Nhân Hoàng thấy vậy, hướng Mặc Thiên Thần khom người hành lễ nói: “Tương lai Nhân tộc đều trông cậy vào ngài, mạng thái tử ta sẽ đem hết toàn lực đi bảo hộ, hoàng đế bề hạ liền dựa vào ngài, xin ngài cần phải bảo vệ.” Vừa nói xong, người cũng nhanh chóng lao ra, biến mất trong bóng đêm mờ mịt.

Trong tâm cung Nhân Hoàng, lập tức trừ bỏ Nhân Hoàng đang bức độc, cũng chỉ còn lại có một mình Mặc Thiên Thần mặt lạnh khốc.

Nhìn Huyền Thiên Hạo biến mất ngoài tâm cung, sắc mặt Mặc Thiên Thần đều là lãnh lệ.

Tín nhiệm, Huyền Thiên Hạo thật sự tín nhiệm nàng, loại thời điểm này thế nhưng đem nhiệm vụ trọng yếu như vậy giao cho nàng, tín nhiệm này thực không phải lớn bình thường.

Dùng đời trước, hắn cũng là đồng dạng tín nhiệm nàng như vậy, vài lần chuyện cứu mạng đều giao cho nàng, đồng sinh cộng tử, thật tâm tín nhiệm, tất cả là cỡ nào tốt đẹp, đã từng khiến nàng cho rằng dù trời sụp đất nứt, tình cảm của bọn họ sẽ không thay đổi, nhưng kết quả là...

“Ha ha...” Nhẹ nhàng cười lạnh từ trong miệng Mặc Thiên Thần phát ra, hôm nay tín nhiệm như vậy thực sự làm cho nàng cảm thấy châm chọc, cũng làm cho nàng cảm thấy xót xa.

Hóa ra, tín nhiệm cũng chia rất nhiều loại.

Một người tín nhiệm người, một loại có lẽ là từ trong nội tâm cảm thấy người đáng giá tín nhiệm, một loại, xác thực là vì biết người có năng lực có thể làm được, cho nên tín nhiệm người.

Nàng, trước kia, có lẽ, sai lầm rồi...

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Đại Sát Tứ Phương 3

Vô số tiếng vang, giống như đồng diễn hòa tấu dưới bóng đêm.

Gió tanh mưa máu không thuộc về đêm, dày đặc kéo ra màn che.

Tình huống bên ngoài Mặc Thiên Thần không hiểu, Huyền Thiên Hạo đang làm cái gì, ứng đối như thế nào, người muốn mưu phản là ai? Đây đó Mặc Thiên Thần đều không có hứng thú biết.

Nàng chỉ biết nàng bảo vệ Nhân Hoàng là đủ rồi, cái khác, nàng mặc hắn đi tìm chết.

Đêm dài, bóng đêm nhìn thấy ghê người.

Tâm cung Nhân Hoàng, bốn phía cửa sổ đóng kín, yên tĩnh không tiếng động.

Bên trong tâm cung, Nhân Hoàng vẫn không nhúc nhích ngồi bức độc, mà trước người của hắn, Mặc Thiên Thần ngồi khoanh chân, phía trước đặt một cái bàn đàn hương bằng gỗ, trên bàn bày biện mấy tách trà, bên cạnh chén trà vài cọng linh thảo đang rung đùi đắc ý chóp lên.

“Thần Thần, người đây là ý gì, vì sao bọn nó đều có linh tuyến uống, mà ta không có? Người đây là kỳ thi, thiên vị, mất lễ.” Trên bàn bằng gỗ đàn hương, một cây linh thảo màu đen như hoa đại ven đường, hai lá đang chống nạnh, đóa hoa màu đen nhỏ tức giận hướng về Mặc Thiên Thần rống.

“Hi hi, người lớn lên xấu xí a.” Bên cạnh đóa hoa màu đen là một gốc cây như hoa bìm bìm, nâng một ly linh tuyến rung đùi đắc ý.

“Thật ngon, thật sự ngon a.” Hoa u đàn la ở một bên dùng cành lá ôm chén trà, một bên châm ngòi thổi gió.

“Ừm, ừm, đúng vậy, đúng vậy.” Đứng ở bên cạnh Mặc Thiên Thần một cây già, cũng hi hi ha ha gật đầu, làm cho lá cây ào ào vang không ngừng.

“Ô ô ô ô, các người đều bắt nạt ta...” Linh thảo màu đen mặc kệ, ở trên bàn bắt đầu lăn lộn, tru lên khắp phòng.

“Ha ha...” Mả hoa u đàn la thấy vậy chẳng những không đồng tình, ngược lại cười lên ha ha.

Này cũng là ngôn ngữ giao lưu của bọn nó, Nhân Hoàng nghe không hiểu cũng không nghe thấy, bằng không, đừng nói bức độc, khẳng định lập tức tẩu hỏa nhập ma, linh thảo có thể nói a.

Không nhìn linh thảo màu đen bị bắt nạt, Mặc Thiên Thần mỉm cười lắc đầu, giờ tay vẫy vẫy linh thảo màu đen ở trên bàn lăn lộn: “Hắc Ma, được , một chén linh tuyến để giành cho ngươi kia, chỉ cần ngươi đợi lát nữa ngươi có thể ăn.”

“Hả?” Linh thảo tên Hắc Ma vừa nghe, nhất thời đóa hoa uốn éo hướng tới đối diện Mặc Thiên Thần, hai phiến lá nhỏ tựa như hai tay của loài người ma sát một chút, hắc hắc cười nói: “Chẳng lẽ đợi lát nữa còn có đồ ăn ngon?”

Nhìn phản ứng Hắc Ma tuyệt không chậm hơn người, ngược lại càng thông minh, Mặc Thiên Thần từ từ cười nói: “Tuyệt đối thứ tốt.”

Hắc Ma vừa nghe, lập tức lá cây hướng tới mu bàn tay Mặc Thiên Thần vồ vồ, sợ Mặc Thiên Thần không cho nó ăn lập tức nói: “Thành giao.”

“Thật sự là tiểu gia tử , Thần Thần nhà ta chỉ cần nói cho, không sợ không có này nọ cho ngươi ăn, chỉ sợ ngươi đợi lát nữa căng trương không chịu nổi.” Hoa u đàn la chép miệng: ” Thần Thần nhà ta nói nói, có công tất thưởng, có tội tất phạt, chỉ cần có bản lĩnh, có linh tuyến thật lớn.”

“Oa oa oa oa, vì sao không kêu bọn ta, bọn ta cũng muốn ra tay...” Hoa u đàn la vừa nói ra, nhóm linh thảo ở trong linh tuyến không gian Mặc Thiên Thần chưa trở tài, nhất thời ở trong không gian nháo thành một đoàn, ào ào muốn đi ra.

“Nháo cái rắm a, chỗ hữu dụng của các ngươi, về sau còn sợ tiểu nữ oa không kêu các ngươi đi ra ngoài sao.” Lão đại bên trong linh tuyến không gian, hoa Tu La chín trăm năm mở miệng : “Hiện tại ngoan ngoãn tu luyện cho ta, trưởng càng tốt, về sau tiểu nữ oa dựa vào của các ngươi càng nhiều.”

“Đứng.”

“Nói phải.”

“Tu luyện, tu luyện.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Đại Sát Tứ Phương 4

Lập tức, trong linh tuyến không gian chúng linh thảo không nào loạn, một đám như thi đấu bắt đầu tu luyện.

Mặc Thiên Thần thấy vậy không khỏi cười khê lắc đầu, hoa Tu La này thật đúng là nhân vật lão đại, câu nói đầu tiên đã thu phục .

“Thiên Thần, hôm nay có cái gì cần chúng ta hỗ trợ , ngươi cứ việc nói.” Lão thụ Bàn Lạc lúc này mở miệng nói.

“Ai dám ức hiếp ngươi, đến một cái giết một cái, đến hai cái giết một đôi.” Hoa phi thúy hình như hoa bìm bìm thân thể lay động, quát lớn.

“Đứng, dám cùng Thần Thần chúng ta đối đầu, gan thật lớn .” Lá cây Hắc Ma chống nạnh làm dạng ầm trà.

Nhìn nhóm linh thảo trước mắt kêu gào, Mặc Thiên Thần chậm rãi bung chén trà trên bàn lên, từ từ uống một ngụm xong lạnh lạnh cười nói: “Bọn họ đã đến .”

Một câu này còn chưa nói xong, ngoài tầm cung Nhân Hoàng, đột nhiên truyền đến tiếng kêu thảm thiết nối tiếp kịch liệt.

Dưới đêm tối dày đặc, tiếng kêu thê lương thảm thiết liên ở ngoài điện vang lên.

“Ta nhìn xem” Hắc Ma vừa nghe lập tức từ trên bàn nhảy xuống, thân thể nho nhỏ nhảy mất hướng cửa đại điện, theo cửa tầm cung cùng khe hở mặt đất, đem cái đầu be bé đuổi ra ngoài.

Bóng đêm thật đen, xa xa cao thấp nối tiếp hết hồ loáng thoáng truyền đến, ánh lửa cơ hồ chiếu sáng nửa bầu trời làm nổi bật mặt đất, đem ngoài điện vốn tối đen một mảnh, cũng nhẹ nhàng sáng lên.

Liên tại đây trong ánh sáng màu bạc, ngoài điện bốn phương một cỗ quang sáng thuần túy màu đen bao phủ tầm cung Nhân Hoàng, tốc độ vô cùng nhanh, liên đường như sương sớm vào đông.

Thế tới thanh thanh nhặt nhặt cũng tuyệt đối quý dị.

Ngoài tầm cung Nhân Hoàng, nhóm mình ám vệ Huyền Thiên Hạo phái tới thủ điện ở ngoài điện, người người đều người sáng suốt, vừa thấy thế tới hắc khí không đứng, lập tức xông tới, vận công bức lui.

Nhưng thể lương liền phát sinh khi bọn họ xông lên, trong nháy mắt cùng sương dày chống lại.

Sương dày này thật giống như không khí vô hình bình thường, nội kinh cương mãnh có thể đánh tan bọn nó, nhưng nhưng không cách nào bức lui bọn nó, ngược lại làm tốc độ sương dày đi tới càng mau.

Giống như không khí bình thường căn bản không chịu lực hắc vụ vừa tiếp xúc nhân thân, nhất thời gian cũng chỉ gặp vừa rồi còn hào hào hộ vệ nhóm, đột nhiên một tiếng không chế không nổi kêu thảm thiết vang lên.

Ngay sau đó, liền thấy chỗ thân thể thị vệ tiếp xúc sương dày, trong nháy mắt thân thể bắt đầu nhanh chóng hòa tan.

Đúng, hòa tan, phảng phất như đông tuyết gặp ngày hè, rất nhanh hòa tan xuống.

Tất cả máu thịt giữa tiếng kêu gào thể thảm của bọn thị vệ, như vào chỗ không người nhanh chóng rút xuống, vón vện lưu lại một khúc xương trắng.

Hắc Ma vươn đầu thấy trong nháy mắt trên trăm thị vệ thủ hộ tầm cung Nhân Hoàng, cứ như vậy hòa tan thành một trăm khúc xương trắng, rơi lung tung trên mặt đất.

“Wow, phê hồn độc a.” Trong điện lão thụ Bàn Lạc cũng thấy.

Mặc Thiên Thần nghe nói không có ngẩng đầu, chỉ có vẻ mặt càng băng lạnh lên.

Thích cốt độc là tuyết độc, là thiên hạ đệ nhất độc, mà phê hồn độc này chính là độc cấm a, là độc được mà nhân tộc ở Cửu Châu đại lục rõ ràng cấm đoán hoàn toàn tiêu hủy.

Độc quá mức nham hiểm, nơi đi qua chỉ cần là vật còn sống, sẽ cắn nuốt chỉ còn lại có xương trắng, ngũ cấp cao thủ chỉ có thể chạy trốn chết, lục cấp cao thủ cũng không dám lay dính một chút ở trên người, bằng không căn bản không có thuốc nào chữa được, chỉ có thất cấp cao thủ tuyệt đỉnh, có thể dựa vào huyền công áp chế phê hồn độc.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Đại Sát Tứ Phương 5

Độc được này, người muốn làm phản thế nhưng cũng có thể tìm được, còn có thể đối với Nhân Hoàng sử dụng, xem ra, nàng quả nhiên là không có đối thủ thấp.

Mặc Thiên Thần lạnh lạnh hừ, đáng tiếc, bọn họ gặp là nàng.

Sương phê hồn độc nhanh chóng cắn nuốt tất cả thị vệ thủ hộ ngoài tầm cung Nhân Hoàng, trong khoảnh khắc liền hướng bên trong tầm cung Nhân Hoàng.

“Sùng súc, sùng súc.” Ngay trong nháy mắt, lão thụ Bàn Lạc bên cạnh Mặc Thiên Thần đột nhiên kêu lên, ngay sau đó thân cây cao hơn ba thước đột nhiên nhẹ nhàng lắc lắc, lập tức, một vòng ánh sáng màu bạc từ trên thân cây tán phát ra, đem chỗ Nhân Hoàng và Mặc Thiên Thần bao vây lại.

Lão thụ Bàn Lạc, tuyệt phẩm giải độc, chỉ cần nơi có nó, tất cả độc tố cũng không tới gần được, mặc kệ nó là thiên độc hay ngoại tinh độc.

Ngay khi lão thụ Bàn Lạc tán mát ra ngăn quang tránh độc Hắc Ma ở ngoài cửa nhìn vui mừng kêu lên: “Ha ha, sống bốn trăm năm, hôm nay rốt cục được cơm no.”

Một lời ném ra, Hắc Ma nho nhỏ vốn chỉ lớn cỡ móng tay, bỗng nhiên xoay người một cái, biến lớn hơn một cái bát to, ngay sau đó Hắc Ma mạnh mẽ hít vào, đóa hoa đối với phê hồn độc liền dữ tợn thịnh phóng: “Ta ăn.”

Ném ra hai chữ, nụ hoa lớn như cái chén hướng tới bên trong hút, nháy mắt, tựa như cá voi uống nước, tất cả phê hồn độc ở trạng thái sương dày giống nước biển bàng bạc, bị đóa hoa Hắc Ma hút vào.

“Ừng ục, ừng ục...” Mặc Thiên Thần cơ hồ có thể nghe thấy tiếng Hắc Ma cắn nuốt phê hồn độc.

Thiên hạ một vật khắc một vật, không có bất kỳ thứ gì dám xưng tuyệt đối.

Đừng nhìn Hắc Ma không có tài năng gì độc đáo, nó chính là thích ăn độc, lấy các loại độc làm yếu tố trưởng thành, hôm nay phệ hồn độc ở trong mắt người khác đó là địch không thể giết, nhưng trong mắt Hắc Ma, thì là vì cá tổ yến a, tuyệt đối đại bổ.

Bóng đêm lan nhanh, phệ hồn độc tối đen như sương đến cũng vội đi cũng nhanh, bắt quá trong khoảnh khắc, biến mất ngoài tầm cung Nhân Hoàng, phảng phất sương dày xâm phạm chỉ là bị hoa mắt nhìn lầm.

Chính là hơn trăm khúc xương trắng, không tiếng động kể ra bọn họ đã từng tồn tại.

“A, đây là có chuyện gì?” Chỗ sâu trong bóng đêm, có tiếng người kinh ngạc truyền ra.

Không có khả năng, phệ hồn độc chỉ có cao thủ thất cấp mới có thể giải trừ, Nhân Hoàng rõ ràng đã trúng độc, không có khả năng ra tay, chẳng lẽ là cứu phong chủ Đệ Nhất Phong đến ?

Không, không đúng, theo tin tức của bọn họ, phong chủ Cửu Phong lúc này còn trên núi, hơn nữa Cửu Phong bình thường mặc kệ chuyện hoàng triều, điều đó không có khả năng là vị tuyệt thế cao thủ kia ra tay, vậy tình huống trước mắt này là chuyện gì xảy ra? Phệ hồn độc thể nào bỗng nhiên vô ảnh vô tung biến mất .

Đầy mặt khiếp sợ, người thi độc cơ hồ không thể tin được hai mắt của mình.

Dùng sức xoa xoa hai mắt, nhìn ra ngoài tầm cung Nhân Hoàng vẫn là tầm cung, nhẹ nhàng khoan khoái vô cùng, sạch sẽ, sương dày cái gì đều không có.

Kinh ngạc, người âm thầm nhìn trước tầm cung Nhân Hoàng hơn trăm khúc xương trắng, kinh ngạc.

“Bang bang.” Mà trong sự kinh ngạc của người âm thầm hạ độc, phía sau của hấn đột nhiên có cái gì vỗ vỗ vai hấn.

Người núp trong bóng tối lúc này còn chưa có lấy lại tinh thần, theo bản năng quay đầu hướng phía sau vừa nhìn, lập tức, hai mắt kinh ngạc chống lại một đóa hoa màu đen so với đầu hấn còn lớn hơn.

“Hoa?” Người kia ngẩn người, nhưng không đợi hấn tỉnh táo lại, Hắc Ma na một tiếng liền hướng phệ hồn độc trên đùi hấn phun ra một chút xiu màu đen.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Đại Sát Tứ Phương 6

“A...” Nhất thời chỉ nghe một tiếng hét thâm ở trong màn đêm thuận gió dựng lên, nháy mắt tràn ngập nhất phương không gian.

Phệ hồn độc, từ trên chân bắt đầu cắn nuốt người âm thầm hạ độc, loại lo sợ này, kịch liệt, không cách nào hình dung đau, từ trên chân bắt đầu nhanh chóng tràn ngập khắp người.

“A a...” Người hạ độc cơ hồ một chiêu cũng không ra, ngã trên mặt đất kịch liệt quay cuồng.

Máu thịt bắt đầu biến mất, xương trắng bắt đầu lộ ra.

Máu tươi, tràn ngập mặt đất.

Lấy đạo của người, trả lại cho người.

Hắc Ma trở mắt nhìn người hạ độc, bị chính độc của hấn từ chân đến thân thể hoàn toàn cắn nuốt, cuối cùng chỉ để lại một khối xương trắng, mới chạy như điên trở về tầm cung Nhân Hoàng.

“Ha ha, ăn no, ăn no, Thần Thần người thật đáng yêu nha, ta hiện tại dù xem người thi mũi, ta đều cảm thấy nó đẹp như mộng như ảo...” Hắc Ma nhảy vào tầm cung Nhân Hoàng đối với Mặc Thiên Thần chính là vuốt mông ngựa.

“Ha ha...” Những lời ca ngợi không đông không tây nói ra, vốn không khí khẩn trương lập tức đã bị quấy rầy sạch sẽ, đừng nói nhóm linh thảo khác, chính là Mặc Thiên Thần cũng không kiềm được cười mắng lên: “Người lời này...”

“Ăn no , lần này ta khẳng định có thể lên tới linh thảo ngũ cấp, oa ha ha, đắc ý, đắc ý.” Hắc Ma ở trên bàn xoay thành hoa ma, bắt đầu nhảy thoát y vũ, lá cây bị ném bay loạn.

Mặc Thiên Thần thấy vậy cười cười, đầu ngón tay ở trên chén trà nhẹ nhàng gõ: “Hiện tại, cũng không phải là lúc cao hứng.” Bên ngoài địch nhân còn nhiều nha.

“Không sợ, đến bao nhiêu giết bấy nhiêu.” Phi Thúy Hoa mạn dây mây ở trên bàn nhất phách, khí thế rào rạt.

“Vây, người chuẩn bị đi.” Mặc Thiên Thần lỗ tai hơi hơi động, trong mắt ánh sáng lạnh chợt lóe lên, hướng tới hoa phi thúy chậm rãi nói.

Tiếng gió, tiếng gió mạnh mẽ.

Gió đêm nổi lên, vô số bóng đen phi động.

Ngàn bóng, vạn động.

Ngay khi gió đêm khê nổi, ngoài điện vô số ngọn cây chớp lên, trên trăm bóng người trật tự như đạo chơi, mang theo sát khí dày đặc, giống như khách xa xôi tới từ trong bóng tối nhào ra, theo bốn phương tám hướng bay lộn trên không đánh tới tẩm cung Nhân Hoàng.

Kia lộ tuyến hoàn toàn tập trung các góc tẩm cung, không lưu con đường sống nào, thế tới đối với người ở bên trong một kích tất trúng.

Khí thế rào rạt, sát khí bay lên.

Bên trong tẩm cung, hoa phi thúy dùng lá cây giờ lên chén trà trong tay, đem linh tuyến bên trong hất lên rễ cây, sau đó chống nạnh lá cây nói: “Xem ta .”

Sóng gió ngàn khơi, đóa hoa lan ra.

Trong nháy mắt, vô số mạn dây mây từ trên hoa phi thúy vọt ra ngoài, mạn dây mây nhanh chóng từ lương trụ tẩm cung sinh trường lên, sau đó từ trên nóc phòng chui ra, chỉ trong nháy mắt, liền tràn ngập tất cả tường không chừa một chỗ.

Sắc hoa âm đậm, trong bóng đêm cũng không chói mắt.

Đồng thời, tốc độ địch quân quá nhanh, muốn dùng lối đình lực tiêu diệt người chữa thương tránh độc trong điện, cho nên toàn lực xông lên đánh tới.

Dù thấy bốn phía tẩm cung đột nhiên nở đầy hoa nhỏ màu sắc âm đậm, nhưng tốc độ lực lượng và khoảng cách đó đã không cho phép bọn họ lui lại cùng né tránh.

“Giết...” Lập tức, có phản ứng mau giờ kiếm hướng tới tiểu hoa phía trước chém lên.

“Hừ.” Bên trong tẩm cung, Mặc Thiên Thần nhìn những cao thủ tự cho là phản ứng rất nhanh, giờ kiếm chém hoa phi thúy, không khỏi cười lạnh một tiếng.

Hoa phi thúy, có thể chém sao?

Ngân quang chớp động, kiếm quang nổi lên bốn phía.

Thích khách đến ám sát Nhân Hoàng quả nhiên đều là cao thủ, phối hợp không chê vào đâu được.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Đại Sát Tứ Phương 7

Hơn trăm người vội vàng biến chiêu thế nhưng tất cả đều kinh khí phóng ra ngoài, nội công kiếm chiêu hoàn toàn nổi thành một đường, đem tất cả góc độ toàn bộ phong kín.

Cùng xa xa nhìn lại, dường như một tầng hào quang chợt dâng lên ở ngoài tẩm cung Nhân Hoàng, quang ảnh chớp động, ngân quang dày đặc.

Dưới sự phối hợp nhịp nhàng, mạn dây mây của hoa phi thúy lan tràn toàn bộ tẩm cung, bị một mảnh kiếm quang biến thành tro bụi, thậm chí không lưu lại một chút tàn cây.

Cao, võ công quả nhiên là cao, phối hợp quả nhiên là tốt.

Bất quá, hoa phi thủy, cũng không phải là mở ra thứ vô dụng.

“Phốc.”

“Phù phù, phù phù...”

Khi hoa bị dập nát, hơn trăm cao thủ phối hợp hoàn hảo, còn chưa có nhào vào tầm cung, bỗng nhiên một người tiếp một người từ giữa không trung rơi xuống, phù phù ngã nhào dưới đất.

“A... Độc...”

“... Thấy máu phong hầu...”

Ngay trong tiếng phù phù, hơn trăm người sắc mặt vô cùng khản trương, một đám trong khoảnh khắc sắc mặt tối đen nổi lên màu lam sáng bóng, công lực hơi chút cao chỉ có thể phun ra ba bốn chữ, công lực hơi chút thấp, một chữ cũng không nói được liền đi gặp Diêm Vương.

Trong nháy mắt, thật sự bất quá trong nháy mắt, hơn trăm cao thủ được huấn luyện dù là Nhân Hoàng tự mình ra tay, sợ cũng không thể trong nháy mắt tiêu diệt toàn bộ, ào ào rơi xuống đất, sắc mặt nhợt nhạt, toàn thân tối đen một mảnh cùng trên mặt dày đặc xương trắng, làm bạn đi.

Gió đêm thổi qua, không tiếng động không mùi vị.

“Ai, vốn không cần lấy mạng bọn họ, ai kêu bọn họ muốn tre già măng mọc tiến đến chém ta, người muốn chết như vậy ta còn chưa thấy qua, đã nghĩ chết, ta đây sẽ thanh toán bọn họ.” Thu hồi mạn dây trong tầm cung, hoa phi thủy cười tùm tùm nói.

Hoa phi thủy không phải như hoa u đàn la có thể tự phát ra độc khí, độc của nó giấu trong mạn dây mây, chỉ cần làm tổn thương mạn dây mây, mới có thể tràn ra một loại độc khí vô sắc vô vị, từ hô hấp tiến vào thân thể, trong khoảnh khắc sẽ mất mạng.

Đám thích khách chém nát mạn dây mây, nó muốn chậm một chút độc chết bọn họ cũng không được.

“Hừ, ta khinh bỉ ngươi.” Hoa u đàn la chỉ một lá cây vào hoa phi thủy.

“Hừ.” hoa phi thủy uốn éo đầu, ta đắc ý, ta hừ.

“Bên trong là Mặc Thiên Thần Đệ Cửu Phong ư?” Ngay khi hoa phi thủy đắc ý, ngoài tầm cung Nhân Hoàng đột nhiên một giọng nói trắng kiện xen lẫn uy nghiêm vang lên.

Chén trà trong tay Mặc Thiên Thần nhẹ nhàng vừa chuyển, nhân vật chính rút cục đến.

Gió đêm du dương, tràn ngập máu tanh.

“Giết, giết, giết...” Không nói Mặc Thiên Thần nơi này độc đối độc sát khí tứ phía, hoàng thành cung điện lúc này bốn phương đều lâm vào tranh đoạt kịch liệt.

“Thái tử, mau rời khỏi đây, mau, địch quân sắp tấn công vào.”

“Thái tử. Mau lui lại.”

Cửa thành phía đông trên đài cao, một đám võ tướng đi theo Huyền Thiên Hạo cơ hồ cả người đều máu hướng Huyền Thiên Hạo hô.

Kẻ thù bên ngoài hoàng thành thế công rất mãnh, bọn họ đã duy trì không nổi, tất yếu lui, lui.

“Không, không thể lui, hôm nay ta dù chết ở chỗ này, cũng tuyệt đối không thể lui về phía sau.” Huyền Thiên Hạo vũ động lợi kiếm trong tay, mặt đầy dữ tợn chém giết từ đầu tường xông lên quân địch.

Không thể lui, hôm nay chỉ cần hấn lui, đông hoàng thành nhất bị mở ra, vậy kết cục hoàng cung thất thủ sợ sẽ là Mặc Thiên Thần bảo vệ cho phụ hoàng hấn, hậu quả nghĩ cũng không dám nghĩ.

“Thái tử, núi xanh còn không lo không có củi đốt...”

“Đừng nói nữa, hôm nay chỉ có Huyền Thiên Hạo chết trận, tuyệt đối không có Huyền Thiên Hạo lui bước.” Huyền Thiên Hạo gầm lên giận dữ, tuy rằng tuổi còn nhỏ, lúc này lại đỉnh thiên lập địa.

Chương 36: Đại Sát Tứ Phương 8

Nam nhân có chỗ có thể lùi bước, nhưng có chỗ chết cũng không thể lùi.

“Liều mạng, liều mạng...”

“Mẹ nó, sinh là người hoàng gia, chết là quý hoàng gia, liều mạng...”

“Giết...”

Trên tường thành, nhóm tinh binh nghe thấy Huyền Thiên Hạo nói, nhất thời cả đám đều nhiệt huyết xông lên, là nam nhân, hôm nay không thể bại bởi người bên ngoài ý đồ soán vị, liều mạng.

Trong lúc nhất thời, sát khí nổi lên bốn phía, nơi nơi đều là tiếng liều mạng.

“Thái tử, thái tử, cố cầm cự, những cao thủ Điện Cốt đã ở hướng nơi này chạy đến.”

“Thái tử, nơi khác lưỡng quân đã nhỏ trại, chỉ cần nửa canh giờ sẽ đến...”

“Thái tử, thái tử...”

Trong tiếng kêu, vô số tiếng hô báo truyền đến.

Cầm cự, cố gắng cầm cự.

“Thái tử, ngoài tầm cung Nhân Hoàng truyền đến tiếng kêu thảm thiết, chúng ta có phải hay không...” Ba thủ hộ một mực theo sát bảo vệ Huyền Thiên Hạo thỉnh thoảng quay đầu nhìn về phía tầm cung Nhân Hoàng.

Cổ tay Huyền Thiên Hạo chém giết hơi hơi dừng lại, ngay sau đó lại lần nữa không chút do dự nói với thủ vệ: “Tin tưởng nàng.”

Trên thế giới này, lúc này nơi đây, có thể bảo hộ an nguy phụ hoàng hấn, chỉ có Mặc Thiên Thần, nếu hấn đã đem tính mạng phụ hoàng giao cho Mặc Thiên Thần bảo hộ, hấn sẽ không hoài nghi, không thể hoài nghi.

“Giết a...”

Bụi khói bay lên, ánh lửa nổi lên bốn phía, sát khí trong bóng đêm ào ạt.

Tầm cung Nhân Hoàng, bốn cửa hoàng thành kịch liệt chém giết, tầm cung Nhân Hoàng lúc này có thể dùng yên tĩnh để hình dung.

Gió nhẹ nhàng thổi qua, chỉ lưu lại một tiếng người trong thiên địa quanh quẩn.

“Sự lợi hại của Đệ Cửu Phong bốn vương cho tới bây giờ không xem nhẹ, Mặc Thiên Thần, thủ đoạn hôm nay của ngươi, bốn vương thật là thưởng thức, không bằng chúng ta làm một giao dịch như thế nào? Ngươi rời đi, ngày mai chờ bốn vương đăng cơ, bốn vương sẽ phong thưởng ngươi là đệ nhất độc tôn nhân tộc, như thế nào?” Âm thanh thô ráp cuồng dại trong gió đêm bay lên, thế như đối với Mặc Thiên Thần hứa hẹn trọng thưởng.

Bốn vương? Mặc Thiên Thần ở trong tầm cung Nhân Hoàng nghe thấy xưng hô này, ngón tay nhẹ nhàng sờ chén trà bên cạnh.

Người có thể mưu đoạt ngai vàng Nhân Hoàng, nàng cho tới bây giờ đều không nghĩ đó sẽ là một người thân phận hèn mọn, bởi vì chỉ có người thân phận vốn đã tới gần vị trí ngai vàng kia, mới có thể có lòng xâm chiếm ngai vàng, thử nghĩ một tên ăn mày, hấn thế nào cũng sẽ không muốn đi làm hoàng đế.

Nàng biết, nhân tộc lấy hoàng vị tôn, dưới Nhân Hoàng có tam vương tứ tướng chấp chương đại sự nhân tộc.

Người này tự xưng vương, xem ra là một trong tam vương.

Không nghĩ tới hôm nay mưu nghịch, người chủ sự thế nhưng tự mình tiến đến muốn ám sát Nhân Hoàng, mà không phải yên ổn ngồi phía sau chờ đợi công thành.

Xem ra, tánh mạng Nhân Hoàng quả nhiên quá trọng yếu.

Từ từ bung chén trà trong tay lên uống một ngụm linh tuyến, Mặc Thiên Thần lạnh lạnh nói: “Không đủ.”

Chút danh lợi ấy, không đủ.

Đệ nhất độc tôn nhân tộc, tuy rằng dù là sư phụ nàng phong chủ Đệ Cửu Phong cũng không có tư cách có được danh hào cùng địa vị như vậy, nhưng đối với nàng mà nói, không đủ.

Ngoài điện người kia vừa nghe, lập tức nói tiếp: “Ngươi cứ nói, chỉ cần bốn vương có thể làm, tất cả đều được.”

“Ta muốn đảo lộn hôm nay, nghịch càn khôn, ngươi có thể làm được cho ta?” Giọng Mặc Thiên Thần lạnh lùng ở trong gió đêm tung bay.

Nàng bảo vệ Nhân Hoàng chính là muốn nghịch càn khôn, hẳn chỉ von vên cho một danh hào như vậy, thật sự không đủ, không đủ.

“Ngươi...” Bên ngoài người kia bị lời này của Mặc Thiên Thần làm cho cứng họng nhất thời không nói ra lời, bất quá một lát sau liền nổi giận.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Đại Sát Tứ Phương 9

“Ngươi đừng rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt.” Lời này Mặc Thiên Thần không phải rõ ràng cự tuyệt hợp tác với hắn.

Nhưng lại không biết, Mặc Thiên Thần chính là muốn như vậy, nàng giúp đỡ Nhân Hoàng, là muốn nhìn Huyền Thiên Hạo có thể thế nào.

“Rượu phạt, ngươi không có tư cách.” Mặc Thiên Thần đặt chén trà trong tay xuống, thanh đạm như băng.

Lời vừa ra, bên ngoài người kia lập tức giận tím mặt, dù bên trong tâm cung cũng có thể cảm giác được bên ngoài sát khí nháy mắt như lợi kiếm chọt dựng lên.

“Giết cho ta.” Khói lửa nổi lên, sát khí mạnh mẽ.

Ba chữ này vừa rơi xuống, trong khoảnh khắc, ngoài tâm cung Nhân Hoàng ba cổ sắc bén từ ba hướng tiến tới, hơi thở bão táp so với hai hộ vệ Ảnh Hồng không biết cao bao nhiêu lần, như sao băng đuổi trắng hướng tới tâm cung Nhân Hoàng bắn nhanh.

“Ai nha, ta trốn.” Thành phi thúy, hắc ma, hoa u đàn la lập tức từ trên bàn nhảy dựng lên, nhất tề ngồi phía sau Nhân Hoàng đang trên giường bức độc.

“Bình...” Cửa sổ bị phá, cửa vỡ, ba bóng người theo ba hướng nhào vào trong tâm cung Nhân Hoàng, lực lượng kia vô cùng mạnh, ngay cả kính phong đều sắc nhọn như quỷ khóc.

Mi mắt lạnh lùng, hai mắt Mặc Thiên Thần chột nhú lại, đầu ngón tay mạnh mẽ ở trên mặt bàn bắn ra, nắm tách trà trên bàn phảng phất bị bàn tay vô hình khổng lồ, nháy mắt nổi thành một đường hướng tới người kia bắn đi.

Cùng lúc này, Mặc Thiên Thần một cước đá ra, cái bàn phía trước lấy tốc độ tia chớp hướng người phá cửa mà vào.

Thân hình như điện, phát sau mà đến trước.

“Bình.” Trong khoảnh khắc chỉ nghe một tiếng thanh thúy cực lớn vang lên, đám linh thảo trốn sau Nhân Hoàng xem náo nhiệt đều chỉ cảm thấy hoa mắt, bóng Mặc Thiên Thần đã không thấy, mà tiếng va chạm thanh thúy tắc xuất hiện sau lưng chúng.

Trường kiếm lửa đỏ, như máu nhuộm thành.

Huyết Kiếm màu đỏ lúc này cả người run run, thật giống như lâu không ra khỏi vỏ, có thể hút máu, kích động vô pháp khống chế, thậm chí phát ra tiếng vang ong ong.

Mà ở trước mặt nó, một thanh trường kiếm màu bạc đang bị nó ngăn cản ở giữa không trung.

Màu bạc, màu đỏ, ở giữa không trung cực kỳ đối lập.

“Ngươi thế nhưng võ công cao như vậy?” Nam nhân trung niên cầm kiếm mà đến, thấy Mặc Thiên Thần một mình có thể đối đầu với ba người bọn họ, không khỏi kinh ngạc cơ hồ là thốt ra.

Phải biết rằng, vì trận hôm nay phải thắng, ba người bọn họ chính là ba người có công lực mạnh nhất dưới trướng hắn, cơ hồ là lực cấp cao nhất, sắp đi vào thất cấp.

Tiểu nữ oa Đệ Cửu Phong chỉ biết y thuật cùng độc thuật, thế nhưng có thể một kiếm đối đầu ba người bọn họ, này...

“Bang bang...” Ngay trong tiếng khiếp sợ, cùng hân đồng thời vọt vào, lại bị chén trà và bàn trà của Mặc Thiên Thần ngăn cản hai tiếng va chạm vang lên.

Này... Này...

“Vô nghĩa thật nhiều.” Mặt lạnh như băng, Huyết Kiếm trong tay Mặc Thiên Thần giương lên, hướng người tới liền chém.

Huyết Kiếm, chính là vua trong binh khí, quý trong các loại kiếm, cả đời không biết hút bao nhiêu máu người, mới có được thân hình màu đỏ như thế, lúc này Huyết Kiếm trong tay Mặc Thiên Thần vừa tung hoành mở ra, khắp điện đều là màu đỏ, cơ hồ có thể ngửi thấy mùi máu tanh nồng đậm, sát khí sắc bén không khỏi làm ba người đối địch, chính là binh khí trong tay ba người, đều ô ô phát ra run run.

Bình trung chi vương, hút máu mới trở về.

Kiếm đã ra khỏi vỏ, không chết không về.

Gió máu nổi lên, sát phạt như mưa.

Võ công Mặc Thiên Thần không phải truyền thừa từ Đệ Cửu Phong, mà là lúc trước đi theo Huyền Thiên Hạo ngẫu nhiên kỳ ngộ học tập một môn kiếm chiêu tên gọi sát phạt chi vũ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Đại Sát Tứ Phương 10

Từng chiêu như khiêu vũ mỹ lệ mà ưu nhã, khiến người say thần trí hạ, cũng là sắc bén giống như sừ giả địa ngục, đoạt hồn lấy mạng.

Đây là xinh đẹp nhất, sát chiêu trực tiếp nhất.

Không có một chiêu là vô dụng, mỗi một chiêu đều là trực tiếp chém giết, đều là công kích liễu mạng.

Khi thế giới này đã vô pháp chuyển động, vậy lấy giết đầu giết, đây là quy tắc sát phạt chi vũ chung.

Hồng quang lưu động, khắp cung điện đều là bóng Huyết Kiếm.

“Bang bang phanh...” Tiếng kịch liệt va chạm không ngừng trong đại điện vang lên.

Ba nam một nữ, sắp nhìn không thấy thân hình, chỉ có thể thấy giữa ba hắc phong bao bọc là huyết phong mỹ lệ, hoặc là nói màu đỏ vậy diệt ba hắc phong.

Mau, không gì sánh kịp.

“Ta dựa vào.” Hoa u đàn la co rút lại, trong hỏa thạch điện quang hoàn toàn kiếm chiêu vô hình, hoa u đàn la dùng lá cây vỗ cành cây, quay đầu nhìn xem phía sau, một mảnh cánh hoa nho nhỏ: “X, kém chút đã bị chém đầu.”

“Ta trốn, ta trốn.” Một bên hắc ma không ngừng đông lác tây đưa, đóa hoa rút lại so cây tăm còn muốn nhỏ hơn.

Rất dọa cây cỏ, khắp phòng đều là kiếm quang, một cái không cẩn thận sẽ mất mạng già a.

“Về tổ, về tổ, nơi này không an toàn, ôi, mong ta.” Hoa phi thúy ở trên giường quay cuồng một cái, một đoạn lá cây bị chém thành hai đoạn.

“Nguy hiểm, nơi này thật nguy hiểm, ta muốn về không gian.” Lão thụ Bàn Lạc nhìn chính mình bởi vì không tránh đi, lúc này thân cây trụ lùi, khóc không ra nước mắt.

Gió tanh mưa máu, hồng quang cả điện.

So sánh với nhóm linh thảo kêu khổ thấu trời, Huyết Kiếm thì hưng phấn, cơ hồ là ngao ngao kêu to hướng tới binh khí ba người kia ngông nghênh đi, giết, giết, giết, giết sạch tất cả đối thủ, giết a.

Hồng ảnh phi động, tựa như lưỡi liềm từ địa ngục .

“Bang bang phanh...” Tiếng binh khí va chạm không ngừng vang lên, ba người kia cơ hồ là không chế không nổi lui về phía sau.

Rất kinh khủng , rất khiến người chán kinh.

Kiểm, không phải là một binh khí, mặc dù vật liệu và độ sắc bén không cao, cũng tuyệt đối không có ý thức tự chủ.

Mà hiện tại, bọn họ thấy cái gì.

Bọn họ cứ nhiên thấy một thanh kiếm hẳn là có ý thức tự chủ đang đối với bọn họ rít gào, khi điên cuồng chém giết bọn họ, muốn ăn thịt bọn họ thịt, uống máu bọn họ.

Trời , đây là một thanh kiếm gì a.

Mà này chủ nhân thanh kiếm có thể không chế ý thức này, lại là người gì a?

Sát nhân chi vũ thích hợp với kiếm nhất, kiếm có được tự mình ý thức phối hợp tốt nhất với chủ nhân, phối hợp như vậy, quả thực chính là không chê vào đâu được.

Rất không thể hiểu nổi, rất không thể hiểu nổi .

Huyết sắc, rơi xuống nước trong đại điện, sát khí, va chạm như bão táp.

Mặc Thiên Thần một tay cầm kiếm, trong mắt lúc này hoàn toàn đều là sát khí, kiếm chiêu lướt qua, mỗi chiêu đều là những nơi yếu hại của đối thủ.

Lục cấp cao nhất, hừ, lúc trước nàng sắp chết trận chiến ấy, không biết giết bao nhiêu lục cấp cao thủ, hôm nay, bất quá chỉ ba cái lục cấp cao nhất mà thôi.

Huyết kiếm tung hoành, có tử không thương.

Một kiếm rơi xuống, Mặc Thiên Thần chém vào lục cấp cao thủ, Huyết Kiếm trong hoan hô, trong khoảnh khắc liền hút khô máu trên thân người kia, trường kiếm màu máu khí thế càng thịnh.

“Ngươi... Ngươi... Ngươi không phải người...” Hoàng hốt, chân chính hoàng hốt.

Một bé gái mới mười ba tuổi, độc thuật kinh người võ công càng thêm kinh hãi, này nếu nàng lớn lên, thiên hạ này còn có ai là đối thủ của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Đại Sát Tứ Phương 11

“Ngươi hiện tại mới biết được?” Không đáp hồi lại, Mặc Thiên Thần giờ huyết kiếm lên, từng bước ép sát.

Gió động, mây động, kiếm động.

Đừng nói Mặc Thiên Thần ở đây đại sát tứ phương, bên Huyền Thiên Hạo lúc này cũng phong sinh thủy khởi, cục diện trong khoảnh khắc bắt đầu chuyển biến.

“Thái tử điện hạ, những cao thủ Diệp Cốc đến.” Đệ nhất hộ vệ bên cạnh Nhân Hoàng còn chưa nói xong, bên người bọn họ vô số bóng người từ trong bóng đêm bắn nhanh nhập chiến trường, hướng quân địch công thành xông tới.

Hoàng thất không chỉ có một cao thủ là Nhân Hoàng, cao thủ của bọn họ đều ở Diệp Cốc tu luyện, lúc này, những cao thủ đến.

“Đi giúp Huyền Thiên Tường, mau.” Huyền Thiên Hạo đang liều chết thủ thành, vừa thấy cao thủ hoàng gia đến , nhất thời sức lực cũng bắt đầu dồi dào lên .

“Thái tử điện hạ, phía đông có rất nhiều binh mã tiến đến...”

“Thái tử điện hạ, phía nam có quân đang cưỡi ngựa chạy đến...”

“Thái tử điện hạ, ngoài thành tình huống cấm vệ quân đang bao vây đến...”

“Thái tử Nhân Hạ, Nhân Vương phủ truyền tin đến, thái tử điện hạ đang đến...”

Vô số tin tức ào ào vang lên, bầm báo vào tai Huyền Thiên Hạo, Huyền Thiên Hạo giống như nắng hạn lâu ngày gặp mưa to, nháy mắt trong lòng trấn định.

Vung tay vẩy gạt, Huyền Thiên Hạo đẩy người toàn máu hét lớn: “Các huynh đệ, cầm cự, cứu binh của chúng ta đến.”

“Cầm cự...”

“Cứu binh đến...”

“Đem bọn phản tặc giết sạch, giết sạch...” Lập tức, cao thấp nối tiếp tiếng gọi ầm ỹ từ bốn phương tám hướng bay lên.

Hoàng thành xa xa ầm ầm tiếng vó ngựa tựa một giọt nước rơi vào rồi trong chảo dầu, làm tắt cả bộ hạ liều chết chống cự Nhân Hoàng, sôi trào.

Ánh lửa, đao kiếm hào quang, ở trong màn đêm đen vào thành một tấu khúc điên cuồng.

Gió, lạnh thấu xương.

“Oanh.” Một kiếm đánh ra, những người tự xưng lục cấp cao thủ gì, đều bị một kiếm của Mặc Thiên Thần đập vào đại trụ trong tầm cung, nhất thời chỉ nghe một tiếng va chạm ầm ầm vang lên, đại trụ bằng ngọc thạch thể nhưng đè người kia.

“Phốc.” Một ngụm máu tươi phun ra, người nọ nhân vật tam vương tôn quý, hoàn toàn không dám tin nhìn Mặc Thiên Thần mặt không biểu cảm.

Yêu quái, cô gái này nhất định là yêu quái.

Mười ba tuổi, làm sao có thể có võ công lợi hại như vậy? Làm sao có thể còn mạnh hơn hấn, thất cấp, chẳng lẽ là thất cấp cao thủ?

Không, không, không có khả năng, thất cấp cao thủ, Cửu Châu đại lục chỉ có hai người, một là Nhân Hoàng một là phong chủ Đế Nhất Phong, kia đều là người mấy chục tuổi, cô gái này mới chỉ mười ba tuổi, mười ba tuổi, yêu quái, tuyệt đối là yêu quái.

“Yêu quái, ngươi là yêu quái.” Dùng nửa thanh chỉ Mặc Thiên Thần, nhân vật một trong tam vương tôn quý không biết vương gì, dùng ngữ khí tuyệt đối khẳng định cơ hồ là điên cuồng hướng Mặc Thiên Thần hét lớn.

Thân pháp đầu chuyển, Mặc Thiên Thần trở lại lưỡng kiếm, nhìn như bình thường, lại cơ hồ giống như muôn vàn ánh sao bao phủ trước mặt một đối thủ khác trước mặt nàng.

Đó là, nháy mắt đâm ra hơn một ngàn thứ kiếm.

“Sát phạt... Sát phạt chi vũ...” Nam nhân kia nhìn thấy Mặc Thiên Thần ra kiếm chiêu, chấn động mạnh tựa như gặp quỷ điên cuồng hét lên, một bên thân hình lui ra sau mà chạy.

Nhưng hấn mau, lại thể nào mau qua sát phạt chi vũ của Mặc Thiên Thần.

Muôn vàn ánh sao, bao phủ vũ trụ.

“Xuy...” Tiếng vang rất nhỏ đâm vào, cơ hồ không có người nghe thấy.

Ngừng kiếm, thu tay lại, xoay người, ba động tác Mặc Thiên Thần hành văn liền mạch lưu loát, một chiêu đã ra xong Mặc Thiên Thần xem cũng không xem đối thủ trước mắt, đem ánh mắt tập trung nam nhân kia.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Đại Sát Tứ Phương 12

“Sát phạt... Sát phạt... A...” Phía sau, theo kiếm quang của Mặc Thiên Thần bạo lui mà đi, lúc này còn tại người lui về phía sau, trong miệng khiếp sợ

còn chưa nói xong, đột nhiên kêu to a một tiếng.

“Vèo...” Cùng với hân kêu to, toàn thân cao thấp của hân bỗng nhiên ngàn kiếm bắn ra, như tổ ong vò vẽ.

Huyết Kiếm trong tay Mặc Thiên Thần nhất thời kích động ngao ngao thẳng kêu, tận tình cắn nuốt máu bắn ra.

“Ngươi... Ngươi... thượng thiên kiếm...” Một trong tam vương, cao thủ thấy một bên điên cuồng là một bên không ngừng phun máu ra bên ngoài, sắc mặt khảm trương.

Cư nhiên trong một cái nháy mắt bị Mặc Thiên Thần đâm trúng hơn một ngàn kiếm, tay thật mau, kiếm thật nhanh.

“Sát phạt chi vũ, thật không nghĩ đến ngươi thế nhưng biết sát phạt chi vũ, ngươi là đệ tử Đồ Nhân Hùng, ngươi cư nhiên...”

“Ngươi không cần phải biết.” Lạnh lạnh đánh gãy lời nam nhân kia nói, Huyết Kiếm trong tay Mặc Thiên Thần cao cao giơ lên nhắm ngay tên vương kia.

Đồ Nhân Hùng, giết hết vạn người để trở nên oai hùng, là cuồng ma nhất đại sát nhân, sát phạt chi vũ chính là tuyệt chiêu của hân.

Chẳng qua, nàng là ngẫu nhiên học được, không phải đệ tử hân.

Mũi kiếm bằng phẳng quét, Mặc Thiên Thần đầy mặt lãnh khốc xem tên vương trước mắt, hân căn bản không đáng nói nhiều, một bước tiến lên trước mũi kiếm bằng phẳng quét lên.

Nhất kiếm vừa quét, nhìn như đơn giản, nhưng một kiếm này của Mặc Thiên Thần lại bao hàm ba mươi sáu phương vị, mười hai phương hướng, giống như thiên la địa võng đem tên vương kia vây quanh bên trong kiếm quang.

“Mặc Thiên Thần ngươi muốn giết ta, không dễ dàng như vậy.” Tên vương kia thấy Mặc Thiên Thần không lưu tình, nhất thời cắn đầu lưỡi một cái, một ngụm máu tươi sắp phun ra, thực thi thiên ma giải thể, nháy mắt tăng lên gấp hai công lực, cùng Mặc Thiên Thần liều mạng.

Mũi kiếm lạnh như băng, bàn tay trắng nõn như tuyết.

Ngay khi tên vương kia một ngụm máu tươi sắp phun ra, tay Mặc Thiên Thần nhẹ nhàng giương lên, cánh hoa màu đỏ bay bổng dường như tuyết không gắng sức, lại bay trên quỹ tích tương đối quỹ dị xuyên qua giữa hai người, cùng điện quang hỏa thạch dán sát vào miệng tên vương kia.

Cánh hoa phủ kín môi, tiên diễm như lửa.

Tên vương kia một ngụm máu bị cánh hoa kia làm cho nuốt về bụng, một cỗ hương thuốc nhàn nhạt từ miệng của hân chui vào trong cổ họng, nháy mắt tràn ngập toàn bộ nội phúc của hân.

“A, độc, độc.” Tên vương kia chỉ cảm thấy công lực tăng gấp hai hân vừa mới mạnh mẽ nhắc tới, giống như nước vào trong biển, trong khoảnh khắc vô ảnh vô tung biến mất, công lực toàn thân hóa thành hư ảo, không khỏi cả kinh nháy mắt sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Hân thể nào quên, cô gái trước mặt này không chỉ có võ công cao, nàng độc thuật rất cao a.

Lực cấp cao thủ, chỉ cần bức hô hấp trong bụng, bất kỳ độc tố nào trong một hai canh giờ sẽ không làm gì được bọn họ, hân luôn dùng hô hấp trong bụng nói chuyện với Mặc Thiên Thần, nhưng vừa rồi muốn thực thi thiên ma giải thể, mở miệng, lập tức đã bị Mặc Thiên Thần bắt được nhược điểm.

Mũi kiếm lóe ra, phong tỏa tám phương.

Không có để cho tên vương kia nói thêm một câu, mũi kiếm của Mặc Thiên Thần lướt qua, giết.

Gió đêm di động, bóng tối cùng ánh sáng huy động.

“Giết ngươi, chính là đơn giản như vậy.” Thu hồi Huyết Kiếm, hai ngón tay Mặc Thiên Thần kẹp lấy một lá hoa hồng, nhìn tên vương kia dưới mặt đất chết không nhắm mắt, chậm rãi ném vãi cái chữ.

Trong tay nàng, chỉ có nàng muốn giết, không có từ không dễ dàng.

“Oa oa, Thần Thần cực giỏi...”

“Ngao ô, Thiên Thần lá cây của ta đã mất hết...”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Đại Sát Tứ Phương 13

“A a a, mong ta bị người gạt , người bồi thường...”

“Đóa hoa xinh đẹp của ta...”

Máu tanh đầy đất, tẩm cung Nhân Hoàng vừa rồi còn đắm chìm trong tĩnh phong huyết vũ, trong khoảnh khắc liên âm ỉ nháo thành một đoàn, vài cọng linh thảo mọc đầu bất mẫn .

Một đêm bão táp, tối nay, không ngủ.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, bên ngoài tiếng chém giết càng ngày càng, dường như cả kinh đô Nhân Tộc đều bắt đầu chuyển động.

Nhưng này đó Mặc Thiên Thần cũng không quan tâm, nàng chỉ bảo vệ Nhân Hoàng, cái khác, mặc kệ.

Chém giết, đột kích, vô đến, sát hại, mùi máu tanh ở trong gió đêm càng nồng đậm, cùng với gió kia cơ hồ truyền khắp mỗi một cái góc trong kinh thành, không biết có bao nhiêu người ngã xuống, cũng không biết còn có bao nhiêu người có thể nghênh đón bình minh ngày mai.

Đêm, trong chém giết chậm rãi trôi qua.

Bình minh, tiến đến trong máu tanh.

Gió mát, dương liễu lay động nhẹ nhẹ, mang theo hương khí không phải nhẹ nhàng khoan khoái, mà là nồng đậm mùi máu tanh.

Hoàng thành, khôi phục tĩnh lặng, một loại tĩnh mịch dường như củi lửa kịch liệt thiêu đốt qua đi.

Mây trắng trên bầu trời thâm lam phiêu dăng , đêm qua hoàng thành đầy áp cả người, lúc này trong bình minh lên, lại tĩnh mịch tựa hồ một người đều không có.

Gió mát đi qua, song cửa sổ có tiếng nhẹ nhẹ.

“Xoát xoát xoát...” Trong tĩnh mịch đột nhiên xa xa truyền đến tiếng bước chân.

Theo lúc đầu một người, đến mười người, trăm người, mấy trăm người. Từ hoảng loạn đến chinh tề, từ do dự đến sốt ruột, tiếng bước chân xuyên qua hoàng thành chính cung, phía trước cung, chính điện, phía trước điện, vội vội vàng vàng lại cung kính hướng tẩm cung Nhân Hoàng chạy tới.

“Tê...” Lúc tiếng bước chân hỗn độn nhảy vào trước tẩm cung Nhân Hoàng mấy chục mét, cao thấp nối tiếp tiếng hít vào mạnh mẽ vang lên.

Trước tẩm cung Nhân Hoàng, thi thể cùng xương trắng đan vào cùng nhau, giống như núi nhỏ chồng chất .

“Bệ hạ...” Không biết có phải có người ngăn cản bọn họ nói chuyện hay không, ngay sau đó mấy trăm người điên cuồng xông tới không nói một lời, nhất tề bình một tiếng quỳ gối ngoài cửa tẩm cung Nhân Hoàng.

Tĩnh, yên tĩnh, mấy trăm người giống như cầm điếu, ngoại trừ tiếng hít thở dồn dập mà khản trương, còn lại tiếng gì cũng không có phát ra.

Khép chặt, cửa tẩm cung Nhân Hoàng, như trước khép chặt .

Tiếng bước chân, liền tại đây mấy trăm người, vô số tiếng bước chân từ bốn phương tám hướng hoàng cung vọt tới.

Vội vàng mà đến, nhưng cũng như những người này, một tiếng không dám phát ra, chỉ bình một tiếng quỳ gối trước cửa, dè dặt cẩn trọng không dám thở mạnh.

Người, càng ngày càng nhiều, từ bên trong bốn phương tám hướng hoàng thành tụ tập tới còn chưa đủ, nghe tiếng bước chân vẫn như trước truyền đến, thật giống như người ngoài hoàng thành cũng vào.

Chi chít dày đặc, bất quá thời gian chén trà nhỏ, ngoài tẩm cung Nhân Hoàng đã quỳ đầy người.

Lặng ngắt như tờ, một tia thanh âm cũng không dám phát ra.

Tất cả mọi người lẳng lặng quỳ , về mặt khản trương nhìn cửa tẩm cung Nhân Hoàng, trên mặt sốt ruột cùng động tác yên tĩnh, hoàn toàn không thành nhất thể.

Bước chân, lại là tiếng bước chân, lần này thật là chinh tề mà có lực .

“Phụ hoàng, bên trong hoàng thành tất cả phản tặc đều bị bắt, nhi thần may mắn không làm nhục sứ mệnh.” Ngoài điện, Huyền Thiên Tường quỳ một gối

xuống , giọng khàn khàn lại giống như cây tùng nở rộ khắp trời đất.

“Bẩm báo hoàng đế bệ hạ, lần này triều thành cùng Nam Tống vương cầu kết, đã bị thần toàn bộ bắt hết.” Trong tiếng bước chân, giọng Nhân Vương ngay sau đó truyền đến.

“Bệ hạ, hai đội quân đã đem tất cả phản tướng bắt giữ, bản tướng cứu giá chậm trễ, xin bệ hạ xử trí.” Đại tướng quân của hai đội quỳ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Đại Sát Tứ Phương 14

“Bệ hạ...”

Một tiếng tiếp một tiếng bẩm báo ngoài tầm cung Nhân Hoàng vang lên, tất cả văn thần đại tướng thủ hạ của Nhân Hoàng đều lĩnh tội mà đến.

Gió thổi, mây bay, ánh mặt trời lóe ra.

Cùng với tiếng bẩm báo, cửa lớn tầm cung Nhân Hoàng như trước khép chặt, không có bất kỳ dấu hiệu mở ra.

Ngoài điện nhóm quần thần quỳ gối, nhìn ngoài tầm cung dày đặc xương cốt, trong đó có ba người biết được sắc mặt đều dừng không được biến đổi, mồ hôi từ chút xuất ra.

Dưới Phệ hồn độc không người sống, không biết người trong điện bảo hộ hoàng đế bệ hạ có bảo vệ được bệ hạ không? Nếu không được...

Khản trương, vô pháp khống chế khản trương.

Huyền Thiên Tường nhìn cửa điện khép chặt, cơ hồ muốn xông lên trực tiếp mở ra.

Nhưng vạn nhất Mặc Thiên Thần không có ngăn cản Nam Tống vương, cảnh tượng trong đó... Hắn không dám nghĩ, thậm chí không dám nhìn tới.

Tĩnh lặng, bẩm báo xong tĩnh mịch so với vừa mới bắt đầu, còn muốn khiến người ta tâm trí hồng mắt.

“Thái tử điện hạ đến.” Liền tại lúc này, Huyền Thiên Hạo, đến .

Lập tức, trọng thần quỳ gối trước tầm cung ào ào tránh ra, để Huyền Thiên Hạo toàn thân là vết thương được nâng tới đi qua.

Buồng kiệu mềm, trên mặt Huyền Thiên Hạo máu đều không có lau, lúc này hai mắt lại sáng ngời, ánh mắt chăm chú nhìn chăm chăm cửa khép chặt, xoay người cúi người thi lễ, giọng cao giọng nói: “Phụ hoàng, tất cả phản nghịch đã toàn bộ bị bắt, nhi thần không có bôi nhọ uy phong hoàng tộc ta.”

Một lời hạ xuống, Huyền Thiên Hạo hướng cửa cung khép chặt chấp tay: “Xin sư muội mở cửa.”

Cùng với lời thỉnh cầu của Huyền Thiên Hạo, cửa cung một mực khép chặt, chậm rãi mở ra .

Chúng thần quỳ ở ngoài điện, trong nháy mắt trái tim cơ hồ nhảy vọt lên cổ họng, ánh mắt cơ hồ hận không thể đâm thủng cửa điện từ từ mở ra, thấy rõ tình huống bên trong.

Ánh nắng màu bạc rơi xuống, xuyên thấu qua cửa cung, chiếu sâu vào đại điện.

Ba cô thi thể, lọt vào trong tầm mắt đầu tiên là ba thi thể nhìn thấy ghê người, nằm lung tung trong điện, máu nửa người đã bị Huyết Kiếm hút khô, ba cô thi thể cơ hồ như bên xác sống bên xác ướp, biểu cảm trên mặt kinh khủng đều bị bảo tồn hoàn hảo vô khuyết.

“Nam Tống vương...”

“Tê, là hai đại cao thủ Bắc Sát và Nam Tinh...”

“Ông trời của tôi, lực cấp cao nhất...”

Tất cả ánh mắt đều chăm chú nhìn vào ba cô thi thể đứng mũi chịu sào, không khỏi sợ hãi trợn mắt há hốc mồm.

Ba người này, phóng tầm mắt trong thiên hạ Nhân Tộc, là một trong số cao thủ số lượng không nhiều a, này, này, cư nhiên toàn chết ở nơi đây.

Huyền Thiên Hạo quỳ đứng dẫn đầu phía trước thấy vậy, cũng không khỏi toát mồ hôi, khó trách Nam Tổng vương và hai cao thủ này luôn không có xuất hiện, không nghĩ tới bọn họ tự mình đột kích đánh phụ hoàng hắn, nguy hiểm thật, nguy hiểm thật, may mắn để lại Mặc Thiên Thần thủ hộ, bằng không...

Dù thấy ba người đã biến thành thi thể, Huyền Thiên Hạo cũng không khỏi sợ hãi.

Sáng sớm gió phát qua màn trường đại điện, lộ ra người trong tấm cung.

Quần áo la y như trước, một chén trà vẫn như cũ, nhưng thấy một người lẻ loi trong tấm cung Nhân Hoàng, hồng nhan tóc đen, cầm trong tay trà xanh bạch ngọc đang chậm rãi uống, sáng sớm gió nhẹ thổi vạt áo nàng lay động, phiêu phiêu nhàn nhạt giống như quân trung chỉ trúc, lạnh nhạt như nước lại mệnh mông nhìn bụi trần.

Không có người mở miệng, không có người nhúc nhích, không có người kích động, cũng không có người mừng như điên, ánh mắt mọi người cùng thần trí, cơ hồ đều bị thân ảnh uống trà trong vũng máu này hấp dẫn, rõ ràng nàng ở bên cạnh Nhân Hoàng đang bức độc, lúc này lại hấp dẫn không được ánh mắt mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Đại Sát Tứ Phương 15

Ánh mắt trời từ trong cửa sổ sái nhập, bao phủ người Mặc Thiên Thần đứng trong vũng máu.

Tiên tử trong máu, độc trung thần tôn, đây là thần tiên ở trong địa ngục.

Huyền Thiên Hạo nhìn Mặc Thiên Thần cử trọng nhược khinh, bỗng nhiên chỉ cảm thấy tim hung hăng nhảy một cái, hình ảnh kia lạnh nhạt lại ưu nhã, cũng theo trong mắt không nhớ ra được.

“Hò...” Liền trong một mảnh say thần trí lòng người, ba tiếng bật hơi vang lên, Nhân Hoàng một mực ngồi ổn định trên giường phun ra ba ngụm máu đen, chậm rãi mở hai mắt ra.

“Phụ hoàng...”

“Bệ hạ...”

Một đám người bị Mặc Thiên Thần trấn áp, lúc này tỉnh ngộ lại, đều mừng như điên hướng Nhân Hoàng nhìn lại.

Thần không giận mà uy, hình bất động mà đi, mọi người mừng như điên chỉ cảm thấy hoa mắt, Nhân Hoàng đã đứng trên bậc thang trước cửa tấm cung, chấp hai tay sau lưng cúi đầu nhìn chúng quần thần quỳ phía dưới.

“Bệ hạ vạn an, chúng thần hộ giá đến chậm, xin bệ hạ trị tội.” Chính tề mà đồng nhất, trước tấm cung tất cả văn võ thấy vậy lập tức hướng Nhân Hoàng dập đầu thỉnh tội.

Ánh mắt đảo qua chúng thần phía dưới, Nhân Hoàng từ từ giơ tay ý bảo chúng thần bình thân, một mặt chậm rãi mở miệng: “Việc hôm nay, nghĩ đến trong lòng các ngươi đều đã rõ, Nam Tổng vương lòng muông dạ thú, trước âm mưu dùng thích cốt hãm hại bản hoàng, sau mưu đồ phản loạn, hành vi ác độc như thế, tru di cửu tộc.”

“Dạ.” Thẳng làm vua thua làm giặc đã là điều hiển nhiên từ xưa,

“Thiên Hạo, việc này toàn bộ giao cho con xử lý.”

“Dạ.” Huyền Thiên Hạo lập tức tiến lên một bước đáp.

Ngay sau đó ánh mắt Nhân Hoàng từ từ đảo qua quần thần quỳ phía dưới, ánh mắt không giận mà uy làm cho tất cả triều thần phía dưới đều không kiềm chế được thân thể run run, tuy rằng không có làm chuyện gì sai trái, vẫn ngăn không được cao thủ thất cấp vô hình uy áp a, rất sắc bén.

Tầm mắt đảo qua chúng thần phía dưới nom nớp lo sợ xong, Nhân Hoàng đột nhiên thu hồi uy áp trên người, xoay người hướng phía sau cung điện ôn hòa nói: “Mặc Thiên Thần, ngươi tới.”

Mặc Thiên Thần nghe vậy đặt chén trà xuống, chậm rãi đi tới, đứng vững bên cạnh Nhân Hoàng.

Cả triều văn võ, tất cả trọng thần Nhân Tộc, lúc này toàn bộ quỳ gối, trong thiên địa chỉ có hai người đứng sừng sững, một người là Nhân Hoàng, một người chính là Mặc Thiên Thần.

Trong mắt Nhân Hoàng mỉm cười, giọng tay vỗ vỗ vai Mặc Thiên Thần, trầm giọng nói: “Lần này việc mưu nghịch, Đệ Cửu Phong Mặc Thiên Thần công lao lớn nhất, cứu bốn hoàng cùng giải độc, lại thủ hộ bốn hoàng bình an, bản lĩnh này, dĩ nhiên phải được phong làm “Độc Tôn Y Hoàng” trong Nhân Tộc chúng ta.”

Này nói vừa dứt, cả triều văn võ nhất tề hít một ngụm lãnh khí.

Độc tôn, chính là người dùng độc đệ nhất thiên hạ, mới có thể xưng hai chữ độc tôn.

Mà y hoàng, tắc tên như ý nghĩa chính là đệ nhất y giả trong thiên hạ.

Hai tôn hào này, phóng tầm mắt Nhân Tộc nhiều năm như vậy, tuy rằng cũng có người xưng qua, nhưng kết hợp cả hai, trước mắt chỉ có tiểu cô nương này, này...

Nên, trong nháy mắt lặng im.

“Phụ hoàng anh minh.” Mà trong im lặng, Huyền Thiên Hạo đột nhiên đánh vỡ trầm mặc, hướng Mặc Thiên Thần một mực lãnh đạm nói: “Song thánh chi danh, xá sự muội là ai.”

Bản lĩnh Mặc Thiên Thần dùng độc cùng y thuật, hẳn biết rất rõ ràng, tuyệt đối hoàn toàn xứng đáng.

Độc Tôn Y Hoàng, tuyệt không vô căn cứ.

Văn võ cả triều thấy vậy nhìn về phía Mặc Thiên Thần ánh mắt đều thay đổi, người trong Đệ Cửu Phong, Nhân Hoàng đưa ra, thái tử nỗ lực bảo vệ, ngoài điện khắp nơi đều là thi thể xương cốt, trong điện thi thể ba đại cao thủ, xem ra, Mặc Thiên Thần cũng thật không phải nhân vật đơn giản.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Đại Sát Tứ Phương 16

Trong lúc nhất thời, tất cả ánh mắt nhìn về phía Mặc Thiên Thần đều nóng lên.

“Thiên Thần, hôm nay việc ngươi lập công lao lớn nhất, luận công ban thưởng, bốn hoàng dực phong...”

“Bệ hạ.” Nhân Hoàng luận công ban thưởng còn chưa nói ra, Mặc Thiên Thần đột nhiên mở miệng cắt ngang lời Nhân Hoàng nói.

Người già thì tinh anh, Nhân Hoàng cúi đầu nhìn Mặc Thiên Thần, trong mắt ý cười một chút cũng không tiêu tán mỉm cười nói: “Thiên Thần muốn thứ gì, cứ mở miệng.”

Mặc Thiên Thần nghe nói vậy cũng không khách khí: “Ta không cần phong thưởng gì, ta chỉ cần ngài nhớ kỹ, ngài nợ ta một mạng, là đủ rồi.”

Lời này vừa nói ra, phía dưới mọi người nhất tề trợn mắt há hốc mồm.

Lời này, khẩu khí thật lớn, thật cuồng ngôn.

Muốn hoàng đế duy nhất trong thiên hạ vạn vạn người nợ nàng một mạng, này...

“Được.” Nhưng ngay khi mọi người khiếp sợ, Nhân Hoàng thật sâu nhìn vào mắt Mặc Thiên Thần, mỉm cười, gật đầu.

Một cái yêu cầu can rõ, một cái đáp ứng sáng khoái, điều này làm cho chúng thần phía dưới vốn đã trợn mắt há hốc mồm, càng hoàn toàn ngây ngốc.

Nhân Hoàng thế nhưng đáp ứng rồi, nợ nàng một mạng, vậy nếu về sau Mặc Thiên Thần muốn Nhân Hoàng báo đáp, đại giới này thật không tầm thường.

Ánh mặt trời lóe ra, trong mắt Mặc Thiên Thần một mực lạnh như băng xoay qua một tia mỉm cười, Nhân Hoàng quả nhiên tri ân đồ báo cũng sáng khoái, xem ra, nàng không cứu lầm người.

Hôm nay nàng cứu Nhân Hoàng, đã xem như thay đổi căn khôn, ngày khác, nàng cực xem Huyền Thiên Hạo cho nàng tội danh phản bội Nhân Tộc là như thế nào, lấy chuyện gì để chứng minh nàng là phản đồ cùng gian tế, tội danh ngập trời này nàng xem hấn thế nào đổ lên đầu nàng.

Lập tức, Mặc Thiên Thần hướng Nhân Hoàng khom người xong, giờ chân liền đi: “Ta đây trước hết cáo từ .”

Nơi đây nàng đã tới , một đoàn cực diện rồi rầm ðề cho bọn Huyền Thiên Hạo đi thu thập , nàng mặc kệ.

“Sur muội, sur muội, xin dừng bước.” Huyền Thiên Hạo thấy Mặc Thiên Thần cư nhiên nói đi là đi, không khỏi không chút nghĩ ngợi liền mở miệng muốn giữ Mặc Thiên Thần lại.

Nhưng Mặc Thiên Thần nơi nào nghe hấn , bước chân căn bản không ngừng, hướng ra ngoài liền đi.

“Sur muội, sur muội...”

“Sur tỷ, sur tỷ, tỷ ở đâu, Thủy Thủy đến , Thủy Thủy đến giúp tỷ đây.” Nhưng vào lúc này, xa xa hoàng cung đột nhiên một giọng nói giòn tan non nớt vang lên, đó là Lãnh Thủy Thủy, sur muội Mặc Thiên Thần đến .

Mặc Thiên Thần ngăn người bước chân đứng vững, Thủy Thủy đến làm chi?

Âm thanh cấp tốc tới gần, người tới khí thế rào rạt chạy vội mà đến.

“Thần Nhi.” Bất quá vài cái chớp mắt, hai bóng người từ đỉnh đầu cung điện nhảy xuống, chính là sur phụ của Mặc Thiên Thần Lãnh Trầm Hình và Thủy Thủy.

“Sur phụ, sao sur phụ lại tới đây?” Mặc Thiên Thần thấy sur phụ đến , lập tức tươi cười đầy mặt nghênh đón.

Lạnh như băng đột nhiên chuyển hoá thành đóa hoa đón xuân rực rỡ, này vừa chuyển biến, khiến chúng thần đã quen với Mặc Thiên Thần lạnh lùng ánh mắt đều xoay không kịp.

“Sur phụ đã làm xong đan dược.” Bé nha đầu Thủy Thủy đi lên liền ôm lấy eo Mặc Thiên Thần, cười hi hi nói.

Mặc Thiên Thần nghe xong lập tức hiểu được, sur phụ là sợ nàng trị không được, cho nên, đan dược vừa hoàn thành lập tức ngày đêm chạy tới giúp nàng.

“Sur phụ, đã giải quyết .” Mặc Thiên Thần giờ lên tươi cười rực rỡ, nắm giữ tay Lãnh Trầm Hình lung lay, lúc này nhìn qua mới có chút bộ dạng cô gái mười ba tuổi.

“?” Lãnh Trầm Hình nghe xong mở to mắt, giải quyết? Mặc Thiên Thần giải quyết ?

“Phong chủ Đệ Cửu Phong, thật sự là danh sur xuất cao đồ, Lãnh phong chủ, hôm nay ngươi đã đến rồi cũng không nên đi vội vã , bổn hoàng thế nào cũng muốn cùng ngươi uống sáng khoái mấy chén, mạng này của ta đều là lệnh đồ cứu a, ha ha.” Một bên Nhân Hoàng thấy Lãnh Trầm Hình đến , nhất thời cực vui đi tới, bắt lấy Lãnh Trầm Hình từ trời đi Nhiếp Chính Cung, hai người xem ra là có quen biết.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Đại Sát Tứ Phương 17

Mặc Thiên Thần thấy sur phụ nàng bị lôi đi , nàng hiện tại rời đi hiển nhiên cũng không đúng, đành phải bị Thủy Thủy lôi kéo, nhất khởi hướng Nhiếp Chính Cung đi đến.

Ánh mặt trời bao phủ lên bóng Mặc Thiên Thần, ưu nhã mà thâm thúy.

Huyền Thiên Hạo thấy Mặc Thiên Thần ở lại, trong lòng không khỏi vui vẻ, lập tức xoay người hướng chúng thần nói: “Được rồi , chuyện kế tiếp...”

“Oanh...”

“Thái tử cẩn thận...”

“A, đây là có chuyện gì...”

Ngay khi Huyền Thiên Hạo mở miệng trong nháy mắt, tầm cung vừa rồi vẫn tĩnh mịch tuyệt luân, bỗng nhiên sụp đổ.

Bụi đất tung bay, tro bụi đầy trời.

Bất quá trong khoảnh khắc, tầm cung Nhân Hoàng liền biến thành một đồng phế thải.

Hai mặt nhìn nhau, nhưng càng làm cho khiếp sợ là ở đây cả triều văn thần võ tướng nhân giới đều là cao minh tầm cung Nhân Hoàng sụp đổ, chỉ có một khả năng, chính là thời điểm đánh nhau nội kinh đã đem cung điện hoàn toàn phá hủy.

Ai ya, Mặc Thiên Thần này mạnh như thế nào a...

Gió mát nổi lên, bụi đất đầy trời.

Nhiếp Chính Cung.

“Lãnh phong chủ, người thấy có phúc khí a, có đồ đệ tốt như vậy.” Uống qua ba tuần rượu, Nhân Hoàng tràn đầy vui sướng cùng hâm mộ hướng Lãnh Trầm Hình cười nói.

Lãnh Trầm Hình đã biết chuyện trải qua, lúc này trên mặt không khỏi đắc ý nói: “Đó là đương nhiên.” Đệ tử nàng tuyệt đối là giỏi nhất trên thế giới.

“Đúng vậy, ta cùng sư tỷ khẳng định là đồ đệ tốt, Nhân Hoàng bệ hạ, ánh mắt thật tốt.” Muốn nói tự đắc tự mãn, không có người so với Thủy Thủy càng tự biên tự diễn.

“Người tiểu nha đầu này.” Lãnh Trầm Hình cùng Mặc Thiên Thần nhất tề bật cười.

Nhân Hoàng biết tính tình Lãnh Trầm Hình, Lãnh Trầm Hình coi trọng Mặc Thiên Thần như thế, Mặc Thiên Thần này tất nhiên là người giỏi, lập tức cười nhìn thoáng qua Huyền Thiên Hạo ở bên cạnh bấm báo sự tình, sau đó không rời đi ở một bên bồi rượu, tươi cười đầy mặt nói: “Lãnh phong chủ, ta nói, đệ tử này của người thật là không tệ, ta thấy thật tiện nghi cho nhi tử của ta, trước định làm thái tử phi như thế nào?”

Lời này vừa nói ra, cả phòng nháy mắt yên tĩnh lại.

Mặc Thiên Thần sùng sốt, thái tử phi? Đây là chỉ hôn cho nàng? Chỉ hôn cho Huyền Thiên Hạo? Đùa giỡn cái gì...

Ngẩng đầu lạnh lạnh nhìn thoáng qua Huyền Thiên Hạo, lúc trước, nàng trải qua thiên tân vạn khổ mới được vị trí vị hôn thê của Huyền Thiên Hạo, nhưng hôm nay, nàng cái gì cũng không làm, danh hiệu thái tử phi liền rơi xuống đầu nàng, thật sự là rất buồn cười.

Thời điểm muốn có, liều mạng cũng không chiếm được.

Thời điểm không muốn, lại gấp gáp đến.

Thật sự là, không nói gì.

“Không được.” Lãnh lạnh cười Mặc Thiên Thần đang định cự tuyệt, Thủy Thủy thế nhưng giành trước một bước, chắc như đinh đóng cột ném ra hai chữ.

“Nha, vì sao?” Nhân Hoàng nhìn thoáng qua Huyền Thiên Hạo vừa rồi mặt có ý cười, lúc này nghe Thủy Thủy nói lập tức sắc mặt hơi trầm xuống, trên mặt tươi cười không giảm nhìn Thủy Thủy cười hỏi.

Thủy Thủy đầy mặt khinh bỉ nhìn Huyền Thiên Hạo, ngón tay béo chỉ Huyền Thiên Hạo lớn tiếng hỏi: “Người có độc thuật cao như sư tỷ ta?”

Câu hỏi này, nếu độc thuật của Huyền Thiên Hạo cao như Mặc Thiên Thần, còn ngàn dặm xa xôi đến thỉnh bọn họ làm gì.

Huyền Thiên Hạo không khỏi cười khổ lắc đầu.

“Vô công người có cao như sư tỷ?” Thủy Thủy giương đầu lên.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Đại Sát Tứ Phương 18

Võ công, hần tứ cấp cao nhất, lập tức sắp đi vào ngũ cấp, theo lý thuyết hần hiện tại mười bảy tuổi, xem như thiên tài, nhưng so với Mặc Thiên Thần, đó là một trời một vực.

Huyền Thiên Hạo càng cười khổ.

“Người y thuật có cao như sư tỷ ta?”

“Người có đẹp như sư tỷ ta?”

“Người có thiên tài như sư tỷ ta?”

“Người có”

Liên tiếp chất vấn từ trong miệng Thủy Thủy hỏi ra, không câu nào không phải là câu khiến Huyền Thiên Hạo á khẩu không trả lời được, hần là thiên tài, nhưng Mặc Thiên Thần nhìn qua so với hần còn thiên tài hơn a.

Nhìn Huyền Thiên Hạo á khẩu không trả lời được, Thủy Thủy hừ lạnh một tiếng, kiêu căng giương đầu nói: “Người khắp nơi cũng không như sư tỷ ta, dựa vào cái gì muốn sư tỷ của ta gả cho người? Sư tỷ của ta phải gả cho một anh hùng đỉnh thiên lập địa, là bá chủ khắp thiên hạ, người cả sư tỷ của ta cũng không bằng, còn muốn cưới sư tỷ ta, ta thấy người sang bên kia hóng mát đi, thiếu ở trước mặt sư tỷ của ta làm cho xấu hổ.”

Xảo quyết a, lời này xảo quyết một chút mặt mũi cũng không cho Huyền Thiên Hạo a.

Nhưng những câu này đều là lời nói thật.

Lời này hạ xuống, cả điện lặng ngắt như tờ, Lãnh Trầm Hình cùng Nhân Hoàng trong lúc nhất thời đều không biết nói thế nào.

Chỉ có Mặc Thiên Thần sắc mặt bất động như trước ôm cô nhóc béo, bất quá trong lòng cơ hồ vui vẻ muốn hung hăng hôn Thủy Thủy cô nhóc béo mấy cái, lời này nói thật quá tốt, Thủy Thủy thật sự là con giun trong bụng nàng, đem lời nàng muốn nói không muốn nói toàn bộ nói ra.

Tuy rằng nàng biết Huyền Thiên Hạo người mạnh mẽ tâm kế thâm trầm cùng tính toán tâm tư linh mãnh, còn có chỉ huy đại cục cực kỳ mưu lược tinh tế, bất quá, hiện tại nàng mạnh hơn hần, như thế nào.

“Khụ khụ, cái kia... Cái này...” Lãnh Trầm Hình không phải người biết hoà giải.

“Ha ha, tiểu Thủy Thủy nói đúng, nhĩ tử ta bây giờ vẫn không phải là đối thủ của Thiên Thần, bất quá cũng không ngại, dù sao bọn họ tuổi đều còn nhỏ, chờ tiếp qua mấy năm nói không chừng chính mình xem vừa mắt, khi đó chúng ta lại nói cũng không muộn a, ha ha.” Nhân Hoàng chính là Nhân Hoàng, biết hoà giải hơn Lãnh Trầm Hình.

Lãnh Trầm Hình nghe vậy lập tức mượn cơ hội xuống dốc nói: “Ừm, Thần Nhi mới mười ba tuổi, còn nhỏ, đợi năm sáu năm đều kịp, dù sao, hôn phu của nó chính nó thích mới là quan trọng nhất, ta làm sư phụ tuyệt đối sẽ không can thiệp vào.”

Nam nữ trẻ tuổi của Nhân Tộc Cửu Châu đại lục, mười tám tuổi mới xem lớn, mới có thể đính hôn thành thân, hơn hai mươi tuổi cũng không trễ, hiện tại Mặc Thiên Thần mới mười ba, Huyền Thiên Hạo cũng bất quá mười bảy, còn nhỏ, đều còn nhỏ.

Mặc Thiên Thần nghe Lãnh Trầm Hình nói, trong lòng nhất thời một mảnh ám áp dào dạt, chỉ biết sư phụ đối với nàng tốt nhất, hết thấy đều vì nàng suy nghĩ, đời trước nàng không có quý trọng cho tốt, đời này nàng nhất định phải thật quý trọng.

Nhẹ nhàng cười, Mặc Thiên Thần ôm cô nhóc béo cảm thấy tâm cùng thân đều ấm, ngọt như mật.

“Thiên Thần sư muội, hiện tại ta không bằng muội, nhưng ta tin tưởng về sau ta tuyệt đối có thể tranh vị trí đó.” Vào cửa điện Huyền Thiên Hạo một mực không có mở miệng, lúc này nhìn Mặc Thiên Thần khẽ mỉm cười đột nhiên mở miệng.

Tươi cười tuần tú, hơi thở nho nhã, một lời này không giống như là trở mặt, mà càng như là một loại hứa hẹn hoặc thông báo, ta, tuyệt đối sẽ trở thành một anh hùng, trở thành người xứng đôi với người.

Gió mát thổi qua dương liễu xanh biếc, lúc này vô thanh thắng hữu thanh.

Chính là đáng tiếc, hứa hẹn như vậy đã sớm xưa lâu bằng nay, dao động không được tâm trí Mặc Thiên Thần chút nào.

Lúc này Lãnh Trầm Hình quan ái cùng Thủy Thủy duy hộ, Mặc Thiên Thần cả người đều cảm giác ấm áp ngọt ngào,

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Đại Sát Tứ Phương 19

Khó được không có bởi vì Huyền Thiên Hạo nói mà tâm tình xấu. Không để ý đến Huyền Thiên Hạo, Mặc Thiên Thần trực tiếp quay đầu nhìn Lãnh Trầm Hình cười nói: “Sur phụ, nơi này không có chuyện của chúng ta, chúng ta trở về được không?”

Hoàng cung của Huyền Thiên Hạo, nàng không thích nơi này.

Lãnh Trầm Hình nhìn thoáng qua Mặc Thiên Thần, trầm ngâm trong nháy mắt nói: “Sáu ngày sau, Bạch Cổ thành có một đại hội y thánh ba năm tổ chức một lần, chúng ta cùng đi tham gia.”

“Đại hội y thánh?” Mặc Thiên Thần ngẩn người, nàng biết đại hội này, coi như là hoàng gia làm chủ sự, từ các nơi tìm những nghi nan tạp chứng, để tiến đến tham dự đại hội y giả muốn đoạt lấy danh hiệu y thánh phải ra tay cứu trị, ai y thuật cao nhất sẽ phong y thánh ba năm.

Đại hội này, Đế Cửu Phong cho tới bây giờ không tham gia a.

Bởi vì, Lãnh Trầm Hình khinh thường danh tiếng.

Lúc này đây, thế nào muốn đi tham gia .

“Ô ô, tốt nha, đi Bạch Cổ thành chơi, sư tỷ, tỷ đi trở tài, để Đại Quốc biết cái gì mới là tiêu chuẩn cao nhất, cái gì mới là phong thái y hoàng, y thánh, hừ, không biết trời cao đất rộng, giẫm chết bọn họ.” Thủy Thủy nghe nói như thế, hưng phấn .

Có thể đi ra ngoài chơi, mặc kệ đi nơi nào, nàng đều hưng phấn.

Mặc Thiên Thần nghe lời nói vô tâm của Thủy Thủy, lại nhìn trong mắt Lãnh Trầm Hình chợt lóe lên lo lắng, Mặc Thiên Thần đột nhiên mình bạch thái độ Lãnh Trầm Hình vì sao khác thường muốn đi tham gia đại hội y thánh lần này .

Đây là sư phụ đang lo lắng nàng.

Tuy rằng sư phụ luôn dạy các nàng, mọi sự tùy tâm, chỉ cần chính mình cho rằng làm đúng, vậy thì làm, không cần vì thế tục vậy khốn tay chân của mình.

Bất quá, sư phụ vừa rồi nghe thấy nàng mới mười ba tuổi đã giết nhiều người như vậy, còn có thể tĩnh tâm uống trà, trong mắt lại lo lắng, nàng không có bỏ qua.

Đây là sợ nàng lâm vào một loại khoái cảm giết người, lo lắng nàng về sau đắm chìm trong chém giết trở thành sát nhân cuồng.

“Được, sư phụ, chúng ta cùng đi.” Mặc Thiên Thần nở nụ cười, hướng tới Lãnh Trầm Hình mỉm cười ngọt ngào .

Nàng không phải sát nhân cuồng, tâm tính nàng chính nàng hiểu rõ, không phải là mười ba tuổi còn có thể dao động, mà là trải qua muôn ngàn thử thách luyện thành , nàng sợ dĩ giết người đều là người muốn giết nàng, nàng chẳng phải một người sẽ trầm mê trong khoái cảm giết người.

Bất quá sư phụ lo lắng, nàng sẽ sự thật đến trấn an .

Y thánh, y hoàng, đều chỉ là danh vọng mà thôi, nhưng y giả đầu tiên phải có một viên nhân tâm, chỉ cần trong lòng có thiện niệm, đáy lòng tinh thuần, như vậy vì bên ngoài giết người lại có chuyện gì.

“Đi, đi Bạch Cổ thành tham gia đại hội y thánh.” Thủy Thủy lôi kéo Mặc Thiên Thần cùng tay Lãnh Trầm Hình, một khác cũng không ngừng hướng ngoài điện liền chạy đi.

Bạch Cổ thành, ở phía bắc hoàng thành, cách nơi này có hai ngày lộ trình.

Lãnh Trầm Hình cũng trực tiếp lập tức hướng Nhân Hoàng chia tay, mang theo Mặc Thiên Thần cùng Thủy Thủy xa xa mà đi.

Gió nhẹ nhàngh thoải, Huyền Thiên Hạo nhìn bóng lưng Mặc Thiên Thần phía xa biến mất, trong mắt sáng rọi khó có thể nắm lấy.

“Thích thì chính mình đuổi theo đi.” Nhân Hoàng nhìn Huyền Thiên Hạo thần nhiên nói.

Mặc Thiên Thần, quá lợi hại , nếu có thể làm con dâu hấn, hoàng thất bọn họ về sau ai còn dám động một sợi lông tơ.

Bất quá, hiện tại hấn nên đi dọn dẹp một chút thế lực dám can đảm nhòm ngó vào vị trí hấn .

Vị trí Nhân Hoàng, không phải bất luận kẻ nào cũng có thể nghĩ, đều dám nghĩ .

Ánh mặt trời xán lạn, chim hót hoa thom.

Việc mưu phản đã bị máu tanh làm cho hạ xuống, cùng với máu tanh tiến thêm một bước tẩy trừ cùng vây diệt, một cái tên bắt đầu ở trên Cửu Châu đại lục Nhân Tộc nhanh chóng nổi lên, đó là Độc Tôn Y Hoàng được chính miệng Nhân Hoàng khen ngợi, Mặc Thiên Thần.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Đại Sát Tứ Phương 20

Mây trắng vô định hình, trời xanh sóng biển.

Sáu ngày, không lâu cũng không quá ngắn, đủ cho người thiên hạ thích náo nhiệt đem ánh mắt từ hoàng thành bắt động thanh sắc làm phản chuyển đến đại hội y thánh.

Bạch Cổ thành núi xanh kéo dài, dòng chảy xanh biếc thanh u, một tòa thành phong cách cổ xưa đắm chìm trong một mảnh được hương nhàn nhạt, khiến người đi vào vui vẻ thoải mái.

Bạch Cổ thành, bởi vì sản xuất nhiều dược liệu, là trung tâm dược liệu lớn nhất Nhân Tộc văn danh hậu thế.

Dược hương nhàn nhạt, thanh nhã mà thâm thúy.

Mà Bạch Cổ thành trước sau thanh nhã, thời điểm này dòng người như dật, toàn bộ thành đều lâm vào một loại không khí náo nhiệt, hầu hết y giả trong lãnh thổ Nhân Tộc cơ hồ đều tụ tập lại đây, có tiếng không tên, vang danh ần ỉn, đều ào ào mà đến.

Cao lầu san sát, khách như mây đến.

Bạch Cổ thành, đã kín người hết chỗ.

Các loại thế lực cũng đều nhất tề đem ánh mắt tụ tập vào Bạch Cổ thành, y giả, nhưng cho tới bây giờ không bao giờ là dư thừa có người ghét bỏ.

Sáu ngày thời gian thoáng một cái đã qua, đại hội y thánh, sắp khai mạc.

Nắng sớm đẹp đẽ, từ trên ngọn cây lâu các lộ ra, đem mặt đất nhuộm đậm tươi sáng xinh đẹp khôn kể.

“Mẹ nó, đều là một đám thùng com, ngu ngốc, Vương Bát Đản, tức chết ta, tức chết ta.” Phan một cước đá văng cửa phòng, Thủy Thủy một gương mặt tức giận đỏ bừng vọt vào trong phòng Mặc Thiên Thần.

“Cô nhóc béo, muội đang giận ai vậy? Ai có thể bắt nạt muội, ta thật đoán không ra.” Trong phòng Mặc Thiên Thần đang rời giường chuẩn bị tham gia đại hội y thánh hôm nay, vội vàng giờ tay ôm Thủy Thủy xông tới, kinh ngạc nói.

Thủy Thủy cô nhóc béo kia có thể độc có thể đánh, năng bắt nạt người khác còn nghe được, ai có thể bắt nạt nàng a.

Thủy Thủy tức giận khuôn mặt méo mó nghe vậy phần nộ trùng mắt Mặc Thiên Thần nói: “Sur tỷ, tỷ còn giấu cọt muội, muội vì tỷ cãi nhau với người khác, tỷ còn chọc muội.”

“Vì ta?” Mặc Thiên Thần thực kinh ngạc.

“Đúng vậy, thật không biết tên hỗn đản nào nói khó nghe...” Thủy Thủy lập tức giương nanh múa vuốt nói tiếp.

Nguyên lai, Mặc Thiên Thần quê quán vô danh, đột nhiên truyền tới danh hào Độc Tôn Y Hoàng, lập tức khiến những người đức cao vọng trọng lâu phụ vang danh bất mẫn.

Tuy rằng trận chiến ở tẩm cung Nhân Hoàng bị truyền sinh động như thật, nhưng dù sao người có tên cây có bóng, thanh danh Mặc Thiên Thần ngang trời xuất thế sáu ngày, tại đây lấy tư lịch cùng thanh danh trong giới độc y, đưa tới không phải khắp nơi tôn trọng cùng kính sợ, mà là đầy trời khinh bỉ.

Dù sao người khác thành danh vài chục niên cũng không dám xưng tôn xưng hoàng, người một bé gái nhỏ nhọ vừa ra đã dám xưng như vậy, này quả thực thành kẻ thù chung của tất cả người biết dùng độc.

“Sur tỷ, tỷ không biết, bên ngoài thế nhưng còn mở tiền đặt cược, nói nếu tỷ có thể đạt vị trí đầu tiên, sẽ bồi thường một ngàn, quả thực là buồn cười.” Thủy Thủy một hơi nói xong nguyên do, mặt bị tức càng hồng, năng sáng sớm ra ngoài xem xem nhân khí của sur tỷ nàng, kết quả cư nhiên là bị người xem nhẹ cùng khinh bỉ như thế.

“Chỉ việc này a.” Mặc Thiên Thần sau khi nghe xong cười xoa xoa đầu Thủy Thủy, nàng còn tưởng chuyện gì lớn, kết quả là này.

“Cái gì kêu chỉ việc này.” Thủy Thủy tức giận trừng Mặc Thiên Thần.

Sư tỷ nàng không biết bên ngoài người ta nói nhiều chuyện đáng giận, có người thể nhưng còn nói danh hào Độc Tôn Y Hoàng này là vì có quan hệ tốt với thái tử, cho nên. .

Còn có người nói là mỹ sắc dụ dỗ ...

Các loại cách nói loạn thất bát tao đều có, quả thực tức chết nàng, kết quả sư tỷ còn xem như không có việc gì, thật tức...

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Độc Tôn Y Hoàng 1

Mặc Thiên Thần cười cười, đứng dậy bắt đầu chỉnh đốn quần áo, một bên cười nhạo nói: “Một người có nói cả ngày, muội cùng bọn họ so đo, so đo như thế nào.”

“Cứ mặc như vậy?” Không biết Lãnh Trầm Hình đã đứng ở cửa lúc nào đột nhiên ngắt lời nói.

Mặc Thiên Thần giương mắt nhìn sư phụ, nở nụ cười.

“Người có tên, cây có bóng, lấy sự thật nói chuyện còn hơn cãi nhau.” Có thực lực hay không, dùng thủ đoạn gì đạt được danh hiệu Độc Tôn Y Hoàng, lộ bản lĩnh mọi người chẳng phải sẽ biết, không cần cùng bọn họ cãi nhau, đó là vô có dè thấp thân phận của mình.

Lãnh Trầm Hình nhìn Mặc Thiên Thần trầm ổn bình tĩnh, âm thầm gật đầu.

Đệ tử này sau khi mất tích trở về, cả người liền có vẻ trầm ổn lão luyện hơn.

Hôm nay chuyện thanh danh bị bôi xấu, đứa nhỏ mười ba tuổi vốn tất nhiên sẽ lửa giận hướng quan, kết quả Mặc Thiên Thần lại bảo trì bình thân cùng xem lời đồn đãi không có gì như thế, tốt, trạng thái phi thường tốt, xem ra, nàng có lẽ là lo lắng dư thừa, Mặc Thiên Thần tâm tính đã tốt vượt quá người thường.

“Vậy đi thôi, đại hội sắp bắt đầu.” Lãnh Trầm Hình xoay người đi ra ngoài trước.

“Sư tỷ.” Thủy Thủy tuy rằng nghe Mặc Thiên Thần nói muốn đánh trả những người chế tạo lời đồn đãi hãm hại, nhưng trong lòng vẫn thật không thoải mái, dù gì cũng không thể mắng hấn a, lại không thể giết mẹ hấn.

Mặc Thiên Thần nhìn Thủy Thủy đầy mặt bất mãn, khoe miệng khe cong: “Thủy Thủy, bồi thường một ngàn, muội không đặt cược sư tỷ thắng sao?”

“Cược, ta đem tất cả tiền tiêu vật đi cược, năm mươi tiền vàng.” Thủy Thủy lập tức kêu lên, nàng tuyệt đối ủng hộ sư tỷ.

Mặc Thiên Thần gật đầu, phảng phất vân đạm phong khinh đột nhiên cười nói: “Sư tỷ nơi này có một gốc cây Phích Lịch năm trăm năm, muội đi cược đi.”

Thủy Thủy nghe vậy hai mắt mạnh mẽ sáng ngời.

Cỏ Phích Lịch, chủ yếu dùng để luyện chế phù thương hoàn, là linh dược dùng để tăng lên nội công, cỏ Phích Lịch năm trăm năm kia chế tạo ra được thuốc, ít nhất có thể tăng lên một trăm năm công lực, chính là ngàn vàng khó mua, một gốc cây giá cơ hồ trên năm sáu vạn lượng vàng.

Tiền cược một ngàn, năm sáu ngàn vạn tiền vàng.

“Được, ta đi, ta cược cho chết bang hỗn đản kia.” Thủy Thủy hưng phấn, lập tức cầm cỏ Phích Lịch liền xông ra ngoài, nàng đi cược chết bọn họ.

Nắng sớm, ánh sáng bức người.

Vạt áo lướt nhẹ, Mặc Thiên Thần phui phui vạt áo cười nhẹ, sau đó cùng Lãnh Trầm Hình đi tới hội trường đại hội y thánh.

Ta không trêu chọc các ngươi, các ngươi cũng đừng trêu chọc ta, cơm có thể ăn bấy, nói không thể nói lung tung, bằng không, bắt ngươi táng gia bại sản cũng xứng đáng.

Ánh mặt trời lóe ra, Bạch Cỏ thành một mảnh khí thể ngất trời.

Bởi vì người đến tham gia và người xem quá nhiều, sân đấu vô pháp cất chứa nhiều người như vậy, hoàng gia chủ sự ở ngoại ô Bạch Cỏ thành mảnh đất to như vậy, nhập gia tùy tục lâm thời tạo một tòa quảng trường lộ thiên.

Lúc này, địa vị thể lực cao thượng khắp nơi đã tề tụ, giữa quảng trường chỉ chít đứng đầy người, đều là y giả tiến đến dự thi.

Mà bên ngoài quảng trường, lúc này người ta tấp nập, cơ hồ có mấy vạn người đem nơi này vây quanh chặt như nêm cối, tình cảnh đó, quả thực so với thiên gia cưới vợ còn muốn khí thể ngất trời.

“Sur muội, muội đã đến rồi.” Trên vị trí cao của quảng trường, Mặc Thiên Thần mới đi từ chỗ tổ chức đại hội tiến vào, một giọng nói ôn hòa nho nhã vang lên, cư nhiên là Huyền Thiên Hạo.

Mặc Thiên Thần giương mắt nhìn thoáng qua Huyền Thiên Hạo, lạnh lùng trên mặt không có một tia biểu tình.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Độc Tôn Y Hoàng 2

Huyền Thiên Hạo sớm đã quen Mặc Thiên Thần mặt không biểu cảm, thấy vậy cũng không thất vọng, chỉ mỉm cười hào phóng nói: “Lần này sư huynh chỉ làm chủ sự, cũng không có bất kỳ can thiệp nào vào đại hội, bất quá sư huynh cho rằng sư muội tuyệt đối sẽ đứng đầu.”

Ít ỏi hai câu nói, làm bốn phía y giả cơ hồ vênh tai nghe âm thanh, đều nhất tề thở dài nhẹ nhõm một hơi, nếu hoàng gia cố ý muốn nhúng tay nhận định Mặc Thiên Thần là đệ nhất, vậy bọn họ thật đúng là cánh tay bắt đầu, hiện tại thái tử trước mặt mọi người nói hẵn không nhúng tay, vậy tuyệt đối là chuyện tốt.

Bất quá Mặc Thiên Thần hoàn toàn xứng đáng vị trí đứng đầu, kia không nhất định.

Tương đối đứng ở bên người nàng nghe xong lời Huyền Thiên Hạo nói, sắc mặt dao động đủ kiểu, Mặc Thiên Thần một mực lạnh lùng, một chút biểu tình dao động cũng không có, giống như hoàn toàn không nhìn thấy Huyền Thiên Hạo tồn tại.

Loại thần thái này, làm cho mọi người bốn phía sắc mặt dao động lại đủ loại biểu tình hiện lên.

Một ít người âm thầm lắc đầu, một ít nhân mặt lộ trào phúng, một ít nhân mặt phù phản nộ, không chỗ nào không phải là cho rằng Mặc Thiên Thần là thật ngông cuồng.

Còn tuổi nhỏ chánh cái gì mà chánh, cuồng cái gì cuồng, bọn họ nhất định phải cho nàng biết, cái gì mới là nhân ngoại hữu nhân, sơn ngoại hữu sơn.

Chỉ có một ít y giả tiến bối chân chính đức cao vọng trọng, âm thầm bất động.

Không để ý tới Huyền Thiên Hạo, cũng hoàn toàn không để ý tới không khí xung quanh ngăm cuộn trào mãnh liệt, Mặc Thiên Thần từ chỗ người chủ trì, đứng vững trong quảng trường, yên tĩnh chờ đại hội khai mạc.

Huyền Thiên Hạo nhận định Mặc Thiên Thần thiên tính lãnh đạm, cũng lơ đãng, mỉm cười phong độ về đài cao, đem ánh mắt tập trung trên người Mặc Thiên Thần.

Mà Lãnh Trầm Hình ở ngoài không có đi cùng, Đệ Cửu Phong căn bản khinh thường cái gọi là đại hội y thánh, tự nhiên càng không có vì Mặc Thiên Thần thêm phần ý tứ.

Gió mát thổi lên, thảo mộc thơm ngát bốn phía.

“Bang bang...” Ba tiếng chung cổ thanh thủy trong gió nổi lên, đại hội y thánh khai mạc.

“Các vị yên lặng một chút.” Người chủ trì đại hội sau tiếng chung cổ, đứng trước đài cao lên cao giọng nói: “Quy tắc đại hội có lẽ mọi người đều đã biết được, ở trong này ta sẽ không nói nhiều, y thánh vinh quang đang chờ các ngươi, hoàng gia ban cho hoa phi thủy bốn trăm năm đang chờ các ngươi.”

Một câu nói này, phía dưới nhóm y giả đều hưng phấn.

Hoa phi thủy bốn trăm năm, đây là phần thưởng lớn nhất cho đệ nhất y thánh, trời, đây là ban thưởng cỡ nào tốt đẹp a, tất cả y giả hai mắt đều nổi lên

quang.

Mà Mặc Thiên Thần sắc mặt luôn bất động, nghe thế mi gian nhẹ nhàng nhú nhú, hoa phi thủy bốn trăm năm? Hắc hắc, này không phải ở chỗ nàng sao, hoàng gia lấy cái gì để thưởng?

Hoi hoì giương mắt nhìn Huyền Thiên Hạo trên đài cao, Mặc Thiên Thần mắt sắc thấy Huyền Thiên Hạo tươi cười nho nhã tiếp theo chột lóc lên xấu hổ.

Vườn dược thảo hoàng gia không còn một cây, nơi đó còn có cái gì mà hoa phi thủy bốn trăm năm. Nhưng hai tháng trước khi đại hội y thánh bắt đầu đã chuẩn bị, phần thưởng cũng đã nói ra ngoài, nếu biết vườn dược thảo hoàng gia toàn bộ bị hủy, hiện tại hẳn thật đúng là chỉ có đánh rớt răng nanh và nuốt máu.

Huyền Thiên Hạo hoì hoì sâu khỏ đang oán thâm, đột nhiên thấy Mặc Thiên Thần giương mắt nhìn hẳn một cái, lập tức đáp lại mỉm cười ôn nhu.

ừm, nếu là Mặc Thiên Thần đứng đầu, vậy hẳn dù nghĩ hết biện pháp cũng tìm hoa phi thủy cho nàng, tuyệt đối không thể thất tín với Mặc Thiên Thần, hẳn quyết định.

Vì thế, Huyền Thiên Hạo nhìn Mặc Thiên Thần mỉm cười nhất thời tràn ngập cổ vũ cùng ủng hộ.

Mặc Thiên Thần thấy vậy cười như không cười hơi cong khóe miệng một chút, cổ vũ nàng đi lấy hoa phi thủy sao? Nàng sớm đã có nó.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Độc Tôn Y Hoàng 3

Nàng lại không biết, bởi vì Nam Tổng vương một hồi làm phản, khiến bọn người Nhân Hoàng cùng Huyền Thiên Hạo cho rằng vườn thuốc bị hủy là do Nam Tổng vương làm, cho nên, nàng lấy đầu sỏ gây nên ngược lại chân chính tiêu dao.

“... Vô nghĩa ta sẽ không nói nhiều, ta tuyên bố, đại hội y thánh lần này chính thức bắt đầu.” Trong giọng nói người chủ trì, ba tiếng pháo liên tiếp vang lên, đại hội y thánh, bắt đầu.

“Mời nhóm đầu tiên hai mươi tư người bệnh vào bàn.”

Trong tiếng quát lớn, trên trăm y giả đứng sừng sững ở quảng trường giải tán ra, phía chủ sự tỉ mỉ tìm kiếm người bệnh nghị nan tạp chứng để lên sân.

Quy củ đại hội y thánh từ xưa đến nay, từ phía chủ sự trong lãnh thổ Nhân Tộc to như vậy tìm kiếm người bệnh nghị nan tạp chứng, ở vòng thứ nhất để tất cả y giả tranh giải trị liệu, các y giả đem phương thuốc trị liệu viết ra, từ phía y thánh cộng đồng y giới bình luận, chọn ra người có y thuật không tốt loại bỏ.

Sau đó số y giả còn lại tiếp tục vòng kế tiếp.

Như thế lặp lại, mãi cho đến khi chỉ còn lại một người cuối cùng.

Đó là tân y thánh trong giới.

Công bằng là người có năng lực đích thực ở trên, kẻ yếu dưới.

Mặc Thiên Thần đi theo những người khác chậm rãi tản ra, vừa muốn vào vị trí nơi người bệnh tránh ra.

Ánh mặt trời lóe ra, ánh sáng kim sắc nhảy lên ngọn cây cỏ dại, một mảnh tươi sáng thanh nhã.

“Cứu mạng a... Cứu mạng a...” ngay khi mọi người thối lui vị trí, người bệnh sắp sửa vào bàn, bên ngoài đại hội đột nhiên truyền đến tiếng kêu cứu mạng khàn cả giọng.

“Người nào?” Trên đài cao Huyền Thiên Hạo nhú mày.

Mà trong nháy mắt hẳn nhú mày, ngoài quảng trường vốn bị quay chung quanh chặt như nêm cối, bỗng nhiên nhùng ra một lối đi, đoàn người nhanh chóng từ ngoài chạy chạy vội vào.

“Cứu mạng a, xin Độc Tôn Y Hoàng Mặc Thiên Thần cứu mạng, cứu mạng con trai ta...” Đoàn người như bay vọt vào, đi đầu là một nam nhân trung niên khoảng năm mươi tuổi, lúc này mồ hôi đầy đầu, nhìn qua cơ hồ đã sắp mất lá, giành trước tiến vào gấp gáp hô.

Phía sau của hán tắc có bốn người nâng trên đỉnh đầu một cỗ kiệu phong bế kín mít, theo sát mà đến.

“Độc Tôn Y Hoàng là vị nào? Xin cứu mạng con trai ta, cứu con ta...” Người tới lòng nóng như lửa đốt không ngừng nhìn quanh, hiển nhiên căn bản không biết Mặc Thiên Thần.

“A, đây không phải Hào lão gia ở trung hạ sao? Sao lại thế này?” Trong quảng trường có nhận ra nam nhân trung niên đột nhiên xông tới.

“Di, thật là hán? Con trai Hào lão gia làm sao vậy...”

“Hào lão gia ngài đừng vội, hôm nay nhiều cao thủ ở trong này, ngài chậm rãi nói...”

“Đừng từ từ nói...”

Trong lúc nhất thời, y giả quen biết người trung niên này đều cao thấp nói tiếp mở miệng nói.

“Độc Tôn Y Hoàng ở đâu? Cầu ngài đi ra, cầu ngài cứu con ta...” Hào lão gia không để ý đến tiếng huyên náo của y giả khác, cơ hồ sốt ruột sắp phát điên hô lớn khắp sân.

Mặc Thiên Thần một mực đứng bên cạnh, thấy vậy nhú nhú mày, tiến lên vài bước trầm giọng nói: “Ngươi tìm ta.”

Một tiếng tinh tế nhàn nhạt, vồn vện ba chữ lại áp đảo tiếng động toàn trường, rõ ràng truyền vào trong tai bất kỳ người nào giữa sân.

Hào lão gia sốt ruột như lửa đốt lập tức theo tiếng vọt tới, không chút nghĩ ngợi hướng tới Mặc Thiên Thần phịch một tiếng liền quỵ xuống.

Mặc Thiên Thần thân hình chợt lóe, không tiếp nhận cái quỵ này của Hào lão gia, chỉ đứng ở bên cạnh hán nói: “Nơi này cao thủ nhiều như mây, vì sao ngươi phải tìm ta trị?”

Ngạc nhiên, danh tiếng Độc Tôn Y Hoàng của nàng có bao nhiêu vang dội, trong lòng nàng rõ ràng, nàng không tiếp thu hiện tại liền có người mộ danh mà đến, sốt ruột tìm nàng cứu mạng như thế.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Độc Tôn Y Hoàng 4

Hào lão gia nghe nói ngẩng đầu nhìn Mặc Thiên Thần đang định nói chuyện, thân thể lại đột nhiên choáng váng, hướng sau ngã xuống.

“Hào lão gia...”

“Ngạch, lão gia...”

Lập tức, y giả không khỏi vội gọi đứng lên vây tới.

Mặc Thiên Thần cách lão gia tử này gần nhất, thấy vậy giơ tay một viên dược hoàn bắn vào trong miệng Hào lão gia, một bên trầm giọng nói: “Thoát lực...”

“Thoát lực? Hào lão gia là ngũ cấp cao thủ a.” Lập tức có người không tin đi tới, xem xét thỏa đáng cho lão gia tử.

Bé gái nhỏ nhỏ xem cũng không xem, đã nói là thoát lực, quả thực rất đòi mạng người.

Mặc Thiên Thần thấy vậy cũng không nói chuyện, khoanh tay đứng nhìn.

“Di, thật sự là thoát lực?”

“Kỳ quái, ngũ cấp cao thủ làm sao có thể thoát lực mà té xỉu?” Y giả có thể tới tham gia đại hội y thánh cũng không phải thùng com, vừa chấn trí lập tức đã rõ ràng.

Bất quá ngũ cấp cao thủ thoát lực té xỉu, này rốt cuộc là sao?

“Gia chủ từ giữa đêm ngày hè đi gấp đến, hai ngày thời gian đi năm nghìn dặm, trên đường nhân thủ thay đổi vài nhóm, hôm nay mới rốt cuộc đuổi tới.”

Trong số người nâng kiệu một người lúc này thở nổi mở miệng nói.

Lời này vừa nói ra, mọi người nhất thời một mảnh giật mình.

Năm nghìn dặm, hai ngày đi năm nghìn dặm, đây chính là cực nhanh, khó trách sẽ mệt đến trực tiếp ngất đi.

“Cầu Độc Tôn Y Hoàng người cứu con ta.” Thuốc của Mặc Thiên Thần không phải bình thường, Hảo lão gia vừa ăn vào một lát đã tỉnh lại.

“Con người trúng độc gì? Thế nào trúng?” Mặc Thiên Thần giương mắt nhìn cổ kiệu kín mít kia, mi tâm hơi nhíu.

Lời này vừa nói ra, Hảo lão gia vốn thấy Mặc Thiên Thần tuổi quá nhỏ, hai mắt mạnh mẽ sáng ngời, này còn chưa thấy người, cũng biết là trúng độc, Độc Tôn Y Hoàng này chẳng lẽ bản lĩnh thực sự lớn?

Lập tức, không dám chậm trễ rất nhanh nói: “Hai ngày trước, con ta đột nhiên trúng độc, người hạ độc nhân lưu lại mấy chữ, nếu muốn cứu mạng con ta, thì đến Bạch cô thành tìm Độc Tôn Y Hoàng cứu mạng, bằng không, ba ngày sau sẽ chết, lão hủ ngày đêm chạy gấp đến, chỉ sợ chậm một chút, cần y hoàng cứu mạng a.”

Nói ngắn gọn, Hảo lão gia nói hai ba câu liền đem điểm trọng yếu nói xong, Mặc Thiên Thần nghe xong sắc mặt không khỏi trầm xuống.

“Sur muội, đây là khiêu khích.” Huyền Thiên Hạo không biết khi nào đi xuống đài cao, lúc này đứng ở bên cạnh Mặc Thiên Thần, hạ giọng nói.

Này nói rõ là khiêu khích, đối với danh hiệu Độc Tôn Y Hoàng của Mặc Thiên Thần khiêu khích.

Này nhất định là có người không phục, vì thế đặc biệt hạ độc, sau đó để người khác đem người đưa đến nơi đây, tính chuẩn hôm nay đại hội y thánh Mặc Thiên Thần phải xuất trường, liền tiến đến phá bỏ danh hiệu của Mặc Thiên Thần, thật đúng là dụng tâm hiểm ác.

“Ta biết.” Mặc Thiên Thần trong mắt thần sắc lạnh lùng, kỹ xảo như vậy nàng thế nào không nhìn ra.

“Sur muội, Hảo lão gia này có chút thanh danh, nếu không trị được sẽ đối với muội thật bất lợi, theo ý ta, nếu muốn cẩn thận sư huynh sẽ ra mặt can thiệp này cho muội, bất quá, sư huynh vẫn cảm thấy nếu muội có thể tại đây trị tốt, về sau muội hành tẩu thiên hạ, có điểm rất tốt.” Huyền Thiên Hạo tâm tư rất tinh tế, lập tức liền đem tốt xấu phân tích rành mạch cho Mặc Thiên Thần.

Nếu là trước đây Mặc Thiên Thần có lẽ sẽ rất cảm động.

Bất quá hiện nay, Mặc Thiên Thần chỉ lạnh lùng nhìn Huyền Thiên Hạo, không nói gì.

Lương y như phụ mẫu, không phải vì tiện hành tẩu thiên hạ, không phải vì danh hào trở nên nổi bật, mà là bệnh nhân ở phía trước có thể cứu liền cứu, không vì danh lợi, chỉ vì học y.

“Mở kiệu ra.” Giọng nói thanh lãnh, như trăng sáng trong đêm, tuyệt đẹp lại có khí phách.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Độc Tôn Y Hoàng 5

“Văng văng, mau mau, mở kiệu ra.” Hảo lão gia nghe vậy lập tức kích động liên tục hô.

Huyền Thiên Hạo thấy vậy vẫy tay đề người chủ trì đại hội tạm dừng đại hội bắt đầu, mọi người trong lúc nhất thời đều tập trung ánh mắt vào cổ kiệu và Mặc Thiên Thần.

Cổ kiệu phong bế kín mít không phải xóc lên, mà là từ bốn tên khiêng kiệu theo bốn phía huy đao trực tiếp chém ra.

Tiếng đồm độp qua đi, bên trong kiệu làm bằng sắt, một người lộ ra.

“Tê...”

“A...”

“Trời ạ, đây là cái gì...”

Người trong kiệu vừa lộ ra, bốn phía y giả vốn vây ở phía trước, nhất thời quá sợ hãi ào ào thối lui về sau.

Trong lúc nhất thời, giữa quảng trường cũng chỉ còn lại ít ỏi mấy người Mặc Thiên Thần Hảo lão gia.

Này vừa tránh ra, người vây xem ngoài quảng trường tập nập, vừa thấy người xuất hiện, gan lớn đều bị kinh sợ hét lên, mà nhất gan trực tiếp ngắt đi, trong lúc nhất thời rồi thành một núi.

Người, một người, không, phải nói là từ trong kiệu lộ ra không phải người, chính là một nhân hình.

Mặc Thiên Thần xem nhân hình trước mắt, hai mắt đột nhiên bén nhọn lên.

Độc trùng, con trai Hảo lão gia trước mắt trên người tất cả đều là độc trùng, bò cạp đen sạm dài một tấc, rắn chứa dài chừng một thước, rắn đuôi chuông, chồn độc, rết lớn xanh biếc, nhện bảy màu, thực cốt trùng phản hồng, trùng hút máu màu vàng...

Hoàn toàn vô pháp đếm rõ có bao nhiêu loại độc trùng, hấp thụ trên người con trai Hảo lão gia, thật giống như tạo một tầng màng phủ lên người hắn, dày đặc, một tí da thịt đều không lộ ra.

Từ xa nhìn lại, chỗ nào là một con người, chỉ là một cái ổ độc trùng.

“Trời, này còn có thể trị a...”

“Là tị vương độc, tị vạn loại độc trùng lên một cơ thể, lại có thể làm cho người ta không lập tức chết đi, đây là vương độc a...”

“Này, này, điều này sao cứu...”

Trong một mảnh hỗn loạn, có ít y giả có bản lĩnh thật sự, kêu ra tên tị vương độc.

Bất quá kêu lên là một chuyện, có thể chữa trị được lại là một chuyện khác a.

Tị vương độc này là độc trung chi vương, dùng nhiều chủng loại độc trùng khác nhau như vậy cắn người, độc tố lại ở trong cơ thể người đạt tới một điểm cân bằng, ngăn cản không để chết.

Nhưng chỉ cần động một con trong đó, độc tố lập tức đánh vỡ cân bằng, trong khoảnh khắc người sẽ nổ tung mà chết.

Đây là cao thủ dùng độc.

“Độc Tôn Y Hoàng, xin ngài nhất định phải cứu con ta a...” Hảo lão gia hai mắt đảo qua nhóm y giả bốn phía, thấy mọi người đều là một bộ dạng hoặc là trầm tư, hoặc là căn bản không có biện pháp, không khỏi càng sốt ruột nhìn Mặc Thiên Thần.

“Đúng vậy, Độc Tôn Y Hoàng, người đã được Nhân Hoàng bệ hạ phong là thiên hạ đệ nhất, nhất định có bản lĩnh lớn, hôm nay độc này khẳng định không làm khó được người.”

“Đúng, chính là vậy, Độc Tôn Y Hoàng người mau ra tay để bọn ta được xem bản lĩnh của thiên hạ đệ nhất.”

“Nói phải, mau, mau...”

Đều nói lương y như phụ mẫu, bất quá học y cũng không nhất định tất cả đều là người tốt, khiếp sợ qua đi, lập tức có người hiểu được đây là cao thủ dùng độc, bất mãn danh hiệu độc tôn của Mặc Thiên Thần, khiêu khích đến, lập tức châm chọc chế giễu lên.

“A, Độc Tôn Y Hoàng, người...”

Ánh mắt lạnh như băng, tuyệt đối lạnh như băng đảo qua người châm chọc chế giễu, loại ánh mắt không thuộc về đứa nhỏ mười ba tuổi, khiến mọi người bốn phía chế giễu nhất thời im bật.

Ánh mắt thật lạnh.

“Y hoàng, ngài...”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Độc Tôn Y Hoàng 6

“Tránh ra.” Hào lão gia sốt ruột vừa ra miệng, Mặc Thiên Thần đột nhiên lạnh lùng nói, một bên vung tay lên, người vốn nằm bên trong kiệu bị phá nát, lập tức đứng lên, thẳng tắp đứng ở quảng trường.

Đây là, Mặc Thiên Thần muốn ra tay.

Nàng thật sự có bản lĩnh giải độc này?

Nhìn động tác của Mặc Thiên Thần, mặc kệ là người châm chọc chế giễu, hay là người thật tâm học y đều mở to hai mắt nhìn.

Một bên Huyền Thiên Hạo hơi hơi vẩy tay, lập tức có người xuất hiện, đem mọi người hướng ra sau, giúp Mặc Thiên Thần dọn ra một mảnh đất trống.

Độc trùng đầy người, cả nơi hô hấp đều là độc trùng, Mặc Thiên Thần xem người trúng độc trước mắt, người hạ độc tâm địa thật ngoan độc, ra tay lại không chậm.

Chỉ thấy đầu ngón tay Mặc Thiên Thần hơi run, một quả trong suốt xuất hiện trên đầu ngón tay nàng.

“Chu quả trong suốt.”

“Thứ tốt, bất quá chu quả giải không được độc này, dùng ở đây cũng là sai lầm rồi...”

“Này hoàn toàn là cách dùng sai lầm, quả thực là đập hư...”

Nhìn Mặc Thiên Thần lấy ra một viên chu quả hai trăm năm, đám y giả tự cho là đúng lập tức bắt đầu công kích.

Mặc Thiên Thần không thèm để ý bình luận bốn phía, đầu ngón tay sờ chu quả lập tức phá vỡ một cái miệng, toả ra chất lỏng nhàn nhạt.

Chất lỏng mát lạnh, thấy gió liền từ từ bốc hơi lên không trung, biến mất không thấy.

“Nàng làm gì...”

“Đây là phá hư a, còn dùng để tỏa ra trong không khí, rất hủy hoại, quả nhiên là tiểu cô nương cái gì cũng đều không hiểu...”

“...”

“Câm miệng.” Huyền Thiên Hạo nghe được không kiên nhẫn, trầm giọng ném hai chữ.

Lập tức, an tĩnh.

Đầu ngón tay khẽ động, càng ngày càng nhiều chất lỏng chảy ra, tỏa ra trong không khí.

Mặc Thiên Thần đứng giữa quảng trường, ống tay áo bay bay, mặt lạnh như băng, một thân khí chất cơ hồ so với tuyết, khiến người gần như không thể chất vấn nàng làm việc vô dụng.

Hơi thở trầm mặc, nhàn nhạt mà đi lâu.

Trong trầm mặc, bốn phương tám hướng đột nhiên loáng thoáng truyền đến tiếng ong ong vỗ cánh.

Rất xa, trong ánh mặt trời chiếu rọi, bảy màu nhàn nhạt từ chân trời bay tới.

“A, Thất Thái Huyền Diệp.”

“Sao Thất Thái Huyền Diệp xuất hiện nơi này?”

Thất Thái Huyền Diệp, loại bướm bướm ít nhất, cơ hồ chỉ có ong mật lớn như vậy, nhưng cả người bảy màu đẹp mắt cơ hồ có thể so với cầu vòng rực rỡ, nhưng đẹp mắt thì đẹp mắt, lại ẩn chứa kịch độc.

Tiếng ong ong vỗ cánh càng ngày càng vang, trên bầu trời bóng Thất Thái Huyền Diệp càng ngày càng nhiều.

Bốn phương tám hướng, dường như vô số cầu vòng hướng phía này bao phủ mà đến.

“Mau lui lại, mau...”

“Mẹ ta nha, chạy mau.” Trên quảng trường đám y giả thấy vậy lập tức quay đầu bỏ chạy, Thất Thái Huyền Diệp này không xuất hiện nơi có người, nhưng vừa xuất hiện sẽ ăn thịt người.

Đúng, bọn nó thích ăn thịt người, ăn thịt người mang theo kịch độc.

So sánh với đám y giả nhồn nháo toàn trường, bên ngoài quần chúng xem náo nhiệt quần lại tuyệt không sợ hãi, mỗi người ngạc nhiên nhìn một màn này trên không trung, điển hình điển không sợ sùng.

Bướm bay ong lượn, cầu vòng muôn phần.

Thất Thái Huyền Điệp ào ào hỗn loạn xuống, quay chung quanh người Mặc Thiên Thần khẽ nhảy múa, từ xa nhìn lại, quanh thân Mặc Thiên Thần sáng mờ vạn đạo, cơ hồ hoa mỹ tựa như tiên nữ hạ phàm, Huyền Thiên Hạo nhìn xem cũng thối lui nhưng ánh mắt lại không rời một chút.

Mặc Thiên Thần nhìn Thất Thái Huyền Điệp vây quanh, mỉm cười, trong tay chu quả trong suốt mạnh mẽ toàn bộ bóp nát, hướng tới đỉnh đầu con trai Hảo lão gia đứng thẳng ném qua.

Chu quả phá nát, chất lỏng chảy ra, nháy mắt dính quanh người trúng độc.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Lô Đài Thành Thánh 1

“Hô.” Lần này, thất thái huyền điệp quay chung quanh Mặc Thiên Thần, lập tức hướng độc nhân phía sau bay đi.

Một đám đường như bướm bướm bình thường bị mặt dính trên người độc trùng, hạ xuống không đi, gắt gao hấp thụ.

Trong nháy mắt, người vừa rồi toàn thân đều là độc trùng, lập tức biến thành người bướm bướm mỹ lệ.

Bướm bướm kia chính là bướm bướm ăn thịt người.

“Y hoàng, này...” Hảo lão gia thấy vậy gò má co rút, này, điều này sao giống còn chưa có ra hang sói, lại vào hang hổ, có cách giải độc như vậy?

Bướm bướm rơi loạn xạ, Mặc Thiên Thần đợi mỗi một con độc trùng trên người độc nhân đều có thất thái huyền điệp, đột nhiên ông tay áo đảo qua, hướng độc nhân phẩy tới.

Tay áo bay lên, không sức không lực.

Nhưng, những người đó thấy độc vật bỏ chạy, khi Mặc Thiên Thần vừa phát tay áo, đột nhiên thật giống như bụi bình thường, từ trên người độc nhân nhẹ nhàng rơi xuống, ào ào mà rơi.

Trong thời gian ngắn, đám độc trùng độc điệp vừa rồi vẫn sống sờ sờ, nhanh chóng biến thành một đồng tro tàn, dùng bên chân con trai Hảo lão gia.

“A, thất thái huyền điệp còn có thể dùng như vậy sao?”

“Này... Này... Đây là đồng quy vu tận?”

“Ta có phải hoa mắt hay không...”

Trong lúc nhất thời, đám y giả vừa mới trốn rất xa, thấy vậy không khỏi sợ hãi trợn mắt há hốc mồm, thứ này có thể dùng như vậy? Có hiệu quả như thế kia?

Độc trùng cùng một thời gian chết đi, này, này, tị vương độc này cứ như vậy được giải?

Này cũng quá dễ dàng đi.

Điệp hủy trùng vong, bất quá chỉ phát tay áo một cái, độc trùng ào ào trở thành bụi bặm, lộ ra người bị bao vây bên trong.

“Trời, đây là người gì...”

“Mẹ ôi, quý a...”

“Thần a, đây là người?”

Con trai Hảo lão gia vừa lộ diện, người thấy rõ bộ dáng hần bất chấp sự kinh ngạc thủ đoạn giải độc của Mặc Thiên Thần, đều bị tiếng kêu sợ hãi nổi lên bốn phía, dọa liên tiếp lui về phía sau.

Chính là Mặc Thiên Thần tuy rằng trong lòng có chuẩn bị, cũng khẽ nhướng mày lên.

Chỉ thấy, lúc này nam tử bị độc trùng bao phủ lộ ra thân hình, nửa người là một thân thể nam tử trẻ tuổi, nhưng nửa người khác, toàn bộ héo rũ, thật giống như bộ xương khô, chính là so với bộ xương khô hơn một tầng da mà thôi.

Mà trên bộ xương khô, còn dài ra một tầng như cỏ non nhàn nhạt.

Hình dạng như vậy mở ra lại xem tuy rằng kinh người nhưng cũng không dọa người, tổ hợp cùng nhau, hơn nữa còn là trên thân thể một người sống, cái này quả thực có chút kinh tủng không thể tưởng tượng.

“Con trai, con... con... Đây...” Hảo lão gia không nghĩ tới con trai tuổi trẻ tuổi của hần, đột nhiên thành cái dạng này, không khỏi một hơi không thở được hôn mê bất tỉnh.

Bất quá không có người chú ý tới hần, ánh mắt mọi người đều bị hình dạng kì quái của con hần hấp dẫn.

“Đây là... bán khô bán vinh?” Một vị y thánh luôn ngồi trên đài cao nhìn xuống, tràn đầy khiếp sợ nhìn người trẻ tuổi tựa như quái vật.

Bán khô bán vinh, chính là một loại độc kỳ bí, khiến cho người ta một nửa thân thể sức sống tràn đầy, một nửa thân thể lại trực tiếp già cả đến mức tận cùng, đây là tác dụng của một loại độc bí hiểm.

“Không phải. Ta cảm thấy hần là khô mộc độc, người xem cỏ rêu trên thân thể của hần, hần là thụ chi độc.” Y giả giỏi nhất giới y thánh cũng kết luận, không phải thật khẳng định nói.

Một nửa thân thể trên người quái nhân kia héo rũ, thực vật dạng cỏ xanh biếc, hần là cỏ rêu kí sinh trên cây, đây là khô mộc độc khiến thân thể người hoàn toàn đoạn tuyệt sinh cơ.

“Khô mộc độc dùng một chút người đã không sống, quả quyết không thể nửa chết bán sống, này hần không phải đâu.” Lại một vị y thánh đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Lôi Đài Thành Thánh 2

Trên đài đại y thánh danh tiếng vài chục năm lúc này đều đã đứng ở bên người Mặc Thiên Thần, thảo luận.

“Này, này, người này rốt cuộc là hạ độc thể nào, đầu tiên là tự vương hiện tại lại là quái độc này, người trúng độc...” Ba người có các kiến giải, chính là tính tế nghĩ lại, ba người đều hoảng sợ.

Độc trong độc, quái trong quái, hạ độc thật cao minh, cả độc gì bọn họ cũng nhìn không ra, còn nói chuyện gì giải độc.

“Y hoàng, y hoàng, cứu mạng a.” Lúc này Hảo lão gia lần nữa tỉnh lại, cơ hồ là muốn bò về phía Mặc Thiên Thần, con của hần không thể như vậy a.

Hảo lão gia không kêu một tiếng thì thôi, lúc đó, lập tức đem ánh mắt tất cả y giả đang thảo luận độc gì toàn bộ tập trung vào Mặc Thiên Thần, đây không phải có Độc Tôn Y Hoàng sao.

trong ánh mắt mọi người Mặc Thiên Thần không giống những người khác lưu riu nhíu mày trầm tư, chính là hai tay ôm cánh tay bình tĩnh nhìn quái nhân kia, ánh mắt thâm thúy, nhìn không ra nàng đang nghĩ cái gì.

Lúc này, lại thấy Mặc Thiên Thần đột nhiên gơ tay hướng một bên bán khô của quái nhân sờ soạng.

“Chớ có sờ, có kịch độc.” Một vị y thánh vội vàng nói.

“Ta biết, cảm ơn nhắc nhở.” Mặc Thiên Thần quay đầu đối với vị y thánh gật đầu, người khác quan tâm nàng, nàng đương nhiên sẽ không để người khác mất mặt.

Giơ tay ở mặt ngoài thân thể bán khô sờ soạng một cái, Mặc Thiên Thần nhìn chất lỏng xanh biếc trong tay, cảm giác được dưới tay hoàn toàn không có mạch đập nhảy lên, dường như thân thể cây cối người chết, nửa ngày chậm rãi gật đầu nói: “Độc trong độc, thuốc trong thuốc, bán độc bán dược, là một cao thủ hạ độc.”

Còn có nửa câu Mặc Thiên Thần không nói ra, thân thể người này chỉ sợ sẽ là giải độc, còn có vấn đề, thủ pháp quá độc ác.

Độc trong độc, này bọn họ biết, thuốc trong thuốc, này có ý tứ gì? Máy đại y thánh đứng bên cạnh Mặc Thiên Thần đều quay đầu hướng Mặc Thiên Thần nhìn lại.

Mặc Thiên Thần thấy vậy thân nhiên nói: “Một phần độc bán khô bán vinh, một phần khô mộc độc, một phần hoắc thiên thần hoàn, bên sinh long hoạt hồ, bên chết như cây khô.”

Mặc Thiên Thần vừa nói ra, tam đại y thánh lập tức minh bạch.

Này không phải chỉ độc một nửa, mà là dùng linh dược bảo vệ một nửa thân thể tươi sống a, này so với chỉ độc nửa người đơn giản hơn nhiều, bất quá thủ đoạn cũng không thể xem thường.

Hiểu rõ ảo diệu trong đó, tam đại y thánh liếc mắt nhìn nhau, trong mắt nhất tề xoẹt qua khiếp sợ, Mặc Thiên Thần này tuổi còn nhỏ không nói cái khác, chính là nhãn lực đều cao hơn bọn họ không biết bao nhiêu, chẳng lẽ thật sự như Nhân Hoàng sở định, Độc Tôn Y Hoàng, thiên hạ đệ nhất?

“Y hoàng, cầu ngài cứu con ta, ta chỉ có một đứa con a...” Nghe Mặc Thiên Thần nói, Hào lão gia gần như muốn gào khóc hướng Mặc Thiên Thần quỳ xuống.

Nhàn nhát vung tay lên, Mặc Thiên Thần khoe miệng khó được phác họa lên một tia cười lạnh nói: “Quý cái gì, chỉ là tiểu độc, bất quá tôm tép nhai nhép dùng mà thôi, giải nó nhấc tay chỉ lao.”

Cuồng, cuồng, ngay cả tam đại y thánh đều không đoán ra được độc gì, Mặc Thiên Thần cư nhiên dám bừa bãi mở miệng như thế, thật sự là rất ngông cuồng.

Quanh thân chúng y giả bất mãn còn chưa có tiết lộ ra, Mặc Thiên Thần liền động thủ.

Nhưng thấy, năm ngón tay Mặc Thiên Thần khẽ giương, một tia sương sắc thật mỏng màu hồng từ trong tay nàng phát ra, nháy mắt bao phủ quanh người con trai Hào lão gia, đem người hoàn toàn bao phủ bên trong.

Ngay sau đó, Mặc Thiên Thần cất bước từ từ đi lại bốn phía hồng sương, cùng với đi lại, hồng sương bắt đầu xoay tròn lên.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Lôi Đài Thành Thánh 3

Càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh, dần dần cơ hồ có khí thế lốc xoáy, thổi người cách gần ào ào lui về phía sau.

Liền tại đây trong sương mù cấp tốc xoay tròn, Mặc Thiên Thần bắt đầu đem chất lỏng trên người linh thảo trong linh tuyến không gian, vẩy lên người quái nhân trong sương mù.

“Sư phụ, sư tỷ đang làm gì a?” Ở ngoài vây xem Thủy Thủy không hiểu, đây là phương pháp giải độc gì.

Mà trong mắt Lãnh Trầm Hình tất cả đều là khiếp sợ, Thiên Thần thể nhưng dùng thiên phong hút độc pháp, dùng sương phong hút độc, lấy dịch linh thảo giải độc, đây chính là mật pháp giải độc cao nhất của Đệ Cửu Phong, Thiên Thần cư nhiên học xong?

“A, là bí mật bất truyền Đệ Cửu Phong.” Có y thánh nhìn ra thủ pháp.

“Đúng, đúng, nàng biết dùng? Hơn nữa có thể sử dụng?” Chấn kinh rồi, tam đại y thánh chấn kinh rồi, thiên phong hút độc pháp, nhìn như cử trọng nhược khinh, nhưng chỉ cần một tí lực lượng sương mù không chế không đúng, tốc độ hút độc không cân đối, người ở bên trong lập tức sẽ bị độc chết.

Mà hiện tại Mặc Thiên Thần thể nhưng dùng tốc độ như vậy, lực lượng như vậy để giải độc, quả thực khiến bọn họ theo không kịp a.

Sương không sương đến hoa không hoa, hồng sương một trận giống như lốc xoáy điên cuồng xoay tròn xon, chậm rãi tán ra.

Mọi người thấy vậy, đều chen lấn nhìn về phía người lộ ra trong sương.

“A... A...” Nhưng mà, bọn họ còn chưa nhìn rõ, con trai Hào lão gia trong sương một mực nhắm hai mắt như người chết, đột nhiên kêu thảm thiết một tiếng, âm thanh thật thê lương, quả thực khiến người không đành lòng nghe.

“Con trai, con trai...” Hảo lão gia bị dọa nhào tới.

Mềm, vào tay là con trai hần cơ hồ mềm mại không xương, toàn thân cứng ngắt khô héo đã hoàn toàn giải trừ, một lần nữa khôi phục thành thiếu niên tuần tú.

“Giải, giải độc...” Hảo lão gia kinh hách mạnh mẽ vui mừng quá đổi, khôi phục, khôi phục, con của hắn khôi phục lại dung mạo cùng thân thể vốn có.

“Ha, giải, cứ nhiên giải trừ...”

“Nha nha, nhìn, người kia khôi phục lại dung mạo...”

“Trời ơi, thế nhưng thật sự giải được, đây là thủ đoạn gì a...”

Cao thấp nối tiếp tiếng kinh thán vang lên, người vốn không xem trọng Mặc Thiên Thần đều dừng không được kinh thán, thủ đoạn này quả thực bọn họ xem cũng chưa từng xem qua, nghe đều chưa từng nghe qua, rất thần kỳ.

“Y hoàng, y hoàng, ngài mau nhìn xem con ta, y hoàng.” Mà mọi người đang kinh thán, Hảo lão gia đột nhiên kêu thảm thiết ra tiếng, sốt ruột vô cùng hướng Mặc Thiên Thần hô.

Bốn phía mọi người nghe vậy không khỏi ngẩn người, còn có chuyện?

Chỉ Mặc Thiên Thần phảng phất như biết trước, lắc đầu nhìn Hảo lão gia sắc mặt đột nhiên trắng bệch, từ từ mở miệng nói: “Gân cốt tắc đứt từng khúc, kinh mạch hoàn toàn bị cắt đứt.” Thời điểm nâng sờ soạn xem xét cũng cảm giác được, xương cốt cùng kinh mạch người này hoàn toàn bị đứt, người xuống tay thật sự là rất ngoan độc.

Lời này vừa nói ra, bốn phía mọi người nhất thời sắc mặt thay đổi.

Cầm đầu tam đại y thánh nhất tề bỏ nhào qua nhìn về phía người trẻ tuổi, vừa kiểm tra xong, đều thay đổi sắc mặt.

Toàn thân xương cốt cơ bản gãy, kinh mạch cũng toàn bộ bị đứt, dù là có huyết hải thâm cừu cũng xuống tay rất độc, huống chi chỉ là muốn khiêu khích mà thôi.

Chiêu thức ấy, kích động nhiều người tức giận.

“Phụ thân, cứu con, cứu con...” Lúc này nam tử mới có thể mở miệng khê nói, tâm tê liệt phế kêu.

Không có một căn xương cốt chống đỡ thân thể, giống như con tôm chân mềm ngồi phịch trên người Hảo lão gia, khiến người không đành lòng nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Lô Đài Thành Thánh 4

“Y hoàng, y hoàng...” Hảo lão gia lúc này cơ hồ không chế không nổi run rẩy lên.

Kinh mạch đứt từng khúc không thể so trúng độc, này không có cách nào trị liệu, dù giải trừ thống khổ cho con của hắn, nhưng về sau con hắn cũng thành một phế nhân.

Này hoàn toàn hủy cả đời con của hắn a.

“Hơi quá đáng...”

“Ai hạ độc thủ a...”

“Thật ngoan độc...”

Mặc kệ là y giả trong quảng trường hay người xem náo nhiệt bên ngoài, đều trầm miêng một lời huyền nháo lên, rất ngoan độc.

“Con của ta, con của ta a, các ngươi cứu nó, cứu nó đi...” Giọng Hảo lão gia tâm tê liệt phế khiến người nghe thấy rơi lệ.

“Cac cac, Độc Tôn Y Hoàng, khẩu khí thật lớn, sư phụ ta nói, người này bắt quá là đưa cho người lẽ gặp mặt, nếu y không trị được, về sau nhìn thấy sư phụ ta đập đầu né tránh hai mươi dặm, danh hào Độc Tôn Y Hoàng cũng sớm thu hồi tốt hơn, một tiểu nha đầu cũng dám xưng tôn, hừ.” Ngoài quảng trường trong đám người lúc này đột nhiên toát ra tiếng khặc khặc cười lạnh.

Âm thanh kia bén nhọn mang theo cảm giác phiêu bạc bất định, phía trước một khắc nghe vào phía đông, ngay sau đó liền đến phía tây, thật giống như một người ngay lập tức xuất hiện ở đông tây nam bắc, căn bản nghe không ra hấn ở địa phương nào.

“Đây là người gì?”

“Thật ngoan độc...”

“Ài, có bản lĩnh quang minh chính đại đi ra...”

Trong lúc nhất thời, giữa sân tất cả mọi người lửa giận hừng hực kêu lên.

“Khặc khặc...” Nhưng người kia chỉ truyền đến khặc khặc cười lạnh, dường như căn bản không đem phần nộ của toàn trường để vào mắt.

Huyền Thiên Hạo luôn đứng sau lưng Mặc Thiên Thần thấy vậy, hướng người bên cạnh khẽ gật đầu, lập tức, liền có người hoàng gia xuất động, bắt đầu âm thầm tìm kiếm.

Đến phá danh dự Mặc Thiên Thần, hấn sẽ khiến người kia có đến mà không có về.

Nhưng Huyền Thiên Hạo mới phát lệnh, Mặc Thiên Thần một mực lãnh lãnh đứng thẳng, đột nhiên trong mắt ánh sáng lạnh chợt lóe, mạnh mẽ ngẩng đầu nhìn phía đông nam, một tiếng quát lên: “Lăn ra đây cho ta.”

Âm thanh không lớn, khí thế sắc bén.

Nhưng vòn vện năm chữ mới vừa ra khỏi miệng, hướng đông nam một bóng người đột nhiên từ trong đám người vây xem, một đầu ngã xuống dưới, miệng đầy máu tươi giàn giụa.

Bá, lập tức, mọi người nhất tề thối lui, tạo ra một vòng tròn thật lớn quanh người kia.

“Người... Người...” Nam nhân nhìn qua xấu xí, đầy mặt khiếp sợ ngẩng đầu nhìn Mặc Thiên Thần lạnh lạnh nhìn hấn, hoàn toàn không dám tin kêu lên.

Thân pháp của hấn chính là độc môn tuyệt sống, vì sao Mặc Thiên Thần chỉ quát một câu chói tai, liền phá thân pháp của hấn.

Hấn không nói chuyện thì thôi, vừa nói âm thanh cùng tiếng khặc khặc vừa rồi một dạng lập tức bị mọi người nghe ra, đây, đây là nam nhân vừa rồi lên tiếng.

“Người, các người trả con trai lại cho ta, trả cho ta...” Người này vừa bị tìm ra, Hảo lão gia cuồng phẫn, cơ hồ điên cuồng hướng người này đánh tới, như muốn ăn tươi nuốt sống.

“Đánh chết hấn...”

“Giết hấn, rất ngoan độc...”

“Đánh chết...” Ngân vạn quần chúng đi theo kêu rầm rĩ lên.

“Thật lợi hại.” Mà tam đại y thánh tắc nhìn Mặc Thiên Thần, trong lúc nhất thời không biết nói cái gì.

Một tiếng gào to, tìm ra đầu sỏ trong ngân vạn người, cô gái này rốt cuộc có bao nhiêu bản lĩnh a?

Về phần Huyền Thiên Hạo đứng sau Mặc Thiên Thần, tắc vừa vui sướng vừa cắn răng lắc đầu, vui sướng Mặc Thiên Thần có bản lĩnh như thế, hấn thật sự là càng xem càng thích. Cẩn rằng là Mặc Thiên Thần quá mạnh mẽ, hấn theo đuổi phải càng thêm nỗ lực.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Lô Đài Thành Thánh 5

Hội trường to như vậy, nhất thời huyền nháo thành một đoàn.

“Hào lão gia, nguoi dù đánh chết hấn cũng không thể nào cứu được con trai nguoi.” Trong mảnh huyền não , Mặc Thiên Thần một mực lẳng lẳng như hạc trong bầy gà, chậm rãi mở miệng.

Âm thanh không lớn, nhưng lập tức làm bốn phía huyền não đều ngừng lại, tất cả y giả đều muốn nghe Mặc Thiên Thần muốn nói gì.

“Y hoàng, van cầu ngài cứu con ta, nó còn trẻ như vậy, không thể bị phế a, y hoàng...” Hào lão gia đang đau khổ đánh tên hạ độc con hấn, nghe Mặc Thiên Thần nói lập tức phản ứng kịp, cơ hồ là khóc lóc nức nở hướng Mặc Thiên Thần hô.

Mặc Thiên Thần nhìn người trẻ tuổi mềm thành một đoàn kêu thảm thiết, thờ dài một hơi xong chậm rãi nói: “Việc này bởi vì ta mà gây nên, hôm nay ta sẽ dùng toàn lực cứu hấn.”

Người trẻ tuổi này chỉ là con mỗi người khác dùng để khiêu khích nàng, không đáng bị tàn phế như vậy.

“Y hoàng, ngài...” Hào lão gia vừa nghe trong nháy mắt cơ hồ kích động nói không ra lời, Mặc Thiên Thần thật sự có thể cứu?

Trọng thương như vậy, người đã hoàn toàn phế đi, có thể cứu?

Lần này, không riêng gì Hào lão gia, chính là bốn phía tất cả y giả đều chấn kinh rồi.

Chưa nghe nói qua, kinh mạch đứt đoạn, xương cốt vỡ nát như vậy còn có thể cứu.

“Huyền Thiên Hạo.”

“Sư muội.” Khó được Mặc Thiên Thần kêu hấn, Huyền Thiên Hạo lập tức lên tiếng đáp lại.

“Bốn phía trong vòng năm mươi mét không cho phép có người, mọi người không được phát ra tiếng.” Mặc Thiên Thần vốn không muốn nói chuyện với Huyền Thiên Hạo, bất quá dưới tình huống như vậy, cũng chỉ có Huyền Thiên Hạo có quyền hạ lệnh.

Huyền Thiên Hạo nghe xong lập tức gật đầu, nhanh chóng truyền lệnh đi xuống.

Trong khoảnh khắc, bên cạnh Mặc Thiên Thần cùng người trẻ tuổi trong năm mươi mét một người không có, y giả cùng quần chúng bốn phía đều nhận được cảnh cáo không được mở miệng, trái lệnh chém ngay, nhất thời lẳng lặng như tờ.

Ánh mắt mọi người, đều tập trung vào Mặc Thiên Thần ở giữa sân.

Hít sâu một hơi, Mặc Thiên Thần đi đến trước mặt nam tử kia, trầm giọng nói: “Nguoi muốn khôi phục lại, hay là cứ như vậy phế đi?”

Nam tử kia một mực kêu thảm thiết không ngừng nghe vậy, lập tức chịu đựng đau đớn run run trả lời: “Khôi phục, khôi phục.”

“Tốt lắm, ta sẽ hạ châm cho nguoi, nhưng là, lúc hạ châm đau đớn sẽ so với bây giờ còn đau gấp trăm lần, nếu nguoi có thể kiên trì, ta sẽ cứu nguoi một lần, nếu kiên trì không được, ta đây cũng sẽ không làm không công.”

Nam tử kia lúc này vốn đau vặn vẹo nhìn không ra diện mạo, biểu cảm gì Mặc Thiên Thần xem không rõ lắm, nàng chỉ nhìn thấy nàng vừa dứt tiếng, nam tử kia cắn môi cổ không hét thảm một tiếng.

Đây là, không tiếng động ý bảo, ta có thể kiên trì.

Mặc Thiên Thần thấy vậy gật đầu nói: “Tốt, nhịn xuống.”

Một lời hạ xuống, Mặc Thiên Thần trước đưa cho nam tử kia một viên thuốc không biết tên ăn vào, sau đó chậm rãi từ trong lòng rút ra một cuộn dây nhỏ xanh biếc tựa như sợi tơ.

“Thiên huyền thảo, là thiên huyền thảo.” Run run, y thánh nhận ra đây là vật gì khổng chế không nổi run run.

Thiên huyền thảo, có thể khâu lại bất kỳ vết thương nào, đặc biệt đối với kinh mạch tổn thương rất công hiệu.

Nhưng hai trăm năm mới nở hoa, hai trăm năm mới kết quả, hai trăm năm mới phun ra thiên tâm ti nhỏ bé yếu ớt, sáu trăm năm a, muốn có được căn bản chính là khó như lên trời.

“Hừ.” Lập tức có người ý bảo .

Không thể nói chuyện, không thể làm Mặc Thiên Thần phân tâm.

Gió mát khẽ nhúc nhích, thổi lên tóc đen Mặc Thiên Thần, mờ ảo như nữ thần ánh trăng.

Hơn mười căn thiên huyền thảo nổi ở giữa không trung, hai tay Mặc Thiên Thần mang một đôi bao tay tâm ti màu trắng, hai ngón tay nắm một sợi ti, sau khi hít sâu một hơi, thủ pháp nhanh như điện hướng trên người nam tử trẻ tuổi đâm tới.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Lôi Đài Thành Thánh 6

Cắt thịt, phân cốt, khâu lại, hệ kinh mạch.

Nói, sửa, cầm máu, khâu thịt.

Một loạt động tác, hơn mười trình tự làm việc, nhưng Mặc Thiên Thần nhanh tay gần như khiến người ta nhìn không thấy động tác của nàng, chỉ có thể thấy vô số tàn ảnh ở giữa không trung vũ động, rõ ràng vừa thấy nàng đan phân cốt, ngay sau đó nàng đã khâu thịt, này quả thực...

Mau, mau, không thể dùng lời diễn tả.

Huyền Thiên Hạo đứng gần nhất, chính là hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Mặc Thiên Thần, cũng chỉ thấy rõ Mặc Thiên Thần hẳn là đang cắt thịt cho nam tử, sắp lại xương cốt, khâu lại kinh mạch, mà thấy không rõ lắm động tác của Mặc Thiên Thần.

Hơn mười sợi tơ, hơn mười đạo tàn ảnh.

Mọi người bất quá chỉ cảm thấy hoa mắt, trong sân vốn chỉ có một bóng Mặc Thiên Thần, bỗng nhiên thành mười mấy cái bóng.

Mười mấy cái bóng kia đều quay chung quanh bên người trẻ tuổi, xe chỉ luân kim, dịch cốt khâu lại.

Thật giống như Quan Âm ngàn tay, khiến người không kịp nhìn.

“Thiên thủ Như Lai.” Lúc này, đứng trong đám người Lãnh Trầm Hình thật sâu thở ra một hơi, vẻ mặt đã không biết là vui mừng, là hưng phấn, là kích động, hay cảm xúc gì khác.

Thiên thủ Như Lai, y thuật khâu vá tằng cuối cùng của Đệ Cửu Phong.

Y thuật này là chuyên môn nối xương kinh mạch, chú ý chính là mau, giống như một ngàn cánh tay đồng thời làm việc.

Thử nghĩ muốn phân ra thịt người, sau đó tiến hành nối xương cùng khâu lại nối gân mạch, nếu không mau, máu người sẽ chảy sạch, còn cứu cái gì.

Nhìn Mặc Thiên Thần giữa sân động tác mau lẹ khiến người như nhìn thấy mười mấy cái Mặc Thiên Thần, Lãnh Trầm Hình biết, đệ tử này của nàng đã học xong tất cả mọi thứ của nàng, thậm chí còn siêu việt hơn nàng, về sau nàng không cần lo lắng đệ tử này nữa.

Vui mừng, một loại vui mừng tuyệt đối cùng hưng phấn bao phủ Lãnh Trầm Hình, đây mới là người Đệ Cửu Phong nàng, thiên hạ đệ nhất, duy ngã độc tôn.

Lưu quang phi ảnh, thiên thủ Như Lai.

Một mảnh tĩnh lặng, mấy vạn người lặng ngắt như tờ.

Tất cả mọi người thật sự rung động, đó là y thuật thần hồ kỳ kỹ, đó là công châm pháp khéo léo vô cùng, đó là y đạo cao nhất.

“Thiên thủ Như Lai, thiên thủ Như Lai.” Tiền nhiệm y thánh cơ hồ không thể tin được hai mắt của mình.

“Mật pháp sớm thất truyền, cư nhiên, cư nhiên...”

“Không nghĩ tới lão hủ sinh thời còn có thể thấy châm pháp điều luyện sắc sảo như vậy, trị, trị.” Nếu không phải người của Huyền Thiên Hạo ngăn cản phía trước, vài vị y thánh cơ hồ muốn bỏ nhào qua, quan sát thật kỹ thiên thủ Như Lai, bí kíp, tuyệt đối bí kíp a.

Tay như xuyên hoa phát liễu, nhanh như điện sấm đánh.

Một canh giờ, hai canh giờ.

Mặt trời dần dần ngã về tây, ánh sáng vàng óng ánh chậm rãi chuyển biến thành màu vỏ quýt.

Sắc trời đã không sớm.

Nhưng mấy vạn người vẫn vây xem, không ai rời đi, ánh mắt mọi người đều si ngốc nhìn Mặc Thiên Thần trong sân, bản lĩnh quả thực là tuyệt .

“Hừ.” Một châm cuối cùng hoàn mỹ khâu lại xong, Mặc Thiên Thần ngừng lại thở ra một hơi.

Người trẻ tuổi này bị thương quá nặng , dù năng lực hiện thời của nàng cũng hao phí rất nhiều tâm trí sức lực, mới có thể nỗ lực bảo vệ.

“Tốt , người tôi đem hắc năng xuống, nhiều ngày sau trên người hắc sẽ có bệnh trạng xuất ấu, bất quá không cần lo lắng, ba ngày sau người sẽ tỉnh, điều dưỡng nửa tháng có thể khôi phục như lúc ban đầu.” Mặc Thiên Thần quay đầu nhìn Hảo lão gia bình tĩnh nhìn chăm chú vào nàng, cũng không dám nói thêm một câu khẽ cười cười nói.

“Tốt, tốt .” Hảo lão gia nghe vậy cơ hồ như mãnh hổ xuống núi vọt tới,

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Lôi Đài Thành Thánh 7

Vượt người con trai hắc vì đau ngất đi cũng không kêu một tiếng, xương cốt thể nhưng hoàn toàn được nối tốt, kinh mạch cũng cảm giác được liên tiếp ở cùng nhau , này, này, bản lĩnh này...

“Y hoàng, ngài là y hoàng chân chính a.” Hảo lão gia trong lúc nhất thời kích động căn bản không biết nói cái gì.

“Cẩn thận nâng đi xuống đi, không nên động hắc.” Mặc Thiên Thần cười cười, cũng không để ý nhiều.

Y hoàng, chỉ là một cái danh mà thôi.

Dẫn Hảo lão gia xong, Mặc Thiên Thần từ từ xoay người đối mặt mấy vạn quần chúng ngoài quảng trường, tầm mắt đảo qua mọi người, Mặc Thiên Thần đột nhiên trầm giọng nói: “Luân Hồi độc vương, người nghe rõ cho ta, chỉ bằng chút bản lĩnh ấy của người, xách gậy cho Mặc Thiên Thần ta cũng không xứng, muốn theo ta tranh danh hào độc tôn, người còn chưa đủ tư cách.”

Lãnh lạnh nói vang vọng bầu trời, rơi vào trong tai mọi người.

Đủ cuồng, đủ ngoan độc.

“Người, người, người làm sao mà biết danh hiệu sư phụ ta?” Đệ tử của tên hạ độc bị người của Huyền Thiên Hạo bắt lấy, kinh hãi .

Mặc Thiên Thần nghe xong lạnh lạnh hừ, nhìn chăm chú vào trong đám người nói: “Lấy người thử độc, người đã phạm vào điều tối kỵ, lúc này đây, ta sẽ lưu mạng đồ đệ người , có lần nữa, đừng trách ta diệt Luân Hồi cốc, diệt phái Luân Hồi.”

Giọng nói và vẻ mặt đều nghiêm khắc vang vọng ở dưới bầu trời, Mặc Thiên Thần hai tay đột nhiên nhẹ nhàng vỗ.

“A...”

“A, ta không thể động ...”

“Đây là có chuyện gì...”

“A a a, cứu mạng...”

Ngay khi hai tay Mặc Thiên Thần vừa vỗ, mấy vạn người bỗng nhiên có người truyền ra tiếng kêu sợ hãi, cùng với tiếng kêu sợ hãi nàng vang lên, càng ngày càng nhiều người bắt đầu thét chói tai.

Động không được, tất cả người đều động không được .

“Sư muội, này...” Huyền Thiên Hạo cũng động không được .

Mặc Thiên Thần khi nào thì hạ độc?

Trong nhất hân quang chớp động, Mặc Thiên Thần sắc mặt lãnh khốc như băng: “Ta muốn hạ độc, nhắc tay một cái, ta muốn người sống thì người sống, muốn người chết thì chết, về sau nếu ai không phục danh hào Độc Tôn Y Hoàng này, đến một cái ta tiếp một cái, đến hai cái ta tiếp một đôi, nhưng nếu

ai dám phá hư quy củ liên lụy người vô tội, vậy cũng đừng trách Mặc Thiên Thần ta vô tình.”

Giọng nói cực lạnh vừa ngừng, tay áo Mặc Thiên Thần đối với bốn phía, nhẹ nhàng phát một cái.

“Di, ta có thể động...”

“A, làm ta sợ muốn chết...”

“Trời, Độc Tôn Y Hoàng này tài năng thật lớn a, thế như căn bản không biết liên trúng độc, lại được nàng giải độc.”

“Thật là thủ đoạn cao minh...”

Trong lúc nhất thời, mấy vạn người từ trong kinh hoàng trấn định lại, không khỏi đều đối với Mặc Thiên Thần hai mắt tỏa sáng, thật lợi hại.

Tuy nhiên, trong đám người, ba bóng người lại trên mặt đất không ngừng giãy giụa, cũng không phải vì Mặc Thiên Thần giải độc mà tốt, ngược lại ỏi máu đen dần dần không thể động dậy.

“Sur huynh, sur đệ...” Đệ tử tên hạ độc bị bắt, thấy vậy đầy mặt hoảng sợ kêu lên.

Sur huynh và sur đệ hần đứng trong đám người, hần còn không biết bọn họ ở nơi nào, Mặc Thiên Thần thế nào hạ độc bọn họ?

Làm thế nào ở trong ngàn vạn người, chỉ độc vài người bọn họ, này...

Này rốt cuộc là thủ đoạn gì a?

“Tốt...”

“Không hổ là Độc Tôn Y Hoàng, danh bất hư truyền a...”

Không biết là ai khởi đầu, mấy vạn người bỗng nhiên cao thấp nối tiếp kêu lên, tiếng huyền náo theo gió dựng lên, bao phủ bốn phương.

Mà Mặc Thiên Thần trong mắt mọi người, tắc không để ý đến đại chúng kích động cùng hưng phấn, ngẩng đầu nhìn sắc trời, biết hôm nay không thể thi đại hội y thánh, vì thế xoay người tìm Lãnh Trầm Hình cùng Thủy Thủy rời đi, nàng cũng không có thói quen làm khi cho người khác xem.

Thân hình vừa chuyển, tầm mắt Mặc Thiên Thần trong đám người vội vàng đảo qua, bỗng nhiên bước chân dừng lại, tầm mắt mạnh mẽ cố định, ngay sau đó dưới chân kim lòng không đợi lao vài bước về phía trước.

Người kia... Tầm lưng kia...

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Lần Đầu Gặp Sơ Cuồng 1

“Sur tỷ, tỷ giỏi quá, ha ha, sur tỷ của ta quả nhiên là tuyệt nhất.” Không nghĩ trong đám người Thủy Thủy mạnh mẽ xông tới, che ngang trước mặt Mặc Thiên Thần vui vẻ nói.

“Thủy Thủy, tránh ra...” Còn chưa có đẩy Thủy Thủy ra, dưới chân Mặc Thiên Thần đột nhiên dừng lại, nháy mắt mấy cái, trong nháy mắt.

Không có, không có người kia, không có tầm lưng kia...

“Sur tỷ, tỷ đang tìm cái gì?” Thủy Thủy nhìn Mặc Thiên Thần đẩy nàng ra tầm mắt không ngừng tìm kiếm trong đám người, không khỏi kinh ngạc hỏi.

“Thần Nhi, tìm ai?” Lãnh Trầm Hình lúc này cũng đã đi tới, khó được thấy Mặc Thiên Thần hơi không khống chế được cảm xúc, ai a?

Hơi hơi cúi mắt, Mặc Thiên Thần khi ngẩng lên đã khôi phục thanh nhã, cười cười nói: “Không tìm ai, vừa rồi có lẽ con nhìn lầm rồi.”

Vừa rồi có lẽ là nàng nhìn lầm đi, người kia không có khả năng trong nháy mắt đã không thấy tầm hơi.

“Đi thôi.” Kéo tay Lãnh Trầm Hình cùng Thủy Thủy, Mặc Thiên Thần cười cười đi trước, người kia hiện tại còn không biết ở đâu, nàng đây là nhớ tới người kia thôi.

Nàng cũng sẽ có lúc tưởng niệm hân, ha ha, nếu là đời trước không chỉ là nàng, chỉ sợ bất kỳ một người nào cũng không tin tưởng, nàng sẽ tưởng niệm hân.

Gió mát hơi hơi phát động, mang theo được hương nhàn nhạt mê người.

Nhìn Mặc Thiên Thần không lưu một câu nói, lạnh nhạt rời đi, tất cả mọi người cùng một ý chí vỗ tay lên.

Y thánh chi là danh, y đức lại là tâm.

Mặc Thiên Thần, Độc Tôn Y Hoàng, danh hào quả không sai.

Tiếng vỗ tay theo gió bay đi, danh chấn Bạch Cổ Thành.

Gió thổi, núi rừng hề hề.

Buổi chiều từ chối Huyền Thiên Hạo vì nàng làm một buổi dạ yến, Mặc Thiên Thần sớm lên giường, không tâm tư chuẩn bị ngủ.

Hôm nay một hồi thiên thủ Như Lai rất hao tổn thần trí, cơ hồ hết toàn lực của nàng, bề ngoài nhìn qua không có tổn thương gì, nhưng Mặc Thiên Thần tự biết, nàng rất mệt.

Bóng đêm nhô lên cao, một vòng ánh trăng ở phía chân trời lóe ra, ánh sáng thanh lãnh tôn lên nét đẹp cho đêm khuya nhàn nhạt thanh hoa, cao quý mà lại thần bí.

Đêm, đã yên tĩnh.

Ban ngày tất cả ồn ào náo động đều bị bao phủ, Bạch Cổ thành đã hoàn toàn yên tĩnh trở lại.

Gió lạnh phát phơ, là lúc không lạnh không nóng, ngủ ngon nhất.

Mặc Thiên Thần trở mình một cái, được hương nhàn nhạt tràn ngập trong không khí, phẳng phất như ở Đệ Cửu Phong, thật sự khiến người ta sáng khoái.

“Ưm?” Ngay khi xoay người, thân thể Mặc Thiên Thần đột nhiên cứng đờ, sau đó hai tròng mắt hé mở, người như tia chớp nhảy dựng lên, ngay lập tức không ngừng hướng ngoài phòng đánh tới.

“Oanh.” Mà trong nháy mắt Mặc Thiên Thần hướng ra ngoài đánh, chỗ vừa rồi nàng nằm ngủ, oanh một tiếng bị một cỗ lực lượng cường hãn, chém thành hai nửa.

Phòng ốc nghiêng, giường gãy.

Đánh lên, có người đánh lên.

Cũng may Mặc Thiên Thần phản ứng mau, bằng không vừa sẽ mất mạng nhỏ của nàng.

Một bước đứng ở ngoài phòng, lọt vào trong tầm mắt liền thấy một bóng đen giống như ma quỷ phiêu dật nhào đến nàng, tốc độ cơ hồ có thể so với tia chớp.

Mặc Thiên Thần trong lòng trầm xuống, người có tốc độ nhanh như vậy khả năng lực cấp cao thủ cũng không bằng.

Điện quang chợt lóe, một bóng đao màu đỏ phá không mà đến, tiếng đao khí phá vỡ không khí xèo xèo, tựa như tơ trù bị xé rách, thanh thúy làm cho người ta hoảng sợ.

Mặc Thiên Thần thấy vậy năm ngón tay trống rỗng nắm một cái, huyết kiếm lập tức từ trong không gian nhảy ra, nằm trên tay Mặc Thiên Thần, nhất kiếm nhô lên cao chém thẳng, cùng lúc phác tới đao khí trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Lần Đầu Gặp Sơ Cuồng 2

“Oanh.” Nhất thời, chỉ nghe một tiếng va chạm nặng nề vang lên.

Nơi đao kiếm giao phong phòng ốc bị bẻ gãy nghiền nát trực tiếp chấn động vỡ tan, lá tã rơi xuống mặt đất.

“Thất cấp?” Thất cấp cao thủ, cao thủ cao nhất nhân tộc.

Mặc Thiên Thần bị đao lực làm chấn động lẫn lộn không trung mấy lần, trước mắt khiếp sợ nhìn chằm chằm đao bóng đen.

Thất cấp, làm sao có thể là thất cấp cao thủ.

Phóng tầm mắt trong thiên hạ, chỉ có Nhân Hoàng cùng phong chủ Đệ Nhất Phong là thất cấp cao thủ, chưa từng nghe qua còn có ai đột phá thất cấp.

Nhưng hắc y nhân trước mắt này, tuyệt đối là thất cấp cao thủ.

Nàng là lục cấp cao nhất, một bước có thể tiến vào thất cấp, hơn nữa còn có huyết kiếm trong tay mà chỉ một chiêu có thể đẩy lui liên tiếp về phía sau, sợ chỉ có Nhân Hoàng cùng phong chủ có khả năng.

Mặc Thiên Thần chấn kinh rồi, nhưng lúc này nàng không có thời gian khiếp sợ, bóng đen thấy một đao thế nhưng không lấy được mạng nàng, thân hình nhoáng một cái liền phá không bức lại.

Nắm ngón tay nắm chặt huyết kiếm, Mặc Thiên Thần trên mặt một mảnh lạnh như băng.

Thất cấp cao thủ, hừ, dù ngươi là thất cấp cao thủ, muốn mạng nàng cũng không dễ dàng như vậy.

“Thần Nhi...”

“Sư tỷ làm sao vậy, sư tỷ ở đâu...”

Nhưng ngay lúc này, bị âm thanh của Lãnh Trầm Hình cùng Thủy Thủy trong bóng đêm sót ruột truyền đến, bóng Lãnh Trầm Hình càng nhanh chóng hướng nơi này đánh tới.

Bỗng nhiên, thân hình hắc y nhân hơi ngừng lại, Mặc Thiên Thần rõ ràng thấy, hắc y nhân hơi hơi chuyển đầu, đao trong tay nhắm ngay Lãnh Trầm Hình đánh tới.

Mặc Thiên Thần nháy mắt biến sắc.

Nàng không sợ hắc y nhân, bởi vì dù nàng đánh không lại, nhưng nàng nhất định có thể trốn được.

Nhưng sư phụ và Thủy Thủy tuy rằng độc thuật lợi hại, nhưng sư phụ nàng chỉ ở trình độ ngũ cấp cao thủ mà thôi, ngũ cấp đụng với thất cấp, chỉ một chiêu sẽ phải chết không thể nghi ngờ.

Không được, nàng cũng không thể đem sư phụ cùng sư muội nàng đặt vào trong nguy hiểm.

Một kiếm ngang trời, Mặc Thiên Thần lập tức co rúm huyết kiếm, hướng tới hắc y nhân chém xuống, đồng thời kêu nhỏ một tiếng: “Muốn giết ta, không dễ dàng như vậy.”

Âm thanh qua tai, thân hình Mặc Thiên Thần đã hoàn toàn triển khai, bay ngược lại hướng Lãnh Trầm Hình, bay nhanh mà đi.

Nàng muốn dẫn người này rời đi, không thể để người này tổn thương Lãnh Trầm Hình, tuyệt đối không thể.

“Hừ.” Hắc y nhân một đao ngăn kiếm quang Mặc Thiên Thần, hừ lạnh một tiếng thân thể đã hóa thành một đạo lưu quang, đuổi theo Mặc Thiên Thần.

“Thần Nhi, Thần Nhi...”

“Sư muội, sư muội...”

Rất xa, tiếng hét của Lãnh Trầm Hình cùng Huyền Thiên Hạo ở dưới bóng đêm bay lên, dần dần, không còn nghe thấy.

Cấp tốc chạy, tốc độ cơ hồ tăng lên tới cực hạn.

Trong ánh trăng, chỉ nhìn thấy hai bóng người một trước một sau, bất quá trong thời gian ngắn đã ra Bạch Cỏ Thành, hướng nơi hoang dã bay nhanh đi, tốc độ có thể so với sao băng.

“Oanh.” Một mảnh vách núi sụp xuống, một ánh đao một kiếm quang trong lúc chột lóe lên, sườn núi đất đá rơi xuống vô số.

“Soạt soạt.” Vỗ lên mặt nước bay, nửa con sông đã bị chém đứt thành hai nửa thật sâu, nước sông ào ào chảy tứ tán.

“Oanh ầm ầm...” Nhưng thấy hai bóng người lướt qua, cỏ cây bị nghiền nát bay tứ tung, vách núi bị chém đứt rơi xuống, mặt đất bị đao khí tung hoành

chém dữ tợn, tựa như lốc xoáy đi qua, không có một ngọn cỏ.

“Phanh.” Mặc Thiên Thần phản kích một kiếm đâm thẳng ra, huyết kiếm gặp được cao thủ hưng phấn nổ vang.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Lăn Đầu Gặp Sơ Cuồng 3

Kiểm quang càng tàn mát ra một loại huyết khí dữ tợn, hướng tới hắc y nhân đuổi theo phía sau gào thét mà đi.

Trường đao nhảy lên không, mạnh như sấm, đao hắc y nhân thường thường không có gì đặc biệt, nhưng thuần túy lực lượng thất cấp, không phải bất kỳ binh khí nào có thể địch nổi.

Cái gọi một sức mười lực, chính là như vậy.

Thực lực tuyệt đối, so với bất kỳ xảo quyết quý dị đều hơn hẳn.

Mặc Thiên Thần tuy rằng đã là lực cấp cao nhất gần như có thể xem là thất cấp cao thủ, nàng có thể dễ dàng giết chết bọn người Nam Tống vương đồng cấp, nhưng đối mặt thất cấp cao thủ chân chính, nàng công lực không đủ liền hiện ra điểm yếu.

“Phốc.” Một ngụm máu tươi phun ra, thân thể Mặc Thiên Thần hơi lung lay.

Đáng chết, đây là Vương Bát Đản nơi nào chui ra, nàng lại không trêu chọc hắn, thế nào nhất định phải đuổi theo nàng không giết chết nàng không thể.

Giơ tay hung hăng lau đi vết máu ở khóe miệng, Mặc Thiên Thần đề khí chạy như điên, nơi nào có đường thì cứ chạy, căn bản không biết đông tây nam bắc.

Thân thể nàng hiện tại mới mười ba tuổi, ngay cả có linh tuyến điều dưỡng, nhưng thân thể non nớt rốt cuộc vẫn có cực hạn, hiện tại nếu nàng mười sáu mười bảy, thất cấp cao thủ không biết từ nơi nào toát ra muốn đuổi theo giết nàng, chỉ sợ nàng giết hắn còn không sai biệt lắm.

Chạy như điên, hoàn toàn không phân biệt đường đi.

“Mặc Thiên Thần, xem ngươi trốn chỗ nào, hôm nay ngươi phải chết không thể nghi ngờ.” Theo đuổi không từ bỏ Hắc y nhân thấy Mặc Thiên Thần cứ nhiên hoảng hốt chạy bừa lên đỉnh núi, nhất thời không khỏi cười lạnh ra tiếng.

Mặc Thiên Thần lúc này cũng thấy, nàng thể nhưng chạy lên núi, đáng chết, hậu quả không quen thuộc địa hình chính là chạy lên tuyết lộ, ai lại chạy lên núi trơn a.

Trong lòng chửi bới, dưới chân cũng không dám ngừng, Mặc Thiên Thần hướng tới ngọn núi chạy gấp lên.

Hắc y nhân phảng phất đoán chừng Mặc Thiên Thần trốn không khỏi lòng bàn tay hắn, bước chân không khỏi hơi hơi trì hoãn, từ từ bức bách đi lên, giống như muốn tăng thêm một phần áp lực tâm lý cho Mặc Thiên Thần.

Đêm khuya ngân quang sâu xa hiện ra.

Trăng trong gió mát phát sáng.

Một bước đi lên đỉnh núi, Mặc Thiên Thần quan sát xung quanh, chính là đang lẫn trốn, cũng bị tình cảnh trước mắt hấp dẫn toàn bộ ánh mắt.

Một mặt khác của vách đá, cách ngọn núi hơn trăm mét, một hồ nước ầm ầm đang tràn ra tuyết thể xinh đẹp, dập dờn bông bênh.

Ngày đó tể minh nguyệt trừ ngân quang nhàn nhạt, bao phủ trên u sóng, ngân quang long lánh, phảng phất có sương khói hình thành, gần như tiên cảnh mơ hồ tuyệt đẹp.

Mà trong cảnh tuyệt đẹp này, trong hồ nước một người đang xích lửa thân thể, ở trong hồ bơi lội thỏa thích.

Tóc đen hỗn độn rối tung ở trên lưng, bọt nước theo sợi tóc ở dưới ánh trăng, như trân châu tinh tế chảy xuống, chảy xuôi qua da thịt màu đồng cổ, lồng ngực no đủ cường tráng, chậm rãi theo cơ bụng sáu khối một đường trượt xuống, phảng phất như giọt nước trong trân châu, vuốt ve qua cơ thể hoàn mỹ trước mắt giống như điều luyện sắc sảo tạo ra.

Rạo rức, êm ái như vậy.

Lông mày bay vào tóc mai, giống như hai thanh lợi kiếm cắm thẳng vào thái dương, ánh mắt sáng như sao sâu không thấy đáy, thật giống như kim cương đen mỹ lệ phía chân trời. Mũi cao thẳng, đôi môi hồng nhuận, hình dáng tinh mỹ có thể so với thiên thần xán lạn, tổ hợp lại cùng nhau, làm cho người ta cơ hồ cảm giác được tục tăng, buru hân, tuần lãng, cuồng dã, tuyệt đẹp đủ loại từ hình dung nam nhân tốt nhất, đều hoàn mỹ dung hợp trên thân người này.

Đây là một người có ưu nhã của báo, hung mãnh của hổ, cuồng dã của sói, như một thú vương nam tử.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Lần Đầu Gặp Sơ Cuồng 4

Lúc này, nam tử dường như bị động tĩnh trên đỉnh núi quấy rầy, ngẩng đầu nhìn Mặc Thiên Thần, đứng vậy, chuẩn xác bắt giữ chỗ Mặc Thiên Thần.

Phía trước có nam nhân xa lạ, phía sau có truy binh, tình huống vốn hung hiểm vạn phần. Nhưng lúc này, Mặc Thiên Thần lại nở nụ cười, rức rỡ hơn ánh trăng trên bầu trời.

Giang hai cánh tay, dưới chân mạnh mẽ vừa bước, sau lưng Mặc Thiên Thần hắc y nhân đuổi theo trong tầm mắt, hướng vách núi nhảy tới: “Phong Sơ Cuồng, cứu ta.”

Phong Sơ Cuồng, cứu ta.

Âm thanh ít ỏi, quanh quần khắp núi rừng, thanh thúy dâng trào.

Phía dưới hồ nước Phong Sơ Cuồng đang tắm, mạnh mẽ ngăn người, nữ tử này biết hắn?

Trong trở mắt, tay so với ý thức nhanh hơn, dưới chân ở trong hồ nước vừa bước, thân hình như điện từ hồ nước phóng ra, một bước nhảy vào giữa không trung ôm lấy nữ tử không chút ngần ngại nhảy xuống chỗ hắn, đồng thời, tay phải nắm tay, một quyền hướng người phía sau kia rõ ràng là đuổi giết nữ tử này.

“Oanh.” Thiết quyền đối chọi trường đao, hai cổ kinh lực ở giữa không trung đụng nhau, nhất thời một tiếng nổ vang vọng giữa không trung.

Thất cấp cao thủ đuổi giết Mặc Thiên Thần, hiển nhiên không nghĩ tới đột nhiên xuất hiện nam tử trẻ tuổi này, thế nhưng lực lượng so với hắn không thấp hơn bao nhiêu, không khỏi bất ngờ không phòng ngự bị đánh một cái lộn ngược ra sau, nhảy lùi lại.

Nói là chậm, thì lại nhanh.

Mặc Thiên Thần được Phong Sơ Cuồng tiếp được, thấy vậy lập tức gơ tay chống đỡ trên vai Phong Sơ Cuồng, thân thể ở giữa không trung quay về một cái, người kiếm hợp nhất, nhất kiếm hướng Hắc y nhân đâm tới.

Huyết kiếm sắc bén, kiếm như trời cao.

Cả người cùng kiếm lao đi, hắc y nhân vội vàng tránh cũng không thể tránh, bị Mặc Thiên Thần nhanh như tia chớp một kiếm xuyên qua thân thể, thẳng tắp dính vào trên vách đá.

“Rống.” Tuy nhiên không đợi Mặc Thiên Thần buông lỏng một hơi, hắc y nhân đã mạnh mẽ gồng người, một đạo bóng đen nháy mắt bao phủ hắn, sương dày tràn ngập, ngay lập tức mờ ảo.

“Két...” Tiếng xương cốt tách rời.

Ngay sau đó bóng đen dồn sức tránh, cư nhiên từ dưới kiếm Mặc Thiên Thần tránh thoát, cũng không quay đầu lại rất nhanh biến mất dưới bóng đêm.

Hết thấy bất quá trong nháy mắt, dù là Mặc Thiên Thần cũng không kịp động thủ đánh hắc y nhân.

“Hừ, chạy thật mau.” Mặc Thiên Thần thấy vậy lạnh lạnh hừ, thu hồi huyết kiếm, từ trên vách núi đá rơi thẳng xuống.

Thân thể mới vừa rơi xuống đất, trước mắt một bóng người xẹt qua, Phong Sơ Cuồng hai tay ôm ngực thẳng tắp ép tới, hai mắt tràn đầy hồ nghi cùng lạnh như băng trừng mắt nàng: “Người là ai?”

Mặc Thiên Thần quay đầu nhìn Phong Sơ Cuồng.

Kìa một Phong Sơ Cuồng lộng lẫy trẻ tuổi.

Lúc này Phong Sơ Cuồng so với lúc trước còn nhỏ hơn mấy tuổi, có lẽ mới mười sáu, bất quá dung nhan này, thế nào cũng không sửa đổi được, vẫn ngông cuồng như trước, khí thế bức người, vẫn không biết thu liễm hơi thở bản thân, một bộ dạng rất tự cao, ta thật có bản lĩnh, khiến người vừa nhìn liền cảm thấy chán ghét thái độ tự đại.

Nhưng lúc này khí chất vốn làm nàng chán ghét, hiện tại lại làm cho nàng cảm giác được ảm áp khó hiểu.

Phong Sơ Cuồng, Phong Sơ Cuồng.

Người ngàn dặm tới cứu nàng.

Người vì nàng xả thân chịu chết.

Người đứng ở phía trước, vì nàng chống một mảnh trời.

Nàng nhớ kỹ cho ta, nếu có chút kiếp sau, nàng dám phụ ta, ta dù đuổi tới địa ngục cũng sẽ khiến nàng tan xương nát thịt.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Lần Đầu Gặp Sơ Cuồng 5

Nếu thời gian có thể quay lại, nàng nhất định sẽ không phạm sai lầm đồng dạng, trên đá Tam Sinh nàng hứa cho hắn một đời tình duyên.

Cho hắn một đời tình duyên.

Mắt lạnh như băng hiện ra nhẹ ôn nhu, trên dung nhan thanh lệ nở rộ nhiều điểm nhu hòa.

Là ai kinh diễm năm tháng.

Là ai ôn nhu thời gian.

Tại gặp nhau, kinh diễm cùng với ôn nhu ảm áp này đã từng tang thương.

Phong Sơ Cuồng nhìn cô gái trước mặt dần dần nhu hòa, mày nhíu lại càng sâu, cô gái này rốt cuộc là ai? Nhìn hắn ôn nhu như vậy, thật buồn nôn không chịu nổi: “Nói, người rốt cuộc là ai?”

Nở nụ cười, Mặc Thiên Thần toàn thân đã hoàn toàn trầm tĩnh lại, tan mất vẻ ngoài lãnh khốc, lộ ra một chút xiêu giảo hoạt: “Ta chính là ta a.”

Được lắm, lúc này đáp tương đương không đáp.

Phong Sơ Cuồng nhướng mày, mạnh mẽ vươn tay bắt lấy cổ áo Mặc Thiên Thần, cơ hồ đem Mặc Thiên Thần nhấc lên nói: “Ta cho ngươi cơ hội lần nữa, ngươi là ai?”

“Mặc Thiên Thần.” Mặc Thiên Thần lúc này thật thả lỏng, rõ ràng dựa vào trên tảng đá, phi thường tự nhiên trả lời.

Phong Sơ Cuồng thấy thái độ Mặc Thiên Thần đối với hắn thật sự là rất tự tại, không khỏi càng đầy bụng nghi hoặc, Mặc Thiên Thần? Tên nữ nhân này hắn không biết a.

Oán thầm nghĩ vẫn còn chiếm cứ ở trong lòng, trên trời ánh trăng nhàn nhạt chiếu vào Mặc mặt Thiên Thần.

Phong Sơ Cuồng thấy rõ dung nhan Mặc Thiên Thần, nhất thời hai mắt nhắm lại: “Độc Tôn Y Hoàng, Mặc Thiên Thần?”

Mặc Thiên Thần này hắn nhận thức, hôm nay trên đại hội y thánh thật làm náo động, hắn có xem qua.

Mặc Thiên Thần, nhân tộc Đệ Cửu Phong.

“Ừm.” Gật đầu, Mặc Thiên Thần một tia che lấp đều không có.

Thấy Mặc Thiên Thần không chút do dự thừa nhận, hai mắt Phong Sơ Cuồng triệt để lạnh xuống, cầm lấy tay Mặc Thiên Thần càng ra sức: “Ngươi làm sao biết ta?”

Hắn trước đây một mực không ở trên địa bàn nhân tộc, hôm nay là lần đầu tới đây, Mặc Thiên Thần cũng là hôm nay hắn mới nhận thức, nữ nhân này tuyệt đối không thể nào biết hắn, tuyệt đối.

Như vậy, nàng như thế nào biết hắn? Thái độ còn rất quen thuộc tự nhiên như thế, chẳng lẽ có gian tể tiết lộ thân phận của hắn? Chẳng lẽ ai trong nhân tộc cũng biết đến hắn?

Trong lòng nghi hoặc cùng với sát khí trong mắt, thật sự từ ánh mắt Phong Sơ Cuồng lộ ra, một chút che lấp đều không có.

Mặc Thiên Thần cảm giác được sát khí từ Phong Sơ Cuồng, nhưng cũng không biết có phải bởi vì trải qua một hồi sinh tử, nàng căn bản đã không thể tin Phong Sơ Cuồng sẽ giết nàng, tuy rằng hiện tại đây là lần đầu gặp lại, Phong Sơ Cuồng còn không biết nàng, nhưng nàng chính là cảm giác như vậy, trực giác mạc danh kỳ diệu.

Bất quá, trực giác là một chuyện, tình huống trước mắt này nàng vẫn cần giải thích, nàng cũng không muốn Phong Sơ Cuồng thực sự giết nàng, lập tức Mặc Thiên Thần mỉm cười nói: “Ồ trong mộng.”

Trong mộng đòi trước, quen biết người.

Đây là câu trả lời vớ vẩn gì, Phong Sơ Cuồng nhíu mày nhìn Mặc Thiên Thần, nghĩ có nên xuống tay đánh một đòn trước, cô gái này mới có thể nói thật.

“Ngươi trước mặc quần áo.” Nhìn Phong Sơ Cuồng nhíu mày, Mặc Thiên Thần bắt đầu sáng suốt nói sang chuyện khác.

Nàng vừa rồi kêu một tiếng quả thật lỗ mãng một chút, từ người xa lạ bắt đầu tiếp xúc, Phong Sơ Cuồng có lẽ sẽ không hoài nghi nàng.

Bất quá, khi đó tâm tình có chút kích động, liền hô lên như vậy.

Không có biện pháp ở một lần gặp nhau, vậy trước nói sang chuyện khác đi. Phong Sơ Cuồng nghe xong chẳng những không mặc xong quần áo, ngược lại dường như tìm được biện pháp gì đó, hung hăng đem Mặc Thiên Thần đè trên nhام thạch, ánh mắt đầy sát khí nói: “Ngươi thành thật khai báo cho ta, ngươi làm sao mà biết ta, nếu dám nói dối, ta sẽ lột hết quần áo của ngươi.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Lần Đầu Gặp Sơ Cuồng 6

Uy hiếp, đây tuyệt đối là uy hiếp đối với nữ nhân.

Mặc Thiên Thần nhìn Phong Sơ Cuồng, người này vẫn không đáng yêu như thế, chuyên chọn phương pháp uy hiếp xuống tay. Bất quá, lúc này, đây cũng không phải là uy hiếp nàng.

Rũ mắt xuống, Mặc Thiên Thần từ từ vươn tay sờ lên quần áo nói: “Vậy để ta tự cởi tốt hơn.”

Ách, lời này vừa nói ra, Phong Sơ Cuồng lập tức bị chặn họng nói không nên lời.

Cô gái này không coi hắn là nam nhân, hay đầu óc toàn bã đậu a?

Nhưng Độc Tôn Y Hoàng đầu óc bã đậu? Có khả năng sao?

Phong Sơ Cuồng sắc mặt không tốt nhìn Mặc Thiên Thần, mà Mặc Thiên Thần cư nhiên còn một bộ dạng thật nghiêm trang cởi quần áo, vạt áo đều đã mở phân nửa.

“Ngươi mặc vào cho ta.” Phong Sơ Cuồng nhảy mắt rít gào, một tay ném ra, đem Mặc Thiên Thần ném xuống đất, xoay người liền quay lưng về phía Mặc Thiên Thần mặc quần áo.

Bị ném xuống đất Mặc Thiên Thần thấy vậy cúi đầu nở nụ cười.

Gia tộc Phong Sơ Cuồng có một quy củ thối nát không biết có từ nơi nào, chỉ cần nhìn thấy thân thể nữ tử, sẽ phải lấy nàng làm vợ.

Trước kia nàng không biết quy củ này, cho nên đối mặt hành vi Phong Sơ Cuồng vừa gặp nàng đã muốn lột quần áo của nàng căm thù đến tận xương

tuyệt, kết thù cũng là như thế, sau này dù đã biết, bắt quá cái nhìn cũng đã không thể thay đổi.

Hôm nay, Phong Sơ Cuồng thế nhưng dùng việc này áp chế này, vậy xem ai áp chế ai, ha ha.

Ánh mắt không tốt, Phong Sơ Cuồng mặc xong quần áo trùm mắt Mặc Thiên Thần ánh mắt thật không tốt.

Mặc Thiên Thần ngồi dưới đất, biểu tình rất ôn hòa thật vô tội cùng Phong Sơ Cuồng đối mặt.

Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần một bộ ta thật thành thật, ta thật thuần khiết, ta cái gì cũng không làm, sát khí boong boong kia không tìm thấy chỗ bạo phát, không khỏi đỉnh đầu muốn phát hỏa.

Trong mộng? Xem hấn là con nít mà lừa gạt? Mẹ nó.

“Mặc Thiên Thần, ngươi nghe kỹ cho ta, đừng nói mấy lời mộng với không mộng, ta nói cho ngươi, ngươi đã biết ta là Phong Sơ Cuồng, tính cách cùng thân phận của ta ngươi cũng biết rõ ràng, hôm nay ngươi đã dám đến trước mặt ta, vậy đừng trách ta ra tay độc ác.” Đã truy hỏi không ra nguyên nhân, vậy thì đừng trách Phong Sơ Cuồng hấn làm việc ngoan độc.

Mặc Thiên Thần nghe Phong Sơ Cuồng nói chỉ biết Phong Sơ Cuồng muốn làm chuyện gì, người ta cho rằng hiểu biết chính mình nhất chính là người thân cận, kỳ thực, hiểu biết mình nhất chính là địch nhân của mình.

Mà nàng, trước kia cùng Phong Sơ Cuồng tuyệt đối là địch nhân.

Cho nên, nàng có lẽ hiểu Phong Sơ Cuồng hơn là Huyền Thiên Hạo giả tạo

“Ngươi không tin ta ta cũng không có biện pháp.” Buông tay, Mặc Thiên Thần nhún nhún vai, khó được có chút thái độ tiểu cô nương.

Đối mặt Phong Sơ Cuồng, nàng cảm giác thật tự nhiên, thực nhẹ nhàng, ở trước mặt bất cứ người nào đội mặt nạ đều có thể cởi xuống, bao gồm đôi khi ở trước mặt sư phụ cũng không có thể lộ ra cảm xúc, cũng có thể không chút nào che giấu đối với Phong Sơ Cuồng lộ ra.

Tâm trạng như vậy cũng không phải là tốt, bởi vì dù sao không thể cam đoan lúc này đây Phong Sơ Cuồng vẫn là người trước sau như một đối xử tốt với nàng.

Nhưng không có cách nào, thân thể cùng tâm đối với hấn không dậy nổi cảnh giác, chính nàng cũng không làm gì được.

Phong Sơ Cuồng thấy Mặc Thiên Thần thế nhưng tuyệt không phản bác quyết định của hấn, phi thường thoải mái cùng không có một chút oán hận, không khỏi sâu trong đáy lòng có hồ nghi a, trực giác nói cho hấn, Mặc Thiên Thần là thật sự thả lỏng, thật sự đối với hấn một chút địch ý đều không có.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Hơn Một Người 1

Nhưng trực giác đôi khi nói không chừng cũng có sai, cho nên...

“Ngươi cho ta...” Lời nói lãnh khốc mới mở miệng, Phong Sơ Cuồng đột nhiên dừng lại, bá một tiếng quay đầu hướng bên kia ngọn núi nhìn lại.

Mặc Thiên Thần thấy vậy cũng theo tầm mắt Phong Sơ Cuồng nhìn xem.

Đó, dưới đêm tối ở phía chân trời bên kia đó thẳm nhân nhật nhảy lên.

Ngay sau đó đó thẳm càng lúc càng sáng, càng lúc càng lớn, nhanh chóng tràn ngập lại đây.

Bên trái, bên phải, mặt sau, ba mặt vây quanh, đó bắt quả trong thời gian ngắn liền ập ập kéo đến, không khí cực nóng đập vào mặt, bùm bùm tiếng nổ lớn...

“Lửa.” Mặc Thiên Thần nhảy dựng lên.

Là lửa, là núi lửa.

Thế tới rào rạt, ba bên đều lửa.

Bất quá trong khoảnh khắc, ngọn lửa trong gió đêm thổi lất phất, nhảy mấy chục trượng nhanh chóng hướng bọn họ lan tràn đến, tốc độ quả thực so với thất cấp cao thủ chạy như điên còn mau hơn.

“Mẹ kiếp.” Sắc mặt Phong Sơ Cuồng đột nhiên trầm xuống, này là có người đối với Mặc Thiên Thần đuổi tận giết tuyệt, chính là, hắn hiện tại bị Mặc Thiên Thần liên lụy, thực mẹ hắn không hay ho.

Sắc mặt âm trầm đảo qua Mặc Thiên Thần, Phong Sơ Cuồng xoay người nhoáng một cái, hướng con đường phía bắc trước mắt lửa còn chưa tới chạy gấp.

Tiếp thu sát khí trong mắt Phong Sơ Cuồng, Mặc Thiên Thần bắt đầu dĩ sờ sờ mũi, nàng cũng là người bị hại được không, bất quá lúc này không phải lúc nói tỉ mỉ này đó, Mặc Thiên Thần nhanh chóng chạy theo Phong Sơ Cuồng.

Trong sơn cốc nơi nơi đều là cây cối, nếu phía bắc cũng bị châm lửa, vậy thành bốn phía vây kín, còn có chỗ nào chạy trốn.

Phải biết rằng rừng núi này kéo dài hơn ngàn dặm, một khi bốc cháy lên, dù là thần tiên cũng ra không được a.

Chạy gấp, Mặc Thiên Thần đi theo Phong Sơ Cuồng nhanh chóng phóng vào sâu trong thung lũng.

Lửa lớn đầy trời càng ngày càng nghiêm trọng, hồng quang hùng hực, cơ hồ chiếu rọi nửa bầu trời.

Đêm mờ lung, là ai ở trong đó?

Một đêm điên cuồng, thế lửa mãnh liệt.

Càng về sau, căn bản không cần thiết người đốt là ai, theo gió núi thổi, lửa ùn ùn kéo đến, một núi nối tiếp một núi, một rừng thiêu hủy một rừng, vồn vện một đêm, cơ hồ lan tràn hơn ngàn dặm.

Điên cuồng chạy trốn, thời điểm sắc trời dần sáng, Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng mới thở hổn hển dừng lại.

Ven đường chạy qua mấy con sông lớn, vượt qua mấy chục ngọn núi cao, chạy đông nam tây bắc đều phân biệt không ra, phía sau lửa một mực liên tiếp kéo đến, mới bị núi đá chặn, không có cháy tới đây.

“Ôi, chạy không nổi.” Đặt mông ngồi ở giữa rừng núi, Mặc Thiên Thần một thẳng thở dốc.

Hôm qua châm pháp thiên thủ Như Lai đã làm thần trí còn chưa có khôi phục lại, buổi tối lại gặp chuyện này, vừa thương vừa mệt, thật sự là mệt chết người.

Dừng bước, Phong Sơ Cuồng chạy phía trước nghe nói mạnh mẽ dừng bước xoay người, nhìn Mặc Thiên Thần mệt đến thở dốc một chút tư thái phòng bị hân đều không có, hai mắt nhú lại, thân hình chợt lóe rất nhanh tới gần Mặc Thiên Thần, một phen bắt được cổ áo Mặc Thiên Thần, đem Mặc Thiên Thần trực tiếp nhấc lên, tràn đầy xơ xác cả giận nói: “Người rốt cuộc muốn giờ trò xiếc gì?”

“...” Giờ tay lên, Mặc Thiên Thần phi thường bắt đầu dĩ trầm mặc.

Nàng giờ trò cái rắm a, đây là người khác giờ trò nàng.

Bất quá, thế nhưng có người muốn ám sát nàng? Sự việc này rất ngạc nhiên.

Nàng nhớ rõ trước khi nàng mười ba tuổi không ra khỏi Đệ Cửu Phong, đây là lần đầu tiên xuống núi Đệ Cửu Phong, theo lý nàng không có trêu chọc qua bất luận kẻ nào, thế nào có người tới giết nàng chứ?

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Hơn Một Người 2

Nha, có trêu chọc qua bọn người Nam Tống vương, nhưng Nam Tống vương mà có thất cấp cao thủ, vậy cũng không cần thất bại thảm hại.

Này rốt cuộc là ai muốn ám sát nàng? Nàng lại đắc tội qua ai?

Nhìn Mặc Thiên Thần lâm vào suy nghĩ của chính mình hoàn toàn không để ý tới câu hỏi của hắn, Phong Sơ Cuồng càng nắm chặt năm ngón tay Mặc Thiên Thần.

Nàng đã không muốn trả lời, như vậy cũng đừng trách hấn ác độc.

Tuy rằng hấn thật sự muốn biết nữ nhân này vì sao một ngum kêu ra tên của hấn, còn đối với hấn biểu hiện thật thân mật, đáng tiếc, này đem hòa thiêu hấn hiện tại đã không có nhân nại đi tìm kiếm, đối với hoài nghi hấn càng thích đuổi tận giết tuyệt.

Trải qua một đêm chạy như điên, Phong Sơ Cuồng bị lửa lớn thiêu khắp núi hoàn toàn mất đi kinh ngạc cùng mất tự nhiên đối với Mặc Thiên Thần lúc mới gặp mặt, khôi phục âm ngoan vốn có sát khí ở trên mặt chợt lóe lên, Phong Sơ Cuồng một quyền hướng Mặc Thiên Thần ném tới.

“Phanh.” Mặc Thiên Thần không nghĩ tới Phong Sơ Cuồng nói động thủ liền động thủ, cư nhiên thật sự muốn giết nàng, không khỏi bất ngờ không phòng ngự giờ tay hơi hơi chấn, một quyền một chưởng chạm nhau, một tia máu tươi từ khóe miệng Mặc Thiên Thần chảy xuống.

“Ngươi muốn giết ta?” Mặc Thiên Thần không dám tin.

Thiên hạ này ai muốn giết nàng, nàng đều sẽ không hoài nghi Phong Sơ Cuồng, nhưng là...

“Hoặc là nói, hoặc là chết.” Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần trong mắt không dám tin, thần sắc một mảnh âm trầm, nữ nhân này thực biết giả vờ.

Nhìn Phong Sơ Cuồng hoàn toàn không tin nhiệm nàng, Mặc Thiên Thần đột nhiên không tìm được từ nào để nói.

Đúng vậy, kiếp trước Phong Sơ Cuồng vì nàng có thể trả giá sinh mệnh, yêu nàng yêu đến chết, nhưng hiện tại là kiếp này, Phong Sơ Cuồng còn chưa gặp qua nàng.

Đối với một người đột nhiên toát ra, ai cũng không tin nhiệm.

Cho dù Phong Sơ Cuồng không tin nhiệm nàng, nhưng vì sao nhất định phải đưa nà vào chỗ chết?

Hai mắt chống lại hai mắt một mảnh âm ngoan của Phong Sơ Cuồng, Mặc Thiên Thần nhìn màu đen trong đó, đột nhiên, đột nhiên liền thả lỏng.

Đã cả đời hấn vì chính mình nộp mạng, vậy hôm nay ban cho kiếp này nếu người nhất định phải chết, nàng tình nguyện chết trong tay hấn, chết trong tay Phong Sơ Cuồng.

“Được thôi, Sơ Cuồng, ngươi đã không tin ta, vậy ngươi động thủ đi, ta chỉ cho ngươi cơ hội lúc này.” Chỉ một lần cơ hội, Mặc Thiên Thần nhìn Phong Sơ Cuồng.

Có lẽ, nàng là bị ma nhập, mới đột nhiên có ý nghĩ như vậy, chính là, nàng lúc này lại cảm thấy thực nhẹ nhàng, thực nhẹ nhàng.

Bởi vì, trước mặt nàng là Phong Sơ Cuồng.

Phong Sơ Cuồng nhìn rõ Mặc Thiên Thần một khắc trước còn không dám tin, bỗng nhiên hoàn toàn thả lỏng, thật giống như buông xuống tất cả, thật lòng muốn hấn giết nàng. Mây nhất thời gắt gao nhú lại, Mặc Thiên Thần này rốt cuộc là người gì?

Nàng đây là thăm dò hấn? Hay thật sự muốn tìm cái chết? Hấn còn chưa gặp qua nữ nhân khó hiểu như vậy khiến người ta cảm thấy vô cùng bồn chồn.

Bất quá, ngươi đã muốn chết, vậy hấn sẽ thanh toán nàng.

Nắm ngón tay nắm chặt cổ áo Mặc Thiên Thần, đáy mắt Phong Sơ Cuồng tất cả đều là sát khí, mạnh mẽ nắm Mặc Thiên Thần lên liền hung hăng đâm vào tấm bia đá bên cạnh.

“?” Vừa rơi xuống, người còn chưa có đập lên tấm bia đá, Phong Sơ Cuồng đột nhiên sững sốt, cầm lấy tay Mặc Thiên Thần đứng ở giữa không trung, hấn... Hấn đây là thấy cái gì?

Gió thổi qua cỏ cây giữa núi, hương cỏ cây nhàn nhạt thơm ngát ưu nhã mê người.

Dưới ánh vàng, Phong Sơ Cuồng nắm lấy tay Mặc Thiên Thần đứng sững sững trước tấm bia đá phong cách cổ xưa, hoàn toàn rung động.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Hơn Một Người 3

“Đại hội y thánh vừa qua tất cả mọi người không muốn lại tranh đoạt danh hào y thánh với Thần Nhi, vậy chúng ta cũng không có lý do tiếp tục ở lại, như thế, xin cáo từ.” Phù thành chủ Bạch Cổ Thành, Lãnh Trầm Hình hướng tới thái tử Huyền Thiên Hạo trầm giọng nói.

“Phong chủ Đệ Cửu Phong, khó có dịp một lần đến đây, sao không ở lại thêm ít ngày, sư muội cũng có thể xem ít nhiều phong tục nhân tình ở đây.” Huyền Thiên Hạo ý cười đầy mặt nhìn Lãnh Trầm Hình.

Bởi vì hôm qua Mặc Thiên Thần biểu hiện kinh người, chúng y giả vốn tham gia đại hội nhất trí nhận bọn họ không bằng Mặc Thiên Thần, bởi vậy đại hội y thánh không cần thi tiếp.

“Ồ ải? Vậy mấy người muốn ám sát sư đồ ta, thái tử có phải nên phụ trách không?” Lãnh Trầm Hình sắc mặt trầm lạnh.

Huyền Thiên Hạo nghe vậy nhất thời đầy mặt cười khổ, một bên nói: “Phong chủ Đệ Cửu Phong yên tâm, ta nhất định tra ra rốt cuộc là ai dám xuống tay với sư muội, nhất định sẽ đòi lại công đạo cho sư muội.”

“Người đã bị ta giết, công đạo thì không cần thiết.” Ngay khi Huyền Thiên Hạo vừa dứt lời, một giọng nói lạnh lùng vang lên, Thủy Thủy lúi kéo đi một người tới.

Thanh lãnh như trăng, lạnh lùng như tuyết.

Dung mạo kia, thân thể kia, giọng nói kia, hơi thở kia... Mặc Thiên Thần.

Lãnh Trầm Hình nghe vậy hừ lạnh một tiếng nói: “Nếu không phải đồ đệ ta vô công lợi hại, hôm nay chỉ sợ không thể hoàn hảo như thế đứng ở chỗ này, nơi này không có gì tốt, đi, trở về.”

Khuya hôm qua, bọn họ theo dấu vết đánh nhau ở ven đường đuổi theo, liền gặp được Mặc Thiên Thần một thân đầy máu trở về, khiến nàng an tâm. Bất quá, tuy rằng Mặc Thiên Thần nói giết được người ám sát nàng, nhưng có người dám đối với đồ đệ nàng động thủ, này quả thực là không thể tha thứ, nàng không trách tội bọn người Huyền Thiên Hạo đã xem như nể tình, còn dạo chơi phong tục nhân tình, cắt.

Phất tay áo mà đi, Lãnh Trầm Hình rời đi trước.

Theo sau là Mặc Thiên Thần một mặt băng sương, so với ngày thường còn muốn lạnh hơn ba phần cùng Thủy Thủy theo sát sau rồi đi, dứt khoát, tuyệt không dong dài dây dưa.

Huyền Thiên Hạo nhìn Mặc Thiên Thần rời đi, nửa ngày lắc đầu, nơi này còn có chuyện hán phải xử lý, không thể đi theo.

Bất quá, dám có người ở trước mặt hán ám sát Mặc Thiên Thần, quả thực là không muốn sống, hán nhất định phải nhổ tận gốc để trừ hậu.

Nhìn theo bóng Mặc Thiên Thần biến mất ở xa xa, Huyền Thiên Hạo đột nhiên hơi hơi nhíu mày, tối hôm qua dấu vết đánh nhau biến mất trong biển lửa, mà theo hồi báo ngọn lửa kia thiêu đốt hơn hai nghìn dặm, lúc này cũng không phải thời tiết khô nóng, thế nào phát cháy, có thể thiêu hủy nhiều cây rừng như vậy?

Nhíu nhíu mày, Huyền Thiên Hạo quay đầu hướng trong phủ thành chủ đi đến, hán tất yếu điều tra một chút đây là có chuyện gì.

Gió mát lạnh lạnh, trời xanh mây trắng bay bay.

Lãnh Trầm Hình, Mặc Thiên Thần, Thủy Thủy, ba bóng người dưới ánh mặt trời màu vàng, thân hình như bay trở về Đệ Cửu Phong.

Đến cũng ba người, về cũng ba người.

Gió mát trời xanh như trước, chính là không biết, người có còn như trước không.

Ánh nắng xán lạn như dệt kim, ba người rời đi Bạch Cổ Thành, nhưng cùng lúc nào ở nơi cách Bạch Cổ Thành hơn hai nghìn dặm, Phong Sơ Cuồng đang trợn mắt há hốc mồm xem tấm bia cổ xưa trước mắt.

Tấm bia đá phong cách cổ xưa mà tràn ngập dấu vết sương gió, tấm bia đá mang theo chút đỏ thẫm thậm chí màu đen, làm cho người từ trên mặt chữ và dấu vết, chỉ cảm thấy một cỗ sát khí cùng một cỗ thể lương.

“Tuyệt Thần cốc.” Bị Phong Sơ Cuồng đột nhiên trở mắt kinh sợ Mặc Thiên Thần nhìn tấm bia đá trước mặt này, nửa ngày tràn đầy kinh ngạc đọc ra.

Tuyệt Thần cốc, một nơi bảy trăm năm trước không đáng một đồng, nhưng bảy trăm năm trước sau một hồi chiến dịch, trên sách sử nhân tộc, tên này làm cho tất cả người còn sống run rẩy.

Chương 71: Hơn Một Người 4

“Chúng ta thế nhưng chạy đến nơi đây .” Mặc Thiên Thần hít một hơi, chậm rãi ngẩng đầu quan sát khắp nơi.

Cửu Châu đại lục, đất đai to như vậy, vạn vạn sông lớn.

Mà trong vạn vạn lãnh thổ này không phải chỉ có bộ tộc Nhân Tộc sinh tồn, chính là chia ba thiên hạ, ba phương thế lực thống trị, không buồn bán, không thư từ quan lại, không giao lưu, làm một giới riêng biệt, các chủng tam châu đại lục.

Tuyệt Thần cốc này là trên biên giới Nhân Tộc, bảy trăm năm trước một lần Nhân Tộc và Thú Tộc đại chiến, làm nơi này vạn lý lãnh thổ cơ hồ đều bị máu tươi nhuộm đỏ.

Thú Tộc xâm nhập Nhân Tộc trong chiến dịch này chết trận ba trăm vạn Thú Tộc, vô số đệ nhất cao thủ chết đi, Nhân Tộc tuy rằng thắng lợi, nhưng cũng giết địch một ngàn tự tổn hại tám trăm, chết trận sơ sơ hai trăm vạn tinh nhuệ, vô số thất cấp cao thủ ngã xuống, lục cấp cao thủ thì gần như chết hết.

Một hồi xâm nhập, Tuyệt Thần cốc chôn cốt năm trăm vạn, con số này không chỉ khiến Tuyệt Thần cốc trở thành địa ngục Cửu Châu, cũng làm Nhân Tộc và Thú Tộc thù địch mấy vạn năm, hơn nữa một mực đối lập, nguyên khí tổn thương nặng, vô số gia đình bị thương không thôi.

Bảy trăm năm, nguyên khí tổn thương hai tộc chiến tranh một trận đối lấy bảy trăm năm hòa bình.

Chính là, Tuyệt Thần cốc từ đây trở thành cấm địa Nhân Tộc.

Bởi vì, năm trăm vạn người cùng thú nhân chết ở chỗ này, máu tanh rừng rực ba tháng thật lâu không khô, chém giết vô cùng thê thảm đến một năm sau có người ở nơi này nghe thấy, ban đêm, vô số tiếng khóc cao thấp nối tiếp.

Dần dà, nơi này cũng thành cấm địa nhân thú .

Chính là không nghĩ tới, bọn họ cả đêm không phân biệt đông nam tây bắc chạy, cứ nhiên chạy đến nơi đây .

Mặc Thiên Thần ngược mắt nhìn chung quanh, đồi núi xanh biếc cao thấp nối tiếp, rừng núi cây cối không rộng rãi, ánh mặt trời từ phía chân trời rơi rải, kim quang nhiều điểm, sắc sỡ vô cùng.

Bảy trăm năm thời gian, nơi này đã không có tí ti dấu vết chiến tranh.

Phong Sơ Cuồng một mực không rên một tiếng, thật sâu nhìn thoáng qua Tuyệt Thần cốc, đột nhiên vẫn duy trì bất lý người Mặc Thiên Thần, xoay người liền muốn rời đi.

Tuyệt Thần cốc, tuyệt địa của tinh nhuệ nhân tộc cùng thú tộc, nơi này khiến hắn thật không thoải mái.

Mặc Thiên Thần bị Phong Sơ Cuồng nắm tay, tự nhiên cũng không phản bác.

“Boong boong...” Tuy nhiên trong nháy mắt Phong Sơ Cuồng cất bước, Mặc Thiên Thần vẫn bị nắm tay, nên huyết kiếm trong không gian không thể phóng ra, đột nhiên cả người hòa quang màu đỏ chói lóa, thân kiếm nhanh chóng rung động hai cái, mạnh mẽ tránh tay Mặc Thiên Thần ra, bay vào trong Tuyệt Thần cốc.

“Huyết kiếm.” Mặc Thiên Thần cả kinh, không chút nghĩ ngợi nhanh chóng tránh thoát Phong Sơ Cuồng khống chế, đuổi theo huyết kiếm.

Huyết kiếm chưa từng không nghe lời nàng, chính mình chạy trốn, nó đây là cảm giác được cái gì ?

“Dám chạy.” Phong Sơ Cuồng thấy Mặc Thiên Thần cứ nhiên chạy trốn, lập tức lách mình một cái đuổi theo Mặc Thiên Thần.

Nữ nhân này thế nhưng dám chạy, khẳng định là không có ý tốt, tất yếu giết.

Nhất thời, chỉ thấy huyết kiếm ở phía trước điên cuồng bay vèo vèo, Mặc Thiên Thần theo sát phía sau, mà Phong Sơ Cuồng lại sau lưng Mặc Thiên Thần đuổi sát, một hàng một kiếm hai người ngay lập tức cuồng phong bay xa.

Huyết kiếm phóng ra, thân kiếm màu đỏ dưới ánh mặt trời, càng phát ra màu đỏ rực rỡ.

“Ong ong...” Huyết kiếm phát ra tiếng ong ong.

Đây là hưng phấn, huyết kiếm tuyệt đối hưng phấn.

Mặc Thiên Thần đuổi sát ở phía sau, thấy vạn vạn phần kinh ngạc, đây là huyết kiếm đang hưng phấn?

Huyết kiếm theo nàng hai kiếp, chưa từng có hưng phấn như vậy, nó rốt cuộc cảm giác được cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Hơn Một Người 5

Chẳng lẽ là máu? Huyết kiếm dường như chỉ đối với máu cảm thấy hứng thú a?

Trong lòng oán thầm, dưới chân cũng không chậm, Mặc Thiên Thần đuổi theo huyết kiếm, Phong Sơ Cuồng đuổi theo Mặc Thiên Thần, chỉ vài hơi thở đã tiến vào sâu vào Tuyết Thần cốc.

Tuyết Thần cốc tung hoành trên vạn lý, hai người đuổi theo huyết kiếm cũng không biết đuổi theo bao xa, sắc trời đã không sớm.

“Di, cứu hoàn khẩu?” Một cái bay nghiêng từ sườn núi nhỏ xông lên, Mặc Thiên Thần còn chưa có theo sát, Phong Sơ Cuồng từ sau xông lên mạnh mẽ, giờ tay bắt được nàng, chỉ là trong nháy mắt bắt lấy Mặc Thiên Thần, Phong Sơ Cuồng đã bị trận thế phía dưới làm cho kinh ngạc ngẩn người.

“Cứu hoàn khẩu?” Mặc Thiên Thần cũng ngẩn ra.

Cứu hoàn khẩu là tên cứu cung trận, này vừa nhìn qua tất cả đều là ngọn núi bằng phẳng, có cứu cung trận?

Mặc Thiên Thần đứng yên từ trên cao nhìn xuống, trước mắt mấy ngọn núi to đứng sừng sững ở giữa sơn cốc, đếm đếm, không nhiều không ít vừa đúng chín ngọn.

Bất quá, nàng đối với trận pháp không phải rất quen thuộc, tuy rằng biết cứu cung trận là một sát trận trong cứu cung liên hoàn, bất quá cụ thể qua thế nào, phá ra sao, nàng thật sự không quá quen thuộc.

“Qua thế nào?” Mặc Thiên Thần quay đầu nhìn Phong Sơ Cuồng, nàng biết Phong Sơ Cuồng đối với cái này thật tinh thông.

Phong Sơ Cuồng nhíu mày nhìn phía dưới thoát nhìn là tự nhiên, kì thực có người bố trí thành cứu cung trận, trên mặt chợt lóe lên lạnh như băng, hẳn cho tới bây giờ vẫn không biết, trận chiến bảy trăm năm trước, thì ra nơi này còn có nhân tộc bày ra sát trận.

“Oanh.” Phong Sơ Cuồng còn chưa có trả lời, huyết kiếm đã bay vào ngọn núi đầu tiên của cứu hoàn khẩu, hướng tới chân ngọn núi kia quơ kiếm ném tới.

Lập tức, oanh ầm ầm tiếng nổ lớn.

“Đây rốt cuộc là kiếm gì?” Phong Sơ Cuồng nhìn vách núi không chút do dự nứt ra, huyết kiếm hô một cái liền bay vào bên trong, bị cứu hoàn khẩu hấp dẫn ánh mắt cũng không chỉ có hơi hơi giật giật, đây là kiếm gì? Cứu hoàn thân kỳ như thế, chẳng lẽ thông linh? Nên có thể tự mình hành động như vậy?

“Huyết kiếm” Mặc Thiên Thần nhìn huyết kiếm tự mình hành động không nói, gia hỏa này rốt cuộc là phát hiện cái gì, tuy nhiên tuyệt không ẩn giấu.

“Huyết kiếm?” Phong Sơ Cuồng thương thức tên kiếm này một chút, đột nhiên dẫn theo Mặc Thiên Thần đi đến sơn động bị huyết kiếm đập vỡ, hẳn thật muốn xem nơi này có cái gì.

Hai bóng người bay nhanh vào, đi theo huyết kiếm đập ra đại động, liền hướng trong ngọn núi cuối cùng đuổi theo.

“Đây là...” Thân ảnh cực nhanh nhảy vào trong ngọn núi, vừa vào ngọn núi Mặc Thiên Thần mới chỉ đi vài bước, đã kinh ngạc mạnh mẽ kêu ra.

“Đều là người chết, kêu la cái gì.” Phong Sơ Cuồng theo đuôi phía sau vào, nhìn tình cảnh trước mắt cũng cả kinh, bất quá phản ứng coi như mau.

Chỉ thấy, hai người không gian trước mắt cách ngọn núi huyết kiếm đập vỡ chỉ có hơn hai thước tất cả đều là người và thú nhân.

Có dây dưa cùng một chỗ, vũ khí hai bên hung hăng đâm vào thân thể đối phương.

Có tư thái tự vệ quơ kiếm chém giết thú nhân phía trước, mặt sau đã có thú nhân bị một kiếm chém trúng.

Càng có tốp năm tốp ba người và thú nhân chém giết cùng một chỗ, bộ mặt dữ tợn.

Thiên hình vạn trạng, đủ loại thú, hình dạng dữ tợn, vũ khí đầy máu long lánh, kia vật áo sinh động, nhìn thoáng qua, giống như bỗng nhiên tiến vào một

bãi chiến trường, sinh động như thật, khiến người ta run rẩy.

Chính là, bọn họ đều sớm đã không còn người sống.

Mặc Thiên Thần bị rung động, đây là trận chiến bảy trăm năm trước sao?

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Hơn Một Người 6

“Chúng ta...” Há mồm đang muốn nói chuyện với Phong Sơ Cuồng, bên ngoài gió núi từ đại động thổi vào, trong khoảnh khắc, Mặc Thiên Thần trơ mắt nhìn người chết trước mặt sinh động như người sống, ngay ở trước mắt nàng, cùng với gió thổi qua, rất nhanh theo gió biến thành bụi.

Nhanh chóng hòa tan, thật giống như tuyết, nhanh chóng tiêu tán.

Bất quá trong nháy mắt, trong ngọn núi thi cốt thiên hình vạn trạng xoay đánh chém giết, toàn bộ biến thành tro bụi, biến mất trước mắt hai người.

Nhìn trong núi thêm một tầng tro cốt thật dày, Mặc Thiên Thần trầm mặc nửa ngày chậm rãi lắc đầu, năm tháng, chỉ có thể xói mòn trong năm tháng, mạnh mẽ lưu lại dấu vết, cũng bất quá là nhất thời, một trận gió thổi đã tiêu tán.

Đôi mắt dấu vết rất nặng lịch sử như thế, Phong Sơ Cuồng cũng trầm mặc, đi nhanh hướng ngọn núi đuổi theo.

Ngoắt ngoéo ngoằn ngoèo, trên đường thỉnh thoảng xuống phía dưới mà đi, dường như muốn đi xuống dưới đất.

Có khi lại gấp khúc, hẳn là tiến vào một ngọn núi khác.

Trong lúc hành tẩu, khắp nơi đều lộ ra trận chiến bảy trăm năm trước.

Hung tàn mà lại máu tanh.

Càng khắp nơi lộ ra một cỗ thần bí.

Bởi vì, trận chiến kia tất cả mọi người biết, là tiến hành trên mặt đất, căn bản không có cử hoàn khẩu gì, mà hiện tại, trong cử cung trận chết đi vô số, xem dấu vết không chỗ nào không phải là cao thủ.

Những người này, làm sao có thể xuất hiện trong này?

Làm sao có thể xuất ra nhiều cao thủ như vậy?

Bọn họ rốt cuộc là tới làm cái gì?

Bọn họ rốt cuộc muốn làm gì?

Không có người biết, không có người rõ ràng, tất cả trước mắt đều dường như một đoàn bí ẩn.

Phong Sơ Cuồng một đường dẫn theo Mặc Thiên Thần đi tới, ánh mắt nhìn chăm chăm thi cốt tiêu tán ven đường càng ngày càng trầm, trong đó phức tạp làm cho không người nào có thể nói ra.

Đi lại đi, hai người không biết đi bao lâu.

“Ông...” Đang đuổi sát, huyết kiếm phía trước đột nhiên phát ra một tiếng vang nhỏ.

“Có địch nhân.” Huyết kiếm kêu như vậy, đó là gặp đối thủ hưng phấn.

“Sát khí.” Theo sát phía sau Phong Sơ Cuồng mi sắc thoáng nhướn.

Tại đây đã chết bảy trăm năm, có địch nhân? Còn có người còn sống?

Khiếp sợ cùng cẩn thận, hai người vòng qua con đường gấp khúc phía trước, rất nhanh tiến lên.

Cuối đường gấp khúc rộng mở thông suốt, thật giống như một đường thiên hạ theo sát sau xuất hiện bình nguyên, làm cho trước mắt đột nhiên sáng ngời.

“Này...” Bị Phong Sơ Cuồng đột nhiên ném đi vào, Mặc Thiên Thần vừa thấy huyết kiếm đối tri đối thủ, bước chân không khỏi dừng lại, tràn đầy khiếp sợ.

Trước mắt trong không gian to như vậy, không có khắp nơi đều là thi cốt, chỉ có thi cốt một người một thú.

Không có hình thái da thịt sinh động, thi cốt đã thành xương cốt trắng như tuyết, chính là một người một thú cư nhiên còn đứng thẳng, cả hai đối tri.

Mà trước thi cốt, một thanh trường thương màu đen, đang lơ lửng giữa trời, lạnh lạnh đối tri huyết kiếm màu đỏ, một bước không nhường, sát khí boong boong.

Huyết kiếm, binh khí màu đỏ mà tràn ngập máu tanh.

Trường thương này, toàn thân tối đen giờ lên thật là sát khí, sát ý ngập trời.

Một kiếm một thương đối tri, thật giống như hai đại tuyệt thế cao thủ đối tri, hơi thở kích động khiến cho trong sơn động trống vắng, đều hiện lên đốm lửa nhìn không thấy.

“Thương tốt.” Mặc Thiên Thần lúc này phục hồi tinh thần lại, nhất thời không chế không nổi khen một câu.

Có thể cùng huyết kiếm đặt song song, trên thế giới này nàng chỉ nhìn thấy một thanh thương này.

Đây cũng là thân binh tràn ngập linh tính.

“Ông...” Huyết kiếm phát ra nhiệt huyết sôi trào khiêu khích.

“Oanh...” Trường thương cả người hắc quang chột lóe, sát khí trên thương vừa thịnh, đón huyết kiếm liền muốn tiến lên, mà lúc này Phong Sơ Cuồng sau Mặc Thiên Thần một bước vọt tới một đầu toát ra, không đợi hắn đứng vững, trường thương màu đen đột nhiên uốn éo đầu, mũi thương mạnh mẽ nhắm ngay Phong Sơ Cuồng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Bị Đính Hôn 1

Bỏ qua huyết kiếm, nhắm ngay Phong Sơ Cuồng. Mặc Thiên Thần trong mắt vẻ kinh ngạc chột lóe, đây là có chuyện gì?

“Ông ơng...” Kinh ngạc còn trong mắt, trường thương màu đen giống như giao long rời bến, mạnh mẽ phóng tới Phong Sơ Cuồng.

Bóng đen nhảy lên không, cơ hồ lưu lại mấy đạo tàn ảnh.

Đúng vậy, mấy đạo, trường thương vốn một thanh, nhưng nháy mắt phóng ra, thế nhưng phát ra một trăm lẻ tám thương, liền dường như có mấy chuỗi thương đồng thời ra tay công kích Phong Sơ Cuồng.

“Huyết kiếm.” Mặc Thiên Thần thấy vậy không chút suy nghĩ hét lớn một tiếng, phi thân tiến lên nắm giữ huyết kiếm, trở lại liền ngăn cản phía trước Phong Sơ Cuồng, chống lại một trăm lẻ tám thương kia.

“Bang bang phanh...” Nhất thời chỉ nghe như giọt mưa bùm bùm rơi xuống, nháy mắt một trăm lẻ tám thanh kịch liệt va chạm vang lên.

Đôi bên vừa chạm vào nhau, trường thương màu đen tung hoành giữa không trung, vẫn đối với Phong Sơ Cuồng sát khí dữ tợn, như hồ rình mồi.

Mà nó đối diện, Mặc Thiên Thần cầm huyết kiếm, ngăn ở phía trước Phong Sơ Cuồng, một bước không nhường.

Song phương vừa rời giao thủ, giống như cũng không có hiệu quả gì, chính là bốn phía trên vách núi đá hơn một trăm lẻ tám vết thương cùng một trăm lẻ tám vết kiếm.

Nín thở mà đứng, Mặc Thiên Thần lạnh lạnh chống lại trường thương phía trước.

Cây thương này rất quý dị, sát khí tràn đầy, cơ hồ huyết kiếm đều khắc chế không được, không thể để Phong Sơ Cuồng đi chống lại, Phong Sơ Cuồng không dùng binh khí, chống lại thương này khẳng định không tốt.

Kiên định mà tự nhiên, Mặc Thiên Thần không hề nghĩ ngợi liền che phía trước Phong Sơ Cuồng.

Hiện tại Phong Sơ Cuồng đối với nàng không tốt, nhưng có đời trước, nàng dù chết, cũng sẽ không để ai tổn thương Phong Sơ Cuồng.

Bị trường thương thỉnh linh nhảy ra làm cho hoảng sợ, Phong Sơ Cuồng chờ thấy rõ ràng tình huống, đồng tử mạnh mẽ co rút lại, hai mắt bình tĩnh nhìn trường thương.

“Tránh ra.” Giơ tay đẩy Mặc Thiên Thần ra, Phong Sơ Cuồng giẫm chân tại chỗ tiến lên đối đầu với trường thương.

Về phần Mặc Thiên Thần vì sao trong thời gian chỉ mảnh treo chuông che phía trước hắn, Phong Sơ Cuồng hoàn toàn cho rằng là theo lý thường phải làm.

Đã biết thân phận của hắn, vậy tất nhiên là muốn tính kế hắn, đối với hắn cầu tốt cùng hỗ trợ là cần phải vậy.

Cho nên, tương đương đúng lý hợp tình.

“Nó rất lợi hại.” Mặc Thiên Thần thấy Phong Sơ Cuồng muốn tay không đối phó thần binh, không khỏi khẽ nhíu mày nói.

Lời này vừa nói ra, trường thương màu đen dường như nghe hiểu, cao ngạo giương thân thương lên, mũi thương nhắm ngay Phong Sơ Cuồng, mạnh mẽ ở giữa không trung vẽ một cái vòng tròn, hướng tới Phong Sơ Cuồng phóng đi.

Phong Sơ Cuồng đứng tại chỗ, thấy vậy cư nhiên không chút hoang mang hai tay thủ thế kết một cái hình thù kỳ quái, bàn tay trần liền hướng trường thương bao đi.

“A.” Mặc Thiên Thần nhìn thủ thế quái dị, bộ pháp cũng lạ, Phong Sơ Cuồng dùng một loại kỹ năng hoàn toàn chưa gặp qua đối trị với trường thương, nhìn qua giống như là đang đối thoại với trường thương, lòng mày không khỏi cao cao nhướn lên, đây là công phu gì?

“Ông.” Máu huyết kiếm trên tay nàng bởi vì bị Phong Sơ Cuồng đoạt đối thủ, bất mãn phát ra tiếng ong ong.

Thương tựa như bầu trời, thân như mây bay.

Phong Sơ Cuồng cùng trường thương phảng phất dung hợp lại cùng nhau, rõ ràng là đối trị đánh nhau, nhưng nhìn thế nào cũng làm cho người ta có loại cảm giác vô cùng dung nhập giữa cả hai, thật quý dị.

Mặc Thiên Thần nhìn hai thân ảnh mau đến khiến nàng hoa mắt, hai mắt khẽ nhúc nhích.

“Pằng.” Mà ngay trong nháy mắt nàng hơi hơi trầm ngâm, chỗ Phong Sơ Cuồng đột nhiên truyền đến pằng một tiếng vang lớn, Mặc Thiên Thần lập tức định thần nhìn lại.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Bị Đính Hôn 2

Chỉ thấy năm ngón tay Phong Sơ Cuồng gắt gao bắt lấy trường thương, máu đỏ tươi theo đầu thương chảy ra, nhanh chóng lan tràn quanh thân trường thương màu đen, hơn nữa còn một khắc không ngừng tiếp tục chảy.

“Đây là nhận chủ?” Mặc Thiên Thần từng trải qua tình huống này, thấy vậy mở to mắt nói, Phong Sơ Cuồng thu phục thần binh? Dễ dàng như vậy? Đây chính là thần binh thú tộc a.

Nàng hình như từng nghe nói qua, binh khí thú tộc không dễ để cho người dùng, trường thương này chính là thần binh phi ưng của thú tộc, chẳng lẽ nàng nghe nói có sai?

Mặc Thiên Thần nhìn Phong Sơ Cuồng thu phục trường thương, đang nhìn xem thi thể phi ưng, khó hiểu.

Nhưng mà, nàng lại không biết thân phận trước kia của thân thể phi ưng, chính là cường giả siêu cấp thú tộc ngàn năm trước, vua bộ tộc phi ưng.

Thương này tung hoành thú tộc, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi a.

Nếu muốn thu phục nó, nói gì hai chữ có thể.

“Ông...” Trường thương kêu lên, ở trong tay Phong Sơ Cuồng đột nhiên hắc quang vỡ toang, ánh sáng lộng lẫy cơ hồ bao phủ toàn bộ không gian, giống như muốn chấn động phá hủy yên lặng bảy trăm năm.

“Ông ơng...” Huyết kiếm thấy vậy ra vẻ phi thường không vừa lòng kêu lên, trường kiếm rung lên, bay ra tay Mặc Thiên Thần, một đạo huyết quang bật ra, hướng tới khắp động màu đen phát sáng lên.

“Oanh.” Nháy mắt, chỉ nghe một tiếng va chạm thanh thúy vang lên, hắc quang cùng hồng quang vừa chạm vào nhau, phút chốc cả động sáng lên.

“Ào ào...” Mà trong nháy mắt bọn họ đột nhiên phát sáng, trong không gian nhân cốt cùng phi ưng cốt nhất tề bị tan thành bụi, mà sau lưng bọn họ, một tảng đá âm âm vỡ vụn, lộ ra một cánh cửa.

“Phòng trong phòng?” Mặc Thiên Thần phìu phìu bụi, nhìn cửa lớn phía sau xuất hiện kinh ngạc nói.

Bên trong con đường cửu hoàn khẩu đều là một dạng, căn bản không có cửa khác, nơi này thế nào nhiều ra một cửa.

Phong Sơ Cuồng thu phục trường thương dễ dàng như ăn một bữa cơm bình thường, trường thương trong tay vừa múa, trường thương mạnh mẽ biến hóa thành cánh tay dài ngắn, bị Phong Sơ Cuồng trực tiếp thu trên cánh tay. Lúc này Phong Sơ Cuồng nhìn thì cốt phi ưng đã tan thành mây khói, quay đầu liền hướng phía trong đi đến.

Mặc Thiên Thần nhìn Phong Sơ Cuồng thu phục thần thương về mặt lại thật bình tĩnh, không có nhiều lời, cùng đi theo qua.

Người đều có bí mật không phải sao.

Một trước một sau, hai người hướng cửa ngẫu nhiên bị phá mở liền đi đến.

“Không đúng.” Vừa đi được vài bước, Mặc Thiên Thần đột nhiên biến sắc hướng Phong Sơ Cuồng liền đánh tới: “Không khí có vấn đề, mau...” Biến sắc còn chưa nói xong, thân thể Mặc Thiên Thần nhoáng một cái còn không kịp bỏ nhào vào Phong Sơ Cuồng, đã gục xuống phía sau ngất đi.

Đi ở nàng phía trước Phong Sơ Cuồng nghe vậy lập tức quay đầu định chạy như điên, nhưng ngay cả Mặc Thiên Thần xem như thuốc gì cũng có còn không chịu được, dù hắc bách độc bất xâm cũng không thể tránh khỏi.

Một bước mới bước ra, thân thể Phong Sơ Cuồng ngã theo Mặc Thiên Thần, chính vừa lúc ngã xuống người Mặc Thiên Thần, hai người lăn thành một đoàn.

Huyết kiếm, trường thương, thấy vậy lập tức bay theo, một trước một sau chấn bên cạnh Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng, xa xa đối với nhà đá phá vỡ.

Gió, nhẹ nhàng thổi qua, đầy phòng chột sát khí bức người.

Nhà đá trống rỗng lúc này thật giống như một con mãnh thú, ần ần mở ra răng nanh.

Không khí, càng ngày càng âm trầm.

Trong sơn động, trong nháy mắt yên tĩnh không tiếng động.

Liền tại đây yên tĩnh trong im lặng, sau khi nhà đá bị phá loáng thoáng thật giống như nước biển thủy triều, bắt đầu vẫn là tiếng rất nhỏ phát ra, dần dần càng lúc càng lớn, càng ngày càng vang, thật giống như có ngàn vạn tuấn mã từ xa xa chạy như bay đến.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Bị Đính Hôn 3

Bắt đầu chỉ là một chút xú âm thanh rất nhỏ phát ra, dần dần càng lúc càng lớn, càng ngày càng vang, thật giống như có ngàn vạn tuấn mã từ xa xa chạy như điên đến.

Tiếng vang kinh người, cuồng phong chột nổi lên.

Vù vù, cuồng phong thổi mạnh, trong sơn động thì cốt bị nghiền nát thành tro, trong khoảnh khắc quét sạch không còn, một chút dấu vết đều không có lưu lại.

Kinh phong vũ điệu, tiếng vang càng lúc càng lớn.

Dưới động tĩnh khí thế kinh người, có điểm sáng màu trắng từ chỗ sau nhà đá phát mạnh ra, tựa như ngôi sao trong đêm tối, mang theo ánh sáng lộng lẫy phát ra.

“Ong ong...” Nhìn điểm sáng màu trắng phát ra, huyết kiếm và trường thương cùng lúc phát ra tiếng ong ong, quanh thân phát ra hai màu một đỏ một đen, gắt gao bao vây bản thân bọn nó còn có Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần ngất xỉu.

Ánh sáng trắng bay nhanh mà đến, khi nhìn thấy trận địa sẵn sàng đón địch của huyết kiếm cùng trường thương phảng phất có linh tính hơi dừng một chút.

Ngay sau đó giống như là cúi đầu nhìn thoáng qua Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng hôn mê, hơi hơi dừng lại, điểm sáng ngay sau đó cất cao, cứ nhiên hướng đỉnh sơn động bay nhanh đi.

“Oanh...” Trong nháy mắt, chỉ nghe trăm ngàn tiếng như sấm sét vang lớn phát ra.

Ánh sáng trắng nghĩa vô phần cổ đánh lên đỉnh, sau đó xé rách nhẹ nhàng như xé một tờ giấy, mở ngọn núi ra, hướng tới phía chân trời âm âm mà bay.

“Oanh âm âm...” Chín ngọn núi đồng thời âm âm vang lớn.

Trong đó đặc biệt phía sau nhà đá đặc biệt vang dội, cơ hồ màng nhĩ muốn rớt ra.

Ánh sáng trắng phá gió mà ra, núi đá nhất tề đánh rách tả tơi.

Lúc này, nếu có người ở giữa không trung nhìn xuống nơi đây, sẽ có thể thấy trong cửu cung trận, cùng lúc lao ra chín đạo hào quang sáng đến mức tận.

Trong đó càng là có một đạo, cơ hồ có hai người ôm hết, tựa như giao long phong ấn, suất lĩnh hướng tới phía chân trời bay lên không.

Khí thế bức người, phá không lên thẳng mây xanh.

Trong khoảnh khắc, biến mất trong bầu trời.

Ánh sáng trắng phá gió mà ra, ngọn núi bị xé mở, trong khoảnh khắc dù không có sụp đổ, thì bụi đá cũng lăn xuống, chín ngọn núi nhất tề lay động.

“Sao lại thế này, núi lở?” Dưới sự kịch liệt lay động cùng hòn đá lăn xuống, Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần bị chấn động nhất tề tỉnh lại.

“Núi nứt?” Luống cuống tay chân tránh né tảng đá từ đỉnh đầu nện xuống, Mặc Thiên Thần nhìn đỉnh đầu đột nhiên thêm một cái động lớn, ngạc nhiên.

Ngọn núi này thế nào đột nhiên ra một cái động lớn?

“Phanh.” Một quyền đem khối đá lớn đập vỡ thành phần, Phong Sơ Cuồng đồng thời tránh né núi lở, hung hăng một cước liền hướng Mặc Thiên Thần đá vào, cả giận nói: “Ngươi cái sao chổi này.”

Mặc danh kỳ diệu hôn mê một chút, sau đó vừa tỉnh lại đã đối mặt núi lở đất mòn, Mặc Thiên Thần này hẳn không muốn nói nàng là sao chổi của hắn, cũng không được.

Mặc Thiên Thần bất đắc dĩ né tránh Phong Sơ Cuồng công kích, một bên tránh né núi lở, một bên kinh ngạc xem.

Theo bản lĩnh của nàng, không khí không thích hợp dù có thể độ nàng nhất thời, nhưng cũng tuyệt đối sẽ không vượt qua một khắc chung thời gian, trong lúc đó rốt cuộc phát sinh sự tình gì? Thế nào núi đều lở?

“Ong ong...” Đang suy nghĩ, huyết kiếm cùng trường thương đồng thời run lên, sau đó chen lẫn hướng bên trong tảng đá bị phá vỡ phóng đi.

Huyết kiếm cùng trường thương đồng nhất động tác dừng ở trong mắt Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng, hai người hơi ngừng lại, đồng thời như điện đi theo hai thân binh vọt vào.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Bị Đỉnh Hôn 4

Huyết kiểm run lên, tất nhiên là tìm được bảo bối làm nó nổi điên.

Tề đầu tịnh tiến, đồng thời vọt vào.

Mùi hương thanh đậm, bình tĩnh mà thông dong.

Khi đỉnh đầu Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng núi lở nhảy vào trong nhà đá, trước tiên trong đầu chỉ xuất hiện vài chữ hình dung cảm giác bọn họ.

Không có bên ngoài trời sụp đất nứt, tảng đá bay loạn.

Cũng không có bụi đất tung bay, mùi khó nghe vô cùng.

Bên trong nhà đá, thật bình tĩnh, phảng phất căn bản không có phát sinh núi lở, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là bỏ qua đỉnh đầu phá ra một cái động lớn hai người ôm hết.

Bình tĩnh mà thông dong, bí mật mang theo hương vị nhàn nhạt thom ngát, làm cho người ta ngủi thấy cơ hồ cảm thấy vui vẻ thoải mái.

“Tiên đàn hương?” Mặc Thiên Thần định thần, ngửi một ngum không khí nơi này, vạn phần kinh ngạc nói.

Đàn hương, nghe cái tên thật phổ thông bình thường, nhưng loại tiên đàn hương này dù là Đệ Cửu Phong, cũng chỉ là thứ được ghi lại trong bí kíp, truyền thuyết, hương chỉ cung phụng tiên nhân.

Ngoài trăm dặm ngửi được, sẽ lập tức trúng độc mà chết.

Ngoài một dặm ngửi được, sẽ hôn mê bất tỉnh.

Mà ngửi gần, tác phiêu phiêu như tiên, có công dụng tẩy tủy.

Thiên hạ này thuốc có thể im hơi lặng tiếng hạ gục nàng cơ hồ không có, này có thể vừa thấy mặt liền đem nàng độc ngất đi, chẳng lẽ thật sự là thứ trong truyền thuyết, tiên đàn hương? Mặc Thiên Thần chỉ dám đoán.

“Có cái gì chạy vậy?” Mà Phong Sơ Cuồng liếc mắt tức thấy một khối vốn chính giữa phòng, nhìn qua hẳn là luyện binh khí phong ấn bình thường, lúc này thoát phá đầy đất.

Đây là có vật chạy ra khỏi phong ấn?

“Chúng ta thả ra?” Mặc Thiên Thần trầm mặc.

Phong Sơ Cuồng khó được cũng trầm mặc.

Này là bọn họ thả ra ? Bọn họ cả cái gì cũng không biết.

Vậy, người không biết không có tội.

Hai người cùng chung suy nghĩ nhất tề liếc nhau, lần đầu tiên thật ăn ý đạt thành đàm phán hoà bình.

“Phong Sơ Cuồng, ta nói...” Ngửi một ngum hương tươi mát, Mặc Thiên Thần mới tiến lên một bước muốn nói chuyện với Phong Sơ Cuồng, không nghĩ tới một câu nói mới mở miệng, Mặc Thiên Thần đột nhiên chấn động.

Lúc này, đỉnh núi phá ra một cái động lớn, ánh mặt trời cực nóng thông qua cái động lớn kia trút xuống, ánh sáng kim sắc bắn vào trong sơn động nhỏ hẹp, chậm rãi rơi xuống một điểm phía trên.

Kim quang lộng lẫy, hà giả sinh quang.

Ánh mặt trời từ đỉnh núi trút xuống, chậm rãi chiếu phía trước luyện binh khí thoát phá , chính giữ phòng.

Cùng với kim quang chiếu rọi, trên vị trí kia một bản thư tảng đá, đột nhiên phát ra vàng sáng nhàn nhạt màu trắng, từng vòng chữ viết bắt đầu hiện ra, lóe ra giữa không trung.

“Thư tặng hữu duyên, tâm pháp tự nhiên, ngày công thành, cần quét cửu thiên.”

Nhàn nhạt mười sáu chữ, dưới ánh mặt trời trôi nổi giữa không trung, bản chữ viết vững vàng, nhưng trong đó chất chứa khí thế, lại bá đạo vô cùng.

Ngày công thành, cần quét cửu thiên.

Cửu thiên đại địa, Cửu Châu phong hỏa, người tài ba xuất hiện lóe lóe, thế lực cất cánh, chỉ là một bản pháp thư, có thể trở thành thiên hạ đệ nhất?

“Ngươi thấy cái gì?” Một bên Phong Sơ Cuồng nghe thấy Mặc Thiên Thần đột nhiên ra tiếng, thân thể ngăn người chấn động mạnh mẽ, Mặc Thiên Thần

thấy cái gì? Hẳn vì sao cái gì cũng không phát hiện, chỉ thấy một luồng ánh nắng

Mặc Thiên Thần nghe Phong Sơ Cuồng nói, hẳn cái gì cũng không phát hiện? Chẳng lẽ chỉ một mình nàng thấy ?

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Bị Đính Hôn 5

Trong lòng khiếp sợ cùng nghi hoặc còn không nói ra, phía dưới thạch thư liền bắt đầu hiện lên chữ viết .

Có chữ có nét, có mẫu có đường.

Tốc độ phi thường nhanh, khiến người ta chỉ cần vừa không chuyên tâm, sẽ lập tức theo không kịp tiến độ.

Mặc Thiên Thần thấy vậy nào dám chậm trễ, lập tức hướng Phong Sơ Cuồng làm một thủ thế, ổn định tâm thần bắt đầu mạnh mẽ ghi nhớ.

Phong Sơ Cuồng thấy vậy chau mày nhưng không có quấy rầy Mặc Thiên Thần, có vài thứ dựa vào cơ duyên, hơi chút quấy rầy sẽ bỏ lỡ cơ hội, hẳn sẽ đợi.

Thư có ba tấm, chương chương tinh diệu, những câu tuyệt luân.

Chữ viết màu vàng hiện lên ở giữa không trung, chỉ trong chén trà nhỏ thời gian, theo thời gian trôi qua, ánh nắng di động, thạch thư vừa hiện lên xong, sẽ không hiện ra lần thứ hai .

Yên lặng, trong nhà đã thiếu ánh mặt trời một mảnh tĩnh lặng.

Mặc Thiên Thần không nói gì, Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần trầm tĩnh cũng không nói gì, cả huyết kiếm và trường thương màu đen một mực phát ra tiếng ong ong cũng lắng lặng .

Một mảnh tĩnh lặng chỉ nghe tiếng hít thở dồn dập.

Bên ngoài, tiếng núi lở đã đình chỉ, núi lở đã ngừng lại.

Bất quá, Mặc Thiên Thần hiển nhiên căn bản không có chú ý tới điểm này, đắm chìm trong bộ sách vừa xem, thần thò thật lâu.

Ánh mặt trời trút xuống, dần dần xẹt qua đỉnh núi, ánh sáng từ trong hang đá biến mất đi.

Trong thạch động, bắt đầu âm đạm xuống.

Tia sáng cuối cùng đột nhiên âm đạm, dường như bùng tĩnh Mặc Thiên Thần luôn đứng yên bất động, nhẹ nhàng nháy mắt một cái, Mặc Thiên Thần hít sâu một hơi, nửa ngày sau mới giống như từ trong mộng nói: “Công pháp thật tinh diệu.”

Công pháp trên đá thật ảo diệu, tâm pháp cao siêu, cơ hồ vượt xa những thứ nàng từng học , từng biết đến, điều này làm cho nàng cảm giác đây quả thực chính là bí tịch võ công siêu việt nhất trên cửu châu đại lục.

Quá lợi hại , rất khiến người nhiệt huyết sôi trào.

“Xem xong .” Phong Sơ Cuồng một bên luôn nhìn Mặc Thiên Thần không có động tĩnh gì, lúc này hai tay ôm ngực lạnh lạnh nhìn Mặc Thiên Thần nói.

Mặc Thiên Thần quay đầu nhìn Phong Sơ Cuồng tựa như điều hâu nhìn rắn nhìn chằm chằm nàng, hơi trầm ngâm một chút liền hiểu ý Phong Sơ Cuồng lập tức mỉm cười nói: “Muốn biết công pháp này cũng được, bất quá, từ nay về sau không cho phép ngươi có suy nghĩ muốn giết ta.”

Nàng chấp thuận hẳn giết nàng một lần, nhưng cũng chỉ có một lần, lần trước Phong Sơ Cuồng đã không có giết nàng, mặc kệ là xuất phát từ bất kỳ nguyên nhân nào, nàng cũng sẽ không để cho hắn giết lần thứ hai.

Bởi vì, trên thế giới này, ai cũng thể giết nàng, ngay cả Phong Sơ Cuồng cũng không thể, không thể.

“Nói.” Phong Sơ Cuồng nghe vậy trong mắt sát khí lóe lóe, nửa ngày lạnh giọng ném ra một chữ.

Giết hay không, trong lòng hắn đều có so đo.

Mặc Thiên Thần biết một chữ này của Phong Sơ Cuồng là đã đáp ứng lời nàng , lập tức cũng không giấu giếm, đọc từng chữ cho Phong Sơ Cuồng nghe, nàng nguyện ý cùng Phong Sơ Cuồng cộng hưởng công pháp bất thế này.

Gió nhẹ từng trận, truyền công tự nhiên.

“Thương pháp hay.” Phong Sơ Cuồng sau khi nghe xong mắt sáng.

Công pháp này không phải giả , cao thâm như vậy với người chỉ mười ba tuổi như Mặc Thiên Thần đã lẽ sẽ không học được , nhưng Mặc Thiên Thần cư nhiên một chữ cũng không giấu đọc cho hắn nghe, nữ nhân này...

“Thương pháp, không phải kiếm pháp sao?” Mà Mặc Thiên Thần tắc sững sốt, công pháp này không phải truyền cho kiếm pháp sao, thế nào thành thương pháp ?

“Kiếm pháp? Rõ ràng là thương pháp.” Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần kinh ngạc, cũng hơi hơi nhú mi.

Hai người rõ ràng học công pháp giống nhau như đúc, vì sao Mặc Thiên Thần học là kiếm pháp, mà Phong Sơ Cuồng lĩnh ngộ là thương pháp?

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 79: Bị Đỉnh Hôn 6

“Chẳng lẽ người lĩnh ngộ là thương pháp, ta lĩnh ngộ lại là kiếm pháp? Lòng có sở sinh, sẽ học ra loại võ công đó?” Mặc Thiên Thần lúc này trong mắt không chỉ là chấn kinh rồi.

Bởi vì nàng là dùng kiếm , cho nên nàng học là kiếm pháp.

Bởi vì Phong Sơ Cuồng dùng thương, cho nên hắn lĩnh ngộ là thương pháp.

Bản thạch thư này, rốt cuộc là một bản thư gì a? Đây có thể căn cứ mọi người bất đồng, mà suy diễn ra bí tịch võ công bất đồng?

Phong Sơ Cuồng sâu sắc nhìn Mặc Thiên Thần một cái, trầm ngâm nửa ngày sau, khó được không có sát khí nói: “Ta cần tu luyện một chút.”

Mặc Thiên Thần nghe nói nhìn thoáng qua chỗ thạch thư , gật đầu.

Sách này rất thần kỳ , nàng vừa rồi là học bằng cách nhớ công pháp, nàng cũng cần thời gian để nghiên cứu, nếu quay đầu quên , vậy chẳng khác nào không nhập bảo sơn mà về .

Nhìn Mặc Thiên Thần gật đầu, Phong Sơ Cuồng dứt khoát hướng tới trường thương vẫy tay một cái, trường thương liền chỉ vào Mặc Thiên Thần: “Xem thương.”

Mặc Thiên Thần thấy vậy nắm chắc huyết kiếm, rút kiếm nghênh đón Phong Sơ Cuồng.

Hai người cũng không phải kẻ ngu dốt, xem qua chiêu pháp một lần đều ghi tạc vào lòng, tu luyện một đường có đối thủ tiếp chiêu chính là tốt nhất, có lợi nhất và nhanh tiến độ nhất.

Bởi vậy hai người một kiếm một thương không nói hai lời, đối mặt .

Gió núi vu vu thổi qua, ngoài ngọn núi hương vị cỏ xanh cuốn đến.

Cửu cung trận pháp bị phá, chín ngọn núi trở thành phế vật, từ đây chỗ này không còn cửu cung trận.

Trời lên trăng xuống, ngân hà lộng lẫy.

Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần điên cuồng luyện tập, thời gian nhoáng một cái liền đi qua một tháng.

“Ha...” Mặt trời đã cao, trong ngọn núi bị phá truyền đến một tiếng hét lớn, ngay sau đó chỉ thấy một đạo hồng quang một đạo hắc quang từ trong ngọn núi bay ra.

Ngọn núi kia thật giống như trong nháy mắt bị đâm thành lưới đánh cá, từ bốn phương tám hướng bật ra kiếm quang cùng thương lực sắc bén.

“Ào ào ...” Cùng với huyết quang và hắc quang vỡ toang mà ra, ngọn núi chính giữa, ầm ầm sụp đổ, tựa như khối băng, hoàn toàn vỡ vụn thành từng khối rơi xuống.

“Hò...” Liền trong võ bễ, hai bóng người từ trong ngọn núi một trước một sau bay ra, xa xa rơi xuống.

“Bùm bùm.” Núi đá rơi, cây cỏ bay tứ tung.

Vào một tháng trước cửu cung trận bị phá, mà hiện tại chín ngọn núi trực tiếp bị san thành bình địa, từ nay về sau, càng không còn chín ngọn núi này.

“Ha ha, thương tốt.” Một tháng khổ luyện, hơi thở Phong Sơ Cuồng vốn mang theo càn rỡ cùng tự đại, lúc này càng là ngông cuồng không giới hạn, tóc đen ở trong gió tung bay, quanh thân hoàn toàn bao phủ một cỗ cuồng ngạo trong thiên hạ, trừ ta còn ai.

Mà ngọn núi bên kia, Mặc Thiên Thần đầy mặt mỉm cười xem huyết kiếm trong tay, tuyệt, thật sự là quá tuyệt vời.

Kiểm pháp và thương pháp ghi trên thạch thư, thật sự là quá lợi hại.

Hôm nay, khác không dám nói, tên thất cấp cao thủ ngày ấy đuổi giết nàng, hôm nay nếu lại gặp, nàng trực tiếp một kiếm đâm hấn một lỗ thủng, xem hấn còn dám kiêu ngạo.

“Đi, ghen một tháng, đều sắp thành ma đói.” Ý khí phẫn chán, Phong Sơ Cuồng tay cầm trường thương nghênh ngang đi ra ngoài núi, tâm tình tốt đồng thời thái độ đối với Mặc Thiên Thần cũng tốt rất nhiều.

Một tháng này trừ bỏ ăn chút linh dược Mặc Thiên Thần đưa, duy trì thể lực, cái khác răm cũng không ăn một cái, hấn sắp chết đói.

“Ngươi đi đâu?” Mặc Thiên Thần thấy vậy tùy ý hỏi.

Phong Sơ Cuồng vừa nghe mạnh mẽ xoay người, mắt lạnh đảo qua Mặc Thiên Thần nói: “Ta đi đâu, ngươi đi đó, hỏi nhiều như vậy làm gì?”

Chương 80: Bị đánh hôn 7 Bộ dạng hòa khí của Phong Sơ Cuồng đều thật hung tàn, nhưng ở trong mắt Mặc Thiên Thần, đây là tiểu lão hồ mười sáu tuổi, tuy rằng hung nhưng không gây tổn thương cho nàng.

Nàng đối với Phong Sơ Cuồng rất hiểu biết, đời trước thấy Phong Sơ Cuồng âm ngoan độc ác, thù phụ thiên hạ cũng không cho người trong thiên hạ phụ hấn, ngoan độc như vậy nàng lĩnh giáo qua rất nhiều lần, mà như bây giờ tuy rằng đã có sơ hình sau khi thành niên, nhưng rốt cuộc khí thể còn chưa đủ, như thế nào có thể làm nàng sợ hãi.

Lập tức, Mặc Thiên Thần giận quá hóa cười, nhẹ giọng đáp ứng nói: “Được rồi.”

Cả đời này, tính tình Phong Sơ Cuồng ngoan độc như vậy, lại vì nàng vứt bỏ tất cả, nàng hiện tại chính là cảm thấy nàng đem hấn sủng tới trời cũng không đủ, huống chi chỉ nói mấy câu.

Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần nghe lời đuổi kịp, không khỏi lạnh lạnh hừ một tiếng.

Mặc Thiên Thần này hấn nhất định phải chộp vào bên người hấn mới được, như vậy xem nàng còn có thể làm ra chuyện gì.

Tiếng gió mát vù vù, ánh mặt trời lộng lẫy tinh hoa.

Chữ viết chỉ hiện lộ qua một lần, sau đó mặc kệ ánh mặt trời từ góc độ nào chiếu tới cũng không hiện lên, cũng từ đây bị mai táng dưới núi đá hỗn độn.

Gió núi nổi, thế gian luôn hữu duyên.

Lăng Hà thành, là một thành nhỏ phía bắc Nhân Tộc, gần Tuyệt Thần cốc này, là một thành nho nhỏ lấy thu thập dược liệu mà lôi kéo lượng người đi.

Phong Vân lâu, lầu lâu lớn nhất Lăng Hà thành.

Nói đến là lớn nhất, kì thực cũng chỉ là một tầng lầu mà thôi, lúc này giữa trưa, trong lầu sớm đã khách đến chật nhà, tiểu nhị đi lại như nước chảy, hô lớn, thật là náo nhiệt.

“Hương vị bình thường” Phong Sơ Cuồng từ từ ăn.

“Thành nhỏ mà thôi, chấp nhận ăn đi.” Mặc Thiên Thần không kiêng ăn, hơn nữa đã đói bụng một tháng, cảm bá gì cũng biến mỹ thực.

“Này, các ngươi có nghe nói gì không, Độc Tôn Y Hoàng Mặc Thiên Thần sắp đại hôn.”

“Phốc.” Một ngụm đồ ăn đang tiến vào trong miệng, đã bị Mặc Thiên Thần thật sự phun vào Phong Sơ Cuồng đối diện.

Phong Sơ Cuồng thấy vậy lập tức lách người, khó khăn né qua một ngụm thức ăn công kích, sau đó nhìn trên vạt áo có hai chấm dầu, sắc mặt đen lại nhìn Mặc Thiên Thần.

Mặc Thiên Thần không để ý tới Phong Sơ Cuồng sát khí, quay đầu nhìn về phía mấy người nói chuyện, đầy mặt đều là kinh ngạc, nàng sắp đại hôn ?

Nàng còn ở nơi này, đại hôn cái gì?

“Tin tức này của người không chuẩn xác, lão đệ, ta nói cho người biết, Độc Tôn Y Hoàng không phải đại hôn, là đính hôn, cùng con trai phong chủ cửu phong Tuyết Thần Phong đính hôn.” Một trung niên ngồi gần nhất cắt ngang đề tài của nam tử trẻ tuổi vừa mới bắt đầu này.

Đính hôn? Nàng cùng con trai phong chủ?

Đây là chuyện quái gì? Mặc Thiên Thần mặt mày kỳ diệu .

“Đúng, chính là như vậy, ta có một thân thích ở ngay kinh đô, hẳn ở nơi đó tin tức chuẩn nhất vô cùng, Độc Tôn Y Hoàng Mặc Thiên Thần chính là đính hôn, nghe nói sẽ đính hôn vào ba ngày nữa, các người không biết à, Độc Tôn Y Hoàng Mặc Thiên Thần đính hôn, phong chủ cửu phong tự mình xuất quan chủ trì, hơn nữa nhân vật có tiếng tăm ở Nhân Tộc đều được mời , hiện tại thật nhiều người đều đã hướng cửu phong đi tới, nghe nói cả Nhân Hoàng bộ hạ cũng sẽ tự mình tiến đến, ai, nếu không phải ta ở xa, ta cũng muốn đi xem náo nhiệt.”

“Ha ha, ta cũng muốn đi vô giúp vui, đây chính là trăm năm khó gặp a, nghe nói mấy đại thân vương, mấy đại thế gia, còn có các đồ đệ trời nam đất bắc cửu phong, đều sẽ tiến đến, những người này khó có dịp tụ lại cùng nhau, này muốn đi không biết phải tặng bao nhiêu kiến thức...”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Dám Giả Mạo Ta 1

“Đúng vậy, đúng vậy, ta còn nghe nói a...”

Trong tai nghe bốn phía cao đàm khoát luận (ba hoa khoác lác), Mặc Thiên Thần đã không phải kinh ngạc, mà là chấn kinh rồi.

Nàng với đại sư huynh, cũng chính là Tuyết Thần Phong đính hôn, hơn nữa còn là hôm sau cử hành nghi thức? Đây là thế nào?

Nàng còn ở nơi này, đính hôn cái gì, mở nghi thức gì a?

Hơn nữa, phong chủ tự mình xuất quan chủ trì, Nhân Hoàng cũng sẽ tiến đến, hào môn khắp thiên hạ được mời đến dự lễ, này... Này...

Đây là chuyện quái gì a?

Nàng nhân vật chính không đến, đám người này đang làm cái gì?

Mặc Thiên Thần hoàn toàn chấn kinh. ,

Mà lúc này, Phong Sơ Cuồng mặt hắc khí khó thấy nở nụ cười, còn là nụ cười đầu tiên từ khi gặp Mặc Thiên Thần, chỉ tiếc là tươi cười vui sướng khi người gặp họa.

Nhìn Mặc Thiên Thần mặt đen, Phong Sơ Cuồng thái độ lộ rõ xem kịch vui nói: “Người muốn đính hôn à, cần ta đưa lễ vật không?”

Người ở đây, còn đính hôn, này ngạc nhiên, ha ha, thú vị, thú vị.

Không để ý Phong Sơ Cuồng vui sướng khi người gặp họa, Mặc Thiên Thần gãi tay xoa xoa mi tâm, đang suy xét đây là chuyện gì xảy ra, một bên lời của một người khiến nàng nửa ngày không phục hồi tinh thần lại.

“Đừng nói, Độc Tôn Y Hoàng kia không chỉ có bản lĩnh cao, dung mạo cũng tốt, nửa tháng trước ta ở bên kia cửu phong tận mắt nhìn thấy nàng trị liệu cho người ta, kia quả thực là hình dáng thần nữ a...”

Lời nói kế tiếp Mặc Thiên Thần đã nghe không vào .

Nửa tháng trước? Nửa tháng trước nàng còn ở đây, làm sao có thể xuất hiện ở cửu phong?

Mạnh mẽ đứng dậy, Mặc Thiên Thần ba chân bốn cẳng vọt tới trước mặt nam nhân vừa mở miệng, một phen bắt được cổ áo nam nhân kia âm thanh lạnh lùng nói: “Người nửa tháng trước gặp qua Mặc Thiên Thần? Là thật? Dám nói dối một câu, ta giết người.”

Nam nhân bị Mặc Thiên Thần đột nhiên xuất hiện làm cho hoảng sợ, theo bản năng liên tục gật đầu nói: “Là thật, là thật, ta tận mắt nhìn thấy, lúc đó còn có phong chủ Đệ Cửu Phong, chúng ta... Chúng ta thật nhiều người đều thấy...”

“Đúng vậy, đúng, bọn ta đều thấy...”

“Đúng vậy...”

Đi theo nam nhân kia một đường mấy người tuổi trẻ, bị khí thế Mặc Thiên Thần làm cho kinh động, dọa đến nhất tề gật đầu vội vàng trả lời.

Mặc Thiên Thần thấy vậy biết mấy người không có nói dối, nhưng là...

“Di, tiểu cô nương, người với Độc Tôn Y Hoàng Mặc Thiên Thần có chút giống nhau a...” Vừa mới bị Mặc Thiên Thần làm cho hoảng sợ, lúc này phục hồi tinh thần lại thấy rõ dung mạo Mặc Thiên Thần, nam tử kia lăng lăng mở miệng.

Mặc Thiên Thần vừa nghe nhảy mắt sát khí bao tập, nàng cùng Độc Tôn Y Hoàng Mặc Thiên Thần có chút giống, có chút giống, giống con bà nó, nắm tay mạnh mẽ nắm chặt, Mặc Thiên Thần trong mắt thần sắc lạnh như băng, hít sâu một hơi cố gắng áp chế phần nộ trong lòng cùng khiếp sợ, bá một tiếng xoay người đi ra ngoài tiệm.

Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần toàn thân đều bao bọc trong hắc khí, khó được tươi cười đầy mặt đuổi kịp, ra khỏi tử lâu.

“Tiểu cô nương thật hung...”

“Nhưng bất quá lớn lên cũng thật giống...”

“Này này, các người còn chưa có trả tiền...”

Gió thổi dương liễu, khắp nơi phong cảnh thật đẹp.

Bất quá, Mặc Thiên Thần không thấy chỗ đẹp.

“Này, người đi đâu?” Ra tử lâu, Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần triển khai thân hình muốn đi, quát lớn.

Gian tế này rất không nghe lời, rõ ràng nói hấn đi nơi nào nàng đi nơi đó, hiện tại mới từ trong núi xuất ra, nàng liền muốn một mình chạy.

“Về Cửu Phong” Mặc Thiên Thần từ giữa kẽ răng bài trừ vài chữ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Dám Giả Mạo Ta 2

Nàng phải về, nàng muốn làm rõ ràng rốt cuộc chuyện gì xảy ra, thế nhưng có người dám giả mạo nàng, hơn nữa còn có thể ở trước mặt sư phụ nàng lừa dối trót lọt, thật sự là rất khó để tin.

Không được, nàng nhất định phải nhanh chóng chạy về, sự việc này có âm mưu, tuyệt đối.

“Phong Sơ Cuồng, người muốn đi theo ta không?” Mặc Thiên Thần nhìn Phong Sơ Cuồng cười vui sướng khi người gặp họa: “Ta hiện tại có việc gấp, cho nên không thể đáp ứng chuyện của người, bằng không, chờ ta giải quyết xong việc này, ta sẽ tới tìm người nha.”

Nàng bây giờ, cũng không thể cùng Phong Sơ Cuồng đi rồi.

Phong Sơ Cuồng lúc này đối với việc có người giả mạo Mặc Thiên Thần muốn đính hôn, hơn nữa ngay cả mọi người ở Đệ Cửu Phong không phát hiện vô cùng hứng thú, hứng thú này đã vượt qua hứng thú ngăn cản Mặc Thiên Thần trở về.

Chuyện thú vị như vậy, hấn không tới xem uống phí một chuyến đến đây, bất quá...

“Bản tôn có việc, không có thời gian đi theo người.” Hai tay ôm ngực, Phong Sơ Cuồng tràn đầy kiêu căng cùng lãnh khốc hướng Mặc Thiên Thần nói: “Bất quá, người tốt nhất nhớ kỹ lời người đã nói, nếu dám gây bất lợi cho ta, dù ở ngoài vạn dặm ta cũng có thể biết.”

Bộ dạng thật cuồng, thật tự cao nắm chắc trong bàn tay.

Bất quá, ở ngoài vạn dặm cũng biết đây là nói mạnh miệng đi.

Mặc Thiên Thần nghe vậy không đi bắt măn lời Phong Sơ Cuồng nói, dù sao nàng tuyệt đối sẽ không có lỗi với Phong Sơ Cuồng, về phần Phong Sơ Cuồng hiện tại đối với nàng hoài nghi, ngày dài tự nhiên sẽ biết nàng là thật không có ý xấu, lập tức trực tiếp gạt đầu một cái nói: “Biết.”

Về phần Phong Sơ Cuồng hiện tại muốn đi làm gì, nàng không có thời gian để ý tới, dù sao Phong Sơ Cuồng lớn như vậy lại lợi hại như thế, cũng không cần nàng lo lắng “Người cẩn thận.” Đối với Phong Sơ Cuồng gạt đầu một cái xong, Mặc Thiên Thần xoay người liền phi thân mà đi.

Nhanh như điện chớp, Mặc Thiên Thần vội vàng đảo mắt biến mất ở phía trên trần nhỏ.

Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần đi xa, mi gian giờ lên một mảnh cười lạnh: “Mặc Thiên Thần, ta nói không đi theo người lại chưa nói bản thân ta có thể tự đi.”

Phất ống tay áo, Phong Sơ Cuồng theo sau lưng Mặc Thiên Thần liền hướng cửu phong đuổi theo.

Hắn cũng sẽ không vô cùng đơn giản thả nàng đi, hắn muốn để nàng cho rằng hắn không đi cùng, tiến tới không cần cố kị hắn mà làm việc.

Hắn cược xem người có thể một ngụm kêu tên hắn, hắn lại căn bản không biết, rồi đi hắn sẽ làm ra chuyện gì gây bất lợi cho hắn, rốt cuộc có âm mưu gì.

Hắn cũng không thể đặt một nguy hiểm lớn ở bên mình.

Nếu Mặc Thiên Thần thật sự là gian tế, vậy đừng trách hắn phá lời thề.

Gió thổi nhẹ, hai thân ảnh một trước một sau như bay mà đi.

Nắng gắt hùng hực, trời xanh mây trắng bay cuộn, cảnh trí thật thịnh thế.

Tuyệt Thần Cốc cách cửu phong gần năm sáu ngàn dặm, ven đường các trấn vốn đã náo nhiệt, hiện tại càng thêm náo nhiệt.

Vô số cao thủ hào môn xa mã đầy đủ, cuộn cuộn hướng cửu phong đi tới, ven đường lưu lại tất cả đều là những tin đồn nhằm về chuyện con trai của người đứng đầu cửu phong đính hôn.

Trời xanh dần dần sáng lên, bóng tối dần xa xôi.

Dưới chân núi cửu phong trong Lục Ngự thành, bóng tối sắp sửa đi qua, bình minh thâm lam dần hiển lộ, ngày Mặc Thiên Thần cùng Tuyệt Thần Phong đính hôn, nhanh đến.

Lục Ngự thành, bên trong là tiền trang hậu trang.

Trong thôn trang xa xỉ hiện ra đầy hơi tiền, lúc này một mảnh trầm tĩnh, sắc trời dần sáng là lúc con người ngủ say nhất, hiện nay, trong thôn trang tất cả mọi người đều ngủ say.

“Người nào?” Liền trong trầm tĩnh, trong phòng trang chủ đột nhiên quát lạnh một tiếng, đồng thời một bóng người như bay từ trong phòng phóng ra, hướng tới bóng đen ngoài phòng vọt tới.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Dám Giả Mạo Ta 3

“Diêm Vương.” Ngoài phòng âm thanh lạnh lạnh như băng vang lên, không mang theo một tia cảm tình.

Bị gọi Diêm Vương mặt theo mạnh mẽ sửng sốt, nghe rõ ràng âm thanh này là ai, thân hình giữa không trung liền lượn vòng xoay người một cái rơi xuống đất: “Độc Tôn Y Hoàng?”

Ánh trăng mờ lung, quần áo bóng đen đi tới, thế nhưng là Mặc Thiên Thần.

Diêm Vương thấy vậy thu hồi sát khí đầy người, kinh ngạc nói: “Độc Tôn Y Hoàng, qua một canh giờ nữa người sẽ đính hôn, đến chỗ ta có chuyện gì? Huyền Thiên Hạo trước mắt không có động tĩnh gì bất thường.”

Mặc Thiên Thần không đính hôn cho tốt, chạy đến đây dọa hắn làm gì?

“Đương nhiên là có việc.” Trên mặt Mặc Thiên Thần lãnh đạm giấu không được một mỗi một ngày một đêm đi với mấy ngàn dặm, nghe vậy lạnh lạnh ném một câu, liền hướng trong phòng Diêm Vương đi đến, một bên nói: “Tiến vào, ta có việc cần Diêm Vương Điện hỗ trợ.”

Diêm Vương Điện chính là tiếp buôn bán, chỉ cần tới cửa là buôn bán, không có đạo lý đuổi khách, Diêm Vương nghe nói cũng liền trực tiếp đi theo.

“Mặc Thiên Thần?” Vừa vào phòng, lão nhị Diêm Sát nghe thấy động tĩnh đã từ cách vách nhào tới thấy Mặc Thiên Thần cũng sùng sốt.

Người này thế nào lúc này xuất hiện ở đây? Sao nản biết điểm dừng chân của bọn họ ở Lục Ngự thành?

Không để Diêm Sát người tâm kế sâu nhất Diêm Vương Điện tính toán ra Mặc Thiên Thần vì sao biết cứ điểm của bọn họ, lời nói của Mặc Thiên Thần đã khiến bọn họ chấn động trợn mắt há hốc mồm.

“Cái gì, người trên cửu phong là giả?” Hai mặt nhìn nhau, Diêm Vương và Diêm Sát không dám tin kêu sợ hãi ra tiếng.

Người trên cửu phong là ai? Đó là người có võ công cao nhất, lợi hại nhất.

Mà hiện tại Mặc Thiên Thần lại còn nói trên cửu phong, nhân vật lợi hại ngàn vạn sùng ái Mặc Thiên Thần là giả, này... Này...

Này không có khả năng đi?

Ánh mắt những người đó, sẽ không phân biệt được thật giả đi?

Diêm Vương và Diêm Sát hồ nghi nhìn Mặc Thiên Thần, hơi bắt đầu hoài nghi người trước mặt bọn họ nói lời này không chừng là giả.

Mặc Thiên Thần không để ý bọn họ khiếp sợ, bởi vì khi nàng nghe được tin tức này, nàng đều thật khiếp sợ, lúc này chống lại ánh mắt Diêm Vương và Diêm Sát hồ nghi, Mặc Thiên Thần im lặng không tiếng động lấy ra một lọ thuốc, đổ ra mấy viên thuốc bên trong.

Phân thân hoàn, đã từng cho bọn người Diêm Vương.

Liếc mắt vừa thấy Mặc Thiên Thần đổ ra ba viên phân thân hoàn, Diêm Vương và Diêm Sát biến sắc, lại lần nữa liếc nhau một cái.

Chuyện Mặc Thiên Thần cho bọn họ phân thân hoàn, chỉ có bốn người bọn họ và Mặc Thiên Thần biết, ba người bọn họ tuyệt đối không có chuyện truyền tin tức này ra, như vậy Mặc Thiên Thần trước mắt này...

“Độc Tôn Y Hoàng...”

“Kêu ta Thiên Thần y sư.”

Mặc Thiên Thần vừa nói xong, Diêm Vương và Diêm Sát hai người thần sắc nhất thời thoải mái.

Không cần nghĩ nhiều, Mặc Thiên Thần trước mặt tất nhiên là thật, xưng hô này chính là xưng hô đêm đó bọn họ đối với Mặc Thiên Thần xưng hô, chưa từng truyền ra.

” Mặc Thiên Thần thật ở đây, vậy Mặc Thiên Thần trên Đệ Cửu Phong sắp cùng con trai phong chủ Tuyết Thần Phong đính hôn là ai? Thủ đoạn thế nhưng ngay cả phong chủ Đệ Cửu Phong và người đứng đầu cửu phong cũng nhìn không ra thật giả, hiện nay lại có một đám hào môn cùng cao thủ đều tiến vào cửu phong, tình huống này... Âm mưu, tuyệt đối có âm mưu lớn.”

Thoải mái chỉ trong nháy mắt, người đứng đầu Diêm Vương Điện không phải người thương, vừa xác định người trước mặt là Mặc Thiên Thần, lập tức đã biết việc rất nghiêm trọng, Diêm Sát hai mắt cấp tốc chuyển động.

“Chính là ý này.” Mặc Thiên Thần gật đầu: “Cho nên, ta không có lập tức lên núi mà là trước tìm các người, ta cần các người hỗ trợ.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 84: Dám Giả Mạo Ta 4

Giả mạo thân phận của nàng cùng đại sư huynh đính hôn, càng mời hào môn Nhân Tộc, lúc này, người có tiếng trong Nhân Tộc cơ hồ đều tụ tập đầy đủ ở cửu phong, sự việc này nếu chỉ đơn giản là muốn mạo danh nàng để đính hôn, có khả năng sao?

Tuyệt đối không có khả năng.

Cho nên, nàng một đường chạy như điên quay về, chỉ biết việc này tuyệt đối không thể mạo muội mà hành động, rút dây động rừng vạn vạn không thể, muốn động, nàng phải nhổ cỏ tận gốc mới là thượng sách.

Dám giả mạo nàng làm loạn cửu phong cùng Nhân Tộc, xem Mặc Thiên Thần nàng đã chết à.

“Người nói, muốn chúng ta làm gì?” Diêm Vương cũng rõ ràng, lập tức trực tiếp mở miệng nói.

Mặc Thiên Thần lúc này cũng không có thời gian nhiều lời, lập tức trầm giọng nói: “Ta cần sát thủ hiện tại Diêm Vương Điện, toàn bộ theo ta âm thầm tiến đến cửu phong, về phần những người khác, trong hai canh giờ, ta muốn các người tra ra cho ta trong khoảng thời gian này có nhân vật nào khác thường tiến vào cửu phong.”

“Hai canh giờ khi giờ Thìn qua, chúng ta toàn lực ứng phó.” Diêm Vương giải quyết dứt khoát.

“Tốt, sự thành tiền thù lao cho các người vừa lòng.” Mặc Thiên Thần nói cũng không nhiều.

“Được, chúng ta lập tức động thủ...”

Sắc trời đầy lù bóng tối, chân trời thâm lam chậm rãi nhạt nhạt lên, biến thành u lam, trời, bắt đầu sáng.

Lễ đính hôn của Mặc Thiên Thần, sắp bắt đầu.

Mà lúc này, một chỗ khác ngoài Lục Ngu thành, trong biệt viện hoàng tộc ở ngoại ô.

Thái tử Huyền Thiên Hạo một đêm không ngủ, lúc này mặt trầm như băng, trong tay bầu rượu đã trống không, mà phía sau của hắn đều là bầu rượu lung tung ngã đầy đất.

“Mặc Thiên Thần, Mặc Thiên Thần...” Huyền Thiên Hạo xem bầu rượu trong tay, đột nhiên hung hăng ném xuống mặt đất.

Mặc Thiên Thần là hắn nhìn trúng trước, là hắn thích, vì sao, vì sao đột nhiên sắp đính hôn, sắp đính hôn với tên Tuyệt Thần Phong kia?

Tên Tuyệt Thần Phong có chỗ nào tốt hơn hắn? Có chỗ nào xuất chúng hơn hắn?

Luận địa vị, luận nhân tài, luận uy vọng, Huyền Thiên Hạo có điểm nào không bằng hắn?

Rõ ràng nói còn nhỏ sẽ không đính hôn, thế nào một lần đi liền lập tức đính hôn, còn muốn phô trương mở tiệc chiêu đãi người trong thiên hạ như thế, Mặc Thiên Thần thật sự là không có đem hắn để ở trong lòng một chút nào sao, chỉ một chút cũng không có sao.

Không, không được, hắn không thể để Mặc Thiên Thần đính hôn với người khác, hắn không muốn Mặc Thiên Thần về sau thuộc về người khác, dù phụ hoàng không cho hắn nhưng tay đại lễ đính hôn lần này, hắn cũng không chế không nổi.

Mặc Thiên Thần là hắn thích trước, là hắn.

“Mặc Thiên Thần, Mặc Thiên Thần, ta...”

“Kêu la cái gì.” Khí huyết cuộn cuộn trong tiếng rống giận, một tiếng quát lạnh đột nhiên vang lên, áp chế không cam lòng rống giận như thú bị nhốt.

“Sư muội?” Huyền Thiên Hạo nhìn Mặc Thiên Thần đột nhiên từ trong cửa sổ nhào vào, ngăn người.

Này không phải hắn uống nhiều, hoa mắt?

Hắn thấy thế nào thấy Mặc Thiên Thần đến trước mặt hắn?

“Huyền Thiên Hạo, ta cần người hỗ trợ, người giúp hay không giúp?” Đi thẳng vào vấn đề, Mặc Thiên Thần trực tiếp liền cùng Huyền Thiên Hạo nói rõ.

“A, giúp, chuyện gì? Người thế nào xuất hiện ở đây...”

Nắng chiếu rực rỡ, ánh mặt trời màu vàng từ phía chân trời lộ ra, mê say một vùng đất.

Mây trắng ở trên trời bay bay, đàn chim bay qua, muôn hồng nghìn tía khắp nơi.

Trên núi cửu phong, lúc này một mảnh tơ hồng nổi lên, vô cùng náo nhiệt.

Mặc Thiên Thần cùng Tuyệt Thần Phong đính hôn, bắt đầu.

“Ha ha, mời vào trong, mời vào trong.”

“Lão Lý, hôm nay mới đến...”

“Đến đến, bên này bên này...”

“Phong lão, người hôm nay tới chậm a, ha ha...”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Dám Giả Mạo Ta 5

Đệ Nhất Điện cửu phong, Tọa Vong thần điện, lúc này dưới trăm bậc cầu thang liên tiếp, Đệ Nhị Phong, Đệ Tam Phong, Đệ Tứ phong, ba vị phong chủ đều chia làm hai bên, cười nghênh mọi người.

“Cửu phong chủ, hôm nay đại hỉ a.”

“Ôi, nhìn các người đáng vẻ vui mừng, chúc mừng, chúc mừng a...”

“Ôi, khúc xương già của ta cũng tới rồi, hoan nghênh a...”

Tiếng huyền não cao thấp nối tiếp nối lên, lai khách tuy rằng đều là người tôn quý cường đại, nhưng nơi này là cửu phong, ai có thể ở cửu phong lên mặt, bởi vậy, không có cao điệu gì xuất chúng, đều là tươi cười đầy mặt vô cùng tự nhiên tự mình hàn huyền đẳng môn.

Trên cửu phong, một mảnh hòa khí.

Khoác lụa hồng treo xanh biếc, kim bích huy hoàng.

Trên cửu phong lúc này nơi nơi đều là màu đỏ vui mừng tung bay, kia đèn lồng màu đỏ, tơ hồng, hoa hồng, thậm chí cả linh thảo cơ hồ đều bị nhuộm đậm thành màu đỏ, thật sự là vui mừng vô cùng.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, đã giữa trưa, tân khách tụ tập đầy đủ, dưới núi cửu phong đã không có người đi lên, tất cả mọi người tập trung trên Đệ Nhất Phong.

Trước quảng trường Tọa Vong thần điện to như vậy, đã không còn chỗ trống.

“Oanh.” Mọi người đang tùy ý nói chuyện, một tiếng chuông thanh thúy nhẹ nhàng vang lên.

“Ha ha, các vị biệt lai vô dạng a.” Liền trong tiếng chuông vang lên, một đạo âm thanh trung khí mười phần từ trong Tọa Vong thần phát ra, theo gió mà bay, âm thanh rõ ràng không nhiều lắm, lại khiến mọi người ở Đệ Nhất Phong, cùng một thời gian nghe rành mạch.

“Bá” lập tức, tất cả người đang nói chuyện phiếm, cùng một thời gian nhất tề đứng lên, hướng Tọa Vong thần điện nhìn lại.

Chỉ thấy cùng với âm thanh kia vang lên, hai bóng người từ Tọa Vong thần điện đi ra, một người một thân lạnh như băng tràn đầy vui sướng, chính là phong chủ Đệ Cửu Phong Lãnh Trầm Hình.

Một người khác nhìn qua đang lúc tráng niên, đáng vẻ nhất phái tú sĩ, thật là thanh lịch cùng tràn ngập khí chất thư sinh, liếc mắt nhìn lại cơ hồ như một Trạng nguyên lang.

Nhưng Trạng nguyên lang vừa ra tới, trên đỉnh núi mọi người trong nháy mắt cung kính vài phần, hướng tới thư sinh đồng thời hành lễ hô: “Phong chủ cửu phong, biệt lai vô dạng.”

“Ha ha, mời ngồi, mời ngồi, hôm nay ta cũng không phải là nhân vật chính, mọi người không cần câu nệ.” Thư sinh hai tay huy án, hướng tới mọi người cười ha ha nói.

Mọi người nghe vậy nhất thời bật cười, giữa sân không khí vừa rồi thư sinh xuất hiện nghiêm túc, lập tức biến mất đi.

Phong chủ Cửu Phong cùng Nhân Hoàng trong Nhân Tộc được xem là hai đại cao thủ đứng đầu.

Đứng ở trước Tọa Vong thần điện, phong chủ giương mắt nhìn thoáng qua sắc trời, sau đó đột nhiên quay đầu cười nhìn đường lên núi nói: “Nhân Hoàng bệ hạ, ngài đã tới chậm.”

“Canh giờ vừa lúc, cũng không tính trễ.” Một giọng nói từ đường lên núi truyền đến, hùng hậu mà tràn ngập uy nghiêm

Nhân Hoàng, chậm rãi lộ ra.

“Bệ hạ.” Lập tức, mọi người vừa mới ngồi xuống, đều nhất tề đứng lên một lần nữa hướng Nhân Hoàng bệ hạ khom hành lễ.

Địa vị xưng hùng như phong chủ cửu phong vũ lực cùng trác tuyệt, Nhân Hoàng chính là tuyệt đối xưng bá, đây là hai đại vương giả có tinh thần cùng thực quyền cao nhất.

Không thấy Nhân Hoàng đi thế nào, mọi người chỉ nhìn thấy Nhân Hoàng chậm rãi đi tới, cũng không quá vài bước đã kéo dài qua toàn bộ quảng trường, đứng ở bên cạnh phong chủ.

Hai người tuyệt thế cường giả đứng chung một chỗ, đây chính là khó gặp, nhất thời phía dưới tân khách đều bị kích động.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Dám Giả Mạo Ta 6

Phong chủ cửu phong thấy vậy cười nhìn mọi người, ho khan một tiếng xong, chậm rãi nói: “Hôm nay ta cửu phong có việc mừng, mọi người cho cửu phong chúng ta mặt mũi ngàn dặm xa xôi đến cổ động, ở trong này, ta Tuyết Lễ Pháp cùng Lãnh Trầm Hình hướng mọi người nói lời cảm tạ.”

“Phải, cần phải vậy...”

“Phong chủ thiết là khiêm tốn...”

Lập tức, cao thấp nối tiếp tiếng lễ nhượng vang lên.

Tuyết Lễ Pháp mỉm cười chờ tiếng khiêm nhượng lặng im đi xuống sau, mới nói tiếp: “Lời dư thừa hiện tại ta sẽ không nói nhiều, tiểu tử của ta cùng Thần Nhi đính hôn, có thể được bệ hạ đích thân tới cùng các vị cổ động, là phúc khí bọn nó, hiện nay ta sẽ đem lời giao cho người chủ hôn hôm nay của chúng ta là Lãnh Trầm Hình, sau đó chúng ta không say không về. Hiện tại ta không quấy rầy canh giờ tốt của bọn họ, nếu qua giờ tốt, lỡ giờ lành, bọn họ sẽ kiếm ta làm âm ỉ, ha ha.”

Buổi nói chuyện hạ xuống, phía dưới mọi người đều nở nụ cười.

Phong chủ Cửu Phong, vẫn không kiêu ngạo như thế, phi thường thân thiết.

Lập tức, Lãnh Trầm Hình tiếp nhận đề tài, nhìn sắc trời lập tức cao giọng nói: “Lễ đính hôn bắt đầu, người mới vào bàn.”

Âm thanh tràn đầy vui mừng xuyên thấu tận trời, nổ rộ trên Đệ Nhất Phong.

Đẹp sau điện, Mặc Thiên Thần một thân váy dài phần hồng váy dài sau khi trang điểm xinh đẹp được Thủy Thủy nâng xuống, xinh đẹp hướng Tọa Vong thần điện đi đến.

Gió núi vù vù thổi qua, tiếng cây cối rung động.

Dưới màn trời xanh lam, bóng tối và ánh sáng cùng tồn tại.

Giờ phút này, trên Đệ Nhất Phong vô cùng náo nhiệt, mà chân núi lại vắng vẻ không người.

“Mau.” Liền trong vắng vẻ không người, đột nhiên mấy chục đạo thân ảnh nhanh như điện mà đến, hướng tới Đệ Nhất Phong chạy như điên mà lên.

Chạy nhanh chạy chậm, rốt cục đến. Mặc Thiên Thần lau mồ hôi một cái, ngẩng đầu nhìn thoáng qua Đệ Nhất Phong.

“Chậm đã.” Liếc mắt đảo qua Đệ Nhất Phong, Mặc Thiên Thần đột nhiên sắc mặt rùng mình, nhanh chóng rống các sát thủ Diêm Vương Điện cùng Huyền Thiên Hạo.

Đệ Nhất Phong này không thích hợp, khắp núi đều có vấn đề.

“Thế nào?” Huyền Thiên Hạo lúc này thần sắc vô cùng nghiêm túc.

Mặc Thiên Thần không đáp lời chỉ tiến lên vài bước xoay người nằm lên bùn đất, trong bùn đất màu vàng mang theo điểm hồng chính là đặc trưng Cửu Phong, bất quá lúc này cảm giác đất khác thường.

“Thỏ lâm hoa, người đến xem.” Mặc Thiên Thần âm thầm cùng linh thảo tứ cấp trong linh tuyến không gian đối thoại.

Nhất thời, một gốc cây nho nhỏ vàng từ trong tay Mặc Thiên Thần xông ra, thỏ lâm hoa vòng quanh đất kia ngirì ngirì, lập tức ngao ngao kêu lên: “Thần Thần, chạy mau, chạy mau, này rất nguy hiểm, này cư nhiên là...”

Gió núi vù vù thổi qua, rõ ràng có tiếng.

Đầy mặt lãnh giết như tuyết, Mặc Thiên Thần nghe thỏ lâm hoa nói cả người đều bắn ra một cỗ sát khí tuyệt đối, thật ác độc gì đó, thù đoạn thật tàn nhẫn.

Giời giời, dám đối với Cửu Phong nàng như thế, cũng đừng trách nàng đuổi tận giết tuyệt.

“Theo kế hoạch làm việc.” Trong gió núi, năm chữ lạnh như băng theo gió lan tràn toàn bộ chân núi.

Rõ ràng sắc trời ảm áp như xuân, lúc này nháy mắt âm hàn như đông.

Sóng gió nổi, chân núi vắng không.

Mà lúc này trên núi Cửu Phong, lại một mảnh vui sướng.

Một thân phần hồng Mặc Thiên Thần ngượng ngùng đứng ở bên cạnh Lãnh Trầm Hình, mi mắt dung sắc kia tuy rằng không có bất kỳ động tác gì, cũng khiến người ta có cảm giá vui sướng cùng thẹn thùng không phải là diễn kịch.

Lãnh Trầm Hình nhìn bộ dáng đệ tử yêu mến như thế, không khỏi càng vui mừng nở nụ cười, xem ra đệ tử này của nàng là thật sự thích Tuyết Thần Phong.

“Rầm rầm oanh.” Ba tiếng pháo mừng đột nhiên vang trên đỉnh núi.

Mặc Thiên Thần cùng Tuyết Thần Phong dưới sự dẫn dắt của Thủy Thủy và đồng môn sư đệ, sóng vai đứng ở trước mặt ba người Lãnh Trầm Hình, phong chủ, Nhân Hoàng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 87: Ta Diệt Người 1

Về mặt nghiêm nghị, Lãnh Trầm Hình nhìn hai người vui sướng, cao giọng nói: “Tuyết Thần Phong, người có bằng lòng cùng Mặc Thiên Thần đính hôn hay không? Chờ sau khi nàng trưởng thành sẽ kết làm vợ chồng, trân trọng nàng, tôn trọng nàng, cả đời không rời không bỏ?”

Kế thừa hình dáng thư sinh của phong chủ, Tuyết Thần Phong lúc này hơi đỏ mặt tươi cười cao giọng nói: “Ta nguyện ý.”

Ào ào xôn xao, phía dưới lập tức một trận cười thiện ý cùng tiếng vỗ tay vang lên.

Khẽ gật đầu, Lãnh Trầm Hình xoay mặt nhìn Mặc Thiên Thần, mỉm cười nói: “Mặc Thiên Thần, con có bằng lòng cùng Tuyết Thần Phong đính hôn không? Chờ sau khi con trưởng thành sẽ cử hành nghi thức đại hôn, từ đây cả đời tôn trọng kính yêu hẳn, một đời một thể một đôi?”

Lời nói ôn nhu mà tràn ngập thần thánh trên cửu phong tung bay, tất cả mọi người đem ánh mắt tập trung vào người Mặc Thiên Thần một mực cúi đầu xấu hổ.

Chỉ chờ tiếng nói nàng vừa dứt, nghi thức đính hôn liền thành.

Gió mát nổi lên, khắp núi đều là không khí vui mừng.

Mặc Thiên Thần thẹn thùng vô hạn phần hồng, trong cái nhìn chăm chú của ngàn vạn người, khẽ gật đầu: “Ta nguyện ý.”

“Ha ha...”

“Kết thúc buổi lễ, kết thúc buổi lễ...”

“Hai tiểu hài tử này có phúc khí a...”

“Là một đôi bích nhân...”

Cùng với Mặc Thiên Thần tiếng nói vừa ngừng, trên đỉnh núi phần đông tân khách lập tức cười lên ha ha, đều đưa lên bọn họ lời chúc phúc.

Trong lúc nhất thời, trên núi các loại cười đùa nổi lên.

“Ha ha, người chủ hôn, người còn không tuyên bố buổi lễ hoàn thành?” Đứng ở đài cao phong chủ lúc này nở nụ cười, vô cùng vui thích nở nụ cười.

“Chúc mừng.” Đứng ở bên người phong chủ Nhân Hoàng thấy vậy trên mặt cũng dào dạt mỉm cười, tuy rằng Mặc Thiên Thần thành con dâu người khác, nhưng là trên mặt mũi vẫn phải vui vẻ.

Lãnh Trầm Hình lúc này cũng đầy mặt vui mừng, nhìn đệ tử phía dưới ngượng ngùng cười to nói: “Được, ta tuyên bố, buổi lễ đính hôn hoàn...”

“Chậm đã.” Tiếng cao giọng tuyên bố che lấp phía dưới cao thấp nối tiếp tiếng chúc mừng, đang muốn giải quyết dứt khoát, một giọng nói so với Lãnh Trầm Hình càng lạnh hơn, đột nhiên phá trời không mà đến, như một tiếng sấm nổ vang nơi đây.

“?” Phong chủ ý cười đầy mặt cùng Nhân Hoàng phản ứng mau nhất, bá một cái liền hướng chỗ âm thanh nhìn lại, trên núi cư nhiên có người đi lên, mà bọn họ hoàn toàn không có phát hiện? Điều này sao có thể? Còn có, hôm nay thể nhưng có người dám quấy rối nghi thức đính hôn của bọn họ?

Gió loạn cuốn ra, trên núi một bóng người như bay mà đến.

“Người nguyện ý, nhưng ta không đồng ý.” Lời nói lạnh như băng cùng với bóng người xuất hiện, vang vọng tứ phương.

Thanh sam quần trắng, khuôn mặt lệ nhan.

Dáng người kia, dung mạo kia, hơi thở kia...

Trên núi khí thế rào rạt mọi người nhìn về phía người đến quấy rối, vừa thấy rõ diện mạo người tới, lập tức nhất tề chột ngẩn ra.

Này... Này...

Lại một cái Mặc Thiên Thần?

Hai mặt nhìn nhau, trên ngọn núi tân khách nhất thời ngơ ngác nhìn ta, ta xem người một cái, quay đầu hướng Mặc Thiên Thần phẫn hồng ở bên trái Lãnh Trầm Hình, tại quay đầu nhìn xem bên phải Mặc Thiên Thần một thân thanh đạm, cái này... Cái kia...

“Người...” Phong chủ kinh ngạc, lần đầu tiên lộ ra vẻ kinh ngạc.

Đây là có chuyện gì? Hai Mặc Thiên Thần? Hơn nữa cư nhiên hơi thở cùng dung mạo hoàn toàn giống nhau như đúc, thậm chí cả cảm giác đều giống nhau, phải biết rằng với tu vi của hắn, cảm giác đôi khi so với ánh mắt còn dùng tốt hơn, nhưng hai người kia...

Phong chủ quay đầu nhìn về phía Lãnh Trầm Hình, đệ tử nàng nàng có thể phán đoán thiệt giả đi?

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 88: Ta Diệt Người 2

Bất quá thấy Lãnh Trầm Hình mặt khiếp sợ, rõ ràng so với hắn còn kinh ngạc hơn, phong chủ chỉ biết không trông cậy vào Lãnh Trầm Hình được.

Ai ya, đây là có chuyện gì? Nhân Hoàng ở một bên cũng ngẩn ra, tuy rằng hắn không thích buổi đính hôn này, nhưng người tới quấy rối, này...

Trong lúc nhất thời, trên ngọn núi tất cả mọi người ngẩn ra.

“Thế nào có hai sư tỷ?” Nửa ngày sau Thủy Thủy tròn tròn mắt, đánh vỡ trầm tĩnh quý dị trên núi, tròn mắt há hốc mồm nhìn hai cái Mặc Thiên Thần.

Cùng với nàng đánh vỡ yên tĩnh, trên núi nháy mắt tựa như ong vỡ tổ, tất cả mọi người bắt đầu thì thầm lên.

Điều này là sao , thế nào hai người giống nhau như đúc ?

“Hai người? Ngươi cho tới bây giờ đều chỉ có một sư tỷ, sao có hai người.” Mặc Thiên Thần tầm mắt chặt chẽ tập trung vào Mặc Thiên Thần một thân hồng nhạt, đầy người đều là sát khí, từng bước một tới gần.

“Sư phụ, thế nhưng có người giả mạo ta? Sư phụ, sư phụ cần phải ra mặt cho ta.” Một thân phần hồng Mặc Thiên Thần thấy Mặc Thiên Thần xuất hiện trong nháy mắt, đồng tử mạnh mẽ co rút lại, giống như hoàn toàn thật không nghĩ đến Mặc Thiên Thần cư nhiên còn có thể xuất hiện ở trước mặt nàng, bất quá khiếp sợ thì khiếp sợ, phản ứng lại vô cùng mau xoay người liền hướng Lãnh Trầm Hình kêu lên.

“Ngươi câm miệng cho ta, sư phó của ta mà ngươi cũng dám kêu loạn.” Mặc Thiên Thần sắc mặt trầm xuống, nhìn tên phần hồng hàng giả lời kéo tay Lãnh Trầm Hình, nhất thời cả giận nói: “Lão Lãnh, cả đệ tử ngươi mà ngươi đều phân biệt không được , ngươi còn có tư cách gì làm sư phụ ta.”

Này không lớn không nhỏ vừa nói xong, Lãnh Trầm Hình mạnh mẽ gạt mình, nhường mày nhìn về phía Mặc Thiên Thần phần hồng

“Sư phụ, tên hàng giả đáng chết này lại dám kêu sư phụ như thế, sư phụ, đệ tử đi giết ả.” Mặc Thiên Thần phần hồng nghe vậy mày liễu nhất thời dưng thẳng.

Có người xưng hô với sư phụ như vậy sao? Phải biết rằng Nhân Tộc đối với sư phụ phi thường tôn kính.

“Sư tỷ, ngươi là sư tỷ.” Mà phần hồng hàng giả vừa nói ra ra, Thủy Thủy liền mạnh mẽ há to miệng nhìn Mặc Thiên Thần thật.

Bốn phía phần đông tân khách thấy vậy đều bị kinh ngạc nhìn qua, đây là thế nào nhận định đâu là thật? Đâu là giả ?

Lại không biết xưng hô lão Lãnh này, là thời điểm Mặc Thiên Thần năm tuổi, có một lần tức giận đùa giỡn tính khí kêu Lãnh Trầm Hình , sau này chỉ cần Mặc Thiên Thần thật nổi giận, sẽ kêu như vậy.

Này chỉ có Lãnh Trầm Hình cùng Thủy Thủy biết, hôm nay vừa kêu như vậy, lập tức liền...

“Sư phụ.” Mặc Thiên Thần phần hồng thấy vậy, trong mắt âm lãnh chợt lóe, thân thủ liền muốn kéo tay Lãnh Trầm Hình.

“Ngươi đứng lại đó cho ta.” Lãnh Trầm Hình rất nhanh lui về phía sau một bước, trong ánh mắt lúc này tràn đầy sắc lạnh nhìn Mặc Thiên Thần phần hồng, trong mắt đã tràn ngập phòng bị.

“Sư phụ, ngài...”

“Hàng giả, ở địa bàn của ta dám giả mạo ta, ngươi nghĩ người trên cửu phong ta đều là bài trí? Ta tùy tiện nói mấy câu, thiết giả liền lộ ra, muốn giả mạo ta, ngươi quay về bụng mẹ ngươi đào tạo lại đi.” Mặc Thiên Thần hôm nay là thật sự nổi giận, nhìn người cùng nàng giống nhau như đúc, cả hơi thở công lực đều bắt chước một tí không sai.

Nghĩ nàng Mặc Thiên Thần ở cửu phong sinh hoạt mười mấy năm, này đó từng chút từng chút ngươi một tên hàng giả có thể giả mạo , tùy tiện lấy chút chuyện nhỏ mà nói, ngươi tên hàng giả này đều không biết.

“Ngươi...”

“Ngươi cái gì ngươi, dám giả mạo ta, ngươi là chính mình muốn chết, hôm nay ngay trước nhiều người như vậy, ta xem ngươi rốt cuộc là ai.” Mặc Thiên Thần khí thế rào rạt liền hướng Mặc Thiên Thần phần hồng ép tới.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Ta Diệt Ngươi 3

Chia vào gương mặt ở trước mặt nàng lắc lư, đánh chết.

Một mảnh tĩnh lặng, bốn phía tân khách lúc đều yên tĩnh không tiếng động, tất cả mọi người bất động thanh sắc nhìn một màn này, Mặc Thiên Thần thiết giả đánh nhau, thật sự là ngạc nhiên.

Hơi thở lạnh thấu xương, tràn đầy tức giận tận trời, Mặc Thiên Thần quanh thân lưu chuyển sát khí cơ hồ khiến người hít thở không thông.

Nhân Hoàng và phong chủ một mực đứng ở cao quan sát không có lên tiếng, lúc này liếc nhau một cái, đây là Mặc Thiên Thần thật? Thế nào hơi thở cùng nội kinh cường hãn như thế, gần như không thấp hơn bọn họ , này...

“Đứng lại cho ta, người dám tiến lên phía trước một bước, ta sẽ giết hân.” Nhân Hoàng cùng phong chủ đối mặt bất quá trong nháy mắt, Mặc Thiên Thần phản hồng đột nhiên động .

Nhưng thấy đầu ngón tay Mặc Thiên Thần phản hồng một tầng hắc quang tập trung bên cạnh Tuyết Thần Phong đứng gần nhất, trên người Tuyết Thần Phong lúc này thật giống như bao phủ một tầng sương màu đen, quý dị thật sâu, căn bản nhìn không thấy người ở bên trong.

Tình cảnh này, khiến mọi người vốn xem náo nhiệt nhất tề bá một cái đứng lên, cảm tình Mặc Thiên Thần bên trong cửu phong là hàng giả, tên hàng giả hiện tại đối với con trai phong chủ động thủ .

“Người dám” Thanh sắc nhàn nhạt, phong chủ nhìn Mặc Thiên Thần phản hồng, hơi hơi nhíu nhíu mày, nếu thật không nghĩ đến hân cư nhiên đã nhìn nhầm người, thần sắc cũng không kích động, giống như căn bản không sợ Tuyết Thần Phong bị nâng khống chế.

“Hừ, người xem ta có dám hay không, ta Hắc Ma Ảnh uy lực có bao lớn, ta tin tưởng phong chủ và Nhân Hoàng đều rõ ràng.” Phản hồng hàng giả lúc này xé đi áo khoác thẹn thùng, lộ ra mỉm cười dữ tợn.

“Hắc Ma Ảnh, thế nhưng là Hắc Ma Ảnh...”

“Trời ạ, là Hắc Ma Ảnh...”

“Lực lượng này không phải đã tiêu thất sao...”

Phía dưới quan khách nhất tề đứng lên, nghe thấy lời tên hàng giả nói, nhất thời giống như nước vào chảo lửa, nổ tung.

Hắc Ma Ảnh, tuyệt kỹ Thú Tộc, uy lực phi thường là một chuyện, trọng điểm là tuyệt kỹ Thú Tộc, Thú Tộc, Nhân Tộc trăm ngàn năm đối đầu, gặp mặt không phải người chết chính là ta mất mạng.

Nữ nhân này chẳng lẽ là gian tế Thú Tộc lẫn vào nơi này?

Gió núi sáng ngời, cả sảnh đường hơi thở vui mừng lập tức thay đổi.

Đứng ở một mảnh tĩnh mịch trước Tọa Vong thần điện, tên hàng giả nhìn Mặc Thiên Thần một thân băng lạnh, cũng không giả vờ, một tiếng cười lạnh nói: “Người cư nhiên không chết, thật sự là mệnh lớn.”

Lời này vừa nói ra, Mặc Thiên Thần lập tức liền minh bạch ngày ấy thất cấp cao thủ mặc danh kỳ diệu ám sát nàng, quả nhiên cùng người trước mặt là một người, lập tức tên kia bèn nhon cười lạnh nói: “Muốn giết ta, các người còn chưa có bản lĩnh đó.”

Hàng giả nhìn Mặc Thiên Thần cười lạnh, hung hăng trừng mắt nhìn Mặc Thiên Thần, đột nhiên vạn phần khoan khoái nở nụ cười: “Không có giết chết người, người hôm nay không phải một dạng đi tìm cái chết, không sai, có nhiều người như vậy đi cùng với người, so với một mình người đi xuống suối vàng náo nhiệt hơn.”

“Làm càn, tên gian tế Thú Tộc...”

“Lớn mật, mồm còn hôi sữa mà dám coi thường ta...”

“Giết, giết nàng...”

Lời tên kia vừa nói ra, quan khách vốn yên lặng mạnh mẽ nhất tề nổi giận.

Nhân Tộc, Thú Tộc, vốn là hai đại đối đầu.

Hôm nay, đối đầu tới cửa, còn dám khẩu xuất cuồng ngôn, thực làm bọn họ tức chết có phải hay không.

Lập tức, liền có tiếng vọng cao thủ nhảy ra, phía sau tiếp trước muốn hướng tên hàng giả động thủ.

Hàng giả lúc này đầy mặt đều là thắng lợi tươi cười: “Hôm nay, để cho các người biết bản lĩnh của Thú Tộc ta.”

Trong tươi cười, tên hàng giả căn bản không có động tác gì, nhưng trên Đệ Nhất Phong hơi thở thom ngát thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Ta Diệt Ngươi 4

“Vù vù...” Ngay trong hơi thở chợt biến hóa, bốn phía thực vật bỗng nhiên tựa như cuồng ma loạn vũ, từ mặt đất bay vút không trung, thật giống như một thiên la địa võng, từ bốn phương tám hướng nhào vào mọi người trên đỉnh núi.

Cỏ xanh xanh biếc, hoa đại thán nhiên, nhưng khí thế lại sâu thâm âm lãnh.

“Thiên ma hoa vũ.” Nhân Hoàng đứng ở trên Tọa Vong thần điện một mực không mở miệng, thấy vậy nhướng mày trầm giọng quát.

“Gi, đây là thiên ma hoa vũ...”

“Mau, mau, mau lui lại, đừng đi công kích bọn nó...”

“Không nên dừng, nhanh chóng lui lại, mau...”

Vừa nghe Nhân Hoàng nói ra trước mặt đây là cái gì xong, mọi người vốn giận tím mặt muốn động thủ, lập tức một mảnh hỗn loạn ào ào thu hồi công kích, lui về phía sau.

Thiên ma hoa vũ cùng tuyệt độc Nhân Tộc có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, chỉ cần một khi bị công kích đập nát, như vậy bọn nó sẽ ở bất cứ chỗ nào xâm nhập nhân thể, chí tử.

Trừ thất cấp cao thủ có thể mạnh mẽ áp chế độc ra ngoài, những người khác căn bản vô pháp không chế.

Bởi vậy, thứ này chạm vào không được, dù là chút ít cũng chạm vào không được.

Nhân Tộc phần đông cao thủ không dám đi chạm vào, hoa cỏ đại thành thiên la địa võng lại càng phát tươi tốt điên cuồng đuổi thân, cành cây khắp bầu trời, nhìn qua như bàn tay yêu ma.

Hoa cỏ sinh trưởng tốt, mọi người liên tiếp lui về phía sau.

“Ha ha, quả nhiên Nhân Tộc đều là đồ vô dụng, một cái thiên ma hoa vũ của ta có thể thu thập các ngươi, sớm biết dễ dàng như thế, cần gì hao phí tâm trí ta như vậy, ha ha.” Tên hàng giả thấy vậy nở nụ cười, căn rõ nở nụ cười.

Phong chủ và Nhân Hoàng nghe vậy sắc mặt đồng thời trầm xuống, nữ tử này thật kiêu ngạo, xem ra hôm nay bọn họ phải đích thân động thủ.

“Chê cười, một cỏ đại cũng dám ở trong này kêu gào, này xem là cái gì.” Nhưng không chờ bọn họ mở miệng, Mặc Thiên Thần một mực băng sương nói giận.

Mất lạnh nhìn nữ tử kia, Mặc Thiên Thần ở trong tầm mắt mọi người nhẹ nhàng vỗ tay một tiếng, dám ở trước mặt nàng dùng thảo mộc công kích, chính mình muốn chết.

Lập tức, chỉ thấy dưới chân Mặc Thiên Thần xuất hiện một gốc cây hoa Tu La lớn như thùng nước.

Tu La xài hết lưu ly, dưới ánh mặt trời tán mát ra ánh sáng lộng lẫy loá mắt, lúc này vừa xuất hiện, thấy gió liền dài, một thước, năm thước, mười thước...

Đóa hoa kiều diễm, tuyệt thế xinh đẹp.

“Tu La hoa, là ngàn năm Tu La hoa.” Kinh ngạc, mọi người biết hàng tất cả đều kinh ngạc, thập cấp linh thảo, đại lục chưa từng hiện thân quá thập cấp linh thảo.

“Cái gì, đáng chết.” Mà tên hàng giả thấy tắc sắc mặt nhất thời khó xem lên.

Hoa khai xán lạn, loá mắt mê hồn.

Càng xem càng lớn hoa Tu La trong khoảnh khắc giống như một tòa nắm vĩ đại che lấp mặt trời, dưới ánh mặt trời lộng lẫy, cánh hoa đột nhiên lóe ra ánh sáng ngũ quang thập sắc, trong hào quang vô số Tiểu Tu La Hoa như mầm móng phóng ra, hướng thiên la địa võng thiên ma hoa vũ xông đến.

Lập tức, trên núi mọi người, đều nhận thức cái gì là uy lực thập cấp linh thảo.

Bắn ra Tiểu Tu La Hoa, nhào vào thiên la địa võng, cành lá xanh biếc cường thế thật giống lợi kiếm sắc bén, trực tiếp xé rách thiên ma hoa vũ, đóa hoa thanh lệ như vô số miệng vĩ đại, trực tiếp cắn nuốt xé rách thiên ma hoa vũ.

Cường thế xé rách, trực tiếp ăn luôn.

Không có công kích dư thừa, không có phiền phức hoa chiêu, chỉ có một chiêu trực tiếp trí tử.

Như con kiến va chạm đại thụ, như châu châu đá xe, trong khoảnh khắc thiên ma hoa vũ giương nanh múa vuốt bị Tu La hoa trực tiếp ăn sạch sẽ, cả

chút cặn cũng không thừa lại.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Ta Diệt Ngươi 5

Hào quang lộng lẫy, ngũ sắc lưu ly lóng lánh.

Hoa Tu La to lớn cành lá quơ gạt, vô số Tiểu Tu La trở về bản thể, kia giống như nắm núi thật lớn, chậm rãi cúi đầu chống lại tên hàng giả kia, cánh hoa màu sắc mỹ lệ đột nhiên vuren một cánh, hướng tới hàng giả kia chỉ chỉ, sau đó hướng mặt đất chỉ.

Tư thế kia, là coi thường, cực độ coi thường.

Hàng giả thấy vậy sắc mặt xanh mét, nàng cư nhiên bị một cái linh thảo nhìn khinh bỉ, mẹ nó .

“Hay...”

“Hay lắm...”

“Mặc Thiên Thần, diệt gian tể thú tộc này...”

“Mẹ nó, cho ngươi kiêu ngạo...”

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người cảm thấy vạn phần trút giận, hoa Tu La này rất cho bọn họ mặt dài , rất khí chất , nên Mặc Thiên Thần liên quan cũng được coi trọng lên.

Trong một mảnh huyền ảo , chỉ có Nhân Hoàng hơi hơi ngưng mi, hoa Tu La này thế nào giống đóa hoa trong hoàng thất của hần quá a.

“Thật hay cho ngươi Mặc Thiên Thần, thật đúng là có bản lĩnh, bắt quá, ngươi cho rằng chỉ như vậy nhiều nhất phá hoa có thể xoay chuyển cục diện tất bại của các ngươi, quả thực là si tâm vọng tưởng.” Hàng giả nghiêng răng nghiêng lợi âm thanh lao thẳng tới Mặc Thiên Thần.

Hoa Tu La che trở Mặc Thiên Thần lập tức đổi màu xung xông lên, hừ lạnh một tiếng nói: “Đem chánh chủ phía sau ngươi lôi ra, chỉ bằng ngươi một thứ này nọ, còn chưa có tư cách ở trong này kêu gào.”

Tên này thật thiếu kiên nhẫn, sắc mặt biến sắc rất đáng chú ý, nàng nếu có thể nghĩ ra chủ ý một lưới bắt hết như vậy, tên nàng Mặc Thiên Thần viết ngược lại.

Hàng giả nghe Mặc Thiên Thần nói, sắc mặt gần như không thể nhìn, vừa tức vừa giận cơ hồ đỉnh đầu đều sắp bốc cháy lên, cơ hồ là điên cuồng hét lên nói: “Hay hay, ta cược xem ai là thứ này nọ.”

“Ngươi là thứ này nọ.” Đứng ở một bên Thủy Thủy đột nhiên chen vào nói.

“Ngươi mẹ nó mới là thứ này nọ.” Hàng giả rống giận.

Thủy Thủy nghe vậy nha một tiếng: “Nguyên lai ngươi không phải thứ này nọ a.”

“Ha ha...”

“Đúng, nàng thế nào xem như thứ này nọ chứ...”

“Thú Tộc vốn là không phải thứ này nọ, nói hay lắm...”

Trong khoảnh khắc, cao thấp nối tiếp tiếng cười quanh quẩn khắp cả núi, tên hàng giả này thật đúng là một tiểu ma cà bông a.

“Mẹ nó, các ngươi đều đi chết cho ta.” Hàng giả lúc này phản ứng kịp, từ xấu hổ chuyển thành giận dữ mặt đỏ lên hướng tới Mặc Thiên Thần điên cuồng hét ra tiếng, cùng lúc này, dưới chân mạnh mẽ giẫm một cái.

“...”

Không có động tĩnh gì, cái gì cũng không có.

Không có người xuất ra, không có thảo mộc công kích, không có độc khí công kích, gì cũng không có.

“Tên hàng giả này đầu óc hỏng rồi phải không?” Mọi người lập trận địa sẵn sàng đón quân địch, thấy căn bản không có công kích gì, không khỏi nhát tè cuống cười ra tiếng.

Nhân Hoàng và phong chủ cao cao đứng ở trước Tọa Vong thần điện liếc nhau một cái, bọn họ hai người là đại lão tộc, cư nhiên bị một tiểu ma cà bông người bình thường trêu đùa, mặt mũi hôm nay biết ném vào đâu.

“Bệ hạ, người... Không đúng...”

“Lừa?”

Phong chủ đang cười khở khở lắc đầu nói chuyện, đột nhiên biến sắc, mạnh mẽ quay đầu hướng dưới núi nhìn lại.

Đồng thời, Nhân Hoàng cũng nhíu chặt hai hàng chân mày lại, trầm giọng quát: “Không nên khinh thường.”

Không nên khinh thường, không nên khinh thường cái gì?

Mọi người cười hì hì còn chưa phản ứng kịp, gió núi vù vù thổi qua, hơi thở nóng bỏng dưới ngọn núi bay lên.

“Thế nào đột nhiên nóng như vậy?”

“Không tốt, dưới núi phát hỏa.”

“A, đây là có chuyện gì?”

“...”

Cháy, toàn bộ Đệ Nhất Phong, lúc này bốn phương tám hướng từ chân núi dấy lên hùng hực đại hỏa.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92: Ta Diệt Ngươi 6

Hỏa diễm xa xa nhìn qua có màu xanh lam, cùng với gió núi thổi lên, nhảy trăm trượng hướng trên đỉnh núi rất nhanh bức tới.

Lấy lửa thiêu núi? Tên này thế nhưng lấy lửa thiêu núi? Đây là làm như thế nào ?

Không đề mọi người trên đỉnh núi hơi hơi sững sốt nghĩ thông suốt, bỗng nhiên dưới chân mọi người cùng một thời gian toát ra lửa màu lam.

Hỏa diễm cuốn dựng lên, trong khoảnh khắc bao vây mọi người, bao gồm Nhân Hoàng và phong chủ.

“A... Đây là trò gì a...”

“Cứu mạng, cứu mạng...”

Hỏa diễm màu lam vừa nổi, lực lượng cực nóng cơ hồ nháy mắt muốn thiêu hủy tất cả mọi thứ bị nó bao vây, gần như không có thể che chắn.

“U Tuyên hỏa, là U Tuyên hỏa.” Quanh thân phong chủ văng ra một cỗ nội kinh, đem ánh lửa màu lam bức ra, sắc mặt âm trầm như nước nói.

Cư nhiên có người ở Đệ Nhất Phong bọn họ, dùng U Tuyên hỏa.

“Cái gì, là U Tuyên hỏa...”

“Phong chủ, cứu mạng...”

“Bệ hạ, cứu mạng a...”

Nghe được là U Tuyên hỏa, mọi người bị lửa bao vây nhát tè kinh hãi.

U Tuyền hỏa chính là lửa địa ngục, vạn thủy bất diệt, lực cấp cao thủ chỉ cần đụng vào sẽ bị trực tiếp đốt cháy thành tro, này... Này...

Trên cửu phong, nháy mắt đại loạn.

“Cứu người.” Nhân Hoàng và phong chủ sắc mặt âm lãnh như băng, nơi đây chỉ có hai người bọn họ là thất cấp cao thủ, sẽ không bị U Tuyền hỏa quấy nhiễu, bọn họ không động thủ, người nơi này chỉ có bị thiêu chết.

Lập tức, Nhân Hoàng và phong chủ bay nhanh xuống, hướng quả cầu lửa lẫn loạn nơi nơi trên đỉnh núi xông tới.

Chưởng phong lướt qua, U Tuyền hỏa bị đánh bật, lộ ra bên trong là tân khách trong nháy mắt đã bị bỏng.

Gió núi vù vù mà thổi, thể lửa càng ngày càng mãnh.

Chân núi hỏa diễm, lập tức hướng đỉnh núi cháy lan ra đồng cỏ.

“Hừ, cho các người biết bản tôn lợi hại, dám coi thường ta, hôm nay muốn toàn bộ cao thủ Nhân Tộc các người bị hủy hoại chỉ trong chớp lát.” Tên hàng giả lúc này nở nụ cười, thật kiêu ngạo thật kiêu ngạo nở nụ cười, một bên kiểm kẹp Tuyết Thần Phong bị Hắc Ma Ảnh vây khốn hướng núi sau lưng bước vào.

“Ta cho phép người đi sao?” Ngay khi tên kia muốn thừa dịp rời đi, âm thanh Mặc Thiên Thần đột nhiên ở phía sau hàng giả lạnh lạnh vang lên.

Tên hàng giả cả kinh mạnh mẽ xoay người: “Người...” Người vì sao không có bị U Tuyền hỏa đốt cháy?

“Dùng U Tuyền hỏa trộn vào trong đất bùn, số lượng thật lớn, thủ đoạn thật ngoan độc.” Mặc Thiên Thần lạnh lạnh nhìn tên hàng giả trước mặt, giờ tay liền hướng hàng giả chớp tới, một bên cả giận nói: “Vậy người cũng ném thử tư vị U Tuyền hỏa cho ta.”

Năm ngón tay thành trào, Mặc Thiên Thần một trào trực tiếp tập trung quanh mười sáu phương vị trên người tên hàng giả, không cho một chút đường lui, thể muốn bị hủy dưới tay nàng.

“A...” Tên hàng giả không nghĩ tới Mặc Thiên Thần mạnh như thế, nội kinh vừa bạo phát, nàng cơ hồ động cũng động không được, càng đừng nói đào tẩu, không khỏi lần đầu tiên kinh khủng hét rầm lên.

“Buông nàng.” Ngay trong nháy mắt tên hàng giả thét chói tai, một bóng đen đột nhiên từ bên cạnh tên hàng giả xông ra, một kiếm đâm tới Mặc Thiên Thần.

Thế tới rất mạnh, lực lượng rất cường, có thể so với Nhân Hoàng và phong chủ.

“Là người.” Không cần nhìn, Mặc Thiên Thần cũng cảm giác được, đây là thất cấp cao thủ ngày ấy đuổi giết nàng.

Mẹ nó, nàng còn đang lo không biết chỗ tìm, người này liền chính mình đưa đến cửa.

Nhất thời, nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Mặc Thiên Thần biến trào thành chưởng, một chưởng đánh tới hàng giả, đồng thời một cước đá ra, Hắc Ma Ảnh phong tỏa Tuyết Thần Phong phịch một tiếng giống như thủy tinh, bị Mặc Thiên Thần một cước đá bể, lộ ra Tuyết Thần Phong bên trong, sau đó phản thủ nhất kiếm, trống rỗng mà hiện huyết kiếm, thẳng tắp liền cùng thất cấp cao thủ giao đấu.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Là Ai Giả Mạo 1

Nói thì chậm, kì thực một loạt động tác chỉ trong khoảng khắc hành văn liền mạch lưu loát.

“Phanh.” Kiếm cùng kiếm va chạm vào nhau, Tuyết Thần Phong bị đá văng ra, tên hàng giả bị một chưởng của Mặc Thiên Thần văng ra rất xa, hướng ngọn cây tùng vĩ đại nhất trên núi ném tới.

“A...” Tên hàng giả kêu lên.

“Thiếu chủ.” Lập tức, trong đám người trên núi đột nhiên mấy chục đạo hỏa ảnh hướng nơi hàng giả rơi xuống xông đến.

Gian tế, ẩn tàng trong đám người.

Nhưng mà, bọn họ vừa ló ra, trong đám người lập tức lại đuổi sát theo sau ra mấy chục đạo nhân ảnh, hướng bọn họ đuổi giết đến.

Gió núi vù vù thổi, đỉnh núi rồi thành một núi.

“Kêu cái quái gì.” Mắt thấy tên hàng giả sắp nện trên cây, rơi vào trong tay một tên gian tế đến trước, một giọng lạnh buốt đột nhiên vang lên, một bàn tay theo lá cây mạnh mẽ vươn, bắt được hướng hấn đánh lên hàng giả.

Đồng thời, tay kia như quét tro bụi, phát tay áo đảo qua.

Lập tức, vài gian tế đuổi theo muốn hộ vệ tên hàng giả, giống như cây cỏ bị đánh trở về, rơi vào tay một đám người khác đuổi giết phía sau.

Tình thế đầu chuyển, bắt quá trong khoảng khắc.

Ngồi ở trên ngọn cây, Phong Sơ Cường một tay dẫn theo hàng giả, một bên trong miệng cắn cỏ xanh, mắt lạnh đảo qua thất cấp cao thủ phía dưới đang cùng Mặc Thiên Thần so chiêu.

Nàng làm sao mà biết hấn ở trong này ?

Cư nhiên còn đưa nữ nhân này cho hấn đập, thế nào, đây là tỏ vẻ tín nhiệm hấn?

“Phong Sơ Cường, xem kỹ người cho ta.” Mặc Thiên Thần cũng không quay đầu lại kêu lên.

Phong Sơ Cường nghe vậy hừ lạnh một tiếng, khó được hông phát giận, như xách gà con dẫn theo hàng giả chậm rì rì xuống cây.

Gió mạnh giúp thế lửa, đỉnh núi ào ào loạn.

Bên này Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cường bắt lấy tên hàng giả, bên kia Nhân Hoàng và phong chủ tình huống lại phi thường không ổn.

Phong chủ và Nhân Hoàng tuy rằng võ công tuyệt cao, cứu người tốc độ cũng rất nhanh, nhưng rốt cuộc bọn họ chỉ có hai người, mà U Tuyền hỏa vừa ra nháy mắt là có thể thiêu hủy lực cấp cao thủ.

Như vậy dùng cứu, căn bản là cứu không được bao nhiêu người.

Không được, không thể như vậy, nơi này nếu tùy tiện chết một người, đều đối với Nhân Tộc là một loại ảnh hưởng.

“Mặc Thiên Thần, biện pháp.” Nhân Hoàng biết Mặc Thiên Thần lợi hại, lập tức cũng không quay đầu lại cao giọng quát.

“Huyền Thiên Hạo đã tới.” Mặc Thiên Thần một kiếm hướng thất cấp cao thủ trước mặt chém tới, một bên cao giọng trả lời.

Nàng đã sớm bố trí phương pháp giải độc, chỉ chờ Huyền Thiên Hạo bên kia...

Gió, gió núi thanh lãnh mà qua.

Ngay trong bọn họ đối thoại, gió núi đột nhiên thanh lạnh xuống.

Thanh lãnh? Rõ ràng vừa rồi vẫn cực nóng vô cùng, hiện tại thanh lãnh?

Trời thay đổi mau, vô cùng mau.

Bất quá giây lát, gió vốn thanh mát đột nhiên xen lẫn một cổ hàn khí lạnh như băng liên tục nổi lên, nháy mắt từ chân núi gào thét tới, bắt đầu bao phủ toàn bộ Đệ Nhất Phong.

Gió núi băng hàn nặng trĩu, phảng phất xen lẫn hạt cát, liên miên mà đến.

Cùng với bọn nó bay tới, đầy khắp núi đồi nháy mắt sắp toàn bộ bị lửa cháy lan ra đồng cỏ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Là Ai Giả Mạo 2

Bỗng nhiên thật giống như lửa gặp nước, ào ào ảm đạm sau đó tiêu thất đi, lưu lại mặt đất trước mắt thê lương khô cằn.

“Cực hà băng tinh.” Xem hàng giả như rác rưởi ném ở bên chân, hai tay ôm ngực Phong Sơ Cuồng nhìn gió nặng trĩu, ngửi một chút hương vị trong không khí, hơi hơi giương mày.

Cực hà băng tinh đúng là khắc tinh U Tuyền hỏa, hóa ra Mặc Thiên Thần kêu Huyền Thiên Hạo đi tìm thứ này, Mặc Thiên Thần thật đúng là lợi hại, liếc mắt liền có thể nhìn ra không thích hợp.

Sờ sờ cằm, Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần đề nặng tên thất cấp cao thủ kia, trong mắt xoạt qua một tia ánh sáng, tiểu gian tế này xem ra thật là có chút lợi hại, còn có cái gì mà nàng không làm được ?

Cực hà băng tinh theo gió núi bay xuống, nháy mắt giống như nước chín tầng mây rơi xuống, dập tắt tất cả lửa thường.

Chân núi, trên đỉnh núi, thể lửa hùng hực lập tức bị đè lại.

“Vù vù...” Mọi người từ trong U Tuyền hỏa thoát vây khốn, lúc này nhẹ một chút, bị thiêu da tiêu thịt. Nặng một chút bị thiêu thay đổi toàn bộ, trong lúc nhất thời đều cơ hồ ngồi phịch ở trên ngọn núi.

Trong tiếng kêu đau khắp nơi, phong chủ và Nhân Hoàng xoay người bình tĩnh nhìn về phía Mặc Thiên Thần, chuyện xảy ra trên núi đều chạy không thoát tai mắt bọn họ.

Thất cấp cao thủ bay ra, Mặc Thiên Thần cư nhiên có thể ngăn chặn, hơn nữa còn áp chế đối phương đầu cũng nâng không dậy, này...

Còn có một thiếu niên đột nhiên xuất hiện, đây lại là từ chỗ nào đến? Cư nhiên như bắt thỏ bắt lấy hàng giả kia ném ở bên chân, đây rốt cuộc người nào?

Nhân Hoàng và phong chủ liếc nhau, không có để ý phía sau mọi người bị thương, ngược lại đem ánh mắt đều tập trung vào Mặc Thiên Thần.

Nhất kiếm đâm ra, huyết kiếm phát ra một cỗ huyết quang màu đỏ, bắn thẳng đến thất cấp cao thủ.

“Pằng.” Tiếng binh khí xuyên qua thịt, rất nhẹ, nhưng nghe vào trong tay bọn người Nhân Hoàng lại phi thường vang, đây là...

Máu thịt đâm đĩa, trên người thất cấp cao thủ lúc này đã bị Mặc Thiên Thần đâm mấy cái lỗ thủng, đang chật vật chạy trốn.

“Ngày đó ngươi đối phó ta thế nào, hôm nay ta sẽ trả lại, Mặc Thiên Thần ta không phải dễ bắt nạt như vậy.” Huyết kiếm sắc bén, Mặc Thiên Thần càng sắc bén, chiêu chiêu hướng nơi yếu hại tiếp đón.

Ngày đó, nàng bị thất cấp cao thủ đuổi giết đến đường cùng, hôm nay cũng để cho hắn ném thứ cái gì tên là ý mạnh hiếp yếu.

Kiểm pháp lưu chuyển, huyết kiếm đã hoàn toàn không có kiếm chiêu gì, Mặc Thiên Thần muốn chiêu gì thì là chiêu đó, muốn công kích đâu liền công kích đó, tâm làm gì nghĩ gì, công kích liền như thế.

“Đây là kiếm pháp gì?” Phong chủ xem không hiểu.

“Chưa thấy qua.” Nhân Hoàng nhú mày.

Đây là kiếm pháp gì, thế nào lợi hại như vậy.

“Oanh.” Thất cấp cao thủ hoàn toàn bị Mặc Thiên Thần đè nặng, cùng lúc hét lớn một tiếng, trên thân hắc quang chọt bắn ra, giống như ngàn vạn con rắn nhỏ hướng Mặc Thiên Thần phóng tới.

“Hừ.” Mặc Thiên Thần thấy vậy hừ lạnh một tiếng, trong tay huyết kiếm đột nhiên nhẹ nhàng run lên.

Lập tức, chỉ thấy huyết kiếm nháy mắt dường như biến thành sợi mì huyết sắc mềm mại, ở giữa không trung chia thành một đường, hai đường, ba đường... Vô số đường.

Đường đường thấy gió liền phồng lên, khoảng cách biến thành mười thước trăm mét, hướng kiếm quang màu đen của thất cấp cao thủ bao vây.

“Thân kiếm hóa không, này... Này...” Nhìn chiêu thức của Mặc Thiên Thần, Nhân Hoàng và phong chủ không hề không nổi bước lên một bước, cảnh giới, cảnh giới này...

Kiểm hóa ngàn ánh, nhìn đối phương công kích hoàn toàn xem như không có gì, trực tiếp phá vỡ kiếm trận thất cấp cao thủ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: Là Ai Giả Mạo 3

Hắc y cao thủ thấy vậy sắc mặt đại biến, nhất thời liên tục lui về phía sau.

Nhưng thế nào cũng không ra được huyết kiếm vây quanh.

“Sư phụ, người đi mau, ta là vương tử Thiên Hoa Thú Tộc, bọn họ không dám giết ta, nếu đụng đến một sợi lông của ta, đại quân Thú Tộc sẽ đập phá quốc cảnh Nhân Tộc một lần nữa, giết sạch bọn họ, người đi mau.” Nhưng vào lúc này, hàng giả bị Phong Sơ Cuồng một mực ném ở bên chân đột nhiên mở miệng kêu lên.

“Phốc.” Nàng một lời mới nói, người khác còn không chờ như thế nào, Phong Sơ Cuồng bên cạnh chính là một ngụm nước miếng phun ra.

Vương tử Thiên Hoa Thú Tộc...

Phong Sơ Cuồng quay đầu nhìn tên hàng giả này, khoe miệng rút gân, ánh mắt nháy mắt lãnh liệt như đao.

“Sư phụ, đi mau.” Hàng giả vừa kêu vừa hô một tiếng, đột nhiên từ sau lưng mở ra hai đoạn cánh, tuyết trắng trong suốt, trông rất đẹp mắt.

Thú Tộc, hoàn toàn hình tượng Thú Tộc.

“Giết nàng, giết nàng...” Nhìn hàng giả lộ ra cánh, mọi người bị thương lập tức nghiêng răng nghiêng lợi phần nộ rống lên.

Nhân Tộc Thú Tộc không thể cùng tồn tại, giết a.

Huống hồ, hôm nay tên Thú Tộc này còn hại bọn họ thâm như thế, giết, giết.

“Thú Tộc, bốn hoàng với người không đội trời chung.” Nhân Hoàng thấy vậy trên mặt sát khí đột nhiên nổi, hai mắt gắt gao mị lên.

“ThúTộc sao?” Nhân Hoàng nghiêng răng nghiêng lợi vừa ra miệng, đứng ở bên cạnh hàng giả Phong Sơ Cuồng đột nhiên cười lạnh một tiếng, giờ tay hướng đầu hàng giả chớp tới.

Năm ngón tay như trào, ngón tay Phong Sơ Cuồng chặt chẽ chế trụ đỉnh đầu hàng giả, trên tay một cổ kinh đạo đồ bùng nháy mắt bao phủ quanh thân hàng giả, hóa điểm loáng thoáng có màu vàng quanh thân hàng giả toát ra.

“A...” Một mực cản trở, hàng giả dù rơi vào tay trong tay Phong Sơ Cuồng cũng một mực rất có khí kinh, lúc này mạnh mẽ kêu đau ra tiếng: “A... A... Sư phụ... Cứu... Ta...”

“Ngũ vị chân hóa?” Phong chủ kinh ngạc .

Đây là dùng ngũ vị chân hóa thiêu tên hàng giả này sao?

Lấy lực lượng mạnh mẽ, trực tiếp phé bỏ tu vi người này, đem người đánh về nguyên hình, thủ đoạn này...

Trời, thiếu niên này có bao nhiêu mạnh a, phải biết rằng thất cấp cao thủ bình thường còn không vận dụng được ngũ vị chân hóa a, điều này sao lại xảy ra trên một người đến cùng Mặc Thiên Thần đều là quái thai.

“Thiếu chủ.” Hắc y cao thủ đang trốn tránh huyết kiếm bao vây, thấy vậy hoảng hốt thân hình mạnh mẽ bị kiềm hãm, cao thủ so chiêu một chút sơ ý chính là thắng thua.

Lập tức, huyết kiếm trọng trọng mà lên, giống như buộc chặt xác ướp, khoảng cách đem hắc y cao thủ cấp tầng tầng lớp lớp vây khốn, giống như gói bánh chưng trôi lại, hung hăng ném xuống đất.

“Sư... Phó... A...” Hắc y nhân bị Mặc Thiên Thần bắt, bên này tên hàng giả đồng thời phát ra kêu thảm thiết sắc nhọn, ngay sau đó một trận kim quang rung động, một tia mùi hoa đột nhiên từ dưới tay Phong Sơ Cuồng phát tán ra.

Trong ngũ vị chân hóa một gốc cây Phượng Hoàng màu đỏ xuất hiện ở trước mặt mọi người.

“Cây Phượng Hoàng?” Mặc Thiên Thần nhìn diện mạo hàng giả lộ ra dưới bàn tay Phong Sơ Cuồng, kinh ngạc trừng mắt nhìn, thứ này sao là cây phượng hoàng?

Trong địa giới Nhân Tộc không có cây phượng hoàng thần mộc như vậy a, này... cây phượng hoàng này biến hóa thành người... Này...

Hàng giả bị Phong Sơ Cuồng thiêu về chân thân, lần này đừng nói Mặc Thiên Thần khiếp sợ, trên đỉnh núi tất cả mọi người kinh ngạc trừng lớn mắt, đây là gì, đây là gì?

“Mộc Tộc hoàng tộc?” Trong khiếp sợ, Phong chủ đột nhiên nhũn mỳ nhìn Nhân Hoàng nói.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96: Là Ai Giả Mạo 4

Nhân Hoàng sắc mặt trầm xuống, nghe vậy gật đầu.

Lần này, mọi người nhất thời nhất tề sắc mặt cổ quái vô pháp dùng lời hình dung được.

Mọi người đều biết, ba phần thiên hạ Cửu Châu đại lục, Nhân Tộc tam châu, Thú Tộc tam châu, Mộc Tộc tam châu, tạo thành thế chân vạc.

Nếu nói Nhân Tộc và Thú Tộc là huyết hải thâm cừ một mất một còn, vậy Mộc Tộc lại không có thù hận lớn như vậy, chính là mảnh hồ bên sườn kia ngủ say.

Tam tộc cho tới bây giờ hoa địa nhi cư, có giới hạn, không lui tới với nhau, hôm nay hoàng tộc Mộc Tộc Phượng Hoàng này thế nào đột nhiên xuất hiện.

Nhân Hoàng và phong chủ liếc nhau, trong mắt đều đầy lên nghiêm túc.

Sự việc này, đã không phải đã thương địch thù hay không, mà là Mộc Tộc trăm phương ngàn kế bắt đầu muốn thôn tính Nhân Tộc, vu hãm Thú Tộc, cuối cùng ngồi ngư ông đắc lợi.

“Mộc Tộc hoàng tộc, tốt lắm.” Nhân Hoàng sắc mặt rét lạnh thân hình hơi hơi nhoáng một cái liền xuất hiện bên cạnh Phong Sơ Cuồng, giờ tay chộp tới Phượng Hoàng mộc.

“Các ngươi dám can đảm đả thương công chúa bọn ta, Mộc Tộc bọn ta dù gom hết tộc lực cũng sẽ không để yên cho Nhân Tộc bọn ngươi.” Thất cấp cao thủ bị Mặc Thiên Thần trời lại, nhìn Nhân Hoàng động thủ, không khỏi cổ toàn lực rống to ra tiếng.

“Mộc Tộc công chúa?” Mặc Thiên Thần nhìn Phượng Hoàng mộc, xem trái nhìn phải.

Tuy rằng Mộc Tộc nàng có nghe nói, nhưng cuối cùng đời trước, cũng chưa thấy qua người Mộc Tộc.

Nghe nói người Mộc Tộc đều là hoa cỏ cây cối biến ảo làm người, thực lực phi thường cường đại, cái này tận mắt nhìn thấy cùng nghe nói thật đúng là khác biệt, một đầu gỗ cư nhiên có thể thiên biến vạn hóa thành người.

“Mộc Tộc.” Đem Mộc Tộc công chúa kia ném cho Nhân Hoàng, Phong Sơ Cuồng mặc kệ bọn người Nhân Hoàng, đi tới đứng bên cạnh Mặc Thiên Thần, thấy Mặc Thiên Thần bình tĩnh nhìn công chúa kia, không khỏi lạnh lạnh nói: “Ngươi thật biết trời chọc.”

Cư nhiên người Mộc Tộc đều trời chọc đến, khó trách lần trước hạ bút tích lớn như vậy, phóng hỏa liên thiêu vài trăm dặm núi, muốn đem bọn họ diệt ở bên trong.

Mặc Thiên Thần nghe Phong Sơ Cuồng nói, quay đầu thật vô tội nhìn Phong Sơ Cuồng, này liên quan gì nàng, nàng chưa từng gặp người Mộc Tộc nha.

Bất quá, nàng không chiêu chọc bọn họ, bọn họ lại đến tính kế nàng, tốt lắm, tốt lắm...

“Hôm nay mọi người trước không nên khuếch đại, trước tiên ở cửu phong dưỡng thương, chuyện sau đó...” Gió núi vù vù thổi qua, giọng Nhân Hoàng tràn đầy nghiêm túc truyền khắp toàn bộ đỉnh núi.

Mộc Tộc tính kế Nhân Tộc và Thú Tộc, đây là đại sự, đại sự.

Trời quang sáng ngời, trời xanh mây trắng như trước.

Đệ Nhất Phong, mây trắng như trước, đôi lấy quý dị trầm tĩnh cùng nghiêm túc.

Trên núi một mảnh bận rộn, so với đại yến đình hôn còn bận rộn hơn, an trí người bệnh, phụ trách thương nghị, điều động đại quân, phòng hộ...

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Cửu Phong đều ở trong một mảnh nghiêm túc bận rộn.

Thời gian nhanh chóng mà qua, đảo mắt hoàng hôn.

Gió núi khẽ nhẹ nhàng thổi qua, ngọn núi xanh biếc sớm đã bị đốt thành một mảnh đất khô cằn, bên ngoài nhìn qua tối như mực đặc biệt dữ tợn. Cùng ngày đó càng đen hơn, hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

“Đại sư huynh.” Sau Tọa Vong thần điện, chúng đệ tử ở lại trước điện, Mặc Thiên Thần tìm được Tuyết Thần Phong đang bận rộn.

“Thật có lỗi.” Mặc Thiên Thần nhìn Tuyết Thần Phong, không lý do đột nhiên nhẹ nhàng tạ lỗi.

Tuyết Thần Phong thấy Mặc Thiên Thần vội vàng buông việc trong tay, quay lại cười nói: “Cũng không phải sư muội làm, muội không cần đến tạ lỗi, đại sư huynh điểm ấy độ lượng vẫn phải có, chính là đáng tiếc sư muội không hợp ý đại sư huynh, đại sư huynh thật thương tâm.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Là Ai Giả Mạo 5

Mặc Thiên Thần nghe vậy nở nụ cười: “Đại sư huynh phong thần tuấn lãng, còn sợ không có nữ tử thích sao, ta đây tuổi quá nhỏ không muốn lâm vào việc này, đại sư huynh không trách ta thì tốt.”

“Trách muội cái gì? Đại sư huynh muội là người nông cạn như vậy à?” Tuyết Thần Phong cười.

“Đương nhiên không phải.” Mặc Thiên Thần cũng cười.

Hai người liếc nhau, nhất thời đều phá lên cười.

Chuyện Mặc Thiên Thần và Tuyết Thần Phong đính hôn, trong tiếng cười của hai người cười đi qua.

Tuy rằng Mặc Thiên Thần đính hôn là giả, nhưng mọi người thiên hạ đều biết Mặc Thiên Thần và Tuyết Thần Phong đính hôn, trước khi thân phận Mộ Tộc hoàng tộc còn chưa có bại lộ ra, Mặc Thiên Thần chính là vị hôn thê của Tuyết Thần Phong, đây là người trong thiên hạ công nhận.

Mặc Thiên Thần sẽ không đâm lao phải theo lao, Tuyết Thần Phong cũng là người rộng lượng, bọn họ trong lúc đó đã nói ra, như vậy ngoại giới tính cái gì.

Bóng đêm bắt đầu mông lung, bầu trời tối như mực, ngọn núi cũng tối đen, hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

Cáo biệt Tuyết Thần Phong, Mặc Thiên Thần còn chưa đi vài bước, lông mày đột nhiên nhăn lại quay đầu nhìn về chỗ bóng tối phía sau: “Ai?”

Bóng đêm như mực, sơn ảnh tối đen, một bóng người từ trong bóng tối đi ra.

Huyền Thiên Hạo, lúc này vốn đến nên ở chân núi xử lý quân đội sự vụ.

Mặc Thiên Thần nhìn Huyền Thiên Hạo, sắc mặt chợt lạnh xuống, lạnh lạnh nhìn Huyền Thiên Hạo...

Huyền Thiên Hạo nhìn Mặc Thiên Thần, trên vẻ mặt mỗi một xẹt qua một tia thả lỏng, sâu sắc nhìn qua Mặc Thiên Thần, Huyền Thiên Hạo thấp giọng nói: “Hết thấy cẩn thận.”

Dứt lời, Huyền Thiên Hạo xoay người rất nhanh ẩn vào trong bóng đêm, phong trần một mỗi lần nữa đuổi xuống núi.

Gió đêm thổi lên, thanh thanh lãnh lãnh.

Liếc nhìn, một câu nói, a, a.

Mặc Thiên Thần nhìn bóng Huyền Thiên Hạo, nửa ngày đột nhiên cúi đầu nở nụ cười, là cười, lại nghe khiến lòng người lạnh ngắt.

Này có ý gì, quan tâm nàng?

Nếu chuyện này đặt ở trước kia, nàng không biết sẽ có bao nhiêu cảm động, thời điểm bận rộn như vậy còn chạy đến liếc nhìn nàng một cái, xác nhận nàng an toàn lại đi, nàng dự đoán sẽ hạnh phúc biết chừng nào.

Đáng tiếc, hiện tại nàng nghe chỉ cảm thấy đầy người chán ghét, lòng tràn đầy phẫn hận.

Người đầu nói yêu có bao sâu, hận có bao sâu, có lẽ nàng đòi trước quá yêu hân, cho nên lúc này đây sẽ có bấy nhiêu hận người này, hận đến nghe mấy lời ra về thâm tình đều ghê tởm, nhìn người này hận không thể giết giải hận.

“Hừ.” Cầm nắm tay, Mặc Thiên Thần lạnh lạnh ném hừ lạnh một tiếng, xoay người liền hướng Đệ Cửu Phong trở về.

Ghê tởm, dối trá ngoan độc.

Nàng không hiếm lạ.

Gió đêm mát mẻ, trên Đệ Cửu Phong không có hơi thở khô cằn như Đệ Nhất Phong, hương vị cỏ xanh vẫn kéo dài bốn phía, thấm vào ruột gan.

Phong chủ Đệ Cửu Phong Lãnh Trầm Hình không ở đây, chín phong chủ Cửu Phong lúc này đều ở trên Đệ Nhất Phong, cùng bọn người Nhân Hoàng trắng đêm thương nghị chuyện Mộc Tộc, Đệ Cửu Phong lúc này thanh thanh lãnh lãnh, trong ngoài an tĩnh.

“Người thế nào ở trong phòng ta?” Mặc Thiên Thần lười đi thương nghị, đẩy cửa ra giường mắt liền thấy Phong Sơ Cuồng ngủ ở trên giường nàng, người này thật đúng là ngủ tự nhiên a.

“Cả đêm đi gặp hai tình nhân, người giá thị trường cũng không tệ.” Phong Sơ Cuồng hai tay gối ở sau đầu, lúc này liếc mắt nhìn Mặc Thiên Thần đẩy cửa vào, lạnh lạnh nói.

Mặc Thiên Thần nhìn Phong Sơ Cuồng, cảm tình người này một mực theo dõi nàng: “Người theo dõi ta?”

“Tien đường.” Phong Sơ Cuồng đúng lý hợp tình.

Tien đường, theo mấy ngàn dặm tien đường đến nơi đây, này có phải là có bao nhiêu tien đường a, Mặc Thiên Thần hết chỗ nói rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Là Ai Giả Mạo 6

Nhu nhu mi tâm, Mặc Thiên Thần cũng không so đo với Phong Sơ Cuồng, bởi vì suy bụng ta ra bụng người nàng biết phải tin tưởng một người đột nhiên toát ra rất khó, nàng cho hân thời gian.

Giờ tay từ trên bàn nhắc ấm trà, đổ ra hai chén nước, một chén chính mình uống, một chén thật tự nhiên đưa cho Phong Sơ Cuồng.

Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần thật tự nhiên cho hân, chăm chú nhìn nửa ngày từ từ vươn tay tiếp nhận, giọng vô cùng trầm lãnh nói: “Ta cho người cơ hội cuối cùng, giải thích.”

Tự cho Mặc Thiên Thần một cơ hội, giải thích nàng vì sao biết hân, đây là ranh giới cuối cùng của hân.

Mặc Thiên Thần nghe Phong Sơ Cuồng nói, không tiếng động thờ dài một hơi xong, ngồi vào bên cạnh Phong Sơ Cuồng trên giường, nhẹ giọng nói: “Nếu người tin tưởng mộng, ta sẽ nói.”

“Nói.” Một chữ ném ra, trầm đình tiết thiết.

Mặc Thiên Thần quay đầu nhìn Phong Sơ Cuồng, kiếp trước cùng kiếp này hai người bộ dáng dần dần chồng lên nhau, Phong Sơ Cuồng, Phong Sơ Cuồng, ai.

“Ồ trong mộng, người đối với ta tốt lắm...” Êm tai mà nói, nhẹ nhàng kể ra.

Ngoài cửa sổ, gió đêm nhẹ nhàng thổi qua song cửa sổ, lách cách rung động.

Thật lâu sau, thật lâu sau, trong phòng Mặc Thiên Thần giọng nói rơi xuống.

Ánh nến đã tan một nửa, trăng đã treo cao trên không.

“Ta là ân nhân của người.” Trong phòng yên tĩnh, Phong Sơ Cuồng đột nhiên đánh vỡ yên tĩnh nhìn chăm chăm Mặc Thiên Thần chậm rãi gọi lên khóe miệng.

“Ừm.” Gật đầu, Mặc Thiên Thần thừa nhận.

Nàng không có nói Phong Sơ Cuồng là vì yêu nàng cho nên vì nàng trả giá tất cả, nàng chỉ nói hấn giúp nàng, dùng mạng giúp nàng.

“Tốt lắm, về sau ngươi phải trả ân tình này cho ta.” Đã hấn là ân nhân của nàng, như vậy cái mệnh này hấn có thể thừa nhận, cứ như vậy cũng được, không tệ.

Mặc Thiên Thần nhìn Phong Sơ Cuồng tự đại, khóe miệng đột nhiên nhếch lên: “Ngươi đã nói mệnh không thể tin, vậy chúng ta coi như không biết đi, về sau ngươi đi đường Dương quan của ngươi, ta qua cầu độc mộc của ta, như vậy ngươi sẽ không cần hoài nghi ta là như thế nào nhận thức ngươi, có phải gây bất lợi cho ngươi hay không.”

Giọng nói mang cười bay vào tai Phong Sơ Cuồng, Phong Sơ Cuồng nheo mắt thấy Mặc Thiên Thần phía trước vốn lạnh nhạt, lúc này lại mang theo một chút hoạt bát, khóe miệng tà tà phác họa lên: “Ta nói không thể tin là không thể tin, ta nói có thể tin vậy có thể tin.”

Bá đạo, tuyệt đối bá đạo.

Mặc Thiên Thần nghe vậy không khỏi khẽ cười rộ lên.

“Hiện tại, ngươi làm ấm giường cho ta.” Nhìn Mặc Thiên Thần cười khê, Phong Sơ Cuồng đột nhiên duỗi cánh tay ra, bắt lấy Mặc Thiên Thần liền nhấc lên giường, hai tay duỗi ra xem như gối ôm ôm lấy.

Thời tiết còn không quá nóng, có người làm lò sưởi cũng không tệ.

Mặc Thiên Thần nháy mắt mấy cái, nhìn Phong Sơ Cuồng xem nàng là lò sưởi, không nói gì chỉ trợn trừng mắt, được rồi, được rồi, nàng làm ấm giường cho hấn, nàng làm lò sưởi cho hấn.

Không có tâm lý gánh nặng Mặc Thiên Thần cũng không xấu hổ cùng giãy giụa, liền như vậy lẳng lặng tùy ý Phong Sơ Cuồng ôm, ngủ.

Bởi vì, nàng biết Phong Sơ Cuồng phương diện khác ngoan độc âm trầm, nhưng đối với gia quy lại mặc danh kỳ diệu rất tuân thủ, hấn sẽ giết người, nhưng sẽ không lột sạch quần áo người khác, nên về điểm này, Phong Sơ Cuồng là phi thường làm cho nàng có thể yên tâm.

Bóng đêm tối đen, trên Đệ Cửu Phong ánh trăng lóe sáng.

Gió thổi sơn lâm chấn Cửu Tiêu, thanh mai trúc mã nguyệt xinh đẹp.

Phân đông được đồng trên Đệ Cửu Phong trong bình minh rực rỡ trợn mắt há hốc mồm nghênh đón một nam nhân từng trong phòng Mặc Thiên Thần đi ra, một cái hàng thật giá thật, một nam nhân hôm qua bất động thanh sắc bộc lộ tài năng.

Cái này... Cái kia...

“Nha, tỷ phu.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99: Hưng Sư Vấn Tội 1

“Nha, tỷ phu.” Béo cuồn cuộn Thủy Thủy khi thấy Phong Sơ Cuồng từ trong phòng Mặc Thiên Thần đi ra, hai mắt tỏa ánh sáng hướng Phong Sơ Cuồng liền xông đến.

“Phốc.” Mặc Thiên Thần một ngụm nước miếng kềm chút không sặc chết: “Khụ khụ khụ...”

“Ai là tỷ phu nhà người?” Sắc Mặt Phong Sơ Cuồng lại trầm xuống.

“Huỳnh a, huỳnh a.” Thủy Thủy mắt lấp lánh nhìn Phong Sơ Cuồng, thật giống như một con chim sẻ vòng quanh Phong Sơ Cuồng một bên chuyển một bên bô bô nói: “Tỷ phu a, ngày hôm qua huỳnh rất suất, một tay liền đem tên Phụng Hoàng Mộc thiêu ra bản tôn, đẹp, thật xinh đẹp, chỉ có nhân vật như vậy mới xứng làm tỷ phu ta, tài năng xứng đôi với sư tỷ của ta, cái tên Huyền Thiên Hạo kia rút qua một bên, hấn so với huỳnh a, kia quả thực một ở trên trời, một ở dưới đất, tỷ phu, tỷ phu...”

Bô bô, Thủy Thủy quay chung quanh Phong Sơ Cuồng kêu một cái hưng phấn, kêu một chữ quen thuộc.

“Vô nghĩa, có nam nhân có thể so với ta sao?” So tự đại, Phong Sơ Cuồng nói thứ hai không ai dám nói thứ nhất.

“Đúng vậy, đúng vậy, tỷ phụ uy vũ, tỷ phụ thiên hạ đệ nhất, tỷ phụ...”

Khẩu xán liên hoa gặp thích nghe thổi phồng, kết quả là trên Đệ Cửu Phong đám được đồng, điểm tâm toàn bộ cống hiến khắp nơi.

Mặc Thiên Thần ở một bên bất đắc dĩ nhu mi tâm, nàng thế nào cho tới bây giờ không biết ánh mắt Thủy Thủy nhìn người chuẩn như vậy, liếc mắt liền chọn trúng Phong Sơ Cuồng, liếc mắt liền phủ định Huyền Thiên Hạo.

Chính nàng thế nào không luyện thành hoá nhân kim tinh này?

Nàng thế nào vẫn cũng không biết Thủy Thủy có thể nói như vậy, Phong Sơ Cuồng có thể nghe như thế.

Buồn nôn nổi da gà như vậy, hắn còn coi là đương nhiên chấp nhận toàn bộ...

Mặc Thiên Thần xoa xoa bả vai, quyết định xoay người hướng vườn thuốc sau núi đi, nàng vẫn là đi xem đám linh thảo dễ thương của nàng tốt hơn.

“Thần Nhi.” Đúng lúc này, xa xa âm thanh Lãnh Trầm Hình đột nhiên vang lên, ngay sau đó Lãnh Trầm Hình cùng phong chủ Đệ Tam Phong hai người nhanh chóng hướng bọn họ đi tới.

“Thần Nhi, khỏe chứ?” Nhanh chóng mà đến, Lãnh Trầm Hình khi thấy Mặc Thiên Thần, trực tiếp giơ tay đem Mặc Thiên Thần ôm vào lòng, tràn đầy đau lòng hỏi.

Nàng thế nhưng đem đệ tử nàng ném đi, khiến cho đệ tử nàng yêu thích nhất xem chút bị người giết nàng đều không biết, sư phụ này là thế nào làm, nàng quả thực rất vô dụng.

Bị Lãnh Trầm Hình ôm vào trong ngực, Mặc Thiên Thần nhu hòa, chỉ biết sư phụ là quan tâm nàng nhất, lập tức cọ cọ bả vai Lãnh Trầm Hình cười nói: “Sư phụ, ta không sao, sư phụ xem ta không phải càng mạnh sao.”

“Nhưng là...”

“Trầm Hình, lúc này không phải thời điểm ôn chuyện, ta xem Thần Nhi hắn là có kỳ ngộ, sự việc này chúng ta sau này lại nói, đi đến chỗ Nhân Hoàng bệ hạ trước mới phải.” Phong chủ Đệ Tam Phong cắt ngang lời Lãnh Trầm Hình rất nhanh nói.

Lãnh Trầm Hình nghe vậy thần sắc nghiêm túc, nàng chưa từng quên nàng tới đây để làm gì.

“Sư phụ, có việc?” Mặc Thiên Thần thấy vậy hỏi.

Lãnh Trầm Hình cũng không chần chờ trực tiếp gật đầu, sau đó quay đầu nhìn Phong Sơ Cuồng hướng Mặc Thiên Thần nói: “Vị tiểu ca này là bằng hữu của con?”

Có thể để Lãnh Trầm Hình dùng tiểu ca xưng hô Phong Sơ Cuồng, tương đương trên cửu phong coi trọng người thiếu niên tài năng này.

“Không phải.” Mặc Thiên Thần còn chưa có trả lời, Phong Sơ Cuồng liền giành trước mở miệng.

“Không phải?” Lãnh Trầm Hình và phong chủ Đệ Tam Phong đồng thời ngăn người, Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần rất quen thuộc a, xem hôm qua cùng hợp tác sẽ biết, thế nào không phải bằng hữu?

“Ta là ân nhân của nàng.” Hai tay ôm ngực, Phong Sơ Cuồng vênh vác tự đắc cao cao giọng lên hàm dưới.

Ân nhân, trong mộng vì cứu nàng mà mạng đều không cần.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100: Hưng Sư Ván Tội 2

Đồng thời, đã cứu nàng hơn một lần, là thời điểm mới gặp.

Hắn chính là ân nhân nàng, hắn muốn nô dịch nàng.

Ân nhân? Lãnh Trầm Hình và phong chủ Đệ Tam Phong nhìn Mặc Thiên Thần, trưng câu ý kiến.

Mặc Thiên Thần nhìn Phong Sơ Cuồng trừng mắt nàng đỡ khóc đỡ cười nói: “Sư phụ, có chuyện gì nói thẳng, Sơ Cuồng hoàn toàn tin được.”

Vừa lòng, Phong Sơ Cuồng thật vừa lòng lời này, này còn không sai biệt lắm.

“Tốt lắm, hai người các người theo bọn ta.” Lãnh Trầm Hình là biết Mặc Thiên Thần, nàng đã nói hoàn toàn tin được vậy thực sự có thể tin, ngay lập tức xoay người rời đi.

Mặc Thiên Thần thấy vậy đành phải kéo Phong Sơ Cuồng đuổi kịp, đây là có chuyện gì a?

Gió ấm nổi lên, tiếng ngọn cây quay vòng xoát xoát.

Hoàng cung Nhân Hoàng, cùng nhiều tháng trước không kém bao nhiêu, chỉ là tẩm cung bị hủy đã một lần nữa sửa tốt, hoàng cung càng đại khí hơn.

Lúc này, trong phòng mật thỉnh đang thảo luận chính sự.

Nhân Hoàng, đại phong chủ Cửu Phong, mấy phong chủ Cửu Phong, tam vương tam tướng thủ hạ Nhân Hoàng đều có mặt.

Tĩnh lặng không tiếng động, lúc Mặc Thiên Thần và Phong Sơ Cuồng bước vào phòng mọi người nhất tề đều tập trung vào hai người.

Mặc Thiên Thần thấy vậy nhú nhú mày, cảm giác này không tốt.

“Thiên Thần, Sơ Cuồng, các người đến xem cái này.” Nhân Hoàng thấy Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng tiến vào, trực tiếp vung tay lên, một miếng sáng tằm thường liền xuất hiện trước mắt Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng, trực tiếp ở không trung xuất hiện chữ viết, khiến hai người không muốn nhìn đều không được.

“Nhân Hoàng tôn kính: Áu nữ bốn hoàng Thiên Diệp tùy hứng, một mình ra ngoài họa loạn Nhân Tộc, hết thấy bốn hoàng cùng Mộc Tộc không hề biết, cảm giác sâu sắc xin lỗi, hy vọng huynh bao dung.

Việc Cửu Phong, ngu đệ tự nhiên cho huynh một cái công đạo, bất quá Thiên Diệp dù sao cũng là người Mộc Tộc ta, mong rằng huynh có thể giao lại cho Mộc Tộc ta trừng phạt...”

Đây là thư tín Mộc Hoàng viết cho Nhân Hoàng, nội dung kể trên tuy nhiều, chủ yếu bất quá là muốn tiến hành bồi thường chuộc nữ nhi về.

Nhìn thư, bất quá, không hiểu bọn người Nhân Hoàng xem là có ý tứ gì, Mặc Thiên Thần nhìn Nhân Hoàng.

“Khụ khụ.” Nhân Hoàng nhìn Mặc Thiên Thần nhìn qua, không có mở miệng, một bên phong chủ ho khan hai tiếng xong nhìn Mặc Thiên Thần nói: “Thiên Thần, sự việc này chúng ta cũng không gạt người, chúng ta và bệ hạ nhận được thư Mộc Hoàng xong thương nghị cả đêm, nhất trí cho rằng thay vì bọn họ tiến đến chịu đòn nhận tội, không bằng chúng ta đi tới Mộc Tộc, hưng sư vấn tội.”

Hưng sư vấn tội, ừm, so với chịu đòn nhận tội có khí thế, bất quá đây là chuyện Nhân Hoàng, nói với nàng làm chi.

“Ngốc.” Mặc Thiên Thần nghi hoặc còn không nói ra miệng, một bên Phong Sơ Cuồng tà tà tựa vào Đại Trụ cúi đầu rồng Mặc Thiên Thần một câu, sau đó đầy mặt khinh thường nhìn Nhân Hoàng và phong chủ nói: “Là muốn ta và nàng đè ép đầu gối đi?”

Nói là nghi vấn, lại là ngữ khí khẳng định.

Lời này vừa nói ra, Nhân Hoàng và phong chủ nhất tề gạt đầu, mà Mặc Thiên Thần cũng hiểu rõ ra.

Mộc Tộc, bởi vì thực vật thân thảo đều có thể biến hóa thành người, cho nên khắp nơi đều bình, Nhân Tộc và Thú Tộc cơ bản đều không nghe nói đi qua Mộc Tộc, bởi vì vừa đi sẽ bị phát hiện.

Cho nên với Nhân Tộc và Thú Tộc mà nói, Mộc Tộc chính là cái thật thần bí tồn tại.

Mà hiện tại Mộc Tộc bắt đầu tính toán Nhân Tộc và Thú Tộc, như vậy Nhân Tộc bọn họ cũng không thể ngồi chờ chết. Mộc Tộc thần bí, người bình thường không dám dễ dàng đi, mà cao thủ cao nhất Nhân Tộc lại chỉ có Nhân Hoàng và phong chủ, tiến đến hưng sư vấn tội muốn bọn họ tự thân xuất mã mà nói, vậy hình thức và đại biểu ý nghĩa liền không giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Hưng Sư Vấn Tội 3

Cho nên, đây là muốn bọn họ mượn cơ hội này đi thám thính hư thực.

Dù sao, bọn họ thân thù lại cao, thân phận lại không nhạy cảm.

Vừa thông suốt mọi chuyện, Mặc Thiên Thần sau khi suy nghĩ cẩn thận, trực tiếp gật đầu, vì Nhân Tộc nàng tự nhiên không thể đổ trách nhiệm cho người khác, hơn nữa phượng hoàng mộc kia muốn giết nàng, nàng là đương sự tốt nhất hưng sư vấn tội.

Tuy nhiên không đợi Mặc Thiên Thần mở miệng, một bên Phong Sơ Cuồng đã hừ lạnh một tiếng nói: “Không chức không quyền, dựa vào gì?”

Dựa vào gì bán mạng cho người?

Người nào cũng biết Nhân Tộc và Thú Tộc cho tới bây giờ không đi qua Mộc Tộc, Mộc Hoàng nói là bồi tội, một khi tiến vào cảnh nội hưans , nói như thế nào chính là do Mộc Hoàng hấn định đoạt , Nhân Hoàng người và phong chủ đều biết đi Mộc Tộc nguy hiểm, không dễ thuộc hạ của các người đi, dựa vào cái gì hấn cùng Mặc Thiên Thần phải bán mạng cho bọn họ.

Lời vừa nói ra, Phong Sơ Cuồng hung hăng trừng mắt nhìn Mặc Thiên Thần, lẩy ánh mắt ý bảo, đi qua một bên cho ta, ta không mở miệng người dám đáp ứng.

Mặc Thiên Thần thấy vậy không có biện pháp đành phải ngậm miệng, phương diện này Phong Sơ Cuồng lợi hại hơn nàng, đòi trước nàng đã có lĩnh giáo, vậy để hấn xử lý đi.

Phong Sơ Cuồng lời này vừa nói ra, đám người Nhân Hoàng nhất tề sững sốt, bọn họ còn chưa thấy qua người trong Nhân Tộc phản đối đúng lý hợp tình như thế.

Bất quá trở mắt thì trở mắt, trong nháy mắt Nhân Hoàng liền mỉm cười nói: “Mặc Thiên Thần tiến lên nghe phong, phong Mặc Thiên Thần làm một trong tứ tướng Nhân Tộc ta, hộ quốc đại tướng, ban thưởng ruộng tốt ngàn khoảnh, hoa ngựa ô sơn mười tám khu do hộ quốc đại tướng cai quản, cho phép cười ngựa trước cung, có thể thượng triều.”

Tứ tướng Nhân Tộc, Nhân Tộc trừ Nhân Hoàng ra, thì tam vương tứ tướng là thống soái cao nhất, cư nhiên... Mặc Thiên Thần nhường mảy lên.

“Phong Sơ Cuồng tiến lên nghe phong, phong Phong Sơ Cuồng là tướng hữu hộ quốc đại tướng, cùng Mặc Thiên Thần bằng cấp bậc, ban thưởng...”

Đây là song tướng, hộ quốc song tướng.

Phong Sơ Cuồng tựa vào Đại Trụ ngọc thạch, nghe vậy lông mày dương dương tự đắc, đi ra một chuyển thể nhưng lẫn lộn vào một trong tứ tướng, ha ha, Nhân Hoàng ông già này thật đúng là biết bỏ tiền vốn.

Mộc Tộc, có cơ hội đi Mộc Tộc một chuyến, đây chính là cơ hội tốt khó gặp a.

“Bệ hạ đã có thành ý như thế, vậy chúng ta sẽ cố mà làm...” Thanh âm thật trầm, nghe vào giống như không phải thật vừa lòng.

Bất quá, Mặc Thiên Thần có thể khẳng định Phong Sơ Cuồng đang cười, tuy rằng Phong Sơ Cuồng sắc mặt thối thật, nhưng nàng chính là cảm giác được hấn đang cười, không khỏi ngẩng đầu không nói gì nhìn chăm chú phía sau Phong Sơ Cuồng một chút.

“Tốt, một khi đã như vậy, các người ngày mai lên đường, Thiên Thần Sơ Cuồng các người đến, lần này đi Mộc Tộc các người...” Thấy Phong Sơ Cuồng và Mặc Thiên Thần đáp ứng rồi, Nhân Hoàng và phong chủ liền bắt đầu phân phó .

Ngoài điện gió mát nổi lên, thổi một mảnh hoa tươi.

Mặc Thiên Thần Phong Sơ Cuồng, mài đao soạn soạn hướng Mộc Tộc.

Hưng sư vấn tội, nên sớm không nên trễ.

Ngày thứ hai , bầu trời xanh như được tẩy rửa, một chút mây trắng đều không có, loại rộng rãi phóng khoáng này thật tốt đẹp, khiến người ta chỉ liếc mắt cũng cảm giác được vui vẻ thoải mái.

Sáng sớm, Mặc Thiên Thần và Phong Sơ Cuồng mang theo một đám thân vệ hoàng triều, áp giải Mộc Tộc công chúa Thiên Diệp và thất cấp cao thủ kia, đi Mộc Tộc thần bí.

Gió nhẹ nhàng thổi qua, mang theo nhàn nhạt mùi hoa, đám người đưa tiễn hưng sư vấn tội.

Bánh xe lăn đều, đi xa vô tung.

Ánh mặt trời trong trẻo, tiếng chim hót thanh thúy.

Cửa thành hoàng đô Nhân Tộc, trong tiếng chim hót hoa thơm, một đạo phi ngựa nhanh như điện mà đến, tiếng vó ngựa cơ hồ nổi thành một đường, thể tới cực nhanh, người xung quanh ào ào né tránh.

“Sur muội, sur muội.” Chạy gấp ra cửa thành, trán Huyền Thiên Hạo hơi hơi đỏ mồ hôi nhìn ngoài cửa thành một mảnh trống vắng con đường kéo dài hướng phương xa, căn bản nhìn không thấy không cảm giác được chút hơi thở nào của Mặc Thiên Thần, không khỏi nắm thật chặt nắm tay: “Thiên Thần.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 102: Hưng Sur Vấn Tội 4

Hắn đã tới chậm.

Hắn vừa nghe chuyện đã chạy đến, nhưng là, vẫn tới chậm, Mặc Thiên Thần đã đi, đã đi Mộc Tộc trước.

Nắm ngón tay gắt gao nắm thành nắm tay, Huyền Thiên Hạo nhìn phương xa trống vắng, móng tay cơ hồ đau đớn bấm vào lòng bàn tay.

Vì sao không đợi hắn? Mộc Tộc nguy hiểm như vậy, Thiên Thần đi...

“Thái tử điện hạ, mời trở về, bệ hạ phân phó, ngài và hộ quốc đại tướng đi sẽ chỉ là trói buộc không thể giúp được gì.” Phía sau, chủ tướng giữ thành không biết lúc nào cúi đầu đứng ở phía sau Huyền Thiên Hạo.

Huyền Thiên Hạo nhìn về phía trước, mi mắt một mảnh đen tối.

Đúng vậy, hắn hiện tại căn bản vô phương so với Mặc Thiên Thần, hắn kém Mặc Thiên Thần quá nhiều, đi Mộc Tộc hắn ngay cả có lòng hỗ trợ, nhưng thực lực lại không đủ, hắn quá yếu, quá yếu.

Móng tay đâm vào lòng bàn tay, Huyền Thiên Hạo nắm tay răng rắc rung động.

Hắn sẽ không cho phép chính mình yếu hơn Mặc Thiên Thần, hắn không cho phép đứng bên cạnh Mặc Thiên Thần là nam nhân khác mà không phải hắn.

“Thiên Thần.” Cúi đầu hai chữ theo bên môi tràn ra, Huyền Thiên Hạo đột nhiên đánh ngựa xoay người trở về.

Lúc này hắn không đứng ở bên cạnh Mặc Thiên Thần, tiếp theo, có thể đứng bên cạnh Mặc Thiên Thần sẽ chỉ là hắn, chỉ có thể là hắn.

Gió mát cuộn cuộn, mang lên lụa mỏng sương khói.

Một chữ tình, rốt cuộc ai có thể nói rõ.

Phong thanh nguyệt bạch khỏi thiên lam, bốn ba vạn dặm chỉ vì duyên.

Từ đô thành Nhân Tộc tới biên cảnh Mộc Tộc, ven đường sợ là có mấy chục vạn dặm, dù Mặc Thiên Thần và Phong Sơ Cuồng dùng xe ngựa độc giác thu Nhân Hoàng phái tới, cũng đi nửa tháng mới tới biên giới Mộc Tộc.

Đi qua địa giới thuộc về Nhân Tộc, phía trước một tầng hơi sương như chướng khí thật mỏng, Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng dừng đoàn xe.

“Phía trước chính là địa giới Mộc Tộc.” Phong Sơ Cuồng nhìn đám sương dường như chướng khí, đem hai bên thiên địa phân cách, hai tay ôm ngực.

Mặc Thiên Thần cũng ngẩng đầu nhìn cảnh sắc bị che mờ phía trước, nếu biên cảnh Thú Tộc và Nhân Tộc, là một con sông thông nam bắc cơ hồ trên vạn dặm, làm biên giới, vậy biên giới Mộc Tộc từ trước tới nay chỉ nghe nói chính là một đám sương bao phủ như vậy.

Đám sương nhìn như mờ ảo vô lực, nhưng trên sách sử ghi lại, khi không có Mộc Tộc đồng ý, người muốn xuyên qua đám sương này, tiến vào Mộc Tộc, cho tới bây giờ không ai có thể trở về.

Cũng bởi vậy, Mộc Tộc rơi xuống danh hiệu là bộ tộc thần bí.

Hiện nay, Mặc Thiên Thần đứng ở trước đám sương phân cách thiên địa thành hai bên, khó được tình tứ đánh giá, kiếp trước kiếp này cộng lại, đây là lần đầu tiên nàng gặp tình cảnh như vậy.

“Đồ quê mùa.” Phong Sơ Cuồng xem sắc mặt Mặc Thiên Thần, xem thường ném một câu, sau đó tay duỗi ra đem lệnh bài của Nhân Hoàng ném vào đám sương thật mỏng.

Lập tức, Mặc Thiên Thần liền thấy trong đám sương một trận rung động rất nhỏ, từ trước mặt bọn họ chậm rãi phân tách ra.

Giống như là một đại môn, ở trước mặt bọn họ chậm rãi mở ra.

Đám sương tách ra, tạo một đường thông đạo, kéo dài phương xa, liếc mắt cơ hồ nhìn không thấy tận cùng.

Mặc Thiên Thần và Phong Sơ Cuồng không khỏi liếc nhau một cái, đám sương kia còn tưởng bất quá chỉ là một tầng, không nghĩ tới cư nhiên độ dày đạt tới hơn một ngàn mét, này...

Không có nhiều lời Mặc Thiên Thần vươn tay nhẹ nhàng ngoắc ngón tay, sau đó liền cùng Phong Sơ Cuồng hướng đám sương mở ra kia đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: Hưng Sư Vấn Tội 5

Phía sau bọn họ, một ngàn tinh nhuệ hoàng tộc áp giải hai chiếc xe chở tù, cưỡi độc giác thú chinh tề đi theo sau lưng bọn họ, hướng tới Mộc Tộc không biết đến.

Không gió, không động, bình tĩnh mà thần nhiên.

Đám sương thông đạo nhàn nhạt, trừ bỏ tách ra thông đạo, tình huống xung quanh tất cả đều không thể nhìn rõ.

Mặc Thiên Thần nhẹ nhàng động một chút mi, bằng vào công lực của nàng thể nhưng nhìn không thấy tình cảnh xung quanh, đám sương này... Mộc Tộc... Xem ra thật đúng là có chút thần bí.

Trong lòng cân nhắc, Mặc Thiên Thần thuận mắt nhìn Phong Sơ Cuồng bên cạnh.

Nhưng thấy Phong Sơ Cuồng tà tà ngồi trên độc giác thú, trong miệng cư nhiên ngâm một cọng cỏ, hai tay ôm ở trước ngực, hình dáng kia nói bao nhiêu nhàn nhã thì có bao nhiêu nhàn nhã, nói có bao nhiêu thả lỏng thì có bao nhiêu thả lỏng, giống như phía trước căn bản không phải là cấm địa Mộc Tộc thần bí khó lường, mà là ngoại ô đẹp thanh.

Mặc Thiên Thần vốn thấy Phong Sơ Cuồng vô cùng tự đại và cuồng ngạo.

Nhưng hiện tại xem ở trong mắt đột nhiên cảm thấy, nàng chỉ nhìn Phong Sơ Cuồng như vậy, trên người liền không có một chút áp lực.

Mộc Tộc, thần bí, vậy thì thế nào.

Bình đến tướng chặn, nước đến đất ngăn, nàng Mặc Thiên Thần sợ cái gì.

Khỏe miệng hơi hơi treo lên một tia ý cười nhạt nhẽo, Mặc Thiên Thần quanh thân hơi thờ thay đổi.

Phong Sơ Cuồng cảm giác được hơi thở Mặc Thiên Thần từ trầm ổn thận trọng biến cuồng ngạo lên, không khỏi liếc mắt nhìn Mặc Thiên Thần, trên cao nhìn xuống nâng nâng hàm dưới.

Này còn không sai biệt lắm, đi theo hần lẫn lộn nếu một bộ dạng tiểu ma cà bông, cái gì cũng sợ thì còn lẫn lộn nổi gì, sẽ làm nhục thanh danh Phong Sơ Cuồng hần.

Không sai, tiểu nô dịch này của hần đáng giá điều... giáo.

Đám sương cản trở kéo dài mấy dặm, bất quá luôn có tận cùng.

Vừa thoát ra, kim quang lộng lẫy chiếu xuống, bao phủ toàn thân.

Đứng ở địa giới Mộc Tộc, cảm giác được cửa phía sau đóng kín, Mặc Thiên Thần giương mắt tập trung núi sông Mộc Tộc.

Gió vẫn là gió, nước vẫn là nước.

Núi vẫn một dạng là núi, trời vẫn một dạng là trời.

Không có gì khác biệt lớn. Mặc Thiên Thần xem dãy núi trước mắt nối liền xa xa, trừ cây cỏ xanh biếc hơn bên ngoài một chút, nàng thật sự là nhìn không ra, địa giới Mộc Tộc có cái gì khác biệt Nhân Tộc.

“Phi.” Một ngụm phun ra cỏ xanh trong miệng, Phong Sơ Cuồng hừ lạnh nói: “Ta còn tưởng rằng có gì khác biệt, nào ngờ cũng như vậy.”

Còn tưởng rằng bên này trời là hồng , là trắng , núi dạng người, nước dạng thú, kết quả còn không phải núi chính là núi nước chính là nước sao .

“Đều một dạng, còn giả vờ thần bí cái gì, ngu ngốc.” Đuôi mắt Phong Sơ Cuồng đều lộ ra xem thường.

Lời nói xem thường này theo gió thổi qua, đám tinh binh Nhân Tộc phía sau bọn họ, nghe nói phảng phất nhất tề thở dài nhẹ nhõm một hơi, đều tiêu tán khải trương.

Mặc Thiên Thần không quay đầu, bắt quá nàng cảm giác được .

Cười khế, Phong Sơ Cuồng vẫn lợi hại như trước, bắt quá một câu xem thường đã khiến cho mọi người tiêu trừ sợ hãi khải trương, quả nhiên là có tài đoán lòng người và dẫn binh.

“Người mới là ngu ngốc, cả nhà người đều ngu ngốc, người là con heo ngốc, người đập ta , đau quá.” Nhưng Phong Sơ Cuồng vừa dứt lời, dưới chân độc giác thú Phong Sơ Cuồng cười đột nhiên truyền đến một tiếng sắc nhọn kêu rên.

“?” Phong Sơ Cuồng và Mặc Thiên Thần nhất tề theo tiếng nhìn lại.

Một gốc cây cỏ, một gốc cây cỏ đại nhìn qua thật bình thường, lúc này một nửa bị độc giác thú đập, một nửa thân thể lộ ra ngoài hướng tới Phong Sơ Cuồng rống giận.

Đúng, rống giận.

Cỏ kia thật chính xác chỉ vào Phong Sơ Cuồng, thân cỏ vặn vẹo tỏ vẻ rất đau đớn, cái này...

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 104: Hưng Sư Vãn Tội 6

“Cỏ biết nói?” Phong Sơ Cuồng cúi đầu nhìn cọng cỏ, dương mi, hẳn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Phong Sơ Cuồng tương đối ngạc nhiên, mà Mặc Thiên Thần có thể cùng linh thảo nói chuyện lại tương đối bình tĩnh, bắt quá nơi bình thường này một cọng cỏ cũng có thể mở miệng nói chuyện?

“Chân, chân, nâng chân lên, người là heo à, nghe không thấy...” Sắc nhọn kêu, cỏ đại mắng chửi người thật sắc bén.

Trong mắt ngạc nhiên bị lãnh lệ thay thế, Phong Sơ Cuồng hí hí mắt vỗ thân độc giác thú một cái.

Độc giác thú nhất thời nâng móng trước lên.

“Này còn không sai biệt lắm, người con heo này còn biết...”

“Pằng.” Không đợi cỏ đại kiêu ngạo nói hết lời, chân độc giác thú nâng lên pằng một tiếng nặng nề giẫm xuống.

“Ồ...” Cỏ đại chỉ còn kịp ô một tiếng, đã thật sự bị giẫm xuống .

“...” Mặc Thiên Thần.

Phong Sơ Cuồng chậm rì rì ngồi thẳng người, xem cũng không xem cỏ đại dưới chân độc giác thú, chỉ là một cọng cỏ đại dám kêu gào với hắn, lá gan thật lớn.

“Đi thôi, người của Mộc Hoàng ở Hiên Viên thành nghênh đón chúng ta, hẳn là bay qua ngọn núi này sẽ tới.” Phong Sơ Cuồng cau kinh, Mặc Thiên Thần bắt đắc dĩ lắc đầu, người này sẽ không cần có lòng thương tiếc nhỏ yếu.

“Bay qua ngọn núi này?” Phong Sơ Cuồng nghe Mặc Thiên Thần nói nhủ nhủ mầy, trước mắt núi này nổi dài hoàn toàn không có giới hạn, núi này...

“Hửm?” Ngay lúc Phong Sơ Cuồng lên tiếng, Mặc Thiên Thần đột nhiên nghiêng đầu lổ tai hơi hơi giật.

“Vạn mã phi nhanh?” Cùng lúc, Phong Sơ Cuồng cũng mở miệng nói.

Hắn thế nào nghe thấy tiếng dã thú chạy như điên? Mộc Tộc cũng có dã thú?

“Oanh ầm ầm...” Ngay khi hai người trước sau phát hiện tiếng vang khác thường, từ trong núi xa xa truyền đến tiếng oanh ầm ầm, xa xa nghe tới thật giống như sét đánh bình thường.

Tiếng vang càng lúc càng lớn, càng ngày càng gần, ừn ừn kéo đến, chấn vang tám phương.

“Mẹ nó, đi.” Nghe âm thanh biến hóa, Phong Sơ Cuồng vốn một mực cả lơ phát phơ, đột nhiên biến sắc vỗ độc giác thú một cái, quay đầu hướng một phương hướng khác chạy như điên.

“Đuổi theo.” Mặc Thiên Thần lập tức phóng thú đuổi theo.

Phía sau bọn họ ngàn tinh binh thấy vậy không nói hai lời, trực tiếp đuổi theo, hai người có năng lực đều chạy, khẳng định là có dị thường.

Chạy như điên, thân hình như điện.

Phong Sơ Cuồng Mặc Thiên Thần chạy nhanh. Nhưng phía sau bọn họ tiếng oanh ầm ầm còn nhanh hơn bọn họ, đó là càng ngày càng vang, càng lúc càng lớn tới gần.

Gần ngàn tinh nhuệ Nhân Tộc, cũng nghe rõ tiếng oanh ầm ầm phát ra.

Thú, ngàn vạn mãnh thú.

Lão hổ, báo, độc giác thú, ma lang, hỏa hồ, mãng xà... tất cả chủng loại, mãnh thú có thể kêu tên hay không thể kêu tên, lúc này thật giống như có người ở phía sau muốn giết bọn nó, điên cuồng mà chạy, như thủy triều hướng bọn họ vọt tới.

Phảng phất dãy núi liếc mắt nhìn không tới tận cùng, tất cả mãnh thú đều tập trung đến nơi này, ừn ừn kéo đến.

Tái nhọt, ngàn dan tinh nhuệ thấy rõ ràng là cái gì phát ra động tĩnh, trong nháy mắt sắc mặt toàn bộ tái nhợt một mảnh.

Ngàn vạn mãnh thú hướng tới đây, không nói công kích, chỉ lác lác dâng dâng hướng qua bọn họ, bọn họ cũng sẽ bị nghiền nát.

Chạy chạy chạy, chạy a.

“Cái gì làm mãnh thú nổi điên?” Mặc Thiên Thần một bên chạy như điên một bên quay đầu, làm cái gì, thế nào bọn họ vừa tới liền gặp dã thú bão nổi, Mộc Hoàng cố ý?

“Có cái gì đuổi theo bọn nó.” Tiếng Phong Sơ Cuồng lãnh trầm.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 105: Yêu Nghiệt Tùng Sinh 1

Đuổi? Đây có phải hay không nói...

“Phong Sơ Cuồng, mau nhìn.” Ý nghĩ trong lòng còn chưa nói ra, Mặc Thiên Thần đột nhiên thấy gia hỏa mà Phong Sơ Cuồng nói truy đuổi đám mãnh thú này, nhất thời ghen hờn nhìn trần trối.

Nhưng thấy, phía sau đám mãnh thú chạy như điên, đột nhiên xuất hiện một người, một cái toàn thân cỏ dài, hoặc nói chính là cỏ ngưng kết thành hình người.

Người cỏ này thân cao lớn gần trăm mét, vòng eo thế nào cũng có năm mươi mét, chỉ thấy hắn giẫm chân tại chỗ mà lên, một bước bước qua, ngọn núi nhỏ trực tiếp bị hắn một cước giẫm thành cái bánh, hai tay vung, quét lên kinh phong mãnh liệt, cơ hồ giống như lốc xoáy gào thét mà đến.

Mãnh thú chạy trước hấn, hơi chậm một chút đã bị hấn trực tiếp giẫm thành thịt nát, bị đôi tay kia làm dậy lên gió cuốn giữa không trung.

“...” Mặc Thiên Thần không còn gì để nói.

“Oanh ầm ầm...” Ngay lúc Mặc Thiên Thần im lặng, bọn họ chạy vội phía trước, đột nhiên cũng truyền đến tiếng vang oanh ầm ầm.

“Cát.” Nhiều người đồng thời ghì cương ngừng độc giác thú chạy như điên, sắc mặt nhăn nhó xem chừng núi phía trước.

Đã thú, mãnh thú hung mãnh tất hiện như dòng chảy theo giữa rừng núi gào thét mà đến.

So đám phía sau bọn họ, chỉ nhiều không ít.

Khóe miệng rút gân, Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cường còn chưa kịp mở miệng, hai người liền nhất tề thấy phía sau đám mãnh thú một đám dị hoa.

Núi, một toà núi hoa nhỏ lớn như một đám lửa đỏ. Lúc này đám lửa đỏ, đang vung cánh lá dài đến mấy trăm mét, thật giống như roi hướng đã thú chạy trốn quá tới.

Roi hoa tươi che kín nhìn qua thật mỹ lệ, nhưng quá xuống mà nói...

Nhìn một roi quá xuống, núi liền vỡ ra hai, đã thú chạy chậm, thậm chí không kịp hét lên một tiếng, đã bị miệng núi vỡ ra nuốt xuống.

Cảnh cây xanh biếc, sắc hoa lửa đỏ.

Giương nanh múa vuốt, đầy trời vung cánh lá, nhìn qua quả thực khiêng người không rét mà run, này là hoa sao?

“Chuyển hướng, hướng...” Đi theo Mặc Thiên Thần phụ dẫn đầu thấy vậy trên mặt ứa ra mồ hôi.

“Không cần.” Nhưng không đợi hấn nói xong, Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cường nhất tề cất ngang.

Trăm miệng một lời hạ xuống, Phong Sơ Cường cùng Mặc Thiên Thần liếc nhau một cái, đều từ trong mắt đối phương thấy thận trọng còn có sát khí.

“Ha ha, các người cũng đến a, bắt quả các người không có nhiều.” Ngay lúc Phong Sơ Cường và Mặc Thiên Thần đang đối mặt, bọn họ một hàng phía đông, ở trong tiếng đầy trời oanh ầm ầm, một đạo âm thanh hào phóng truyền đến.

Đã thú, bay trên trời, đi trên đất, bơi trong nước, chỉ cần có thể động lúc này đều theo phía đông ào ào chạy như điên.

Khi đám người bị đã thú phía sau đuổi tới, một cái dù Phong Sơ Cường cùng Mặc Thiên Thần đều tính từng trái việc đời, cũng đồng thời không hỏi đó là gì, gào thét mà đến.

Một cái toàn thân đầy gai xanh biếc, bề ngoài thấy thế nào cũng chỉ là một quả cầu xương rồng gì đó, thân thể to như núi, lúc này đang rất nhanh lăn đến.

Mặt trên quả cầu đâm lặn qua triền núi cao ngất, lập tức, triền núi liền biến thành một cái tổ ong, bị đâm thành cái sàng hồng be hồngбет.

Này, quả cầu xương rồng này có bao nhiêu cứng rắn a?

Về phần đã thú hơi chậm, bị quả cầu xương rồng lăn qua, trực tiếp thành cặn bã, một mảnh huyết nhục mơ hồ.

Quả cầu xương rồng khò khè lăn đến, không cần nó động thủ động cước đã thú chạy trước, cũng bị dọa tề ra quần chạy như điên.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Yêu Nghiệt Tùng Sinh 2

“Thiệt, vậy không nhất định, ngại ít đắc ý.” Phía trước đám người Mặc Thiên Thần một đám hoa mở miệng, giọng nữ sắc nhọn.

“Đúng vậy, hươu chết về tay ai còn chưa thể biết được.” Người có xuất hiện đầu tiên rất thâm trầm mở miệng.

“Oa ha ha, ta đến, ta đến, lúc này vậy đã thú cũng thật không ít.” Trong tiếng nói của tam đại gia hỏa, một giọng nói như chuông lớn từ chỗ hồng duy nhất truyền tới.

Ngay sau đó không đợi bọn người Mặc Thiên Thần nhìn, đã rõ ràng nghe thấy một mảnh tiếng kêu hổ gầm sói tru, mà phía sau bọn nó một gốc cây xanh biếc đang đâm bước hào hùng tới.

Đúng vậy, một khối cây, một khối cây tràn đầy lá xanh biếc, chỉ là chỗ rễ cây biến ra hai cái chân mà thôi.

Diện mạo xấu xí, thân hình so với ba tên gia hỏa không nhỏ hơn, Mặc Thiên Thần đang quay đầu xem, còn chưa có bắt đầu suy nghĩ gia hỏa này thế nào đem nhiều dã thú như vậy chạy tới.

Đã nghe thấy đại thụ kia rống to một tiếng: “Nhanh chút cho ta, một đám bắt lực, chạy trốn chết tốc độ còn chậm như vậy, thật sự là vô dụng.”

Cùng với đại thụ rống một tiếng, giữa lá cây xanh biếc lộ ra màu đỏ quả thực.

Quả táo? Mặc Thiên Thần dụi dụi mắt, năng không nhìn lầm đi, quả thực là quả táo, đây là một cây táo?

Không đợi Mặc Thiên Thần từ trong con mắt kinh hoàng, cảnh lá đại thụ nhoáng một cái, một trái táo đỏ vèo bay ra, hương dã thú chạy chậm nhất ném tới.

Táo đỏ nho nhỏ từ trên không rơi xuống, đập vào nhóm dã thú.

“Oanh.” Nháy mắt chỉ nghe một tiếng ầm ầm chấn động lớn, một mảnh ánh lửa văng khắp nơi, một mảnh bụi đất tung bay, một mảnh dã thú tru lên. . .

Lũ dã thú chạy cuối cùng nhất, bị nổ bay lên trời, chỗ triển núi càng trực tiếp bị nổ thành bình địa, còn lồm đi một cái hố to.

Này... Này...

Này rốt cuộc còn có phải cây táo hay không. . .

Hai mặt nhìn nhau, Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần, Mặc Thiên Thần nhìn Phong Sơ Cuồng, Mộc Tộc, quả nhiên thần bí không giới hạn, đây là cái gì với cái gì.

Bất quá, thần bí thì thần bí, thần kỳ thì thần kỳ, lúc này tình cảnh bọn họ, không thể chỉ đứng ở chỗ này kinh ngạc xong việc a, thay vì kinh ngạc, bọn họ đều sẽ đi gặp diêm vương.

“Ngươi lên.” Phong Sơ Cuồng lui ra phía sau một bước hướng cánh quân làm thủ thế.

Lập tức, phía sau bọn họ lúc này đã bị đám dã thú chạy như điên ùn ùn kéo đến, cùng giống loài thần kỳ khiến người Nhân Tộc sợ hãi người, nhất tề vây quanh Phong Sơ Cuồng và Mặc Thiên Thần, giữa chỗ xe chở tù, ngàn người làm thành một đoàn.

Mặc Thiên Thần đứng vây bên ngoài, thấy mọi người rất nhanh vây xong trận thế, đầu ngón tay khẽ giương, một cỗ vô sắc vô vị gì đó quay chung quanh bọn họ, bày ra một cái vòng vây bọn họ làm trung tâm.

Gió mát giương, hơi thở lay động.

Vòng phòng vệ mới thành, đám dã thú từ bốn phương tám hướng trong núi rừng bị đuổi ra, gào thét lấy khí thế cắn nuốt hết thảy, hướng đám người Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần làm tâm điểm điên cuồng xông tới.

Sói tru vượn kêu, hổ rống báo gào.

Mãnh thú theo tứ phía gào thét tới, trong khoảnh khắc lấy một loại lực lượng va chạm trời sụp đất nứt đụng vào nhau.

Nhất thời, chỉ nghe thấy một mảnh thét thảm, một mảnh thú gào.

Loạn, không cách nào hình dung loạn, dã thú phương này muốn vọt tới một phương khác, dã thú phương khác muốn hướng lại đây, tất cả đều liều mạng va chạm cuồng loạn, hậu quả kia. . .

“Ha ha, nhìn bọn nó như ruồi bọ không đầu chạy loạn ta liền cao hứng.” Người có vĩ đại hai tay ôm ngực, đứng ở phía Đông cười ha ha.

“Săn bắn, ta thích.” Đóa hoa loạn vũ, xinh đẹp đuổi thân, một đám hoa đứng ở phía Tây, đón gió phấp phới.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 107: Yêu Nguyệt Tùng Sinh 3

“Các huynh đệ.” Quả cầu xương rồng phía Bắc kêu to một tiếng.

“Đến, đến...” Tiếng cao thấp nối tiếp từ phía sau tứ đại dị hoa phát ra, vô số quả cầu xương rồng, hoa loa kèn, cây quýt, hoa la đơn, người cỏ... Thiên hình vạn trạng đóa hoa cây cối cỏ biếc nhảy cẫng tung, theo bốn phương tám hướng xúm lại.

Lập tức, đem phía này quay chung quanh chặt như nêm cối.

“Hôm nay chúng ta chơi tận hứng.” Cây táo cười ha ha.

“Ồ ô, tận tình chơi nha...”

“Ha ha, sẵn bắn, sẵn bắn, ta thích nhất cái này...”

“Các ngươi xem bọn nó thật ngu ngốc, ha ha, quả nhiên không có đầu óc...”

“Cái Lửa, chuẩn bị tiệc tối thiêu nướng...”

“Các màu gia vị chuẩn bị...”

“Đưa rượu ngon tới...”

Một mảnh vui sướng, so với đám dã thú bị vây ở nơi này tru lên, thực vật tứ phía trên ngọn núi, đó là cao hứng khoa tay múa chân.

Nhóm lửa nhóm lửa, cầm nồi cầm nồi, chuyển rượu chuyển rượu, hoa quả trên hoa quả... Kia quả thật vui sướng.

Giống như hơn mười vạn thú vật trong bụng núi, đã nằm trên bàn cơm của bọn nó, hoàn toàn không thấy bọn nó lợi hại.

“Đi, mời đại vương lại đây, nơi này đã vây xong, chờ đại vương đến săn bắn.” Cây táo đón gió đông đưa nhánh cây.

Lập tức, liền có thực vật đáp ứng, khoan khoái chạy đi.

“Năm nay con mời bên trong có mấy cái biến dị hổ báo, đại vương sẽ vừa lòng bọn nó... Di... Chỗ này thế nào có mấy con châu chấu?” Người cỏ đang ôm ngực nhìn chăm chăm dã thú hỗn loạn phía dưới, đột nhiên thấy đoàn người Mặc Thiên Thần trong đám dã thú.

“A? Cư nhiên là người, có ý tứ.” Nó vừa nói, lập tức vài cái dị hoa đều nhìn lại đây.

Nhưng thấy, phía dưới chính giữa vạn thú đập nước loạn cục, một đám hơn một ngàn người làm thành vòng tròn, cư nhiên gọn gàng chỉnh tề dị thường, tất cả bỏ nhào qua dã thú đang tiến gần, không đợi bọn nó nhào vào, đã trực tiếp ngã xuống.

Lúc này, quay chung quanh vòng tròn, đã chồng chất thi thể dã thú còn cao hơn bọn họ, từ xa nhìn lại giống như là một vòng tròn không tâm, trong hỗn loạn như vậy, quả là quỷ dị.

“Là độc.” Quả cầu xương rồng trầm giọng nói.

Cỏ cây bốn phía đều héo rũ chết đi, đó tuyệt đối chỉ có độc mới làm được.

“Bất quá, cử trọng nhược khinh như vậy cũng có chút bản lĩnh, khó gặp, cư nhiên trên địa bàn của chúng ta thấy loài người.” Hoa hồng vung cành lá, tràn đầy hưng phấn nói: “Ta đến.”

Lời vừa hạ xuống, cành dài hoa hồng đột nhiên tăng vọt, hoành xuất ra mấy ngàn nhánh, hướng một hàng Mặc Thiên Thần dưới núi tấn công.

Trong bụng núi, lúc này Phong Sơ Cuồng đang cùng Mặc Thiên Thần nói chuyện: “Dùng chút phá độc cũng không tệ, lười động thủ.”

Mặc Thiên Thần nghe Phong Sơ Cuồng nói, Nhân Hoàng khâm định Độc Tôn Y Hoàng, đến hán đây là phá độc, Phong Sơ Cuồng chưa nói với nàng một câu lời hay.

“Vậy người...”

Lời phản bác vừa ra miệng, hai người sắc mặt nhất tề rùng mình, Phong Sơ Cuồng trên mặt lãnh cuồng chợt lóe: “Một đóa phá hoa cũng dám kiêu ngạo.”

Trong nhan sắc lạnh như băng, Phong Sơ Cuồng khoát tay, trường thương một mực trên cánh tay hán nháy mắt phá không mà ra, tia chớp hướng hoa hồng kia công kích tới.

“Vèo.” Trường thương kia là cái gì vậy? Đó là vũ khí chi vương của Thú Tộc hơn trăm ngàn năm trước, là thần khí, lúc này vừa ra, hắc quang tăng vọt, đầu thương xẹt qua sát khí dày đặc, chiến ý mãnh liệt kia cơ hồ khiến cả trời đất run run.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Yêu Nguyệt Tùng Sinh 4

“Hò...” Gào thét mà lên, nhằm thẳng cành hoa hồng.

“Lão Hồng, cẩn thận.” Cây táo phản ứng nhanh nhất.

Hoa hồng phản ứng cũng mau, vừa nhìn không tốt lập tức quay về, nhưng trường thương vừa ra không thấy máu không về. Hắc quang đầy trời, cành hoa hồng dài cây sỏ ở giữa không trung bị cắn giết thành phần vụn, hoa lá tứ tán bay lên, sau đó trường thương từ chưa hết giận, hướng hoa hồng điên cuồng gào thét lên.

Đầy trời đóa hoa, hồng quang tăng vọt.

Hoa hồng thấy vậy thân hình vĩ đại chợt lóe, vô số hoa dây mây ngưng kết ở trước nó, một ánh sáng lửa đỏ nhảy mắt bao phủ quanh thân nó.

“Phanh.” Ngay lập tức, chỉ nghe một tiếng va chạm cực thanh thúy vang lên.

Hồng quang tác tác vỡ tan, giống như thủy tinh đập nát mà rơi, lộ ra hoa hồng bản tôn bên trong.

Trường thương giương lên không dường như coi thường nhìn hoa hồng, giống như chủ nhân nó kiêu ngạo quay người lại, hướng Phong Sơ Cuồng bay trở về.

“Ta... Ta... Ta đánh chết mẹ nó...” Hoa hồng ngẩng ra nhìn đóa hoa quanh người bị nghiền nát, nửa ngày sau tức giận nhảy cao ba mươi thước, toàn bộ hoa mạnh mẽ tăng vọt, đóa đóa cơ hồ nổ ra một thước, khí thể chấn động đã thủ phía dưới núi chạy như điên, một đám nhảy mắt đều héo rút lên, không dám kêu một tiếng.

“Lớn thì cũng có công dụng, heo so với độc xà lớn hơn.” Phong Sơ Cuồng nhìn hoa hồng bành trướng kia, cười lạnh một tiếng, trường thương trong tay chỉ một vòng, màu đen sắc bén biến hóa ra bóng đen vô cùng, như có vô số độc xà phun lưỡi cuốn lên.

“Lão Hồng, hấn mắng nguoi là heo.” Quả cầu xương rồng giật mình nói.

“Nguoi cầm miệng cho ta.” Hoa hồng nổi giận, nhìn trường thương Phong Sơ Cuồng, cơ hồ muốn nuốt sống Phong Sơ Cuồng.

“Thông minh, quả nhiên một câu nói đã hiểu, ngu như lợn, thông minh như cò.” Phong Sơ Cuồng nghe vậy cười ha ha.

“Phốc.” Một bên Mặc Thiên Thần không nhịn được, thổi phù một tiếng bật cười.

Miệng mồm Phong Sơ Cuồng thật khắc nghiệt, hai bên đều mắng.

“Cò Cò, hấn đây là khen ta hay mắng ta?” Quả cầu xương rồng không hiểu.

Người cò nhú nhú mày, hấn cũng nghe không hiểu.

“Loài nguoi cũng không phải thứ tốt, bắt được, đánh chết còn quản hấn là khen hay mắng.” Giọng cây táo lãnh trầm, một lời hạ xuống, thân hình vút lên, mấy quả táo đỏ hướng bọn nguoi Mặc Thiên Thần ném tới.

Cùng lúc này, hoa hồng cũng động.

Đầy trời dây mây bao tấp, thật giống như vô số xúc tua phát ra, hướng Phong Sơ Cuồng cuốn đi, mặt trên bung gai nhọn giống như đao thép.

“Lão nương hôm nay muốn mạng của nguoi, dám đánh nát hoa ta, lão nương khiến nguoi làm hoa bùn.” Hoa hồng phẫn nộ tận trời.

“Oa oa, ta cũng đến nhúng một tay, đánh cho loài nguoi xem làm sao có thể gây khó dễ ta.” Quả cầu xương rồng thấy vậy oa oa kêu lên, một bên thân hình lui xuống, sau đó mạnh mẽ tăng vọt.

Lập tức, vô số quả cầu xương rồng đâm bay nhanh ra, hướng bọn nguoi Phong Sơ Cuồng Mặc Thiên Thần đâm đến, mũi nhọn mang theo tiếng xé gió bén nhọn, lực lượng sắc bén cơ hồ có thể so với thất cấp cao thủ Nhân Tộc.

“Ta cũng đến.” Người cô thấy vậy rít gào một tiếng, thân thể to lớn mạnh mẽ hướng mặt đất giậm chân.

“Oanh.” Nhảy mất, một mảnh đất rung núi chuyển, nham thạch oanh một tiếng chui từ dưới đất lên, vô số đá đâm như da con nhím, từ mặt đất hướng tới dưới chân đám người Phong Sơ Cuồng tấn công tới.

Trong lúc nhất thời, Mặc Thiên Thần Phong Sơ Cuồng bị bao vây tứ phía, trên trời dưới chân tất cả đều là công kích.

“Hừ, đồ con heo không biết trời cao đất rộng.” Ánh mắt Phong Sơ Cuồng lãnh lệ, trong tay trường thương cuốn một cái: “Người trên ta dưới.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 109: Yêu Nghiệt Tùng Sinh 5

Một câu không đầu không đuôi ném ra, trường thương Phong Sơ Cuồng nhào lộn trở mình một cái, chui từ dưới đất lên mà vào, mũi thương thẳng lay động tất cả mũi nhọn dưới đế đá.

Cùng lúc này, Mặc Thiên Thần đứng ở bên cạnh một mực xem kịch vui, huyết kiếm trong tay phát ra hưng phấn điên cuồng gào thét, gào thét mà ra, kiếm làm ngân ảnh, hướng mũi nhọn hoa hồng tảo đỏ bốn phương tám hướng công kích tới chém giết

Kiểm sắc bén thích hợp chém giết.

Thương lợi hại thích hợp cường động.

Lập tức, huyết kiếm hí, trường thương hú.

Hơi thở tanh mùi máu, sát khí bức người dày đặc quét ngang tám phương.

Huyết kiếm trường thương ra tay, trong khoảnh khắc hơn ngàn người Nhân Tộc bày ra một cái thiên la địa võng, mặc cho đông tây nam bắc tấn công, ta tự quét ngang tám phương.

Sắc mặt âm trầm, tứ đại dị hoa thấy vậy sắc mặt đều trầm xuống, hai người kia cư nhiên lợi hại như thế.

“Tốt lắm, vậy tiếp chúng ta thử mấy chiêu xem.” Cây táo gào to một tiếng, sắc táo lửa đỏ mạnh mẽ xông ra toàn bộ, một đám sắc màu đỏ hồng bức người.

Đồng thời, hoa hồng, người cô, quả cầu xương rồng, quanh thân đều bốc lên một cỗ hơi thở màu đỏ, hào quang bức người lộng lẫy.

Bốn phía không khí bắt đầu vận vẹo, gió cấp tốc thổi qua, cỏ cây tứ phương đều đang run run, trong núi cả đám dã thú đều run run ngồi xổm xuống, một tiếng cũng không dám ra.

Huyết kiếm trường thương chiếu rọi lẫn nhau, lúc này hưng phấn cấp tốc xoay tròn, tiếng bén nhọn cắt qua không khí, khiến lỗ tai cơ hồ muốn bị điếc.

Bị ngàn tinh nhuệ Nhân Tộc bị vây vòng ở bên trong, lúc này một đám bị khí thế bốn phía áp đảo không ngẩng đầu lên được, trên người độc giác thú chi có thể quỳ xuống đất, ép buộc hô hấp.

Gió động, mây động, trời đất nháy mắt có thể di động.

Đại chiến hết sức căng thẳng.

“Như thế nào, ta đây đã tới chậm? Hay là vừa khéo a?” Nhưng vào lúc này, một âm thanh chi vừa nghe sẽ khiến người mềm yếu đột nhiên truyền đến, dù nơi đây gió nổi mây phun khí thế bức người, âm thanh thanh lương nhàn nhạt kia cũng dường như không có một chút áp lực, dễ dàng xuyên thấu qua không khí, rơi vào trong tai mỗi người ở nơi đây.

Đồng thời, giữa ngọn núi sáu đạo lực lượng giương cung bạt kiếm, đồng thời cảm giác được một cỗ lực lượng nhìn như nhu hòa, kì thực phi thường dày đặc trầm trọng như ngàn vạn cân trĩu xuống, từ không trung bao phủ xuống.

Nháy mắt, lực lượng bao táp nhất tề hơi chút áp chế dừng lại.

“Đại vương đến ...”

“Đại vương.”

“Đại vương người tới đúng lúc.”

Từ đại địa hoa chia ra bốn phía, vừa cảm giác được lực lượng bị áp chế, lập tức nhất tề lui ra phía sau thu hồi lực lượng, hướng một phía tràn đầy cung kính nói.

Đại vương? Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng cảm giác được lực lượng của đối phương biến mất, không khỏi liếc nhau, cũng thu hồi trường thường và huyết kiếm, đại vương nào đến ? Chẳng lẽ là Mộc Hoàng?

Gió núi lượn lờ, hương cỏ bốn phía.

Trên đỉnh núi bị vây vòng kín không kẽ hở, đám thực vật tự động tách ra một con đường, một hàng hoa từ sau đã đi tới.

Mười sáu cây hoa hướng dương đông đưa thân thể nhỏ nhắn, đỉnh đầu đóa hoa hướng dương thật lớn, nâng đỉnh đầu làm một cảnh lá hoa giường, chậm rãi mà ra.

Bên giường hoa một đóa hướng dương thật lớn cơ hồ có một thước, cung kính cúi đầu, hướng người trên hoa giường to lớn.

Lúc này, trên hoa giường kia, một cánh tay so bạch ngọc còn muốn đẹp hơn ba phần, tùy ý nắm lấy hoa tâm hoa hướng dương, cào ra một nắm hạt dưa, chậm rãi đưa vào bên miệng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Yêu Nghiệt Tùng Sinh 6

Tuyết làm da thịt ngọc vì bồn, thân tiên tuần hạ phạm.

Mặc Thiên Thần hai đời làm người không biết xem qua bao nhiêu nam nhân nữ nhân, trong đó xuất sắc nhất là Phong Sơ Cuồng cùng Huyền Thiên Hạo, nhưng hôm nay Mặc Thiên Thần không thể không thừa nhận, thiên hạ rộng lớn, không có xuất sắc nhất chỉ có càng xuất sắc.

Trước mắt người một thân lười nhác nửa nằm ở hoa giường, ngũ quan kia, da thịt kia, quả thực chính là tác phẩm hoàn mỹ nhất thiên hạ, không có một tia khuyết điểm.

Sợi tóc tím hồng mang theo hơi đen tùy ý rối tung trên vai, ăn mặc hoàn toàn tu thân mang theo trong suốt, hai chân trần trụi, hơi thở ngao mạn...

Người ta nói bụng có thi thư khí tự hoa, người trên hoa giường này, chột nhứ mày là một loại phong tình, khoát tay là một loại lười nhác, một cái ngoái đầu nhìn lại là một loại phong lưu, vừa nói là một loại phong tình...

Người này, quả thực mỹ khiến người thần cộng phần, khiến người oán hận.

Mặc Thiên Thần xem tuần mỹ trước mắt phân biệt được là nam hay là nữ, nửa ngày sau đột nhiên lắc đầu, quả nhiên là người Mộc Tộc, rất được trời ưu ái.

“Là các người quấy rầy ta săn bắn?” Tà tựa vào hoa giường, người kia vừa cắn hạt dưa vừa mỉm cười nhìn Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần, sau đó hướng Mặc Thiên Thần giờ giờ lên hàm dưới nói: “Tiểu mỹ nhân, người nghĩ thế nào, ta so với nam nhân bên cạnh người đẹp mắt hơn đi?”

Lời này vừa nói ra, Mặc Thiên Thần còn chưa có mở miệng, một bên Phong Sơ Cuồng luôn mặt không đổi sắc, giống như xem mỹ nhân trước mắt này là một đồng đầu gỗ bình thường mặt không biểu cảm, sắc mặt trầm xuống: “Từ nhân yêu.”

“Cái gì?” Quả cầu xương rồng chân kinh rồi.

“Đại vương, hần... Hần... Lại còn nói người là nhân... Yêu...” Hoa hồng lấp bắp.

“Người là con heo ngọc, đại vương nhà ta là thực vật vĩ đại, dù là yêu cũng là tử mộc yêu, mặc người nhân yêu cái gì, người là thứ vô học...”

“Phốc.” Mặc Thiên Thần cười ha ha.

“Ha ha...” Sau lưng nàng ngàn tình nhuệ Nhân Tộc không muốn cười, lúc này cục diện đối với bọn họ thật bất lợi, nhưng là...

“Người cầm miệng cho ta, người là cô ngu ngốc.” Cây táo tức giận trừng người cô, thân to không nỡ, ngu ngốc.

So sánh với tứ đại dị hoa chiếm cứ bốn phương hướng biểu hiện khác nhau, người tóc tím hồng vẫn ngả ngón cười, bắt quá cái cười kia...

“Thật nhiều năm, chưa thấy qua ở trên địa bàn của ta dám mắng người của ta, hôm nay thực vui vẻ, thế nhưng có người dám kêu gào với ta.” Tóc tím hồng từ từ ngẩng đầu nhìn Phong Sơ Cuồng, nhẹ nhàng vỗ tay vang lên một cái.

Cùng với hần một cái búng tay này, kỳ hoa dị thảo tứ phương vốn vây xem, mạnh mẽ bò lăn hướng sau liền thối lui mà đi.

“Đáng đánh đòn, tốt, ta thành toàn người.” Phong Sơ Cuồng nhìn cô cây tứ phương đột nhiên bắt đầu nhúc nhích, trong tay trường thương nhoáng một cái, nháy mắt khôi phục nguyên trạng lớn nhỏ, khí thế so vừa rồi càng hơn.

Quần sơn trong lúc đó, không gió hơi thở tự động.

Hoa cỏ, hoa cỏ khắp núi đều động.

Mặc kệ là cây cối cao lớn, bụi cây thấp bé, hoa tươi kiều diễm hay là hoa dại ven đường, dưới cái búng tay của người tóc tím hồng, đều bắt đầu vụn vụn nhảy lên.

Thật giống như trong nháy mắt từ chết biến thành sống.

Vụn vụn, toát ra, từ đất nhô lên, hướng tới Phong Sơ Cuồng, nơi này tất cả cây cỏ đều hướng Phong Sơ Cuồng đi tới, chỉ chít dày đặc, tầng tầng lớp lớp, căn bản nhìn không thấy giới hạn, căn bản không biết có bao nhiêu.

Mặc Thiên Thần sắc mặt thay đổi.

Phong Sơ Cuồng nhìn này đó thực vật như hoa dại cỏ dại không biết, nhưng nàng biết, trong nháy mắt kia, hoa cỏ cây cối vốn không độc cư nhiên toàn bộ biến thành hoa cỏ mang kịch độc, này chỉ cần vừa chạm vào, sẽ không chết cũng bị thương a.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 111: Ra Oai Phủ Đầu 1

“Ăn hần, ăn hần...”

“Đề hần làm hoa bần...”

“Đói, ăn luôn hần...”

“...”

Cùng lúc này, Mặc Thiên Thần rõ ràng nghe thấy được tiếng thực vật khắp núi nổi lên, đó là bọn nó trong lúc đó cùng cộng hưởng vang dội.

Nàng cư nhiên có thể nghe thấy tiếng nói chuyện của đám cỏ cây bình thường kia, đó là không có ý nghĩa nàng có thể cùng bọn nó giao lưu, Mặc Thiên Thần lập tức vênh tai nghe tiếp.

Mà giờ phút này, bên cạnh Mặc Thiên Thần Phong Sơ Cuồng nhìn trường hợp như vậy, đáy mắt thần sắc âm lãnh sắc mặt lại một tia không biến, trường thương trong tay hơi hơi nhoáng một cái.

Lập tức, hắc quang nháy mắt toát ra, cỏ cây bên cạnh Phong Sơ Cuồng nhào tới, trong hắc quang chợt lóe lên, trực tiếp bị chém thành phần, lá tả rơi xuống mặt đất.

Cỏ cây yếu ớt, há có thể cùng Phong Sơ Cuồng đánh đồng.

Nhưng, không đợi đám tinh nhuệ Nhân Tộc cao hứng, một màn trước mắt làm cho bọn họ nhất tề im bật.

Cỏ cây bị hắc quang chém thành phần vụn, rơi vào mặt đất trong nháy mắt, lập tức một lần nữa trở thành một cây mới, hướng Phong Sơ Cuồng đánh tới.

Trường thương hào quang chợt lóe, tiêu diệt đầu chỉ trăm ngàn cây cỏ, bị dập nát đầu chỉ có ngàn vạn đoạn, mà lúc này, ngàn vạn đoạn tro bụi trực tiếp lại trở thành cỏ cây, tương đương không duyên có hơn ngàn vạn địch nhân công kích.

“Vòng đi vòng lại.” Phong Sơ Cuồng thấy vậy lông mày nhăn lại một chút không mấy nhận ra.

Này một thành mười, mười thành trăm, trăm thành ngàn... Như vậy vòng đi vòng lại, vĩnh viễn bắt từ kết quả là là vĩnh viễn chỉ có càng ngày càng nhiều địch nhân.

Không nghĩ tới thứ đầu tiên gặp ở Mộc Tộc, cư nhiên sẽ là kỳ thuật bất thể.

“Có chút kiến thức.” Tóc tím hồng nghe thấy Phong Sơ Cuồng nói, khóe miệng nhếch lên, tà tà nở nụ cười.

Phong Sơ Cuồng nghe trên mặt không vui chột lóe, cho tới bây giờ chỉ có hắn coi thường người khác, ai dám lấy nói hắn, lập tức nói cũng không nói nhiều dồn lực vào trường thương trong tay, trường thương nhất thời phát ra một tiếng ông vang lớn, như tia chớp rồi cung thẳng đến người tóc tím.

Vòng đi vòng lại không thể phá, chỉ có thể đánh vào bản tôn.

Chỉ cần giết người này, vòng công kích này tự nhiên sẽ phá.

“A, muốn giết ta, vậy đến đây đi.” Người tóc tím nhìn trường thương từ khí bùng bùng, trên mặt mỉm cười trong mắt lại mạnh mẽ chột lóe.

Lập tức, ở trước mặt hắn từng bụi cỏ cây từ trên trời giáng xuống, chấn trường thương.

Gió nổi mây phun, sát khí nháy mắt bay lên.

“Chúng ta là bằng hữu, không cần công kích bọn ta nha.” Mà giờ phút này, Mặc Thiên Thần đột nhiên ngồi xuống, tràn đầy mềm nhẹ cùng đám thực vật nhào tới nói chuyện.

“Người điên rồi?” Phong Sơ Cuồng trong vội vàng chú ý, trực tiếp bị động tác của Mặc Thiên Thần làm cho tức giận nhất phật thẳng thiên, nhị phật xuất thế, Mặc Thiên Thần là tìm đánh phải không?

Nhưng lời Phong Sơ Cuồng mắng chửi người vừa ra miệng, đám thực vật một mực đánh về phía Phong Sơ Cuồng, đột nhiên động tác nhất tề chậm lại, giống như đều xoay về phía Mặc Thiên Thần.

Di, đây là có chuyện gì? Phong Sơ Cuồng không khỏi tập trung ánh mắt nhìn Mặc Thiên Thần.

Mặc Thiên Thần đầy mặt mang cười, gợn tay khẽ vuốt nhóm cỏ nhỏ tiểu hoa bên cạnh: “Các người ăn bằng hữu ta, ta sẽ thương tâm.”

Cùng với Mặc Thiên Thần nói, trên cánh tay Mặc Thiên Thần như ẩn như hiện ánh sáng xanh biếc.

Mà trong hào quang, thực vật khắp núi đánh về phía Phong Sơ Cuồng đều ngừng lại, đứng tại chỗ lung lung lay lay như đón gió phấp phới bắt đầu giãn ra thân thể, không tiến công.

“A...” Từ đại dị hoa đã sớm thối lui xa xa, thấy vậy nhất tề kinh ngạc cảnh lá loạn hoảng, đây là có chuyện gì?

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Ra Oai Phủ Đầu 2

“Oanh.” Mà trong nháy mắt hoa cỏ khắp núi dừng thân, một thương của Phong Sơ Cuồng chém tới, nháy mắt khắp nơi đều là cỏ xanh bay lên, trường thương bay về phía trước, chia thẳng vào người tóc tím hồng...

Bóng tím phi động, ngay lập tức tới.

Nhưng mà, không nghĩ người tóc tím không tiếp tục công kích Phong Sơ Cuồng, cư nhiên mạnh mẽ từ trên giường lộ ra, bỏ trường thương Phong Sơ Cuồng qua một bên hướng Mặc Thiên Thần vọt tới.

“Đến tốt.” Phong Sơ Cuồng thấy vậy lập tức một chương liên hướng người tóc tím Chop tới, người này thể nhưng dám chạy đến bên người hắn đánh.

“Chờ đã.” Không ngờ người tóc tím tránh một chiêu của Phong Sơ Cuồng, thân hình xẹt qua giữa trực tiếp nhảy đến trước mặt Mặc Thiên Thần: “Lấy ra.”

Lấy cái gì? Mặc Thiên Thần trên người chẳng lẽ có cái gì khác chế người Mộc Tộc này ?

Trong lòng ý niệm động, Phong Sơ Cuồng lúc này một bước đạp đến phía sau Mặc Thiên Thần, một thương liên quét ngang qua, muốn cướp gì đó của Mặc Thiên Thần, không có cửa đâu.

“Lấy ra không được.” Không nghĩ tới hần mới bước qua, tay Mặc Thiên Thần duỗi ra bắt được trường thương, ý bảo nàng không động thủ, hướng tới người tóc tím thần nhiên nói.

Mặc Thiên Thần cùng hần đồng thời học tập vô thượng pháp điển kia, cả hai rất quen thuộc, nàng vừa bắt xuống khiến hần vô pháp ra tay, Phong Sơ Cuồng không khỏi nhíu mày, Mặc Thiên Thần là có biện pháp chế địch ? Lập tức hơi thở hơi ngừng, ngừng sau lưng Mặc Thiên Thần không có ra tay.

“Không lấy ra được?” Người tóc tím nghe Mặc Thiên Thần nói, lông mày nhăn lại, một bên đánh giá Mặc Thiên Thần từ trên xuống dưới.

Mặc Thiên Thần tùy ý để người này đánh giá, một bên nhẹ nhàng vẫy vẫy tay: “Cảm ơn cả nhà.” Vừa nói đầu ngón tay vừa khẽ búng.

Nhất thời, nước trong linh tuyến không gian im hơi lặng tiếng xâm nhập thổ nhượng nơi này, những tiểu hoa cỏ nhỏ nhẹ nhàng nở ra.

Lập tức, trong đầu Mặc Thiên Thần liền tràn ngập các loại âm thanh vui vẻ hưng phấn, đám thực vật này cơ hồ hưng phấn sắp lăn lộn trên mặt đất.

Phong Sơ Cuồng thấy vậy âm thầm tấm tắc lấy làm lạ, Mặc Thiên Thần là người Nhân Tộc, thế nhưng thật có thể cùng thực vật nói chuyện? Thật sự là ngạc nhiên.

“Ngươi lưu lại, ta để các ngươi đi qua.” Tóc tím tại tinh tế đánh giá Mặc Thiên Thần nửa ngày, xác định Mặc Thiên Thần thực sự không thể lấy thứ làm hần cảm giác thật thoải mái kia ra, lập tức mở miệng nói.

“Chỉ bằng ngươi.” Có thứ khác chế hần, qua núi này giống như qua đại phố bình thường, còn dám khẩu xuất cuồng ngôn, Phong Sơ Cuồng khóe mắt một mảnh lạnh như băng .

“Thập Vạn Đại Sơn này chỉ cần ta ra lệnh một tiếng, xem các ngươi có đi ra được hay không.” Người tóc tím trừng mắt Phong Sơ Cuồng cũng không tránh né: “Thứ trên người các ngươi, làm bọn ta có cảm tình, bọn nó không công kích ngươi là vì xem ngươi là bằng hữu , nhưng nơi này, ta là vương.”

Vừa nói xong, trong ngọn núi liền miền pháp phong, mạnh mẽ truyền đến tiếng vèo vèo lay động, thật giống như vô số thực vật đang hưởng ứng những lời này.

Bằng hữu có thể mua một cái nhân tình, nhưng vương muốn ra mệnh lệnh, vậy không phải đơn giản như thế .

Vừa ra lệnh, quân lệnh như núi.

“Ngươi lưu lại, làm áp trại phu nhân của ta, từ đây Thập Vạn Đại Sơn này ngươi ra lệnh một tiếng, đừng ngôn ai dám không theo.” Người tóc tím bình tĩnh nhìn Mặc Thiên Thần.

“Xuy.” Phong Sơ Cuồng cười nhạo một tiếng.

Mặc Thiên Thần tắc đầu đầy hắc tuyến, muốn nàng làm áp trại phu nhân, cùng một gốc cây hoa hay là cô làm vợ chồng... Yêu cầu này thật sự là vượt quá tưởng tượng.

“Ta sẽ không lưu lại.” Giọng Mặc Thiên Thần nhàn nhạt lại tràn ngập dứt khoát.

“Ngươi là vì phượng hoàng mộc trong xe?” Tóc tím nhướng mày: “Không phải là đưa con gái hư hỏng của Mộc Hoàng sao, đánh rắm một cái, ta đi cho ngươi thu phục, dù là Mộc Hoàng cũng phải nể mặt Thiết Bá Vương ta vài phần.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: Ra Oai Phủ Đầu 3

Thiết Bá Vương, đó là một cái tên? Thật sự là cùng dung nhan khí độ hoàn toàn trống đánh xuôi, kèn thổi ngược.

Bất quá hiện tại Mặc Thiên Thần không quan tâm vấn đề này: “Ta là người, ngươi là cây, ta đến đây là đại biểu Nhân Tộc hưng sư vấn tội, tuyệt sẽ không làm tổn hại danh dự Nhân Tộc.”

Nàng là tới hưng sư vấn tội, không phải đến làm bà già giặc cỏ.

Thiết Bá Vương nghe vậy nhú mảy, tỏ vẻ Mặc Thiên Thần hộ quốc đại tướng là tới tìm Mộc Hoàng hưng sư vấn tội, tình huống này... vậy chờ nàng đi về?

“Vậy ngươi lưu lại cho ta.” Chân chờ nửa ngày, Thiết Bá Vương đột nhiên chỉ vào Phong Sơ Cuồng, người này đi cùng bọn họ, lưu lại hán Mặc Thiên Thần hán là sẽ về tìm hán.

Giữ hán? Giữ hán làm lão công? Phong Sơ Cuồng cười lạnh đều lười cười lạnh, trường thương trong tay trực tiếp nhoáng một cái: “Ta không có hứng thú làm trưởng phu ngươi.”

Lời này vừa nói ra, trên ngọn núi một trận âm thanh nhẹ nhàng, tất cả đều là tiếng thực vật hút một ngụm khí lạnh.

Người này thật can rở, thật can rở, cư nhiên muốn làm trưởng phu của đại vương, còn không thèm, trời ạ, a...

“Chỉ bằng ngươi...” Thiết Bá Vương hai mắt nheo lại, có sát khí.

Trường thương Phong Sơ Cuồng đưa ngang ngực, sớm không phải vấn đề sát khí.

Mặc Thiên Thần đứng giữa hai người, thấy Phong Sơ Cuồng và Thiết Bá Vương giương cung bạt kiếm, mi gian hơi nhú đột nhiên nói: “Muốn giữ bọn ta lại không có khả năng, bất quá, ngươi nếu có thể để chúng ta rời đi, ngày khác chúng ta quay về Nhân Tộc, ta có thể suy nghĩ lưu lại một chút vật ấy cho ngươi.”

Đầu ngón tay đảo một cái, một bình đựng đầy nước linh tuyến xuất hiện trong bàn tay Mặc Thiên Thần.

Thiết Bá Vương nhanh tay như gió, nháy mắt đoạt đi mở ra ở chớp mũi ngửi một ngụm, biểu cảm kia... Hoàn toàn vô phương dùng lời nói mà hình dung được.

Phong Sơ Cuồng không nghĩ tới trong tay Mặc Thiên Thần có thứ người Mộc Tộc thích, thấy vậy lại lập tức đánh rần phủ đầu, giống như cái gì đều biết nói: “Qua hay ở lại, một câu nói. Ta nói cho ngươi, qua thôn này lại không có cửa hàng nọ, hôm nay là bọn ta nể mặt ngươi mới đến, đợi đến ngày mai ngươi muốn mời chúng ta rời đi, lão tử còn không đồng ý, ta còn không tin ta chém không hết cỏ dại trên núi này.”

Vừa uy hiếp vừa dụ lợi, đàm phán cái gì, thủ đoạn Phong Sơ Cuồng cao hơn Mặc Thiên Thần.

Mặc Thiên Thần biết Phong Sơ Cuồng phương diện này so với nàng lợi hại, rõ ràng đứng ở bên cạnh Phong Sơ Cuồng không mở miệng.

Thiết Bá Vương nghe xong lời Phong Sơ Cuồng nói, nhú mảy.

Phong Sơ Cuồng lúc này không vội cũng không gấp, thu trường thương về tay hướng Mặc Thiên Thần nói: “Xem ra người khác không muốn chúng ta nể mặt hán, cũng tốt, chúng ta...”

“Xem như ngươi lợi hại.” Phong Sơ Cuồng còn chưa nói xong, Thiết Bá Vương liền hung hăng ném ra ba chữ.

Người chạy, chết, vậy thứ tốt tự nhiên sẽ không có, hán sẽ không chiếm được.

Mẹ nó, hán cư nhiên cũng có ngày bị uy hiếp, hơn nữa còn không thể không tiếp nhận.

Thiết Bá Vương lạnh lạnh trừng mắt nhìn Phong Sơ Cuồng, sau đó đột nhiên sắc mặt vừa chuyển, đầy mặt yêu nghiệt nở nụ cười, vươn tay hướng Mặc Thiên Thần nói: “Vậy, hợp tác vui vẻ.”

Dám uy hiếp hán, hừ. Bọn họ mới tiến vào Mộc Tộc, vậy hán có rất nhiều thời gian đem bí mật trên người Mặc Thiên Thần đào ra. Giả sử đào không được, bọn họ cũng đừng nghĩ dễ dàng rời đi Mộc Tộc, muốn trở về Nhân Tộc tất yếu phải đi qua Thập Vạn Đại Sơn, hán cũng không tin hán giữ không được người, vậy trước mắt để bọn họ đi qua, chính mình cũng không chịu thiệt, không cần huyền não lường bại câu thương để cho người khác được hưởng lợi.

Phong Sơ Cuồng nhìn Thiết Bá Vương cười, âm thầm hừ lạnh một tiếng, lướt qua Mặc Thiên Thần, trực tiếp giơ tay cùng Thiết Bá Vương đánh một chưởng, ngoài cười nhưng trong không cười nói: “Một lời nói đáng giá ngàn vàng.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 114: Ra Oai Phủ Đầu 4

Từ nhân yêu đang đánh mưu ma chước quỷ, bất quá tính kế Phong Sơ Cuồng hẳn , chờ, hẳn sẽ khiến y trộm gà không được còn mất nắm gạo.

Cười, hai người đối mặt mà cười.

Gió mát thổi dương liễu, trường hợp chết tiệt tốt.

Hiệp nghị bàn xong, qua Thập Vạn Đại Sơn tự nhiên là rất dễ dàng, chỉ ba ngày thời gian, Mặc Thiên Thần và Phong Sơ Cuồng liền áp giải xe chở tù ra Thập Vạn Đại Sơn, đi tới thành đầu tiên của Mộc Tộc , Hiến Viên thành.

Hiến Viên thành không lớn, bất quá là vì thành trì đầu tiên trên biên giới Mộc Tộc và Nhân Tộc, cho nên nổi tiếng.

Ngày này, trời cao khí sáng, trời xanh mây trắng tung bay vô biên.

Một hàng độc giác thú chờ bọn người Mặc Thiên Thần, lác lác lư lư đi đến dưới thành Hiến Viên, mà dưới thành trì này, hiện tại binh mã đủ, đao kiếm ra khỏi vỏ, xa xa một mảnh hàn quang lóng lánh, thật giống như đó không phải góc tường thành trì, mà là núi đao rừng kiếm.

Phong Sơ Cuồng rất xa thấy dưới chân thành, xếp thành hàng nghiêm chỉnh, ít nhất hẳn là có trên vạn quân đội lạnh lạnh cười mảnh hổ thú giỏi về chinh chiến, đao kiếm ra khỏi vỏ chờ bọn họ, không khỏi trên mặt hiện lên một tia sắc lạnh.

“Ra oai phủ đầu.” Mặc Thiên Thần cũng thấy .

Mảnh hổ thú là khắc tinh độc giác thú, trên vạn người so với hơn một ngàn người, này không phải nghênh đón, như thế nào cũng là ra oai phủ đầu bọn họ .

“Muốn ra oai phủ đầu ta, cũng phải suy nghĩ một chút phân lượng chính mình.” Phong Sơ Cuồng cuồng ngạo cực kỳ vừa nói dứt, không lùi mà tiến tới hướng đám người Mộc Tộc nghênh đón.

Hai phe nhanh chóng áp sát.

Càng đi vào, vạn người Mộc Tộc đao kiếm khí thế càng cường hãn.

Thả độc giác thú lên, Phong Sơ Cuồng nhìn quân đội Mộc Tộc xếp thành hàng chỉnh tề, hai tay ôm ngực mắt lạnh đảo qua người dẫn đầu, căn bản không lên phía trước chào hỏi, trực tiếp lạnh lùng quát một tiếng nói: “Đem Thiên Diệp lỗi ra cho ta.”

“Dạ.” Nếu bàn về quân uy, Phong Sơ Cuồng so với Mặc Thiên Thần chính tông hộ quốc đại tướng còn tốt hơn, lập tức phó tướng liền cao giọng đáp ứng.

Ngay sau đó, Phượng Hoàng Mộc một mực bị nhốt trong xe tù đã hiện nguyên hình bị kéo ra ngoài.

“Xôn xao...” Quân đội Mộc Tộc đầy mặt sát khí, vốn nghĩ Nhân Tộc chỉ muốn tiến đến hưng sư vấn tội, không nghĩ tới dẫn đầu Nhân Tộc căn bản không lên phía trước cùng bọn họ nói chuyện, trực tiếp đem công chúa điện hạ kéo ra, nhất thời tất cả quân đội Mộc Tộc nhìn bị Phượng Hoàng Mộc bị đánh về nguyên hình một mảnh ồ lên.

“Người tôi, đem Phượng Hoàng Mộc cắt thành từng mảnh cho ta.” Hai mắt nhìn trời, giọng Phong Sơ Cuồng lãnh khốc vô cùng.

“Dạ.” Lập tức có người mài đao mà lên, hướng Phượng Hoàng Mộc kia muốn chém xuống.

“Chậm đã.” Tướng lĩnh Mộc Tộc tiến đến nghênh đón thấy vậy nhin không được , vội vàng cao giọng quát: “Hộ quốc hữu tướng, ngươi đây là ý gì, cứ nhiên dám đem công chúa của bọn ta thiên đao vạn quả, ngươi có rắp tâm gì?”

“Rắp tâm?” Phong Sơ Cuồng mi gian cụp xuống, từ trên cao nhìn xuống tướng lĩnh kia nói: “Mộc Hoàng phái ngươi tới đao kiếm ra vỏ nghênh đón công chúa tộc ngươi, chẳng lẽ không phải muốn đem công chúa các ngươi thiên đao vạn quả? Một khi đã như vậy, ta sẽ thuận nước giong thuyền, miễn cho các ngươi tự mình động thủ, về sau không dám đối mặt người trong Mộc Tộc các ngươi.”

“Ngươi...” Vừa nói xong, hơn vạn người quân đội Mộc Tộc bày sẵn trận địa đón địch nhất tề trên mặt biển sắc, đầu lĩnh đại tướng càng là nói không ra lời.

Bọn họ là uy hiếp đám người Phong Sơ Cuồng, không phải muốn đem công chúa bọn họ thiên đao vạn quả.

“Hạ đao.” Phong Sơ Cuồng lệnh hành như núi.

“Chậm đã.” Đại tướng Mộc Tộc kêu to.

“Lớn mật, binh lính ta mà ngươi có thể ra lệnh.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Ra Oai Phủ Đầu 5

Phong Sơ Cuồng trong mắt sát khí hiện lên: “Đây là địa bàn Mộc Tộc, nhưng binh mã là của ta, ta muốn giết tù phạm, không tới phiên người chỉ huy.”

Thanh âm lạnh như băng, sát khí dày đặc.

Hắn không so đo với tướng lĩnh Mộc Tộc, cùng một người chỉ dẫn đầu vồn vện vọt người so đo, đó là tổn hại thân phận của mình, hắn chỉ ở trên người Thiên Diệp động thủ, người Mộc Tộc nếu không muốn mạng công chúa bọn họ, liền cứ việc ra oai, nếu muốn mạng Thiên Diệp, vậy ngoan ngoãn rút lui cho hắn.

Phong Sơ Cuồng hai tay ôm ngực, sát khí bao táp lạnh như băng.

Đại tướng Mộc Tộc kia tí mi bày ra trận thế, dùng ngàn vạn người chống không lại maoj mình Phong Sơ Cuồng ra oai.

Mặc Thiên Thần một bên xem ở trong mắt, tán thưởng ở trong lòng, Phong Sơ Cuồng quả nhiên lợi hại.

Quả nhiên, Phong Sơ Cuồng vừa nói dứt, khí thế vạn người Mộc Tộc liền chậm lại, hoàng đế bọn họ đều phải tiếp công chúa trở về hướng Nhân Tộc cúi đầu, bọn họ dám ở trên địa bàn của bọn họ gây tổn thương tánh mạng công chúa, kia tương đương là chính bọn họ không muốn sống nữa.

“Hộ quốc hữu tướng, người hiểu lầm, ta chờ binh khí ra khỏi vỏ chính là lễ tiết nghênh đón khách quý Nhân Tộc cao nhất của Mộc Tộc, cũng không muốn đem công chúa thiên đạo vạn quả, xin các quý khách không nên hiểu lầm.” Lập tức đại tướng Mộc Tộc kia không dám cãi lại, yếu đi khí thế nói.

“Lễ tiết cao nhất?” Phong Sơ Cuồng mắt lạnh xem qua.

“Đương nhiên, đương nhiên.” Đại tướng lập tức hướng sau vung tay lên.

Phía sau ngàn vạn binh sĩ sát khí đầy mặt rút binh khí ra khỏi vỏ, rất nhanh thu hồi binh khí, cung kính bày ra hai bên, tạo ra một con đường vào thành.

Phong Sơ Cuồng thấy vậy lãnh đạm cười: “Nguyên lai là bản tướng hiểu lầm, một khi đã như vậy, dẫn đường đi.”

“Tự nhiên, tự nhiên, mời khách quý Nhân Tộc.” Tướng lĩnh Mộc Tộc nhìn Phong Sơ Cuồng tuy rằng nói lời này, nhưng công chúa còn nằm trong tay của đối phương, chỉ có cười ha ha đi trước dẫn đường.

Mặc Thiên Thần một mực ngồi trên độc giác thú nhìn một màn này, khoe miệng hơi hơi phác họa, nhìn bóng lưng Phong Sơ Cuồng một thân cuồng vọng, trong lòng tán thưởng càng ngày càng nhiều.

Lúc này xem Phong Sơ Cuồng thật sự là thấy thế nào cũng thuận mắt.

Lúc trước vì sao lại nhìn Phong Sơ Cuồng không vừa mắt chứ? Xem ra quả nhiên lúc trước nàng là mắt bị mù.

Thức giục ngồi xuống độc giác thú, Mặc Thiên Thần dẫn ngàn tinh nhuệ hướng thành trì Mộc Tộc đi đến.

Ánh mặt trời rực rỡ chiếu xuống, gió đứng đưa.

Hiên Viên thành chính là thành đầu tiên gần biên giới Mộc Tộc nhất, từ nơi này tới đô thành Mộc Tộc ven đường còn có hơn hai mươi tòa thành trì.

Có Phong Sơ Cuồng lộ chút uy ở Hiên Viên thành, phía sau hơn hai mươi tòa thành trì liền ổn định.

Không có người Mộc Tộc lại dám cho một hàng người Mặc Thiên Thần ánh mắt gì, cũng không dám can đảm khiêu khích, ngược lại trà ngon nước tốt hầu hạ, sợ chọc tổ tông này làm bị thương công chúa. Cho nên, ven đường đại đội Nhân Tộc đi tương đương vênh vào tự đắc.

Hung sư vẫn tội, vốn là hung sư vẫn tội mà đến, không phải tiến đến thỉnh tội, dựa vào cái gì phải xem sắc mặt của người, cho người là ai a.

Cứng mềm không ăn, Phong Sơ Cuồng chỉ hài lòng đồ mình, đem cái khí thế hung sư vẫn tội diễn dịch vô cùng nhuần nhuyễn.

Mộc Tộc đô thành, Phụng Hoàng thành.

Trải qua hơn một tháng đi ngừng nghỉ, cuối cùng hôm nay cũng đến kinh đô Mộc Tộc, Phụng Hoàng thành.

Mặc Thiên Thần đứng ở đầu đường Phụng Hoàng thành, nhìn Phụng Hoàng thành tinh mỹ tuyệt luân, tuy là quan niệm đối địch cũng nhìn không được tán thưởng một tiếng.

Tinh mỹ, không gì sánh kịp.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Ra Oai Phủ Đầu 6

Không phải đại khí cùng trang nghiêm như hoàng thành Nhân Tộc, Phụng Hoàng thành là một loại đan xen giữa tự nhiên thể hiện vẻ đẹp tốt nhất, nơi này, bày ra hoàn toàn là đại tự nhiên tuyệt mỹ.

Phòng ốc thiên hình vạn trạng đóa hoa, ngã tư đường lá cỏ xa hoa, trang sức quả thực thiên kì bách quái, trời xanh mây trắng trang trí tuyệt vời, đem Phụng Hoàng thành tạo thành một nơi cực phẩm có một không hai.

Trong mắt đầy tán thưởng, Mặc Thiên Thần nhìn người Mộc Tộc đi lại như nước chảy.

Có thực vật không thích hình người, vẫn duy trì hình dạng hoa cỏ bản thân đang đi, có biến đổi thành người đang vui cười, có biến thành thú tộc dạng thú hành tẩu...

Khác với Nhân Tộc đơn độc, nơi này quả thực là chủng loại phong phú đa dạng, khiến người hoa cả mắt.

Đầy đường nam nhân, nữ nhân, cây mận, hoa đào, hoa mẫu đơn, cây mắc cỡ, con thỏ, lão hổ, bí đao, dưa hấu...

Nhìn chủng loại người Mộc Tộc phong phú, ngay cả là Phong Sơ Cuồng âm trầm, cũng xem đầu óc choáng váng.

Một cái bí đao đi trên mặt đất, một quả đào lại cùng con thỏ cò kề mặc cả, một lão hổ làm nũng với một gốc cây tiểu cúc hoa, một quả cầu xương rồng đang bán đồ ăn...

Nhu nhu mi tâm, Mộc Tộc quả nhiên là một chỗ thần kỳ.

“Đến, đây chính là hoàng gia biệt viện, các quý khách mời.” Ở một bụi cây dùng hoa tạo thành một lâm viên to, tướng lĩnh Mộc Tộc phụ trách nghênh đón thờ phào một cái, rốt cục đem tên sát thân này đưa đến đây, lúc này hân quả thực ném mặt mũi Mộc Tộc, thật sự là xấu hổ.

Biệt viện? Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần liếc nhau một cái, dựa theo thân phận của bọn họ cùng ý đồ đến thế nào cũng nên trụ tiền Mộc Tộc hoàng cung đi, này...

Lạnh lạnh cười, Phong Sơ Cuồng hướng Mặc Thiên Thần chiêu một chút tay, nâng bộ liên hướng biệt viện tiến vào, biệt viện, cũng có biệt viện ưu việt, dù sao bọn họ cũng không nghĩ tiến vào Mộc Tộc hoàng cung trụ.

“Hai vị hộ quốc tướng lĩnh đường xa mà đến, ven đường vất vả, mời vào, mời vào.” Đứng ngoài biệt viện hoàng gia, nam tử trung niên vừa nhìn qua phong độ phiến phiến vẻ mặt tươi cười tiếp đón.

“Tiểu nhân là tổng quản biệt viện, hai vị đại nhân mời vào trong.” Mộc tổng quản tươi cười đầy mặt, một chút cũng nhìn không ra thái độ đối địch nói.

“Ừm.” Phong Sơ Cuồng đầy mặt kiêu căng lạnh lạnh lên tiếng, mang đội sai bước liền tiến vào biệt viện.

“Về sau hai vị hộ quốc tướng quân ở lại Mộc Tộc, liền do tiểu nhân toàn quyền phụ trách việc vặt bên hai vị, có bất cứ sự tình gì hai vị hộ quốc đại tướng đều có thể tìm tiểu nhân, tiểu nhân nhất định toàn tâm toàn ý vì hai vị tướng quân tiến hành.” Mộc tổng quản đem Phong Sơ Cuồng và Mặc Thiên Thần nghênh tiến biệt viện đại điện, vỗ vỗ tay xong lập tức có người tiến lên đây bưng trà đưa nước, bố trí tất cả.

“Toàn bộ?” Phong Sơ Cuồng liếc mắt nhìn Mộc tổng quản.

Toàn bộ công việc, hân có tư cách và năng lực tiến hành?

“Toàn bộ.” Mộc tổng quản cười, nhìn như khiêm tốn cười.

Phong Sơ Cuồng thu hồi ánh mắt nhìn tổng quản này, xem ra tổng quản này lại lịch không nhỏ, không nhất thiết chỉ là một tổng quản đơn giản.

”Mộc Hoàng các ngươi đâu?” Phong Sơ Cuồng đoán ra Mộc tổng quân không đơn giản, Mặc Thiên Thần đồng dạng cũng nhìn ra người này có lai lịch, trực tiếp nhìn như đi thẳng vào vấn đề kì thực thăm dò nói.

“Thật sự rất xin lỗi hai vị tướng quân, Mộc Hoàng đúng lúc có chuyện quan trọng đi Tần Thành trước , không thể lập tức tiếp gặp các ngươi, xin hãy tha lỗi.” Mộc tổng quân nhìn như thật áy náy nói.

Không gặp bọn họ? Lại là một chiêu ra oai phủ đầu.

Phong Sơ Cuồng và Mặc Thiên Thần liếc nhau, Mặc Thiên Thần hướng Phong Sơ Cuồng nhướng nhướng mày, lập tức Phong Sơ Cuồng hừ lạnh một tiếng, mạnh mẽ đem chén trà trong tay đặt lên bàn gỗ bên cạnh.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Đại Hội Đồ Mộc 1

“Phanh.” Chỉ nghe một tiếng vang nặng nề, chén trà và bàn gỗ bị Phong Sơ Cuồng một chưởng đánh thành bột phấn.

Động tĩnh như thế, lập tức dẫn tới người chung quanh nhất tề chú ý, phó tướng bọn họ thì chinh quân đội lệnh, binh khí ra khỏi vỏ.

“Hữu tướng bớt giận, bớt giận.” Mộc tổng quân thấy vậy mặt không đổi sắc, trong miệng lại liên tục trấn an nói.

“Bớt giận?” Phong Sơ Cuồng lạnh lạnh ngẩng đầu nhìn Mộc tổng quân: “Bản tướng tiến đến là đòi giải thích , không phải đến xưng thần tiến cống . Không thể tiếp kiến? Được thôi, bản tướng cũng không nhiều thời gian rảnh rỗi, chinh quân, quay lại, đem phượng hoàng mộc kia ra thiên đao vạn quả.”

Phong Sơ Cuồng tức giận, hơi thở âm ngoan đẩy người toát ra, không ai cho rằng hắn là nói xong đùa.

“Hữu tướng, hữu tướng, làm cái gì vậy, đừng tức giận, hoàng đế bệ hạ đang trở về, giờ phút này hữu tướng cũng không nên làm việc giận chó đánh mèo, Mộc Tộc ta là vô cùng có thành ý đối lấy công chúa điện hạ, cũng cảm thấy thật có lỗi với Nhân Tộc ngài, hữu tướng cũng đừng làm cho quan hệ hai tộc lâm vào căng thẳng a.” Mộc tổng quân trên mặt tươi cười có một chút cương cứng.

“Ta làm quan hệ hai tộc lâm vào căng thẳng ?” Phong Sơ Cuồng nhìn Mộc tổng quân, trên dung nhan lạnh như băng cư nhiên mang theo chút ý cười, nhưng ý cười kia chỉ làm cho người ta nhìn phát lạnh.

“Hộ quốc đại tướng quân a, ngài khuyên hữu tướng đại nhân, Mộc Tộc chúng ta vô cùng có thành ý , nhưng lâm thời có đại sự xảy ra, hoàng đế bệ hạ không thể không tự mình đi, xin hãy tha lỗi, hoàng đế bệ hạ đang trên đường về chạy về, chỉ cần thời gian vài ngày là được, hộ quốc đại tướng quân, ngài xem, ngài xem. . .”

Mộc tổng quân thấy Phong Sơ Cuồng đã nổi giận, không dám nói chuyện với hắn, đành phải quay đầu hướng Mặc Thiên Thần một mực không nói chuyện, nhìn qua so với Phong Sơ Cuồng dễ đàm phán hơn.

Mặc Thiên Thần lúc này từ từ uống một ngụm trà, nửa ngày chậm rãi nói: “Sơ Cuồng, Mộc tổng quân đã nói như vậy , Mộc Hoàng lại đang trên đường về, chúng ta không ngại chờ mấy ngày, dù sao Nhân Tộc ta làm việc luôn khoan dung, Mộc Tộc đã có thành ý, Nhân Tộc ta cũng có thể khoan dung đối đãi .

Nếu mấy ngày sau không thấy Mộc Hoàng, hoặc là có người động thủ động cước, vậy thiên đao vạn quả cũng không muộn.”

“Hộ quốc đại tướng quân anh minh, anh minh.” Mặc Thiên Thần vừa dứt lời, Mộc tổng quân liền liên tục đáp.

Phong Sơ Cuồng thấy vậy hai mắt lạnh lạnh đảo qua Mộc tổng quân, thần sắc không tốt trầm giọng nói: “Đem đầu gỗ mộc kia trói ở trong sân, trễ một ngày thì chém một mảnh cho ta.”

“Dạ.” Phó tướng lập tức đáp lời nhanh chóng chạy xuống.

Gió nhẹ nhàng thổi qua cửa, trong biệt viện lặng ngắt như tờ.

Càn rờ, rất càn rờ .

Bọn họ chưa từng gặp qua người càn rờ như vậy, ở trên địa bàn Mộc Tộc bọn họ cư nhiên dám đối đãi công chúa như thế, người này quả thực cuồng ngạo quá mức .

Khóe miệng giật giật, Mộc tổng quản sắc mặt hơi hơi rung động, hắc hắc cười cười sau chỉ nói: “Đường đi xa xôi, hai vị tướng quân xin trước nghỉ tạm, ngày mai tiêu nhân dẫn hai vị tướng quân đi tham quan một chút cảnh sắc Phụng Hoàng thành, Nhân Tộc bằng hữu khó được dịp đến Mộc Tộc chúng ta, tất nhiên phải để hai vị xem như ở nhà, xem như ở nhà.”

Đã sớm nghe quan viên ven đường hội báo, nói Phong Sơ Cuồng này không dễ trêu chọc, hôm nay vừa thấy quả nhiên là không sai, xem ra phải cẩn thận ứng phó .

Nghe lời nói dối trá Phong Sơ Cuồng cười lạnh, xem như ở nhà sao? Đêm Nhân Tộc quy nạp dưới tay hắn, vậy hắn mới có thể cảm giác được xem như ở nhà.

Trong cười lạnh, Phong Sơ Cuồng thu được ánh mắt Mặc Thiên Thần đưa qua, tà tà quay lại nhìn Mặc Thiên Thần.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Đại Hội Đồ Mộc 2

Mặc Thiên Thần nhìn ánh mắt tà khí của Phong Sơ Cuồng, hơi cúi đầu phẩm trà, chính là dưới đáy mắt dâng lên một cỗ nhàn nhạt tươi cười.

Mộc Hoàng muốn ra oai phủ đầu bọn họ không gặp bọn họ, kì thực bọn họ cũng không muốn sớm gặp Mộc Hoàng, gặp bọn họ hai ba lần không phải liền cản trở về sao, vậy chẳng phải là đến không .

Không gặp cũng tốt, không gặp mới có thể lưu lại mấy ngày.

Bất quá Phong Sơ Cuồng biểu hiện thật sự rất đúng, thật sự là đem khí tràng Nhân Tộc hưng sư vấn tội phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, lợi hại, lợi hại.

Ngày đầu tiên đặt chân ở biệt viện hoàng gia Mộc Tộc, tất cả thăm dò hoặc là đối thoại giao phong đều bất quá là chút tới liền dừng, không có gì trọng yếu, bất quá an bày hơn ngàn người ở lại, đến khi trăng lên đầu cảnh.

Ánh trăng tươi đẹp, bạc khói lượn lờ.

Biệt viện hoàng gia Mộc Tộc một mảnh đèn đuốc sáng trưng.

“Đại nhân, tỷ muội bọn ta đến hầu hạ ngài nghỉ ngơi.” Phong Sơ Cuồng ở phòng đầu tiên biệt viện, hai tỷ muội hoa xinh đẹp bùng hoa quả cùng đồ dùng rửa sạch lượn lờ mà đến.

Mi không vẽ mà thanh tú, dung không trang điểm mà mỹ lệ, người Mộc Tộc được trời ưu ái, liền không có một người xấu .

Phong Sơ Cuồng vốn nằm nghiêng ở đầu giường đang chuẩn bị nghỉ ngơi, thấy vậy mi gian khẽ nhúc nhích, đây là ý gì, mỹ nhân kế?

Lập tức cũng bất động, liền như vậy tà tà nằm , mắt lạnh quan sát.

Hai tỷ muội hoa kia thấy vậy cười một cách tự nhiên đi tới, ngồi vào bên cạnh Phong Sơ Cuồng, vạt áo bay bay nhẹ nhàng ôn nhu mềm mại như không xương hướng trên người Phong Sơ Cuồng áp sát.

“Đại nhân, tỷ muội chúng ta cởi áo cho người.” Bàn tay trắng nõn mềm mại không xương.

Hai tỷ muội hoa vô cùng chủ động vươn tay hướng vạt áo Phong Sơ Cuồng sờ soạng, Phong Sơ Cuồng tuổi trẻ anh tuấn, tuy là Nhân Tộc nhưng khiến các nàng rất thích, hôm nay nếu hầu hạ tốt , có thể làm hắn không động vào công chúa điện hạ, vậy đó là công lớn của các nàng.

Phong Sơ Cuồng nhìn hai tay nhích lại gần mình, trong lòng niệm động, đây là muốn chặt dưới, hay chặt trên, hoặc là trực tiếp nghiền nát?

Thân thể Phong Sơ Cuồng hẳn các nàng có thể chạm vào sao ?

Trong lòng ý niệm mới động, ngoài cửa một cỗ lệ khí đột nhiên truyền tới, Mặc Thiên Thần? Mặc Thiên Thần cũng có lệ khí?

Không đợi Phong Sơ Cuồng kinh ngạc, cửa phòng đóng kín mạnh mẽ bị Mặc Thiên Thần một cước đá văng ra.

Tay nâng ấm trà, Mặc Thiên Thần mắt lạnh đảo qua tình huống ba người trong phòng, dung sắc không thấy hi vọng đi tới bên Phong Sơ Cuồng.

Đi tới bên cạnh Phong Sơ Cuồng, Mặc Thiên Thần giơ tay, trực tiếp nhấc một mỹ nữ bên trái tựa vào Phong Sơ Cuồng, ném ra sau, sau đó ngồi xuống,

cầm khay trà trong tay đặt ở trên bàn.

“Ngươi...” Mỹ nữ bị Mặc Thiên Thần trực tiếp văng ra, nhu nhu nhược nhược trực tiếp té chông cả vó, lúc này nhìn Mặc Thiên Thần đầy phẫn nộ mà không dám nói gì.

“Hộ quốc tướng quân, chúng ta là phụng mệnh tiến đến hầu hạ hữu tướng quân, tướng quân ngươi...” Mỹ nữ bên phải Phong Sơ Cuồng thấy vậy khẽ nhủ mày nói.

Phụng mệnh hầu hạ Phong Sơ Cuồng? Mặc Thiên Thần về mặt nhàn nhạt nhìn lướt qua nữ nhân kia, sau đó quay đầu nhìn Phong Sơ Cuồng một mực không ra tiếng cũng bất động.

Các nàng phụng mệnh đến hầu hạ ngươi, ngươi cũng không biết khước từ một chút?

Mặc Thiên Thần trừng mắt Phong Sơ Cuồng, sau đó chậm rãi nhấc ấm trà châm hai chén trà, một ly nắm ở trong tay một ly đưa cho Phong Sơ Cuồng, một mặt lãnh đạm nói: “Hỏi ngươi chuyện này.”

“Nói.” Đêm hôm khuya khoắt tới hỏi hán chuyện gì? Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần khó được ở trước mặt hán lãnh đạm tiếp nhận chén trà.

“Nhìn thân thể người khác không phải sẽ cười nàng sao?” Thanh âm Mặc Thiên Thần rất nhẹ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Đại Hội Đồ Mộc 3

Lời này hỏi có ý tứ, Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần về mặt lãnh đạm, đầu ngón tay ở miệng chén trà đạo qua một vòng, chậm rãi nói: “Giết.”

Nhìn thân thể nữ nhân sẽ phải nàng, không muốn cưới vậy giết, người chết là không cần cưới.

Mặc Thiên Thần nghe xong gật gật đầu: “Ngươi còn chưa có cưới vợ.”

“Muốn làm mai cho ta?” Đã nghe ra ý tứ trong lời nói Mặc Thiên Thần, Phong Sơ Cuồng lúc này tâm tình không lý do tốt lên, lập tức cười quỷ dị cùng Mặc Thiên Thần đáp lời.

“Không, ta chính là muốn nhìn ngươi giết người...” Mặt sau hai mỹ nữ còn chưa mở miệng, đối với Mặc Thiên Thần tiến vào tương đối bất mãn, bỏ lần liền chạy không còn tung tích.

Trò gì a, bồi hán ngủ, ngủ xong còn bị giết, đây là thiên lý gì?

Người Nhân Tộc quả nhiên không phải người, chạy mau, chạy mau.

Mặc Thiên Thần thấy vậy lạnh lạnh để chén trà trong tay xuống, vạt áo quơ lên đóng cửa phòng Phong Sơ Cuồng lại, phòng Phong Sơ Cuồng không phải muốn vào là có thể vào, hừ.

“Ha ha.” Mà lúc này nhìn động tác Mặc Thiên Thần Phong Sơ Cuồng tắc cười lên ha ha.

Thú vị, hôm nay Mặc Thiên Thần thú vị.

Giơ tay, nắm lấy hàm dưới Mặc Thiên Thần, Phong Sơ Cuồng đầy mặt cười quỷ dị nói: “Thế nào, ái mộ ta?”

Trước mặt hán đuổi đi người đến làm ấm giường cho hán, này thấy thế nào cũng là ghen.

Mặc Thiên Thần nghe Phong Sơ Cuồng nói, giương mắt nhìn Phong Sơ Cuồng đầy mặt cười quỷ dị.

Nàng ái mộ Phong Sơ Cuồng sao?

Không biết.

Nàng chỉ biết là thời điểm đứng ở cửa phòng, nàng thật không vui trong phòng Phong Sơ Cuồng xuất hiện nữ nhân muốn bồi hán.

Nhìn Phong Sơ Cuồng trước mắt đầy mặt tà khí, Mặc Thiên Thần hơi hơi cúi mắt, có lẽ, trải qua một lần sinh tử kia, nàng đã xem hán là sở hữu của

nàng, có lẽ không có yêu sâu đậm như lúc trước đối với Huyền Thiên Hạo, nhưng cũng đã không cho phép người khác đi mơ ước, đi động dục.

“Ngươi là ân nhân của ta, ta tự nhiên thích.” Cái gì cũng có thể nói lập lờ Mặc Thiên Thần nói thật hàm hồ.

“Phải không?” Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần cười cuồng vọng.

“Phong Sơ Cuồng, ta qua tìm ngươi là có chính sự, ngươi...” Mặc Thiên Thần nhìn không thấu Phong Sơ Cuồng cười quỷ dị, dứt khoát đổi đề tài, đổi đến nàng tới tìm hắn có việc.

“Hừ.” Không nghĩ nàng mới mở miệng, Phong Sơ Cuồng liền dựng thẳng ngón tay ở bờ môi nàng, áp trụ đôi môi nàng.

Rất chắc chắn, thật nóng, rõ ràng chỉ là một ngón tay dán trên môi, lại nóng khiến Mặc Thiên Thần mạnh mẽ nhảy dựng, muốn tránh đi. Đây... Đây... Đây là chưa từng có cảm giác, này bất quá là một ngón tay mà thôi, này... động tác Phong Sơ Cuồng rất ái muội sao?

Mặc Thiên Thần nhìn Phong Sơ Cuồng, khó hiểu.

Nhìn Mặc Thiên Thần ngẩng đầu nhìn hắn, Phong Sơ Cuồng cười quỷ dị đặt chén trà, chậm rãi để sát vào.

Mặc Thiên Thần nhìn Phong Sơ Cuồng đột nhiên tới ra, trừng mắt nhìn, mặc danh cảm thấy có áp lực, quanh thân bắt đầu không được tự nhiên, trên môi ngón tay càng ngày càng nóng, cái này...

Càng ngày càng gần, Phong Sơ Cuồng mặt càng ngày càng gần.

“Phong...”

“A, ta tới đúng lúc.” Mặc Thiên Thần quần bách mới mở miệng, một giọng yêu tà đột nhiên từ xa xa truyền đến, thẳng tắp truyền vào trong tai hai người.

Ngay sau đó cửa phòng păng một tiếng như bị gió thổi mở ra, một người tay cầm quạt xếp chậm rãi đi đến.

“Thiết Bá Vương.” Phong Sơ Cuồng quay đầu đầy mặt hắc khí nhìn cái tên một thân hồng y, trong tay phe phẩy cây quạt lông chim, đột nhiên xuất hiện, hai mắt hơi hơi nheo lại.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Đại Hội Đồ Mộc 4

“Khụ khụ.” Ho khan một tiếng điều chỉnh tư thái xong, Mặc Thiên Thần kéo ngón tay Phong Sơ Cuồng ra: “Sao ngươi lại tới đây?”

“Ta đến xem náo nhiệt.” Thiết Bá Vương phe phẩy quạt lông chim, phi thường tự nhiên lập tức đi tới ngồi vào bên cạnh Mặc Thiên Thần.

Nhân Tộc tiến đến hưng sư vấn tội, chuyện náo nhiệt như vậy, hắn làm sao có thể không đến xem, huống hồ nơi này còn có Mặc Thiên Thần.

“Còn có, thân ái, ta nhớ ngươi.” Thiết Bá Vương quơ quạt chim, hướng tới Mặc Thiên Thần liền nở rộ ra tươi cười câu hồn phách người ta, một bên vươn tay lấy chén trà trong tay Mặc Thiên Thần.

Run rẩy, trên người Mặc Thiên Thần nháy mắt nổi da gà, thân ái...

“Cút ngay.” Hắc, đầy mặt hắc khí, Phong Sơ Cuồng nhanh tay cầm qua chén trà trong tay Mặc Thiên Thần, giương lên cổ uống sạch sẽ, sau đó đầy mặt sát khí nhìn Thiết Bá Vương.

ở trước mặt hắn đối với tiểu người hầu của hắn nói lời ngon tiếng ngọt, muốn tìm chết.

Thiết Bá Vương nghe xong thế nhưng cũng không tức giận, lắc lắc đầu nhìn Mặc Thiên Thần nói: “Thần Thần, này cũng không phải phòng của ngươi, đi, chúng ta về phòng của ngươi đi...”

“Ngươi muốn chết.” Phong Sơ Cuồng sắc mặt trầm xuống, tay càng tốc độ một phen kéo Mặc Thiên Thần qua ngồi ở trong lòng hắn, ôm lấy.

Dám cùng hắn cướp người.

“Thần Thần, ta cũng biết rất nhiều chuyện Mộc Tộc nha, thí dụ như Mộc tổng quản không chỉ là một tổng quản của tiểu viện, mà là đại tổng quản bên

cạnh Mộc Hoàng, sau thừa tướng Mộc Tộc.” Thiết Bá Vương nhìn Phong Sơ Cuồng, khoe miệng cao cao phác họa lên, đối với Mặc Thiên Thần nói hai mắt lại một bước cũng không nhường nhìn Phong Sơ Cuồng: “Thần Thần, người tới hỏi ta, có thể so với ruồi bọ không đầu ở Mộc Tộc, tốt hơn nhiều nha...”

Âm thanh tràn ngập dự hoặc, người nghe đều muốn rút hồn ra.

Mặc Thiên Thần nhìn Thiết Bá Vương, nàng thật muốn biết chuyện Mộc Tộc, có Thiết Bá Vương đến hỗ trợ, bọn họ khẳng định sẽ không cần đi đường vòng, chỉ là...

Quay đầu, Mặc Thiên Thần nhìn Phong Sơ Cuồng đen mặt cùng Thiết Bá Vương giương cung bạt kiếm, bất đắc dĩ gãi tay xoa nhẹ mi tâm.

Này không cần phải nói nàng cũng biết Phong Sơ Cuồng khẳng định là không đồng ý, ai, này...

Mặc Thiên Thần phát hiện từ khi nàng gặp Phong Sơ Cuồng, động tác xoa mi tâm liền nhiều hơn, nàng mới mười ba tuổi a, thế nào liền nhiều bất đắc dĩ như vậy chứ.

“Thiết Bá Vương, người đừng khiêu chiến nhẫn nại của ta.”

“Nha, người có nhẫn nại sao...”

“Cái kia, các người...”

Gió thổi mây bay, ánh trăng chiếu xuống, cảnh đẹp.

Chính là, ít đi tranh cãi làm mất vui, dự đoán sẽ càng đẹp.

Một đêm thời gian như dòng chảy, đảo mắt đã qua.

Mặt trời mọc lên ở phương đông, đám sương tiêu tán, thực vật hoa cỏ đủ kiểu đáng từ trong sương sớm lộ ra, đáng vẽ lòng lấy ướt át tươi mát, khiến tâm tình của người ta cũng sáng khoái lên.

Mẫu Đơn sơn trang, trừ Mộc Tộc hoàng tộc ra chính là một trong tứ đại gia tộc, Mẫu Đơn sơn trang đứng sừng sững ở phía đông Phụng Hoàng Thành, hôm nay, bên trong sơn trang trong ngoài náo nhiệt.

“Không biết hôm cất ra dạng gì sẽ tốt?”

“Đúng vậy, phẩm mộc Mẫu Đơn gia tộc trân quý cất giữ ngàn năm, khẳng định là thứ tốt.”

“Vậy không nhất định, phế vật chính là phế vật, chẳng sợ trân quý ngàn năm cũng là phế vật...”

“Này cũng đúng, ta nói a...”

Vừa vào Mẫu Đơn sơn trang chung quanh trong vòng mười dặm, tiếng hỗn loạn đập vào mặt lao thẳng vào tay bọn người Mặc Thiên Thần, khiến bọn họ không muốn nghe cũng không được.

“Thật sự là náo nhiệt.” Mặc Thiên Thần một thân ăn mặc gọn gàng, thấy vậy một bên chậm rãi đi trước, một bên chậm rãi nói.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Đại Hội Đồ Mộc 5

Mộc tông quản sáng sớm đã đi qua, nói là Mộc Hoàng còn chưa có về, hẳn trước dẫn bọn họ lãnh hội một chút phong thái đô thành Mộc Tộc, kiến thức một chút phong thổ Mộc Tộc.

Bọn họ đến đây hưng sư vấn tội không phải là vì hiểu rõ Mộc Tộc hơn, yêu cầu như vậy tự nhiên sẽ không từ chối, bởi vậy, hiện nay bọn họ đã đứng ở cửa Mẫu Đơn sơn trang.

“Đây là tự nhiên, đại hội đồ mộc bốn năm một lần, hơn nữa lúc này là Mẫu Đơn gia tộc mở ra lâm viên khiến những cao thủ tiến đến đồ mộc, không náo nhiệt cũng không được.” Đi theo Mộc tông quản nhìn Mặc Thiên Thần, một mặt mỉm cười giải thích, một mặt lấy khoe nết đánh giá người đi cùng Phong Sơ Cuồng, rõ ràng không giống nam tử.

Thế nào lại toát ra một người nam nhân, hơn nữa hấn còn nhìn không ra bản tôn? Kỳ quái.

“Đồ mộc?” Mặc Thiên Thần có chút tò mò.

“Ha ha, hai vị tướng quân không biết, này là đặc sắc Mộc Tộc chúng ta, hôm nay mang hai vị đi mở mang kiến thức một chút.” Mộc tổng quản cũng không giải thích, chỉ cười thần bí đi trước dẫn đường.

Trò gì đây, Phong Sơ Cuồng trong mắt xét qua tia lạnh, còn nắm bắt cái giấu.

“Đồ mộc, là đặc sản Mộc Tộc, đồ (cá cược) là đầu gỗ, một loại đầu gỗ đặc biệt, đầu gỗ này không thể trời sinh tu luyện thành hình, chỉ có thể ở trong thời gian tích lũy, bên trong mang một loại đặc dị, có thể gia tăng tu vi.

Bất quá bởi vì đầu gỗ này từ bề ngoài, căn bản nhìn không ra bên trong mang cái gì, cho nên phải dùng mắt mình để đồ bên trong đầu gỗ là cao đoạn hình thái lực lượng, hay là thấp đoạn lực lượng, bởi vì loại đầu gỗ này rất ít, giá bình thường đều rất cao, thành công hi giá trị con người cùng tu luyện tăng vọt, đồ sai, vậy chấm dứt trò chơi, cứ như vậy.”

Mộc tổng quản không giải thích, nhưng bên cạnh Mặc Thiên Thần còn có một Thiết Bá Vương a, Mộc Tộc có chuyện gì mà hấn không biết, lập tức từ đầu chỉ cuối đã nói cho Mặc Thiên Thần nghe.

“Nguyên lai là như vậy.” Mặc Thiên Thần gật đầu, này thật đúng ngac nhiên, không có gặp qua.

“Ta giỏi không.” Thiết Bá Vương tới gần Mặc Thiên Thần cười.

“Lại đây.” Bởi vì Thiết Bá Vương cùng Mặc Thiên Thần là truyền âm thì thầm, người ngoài căn bản không nghe thấy bọn họ nói cái gì, một bên Phong Sơ Cuồng thấy vậy mặt không đổi sắc, trong mắt lại là gió thổi mây giông trước cơn bão, hướng Mặc Thiên Thần chính là quát khẽ một tiếng.

Nhìn Mặc Thiên Thần lập tức như tiểu tức phụ đi qua, cùng Phong Sơ Cuồng thì thầm, Thiết Bá Vương khoát khoát cây quạt, không nhìn mọi người bốn phía nhìn về phía hấn kinh diễm, âm thầm nói thầm: “Chẳng lẽ Mặc Thiên Thần thích đối với nàng hung một chút? Vậy hấn có cần thay đổi hình tượng một chút hay không?”

Tiếng người ồn ào, ven đường một mảnh náo nhiệt vang trời.

Mẫu Đơn sơn trang, người bên ngoài rất nhiều, khả năng đủ tiến vào sơn trang cũng không có nhiều người.

Mặc Thiên Thần, Phong Sơ Cuồng, Thiết Bá Vương, có Mộc tổng quản dẫn đường cũng bắt quả vào ba người, phó tướng cái gì đều chỉ có thể lưu ở bên ngoài chờ.

Vừa vào Mẫu Đơn sơn trang, Mặc Thiên Thần chỉ cảm thấy một mảnh thom ngát đập vào mặt.

Đây vườn xuân sắc che không được, chỉ muốn sống ở đây.

Hoa cỏ thiên hình vạn trạng trần quý hoặc vây quanh, hoặc linh tinh phân tán ở trong sơn trang, thanh nhã lục nhạt đều được phơi bày mỹ lệ của bọn nó.

ở trong đó có sơn thạch đá lôm chồm đan xen hợp lý, tư thái thiên kì bách quái phối hợp hoa tươi mỹ lệ, làm cho người ta chỉ cảm thấy như ở trong núi rừng, thiên nhiên điều khác ra.

Lúc này, trong Mẫu Đơn sơn trang, đại hội đồ mộc đã sớm bắt đầu.

Ven đường vô số người Mộc Tộc, hoặc biến thành hình người, hoặc vẫn duy trì tướng mạo sẵn có, cúi thấp đầu xem kỹ mỗi một khối cây bày biện bên trong sơn trang.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: Đại Hội Đồ Mộc 6

Có người trong tay đã bày biện vài đầu gỗ, có người lại một cái cũng không có.

Đi một chút ngừng ngừng, gõ gõ nhìn xem, không có người nói chuyện, cũng không có ai nói chuyện với ai, bên trong sơn trang to như vậy tuy rằng dày đặc người, nhưng lại cơ hồ lặng ngắt như tờ.

“Trong đầu gỗ này có cái gì?” Mặc Thiên Thần nhìn đầu gỗ bình thường bên chân, hướng Thiết Bá Vương hỏi.

Đầu gỗ này thoát nhìn chỉ là một cái thân cây, hoặc là một cái cọc gỗ, lớn lớn nhỏ nhỏ tuy rằng lớn nhỏ không đều, hình thái không đồng nhất, nhưng nằng thực nhìn không ra có cái gì bất đồng với đầu gỗ khác.

“Không biết.” Thiết Bá Vương nhún vai.

Đồ mộc đồ mộc, hẳn nếu biết phương diện này có cái gì, vậy còn gọi cái gì đồ,

Đồ, cũng là bởi vì không biết bên trong nó chứa cái gì, cho nên mới đồ a.

Mặc Thiên Thần nghe vậy không nói gì, đồ mộc này thật đúng là ngạc nhiên.

“Mặc Thiên Thần, lại đây.” Đang nói chuyện với Thiết Bá Vương, bên cạnh Phong Sơ Cuồng không biết khi nào thì đi xa đột nhiên ở chỗ không xa hướng nằng kêu một tiếng.

Mặc Thiên Thần theo tiếng nhìn qua, nơi đó đã vây quanh một vòng người, nhìn qua thật là náo nhiệt, Phong Sơ Cuồng cùng Mộc tổng quản đều ở bên kia.

“Kia hẳn là mưa xuống đang mở ra, đi xem.” Thiết Bá Vương quét mắt chỉ biết chỗ đó đang làm gì, nhất thời hướng Mặc Thiên Thần đề nghị.

Mở ra? Là cắt đầu gỗ xem bên trong chứa vật gì không? Mặc Thiên Thần nhãn tình sáng lên lập tức đi về phía kia.

“Mau mở, mau mở...”

“Xem hoa văn bên trong hẳn là chứa Mộc tinh khô...”

“Khó nói, ta cảm thấy bên trong nhiều lắm là một thủy tinh...”

Bây miệng tám lời thảo luận, nói ra tên gì đó, Mặc Thiên Thần nghe đều không hiểu gì, không khỏi càng bước chân nhanh hơn chen đi qua đứng ở bên cạnh Phong Sơ Cuồng.

Bị vây trong vòng, một cây vạn tuế đang dùng lá cây nâng một khối đầu gỗ sáu cân nhìn qua có mười lăm, lúc này đang dùng một thứ nhìn qua như phi đao tâm thường xoay tròn, đang không ngừng ma sát da đầu gỗ.

Vụn gỗ ào ào rơi xuống, ở chỗ gốc cây vạn tuế đã nổi lên một đồng gỗ vụn.

“Cứng như vậy?” Mặc Thiên Thần nhìn cây vạn tuế phảng phất dùng hết khí lực toàn thân cắt, mà phi đao hẳn là sắt luyện ra, gặp phải đầu gỗ phát ra tiếng cắt bén nhọn, không khỏi kinh ngạc nói.

Đầu gỗ, còn cứng hơn sắt luyện?

“Đúng, loại đầu gỗ này đều rất cứng, hơn nữa vô phương tra xét bên trong sinh ra cái gì, cho nên mới trân quý.” Mộc tổng quản nghe vậy giải thích nói.

Mặc Thiên Thần gật đầu, xem ra bọn họ cần phải biết kiến thức thông thường của Mộc Tộc, còn khiêm khuyết quá nhiều.

“Xem” Đang âm thầm đánh giá, đứng ở phía trước Phong Sơ Cuồng đột nhiên chạm nằng một cái, Mặc Thiên Thần lập tức định thần nhìn lại.

Chỉ thấy cây vạn tuế kia nâng đầu gỗ cắt một mặt trên, đột nhiên lộ ra một chút xíu màu sắc không giống đầu gỗ nguyên bản.

“Ra, ra...”

“Mau nhìn xem là tinh luyện cái gì...”

“Cắt ra đi...”

Quay chung quanh ở một bên mọi người mắt sắc nhất tề kêu lên.

Trong tiếng kêu, cây vạn tuế buông phi đao, cầm đầu gỗ trong tay nhắm ngay ánh mắt trời nhìn lại.

Lần này, Mặc Thiên Thần rõ ràng thấy vị trí trung tâm đầu gỗ, một gốc cây nhìn qua giống như huyền điệp thảo đang ở trong đầu gỗ.

“Là huyền điệp thảo, đồ tăng...”

“Giàu to rồi, cư nhiên là huyền điệp thảo tứ cấp...”

“Lão Triệu, chúc mừng a...”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 123: Là Ai Kêu Gọi 1

“A, Triệu lão bản, ta ra sáu trăm vạn kim tệ, đem Huyền Diệp thảo này bán cho ta đi.”

“Sáu trăm vạn người cũng muốn mua huyền diệp thảo tứ cấp, ta ra bảy trăm vạn, Triệu lão bản...”

“Triệu lão bản...”

Thấy rõ ràng bên trong đầu gỗ chứa gì đó, đám người chung quanh nhất thời hơi sôi trào lên, bảy miệng tám lời hướng cây vạn tuế nói, trong lúc nhất thời chen chúc thành một đoàn.

“Đây là...” Mặc Thiên Thần nhìn Mộc tổng quản.

Mộc tổng quản thấy vậy cười nói: “Bảo vật trong cây cắt ra, hướng đến chia làm cửu cấp, công năng phân biệt thích hợp cao thủ từ nhất tới bát cấp sử dụng, thí dụ như cắt ra một thiên hoàng tinh bát cấp, dùng trên người thất cấp cao thủ, có thể làm cho thất cấp cao thủ trực tiếp tăng lên bát cấp...”

Lời Mộc tổng quản còn chưa có nghe xong, Mặc Thiên Thần liền cùng Phong Sơ Cuồng liếc nhau một cái.

Dễ dàng từ thất cấp lên bát cấp như thế, Mộc Tộc xem ra thật sự là không thể khinh thường.

Phải biết rằng Nhân Tộc đến thất cấp cao nhất, muốn tiến vào bát cấp cơ hồ là không có khả năng, bởi vì căn bản là không có người có lực lượng vượt tới bát cấp, mà Mộc Tộc cứ nhiên dựa vào thứ từ trong khúc gỗ cắt ra, có thể nhảy vào bát cấp, này...

Mộc Tộc nếu xâm nhập Nhân Tộc, vậy hậu quả...

“Ai nha, các người làm như thiên hoàng tinh bát cấp là hoa loa kèn tùy ý là có thể thấy được a, nhiều năm như vậy cũng chỉ cắt ra được một cái, người đừng bị lão Mộc dọa.” Nhìn trong mắt Mặc Thiên Thần hoảng sợ, một bên Thiết Bá Vương tay cầm quạt lông chim miễn cưỡng nói.

Lời này vừa nói ra, Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng nhất tề thở dài nhẹ nhõm một hơi, nguyên lai là như vậy, may mắn, may mắn.

“Tôn giá là?” Mà bên Mộc tổng quản lại hồ nghi, nam nhân xinh đẹp đột nhiên xuất hiện này rốt cuộc là ai?

Vừa nhìn đã biết là người Mộc Tộc bọn họ, nhưng hần căn bản là chưa thấy qua người này, nhưng khí thế đối phương kia, tư thái kia, tính tình không thêm quan tâm là người Nhân Tộc nói ra nội tình Mộc Tộc, khiến hần thật sự là đoán không ra thân phận địa vị người này.

Thiết Bá Vương nhìn Mộc tổng quản ánh mắt hồ nghi, trong tay quạt lông chim lay động, tư thái ngàn vạn không thêm để ý Mộc tổng quản, trái lại hướng phía trước đi đến.

Đáy mắt đuôi mày hiển nhiên là căn bản không đem Mộc tổng quản để vào mắt.

Mộc tổng quản thấy vậy trong mắt nghi hoặc càng sâu, này rốt cuộc là ai?

Ánh mặt trời chiếu cao, gió mát thổi đến, toàn là tư vị thơm ngát.

Bởi vì Mẫu Đơn sơn trang ba ngày trước đã bắt đầu đại hội đồ mộc, hôm nay đã cơ hồ tiến hành bước kết thúc.

Bắt quả đại hội đồ mộc kết thúc, cũng là phần phần khích nhất.

Ở đây người Mộc Tộc, cơ hồ đã tuyển định cùng mua xong đầu gỗ đặc biệt, lúc này đúng là lúc thích hợp mở ra cùng mua bán.

Bởi vậy, càng đi vào bên trong, tiếng thảo luận cùng trầm trồ khen ngợi, còn có tiếng mua bán, tiếng xác nhập mở đầu gỗ, cao thấp nối tiếp, trong ngoài náo nhiệt.

Có Thiết Bá Vương cùng Mộc tổng quản giảng giải, Phong Sơ Cuồng và Mặc Thiên Thần lúc này cũng xem tương đối rõ ràng minh bạch, hai người ánh mắt vừa chuyển về phía mở ra Mộc tinh tốt xem.

Mẫu Đơn sơn trang là một trong tứ đại gia tộc Mộc Tộc, đầu gỗ trân quý chứa đặc dị tự nhiên cũng không ít, cái gì huyền diệp thảo tứ cấp, bụi Mộc tinh

tam cấp, thủy lệnh thảo ngũ cấp, cả phi thiên minh hoa lục cấp cư nhiên cũng mở ra được một cái.

Ven đường xem ra, quả thực khiến Mặc Thiên Thần không kịp nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 124: Là Ai Kêu Gọi 2

“Người đâu mau tới, Từ trang chủ hôn mê rồi.” Ngay lúc Mặc Thiên Thần xem cao hứng, cách đó không xa đột nhiên xuất hiện một trận rối loạn.

“Lại một cái đồ bày.” Thiết Bá Vương thấy vậy không chút để ý cười nói.

Mặc Thiên Thần nghe vậy quay đầu xem qua, một bên nói: “Là thua cuộc?”

“Ha ha , phải.” Mộc tổng quản tiếp nhận nói: “Người này tốn 1360 vạn mua một khối đầu gỗ, kết quả bên trong cái gì cũng không có.”

Mặc Thiên Thần nghe xong nhìn xem Từ trang chủ bị nâng đi, quay đầu cùng Phong Sơ Cuồng liếc nhau một cái, tiền cược đúng là lớn, hơn một ngàn vạn có thể là toàn bộ gia sản người này, cư nhiên cái gì cũng không có...

“A, đồ tăng, thắng lớn a, huyền thiên tinh lục cấp, lục cấp...”

“Thật sự? Thật sự? Khối đầu gỗ này nhìn qua tuyệt không giống có Mộc tinh a...”

“Tăng, thắng lớn, lão Lý mới mua mười vạn...”

“Lý lão bản, ta ra ba trăm ngàn mua lấy...”

“Ta ra ba ngàn năm trăm vạn...”

“Ta ra...”

Một bên vui mừng một bên sầu, Từ lão bản còn chưa có nâng đi, bên kia đã bộc phát ra tiếng ầm ầm kêu to.

Mười vạn , hiện tại hơn bốn ngàn vạn còn đang kêu giá...

Mặc Thiên Thần cảm thấy nếu nàng thật sự không hiểu cái này, nàng cũng muốn xuống tay đi mua hai cái đầu gỗ , này cũng chớp mắt phát quá nhanh .

“Mặc Thiên Thần, đi chọn một cái.” Ngay thời điểm Mặc Thiên Thần nghĩ như vậy, Phong Sơ Cuồng một đường đi tới cơ bản không có mở miệng đột nhiên đối với Mặc Thiên Thần nói.

“Ta?” Mặc Thiên Thần sững sốt, nàng không hiểu cái này a.

“Ha ha, hộ quốc đại tướng cũng muốn đồ sao?” Mộc tổng quản nghe xong thì ha ha nở nụ cười.

“Không được?” Phong Sơ Cuồng lạnh lạnh liếc nhìn Mộc tổng quản.

“Có thể, đương nhiên có thể, chỉ cần đại hội đồ mộc không có kết thúc, ở bên trong này bất luận kẻ nào cũng có thể mua, nếu cất ra Mộc tinh phẩm cấp cao nhất, còn có thể xưng vương trong đồ hội lần này.” Mộc tổng quản đầy mặt tươi cười nói.

Vừa nhìn Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng chính là không hiểu cái này , muốn ném chút tiền đến cho bọn họ dùng, vì sao phải cự tuyệt chứ.

Mặc Thiên Thần nhìn Phong Sơ Cuồng, thấy Phong Sơ Cuồng trong mắt hứng thú dạt dào, không khỏi âm thầm thở ra một hơi, gia hỏa này từ khi biết mệnh cùng thảo mộc có cảm tình có thể câu thông, liền cho rằng nàng không phải hần là sinh ở Nhân Tộc, mà hần là sinh ở Mộc Tộc, làm tên đầu gỗ.

Hiện tại càng kêu nàng đi chọn, nhưng nàng là có cùng thực vật có sinh mệnh câu thông, đầu gỗ này nhìn qua không khí trầm lắng, nàng cái gì cũng câu thông không được a.

Trong lòng thở dài, bất quá Mặc Thiên Thần cũng gật đầu đáp ứng , Phong Sơ Cuồng đã muốn cho nàng chọn, nàng liền chọn , coi như bồi hần chơi đùa.

“Thần Thần, cái đó người sẽ không biết chọn , đến đến, ta giúp người chọn.” Thiết Bá Vương nhìn Mặc Thiên Thần quả thực đi chọn đầu gỗ linh tính ném trên mặt đất, đã bị Mộc Tộc chọn còn dư, không khỏi cây quạt lay động liền đi theo.

Phong Sơ Cuồng thấy vậy ánh mắt trầm xuống, Thiết Bá Vương này thế nào khiến người chán ghét như vậy, hẳn là kẻ Mặc Thiên Thần đi chọn, ai cản hẳn hỗ trợ.

Lập tức vài bước sấp đi qua, lạnh lạnh đi cùng Mặc Thiên Thần và Thiết Bá Vương, bất động thanh sắc cùng Thiết Bá Vương giao đầu.

Tiểu người hầu của hắn, hẳn dù không hiếm lạ, một cái cô đại cũng đừng mong mơ tưởng.

Không để ý Phong Sơ Cuồng cùng Thiết Bá Vương trong lúc đó giương cung bạt kiếm, Mặc Thiên Thần đi lại khắp hậu viện, tìm kiếm đầu gỗ nàng xem thuận mắt.

Không có kinh nghiệm chọn lựa, vậy chọn một cái nhìn xem thuận mắt đi.

Ngã gón bước chậm, Mặc Thiên Thần đọc theo hậu viện sơn trang đi chậm.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 125: Là Ai Kêu Gọi 3

Đập vào mắt đầu gỗ thấy thế nào cũng đều là một cái cọc gỗ, thật sự là...”A?” Trong lòng oán thán còn đang xoay quanh, Mặc Thiên Thần đột nhiên nhẹ nhàng ồ lên một tiếng.

Nàng thế nào đột nhiên cảm giác được có tiếng gì đang kêu gọi nàng?

Kêu gọi nàng? Nơi này có cái gì kêu gọi nàng?

Mặc Thiên Thần không khỏi cúi đầu xem xét đầu gỗ bên chân, một mặt nhẹ nhàng nhắm mắt lại, lắng lắng đi cảm thụ tiếng gọi thỉnh linh nhảy ra.

Mà ngay khi Mặc Thiên Thần nhắm mắt tìm kiếm ai kêu gọi nàng, trên cánh tay của nàng linh tuyến không gian đột nhiên nhàn nhạt tản mát ra một cổ vàng sáng. Vàng sáng nhanh chóng khuếch đại, nháy mắt bao phủ toàn bộ tất cả đầu gỗ trong sơn trang.

Vàng sáng thật nhạt, cơ hồ mọi người trong sơn trang cũng không có nhìn thấy, không có quá nhiều bất kỳ người Mộc Tộc nào.

Chỉ có Phong Sơ Cuồng giống như hơi có cảm giác quay đầu nhìn Mặc Thiên Thần cúi đầu xem xét đầu gỗ, nhẹ nhàng nhướng mày.

“Ta muốn xuất ra, ta muốn xuất ra...” Âm thanh nộn nộn mang theo chút vội vàng ở trong lòng Mặc Thiên Thần vang lên, nghe giống như có cái gì bị nhốt ở muốn xuất ra.

Mặc Thiên Thần nhẹ nhàng nhướng mày, đây là cái gì? Một bên mở mắt theo tiếng vang phát ra tìm kiếm đi qua.

Đầu gỗ, một khối đầu gỗ bề ngoài gồ ghề bị ném lung tung ném ở bên hồ, có một tòa núi lớn như vậy, sức nặng sợ là có hơn một ngàn cân, chỉ là bốn phía đầu gỗ này một người Mộc Tộc cũng không có.

Mặc Thiên Thần vòng quanh đầu gỗ, trong lòng rất rõ ràng nghe thấy bên trong đầu gỗ này phát ra âm thanh, nhưng không phải nói loại đầu gỗ này chỉ có thể cắt ra thảo mộc hình thái Mộc Tộc sao, chẳng lẽ phương diện này có yêu quái?

Mặc Thiên Thần quay chung quanh đầu gỗ nhứu mày suy tư.

“Ha ha, hộ quốc đại tướng quân người đòi một cái đầu gỗ khác đi, khối này chính là Mẫu Đơn gia tộc dùng để cho đủ số , bên trong cái gì cũng không có.” Nhìn Mặc Thiên Thần đứng ở trước khối đầu gỗ lớn có nhiều hứng thú quan sát, Mộc tổng quản nhin không được cười ha ha đi tới nói.

Đầu gỗ này Mẫu Đơn gia tộc ném ở trong này hai trăm năm , vốn là dùng để lót giường , lần này hình như số lượng không đủ, liền ném tới cho đủ số.

Tuy rằng muốn xem Mặc Thiên Thần làm trò cười, bất quá trên mặt mũi hắn cũng phải giả vờ đánh thức một chút.

“Cho đủ số ?” Mặc Thiên Thần nhìn đầu gỗ có linh tính như vậy cảm đến cho đủ số?

“Bên trong này không có gì.” Một bên cùng Phong Sơ Cuồng giương cung bạt kiếm Thiết Bá Vương nhìn đầu gỗ cũng hướng Mặc Thiên Thần truyền âm

nói.

Đầu gỗ vừa nhìn chỉ làm một khúc gỗ mục, là người Mộc Tộc đều có thể nhìn ra bên trong không có gì.

Không có gì sao? Bên trong này thật sự có a. Mặc Thiên Thần không hé răng, chỉ cẩn thận xem.

“Liên khối này?” Mà lúc này cũng đứng ở bên cạnh Mặc Thiên Thần Phong Sơ Cuồng tắc căn bản không phản bác ánh mắt Mặc Thiên Thần, thấy vậy chỉ trực tiếp hỏi.

“Là khối này.” Bên trong khối đầu gỗ này nhất định có thứ gì, cư nhiên hướng nàng gọi, nàng muốn nhìn xem rốt cuộc là gì.

“Được, liên cái này, mua.” Phong Sơ Cuồng giải quyết dứt khoát.

“Thật muốn mua? Đầu gỗ giá không thấp, phải một ngàn năm trăm vạn.” Mộc tổng quản mỉm cười.

“Mua.” Trước khi đi Nhân Hoàng đã đưa số tiền rất lớn Phong Sơ Cuồng mắt lạnh quét Mộc tổng quản, tài đại khí thô run tay lên.

“Ha ha, đã hai vị tướng quân cố ý muốn mua một khối, tốt lắm, kêu người của Mẫu Đơn gia tộc đến.” Người Nhân Tộc đã muốn xấu mặt, hấn cần gì ngăn cản, Mộc tổng quản tràn đầy tao nhã chỉ huy.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 126: Là Ai Kêu Gọi 4

Người của Mẫu Đơn gia tộc thấy đầu gỗ cảm đến cho đủ số, vốn không đáng một đồng, cư nhiên tiêu một ngàn năm trăm vạn còn có người mua, hơn nữa còn là người Nhân Tộc mua, lập tức gia chủ tới, có người coi tiền như rác không bán sẽ uổng phí.

Tiền trao cháo múc, người Mộc Tộc bốn phía thấy Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng mua khúc gỗ mục này liếc mắt chế ngạo.

“Khách quý muốn mở ra không?” Gia chủ Mẫu Đơn gia tộc vẻ mặt tươi cười hỏi.

“Mở.” Phong Sơ Cuồng lạnh lạnh đảo qua bốn phía người Mộc Tộc, sắc bén vô cùng ném một chữ, muốn thấy bọn họ chê cười, nằm mơ, cũng không nhìn xem Mặc Thiên Thần là ai.

“Tốt lắm, mở, bên này mở.” Người Mẫu Đơn gia tộc lập tức cao giọng hô, động tĩnh kia như sợ người Mộc Tộc xa xa không có nghe thấy.

“Ha, mở gỗ mục...”

“Có người cư nhiên mua gỗ mục...”

“Hừ, nghe nói hình như là người Nhân Tộc mua...”

“Cái gì cũng đều không hiểu cũng dám mua? Thật sự là ngu ngốc, xem ra người Nhân Tộc đều là ngu ngốc...”

“Đi, đi, đi qua xem náo nhiệt...”

“...”

Trong lúc nhất thời, son trang vốn trầm tĩnh, như thủ triều chen chúc lại đây, xem người Nhân Tộc mắt mặt, này có thể sánh bằng đồ ra đại phần thưởng.

“Chính ta đến mở.” Nhìn người Mẫu Đơn gia tộc đi tới mở gỗ, Mặc Thiên Thần lập tức tiến lên một bước chen người kia nói.

Bên trong khúc gỗ kia đã câu thông với nàng, nếu như bị người không biết này cắt, vậy sẽ mất nhiều hơn được.

“Cái này, người...”

“Được, mở.” Gia chủ Mẫu đơn gia tộc đang muốn chất vấn, Mộc tổng quản kéo người kia đầy mặt mỉm cười hướng Mặc Thiên Thần nói.

Đã người Nhân Tộc muốn đích thân ra tay, bọn họ ngăn trở cái gì, mở tốt mở xấu đều là chuyện Nhân Tộc, miễn cho đến lúc đó cái gì cũng không có, ngược lại trách bọn họ tay nghề không tốt.

“Ha ha, mời, mời.” Gia chủ Mẫu Đơn gia tộc lập tức phản ứng kịp, kêu người Mộc Tộc đem này nọ chuẩn bị xong, toàn bộ lui ra.

Mặc Thiên Thần thấy vậy cũng không chối từ, trực tiếp đi ra phía trước, nắm giữ thứ mở gỗ bắt đầu hướng đầu gỗ kia cắt xuống, xuống tay tuyệt không dong dài dây dưa, căn bản là không quan sát.

Người Mộc Tộc bốn phía vây xem thấy vậy đều tràn đầy chế nhạo cười thầm, một chút thủ pháp cũng không hiểu, như thế còn đồ mộc, quả thực chính là ngu ngốc.

Nào ngờ bên trong khối gỗ nặng ngàn cân như núi nhỏ tồn tại cái gì, vị trí ở nơi nào, Mặc Thiên Thần sớm đã trong lòng có tính toán, tự nhiên là dứt khoát hẳn hoi xuống tay, nếu như bọn họ tỉnh tể mãi, đầu gỗ phải mở mười ngày.

Đối mặt bốn phía vui cười, Mặc Thiên Thần không thêm để ý phi thường bình tĩnh.

Mà đứng ở bên cạnh Mặc Thiên Thần Phong Sơ Cuồng cũng một mặt lạnh nhạt, giống như so với Mặc Thiên Thần còn khẳng định đầu gỗ này có thứ gì đó, Thiết Bá Vương xem ở một bên trong lòng tám tám lấy làm lạ.

Chẳng lẽ bên trong khúc gỗ mục này thật sự có bảo bối?

Đám người quay chung quanh, trong ngoài ba tầng, đem Mặc Thiên Thần vây chặt như nêm cối, tất cả người Mộc Tộc đều đang chờ bọn người Mặc Thiên Thần mất mặt.

“A, trời, đây là mở ra bảo bối gì?”

“Bát cấp, thiên hoàng tinh bát cấp, này... Này...”

“Cái gì, mở ra thứ tốt?”

“Không thể nào, khúc gỗ mục này?”

“Không, không, không phải Nhân Tộc, là Lý tông chủ bên kia, bát cấp... Bát cấp...”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Là Ai Kêu Gọi 5

Thời điểm cơ hồ tất cả mọi người quay chung quanh bên cạnh Mặc Thiên Thần xem náo nhiệt, từ chỗ cách nơi Mặc Thiên Thần mở gỗ không xa, đột nhiên bộc phát ra tiếng hưng phấn không chế không được.

Bát cấp, thiên hoàng tinh bát cấp, bảo bối Mộc Tộc một ngàn năm không có mở ra.

Lần này, mọi người oanh một tiếng đều nhìn về phía Lý tông chủ bên kia, ngay cả Phong Sơ Cuồng và Mặc Thiên Thần một mực không nhúc nhích đều ngừng đầu nhìn lại.

“Rống...” Vàng sáng độ lửa lộng lẫy, bán khuynh lưu ly như lửa.

Chỉ thấy trong trời đất, một vùng toàn thân đỏ bừng như tiểu báo, vừng vàng đứng ở giữa không trung, đang ngừng đầu chỉ trời kêu to một tiếng.

“Đây là thiên hoàng tinh bát cấp?” Mặc Thiên Thần kinh ngạc, đây là động vật hay thực vật a?

“Ngao ngoãn, thật xinh đẹp.” So với bọn người Mộc tông quân đã xem ngây người, Thiết Bá Vương coi như thanh tĩnh, bất quá cũng khen không dứt miệng hướng Mặc Thiên Thần nói: “Thiên hoàng tinh bát cấp đã có linh tính, là sở hữu đặc biệt cấp cho thảo mộc hoàng đế.”

“Ngao...” Ngay khi âm thanh Thiết Bá Vương hạ xuống, tiểu báo từ kia đột nhiên chỉ trời lại là một tiếng gầm rú, quanh thân tản mát ra ánh lửa lóa mắt, toàn bộ thân thể thẳng nhập giữa không trung, dường như quân lâm thiên hạ bình thường nhìn xuống tất cả thảo mộc phía dưới.

“Vèo, vèo...” Liên dưới tiếng thét của thiên hoàng tinh bát cấp, tất cả đầu gỗ mở ra Mộc tinh đặc chủng trong sơn trang trong nháy mắt nhất tề héo rũ, thật giống như bình dân gặp được hoàng đế, bị khí thế kia hoàn toàn đè ép đi xuống.

Cùng một thời gian, hoa mộc trong sơn trang dùng để trang trí không tu luyện thành hình, cũng bắt đầu dần dần héo rũ, tàn lụi đứng lên.

Giống như sức sống của bọn nó, cùng một thời gian bị thiên hoàng tinh bát cấp rút lấy.

“Thiên hoàng tinh vừa ra, duy ngã độc tôn, quả nhiên đủ bá đạo.” Thiết Bá Vương chép chép miệng.

Nhìn khí thế này, bát cấp chính là bát cấp, quá mạnh mẽ, khí thế quá mạnh mẽ.

“Ta nói Thần Thần, các ngươi... Di, ngươi còn đang mơ à?” Trong lòng tán thưởng, Thiết Bá Vương đang định giải thích tỉ mỉ với Mặc Thiên Thần về thiên hoàng tinh bát cấp, chỉ thấy Mặc Thiên Thần mở đầu nhìn thoáng qua kinh ngạc một chút, liền cúi đầu tiếp tục phân cách đầu gối, không khỏi hơi kinh ngạc.

Mặc Thiên Thần cũng quá chuyên tâm đi, gỗ mục nơi đó có thiên hoàng tinh bát cấp đẹp mắt, lỡ mắt cơ duyên, về sau muốn nhìn sẽ khó a.

“Thần Thần, ngươi...”

“Cút quan một bên.” Đang muốn khuyên Mặc Thiên Thần nhìn xem nhiều chút, nào ngờ một câu nói mới mở miệng, bên cạnh Phong Sơ Cuồng liền lạnh lạnh một câu đem hấn đánh đi, đồng thời mắt lạnh chột lóe sát khí ám hiểm, phảng phất hấn lại quấy rầy Mặc Thiên Thần, hấn sẽ động thủ.

Thiết Bá Vương thấy vậy xem thường Phong Sơ Cuồng, cũng không khỏi âm thầm lấy làm kỳ, Mặc Thiên Thần không động tâm thì thôi, bởi vì nhìn Mặc Thiên Thần chính là một người lãnh đạm.

Nhưng Phong Sơ Cuồng cư nhiên cũng không xem thiên hoàng tinh kia, hai người chuyên tâm vào khúc gỗ như thế, chẳng lẽ bên trong khúc gỗ thật sự có cái gì sao?

Nghĩ trên người Mặc Thiên Thần mang theo lực lượng thần bí kia, Thiết Bá Vương giờ tay sờ sờ hàm dưới, có lẽ... Nói không chừng... Bọn họ đều nhìn nhầm cũng khó nói.

“Ha ha, bát cấp, bát cấp, quả nhiên là bát cấp.” Lúc này, một tiếng cười càn rỡ đặc ý cực kỳ, đồng thời đánh vỡ Mộc Tộc khiếp sợ, đánh thức mọi người đối với thiên hoàng tinh thêm nhỏ dãi.

Chỉ thấy đứng trong đám người Lý tông chủ kia lúc này cuồng tiểu mở ra, đồng thời tay một chiêu, thực vật dạng tiểu báo ở giữa không trung quay đầu trở về trong tay hấn, tản ra hơi thở bức người như trước.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128: Là Ai Kêu Gọi 6

“Lý tông chủ thật có nhãn lực, lão hủ muốn mua thiên hoàng tinh bát cấp, giá ngươi nói.”

“Lão Lý, ngươi nói giá đi, thiên hoàng tinh cho ta.”

“Ta cho giá gấp đôi, cho ta...”

“...”

Ngay khi Lý tông chủ thu hồi thiên hoàng tinh, mấy đạo thân ảnh từ ngoài sơn trang lướt qua mà vào, đứng trước Lý tông chủ.

Này đó người Mộc Tộc đều là người Mặc Thiên Thần ở trong đại hội không có thấy, xem ra, là thiên hoàng tinh xuất thế, hấp dẫn bọn họ.

Lý tông chủ tay cầm thiên hoàng tinh, xem qua mấy người trước mắt đột nhiên xuất hiện, sắc mặt mừng như điên thâm trầm xuống, ánh mắt không ngừng dao động, theo khóe miệng nghẹn ra vài chữ: “Thiên hạ này có thứ gì so với thiên hoàng tinh bát cấp?”

Bát cấp, tuyệt đối có tiền mà không mua được.

Lời này vừa ra, tất cả Mộc Tộc hưng phấn cười khanh khách.

Đúng vậy, thiên hoàng tinh bát cấp, dùng cái giá gì mua? Lấy cái gì để mua?

“Lấy mạng của ngươi để mua, có đủ hay không?” Đột nhiên trong mấy người xuất hiện, một lão đầu âm trầm mở miệng.

Thiên hoàng tinh bát cấp là thứ tốt, đáng tiếc phải có mệnh hưởng thụ, bằng không, lấy được thì thế nào.

Lời này vừa nói ra, cả sân nháy mắt lặng ngắt như tờ, khẩu khí thật kiêu ngạo khẩu, khí thế thật bá đạo, người kia...

“Phong Sơ Cuồng, tránh ra.” Mà trong nháy mắt cả sân im ắng, Mặc Thiên Thần một mực chỉ chuyên chú mở đầu gỗ trong tay đột nhiên hướng Phong Sơ Cuồng bên cạnh hét lớn.

Phong Sơ Cuồng nghe xong mảy lạnh cau lại, vung thân liền lui về phía sau.

Cùng lúc này, Mặc Thiên Thần cũng ném đầu gỗ trong tay đã bị nung cắt chỉ có lớn như cái bình, lắc mình liền lui về sau.

“Oanh, oanh, oanh...” Ngay nháy mắt hai người thối lui, đầu gỗ cắt ra màu đen bắt đầu phát ra tiếng rầm rầm, hướng sau tách khỏi mặt đất chậm rãi dâng lên giữa không trung, đồng thời kim cương cứng rắn đều đánh không ra đầu gỗ, bắt đầu từ chính giữa hướng hai bên vỡ tan.

Lập tức, cả sân vốn trầm mặc, không khỏi nhất tề bị dị tượng này hấp dẫn ánh mắt, đây là có chuyện gì? Đầu gỗ bay? Bọn họ đổ mồ hôi nhiều năm như vậy, còn chưa từng thấy đầu gỗ sẽ bay lên nổ tung?

Này... Này... MỘC tổng quản và gia chủ Mẫu Đơn vừa bị thiên hoàng tinh bát cấp xuất thế làm cho kinh hãi một phen, thấy vậy liếc nhau một cái, trong mắt đều lộ ra kinh ngạc vô cùng.

Bên trong gỗ mục này có gì?

Đây chính là đầu gỗ mục bọn họ ném ở ven đường làm lốt chuông hai trăm năm a, này...

Đầu gỗ bắt đầu từng tác một vỡ ra, bên trong loáng thoáng vàng sáng màu trắng phát ra, một vòng lại một vòng, nhu hòa mà tràn ngập thần thánh.

“Rống, rống...” Thiên hoàng tinh bát cấp vừa ra liền tràn đầy khí phách, một bộ trong thiên hạ ai tài giỏi hơn, lúc này đối với đầu gỗ lên không bắt đầu nằm sấp thân thể, ngao ngao gầm rú.

Thật giống như thích đối phương, nhưng lại e ngại đối phương.

Vàng sáng màu trắng càng lúc càng lớn, càng lúc càng rộng.

Trong Mẫu Đơn sơn trang hoa hoa cỏ cỏ vừa rồi bị thiên hoàng tinh bát cấp tước đoạt sức sống, dưới vàng sáng màu trắng, nhanh chóng sống lại, một lần nữa phục sinh, nở ra đóa hoa rực rỡ.

Phục sinh, bên trong gỗ mục có gì có thể phục sinh tất cả? Hết thấy người MỘC Tộc thấy một màn này sợ ngây người, phục sinh, đây là một loại lực lượng thần bí gì a.

Bạch quang chói mắt, lộng lẫy rực rỡ.

Trong lòng Mặc Thiên Thần nháy mắt rõ ràng nghe thấy: “Ha ha, ta muốn xuất ra...”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 129: Mộc Chi Hoàng Linh 1

“Phanh.” Ngay lúc Mặc Thiên Thần nghe thấy câu nói kia, khắp sơn trang chỉ nghe một tiếng nổ thanh thúy, dưới bạch quang lộng lẫy, vô số mảnh vỡ đầu gỗ bị đánh bay, lộ ra tinh hoa bên trong không biết bao nhiêu năm.

Nhất thời, mọi người cơ hồ dùng hết thị lực nhìn lại.

Bạch quang như nước, chậm rãi lưu chuyển.

ở trung tâm vàng sáng lưu chuyển, một viên cò nhỏ màu trắng lớn cỡ lòng bàn tay lẳng lẳng trôi lơ lửng ở bên trong, toàn thân long lánh trong suốt, khiến người vừa nhìn cơ hồ không dời mắt.

Mà ngay khi mọi người nín thở ngưng thần nhìn chăm chú, viên cò nhỏ màu trắng bắt đầu chậm rãi biến hóa, cẳng chân mập mập, cánh tay mập mập, thân hình nhỏ mập mập, mặt như búp bê hạnh phúc, trong ánh mắt chuyên chú của mọi người rất nhanh thành hình.

Một tiểu oa nhi lớn cỡ lòng bàn tay, trên đầu có mấy lá cây.

“Tê...” Tiếng hút một ngụm khí lạnh.

Tất cả người Mộc Tộc thấy vậy đều sợ ngậy người, trong đầu gỗ mở ra sẽ chỉ là hình thái thảo mộc, tuyệt đối sẽ không tự mình tu luyện thành hình người, này...

Béo thảo oa nhi chuyển động vàng sáng, chậm rãi đứng ở trước mặt Mặc Thiên Thần, nhẹ nhàng mở đôi mắt luôn nhắm.

Hai mắt hắc nho, trong suốt thấy đáy, thuần khiết không tỳ vết. Mặc Thiên Thần cảm thấy nàng chưa từng gặp qua hai mắt xinh đẹp như vậy, quả thực khiến người vừa nhìn thấy tâm linh đều tinh thuần vài phần.

Hai mắt hắc nho chớp chớp, lại chớp, sau đó, thật sâu cong lên, nở nụ cười.

“Mẫu thân.” Béo thảo oa nhi nhìn Mặc Thiên Thần, mạnh mẽ nhảy dựng lên, vạn phần vui vẻ hướng mặt Mặc Thiên Thần đánh tiếp.

Pằng, thực sự ôm lấy mặt Mặc Thiên Thần, Bàn Oa Oa vui vẻ cực kỳ cọ người, một bên thân mật thắm thiết kêu to: “Mẫu thân, mẫu thân.”

Ngạch...

Mặc Thiên Thần đầy mặt hắc tuyến, bên trong đầu gỗ này xuất ra tiểu gia hỏa, thế nào gọi vậy.

“Này, ngươi là cái gì vậy?” Cảm giác được Mặc Thiên Thần tung quần, Phong Sơ Cuồng giờ tay từ trên mặt Mặc Thiên Thần đem tiểu gia hỏa kia nhấc lên, chống lại ánh mắt hắn.

Đó là một cái ngoạn ý gì?

Bàn Oa Oa nhìn Phong Sơ Cuồng nhú mày đánh giá hắn, vạn vẹo tiểu thân mình bắt mẫn kêu to: “Phụ thân, oa nhi rất lợi hại.”

Phụ thân... Phong Sơ Cuồng sắc mặt đen lại.

Hắn nơi nào có đứa con lớn như vậy, còn là từ khúc gỗ mục chui ra.

“Phụ thân không tin oa nhi, oa nhi cho phụ thân xem bản lĩnh của oa nhi.” Bàn Oa Oa thấy Phong Sơ Cuồng đen mặt, cho rằng Phong Sơ Cuồng không tin nó lợi hại, nhất thời tránh thoát tay Phong Sơ Cuồng, xoay người hướng thiên hoàng tinh bát cấp chạy tới.

“Tiểu cầu, ngươi là con chó nhỏ, ai cho ngươi cướp đoạt sức sống của cây cỏ, ta đánh chết ngươi.” Lắc mình bỏ nhào vào trước mặt thiên hoàng tinh bát cấp, Bàn Oa Oa nắm nắm tay liền hướng tiểu bảo tử so với nó lớn hơn vài vòng đánh tới.

Thiên hoàng tinh vừa mới xuất thế không ai bì nổi, lúc này đi trên mặt đất, đối với Bàn Oa Oa quyền đâm cước đá một chút phản kháng cũng không dám có, yếu ớt tùy ý Bàn Oa Oa đánh, nhìn qua so với con chó nhỏ nuôi trong nhà còn muốn nghe lời hơn.

Mấy quyền đánh đủ thiên hoàng tinh bát cấp kia, Bàn Oa Oa hừ một tiếng, sau đó a dua xoay người xem Phong Sơ Cuồng, hai tay ở không trung hư nâng.

Lập tức, bạch quang lướt qua, tất cả đám tinh hoa xuất ra, lúc này mạnh mẽ thật giống như ăn được linh đan diệu dược, hô một chút khôi phục nguyên bản tràn đầy sức sống không nói, ngay sau đó bắt đầu rất nhanh sinh trưởng, nở hoa, kết quả...

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 130: Mộc Chi Hoàng Linh 2

“Này... Này...”

“Trời, thiên huyền thảo tứ cấp trưởng thành ngũ cấp...”

“Xem, mau nhìn, bụi Mộc tinh tam cấp trưởng thành tứ cấp...”

“Ôi uy, thủy lệnh thảo ngũ cấp thành lục cấp, lục cấp. A, xem, lục cấp phi thiên minh hoa nở hoa rồi, lập tức sắp trưởng thành thất cấp...”

Cùng với bạch quang Bàn Oa Oa xẹt qua, tất cả người Mộc Tộc cơ hồ điên cuồng .

Đây là năng lực gì? Cư nhiên có thể đem đặc dị tinh hoa nhanh chóng trưởng thành.

Phải biết rằng, này đó mộc chi tinh hoa tam cấp đến tứ cấp, phải mất năm trăm năm, tứ cấp đến ngũ cấp phải một ngàn năm, trong thời gian ngắn như thế liền... Liền...

Người Mộc Tộc đã không có cách nào nói chuyện, năng lực này rất nghịch thiên, rất nghịch thiên.

“Ta muốn bọn nó mấy cấp sẽ lên mấy cấp.” Bàn Oa Oa ở trong tất cả Mộc Tộc khiếp sợ, dào dạt đắc ý đột nhiên vỗ tay vang lên một cái.

Lập tức, một ít Mộc tinh vừa mới thăng cấp, lại biến trở về, thậm chí so với cấp bậc vốn có còn thấp hơn.

Này... Này...

Cái này, tất cả người Mộc Tộc ngay cả hút khí lạn đều không có, năng lực như vậy, cái này từ đâu gõ xuất ra ...

“Mộc linh, này, này, này cư nhiên là hoàng linh.” Cả sân tĩnh lặng, Thiết Bá Vương thì thảo tự nói.

Cư nhiên là hoàng linh, không nghĩ tới a không nghĩ tới, một bảo bối ở trong tay Mộc Tộc bọn họ mấy trăm năm, bọn họ coi nó làm lót chuồng, mà hiện tại thể nhưng bị người Nhân Tộc xuất ra, này thật sự là đối với người Mộc Tộc vô cùng châm chọc.

Này, chính là chí bảo của Mộc Tộc a.

“Cái gì, cái gì, là mộc chi hoàng linh.” Nghe Thiết Bá Vương nói, Mộc tổng quản cơ hồ là không dám tin run run giọng nói.

Mộc chi hoàng linh, thao túng tất cả sinh mệnh cây cối, này... Đây là Mộc tinh vượt qua thập cực siêu lợi hại tồn tại a, hấn cũng là ở trong hoàng gia ghi lại xem qua có một đoạn tự thuật, nhưng chưa từng gặp qua, hôm nay, hôm nay cư nhiên...

“Phụ thân, oa nhi lợi hại đi.” Trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người, Bàn Oa Oa rất đắc ý nhào về lòng Phong Sơ Cuồng, rung đùi đắc ý lên mặt.

Nó rất lợi hại, phụ thân không thể xem thường nó.

Phong Sơ Cuồng nhìn béo thảo oa nhi trong lòng lẫn lộn muốn khích lệ, khó được hai gò má rút rút, trong lúc nhất thời chỉ có thể cứng ngắt nghiêm mặt gật đầu: “Lợi hại.”

Viên thảo này thật sự là rất nghịch thiên, Mặc Thiên Thần cư nhiên cho hấn một đại bảo bối như vậy.

“Nha, trên người mẫu thân có thứ tốt.” Được Phong Sơ Cuồng khích lệ, Bàn Oa Oa cao hứng hai mắt cong cong, sau đó uốn éo đầu hướng trên người Mặc Thiên Thần chọc chọc.

Mặc Thiên Thần thấy vậy còn chưa kịp giờ tay đi tiếp, béo thảo oa nhi vèo một cái liền trực tiếp nhào vào linh tuyến không gian trên người nàng.

Này... Mặc Thiên Thần theo bản năng phía sau lưng thẳng tấp.

Linh tuyến không gian trừ bỏ nàng chỉ huy ra, chưa từng có bất kỳ thứ gì có thể tùy ý ra vào, mà nay béo thảo oa nhi cư nhiên trực tiếp tiến vào, này...

“Ha ha, đám tiểu hoa ngoan ngoan, ta bón phân cho các ngươi.” Nghe tiếng Bàn Oa Oa từ trong không gian truyền vào đáy lòng nàng, cảm giác linh thảo không gian đang nhanh chóng trưởng thành, Mặc Thiên Thần lúc này muốn không khiếp sợ cũng không thể, Bàn Oa Oa cư nhiên khiến linh thảo trong không gian nhanh chóng trưởng thành.

“Hộ quốc đại tướng, cái này... Cái kia...” Mộc tổng quản nhìn Bàn Oa Oa đột nhiên biến mất trên người Mặc Thiên Thần, không khỏi lắp bắp không biết mở miệng thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 131: Mộc Chi Hoàng Linh 3

Không thấy, thế nào đột nhiên không thấy.

“Còn không đi.” Một bên Thiết Bá Vương một mực trầm ngâm quan sát không có mở miệng, lúc này truyền âm lại hướng Mặc Thiên Thần liên quát. Không thấy một chi hoàng linh bị nằng xuất ra, bốn phía ánh mắt người Mộc Tộc hiện tại đã hăm mộ muốn ăn bọn họ sao? Còn không mau đi.

“Mộc tổng quản, tiểu cô bé đâu? Đâu rồi? Ngươi giao ra đây cho ta.” Mà Mặc Thiên Thần được Thiết Bá Vương chỉ điểm còn chưa kịp mở miệng, một bên Phong Sơ Cuồng đã sắc mặt trầm xuống, đột nhiên đầy mặt giận dữ trừng mắt Mộc tổng quản bên cạnh quát.

“A...” Mộc tổng quản vốn kinh ngạc một chi hoàng linh biến đâu, lúc này bị Phong Sơ Cuồng mạc danh kỳ diệu vừa quát, quả thực thất thần, hần nào biết.

“Ngươi giao ra cho ta, này là chúng ta mở ra, ngươi dám tư tàng.” Tức giận bùng bùng, Phong Sơ Cuồng đẩy người sát khí từng bước nhảy mắt tới gần Mộc tổng quản.

“?” Phong Sơ Cuồng phần nộ hết lớn, làm cho ánh mắt mọi người đều tập trung lại chỗ này, nhất tề ngẩn ra, nhất thời đều đem ánh mắt tập trung trên người Mộc tổng quản.

Kia một chi hoàng linh không thấy, chẳng lẽ thật sự là bị người Mộc Tộc đoạt đi rồi?

“Mộc tổng quản, này là chúng ta tiêu tiền mua, dựa theo quy củ đại hội đồ mộc các ngươi, này nên là của ta, người Mộc Tộc các ngươi chẳng lẽ nói không giữ tín nghĩa?” Phong Sơ Cuồng rống giận mới ra tiếng, Mặc Thiên Thần trong nháy mắt kinh ngạc, lập tức liền phản ứng lại, đây là Phong Sơ Cuồng dùng kế giả họa a.

Bảo bởi Mộc Tộc bị bọn họ mở ra, nếu muốn mang đi, người Mộc Tộc há có thể buông tay, sợ là bọn họ hiện tại vừa ly khai, mặt sau cũng khó rời đi Mộc Tộc. Mà thừa dịp một chi hoàng linh không thấy, vu khống cho Mộc tổng quản, gây mâu thuẫn nội bộ Mộc Tộc, bọn họ sẽ có thể dễ dàng thoát thân.

Mặc Thiên Thần lập tức làm cho Tiểu Bàn Oa ở trong không gian, cùng Phong Sơ Cuồng kẻ xướng người họa.

“Mộc tổng quản, các ngươi hơi quá đáng...”

“Các ngươi giao ra đây cho ngươi...”

“Không a, ta không cầm một chi hoàng linh a...”

“Ngươi còn dám nói.”

“...”

Trong lúc nhất thời, kịch liệt tranh cãi vang vọng phía này, Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần sắc mặt âm trầm cơ hồ muốn giết người.

Mà Mộc tổng quản cùng người của Mẫu Đơn gia tộc bị liên lụy vào, lúc này là có miệng nói không ra lời, đầu đều là mờ mịt biện giải.

Bất quá thủy chung giải thích vô lực, bởi vì người Mộc Tộc ai cũng không có gặp qua chỉ bảo Mộc Tộc đột nhiên biến mất, này khẳng định là bị thu lại, tuyệt đối không phải tự mình chạy.

Bốn phía người Mộc Tộc thấy vậy, trong mắt đầy nghi hoặc lại có một phần thư thái, chỉ bảo Mộc Tộc này không có bị người Nhân Tộc lấy đi, đây là chuyện tốt, chuyện tốt.

Về phần rốt cuộc rơi vào trong tay ai, này không trọng yếu, chỉ cần nằm trong tay người Mộc Tộc, bọn họ đều có thể tiếp nhận.

Ánh tà dương chiếu xuống, bầu trời màu vô cực xinh đẹp khôn kể.

Trải qua hướng vào phó tướng Nhân Tộc khuyên giải, cùng với Mộc Tộc cơ hồ muốn xuất động quân đội khuyên giải, Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần đầy mặt phần nộ mới trở lại biệt viện.

Tịch dương đã hạ xuống, bóng đêm lần áp hoàng hôn.

Sớm chỉ thị bọn người phó tướng Nhân Tộc như trước đi ngủ, lại kêu linh thảo trong không gian canh gác cho bọn họ, Mặc Thiên Thần đem Bàn Oa Oa từ trong không gian phóng ra.

“Mẫu thân.” Từ trong không gian xuất ra liên mạch mẽ nhào vào lòng Mặc Thiên Thần ôm ấp, Bàn Oa Oa đặc ý cực kỳ đông đưa cô nhỏ trên đầu: “Ta làm cho đám tiểu hoa bên trong đều trưởng thành một ít rồi, oa nhi lợi hại đi.”

Chương 132: Mộc Chi Hoàng Linh 4

Mặc Thiên Thần cảm giác linh thảo trong không gian quả nhiên nhất tề thăng một cấp, khoe miệng giật giật nhìn Bàn Oa Oa trước mặt ánh mắt một mảnh lấp lánh tự kỷ, cứng ngắc gật gật đầu: “Lợi hại.”

“Nha, oa nhi là lợi hại nhất.” Được Mặc Thiên Thần ca ngợi, Bàn Oa Oa ở trong lòng Mặc Thiên Thần lăn qua lại, sau đó hốt một tiếng chạy đến bên cạnh Phong Sơ Cuồng, hai tay bao thành nắm tay chống quai hàm, một đôi mắt chớp a chớp nhìn Phong Sơ Cuồng, cả mắt chờ đợi, chỉ thiếu chút nữa nói ra, phụ thân khen ngợi ta đi, mau tới khen ngợi ta.

Phong Sơ Cuồng nhìn trước mặt cái gọi là mộc chi hoàng linh, mí mắt không chế không nổi rút hai cái, hoàng linh không phải hẳn là chừng chạc hơi thở rất lớn, như thiên hoàng tinh bát cấp kia, vừa ra đã uy chấn bát phương? Thế nào tiểu oa nhi thật nhỏ như mới sinh ra không lâu.

Giơ tay nhắc Tiểu Bàn Oa nhìn trái phải, Phong Sơ Cuồng ngẩng đầu nhìn Mặc Thiên Thần: “Thứ này ngươi nên xử lý như thế nào?”

“A, phụ thân mẫu thân các ngươi muốn ăn oa nhi?” Bị Phong Sơ Cuồng nắm ở trong tay Bàn Oa Oa mạnh mẽ mở to hai mắt, cơ hồ cực kỳ không thể tin nổi nhìn xem Mặc Thiên Thần lại nhìn xem Phong Sơ Cuồng, sau đó hai chân đạp một cái: “Oa oa oa, đừng ăn oa nhi, mẫu thân với phụ thân không thể ăn oa nhi, ô ô...”

Gào khóc, chân chính gào khóc.

Phong Sơ Cuồng nhìn nước mắt thật giống như đổ mưa rơi xuống, nhảy nhót xối trên quần hần, Bàn Oa Oa khóc thương thương tâm tâm, sắc mặt trong nháy mắt rồi rầm.

Vung tay lên, đem Bàn Oa Oa ném cho Mặc Thiên Thần, Phong Sơ Cuồng mặt lạnh lùng nói: “Ngươi thu phục.”

Cái gì mà hoàng linh a, này là tính tình gì?

“Hắn mới sinh ra.” Lúc Phong Sơ Cuồng ném Bàn Oa Oa, Thiết Bá Vương một mực đi theo Mặc Thiên Thần bị Phong Sơ Cuồng quát lớn thế nào cũng không ly khai, luôn yên lặng không nói đột nhiên mở miệng.

“Có ý tứ gì?” Mặc Thiên Thần ôm Bàn Oa Oa trong tay khóc thương tâm cực kỳ, rồi rầm hỏi.

“Mộc chi hoàng linh từ trong gỗ xuất ra, mới biến thành hình người, cũng như Nhân Tộc các ngươi nói mới sinh ra, tuy rằng hắn kế thừa năng lực mấy ngàn năm tu luyện, nhưng tính tình vẫn là trẻ con.” Thiết Bá Vương nhìn Bàn Oa Oa khóc lê hoa đài vũ thờ dài một hơi.

“Trẻ con.” Mặc Thiên Thần nhìn Bàn Oa Oa trong lòng, thật sự hết chỗ nói rồi.

Mấy ngàn năm uẩn dục, cơ duyên sinh ra, mộc chi hoàng linh cũng sẽ thuận theo thiên đạo, theo trẻ con bắt đầu trưởng thành sao? Tuy rằng đứa trẻ này tựa hồ yêu nghiệt một chút.

“Phụ thân mẫu thân không cần ta nữa, ô ô... Ô ô...” Bàn Oa Oa khóc cơ hồ thân thể đều che phủ, dường như muốn quy về trong suốt.

“Còn không an ủi, một khi trong suốt trở về bản thể, nó sẽ chết.” Thiết Bá Vương thấy vậy khản trương nói.

Còn có thể chết? Lần này đừng nói Mặc Thiên Thần nóng nảy, cả Phong Sơ Cuồng cũng nhịn không được đứng lên.

“Không khóc, không khóc, chưa nói không cần con, cũng sẽ không ăn con, đừng thương tâm” Mặc Thiên Thần nhất thời vỗ nhẹ mộc chi hoàng linh nói, bất quá xưng hô mẫu thân phụ thân kia, năng thật đúng là kêu không được.

“Phụ thân... Muốn xử lý ta... ..” Tiểu Bàn Oa đều khóc nức nức.

Mặc Thiên Thần lập tức liếc ngang nhìn Phong Sơ Cuồng.

Phong Sơ Cuồng vặn vẹo nghiêm mặt, thấy vậy hung hăng trừng Mặc Thiên Thần, gian nan mở miệng an ủi nói: “Không phải, ta là cho ngươi... cho mẫu thân ngươi tìm một chỗ tốt... Ở lại.”

Sống mười sáu năm, chưa từng có an ủi người khác, đối tượng còn là một tiểu thí oa nhi Mộc Tộc, Phong Sơ Cuồng cảm giác mặt đều bật không được.

Chương 133: Mộc Chi Hoàng Linh 5

“Thật sự?” Bàn Oa Oa từ trong tay lộ ra mắt to khóc hồng toàn bộ, ủy khuất cực kỳ nhìn Phong Sơ Cuồng.

Phong Sơ Cuồng banh mặt lạnh gặt đầu.

“Mẫu thân?” Bàn Oa Oa quay đầu.

Mặc Thiên Thần thật lúng túng với xưng hô này cũng gật gật đầu: “Chúng ta sẽ không ăn con, cũng sẽ không vứt bỏ con, con yên tâm.”

Ai sẽ vứt bỏ bảo bối này a.

“Mẫu thân phụ thân, oa nhi sẽ rất ngoan thật ngoan, oa nhi sẽ làm cho mẫu thân cùng phụ thân vĩnh viễn sẽ không vứt bỏ con.” Nắm tay, nhìn chăm chăm Bàn Oa Oa đỏ bừng mắt nắm nắm tay, trên mặt còn treo lệ, ánh mắt lại vạn phần kiên định nói.

“Thế này mới đúng.” Phong Sơ Cuồng thích như vậy, lập tức sắc mặt chẳng phải căng thẳng.

Nếu mỗi ngày có một Tiểu Bàn Oa khóc hề hề đi theo, dù quý giá, hẳn cũng khó bảo đảm khi nào thì tâm tình không tốt, liền bắt nó ăn.

“Oa nhi ngoan.” Mặc Thiên Thần từ đời trước đến đời này cũng không ôm qua đứa nhỏ, hơn nữa còn là nhỏ như vậy, lúc này tay chân cứng ngắt nhẹ nhàng lay động, trấn an đứa nhỏ.

“Hắn thích tự nhiên, người đem hắn thả vào trong không gian của người, nó sẽ rất thoải mái.” Thiết Bá Vương nhìn bộ dạng Mặc Thiên Thần cứng ngắc, lắc đầu nói.

Mặc Thiên Thần lập tức nghe theo, quả nhiên trong không gian truyền đến tiếng Bàn Oa Oa vui cười.

Lắc đầu, Mặc Thiên Thần lau mồ hôi trên trán một cái, vừa rồi cư nhiên còn ra một thân mồ hôi, thật sự là đề năng đối địch cũng không như vậy.

Thiết Bá Vương thấy vậy cười nhạo một tiếng, sau đó khó có được vẻ mặt nghiêm trang trầm giọng nói: “Các người đừng nhìn hắn nhỏ, tâm tư thảo mộc là tinh thuần nhất, các người là chân ý hay giả ý, hắn đều có thể cảm giác được, Thần Thần, về sau người dụng tâm đối đãi hắn, người sẽ có được ưu việt không thể tưởng tượng nổi.”

Mặc Thiên Thần nghe có chút lúng túng, năng vừa rồi thật tâm không có coi Bàn Oa Oa là nhi tử, Thiết Bá Vương đã nhìn ra, bất quá, năng tất nhiên là sẽ không ngược đãi Bàn Oa Oa.

“Yên tâm” Mặc Thiên Thần hướng Thiết Bá Vương gật đầu, đa tạ hắn nhắc nhở.

“Vô sự hiền ân cần, phi gian tức đạo.” Mà một bên Phong Sơ Cuồng tắc mắt lạnh nhìn Thiết Bá Vương, ánh mắt sắc bén.

Bàn Oa Oa là bảo bối Mộc Tộc, Thiết Bá Vương này không muốn?

Thiết Bá Vương nghe vậy quét mắt nhìn Phong Sơ Cuồng, trong mắt một mảnh xem thường, quay đầu nhìn Mặc Thiên Thần lập tức đổi thành khuôn mặt tươi cười: “Ta muốn gì Thần Thần biết.”

ở hắn trong mắt, chỉ bảo Mộc Tộc tốt lắm, nhưng không gian trên người Mặc Thiên Thần càng tốt. Đang nói mộc chi hoàng linh vừa ra thế thấy ai lần đầu sẽ nhận người đó làm phụ mẫu, hắn đã chậm một bước, mạnh mẽ nhúng một tay không bằng mừng rỡ thuận nước giong thuyền.

Mặc Thiên Thần đối với Thiết Bá Vương rực rỡ tươi cười không nói, Phong Sơ Cuồng tắc cười lạnh một tiếng, Thiết Bá Vương này đúng là cáo già.

“Bất quá, sự việc này xử lý như thế nào, hôm nay một phen diễn trò tuy rằng nghe nhìn lẫn lộn, nhưng bọn người Mộc tông quản không ngốc như vậy.” Thiết Bá Vương vừa nói ra, Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng thần sắc đều nghiêm lại, chỉ bảo Mộc Tộc trò này...

Gió đêm thanh lương, nhẹ nhẹ bay bay.

Mà bọn người Mặc Thiên Thần ở đây thảo luận, ở một chỗ khác trong hoàng cung Mộc Tộc, cũng có người lại trắng đêm chưa ngủ.

“Người khẳng định?”

“Khẳng định, mộc chi hoàng linh tuyệt đối ở trên người Mặc Thiên Thần, ta mới không tin việc đột nhiên biến mất này, tuyệt đối là Mặc Thiên Thần động tay chân.”

“Một khi đã như vậy, mộc chi hoàng linh tuyệt đối không thể để người Nhân Tộc mang đi.”

“Đúng vậy, ty chức cũng là ý tứ này, mặc chi hoàng linh tất yếu ở lại Mộc Tộc chúng ta, tuyệt không thể lưu ra ngoài, bằng không Cửu Châu còn tưởng rằng ta Mộc Tộc không người.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 134: Mộc Chi Hoàng Linh 6

“Truyền lệnh đi xuống, mặc kệ bất kỳ thủ đoạn nào, tất yếu đoạt lại.”

“Dạ.”

Bóng đêm nồng đậm, rõ ràng đã thời tiết ẩm áp, lúc này tiếng gió thổi qua, lại rét lạnh vô cùng.

Một đêm gió êm sóng lặng.

Ngày thứ hai, mặt trời tránh trong mây, mây đen ở trên đỉnh đầu không thổi qua, vài tia mưa bụi bay xuống, đem Phượng Hoàng thành trang điểm một phen ý cảnh khác.

“Hai vị hộ quốc tướng quân, Liêm Thân Vương nhà ta đến, hai vị mời đi đại sảnh gặp.” Trong nội viện, Mộc tổng quản hướng Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng mới rời giường nói.

“Liêm Thân Vương?” Này ai a? Phong Sơ Cuồng nhìn về mặt Mộc tổng quản trừ bỏ cười, thật giống như chưa từng có lộ ra vẻ gì khác, lạnh lạnh nâng lên âm cuối.

“Liêm Thân Vương là đệ nhất thân vương tộc ta, theo bệ hạ đi Tân Thành phản loạn, hôm nay vội vàng trở về, là mang theo ý chỉ của bệ hạ mà đến.” Mộc tổng quản vẫn duy trì cười nói.

Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần nghe xong liếc nhau một cái, hôm qua được mặc chi hoàng linh, hôm nay đã vạn lý xa xôi gấp trở về truyền chỉ, đây là trùng hợp hay cố ý?

Bất quá, phản loạn? Mộc Hoàng là đi dẹp loạn?

Mộc Tộc cũng có chuyện phản loạn sao?

“Dẫn đường đi.” Lập tức, Phong Sơ Cuồng hướng Mặc Thiên Thần ra hiệu bằng mắt, đầy mặt kiêu căng hướng Mộc tổng quản nói.

Quản Mộc Tộc có chú ý gì, bình đến tướng chặn, nước đến đất ngăn, bọn họ đã đến, còn sợ Mộc Tộc phải không.

Gió lạnh thổi bay, mưa bụi từng giọt tí tách rơi xuống, lạnh lẽo bức người.

Đại sảnh biệt viện.

Một người trung niên mặt cảm bào màu xanh vàng tràn đầy uy vũ ngồi trong đại sảnh, lúc này vừa thấy Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng song song đi ra, cũng không nhiều lễ nghi phiền phức, trực tiếp hai tay ôm quyền hướng Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần khoát tay, cười nói: “Quả nhiên thiếu niên anh hùng, chân chính nghe danh không bằng gặp mặt.”

“Liêm Thân Vương người khách khí.” Mặc Thiên Thần nhàn nhạt trả lời một câu xong, lôi kéo Phong Sơ Cuồng đầy mặt kiêu căng ngồi ở quý vị khách quan.

Liêm Thân Vương là thân vương Mộc Tộc, tính về phần tôn quý hẳn là có thể cùng tam vương Nhân Tộc ngồi cùng bàn, trên hộ quốc đại tướng bọn họ, ngồi cùng bọn họ đối thoại, cũng không tính thất lễ.

Liêm Thân Vương kia tướng mạo nhìn uy vũ, thấy Mặc Thiên Thần và Phong Sơ Cuồng lạnh lạnh ngồi xuống nhìn hắn, không khỏi ha ha cười trước nói sau: “Hai vị đường xa đến, hoàng thất ta chậm trễ tiếp đãi, hổ thẹn, hổ thẹn, bốn vương ở trong này trước thay bệ hạ hướng hai vị cáo lỗi.”

Nói xong, hướng tới Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần lại chấp tay.

Phong Sơ Cuồng lạnh lạnh hừ, nhìn như căn bản bất mãn cái gọi là xin lỗi này.

Mặc Thiên Thần tắc nhàn nhạt mở miệng nói: “Chúng ta lần này tới mục đích cùng nguyên nhân là cái gì, Mộc Hoàng hẳn là rất rõ ràng, xin lỗi này rất

đơn bạc , vô dụng.”

Hai người một hát mặt đen một xướng mặt trắng, phối hợp tương đối tốt.

Liên Thân Vương nghe Mặc Thiên Thần nói như vậy, lúc này nghiêm mặt nói: “Đương nhiên, tiểu công chúa làm ra chuyện như vậy, chúng ta tự nhiên sẽ không dễ dàng nói vụn vào, nay bản vương vạn lý xa xôi phụng ý chỉ bệ hạ trở về, chính là tiến đến cùng hai vị trao đổi việc này.”

“Người có thể làm chủ?” Câu hỏi của Phong Sơ Cuồng chưa ngoa cùng lợi hại, một thân ngồng cuồng cùng kiêu căng thể hiện khí thế hưng sư vấn tội quả thực là vô cùng nhàn nhuễn.

Liên Thân Vương nô nức cười: “Tất nhiên, cuối cùng làm chủ tất nhiên là bệ hạ, bản vương chỉ là phụng chỉ đến thôi.”

Nói đến này, Liên Thân Vương mạnh mẽ đứng lên, hướng phía tây khom người cúi đầu, sau đó vươn tay từ trên người lấy ra một chiếc hộp, vạn phần thận trọng mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 135: Là Trùng Hợp Sao 1

“Tuy rằng bệ hạ hiện tại ở Tấn Thành phản loạn, nhưng bệ hạ đối với chuyện của công chúa vô cùng coi trọng, nội dung trong đây, chính là bệ hạ cùng các vị đại thần suốt đêm thương thảo xuất ra.” Nói đến đây Liên Thân Vương quay đầu nhìn Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần thật thận trọng nói: “Hai vị hẳn là cũng nghe nói qua, người Mộc Tộc ta nói một là một, nói hai là hai, mặt trên này chính là tộc của ta có thể cấp cho Nhân Tộc xin lỗi lớn nhất, chúng ta vô pháp lại tiếp nhận đề nghị khác.”

Lời ấy nói đi, Liên Thân Vương phi thường thận trọng hướng Mộc tổng quản gật đầu một cái.

Mộc tổng quản lập tức dè dặt cẩn trọng, tràn đầy tôn kính tiếp nhận cái gọi là tín thư Mộc Hoàng tự tay viết, xoay người hướng Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần đưa lên.

Mặc Thiên Thần và Phong Sơ Cuồng thấy vậy lại lần nữa liếc nhau, xin lỗi lớn nhất? Không tiếp nhận đề nghị khác? Hừ, lời này cũng thật thuyết phục, bọn họ muốn xem xin lỗi lớn nhất là cái gì.

Lập tức, hai người đi qua cùng một chỗ, đồng thời mở ra ý chỉ Mộc Hoàng, nhìn lại.

Mở đầu ấy này cùng tạ lỗi, Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần trực tiếp cho qua, hai trông mắt đảo qua nhìn về phía nội dung chính.

“... Bởi vì lần này bản tộc đã mang đến thương hại rất lớn cho Nhân Tộc, bản hoàng quyết định cắt mười dặm ven biên giới Mộc Tộc cùng Nhân Tộc quy về Nhân Tộc...”

“Khụ khụ...” Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng liếc mắt thấy câu này, tuy là trầm ổn lão luyện như Phong Sơ Cuồng cũng không khống chế được tâm tình, một ngụm nước miếng sặc đến cổ họng ho khan ra tiếng.

Khóe miệng co rút, Mặc Thiên Thần quay đầu cùng Phong Sơ Cuồng đối mặt.

Bọn họ không nhìn lầm đi?

Hai người liếc nhau, lại lần nữa nhìn xem ý chỉ Mộc Hoàng, không sai, thực không nhìn lầm.

Dựa vào, Mộc Hoàng lần này hạ vốn gốc a. Phong Sơ Cuồng hướng Mặc Thiên Thần ra hiệu bằng mắt, xin lỗi này thật đúng là xa vượt xa đề nghị của Nhân Hoàng.

“Ven đường?” Mặc Thiên Thần tắc kiểm chế khiếp sợ trong lòng, nhìn như bình thản mở miệng.

“Đúng, ven đường, vạn dặm biên giới ven đường Nhân Tộc cùng Mộc Tộc.” Liên Thân Vương nhìn phản ứng của Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần, phi thường nghiêm chỉnh khẳng định nói.

Mười dặm ven đường, nghe giống như chỉ có mười dặm, nhưng biên giới Mộc Tộc và Nhân Tộc liền nhau tổng cộng nối dài trên vạn dặm, mà ven đường mười dặm, tương đương là cắt ra tất cả biên giới Mộc Tộc với Nhân Tộc, như vậy cái ven đường tính xuống, chẳng khác nào là cho Nhân Tộc mười vạn dặm địa giới a.

Này xin lỗi đầu chỉ là lớn nhất, quả thực chính là khiến bọn họ chấn kinh rồi.

Lời này vừa nói ra, Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần liếc nhau, Mặc Hoàng rất hào phóng, rất hào phóng, hào phóng đến khiến bọn họ đều không lời nào để nói.

“Ừm, Mặc Hoàng làm cho chúng ta thấy hai chữ thành ý.” Ho khan hai tiếng, Phong Sơ Cuồng trên mặt cuồng ngạo như trước, khó được lộ ra chút tươi cười hài lòng.

Tạ lỗi như vậy, vô cùng có thành ý, làm cho bọn họ đều cảm thấy nếu còn đề nghị gì nữa, đều hoàn toàn chính là quá phận, hơi quá đáng.

“Mộc Tộc cùng Nhân Tộc làm vĩnh kết đồng hảo.” Mặc Thiên Thần cũng mỉm cười.

Nhìn Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng mỉm cười, Liêm Thân Vương ra vẻ không muốn bắt quá lại phi thường thành khẩn nói: “Đã hai vị tướng quân đều vô cùng hài lòng, như vậy mời cùng bốn vương đi Tấn Thành trước, cùng bệ hạ ký kết hữu hảo.”

Lời này dứt lời, Liêm Thân Vương không có biện pháp giang tay: “Hai vị biết bệ hạ trước mắt thật sự là vô pháp trở về, mà lại không đành lòng để công chúa duy nhất hoàng gia chịu khổ, cho nên, chỉ có mời hai vị đi trước Tấn Thành. Bệ hạ hy vọng có thể rất nhanh ký hiệp ước, để công chúa không chịu khổ.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Là Trùng Hợp Sao 2

Nói đến này, Liêm Thân Vương mặt lộ thờ dài cùng ưu thương nói: “Hai vị hẳn là không biết, người Mộc Tộc ta nếu như bị đánh về nguyên hình, một thân công lực toàn bộ phế không nói, tiên thiên kinh mạch cũng sẽ xảy ra vấn đề, càng trở khôi phục càng ảnh hưởng về sau, cho nên...”

Lời này thành khẩn, thành khẩn không có biên giới, đem vì sao vội vã ký ước, vội vã cứu công chúa xuất ra, từng lý do đều nói rành mạch.

Phong Sơ Cuồng và Mặc Thiên Thần nghe vậy liếc nhau một cái, này rất thành khẩn.

Bọn họ chưa từng gặp qua phương thức song phương lưỡng quốc đàm phán như vậy, Mộc Tộc quả thực chính là đem địa vị của chính mình đặt rất thấp, rất thấp, đem nhược điểm của chính mình hoàn toàn bại lộ trước mắt bọn họ, này thật không biết nên để bọn họ nói Mộc Tộc ngay thẳng, hay ngu ngốc.

“Mộc Hoàng lúc này không tiện trở về, theo lý chúng ta đi Tấn Thành ký ước trước mới phải, bắt quá, bản tướng phải bảo đảm với bệ hạ, được bệ hạ phê chuẩn mới được.” Mặc Thiên Thần dẫn đầu một chút.

Quá mức ngay thẳng sau lưng không phải ngu ngốc chính là có vấn đề, Mộc Tộc có thể thông ngự Cửu Châu tam châu, đương nhiên không phải ngu ngốc.

Huống chi, nàng chưa từng quên thời điểm bọn họ đến Mộc Hoàng không gặp bọn họ ra oai phủ đầu.

Ngày hôm trước nói không gặp, hôm nay liền vạn lý xa xôi tới rồi kể ra điều kiện hậu đãi như thế, hừ, miêu ngáy trong đó... Xem nàng là đồ ngốc a.

Bắt quá, Mộc Tộc đã dám mở miệng, nàng có cái gì không dám đáp ứng, nàng không chỉ có đáp ứng, còn muốn ngay trước mặt Liêm Thân Vương, cùng Nhân Hoàng bọn họ xao định hiệp ước này, nếu Mộc Tộc dám vi phạm, hừ, đây là ngang nhiên vi phạm điều ước hòa bình, khi đó...

Mặc Thiên Thần nhìn Liêm Thân Vương cười thanh nhã ôn nhu.

“Đây là theo lý thường phải làm.” Không ngờ Liêm Thân Vương một điểm chần chờ đều không có, lập tức gật đầu đáp ứng, một mặt hướng Mộc tổng quân nói: “Việc này nghị sớm không nên trễ, mở ra mặt thất.”

“Dạ.” Mộc tổng quân lập tức lên tiếng, xoay người liền hướng Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng nói: “Xin theo ta, mặt thất hoàng tộc ở chính cung, chúng ta cần đi hoàng cung trước.”

Mộc Tộc, Nhân Tộc, Thú Tộc, tam tộc hoàng thất có con đường liên hệ đặc thù, có thể ngàn vạn dặm truyền lời, Mộc Hoàng lúc trước dùng chính là hình ảnh truyền thư cùng Nhân Hoàng.

Hết thấy đều phi thường thành khẩn.

Hết thấy đều vô cùng bình thường làm cho người ta không tìm thấy một sơ hở.

“Đẫn đường.” Phong Sơ Cuồng lập tức hướng Mặc Thiên Thần gật đầu, đứng dậy.

Mộc Tộc chỉ cần dám cắt mười vạn biên cương cho Nhân Tộc, hắn sẽ dám đi tiếp, Phong Sơ Cuồng hẳn muốn xem Mộc Tộc dám giờ trò gì.

“Mời.”

Gió mát lay động dương liễu, mưa dầm nhẹ nhàng bay.

Đội bọn người Phong Sơ Cuồng Liêm Thân Vương rời đi xong, sau tám bình phong ở đại sảnh Thiết Bá Vương chậm rãi đi ra.

Mi gian hơi nhú, từ đầu đến cuối nói toạc ra Thiết Bá Vương lúc này một mặt trầm tư, nếu hắn không sai, Mộc Hoàng là một tên phi thường keo kiệt.

Tên keo kiệt này hẳn tuyệt đối sẽ không chấp tay đưa ra mười vạn dặm non sông, mà hiện tại cư nhiên dễ dàng liền cắt cho Nhân Tộc như thế, này thật sự là làm hắn hoàn toàn không nghĩ ra.

Thiết Bá Vương nhìn mưa bụi ngoài cửa sổ, Mộc Hoàng chỉ có Thiên Diệp là công chúa, yêu sùng vô pháp vô thiên đây là sự thật, Mộc Hoàng muốn từ trong tay Nhân Tộc đòi trở về, này hắn tin tưởng, bất quá mười vạn dặm non sông...

Sau nửa ngày trầm tư, Thiết Bá Vương khước miệng chậm rãi phác họa một tia cười quỷ dị, đã có náo nhiệt xem, vậy hắn chờ xem là tốt rồi, dù sao trai cò tương tranh ngư ông được lợi, hắn cần gì can thiệp.

Quạt lông chim nhẹ lay động, lông chim theo gió mà động, vạn phần mỹ lệ.

Ngoài cửa sổ mưa bụi bay bay, làm nổi bật một thân giáng hồng của Thiết Bá Vương, đó là một loại xinh đẹp yêu nghiệt.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 137: Là Trùng Hợp Sao 3

Mười vạn dặm non sông dứt bỏ, Nhân Hoàng chỉ cần không phải là heo hắn sẽ đáp ứng.

Cho nên, Mặc Thiên Thần và Nhân Hoàng thông qua hình ảnh truyền tin xong, Nhân Hoàng không có bất kỳ dị nghị tiếp nhận phương thức thành khẩn tạ lỗi này của Mộc Tộc, cũng chính miệng cho phép Mặc Thiên Thần đi Tấn Thành cùng Mộc Hoàng ký hiệp ước.

Có Nhân Hoàng chấp thuận, Mặc Thiên Thần và Phong Sơ Cuồng còn có cái gì để nói, không phải là Tấn Thành sao, kia sợ sẽ là đầm rồng hang hổ, bọn họ cũng phải xông vào.

Lập tức, Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần mang theo một ngàn tinh binh, đi theo Liêm Thân Vương ngày đêm ngồi ngựa, đi Tấn Thành.

Phi ngựa, một loại ngựa bay.

Không phải phi thú, mà là một loại lá mây tre dệt thành ngựa.

Đối với việc cỡi dệt thành ngựa biết bay này, Phong Sơ Cuồng và Mặc Thiên Thần sau khi kiến thức qua thiên kì bách quái của Mộc Tộc, thật bình tĩnh tiếp nhận.

Hơn ngàn người cưỡi mấy trăm ngựa cỡi, phá không mà đi, tốc độ kiêu ngạo như phi ưng bay trên trời.

Điều này làm cho Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần lại không nghĩ tới, hai người vốn cho là đi trên đường Tấn Thành trước, khẳng định sẽ xảy ra vấn đề gì đó.

Kết quả không nghĩ tới Liêm Thân Vương cư nhiên dùng bay, như vậy trực tiếp vượt qua lục địa, khiến tất cả tập kích hoàn toàn không phát sinh, thật sự là làm cho bọn họ uống công đề phòng.

Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần ở trên ngựa cỡi liếc nhau một cái, chẳng lẽ bọn họ thực sự nhìn lầm thành ý Mộc Tộc?

Một ngày, ngắn ngủn một ngày thời gian, mấy trăm ngựa cỡi bay tứ tung gần phân nửa đông bắc Mộc Tộc, đáp xuống phía nam ba trăm dặm Tấn Thành.

“Hôm nay thời gian đã tối muộn, liền tạm thời ở trong trấn nhỏ này trọ lại, sáng sớm ngày mai chúng ta sẽ đi Tấn Thành.” Liêm Thân Vương đi đầu roi

xuống đất xong phân phó nói.

“Hai vị đại tướng, nơi này chính là trấn Thân Cổ, là một trấn nhỏ bên ngoài Tấn Thành phản loạn, hẳn là tương đối an toàn, nếu hướng bên trong đi, ban đêm chỉ sợ không quá an toàn, cho nên, đêm nay trước ở trong này trọ, ngày mai chúng ta lại đi.” Nhìn Mặc Thiên Thần trong mắt không hiểu, Liêm Thân Vương trầm giọng nói.

Nghe được lời này, Mặc Thiên Thần tự nhiên là không có dị nghị, lập tức gật đầu: “Thần vương đại nhân ngài an bầy.”

Liêm Thân Vương hướng Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng gật đầu một cái, rất nhanh tránh ra bắt đầu an bầy.

Đứng ở một bên im lặng không tiếng động Phong Sơ Cuồng thấy vậy, hơi hơi nghiêng đầu nhìn Thiết Bá Vương sau lưng bọn họ lạnh lùng nói: “Có thật không?”

Phong Sơ Cuồng mặc danh kỳ diệu hỏi ngắn gọn một câu, người khác nghe không hiểu, bất quá Thiết Bá Vương đương nhiên là hiểu.

“Dựa vào cái gì?” Bất quá hiểu thì hiểu, hẳn vì sao phải hướng Phong Sơ Cuồng giải thích.

Phong Sơ Cuồng nghe vậy không nói hai lời, trực tiếp lật tay một cái, giữa tay xuất hiện một cái bình nhỏ.

Thiết Bá Vương nhìn bình nhỏ, trong tay quạt xếp quơ quơ, bình nhỏ trong tay Phong Sơ Cuồng lập tức liền dừng ở trong tay của hắn, trong này là lực lượng tinh hoa trên người Mặc Thiên Thần, hẳn gửi ra.

“Hắn nói không sai, lần này Tấn Thành bên này phản loạn phạm vi là khổng chế ở ngoài Thân Cổ, cũng chính là trước trấn nhỏ ba mươi dặm.” Thường thức bình nhỏ trong tay, Phong Sơ Cuồng đã trả thù hắn thích, như vậy hẳn cũng không để ý cho hắn chút tin tức, Thiết Bá Vương vung quạt lông chim.

“Đối tượng phản loạn?” Phong Sơ Cuồng nhìn Thiết Bá Vương.

Thiết Bá Vương vẩy vẩy cây quạt, vươn ngón tay cái cùng ngón trỏ chà xát, hướng Phong Sơ Cuồng cười.

Phong Sơ Cuồng thấy vậy sắc mặt trầm xuống, đáng chết Thiết Bá Vương một bình nước linh tuyền, cư nhiên chỉ trả lời một vấn đề liền lại mở miệng muốn.

“Khẩu vị không cần quá lớn.” Phong Sơ Cuồng âm u mở miệng

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: Là Trùng Hợp Sao 4

Quạt lông chim trong tay Thiết Bá Vương lay động, cười yêu nghiệt lại xinh đẹp nói: “Tiền nào của nấy.”

Ném ra sáu chữ xong, Thiết Bá Vương quay đầu nhìn Mặc Thiên Thần một bên nhìn chăm chú vào bọn họ, cười tủm tỉm đi lên nói: “Bất quá nếu Thần Thần hỏi ta, ta tự nhiên là tri vô bất ngôn, ngôn vô bất tấn.” Dứt lời, càn ải muội hướng Mặc Thiên Thần mỉm cười.

Mặc Thiên Thần nhìn Thiết Bá Vương tươi cười, trên người lông tơ dựng thẳng, sau đó yên lặng từ trong không gian lấy ra một bình nước linh tuyền đưa cho Phong Sơ Cuồng.

Nàng cũng không muốn nợ nhân tình Thiết Bá Vương, ừm, không, “thảo tình”.

Phong Sơ Cuồng thấy vậy hừ lạnh một tiếng, cầm cái bình trong tay ném cho Thiết Bá Vương.

Thiết Bá Vương vươn tay tiếp nhận, một mặt ưu nhã thu hồi, một mặt hướng tới Mặc Thiên Thần than nhẹ một tiếng: “Thần Thần, người thực làm ta thương tâm”

“Người mẹ nó còn không nói, lão tử không thương tâm người, ta thương người người.” Phong Sơ Cuồng nổi giận.

“Phốc xuy.” Mặc Thiên Thần không đành chỉ, nở nụ cười.

Thiết Bá Vương thấy vậy u oán nhìn Mặc Thiên Thần một cái, sau đó quay đầu hung hăng trừng Phong Sơ Cuồng, lạnh lạnh nói: “Là khu vực Tam Bát Quân.”

Khu vực Tam Bát Quân, vài chữ này vừa ra, vẻ mặt tươi cười của Mặc Thiên Thần cùng đầy mặt giận dữ của Phong Sơ Cuồng nhất tề nghiêm chỉnh lại.

Khu vực Tam Bát Quân, chính là một khu đất tiếp giáp lãnh thổ ba tộc lớn Nhân Tộc, Mộc Tộc, Thú Tộc, nên đây là một tiểu đảo nhỏ, bốn phía toàn nước, thủy bờ đối diện chính là chỗ tiếp giáp thể lực tam tộc, nói đơn giản đảo nhỏ này giống như một đầu mối then chốt, liên hệ tam tộc .

Nơi này bởi vì bốn phía toàn nước, tam tộc năm đó ai cũng muốn đòi nơi này, mà kết quả giao đầu là ai cũng không có được, cứ như vậy về nước làm biên giới, đem đảo nhỏ này cấp cho thể lực ngoài tam tộc.

Này vốn là hoang đảo, bất quá tam tộc luôn có nhân tài năng lực xuất chúng, thí dụ như ác ôn tội ác chồng chất, cao thủ phản quốc làm loạn, người chạy án... Dù sao cứ như vậy dần dần thành đám ác ôn người người trong tam tộc gặp được là giết chạy trốn vào một địa phương.

Dần dà, đại ác bá hàng phục tiểu ác bá, nhất thống đảo nhỏ, thường xuyên xâm phạm biên giới quấy rầy biên giới tam tộc.

Bất quá bởi vì Nhân Tộc và Thú Tộc dựa vào chỗ biên giới thể nước chảy xiết, đá ngầm bù lại, mà Mộc Tộc tắc tương đối vững vàng, bởi vậy việc khu vực Tam Bát Quân thường xuyên xâm nhập biên giới Mộc Tộc.

Lúc này, Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần nghe thấy cư nhiên là gia hỏa này, không khỏi đều âm thầm gật đầu, khó trách Mộc Hoàng tự mình đến , dự đoán là phải đuổi tận giết tuyệt đám gia hỏa này .

Biết được tam vị trong đó, Phong Sơ Cuồng hướng Mặc Thiên Thần gật đầu một cái.

Tuy rằng Mộc Tộc tất cả thực hiện đều có chứng có cứ, bất quá nên đề phòng vẫn phải đề phòng, thuyền chạy cẩn thận được vạn năm.

Nhìn Mặc Thiên Thần truyền xuống lệnh, Phong Sơ Cuồng tay đuổi ra ôm chầm eo Mặc Thiên Thần, mang theo Mặc Thiên Thần liền hướng nơi an bày hấn ở đi đến.

“Các ngươi làm chi?” Thiết Bá Vương đi theo.

“Ngủ.” Phong Sơ Cuồng lạnh lạnh ném hai chữ, hung hăng liếc nhìn Thiết Bá Vương một cái, càng xem tên Thiết Bá Vương này càng chán ghét.

Gió đêm lạnh lạnh, Mặc Thiên Thần nhìn bốn phía bởi vì lời Phong Sơ Cuồng, ào ào nhìn qua ái muội kinh ngạc, bất đắc dĩ cúi đầu .

Có thể không cần nói ái muội như vậy không a, Sơ Cuồng.

Gió đêm thổi nhẹ, nhẹ nhẹ hơi lạnh.

Đêm, thật bình tĩnh, bình tĩnh như bình thường không thể nghĩ ngờ.

Hai ba tiếng côn trùng kêu vang, bốn năm tiếng chim hót, trăng nhỏ thanh u, đêm, càng sâu , mọi người phảng phất đều ngủ say .

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Là Trùng Hợp Sao 5

“Rầm rầm oanh...” Liền trong thanh u, đột nhiên xa xa truyền đến tiếng oanh ầm ầm chạy như điên, tiếng vang phía trước một khắc còn ở ngoài mây chực dặm, ngay sau đó cũng đã xuất hiện xung quanh trăng nhỏ.

Thế tới hung mãnh giống như là chạy trời chết.

“Sơ Cuồng.” Mặc Thiên Thần vốn không ngủ lập tức gõ vào Phong Sơ Cuồng bên cạnh một cái.

“Yên lặng xem xét.” Phong Sơ Cuồng mí mắt cũng không động, nhàn nhạt ném ra bốn chữ, trò xiếc của Mộc Tộc sắp đến sao? Tốt lắm, hấn chờ.

Tiếng vó ngựa chạy gấp, tiếng bão táp vọt mạnh.

“Cứu mạng a...”

“A, cường đạo, cường đạo...”

“Giết người, giết người...”

Liên trong tiếng vó ngựa, trần nhỏ cao thấp nối tiếp tiếng kêu thảm thiết nhảy mắt vang lên, là đám người kia vọt vào trần nhỏ.

“Kẻ cản đường , giết.” Cao thấp nối tiếp giữa tiếng kêu gào thê thảm, một đạo âm thanh âm trầm điên cuồng hét lên nói.

Cùng với một tiếng này, gót sắt giẫm lên điên cuồng xông tới bộ pháp càng thêm cuồng liệt, nơi đi qua tiếng kêu thảm thiết càng thê lương.

“Ta đi xem” Mặc Thiên Thần nghe rõ ràng, đây là có một đội nhân mã vọt vào trần nhỏ, đang tiến hành sát hạch không hề có mục tiêu, hình như là cư dân cản đường bọn họ, đều bị thảm sát, tình huống như vậy, nài ra ngoài xem rốt cuộc là chuyện gì.

“Lòng hiếu kỳ giết chết con mèo.” Phong Sơ Cuồng nghe vậy hừ lạnh một tiếng, bất quá không có ngăn cản Mặc Thiên Thần đứng dậy đi ra.

Đêm, thật bình tĩnh, lúc này nơi nơi tràn ngập ồn ào náo động.

Trong trần nhỏ nhỏ, lúc này nơi nơi đều là ánh lửa, nơi nơi đều là tiếng kêu thảm thiết, cùng với ánh lửa chói mắt, vô số nhân mã cao to một thân buru hăn, cầm trong tay lợi kiếm giống như chém dưa hấu, đem người hoảng sợ từ trong phòng lao tới ngăn cản bọn họ toàn bộ bị chém.

“Nương, a...” Một đứa nhỏ mới năm sáu tuổi bị một đao chém thành hai nửa.

“Nhi tử, con ta, các người là đồ súc sinh... A...” Đầu nương đứa bé khoác áo ngủ bay lên cao.

“Cứu mạng a, cứu mạng a...”

“Ác ma, bọn họ là ác ma...”

Lửa, tùy ý châm lửa, thiêu hủy nhà cửa cư dân trần nhỏ.

Người Mộc Tộc đều thích nhà ở bằng gỗ , lần này mộc gặp hỏa, trong gió đêm quả thực giống như hoa hồng lỏng lẻo, chói mắt nở rộ dưới bầu trời đêm, mỹ lệ nhìn thấy ghê người.

“Đây là có chuyện gì?” Đứng ở nóc nhà, Mặc Thiên Thần xem cục diện trước mắt gât gao nhú mảy.

“Từ bên kia chạy tới.” Không biết khi nào Thiết Bá Vương đã đứng bên cạnh Mặc Thiên Thần, lạnh lạnh hướng phía khu vực phân loạn chỉ.

“Lao ra vòng vây?” Mặc Thiên Thần nghe vậy trong mắt xẹt qua một tia kinh ngạc, đám người này là từ Tấn Thành lao tới khu vực Tam Bát Quán?

“Thật vô dụng” Thiết Bá Vương nhìn đám người phía dưới thiêu giết bắt người cướp của hỗn loạn, khó thấy lãnh mi trầm xuống.

Mộc Hoàng đều ở trong này, cư nhiên những người này từ trong vòng vây đột phá ra, quả thực chính là vô năng.

“Giết, đem bọn họ giết bằng được...”

“Người tới, tổ binh rất nhanh...”

“Đều cho bọn vương...”

Thình lình xảy ra đảo binh nhảy vào trần nhỏ thiêu giết, đám người Liêm Thân Vương phản ứng cũng mau, lập tức ào ào vọt ra, dẫn theo thủ hạ binh mã xông tới đám người kia.

“Giết, ai chống cự giết không tha...”

“Bách tính binh thường đều hướng nơi này tụ tập, mau, mau...”

Điều lệ có thứ tự, phân tích có mẫu mã, nhưng Mặc Thiên Thần đứng trên nóc nhà nhìn xem nhú mảy.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Là Trùng Hợp Sao 6

Người quá ít , người của Liêm Thân Vương quá ít , vừa nhìn qua hơn ngàn người trong đội ngũ, Liêm Thân Vương mang đến mấy chục người cơ bản

không đáng kể, không có tác dụng ngăn được con sóng dữ.

“Oanh. . .” Ngay tại Mặc Thiên Thần nhũ mây, đột nhiên một tiếng đại chấn từ góc Tây Bắc phát ra, một cổ lửa màu xanh gọn sóng văng khắp nơi, bay ngược cuốn mấy phòng ốc, trong sóng lửa Liêm Thân Vương khó khăn lùi về sau mấy bước.

Mặc Thiên Thần đứng xem rõ ràng, là nam tử buu hân ngồi trên lưng ngựa cùng Liêm Thân Vương chạm nhau một chương.

Nhũ mây, Liêm Thân Vương này cư nhiên không làm gì được một tên đào binh?

“Khô mộc công.” Giọng Phong Sơ Cuồng đột nhiên lạnh lạnh từ phía sau truyền đến.

“Cái gì vậy?” Mặc Thiên Thần chưa nghe nói qua.

“Ba công pháp đứng đầu Thú Tộc.” Phong Sơ Cuồng mi sắc lãnh đạm nhìn cảnh tượng phía trước.

Mặc Thiên Thần đối với này đó không phải thật tinh thông, nghe Phong Sơ Cuồng nói như thế, không khỏi lông mày càng nhíu lại, nhìn trận pháp phía dưới có chuẩn mực, đào binh công thủ sắc bén nói: “Nói như vậy đám người này chỉ sợ lai lịch không nhỏ.”

Tùy tiện một cái đào binh đều biết công pháp cao nhất, này khả năng không lớn, duy nhất giải thích chính là. . .

“Há chỉ lai lịch không nhỏ, ta xem là lần này vây diệt chủ tướng.” Quạt lông chim trong tay Thiết Bá Vương hướng một người phía dưới góc Tây Bắc chỉ chỉ.

Người kia một thân hắc y nhìn không ra tướng mạo, bất quá đầy người sát khí đang cách xa như vậy đều có thể cảm giác được, này cũng không phải đào binh bình thường.

Mặc Thiên Thần nghe vậy đầu ngón tay nhẹ nhàng gõ cánh tay, có lẽ lần này đầu lĩnh khu Tam Bất Quân đến, này nghĩ đến Mộc Hoàng ở Tấn Thành bên kia vây diệt quá lợi hại, cho nên bọn họ theo bên này cấp phá vây chạy.

Xem ra, hôm nay bọn họ vận khí thật tốt, cư nhiên đụng chuyện phiền toái này.

Khẽ hơi cúi đầu, Mặc Thiên Thần nhìn bọn họ dưới chân, ngàn tinh nhuệ Nhân Tộc sớm đã đao kiếm đều lấy ra, bao vây chung quanh ở bốn phía phòng bọn họ, sát khí tung hoành, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Tinh nhuệ Nhân Tộc để bảo vệ bọn họ, đào binh của khu Tam Bất Quân, cũng không phải bị mù, căn bản không đáng bọn họ giao đấu, đều là vòng qua trận doanh bọn họ bên giết bên chạy, xem ra hôm nay an nguy của bọn họ không có vấn đề.

“Cứu mạng a. . . đừng, đứa nhỏ. . . A. . .”

Lúc Mặc Thiên Thần đang cúi đầu xem kỹ bốn phía, phía trước đột nhiên truyền đến một tiếng kêu thảm thiết thê lương vô cùng, Mặc Thiên Thần theo bản năng vừa nhấc đầu, chỉ thấy đào binh chạy như điên, một bên chạy một bên dùng thương trong tay giơ lên cao cao hướng đứa nhỏ.

Kia vẫn là một đứa trẻ mới sinh a, lúc này bị trường thương đâm qua bụng, tiếng khóc đã không thể nghe thấy, đào binh kia đầy mặt dữ tợn cư nhiên còn cười ha ha. . .

Mặc Thiên Thần nắm ngón tay mạnh mẽ nắm chặt.

Già yếu phụ nữ và trẻ nhỏ, tuy là hai nước giao chiến cũng không chém giết, huống chi còn hành hạ đến chết như thế.

Mặc Thiên Thần một bước liền hướng phía trước đi ra ngoài.

“Ngươi làm gì?” Mặc Thiên Thần một bước mới đi ra, cánh tay đã bị Phong Sơ Cuồng mạnh mẽ bắt lấy kéo trở về.

“Buồn cười.” Mặc Thiên Thần chỉ vào đào binh phía dưới kia đầy mặt dữ tợn: “Ta muốn giết hắn.”

Loại người này đã không xứng để sống, tất yếu, chết.

Phong Sơ Cuồng nhìn trong mắt Mặc Thiên Thần kiên định, mặt không biểu cảm nói: “Mắc mớ gì đến ngươi, đứng nơi này không được đi.”

Mặc Thiên Thần nghe vậy nhìn Phong Sơ Cuồng một cái, Phong Sơ Cuồng bản tính âm ngoan độc ác năng so với ai đều rõ ràng, chuyện không liên quan đến mình, hắn có thể tận mắt thấy ngàn vạn người chết ở trước mặt hắn, mà không động một chút lông mày, huống hồ nơi này còn là Mộc Tộc, không phải tộc ta.

Chương 141: Sơ Cuồng Không Cần 1

Chính là, đáng tiếc nàng làm không được.

“Ta giết hẳn sẽ trở lại, sẽ biết nặng nhẹ.” Mặc Thiên Thần vận bung tay Phong Sơ Cuồng cầm lấy tay nàng ra, vừa nói chuyện vừa phi thân một cái liền vọt đi xuống.

Phong Sơ Cuồng thấy vậy như rụng mảy trong mắt xẹt qua một tia tàn khốc, Mặc Thiên Thần này lòng dạ đàn bà.

Hai tay ôm ngực, Phong Sơ Cuồng cũng không đuổi theo, liền như vậy đứng ở nóc nhà lạnh lạnh nhìn Mặc Thiên Thần phía dưới, ngàn tình nhuệ án binh bất động yên lặng xem xét.

Lại nói Mặc Thiên Thần phi thân xuống, vài cái bay ngang trước mặt đào binh đã vọt tới nửa trần.

Sắc mặt lạnh lùng, Mặc Thiên Thần bay vọt một cái trực tiếp dừng trên lưng ngựa đào binh, mũi chân thoáng như trườn thương trong tay đào binh kia tràn đầy máu tươi rơi xuống.

“Là ai?” Đào binh kia thấy binh khí chợt rời tay, không khỏi sắc mặt căng lên phản thủ liền hướng phía sau chộp tới, đồng thời rống giận ra tiếng.

“Người muốn mạng chó của người.” Âm thanh lạnh như băng không mang theo một tia độ ấm, Mặc Thiên Thần thoáng chống tiếp nhận trường thương tràn đầy máu tươi kia, mềm nhẹ rút ra khỏi người đứa trẻ sơ sinh, sau đó cơ hồ là nhanh như tia chớp một thương liền đâm tới đào binh.

Đào binh kia dùng mạnh cũng không mạnh bằng Mặc Thiên Thần, còn không chờ đào binh xoay người lại, trường thương tràn đầy máu tươi đã từ phía sau lưng hắn xuyên qua ngực mà ra.

“Hào...” Đào binh kia kêu thảm thiết ra tiếng.

Tay cầm trường thương, Mặc Thiên Thần trên mặt sát hại chớp động, trong tay trường thương mạnh mẽ giơ lên, thân thể đào binh bị xuyên qua giờ lên đứng sừng sững giữa không trung, vẫn kêu thảm thiết giãy giụa.

“Hành hạ già yếu phụ nữ trẻ em đến chết, giết.” Âm thanh thanh lãnh như băng son tuyết thủy vang vọng ánh lửa văng khắp nơi trên bầu trời đêm, cùng với một tiếng quát lạnh này, trường thương trong tay Mặc Thiên Thần mạnh mẽ chia đầu ra.

“Pằng” Thương làm cầu vòng, phá không mà ra, xuyên qua nửa trần nhỏ pằng một tiếng hung hăng cắm vào trên lầu cao nhất trần nhỏ.

Trường thương rung động, người phía trên kêu thảm thiết giãy giụa lại không thể chạy ra.

Trong nháy mắt, tiếng sát hại đầy đất tựa hồ đều mờ đi, chỉ còn lại có tiếng kêu thảm thiết của đào binh bị đâm cắm vào thành tường lầu canh.

Người xem thương ta, ta xem thường người.

Người nếu khinh người quá đáng, cũng đừng trách ta thủ đoạn độc ác vô tình.

Bóng tối trong ánh lửa, mắt Mặc Thiên Thần lạnh như băng đảo qua tứ phương đào binh.

Chạy trốn chết nàng mặc kệ, nhưng hành vi tàn bạo như thế, nàng không thể xem được.

Huyết kiếm ong mình, thấu không mà ra, ở dưới bóng đêm tàn mát ra hồng quang kinh người, ngay cả phía dưới sắc lửa cùng máu tươi đầy đất, huyết kiếm màu máu cũng chói lọi không gì sánh kịp.

“Ông...” Ông mình mà ra, quét ngang ngàn dặm, Mặc Thiên Thần một kiếm nơi tay hướng tới đào binh giết người lung tung liền quét ngang đi qua.

Bại hoại tam tộc như thế, đáng chết.

“Cứu mạng, cứu mạng...”

“Cứu ta a, tiên nữ cứu ta...”

“Chạy mau, mau hướng phía này chạy...”

Lần này, cư dân trần nhỏ thấy Mặc Thiên Thần thần thông, bỏ lẩn về phía Mặc Thiên Thần, nơi này có nữ thần có thể cứu bọn họ, cứu bọn họ.

Trong lúc nhất thời, trong trần nhỏ hỗn loạn còn người còn sống, đều giống như thấy hi vọng, hướng tới Mặc Thiên Thần kêu gọi bốn phía.

Mặc Thiên Thần cũng không phụ cư dân kêu gọi, trong tay huyết kiếm vắt ngang, giống như đốn củi chém dưa bình thường quét ngang đào bình bốn phía, đồng thời không ngừng di động thân hình, trong trần nhỏ đồng tây nam bắc xuyên qua cứu người.

Bóng đêm càng ngày càng đậm, tiếng sát hại càng ngày càng vang.

Hai tay ôm ngực đứng trên nóc nhà Phong Sơ Cuồng lạnh lạnh nhìn mi một cái, cũng biết là như vậy, nói cái gì đi xuống chỉ giết một người, lần này không đem những người này giết sạch, Mặc Thiên Thần này cũng không biết có trở về không.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 142: Sơ Cuồng Không Cần 2

Phong Sơ Cuồng âm thầm hừ lạnh một tiếng, nói đến hấn cùng Mặc Thiên Thần cũng không tiếp xúc bao lâu, bắt quá hấn đã cảm thấy Mặc Thiên Thần tà ác này là người tốt, tuy rằng phẩm hạnh không tệ, bắt quá dễ dàng bị người thiết kế, phải biết rằng thành đại sự tắc không thể có lòng dạ đàn bà.

Hai tay ôm ngực, ánh mắt Phong Sơ Cuồng đuổi theo Mặc Thiên Thần chạy phía dưới, đây là tiểu người hầu của hấn cũng không thể để người thu thập, hấn còn chưa có hưởng thụ qua nàng báo ân đâu.

“Hộ quốc hữu tướng, có thể cho mượn binh mã dùng một chút không?” Mộc tổng quản từ xa xa chạy tới, sốt ruột nói.

“Không cho mượn.” Phong Sơ Cuồng từ chối một chút do dự đều không có: “Hộ quốc đại tướng quân đều đi xuống giúp các người, còn không biết đủ.”

Tiến đến mượn binh Mộc tổng quản bị Phong Sơ Cuồng nói một câu này, một câu nói đều nói không nên lời, ngầy ngốc ở nơi đó nửa ngày không biết nên nói cái gì.

Này cũng quá thẳng thắn, chút lời nói ứng phó đều không có.

“Vô phương, có hộ quốc đại tướng hỗ trợ đã đủ.” Cách đó không xa giọng Liêm Thân Vương truyền lại: “Hữu tướng, người dẫn nhân mã của người lui về phía sau, thế lửa đã gần lan tràn lại đây, cẩn thận một chút.”

Trần nhỏ là phòng gỗ chiếm đa số, lửa ở trong gió đêm thổi liền nổi dài một mảnh, lúc này càng hưởng Phong Sơ Cuồng bên này chỗ duy nhất còn hoàn hảo thiêu đốt đến.

Phong Sơ Cuồng nghe vậy lạnh lạnh quay đầu nhìn thoáng qua bốn phía, khinh thường hừ lạnh một tiếng, bàn tay vươn lên, năm ngón tay nắm chặt thành quyền.

Lập tức, chỉ thấy Phong Sơ Cuồng nắm tay bốn phía không khí bắt đầu vận vẹo lên, thật giống như có lực gió phía sau tiếp trước hướng nắm tay Phong Sơ Cuồng vọt tới.

Bốn phía, bốn phía Phong Sơ Cuồng, lập tức lạnh xuống.

Trong lạnh lùng, Phong Sơ Cuồng nắm chặt nắm tay đột nhiên mạnh mẽ triển khai.

“Tì...” Lập tức, chỉ thấy một đạo hào quang lạnh như băng, lãnh lãnh thanh thanh hướng tới chỗ hấn tiêu sái đi.

“Ngưng thủy thành băng, băng sương quyết.” Thiết Bá Vương một mực đứng ở bên cạnh Phong Sơ Cuồng, thấy vậy một mặt quạt cây quạt một mặt chậm rì rì nói ra tục danh thủ pháp này.

Hào quang lạnh như băng tạt qua, vồn vện bao phủ bốn phía người Nhân Tộc, bắt quá một lát đã thu hồi.

Mà hào quang lạnh như băng biến mất, nên chỗ đó một mảnh ướt át, thật giống như trên trời hạ một trận mưa tuyết, mang theo băng sương ngưng kết bốn phía.

Có băng tuyết bao phủ, nhìn hấn lửa gì cũng thiêu không nổi.

Chiêu thức ấy lộ ra, không nói những người Mộc Tộc chấn kinh, ngay cả binh mã Nhân Tộc đi theo Phong Sơ Cuồng, đều là một mặt sùng bái cùng khiếp sợ ngửa đầu nhìn Phong Sơ Cuồng, này rất suất, quá lợi hại.

“Có bản lĩnh này ở Nhân Tộc làm hộ quốc hữu tướng rất ủy khuất, không bằng đến chỗ ta, cho người làm sơn đại vương?” Thiết Bá Vương quay đầu

đương mi nhìn Phong Sơ Cuồng.

Tiểu tử này tuổi còn trẻ, thủ đoạn cùng công lực đều thật lợi hại, nếu cho hắn chút thời gian trưởng thành, về sau không biết kinh người thế nào. Thiết Bá Vương đều nổi lên ái tài chi tâm.

Phong Sơ Cuồng nghe nói quay đầu lạnh lạnh nhìn Thiết Bá Vương một cái, vạn phần lãnh ngạo ngửa đầu: “Ta đối với việc làm cường đạo không có hứng thú.”

Son đại vương, một người cường đạo đầu lĩnh, ai hiếm lạ.

“Người là đồ không biết tốt xấu.” Thiết Bá Vương mắng Phong Sơ Cuồng một cái.

Son đại vương Mộc Tộc muốn làm có thể làm sao? Phong Sơ Cuồng là thật không biết chỗ tốt của phương diện này.

“Đi, đại tướng quân đâu?” Đang nói chuyện với Thiết Bá Vương Phong Sơ Cuồng đột nhiên nghe thấy âm thanh phó tướng phía dưới, không khỏi uốn éo đầu nhìn lại.

Phía dưới chiến trường vẫn kịch liệt, chính là Mặc Thiên Thần chạy đi đâu?

Thế nào nháy mắt đã không thấy tăm hơi? Phong Sơ Cuồng nhất thời nhủ mảy.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Sơ Cuồng Không Cần 3

“Ty chức giống như thấy đại tướng quân hướng bên kia đuổi theo.” Tinh nhuệ Nhân Tộc vừa đứng tại vị trí phía đông chần chờ mở miệng nói.

Phía đông? Phong Sơ Cuồng quay đầu xem qua, lúc này phía đông âm u thật sâu, một đám đảo binh đang nhanh chóng hướng nơi đó chạy đi, đây là?

Loáng thoáng, phía đó truyền đến tiếng kịch liệt đánh nhau, Phong Sơ Cuồng nhủ mảy.

“Hữu tướng, hộ quốc tướng quân đuổi theo đầu lĩnh, ngài nên kêu nàng cẩn thận, người kia là Thú Tộc, hủ hủ thần thông phi thường lợi hại, hơn nữa đi theo hắn thân binh...” Xa xa Liêm Thân Vương một bên hướng bên này đánh chạy, một bên hướng Phong Sơ Cuồng cao giọng hô.

Mà hắn giọng nói còn chưa rơi xuống, thân hình Phong Sơ Cuồng chợt lóe đã không thấy tăm hơi nhân ảnh.

Hủ hủ thần thông, đệ nhất thần thông Thú Tộc, người không tầm thường có thể học cùng dùng, Mặc Thiên Thần chống lại thần thông này thắng thua hắn thật sự không biết.

“Giết nàng, giết...”

“Mau, cùng tiến lên...”

Rất xa, thô bạo lời nói ở trong màn đêm bay ra, bắn tung tóe vào tai Phong Sơ Cuồng.

Gió đêm rừng mình, rất xa một người mặc quần áo vàng nhạt, bị hủ hủ thần thông đúc trong thiên ti vạn lý, mà bên cạnh hắn mấy chục chuôi đao hướng người kia liên bổ tới.

Điện quang hỏa thạch, sinh tử chỉ ở trong một cái nháy mắt.

Phong Sơ Cuồng mắt thấy vậy, trong lòng không lý do căng thẳng, cơ hồ không chút nghĩ ngợi trường thương bắn ra, hướng vàng nhạt đánh tới.

Mặc Thiên Thần mặc một thân quần áo kia, một thân kia...

Trường thương sắc bén không thể đỡ, cùng chỉ mảnh treo chuông cấp tốc phi tới, một thương động lên thiên ti vạn lý sợi tơ.

Hồng, hắc đỏ lên, trường thương lúc này trên người giống như lửa, màu đen hồng ở trên sợi tơ trong nháy mắt rung động, như pháo bị đốt, sợi tơ ngàn cân không đứt vạn đao không thương oanh một cái bị trường thương quanh thân đốt, nhanh chóng nóng lên.

“Oanh...” Lập tức, thiên ti vạn lý sợi tơ oanh một tiếng gãy mở ra, một đầu khác, thủ lĩnh đảo binh thân hình nhún một cái, mạnh mẽ phi thẳng nhào tới

Phong Sơ Cuồng hét lớn: “Rốt cuộc là ai?”

Đệ nhất thần thông Thủ Tộc , hũ hũ thần thông, khắp thiên hạ bất kỳ thần binh lợi khí nào cũng không gây thương tổn được, chỉ có ngũ vị chân hỏa có thể trong nháy mắt thiêu ra một đường vết rách, đây là bí mật thiên hạ ít biết, nam hài trẻ tuổi này vì sao biết.

Bay nhanh tới, nháy mắt đột nhập vòng vây, Phong Sơ Cuồng cũng không để ý thủ lĩnh khiếp sợ kia, giờ tay liền bắt lấy quần áo vàng nhạt bị chém trên mặt đất.

Vươn tay ra, Phong Sơ Cuồng còn không có nắm lên người toàn thân là máu, lãnh mi bỗng nhiên mạnh mẽ nhú, không đúng, người này không phải Mặc Thiên Thần.

Mặc Thiên Thần dù trong nháy mắt bị nhốt vào hũ hũ thần thông, cũng không đến nỗi thảm như vậy.

Trong lòng sốt ruột mạnh mẽ ổn định, tâm một lát trầm tĩnh lại, Phong Sơ Cuồng lập tức cũng cảm giác được , người này không phải hơi thở Mặc Thiên Thần , dù ăn mặc có giống cũng không phải Mặc Thiên Thần.

Mẹ nó , cứu lắm .

Phong Sơ Cuồng trong lòng thầm mắng, dưới tay lại không chậm, trường thương trong tay ở đỉnh đầu gào thét một vòng luân qua, thiên ti vạn lũ sợi tơ lập tức bị cắt thành từng đoạn từng đoạn , Phong Sơ Cuồng nắm ngón tay hư không một trào, một phen bắt được trường thương xoay người liền muốn từ trong vòng vây trung đi ra.

Không phải Mặc Thiên Thần, vậy hẳn mặc kệ những người này đi tìm chết.

Nhưng mà, đến thì dễ lúc đi lại khó.

Ngay trong nháy mắt Phong Sơ Cuồng một phen bắt được trường thương, nơi đây mặt đất bỗng nhiên dựng lên, thạch đá lớn bằng cánh tay màu đen kiên cố thành nhà giam,

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 144: Sơ Cuồng Không Cần 4

Hô một tiếng từ bốn phía mặt đất nơi Phong Sơ Cuồng đứng phá ra, cùng điện quang hỏa thạch hình thành một căn nhà giam, bình một tiếng đem Phong Sơ Cuồng vây ở bên trong.

Khốn long công pháp Mộc Tộc, Phong Sơ Cuồng trong mắt sát khí chột hiện, mẹ , hẳn không gây sự với bọn họ thì thôi, bọn họ cư nhiên còn dám ra tay với hắn.

Trong lòng ý niệm chớp động, dưới tay không chậm chút nào, trường thương trong tay Phong Sơ Cuồng nháy mắt kéo dài, toàn thân thiêu đốt bức người, hoành thương lâm ngực, một thương liền hướng nhà giam trước mặt vây khốn hắn chém tới.

“Oanh. . .” Lập tức, chỉ nghe một tiếng cơ hồ khiến người tai điếc vang lớn, bùng nổ trong đêm đen.

Thạch lung vây khốn Phong Sơ Cuồng, cư nhiên chỉ bị một thương của Phong Sơ Cuồng làm cho không ngừng chớp động, trên tảng đá xuất hiện vô số lỗ hồng, lại thật sự không có ngăn ra.

Khốn Long thần công tăng thứ bảy.

Phong Sơ Cuồng nắm giữ trường thương trên tay mạnh mẽ nắm chặt, khốn long công tăng thứ bảy đã nghĩ thực sự vậy khốn hắn sao?

Trường thương trong tay hắc hồng một mảnh, ở dưới bóng đêm kinh người lợi hại.

“Giết, giết hắn.” Tên thủ lĩnh bị ngũ vị chân hỏa của Phong Sơ Cuồng làm cho chấn động, lúc này phục hồi tinh thần lại hướng thủ hạ bốn phía điên cuồng hét lên nói.

Người như vậy tiến đến truy giết bọn họ, giết, giết.

Không có trả lời, không có tiếng đáp lại, người khu Tam Bất Quản vây khốn Sơ Cuồng, thủ lĩnh bọn họ rống một tiếng, im lặng không tiếng động đồng thời lui ra phía sau một bước, nhất tề từ sau lưng lấy ra một thanh cung tiễn màu đen , trên cung tiễn màu hồng cơ hồ có nắm tay lớn , hình dạng như quả

táo ở chỗ Thiết Bá Vương, gì đó còn lớn hơn thật nhiều đặt trên mũi tên .

Đây là táo nổ Mộc Tộc, táo nổ uy lực ít nhất sống ba ngàn năm có thể phá hủy một ngọn núi.

Trong mắt một mảnh hồng quang, Phong Sơ Cuồng nhìn bốn phương tám hướng nhắm táo nổ ngay hần, phía sau lưng tóc đen trong nháy mắt cơ hồ cuồng bay lên, trong tay trường thương phun ra nuốt vào hòa điểm mây tặc cao.

“Phóng.” Tiếng quát lạnh như băng vang lên.

Mấy chục chuỗi trường cung từ bốn phương tám hướng bắn vào nhà giam Phong Sơ Cuồng, táo nổ màu đỏ, ở trong màn đêm về ra từng đạo dấu vết lửa đỏ, hướng Phong Sơ Cuồng phóng tới.

Trường thương luân thẳng, ánh mắt Phong Sơ Cuồng giờ phút này lạnh kinh người.

“Các ngươi muốn chết.” Hét lớn lạnh như băng phiêu không dừng lên, Phong Sơ Cuồng xem trước mắt táo nổ từ bốn phương tám hướng gào thét mà đến, trong tay trường thương mạnh mẽ ở trước người nhẹ nhàng vẽ một cái, trường thương sát khí sắc bén nháy mắt nhập vào cơ thể mà ra, một đạo hồng quang, lấy Phong Sơ Cuồng làm trung tâm nghênh đón táo nổ bốn phương tám phóng tới.

Đêm, trong nháy mắt đen phát lạnh.

“A, đại tướng quân, ngươi thế nào từ bên này trở lại?” Mà ngay tại lúc này, trần nhỏ nơi đó Mặc Thiên Thần từ Tây Bắc hiện thân ra.

“Giết sạch rồi tự nhiên sẽ trở lại.” Mặc Thiên Thần run huyết kiếm trong tay, nàng đuổi theo vài tên cuồng đồ quay một vòng, rút cục giết.

“Phong Sơ Cuồng đâu?” Ngẩng đầu xem, không có bóng dáng Phong Sơ Cuồng, gia hỏa này không phải nói khoanh tay đứng nhìn sao, người đâu ?

“Hữu tướng đi tìm ngài.” Phó tướng hướng Mặc Thiên Thần chỉ một phương hướng.

Mặc Thiên Thần ngăn người, Phong Sơ Cuồng tìm nàng làm chi?

“Thủ lĩnh đám người này hướng bên kia chạy.” Cho nên Phong Sơ Cuồng lo lắng đuổi theo , Thiết Bá Vương thật không muốn nói cho Mặc Thiên Thần, Phong Sơ Cuồng lợi hại như vậy để hần đi đánh đi.

Một thủ lĩnh kia, Phong Sơ Cuồng. . .

“Oanh. . .” Ngay trong Mặc Thiên Thần ngăn người, từ hướng Phong Sơ Cuồng vừa mới đuổi qua, một tiếng nổ kinh thiên động địa vang vọng tứ phương.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 145: Sơ Cuồng Không Cần 5

“Tốc tốc.” Dưới chân Mặc Thiên Thần duy nhất còn dư lại một căn phòng run rẩy không ngừng, mặt đất đã chấn động, xa xa mùi thảo mộc bị phá hủy thuận gió truyền đến, này. . .

“Đây là thế nào. . .” Thiết Bá Vương kinh ngạc lời vừa ra miệng, Mặc Thiên Thần dĩ nhiên biến sắc, hướng tới phía kia điên cuồng phóng đi.

Phong Sơ Cuồng ở bên kia, Phong Sơ Cuồng đi tìm nàng, đám người kia đã ở hướng đó, trận nổ mạnh này, âm thanh này. . .

Mặc Thiên Thần nắm giữ huyết kiếm tay chặt chặt , Phong Sơ Cuồng, Phong Sơ Cuồng, ngươi không thể có vấn đề a.

Chạy gấp mà ra, nhanh như sấm điện.

Bọn người phó tướng Nhân Tộc chỉ nhìn thấy một đạo bóng dáng thoáng một cái đã qua, Mặc Thiên Thần đã không thấy tăm hơi, không khỏi làm cho người ta sợ hãi hai mặt nhìn nhau, tốc độ này. . .

Ngàn vạn hồng quang, vạn cổ khói đen.

Hắc hồng cực quang va chạm quả bom cường đại nhất Mộc Tộc, hậu quả cơ hồ san bằng mọi thứ.

Bụi đất tung bay, rom rạ bay tán loạn.

Chỗ nhà giam Phong Sơ Cuồng, mặt đất hoàn toàn bị nổ sụp xuống, xuất hiện một cái động lớn.

Mà lúc này, Phong Sơ Cuồng đầy người bụi đất thần sắc lạnh như băng như sắt thần bình thường, tràn đầy sát khí đứng giữa lổm động, trong tay trường thương tàn mát ra nhiệt quang càng cực nóng.

Ở bên cạnh hắn, kia lồng giam to lớn đã bị vỡ tan tành, tứ tán tung tóe ở bốn phương.

Về phần một đám người khu Tam Bất Quán quay chung quanh bên người hắn, cũng bị cú va chạm vừa rồi ảnh hưởng, lúc này đầy người mặt xám mày tro, có người còn bị cường đại lực lượng vừa rồi nổ ra không ít vết thương vết máu.

Hai bên giao đấu, sát khí bay lên.

“Giết, giết cho ta.” Thủ lĩnh mặt xám mày tro cuồng nộ rống to.

Người này lưu không được, lưu không được.

Diễn cuồng hét lên, hủ hủ thần công như chân trời rất nặng mây đen, cuộn cuộn ngưng kết mà đến, trong không khí bên cạnh Phong Sơ Cuồng đột nhiên xuất hiện, chi chít chằng chịt, tầng tầng lớp lớp, thật giống như dệt một cái kén, muốn đem Phong Sơ Cuồng chặt chẽ vây bên trong, vĩnh viễn không được chạy ra.

“Người đi tìm chết cho ta.” Phong Sơ Cuồng vốn chỉ là tới tìm Mặc Thiên Thần, lúc này lại bị đám người này đánh rất tức giận, nhìn bốn phương tám hướng lại lần nữa ngưng kết xuất ra hủ hủ thần thông, âm trầm nếm năm chữ, trong tay trường thương mạnh mẽ vây vòng, hóa thành vô số xà ảnh màu đen, hướng tới cái kén liên căn nuốt.

Cùng lúc này, Phong Sơ Cuồng tay trái nắm ngón tay thành trảo, một phen hướng người xung quanh chụp tới.

Nhìn một trảo của Phong Sơ Cuồng, nhìn như một trảo hồ huyệt, người khắp nơi vây khốn Phong Sơ Cuồng, lập tức thật giống như có một cỗ lực lượng mạc danh không chế tứ chi bọn họ, muốn đem bọn họ tóm lấy.

Lập tức, tất cả tên bình thương kiều ngạo đã man, nhất tề hoảng hốt.

“Bắn, mau bắn, mau.” Cầm đầu thủ lĩnh không thể tưởng tượng được Phong Sơ Cuồng cường hãn như thế, không khỏi sắc mặt đại biến la hét ra tiếng.

Lập tức, có người còn có thể động thủ động cước từ trong lòng lấy ra một thứ hình dạng bóng nước, bình bình đạm đạm nhìn không ra là cái gì đặt trên cung tiễn, nhắm ngay Phong Sơ Cuồng.

Phong Sơ Cuồng thấy vậy mi gian khóe miệng toàn là khinh thường cùng càn rỡ.

Là độc sao? Ngượng ngùng, Phong Sơ Cuồng hần bách độc bất xâm, dù là độc của Mặc Thiên Thần được xưng Độc Tôn Y Hoàng đều đối với hắn vô dụng, còn không nói mấy thứ tạp nham này.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 146: Sơ Cuồng Không Cần 6

Không tránh không nhường, năm ngón tay Phong Sơ Cuồng càng ra sức cướp đoạt mạnh mẽ.

“Bắn.” Bóng nước màu xanh đen trong màn đêm vừng vàng hướng Phong Sơ Cuồng bay đi, không có uy lực tuyệt đối như tảo nổ, đó chính là một loại linh khốc, một loại quý dị không thể dùng lời diễn tả.

Gió đêm nổi, có tiếng nhẹ nhẹ.

Chạy gấp tới, sấm điện mà đến.

Mặc Thiên Thần xa xa lao tới thấy Phong Sơ Cuồng một chống mấy chục, không khỏi trong lòng căng thẳng, bất quá thấy Phong Sơ Cuồng còn sinh long hoạt hổ, Mặc Thiên Thần trong lòng mặc dù khẩn trương nhưng cũng hơi hơi yên tâm.

Phong Sơ Cuồng có bao nhiêu lợi hại nàng trong lòng hiểu rõ, chỉ cần vừa rồi đại nổ mạnh không có thương đến Phong Sơ Cuồng, như vậy này đó tiểu

tạp nham sẽ không làm gì được Phong Sơ Cuồng.

Chạy gấp lên, Mặc Thiên Thần càng ngày càng gần, đã có thể thấy bóng nước màu xanh đen đánh vào Phong Sơ Cuồng.

Gió nhẹ thổi qua, hương vị nhẹ nhàng chất chất cùng chớp mũi nhẹ nhàng lưu qua.

Đây là mùi gì? Mặc Thiên Thần ngửi người, mùi vị này sao kỳ quái thế? Hương vị này giống như ở nơi đó... Ở nơi đó...

Trong lòng niệm động, đột nhiên, Mặc Thiên Thần sắc mặt đại biến, hướng Phong Sơ Cuồng một thương đã đánh vào quả bóng điên cuồng kêu: “Đừng đánh vỡ bọn nó, Sơ Cuồng mau lui lại, mau lui lại, không nên đụng a...”

Tiếng la dồn dập cơ hồ là tê tâm liệt phế sốt ruột vang vọng trong đêm tối, cùng lúc này một thương Phong Sơ Cuồng ra tay như điện đã chống lại bóng nước màu xanh đen.

“Pằng...” Bóng nước vỡ tan ra, hơi nước nhàn nhạt như nước trong sương vẩy ra, bao phủ một phương.

Bóng dáng Phong Sơ Cuồng bị bao phủ bên trong, đám sương mênh mông xem không thấy bóng người, nhìn không thấy.

“Không, Sơ Cuồng...” Mắt đỏ lên như muốn nứt ra, Mặc Thiên Thần nhìn một màn này tim đập cơ hồ đình chỉ, sương khói hơi nước bình thường kia, hơi nước...

Nước trong quả bóng đó...

“Ngươi gọi quý cái gì?” một thương tung hoành, tất cả công kích đều phá, Phong Sơ Cuồng nhũu mảy quét quét hơi nước dính trên người, trừng mắt nhìn Mặc Thiên Thần chạy vội đến, hấn bách độc bắt xâm, âm ỉ cái gì âm ỉ.

“Sơ Cuồng, Sơ Cuồng.” Chạy gấp tới, Mặc Thiên Thần mặt giờ phút này tái nhợt kinh người.

“Ngươi đây là sắc mặt gì, ngươi...” Nhũu nhũu mảy Phong Sơ Cuồng mới mở miệng trách mắng, mạnh mẽ chợt ngừng ra, thân thể hấn, thân thể hấn.

Từ hai chân rất nhanh bắt đầu cứng ngắc, bắt đầu chết lặng, bắt đầu có một tầng dường như tảng đá ngưng kết thành.

Tốc độ rất nhanh, từ hai chân lan tràn đến đầu gối rồi đến phần eo, tốc độ mau bất khả tư nghị, bất quá chỉ trong chớp mắt cũng đã lan tràn đến bộ ngực.

Động không được, hoàn toàn động không được, một đầu ngón tay đều nâng không nổi, thân thể phía dưới hoàn toàn mất đi tri giác, tựa như không phải thân thể hấn, này... Hấn...

Tảng đá, hấn bị ngưng kết thành tảng đá.

Này, điều này sao có thể? Hấn không phải bách độc bắt xâm sao? Làm sao có thể trúng chiêu, làm sao có thể? ...

Phong Sơ Cuồng nhìn thân thể của chính mình chuyển biến, trong nháy mắt sắc mặt cho tới bây giờ Thái Sơn sụp đổ cũng không đổi sắc lại đột ngột thay đổi.

Ngưng kết tốc độ càng lúc càng nhanh, bắt đầu hướng ngực hấn ngưng kết lên, công lực toàn thân của hấn căn bản vô pháp chống cự, tốc độ kia... lực lượng quý dị...

“Sơ Cuồng.” Bay nhanh tới, nhìn Phong Sơ Cuồng trong nháy mắt biến thành nửa tảng đá, Mặc Thiên Thần tâm cơ hồ khản trương trong nháy mắt vô pháp hô hấp, này... Này... ..

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Hết Thảy Có Ta 1

Tim đập cơ hồ nháy mắt ngưng lại, tay Mặc Thiên Thần lại nhanh như điện hướng gáy Phong Sơ Cuồng đâm.

Cơ hồ là trong nháy mắt, mấy kim châm màu trắng đã bị Mặc Thiên Thần đâm thật sâu vào gáy Phong Sơ Cuồng mấy đại huyết trọng yếu.

“Ăn đi, mau.” Mấy châm đi xuống, Mặc Thiên Thần lấy ra một nắm thuốc hướng miệng Phong Sơ Cuồng ép vào, đồng thời một chưởng chụp lên đỉnh

đầu Phong Sơ Cuồng, gia tăng được vật hòa tan hấp thu.

Nhanh chóng ngưng kết, chỗ Mặc Thiên Thần ghim kim chậm rãi ngừng lại, một tầng tầng đá thật dày bao trùm quanh thân Phong Sơ Cuồng, chỉ còn lại có bộ ngực ở ngoài vẫn là thân thể Phong Sơ Cuồng.

Hết thấy, bất quá trong khoảng khắc, Thiết Bá Vương đuổi theo sau, đều chỉ nhìn thấy hơn phân nửa thân đã biến thành tảng đá của Phong Sơ Cuồng.

“Âm Dương Thủy.” Thiết Bá Vương tròn mắt há hốc mồm nhìn Phong Sơ Cuồng, cơ hồ là kinh ngạc ra tiếng kêu lên.

Âm Dương Thủy, không phải độc cũng không phải nước, đó là một loại đặc dị gì đó, chỉ cần vật sống gặp phải chỉ dính một tí, sẽ bị biến thành tảng đá, chân chân thực thực một tảng đá, không có sinh mệnh, không có hô hấp.

Này so với bất kỳ độc nào càng làm cho người kinh sợ.

Bởi vì, độc còn có thời gian cứu chữa, mà Âm Dương Thủy này, không có.

Thiết Bá Vương bước chân dừng lại nhìn bốn phía, những người khắp nơi vây khốn Phong Sơ Cuồng, có hơn một nửa bởi vì lực lượng Phong Sơ Cuồng bắn ngược, cũng lây dính Âm Dương Thủy chính bọn họ bắn ra, hiện tại đã hoàn toàn biến thành tảng đá.

Thiết Bá Vương lặng không tiếng động vươn tay bắn thứ gì đó vào người tảng đá, chỉ nghe thấy bình một tiếng rất nhỏ, tảng đá vỡ thành bụi đầy đất, trực tiếp tan tác thành phần.

Không có sinh mệnh, không có hô hấp, không có dấu hiệu người sống, thật giống như hôm nay sinh ra được một tảng đá, một khối tảng đá hình người mà thôi.

Thiết Bá Vương đột nhiên nhin không được rùng mình một cái.

“Sơ Cuồng, Sơ Cuồng, trả lời ta, trả lời ta một tiếng, Sơ Cuồng.” Mà phía khác Mặc Thiên Thần đan liên tiếp kêu gọi Phong Sơ Cuồng, rõ ràng Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng gần như vậy, nhưng âm thanh của Mặc Thiên Thần lớn đến ngay cả Thiết Bá Vương đều nghe điếc tai.

Vuốt ve cánh tay tảng đá, đang run run. Mặc Thiên Thần một tay đè lại đỉnh đầu Phong Sơ Cuồng, một tay đặt trước ngực Phong Sơ Cuồng đã biến thành tảng đá, xúc cảm lạnh lẽo kia, đó là xúc cảm tảng đá, Mặc Thiên Thần từ sau khi sống lại chưa từng cảm thấy có cái gì sợ hãi như thế, lúc này không chế không nổi cả người đều run rẩy lên.

Phong Sơ Cuồng, người trả lời ta một tiếng, một tiếng thôi.

Nhìn Phong Sơ Cuồng từ từ nhắm hai mắt sắc mặt xanh mét, Mặc Thiên Thần tâm toàn bộ nắm chặt thành một nắm, đầu trong nháy mắt cơ hồ vô pháp hô hấp.

Trước khi sống lại, nàng với Phong Sơ Cuồng cùng chết trong vòng vây của vạn người, lần đó, nàng phụ hấn. Cho nên, nàng thề kiếp này nhất định phải cho hấn một đời tình duyên.

Mà hiện tại, Phong Sơ Cuồng ở trước mặt nàng, nàng lại không thể làm gì, cái gì cũng không làm được, lại một lần nữa bởi vì nàng, nàng chỉ có thể trông nhìn hấn biến thành nửa tảng đá.

Mặc Thiên Thần không dám nghĩ tiếp, nếu một lần nữa Phong Sơ Cuồng chết ở trước mặt nàng, nàng không biết... Không biết...

Mặc Thiên Thần có chút không chế nổi chính mình.

“Sơ Cuồng, Sơ Cuồng, đáp lại ta một tiếng thôi, Sơ Cuồng, Sơ Cuồng...”

Dường như tiếng kêu gọi vĩnh viễn không ngừng nghỉ, không ngừng ở bên tai Phong Sơ Cuồng vang lên, nặng như núi cao nhất Cửu Châu, thật sâu như đáy biển vô biên, mang theo là cảm xúc không thể dùng lời diễn tả.

Làm cho Thiết Bá Vương nghe, cũng cảm thấy tâm trong nháy mắt đều chua xót.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 148: Hết Thấy Có Ta 2

“Quý gọi cái gì.” Ngay khi một người cơ hồ dùng hết lời lo lắng sốt ruột, một âm thanh lãnh trầm như băng không phối hợp mạnh mẽ vang lên, Phong Sơ Cuồng lạnh lạnh mở to mắt trừng Mạc Thiên Thần.

Đột nhiên ngẩn ra, ngay sau đó Mạc Thiên Thần liền dường như thoát lực cả người đều bỏ nhào vào Phong Sơ Cuồng tảng đá.

May mắn, may mắn, nàng đến mau.

May mắn, may mắn, ông trời phù hộ.

May mắn, may mắn, Phong Sơ Cuồng của nàng vẫn còn, vẫn chưa có hoàn toàn biến thành người tảng đá vô phương cứu chữa.

Ôm chặt lấy tảng đá Phong Sơ Cuồng, Mạc Thiên Thần trong nháy mắt hai mắt chột đỏ lên, lệ châu không tiếng động theo cánh tay tảng đá Phong Sơ Cuồng chảy xuống.

Thật tốt quá, thật tốt quá, nàng còn kịp, còn kịp.

“Mạc Thiên Thần, đây là cái quái gì, mẹ nó thế nào làm?” Mở mắt ra Phong Sơ Cuồng nhìn thân thể biến hóa, không có gì ai oán khiếp sợ, ngược lại tức giận hừng hực Mạc Thiên Thần liền chửi ầm lên.

Đó là trò gì, vì sao hắn không biết? Hắn rõ ràng bách độc bất xâm, thứ này cư nhiên có thể đem hắn biến thành tảng đá, đáng chết, này rốt cuộc là gì?

Nhìn Phong Sơ Cuồng cùng dĩ vãng một dạng, Mạc Thiên Thần bỏ qua Phong Sơ Cuồng rống giận, lau đi lệ châu trên mặt, vạn phần thận trọng cùng khẳng định nói: “Ta sẽ trị lành cho chàng, chàng yên tâm, tuyệt đối.”

Nàng tuyệt đối sẽ chữa trị tốt cho Phong Sơ Cuồng, tuyệt đối sẽ trị.

“Đây là người cần phải vậy.” Phong Sơ Cuồng nhìn vẻ mặt kiên nghị của Mạc Thiên Thần, phảng phất không lo lắng tình huống trước mắt của mình chút nào, Mạc Thiên Thần lợi hại như vậy khẳng định có thể trị tốt cho hắn.

Nhưng hắn lại không biết, người trúng Âm Dương Thủy chưa từng có một người sống qua, mà Mạc Thiên Thần trước khi hắn biến thành đá đã khống chế được nửa thân thể hắn, lưu lại nửa cái mạng, này về sau phải cứu trị thế nào, Mạc Thiên Thần trong lòng lúc này cũng không biết.

Bởi vì, chưa từng có tiền lệ như vậy.

“Người yên tâm, ta...”

“Giết, giết bọn họ cho ta.” Trọng trọng gật đầu một cái, Mạc Thiên Thần lời nói còn chưa nói xong, cách đó không xa tên thủ lĩnh ngoài vòng vây dường như đột nhiên phục hồi tinh thần lại, hướng tới Mạc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng liền hét lớn.

Lập tức, đám ác bá còn lại, nhất tề giơ vũ khí trong tay hướng về Mạc Thiên Thần.

Tên thủ lĩnh này không mở miệng thì thôi, vừa mở miệng Mạc Thiên Thần đã tức giận, tóc đen lay động, huyết kiếm thị huyết lao ra.

Đầy mặt vẻ giận dữ, Mạc Thiên Thần cũng không quay đầu lại đem hết toàn lực một kiếm liền hướng thủ lĩnh kia chém tới.

Kiếm cuốn đông phong, sát khí bức người.

Huyết kiếm mang theo cuồng liệt lửa giận, dường như một cự long màu đỏ, hướng thủ lĩnh kia gào thét mà đi, nháy mắt cắn nuốt lên.

“Thủ lĩnh...”

“A, thủ lĩnh, thủ...”

Trơ mắt, tất cả người khu Tam Bát Quán còn lại vây khốn Phong Sơ Cuồng, đều bị trơ mắt nhìn thủ lĩnh bọn họ cơ hồ không kịp chống cự, đã bị huyết long màu đỏ kia mạnh mẽ một ngụm cắn nuốt xuống, sau đó ở giữa không trung bị xé rách, bị đập nát, bị giã thành thịt vụn.

Này... Này...

Nữ nhân này, một kiếm...

Giật giật khóe miệng, Thiết Bá Vương nhìn nhân vật thủ lĩnh bị một kiếm đập nát, mí mắt giật giật. Hắn vẫn cảm thấy Mạc Thiên Thần dễ nói chuyện, tính tình so với Phong Sơ Cuồng tốt hơn nhiều, xuống tay cũng không ngoan độc không lợi hại như Phong Sơ Cuồng, nhưng hiện tại một kiếm này...

Hoàn toàn phủ định suy nghĩ của hắn về Mạc Thiên Thần, Mạc Thiên Thần này là lão hồ không phát uy mà tưởng là mèo bệnh sao. Mà hiện tại, Mạc Thiên Thần là thật nổi giận đi.

“Thần Thần, người...”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Hết Thảy Có Ta 3

“Đừng chạm vào.” Trong khiếp sợ, Thiết Bá Vương đi ra phía trước một tay còn chưa có chụp đến đầu vai Phong Sơ Cuồng, Mặc Thiên Thần mạnh mẽ giơ tay đẩy tay hắn ra.

Thiết Bá Vương nhìn thoáng qua thân thể tảng đá của Phong Sơ Cuồng, thu tay sờ sờ mũi, này hắn thật sự không dám đụng, tảng đá này sờ vào sẽ vỡ, nếu hắn dùng sức lớn một chút, Phong Sơ Cuồng sẽ bùm bùm đập nát, khi đó hắn tìm đâu ra một Phong Sơ Cuồng khác trả cho Mặc Thiên Thần.

“Giết, giết bọn họ báo thù cho thù lĩnh...”

“Giết, giết bọn họ...”

Khác với người đất liền, nếu đầu lĩnh chết, cấp dưới rồi đi tứ tán chạy trốn, mà lúc này đám người khu Tam Bát Quán, thù lĩnh chết ngược lại khơi dậy cuồng nộ của bọn họ, một đám hướng tới Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng liền đánh tới.

Mặc Thiên Thần mi mục trầm xuống đang muốn ra tay diệt toàn bộ, nhưng tay mới khẽ nhúc nhích dường như đột nhiên nghĩ đến cái gì mạnh mẽ nhấc đầu, chân trời ầm ầm bắt đầu nổi lên lam quang, đây là trời đã sắp sáng.

Tâm trầm xuống, Mặc Thiên Thần không kịp để ý tới nhào lên đám ác bá, rất nhanh xé mở quần áo trên người, đem nửa người tảng đá của Phong Sơ Cuồng buộc chặt ở trên lưng của nàng.

“Người làm gì? Giết bọn chúng cho ta.” Phong Sơ Cuồng đẩy mặt giận dữ, dám đem hắn biến thành như vậy, Mặc Thiên Thần không giết đám Vương Bát Đản này, hắn sẽ cho nàng đẹp mắt.

“Thiết Bá Vương, giao cho người.” Không ngờ Mặc Thiên Thần công hắn hên, cũng không quay đầu lại hướng Thiết Bá Vương rống một tiếng, sau đó chân không chầm đất hướng chỗ sâu trong bóng tối chạy như điên.

“Gi?” Nhìn Mặc Thiên Thần đột nhiên rời đi, Thiết Bá Vương trong nháy mắt kinh ngạc xong, đột nhiên cũng ngẩng đầu nhìn sắc trời, ngay sau đó sắc mặt khẽ nhúc nhích lắc đầu.

“Đuổi cái gì mà đuổi, đám tiểu ma cà bông này lưu lại cùng bốn vương chơi đùa đi.” Lắc đầu xong, Thiết Bá Vương vung tay lên, vô số thảo mộc ngay lập tức sinh trưởng mạnh, ngăn cản đám ác bá kia.

Hôm nay để Mặc Thiên Thần nợ hắn một cái nhân tình, ngày sau dễ nói chuyện.

Gió đêm lạnh lẽo, lạnh tận xương hàn.

“Phong Sơ Cuồng không chết?” Mà trong lạnh đêm, chỗ sâu trong bóng tối bóng người quý bí.

“Đúng vậy, không nghĩ tới Mặc Thiên Thần cư nhiên có bản lĩnh này, dám áp trụ Âm Dương Thủy, cướp lại nửa cái mạng của Phong Sơ Cuồng, lúc này công Phong Sơ Cuồng chạy.”

“Cư nhiên cướp lại nửa cái mạng à?”

“Đúng, chúng ta vẫn coi thường Mặc Thiên Thần, bất quá Phong Sơ Cuồng đã là cá nằm trên thớt, chỉ cần hắn vừa chết, Mặc Thiên Thần sẽ dễ đối phó hơn.”

“Giết.”

“Ty chức đã phái người đi.”

Gió đêm sâu thẳm, rõ ràng thời tiết đã ấm áp, gió kia lại giống như từ địa ngục thổi tới, khiến người ta lạnh thấu tim.

Trời thật âm trầm, một ngôi sao nhỏ đều nhìn không thấy.

Cánh đồng hoang vu kéo dài, tiếng côn trùng kêu vang.

Mà trong tiếng côn trùng kêu vang, một bóng người công một người nửa người nửa đá cứng ngắc nhanh như thiểm điện xuyên qua đại địa mờ mịt, hướng

phương xa chạy gấp mà đi.

“Vi sao chạy?” Bị Mặc Thiên Thần cồng trên lưng, Phong Sơ Cuồng thanh âm thật trầm, thể nhưng không giết đấm Vương Bát Đản kia cho hắn, làm trận mà chạy Mặc Thiên Thần này bị thân kinh a.

“Âm Dương Thủy, không thể thấy mặt trời.” Mặc Thiên Thần một bên chạy một bên từ giữa kẽ răng nghen ra vài chữ.

Âm Dương Thủy, tên Âm Dương ý là dùng ban ngày, như vậy không thể gặp ánh trăng buổi tối, nếu trúng buổi tối, sẽ khôn thể gặp ánh mặt trời ban ngày, bằng không chỉ cần vừa chiếu xạ, lập tức từng mảnh đập nát, trực tiếp biến thành cát bụi.

Đây là chỗ độc nhất của Âm Dương Thủy, dù nguoi nửa khắc không có biến thành tảng đá, thì cũng chạy không thoát ngày đêm thời gian luân hồi.

Không thể thấy mặt trời? Phong Sơ Cuồng vừa nghe lời này, trầm mặc.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 150: Hết Thủy Có Ta 4

Hắn tuy rằng không biết Âm Dương Thủy là cái gì, nhưng cũng không có nghĩa là hắn không thể lý giải, Mặc Thiên Thần vài chữ đã nói ra rất nhiều tin tức, hắn là không thể gặp được mặt trời ban ngày.

Vận vẹo một chút cái đầu thứ duy nhất có thể động, Phong Sơ Cuồng nhìn bốn phía mờ mịt có hoang. Bóng tối sẽ đi qua, bình minh khẳng định sẽ đến, hắn không thể gặp mặt trời, cảnh đồng hoang vu mờ mịt này có chỗ nào là nơi hắn có thể ẩn thân?

Trên mặt xẹt qua một tia âm lãnh, nửa ngày sau Phong Sơ Cuồng trầm giọng nói: “Nơi này là Mộc Tộc.”

Nơi này là Mộc Tộc, không phải Nhân Tộc, nơi này có rất nhiều người muốn bọn họ chết, hắn dù có thể trốn ở một nơi bí mật nào đó không thấy ánh mặt trời, nhưng có người cũng sẽ đào hắn ra.

“Có ta ở đây.” Cũng Phong Sơ Cuồng chạy gấp, Mặc Thiên Thần nghe xong lời Phong Sơ Cuồng nói chỉ ném ra ba chữ, ba chữ trầm đĩnh tiết thiết.

Có ta ở đây, chính là Mộc Tộc làm đến nơi đến chốn, nàng cũng nhất định bảo hộ hắn chu toàn.

Có ta ở đây, dù trời sụp đất nứt, nàng cũng ở bên cạnh.

Có ta ở đây, đi chân trời, cũng tắt không rời không bỏ.

Cúi đầu ba chữ, nhẹ nhàng lại nặng nề như vậy.

Gió đêm lạnh như băng, từ bên gò má vù vù thổi qua, rất lạnh, nhưng là...

Phong Sơ Cuồng cúi đầu nhìn bóng dáng dưới thân nho nhỏ, trong mắt lạnh cuồng khó được dâng lên một cỗ lượng sắc, một cỗ bức người, có người ở đây.

Gió thổi, âm thanh ở bên tai.

“Có người đến.” Thân thể bị ngưng kết thành tảng đá động không được, nhưng nội lực vẫn còn, Phong Sơ Cuồng rõ ràng nghe thấy bốn phương tám hướng có người bao vây xông tới.

Huyết kiếm nơi tay, thiên hạ có ta.

Mặc Thiên Thần không rên một tiếng, căn bản ngừng cũng không ngừng, hướng phía trước tiếp tục chạy như điên, trong tay huyết kiếm ở dưới bóng đêm xẹt qua vết huyết sắc, mang theo vô số huyết sắc vẩy ra.

Ai cản ta, chết.

Máu, nở rộ trong thảo nguyên hoang vắng,

Máu, nở rộ trong bóng đêm u ám.

Nồng đậm mùi máu tươi, theo gió bay cuộn, bay thẳng lên thiên không.

“Bên trái 150 mét...”

“Phía trước hai mươi mét...”

“Phía đông nam một trăm mét có người phóng độc...”

“Có động tĩnh độc trùng...”

Âm thanh lãnh khốc vang vọng dưới bóng đêm tĩnh lặng, Phong Sơ Cuồng nói, Mặc Thiên Thần giết, vừa tĩnh vừa động, phối hợp thiên y vô phòng.

Chân trời, loáng thoáng có thâm lam xuất hiện, đó là dấu hiệu bình minh sắp đến.

Bước qua vết máu nặng nề, xông qua trùng trùng điệp điệp đuổi giết, trên trán Mặc Thiên Thần mồ hôi từng giọt xuất ra, nàng không có thương cũng không có đau, nhưng là, nàng sốt ruột, trời sắp sáng, nhưng nàng vẫn chưa tìm được nơi ổn thỏa.

Phong Sơ Cuồng thân thể không thể gặp mặt trời, càng không thể cùng kẻ đuổi giết đụng chạm, nàng tất yếu tìm được một nơi vạn phần ổn thỏa, nhưng Mộc Tộc này nàng không quen, không quen.

“Pằng.” Một kiếm chém ngang sát thủ Mộc Tộc phía trước, Mặc Thiên Thần cũng Phong Sơ Cuồng cơ hồ là không muốn sống hướng phía trước tiếp tục chạy.

Phía trước không biết có chỗ nào, nhưng rời xa Thân Cổ trấn rời xa đô thành Mộc Tộc, đây là tất yếu.

Mặc Thiên Thần trong lòng chỉ có một tín niệm, chạy, trước hừng đông sáng chạy ra vòng thiết kế mai phục lần này, cần phải tìm được một nơi ổn thỏa, tất yếu.

Mồ hôi từ gò má rơi xuống, giống như giọt sương rơi trên cỏ hoang.

“Ngu xuẩn.” Phong Sơ Cuồng cảm giác được hơi thở Mặc Thiên Thần lay động, trong trầm mặc đột nhiên từ giữa kẽ răng ném ra hai chữ.

Liều mạng như vậy làm gì?

Hắn bắt quả chỉ là ân nhân trong mộng thôi, hét thấy bắt quả là mộng a.

Đem hấn ném ở trong này thì được rồi, liều mạng như vậy mạng theo hấn chạy cái gì mà chạy, nhìn xem cả vạt áo đều ướt.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 151: Hết Thảy Có Ta 5

Nhìn xem bị máu nhuộm đỏ tình, nhìn xem tóc hỗn độn, Mặc Thiên Thần này liều mạng mạng theo hấn chạy làm gì a, làm gì a.

Phong Sơ Cuồng cúi đầu nhìn Mặc Thiên Thần, trong miệng mắng, trong lòng lại phức tạp giống đang rít gào.

“Ta là Phong Sơ Cuồng, chân chính Phong Sơ Cuồng, không phải người trong mộng người, người đừng nhận sai.” Lạnh lạnh, Phong Sơ Cuồng nhìn chăm chăm sau gáy Mặc Thiên Thần, đột nhiên gần từng chữ.

Hắn là Phong Sơ Cuồng, từ trước đến nay không biết Mặc Thiên Thần, hắn không phải người trong mộng Mặc Thiên Thần kia, nàng Mặc Thiên Thần không cần trao lầm tình cảm, Phong Sơ Cuồng hắn cũng không cần nhận tình cảm sai lầm của người khác.

Chạy gấp Mặc Thiên Thần nghe Phong Sơ Cuồng nói, thân hình trong nháy mắt ngừng lại, ngay sau đó lại tiếp tục chạy như điên.

“Ta biết.”

Ta biết người là Phong Sơ Cuồng chân thật.

Ta biết người không phải là Phong Sơ Cuồng ở đời trước.

Ta biết, ta đều biết.

Đúng vậy, bởi vì có Phong Sơ Cuồng đòi trước đổi đãi nàng như thế, nàng kiếp này tránh không được sẽ đem món nợ ân tình đòi trước trả lại trên người Phong Sơ Cuồng đòi này.

Nhưng nàng Mặc Thiên Thần có mắt có tâm, Phong Sơ Cuồng đổi đãi nàng như thế nào, trong lòng nàng có tính toán, ngay cả nàng đối với hắn tốt hơn hẳn đối với nàng, nhưng này thì có sao.

Đòi người, chưa từng có vô duyên vô cớ trả giá.

Đáng giá thì tốt rồi, cam tâm tình nguyện liền xong.

Bên tai nghe Mặc Thiên Thần leng keng trả lời hữu lực, Phong Sơ Cuồng hai mắt hơi hơi híp lại.

Nàng biết hắn không phải ảo ảnh trong mộng mà là người chân thật, tốt lắm, câu trả lời này hắn thật thích, đã nàng biết còn lại làm vậy, như vậy...”Ta đây chấp thuận người bảo hộ ta thật tốt.”

Ta chấp thuận người.

Mặc Thiên Thần nghe Phong Sơ Cuồng nói, ngay cả lòng như lửa đốt như thế, cũng nhịn không được hơi hơi cong môi một cái, tự đại như trước, cuồng vọng như lúc ban đầu, cũng chỉ có Phong Sơ Cuồng vào thời điểm này, còn có thể cuồng vọng như vậy.

“Tuân mệnh.” Mặc Thiên Thần cười nhẹ, trong tay huyết kiếm quét ngang, chém vào vài đạo nhánh cây ẩn núp trong cây cối hướng nàng công kích tới, bay tới phía trước chạy qua.

Chân trời, càng ngày càng xam, đó là bình minh muốn đi đến màn che.

“Chung quanh một dặm, có bốn nhóm người chạy tới bên này.” Phong Sơ Cuồng tựa vào lưng Mặc Thiên Thần nặng nề nói.

Thật sự là cho bọn họ mặt mũi, phía trước phía sau đến bao nhiêu người, thật sự là không muốn cho bọn họ đường sống.

Mặc Thiên Thần nghe Phong Sơ Cuồng nói tay nắm thật chặt, gia hỏa vậy công bọn họ như thảo nhân ghét con gián, lực lượng không mạnh nhưng nàng vẫn phải phân thân đối phó, tiếp tục như vậy kéo dài thời gian của nàng, trước hừng đông sáng nếu không tìm được nơi ẩn nấp, vậy Phong Sơ Cuồng...

Mặc Thiên Thần nắm chặt Phong Sơ Cuồng, không thể lãng phí thời gian, thời gian không nhiều, giết hay không không sao cả, việc cấp bách là tìm được nơi ẩn nấp.

Mặc Thiên Thần trong lòng suy nghĩ, trong tay huyết kiếm rõ ràng để qua giữa không trung, tùy ý nó mở đường phía trước, chính mình ở phía sau cổng Phong Sơ Cuồng liền chạy, căn bản không cùng đám gia hỏa truy giết bọn họ giao thủ.

Không có thời gian, nàng muốn đem thời gian tiết kiệm, tiết kiệm.

Thân pháp như điện, Mặc Thiên Thần cơ hồ đã đem toàn bộ lực lượng đều triển khai ra.

Dưới sắc trời ảm đạm thâm lam, cũng chỉ thấy một đạo bóng dáng ở trong cánh đồng hoang vu chọt lóc lên, tốc độ cơ hồ mau khiến người ta tưởng là một đạo tàn ảnh.

Mà sau lưng nàng ánh sáng màu đỏ quét ngang qua, mang lên dày đặc mùi máu tanh, ở phía sau đuổi sát.

Huyết kiếm cơ hồ đều đuổi không kịp tốc độ Mặc Thiên Thần.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Hết Thảy Có Ta 6

Trời càng ngày càng xanh, ánh sáng nhẹ nhẹ kia cơ hồ muốn từ chân trời nhảy ra ngoài.

Phong Sơ Cuồng ở trên lưng Mặc Thiên Thần, hai mắt lạnh lạnh tập trung phía chân trời, trên mặt biểu tình gì cũng không có, chỉ có một bên thâm trầm lạnh như băng.

Mà Mặc Thiên Thần mồ hôi đầy đầu, kính đạo cơ hồ dùng đến mức tận cùng, tim đập giống như nổi trống, mau, mau, trời sắp sáng, sắp sáng, nơi ổn thỏa còn không có, thậm chí cả nwoi ẩn thân cũng không có.

“Mẫu thân, mẫu thân làm sao vậy? Vì sao chạy nhanh như vậy?” Ngay khi Mặc Thiên Thần gấp đến cơ hồ tóc đều phải dựng thẳng, trong linh tuyến không gian Bàn Oa Oa ngủ thức dậy.

Lúc này Mặc Thiên Thần nơi nào có thời gian cùng Bàn Oa Oa nói chuyện, cơ hồ là căn bản không nghe thấy oa nhi nói, tiếp tục chạy như điên.

“Đi, phụ thân thể nào biến thành như vậy? Là ai hại phụ thân con? Mẫu thân để con đi ra, để con phóng ra.” Oa nhi trong linh tuyến không gian có thể cảm giác được Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng biến hóa, chính là hấn có thể tùy ý đi vào không gian Mặc Thiên Thần nhưng không cách nào tùy ý xuất ra, nhất thời ở trong không gian hồ lớn.

“Đừng nháo.” Mặc Thiên Thần lúc này tính tình tương đối táo bạo.

“Mẫu thân để ta ra, ta có thể giúp phụ thân tìm được nơi ổn thỏa, ta biết hoàn cảnh nơi này.” Oa nhi ở trong không gian khẩn trương.

Không gian là Mặc Thiên Thần, ở trong không gian Mặc Thiên Thần tâm tư niệm động nhóm linh thảo cơ hồ cũng có thể cảm giác được, hướng chỉ là Bàn Oa Oa, Mặc Thiên Thần trong lòng nghĩ cái gì Bàn Oa Oa chỉ cần vừa động ý niệm liền có thể biết.

“?” Mặc Thiên Thần nghe Bàn Oa Oa nói mạnh mẽ ngăn người.

Đúng rồi, đây là một chi hoàng linh a, là hoàng đế trong đầu gối, đáng chết, năng thế nào quên tác dụng của oa nhi.

“Mau.” Khi Mặc Thiên Thần tâm niệm vừa động, oa nhi đã được phóng ra, ngồi xổm trên đầu Phong Sơ Cuồng.

“Phụ thân không sợ, oa nhi sẽ bảo hộ phụ thân.” Bàn Oa Oa từ trong không gian vừa ra, nhất thời đỏ mắt hôn hôn mặt Phong Sơ Cuồng, sau đó gạt đầu nhỏ nhỏ, vạn phần thận trọng nói.

Một lời rơi xuống, oa nhi ngồi xếp bằng trên đỉnh đầu Phong Sơ Cuồng, ngón út đối diện cùng nhau, trong miệng thì thảo luận.

Lập tức, cùng với bạch quang toàn thân oa nhi chớp động, nơi này cỏ cây bắt đầu động.

Rễ cây đột ngột từ mặt đất mọc lên, cây cối hướng vòng mà sinh, cỏ trên mặt đất kết thành vòng, hoa ở trên đường bày mai phục...

Khắp cánh đồng hoang vu bắt đầu lấy oa nhi làm trung tâm, phóng xạ hướng tới bốn phương tám hướng ngưng kết mà đi.

“A...”

“Đây là cái gì...”

“Mau lui lại...”

Lập tức, từ bốn phương tám hướng truyền đến cao thấp nối tiếp tiếng kêu thảm thiết ầm ỹ, đó là đám gia hỏa từ bốn phương tám hướng đuổi theo.

“Đám gây tổn thương cho phụ thân ta, toàn bộ đi tìm chết cho ta.” Oa nhi ngồi xếp bằng ở trên đỉnh đầu Phong Sơ Cuồng, cảm giận ném ra lời nói lạnh buốt.

Phong Sơ Cuồng nghe vậy liếc mắt nhìn nhìn oa nhi trên đỉnh đầu, tiểu bất điểm này cư nhiên dám ngồi trên đầu hấn, thật sự là không biết lớn nhỏ.

“Mẫu thân, mau, phía trước năm ngàn mét có một khúc sông tối, chạy mau.” Trên người bạch quang chớp động, nhất phương vạn ngàn vạn cây cỏ đều vì hấn sử dụng, oa nhi muốn biết chỗ nào ổn thỏa, chỉ cần động động môi liền từ cỏ cây khắp cánh đồng hoang vu sẽ biết.

Mặc Thiên Thần nghe thấy oa nhi nói, lập tức hướng nơi oa nhi chỉ chạy như điên, khúc sông tối tuy rằng chỉ có thể trốn nhất thời, nhưng hiện tại đã không có thời gian đi tìm nơi khác.

Chân trời, loáng thoáng thâm lam đã thối lui, ánh sáng lửa đỏ đã ở tầng mây sau hiển lộ ra một tia lông mày.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 153: Hết Thấy Có Ta 7

Ngay lập tức, chính là ngay lập tức, mặt trời lửa đỏ có thể từ trên đường chân trời nhảy ra, chiếu sáng toàn bộ đại địa.

Mau, mau, mau.

“Mau, mau ngăn bọn họ lại.” Mà ở bên kia, sát thủ một bên tránh né quần thảo oa nhi chỉ huy công kích, một bên không ngừng hướng Mặc Thiên Thần điên cuồng hét lớn.

Lập tức mặt trời liền ló ra, chỉ cần mặt trời vừa ra tới, Phong Sơ Cuồng chết không thể nghi ngờ, nên thế nào cũng phải ngăn cản Mặc Thiên Thần, quân chi chi là trong nháy mắt.

Vũ khí rời khỏi tay, công kích gào thét tới.

Tất cả đám sát thủ công kích Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng, lúc này cơ hồ không muốn sống nữa, căn bản mặc kệ an nguy bản thân, trong tay binh khí cùng đại chiêu hướng phía sau Mặc Thiên Thần ném tới, muốn giữ Mặc Thiên Thần lại trong nửa khắc.

Mà Mặc Thiên Thần lúc này vốn nhìn cũng không nhìn phía sau công kích, thân thủ chỉ ôm Phong Sơ Cuồng ở sau lưng, nàng bị thương không quan trọng, không thể để Phong Sơ Cuồng gặp ánh mặt trời, không thể,

Chân trời, một luồng sáng màu vàng bắt đầu nhảy lên, bắt đầu xé rách sương mù dày đặc, muốn từ bên trong nhảy ra ngoài.

Sắc màu thanh lương đã thay thế được hắc ám bao phủ, bắt đầu phát ra mị lực ban ngày.

Trời, sắp sáng.

Nằm ở trên lưng Mặc Thiên Thần, tầm mắt Phong Sơ Cuồng chỉ nhìn tới bên mặt Mặc Thiên Thần. Trên mặt nho nhỏ kia lúc này chỉ còn lại một mảnh lo âu, chỉ có một mảnh lòng nóng như lửa đốt, môi đã bị răng nanh tuyết trắng cắn vỡ cùng thê thảm, máu ngưng kết ở chỗ bị cắn, nhẹ nhẹ hồng nhuận đã đỏ toàn bộ khóe môi Mặc Thiên Thần, mà Mặc Thiên Thần lại phảng phất căn bản không biết.

Phong Sơ Cuồng nhìn hai mắt Mặc Thiên Thần đỏ bừng, không hề chớp mắt nhìn, chớp mắt cũng không chớp, có lẽ, lại qua trong nháy mắt hắn sẽ không nhìn thấy nữa.

Vậy hắn, hiện tại liền xem nhiều chút, xem nhiều chút.

Một ngàn mét, năm trăm mét, ba trăm mét, tiếng dòng nước chảy xiết đã vang vọng bên tai.

Chân trời, kim hồng đã bắt đầu nhảy ra tầng mây, ánh sáng lửa đỏ bắt đầu xuyên thấu mây mù, muốn hướng đại địa nở rộ ánh nắng mị lực.

Hai trăm mét, một trăm mét...

Nhảy, mặt trời lửa đỏ từ chân trời nhảy lên, thoát ra tầng mây lôi kéo, dùng sức nhảy ra đường chân trời giữ lại.

Năm mươi mét, mười thước...

“Bé khí.” Mặc Thiên Thần ôm chặt Phong Sơ Cuồng hướng khúc sông chảy xiết một đầu liền ngã xuống.

“Oanh.” Không tiếng động lại dường như có tiếng ánh nắng, theo đường chân trời mạnh mẽ bạo phát ra, nháy mắt bao phủ khắp núi sông đại địa, trời đã sáng.

Trời đã sáng, mặt trời lên.

Ngoài mấy ngàn dặm, Thiết Bá Vương ngồi ở trên ngọn cây, nhìn người tảng đá trước mặt dính Âm Dương Thủy, dưới ánh mặt trời lóe ra trong nháy mắt, một người tiếp một người thật giống như tuyết gặp ánh nắng, từng tia một hòa tan thành phấn bụi đầy đất, không khỏi nhượng mảy cao cao.

Quả nhiên như trong truyền thuyết, nhìn không được âm dương, đi không được luân hồi.

Cúi đầu nhìn đá vụn đầy đất như hạt cát bình thường, Thiết Bá Vương ngẩng đầu nhìn hướng Mặc Thiên Thần rời đi, không biết Mặc Thiên Thần có thể tìm được vị trí ổn thỏa cho Phong Sơ Cuồng không? Không biết Phong Sơ Cuồng giờ phút này là hóa thành đá vụn hay vẫn còn sống?

Mi gian hơi nhú, Thiết Bá Vương trong lòng suy nghĩ mới mở đầu, đã bị xa xa hét hò hoàn hồn.

Quay đầu nhìn thoáng qua hướng tiếng kêu truyền đến, Thiết Bá Vương khẽ lắc đầu: “Mặc Thiên Thần, lúc này ngươi nợ ta nhiều hơn.”

Giọng nói khẽ phiêu đảng ở không trung, bóng dáng Thiết Bá Vương đã biến mất không thấy.

Xa xa, tiếng kêu càng kịch liệt.

Chương 154: Oa Oa Khả Ái 1

Dòng nước chảy xiết bắt đầu khởi động, đá ngầm đầy đặc.

Trong khúc sông tối, Mặc Thiên Thần nhìn Phong Sơ Cuồng ôm trong lòng, không có trong nháy mắt mặt trời lên toàn bộ hóa thành bụi, không khởi thờ ra một hơi.

May mắn, rốt cục lưu được một ngày thời gian.

Ôm chặt lấy tảng đá Phong Sơ Cuồng trong tay vào nước có vẻ càng nặng nề, Mặc Thiên Thần lúc này mới có tâm tình đánh giá tình huống bốn phía.

Sông tối, cỏ lau son thạch ẩn núp đầy đất dưới con sông, tia sáng lơ mơ nếu không phải năng công lực thâm hậu, chỉ sợ vừa vào nơi này cái gì cũng nhìn không thấy.

Dòng nước trong sông tối chảy xiết, vô số ám lốc xoáy ở bên trong lưu chuyển, không cần xem chỉ cần nghe, cũng có thể nghe ra nơi đây sóng ngầm mãnh liệt.

“Mẫu thân, hướng bên trái đi, phía trước có một nơi ẩn nấp thật lớn.” Oa nhi lúc này bắt lấy tóc Phong Sơ Cuồng, một bên bơi trong nước một bên hướng tới Mặc Thiên Thần truyền âm nói.

“Nơi ẩn nấp? Chúng ta không thể lặn trong nước thời gian dài.” Bọn họ cùng oa nhi không giống nhau, thực vật ném trong nước nghe nói ngâm chết, không nghe nói qua chết đuối, nhưng người thì không được, dù công lực cao cũng không thể ở dưới nước mười ngày nửa tháng.

“Oa nhi biết, mẫu thân đi theo phương hướng oa nhi nói đi không sai đâu, đây là đám qua loa nói cho oa nhi, rất lớn, thật an toàn, không mặt trời.” Oa nhi dùng sức nắm lấy tóc Phong Sơ Cuồng, ý bảo lời hấn nói không sai.

“Tiểu tử, ngươi còn kéo, ta ăn ngươi.” Phong Sơ Cuồng tức giận, hấn là biến nửa người thành đá, không phải chết, một cọng cỏ da lông ngắn cũng dám nắm tóc hấn, biết hấn bây giờ không thể dùng tay phải không.

“A, phụ thân không đau, oa nhi thôi thôi.” Bàn Oa Oa nghe còn tưởng rằng hấn kéo làm Phong Sơ Cuồng đau, không khỏi vuốt vuốt tóc, xoa đầu cho Phong Sơ Cuồng.

Một phen động tác này làm cho Phong Sơ Cuồng tức thẳng trừng mắt, chân chính là hồ lạc đồng bằng bị chó khinh, đáng chết đứa nhỏ thật sự là tên đàn độn.

“Phù phù, phù phù.” Ngay lúc Mặc Thiên Thần nghe Bàn Oa Oa chỉ hướng bơi qua bên trái, trên đỉnh đầu cao thấp nổi tiếp tiếng nhảy cầu đột nhiên vang lên.

Mẹ nó, cư nhiên đuổi tới, Mặc Thiên Thần ánh mắt rừng mình.

“Sơ Cuồng, nín thở một hồi.” Truyền âm cho Phong Sơ Cuồng cùng Bàn Oa Oa nói một câu, Mặc Thiên Thần ôm Phong Sơ Cuồng không đi về phía trước, ngược lại lui về hướng phát ra tiếng.

Lão tử vừa rồi tranh thủ thời gian không rảnh chơi với bọn này, bây giờ còn dám đuổi xuống, vậy cũng đừng trách ta trước mắt tâm tình không tốt.

Ôm Phong Sơ Cuồng hướng đám kia nhảy xuống tên ẩn nấp, Mặc Thiên Thần thật giống như một đầu cá mập lặng yên không một tiếng động tiếp cận đối thủ.

Trong khúc sông thật tối, đám gia hỏa này vừa mới nhìn thấy ánh mặt trời cực nóng, sau đó một đầu nhảy xuống đuổi giết, trước mắt lúc này một mảnh hắc ám, cái gì cũng nhìn không thấy.

Mà ngay phía sau bọn họ cái gì đều nhìn không thấy, Mặc Thiên Thần nằm sắp xuống bờ tới.

Huyết kiếm vẽ nước mà qua, chỉ một kiếm đã đem một người còn đang giương nanh múa vuốt đâm một cái lỗ thủng.

“Pằng pằng pằng.” Lập tức, tiếng nước kịch liệt đánh vỡ yên tĩnh nơi đây, một cổ mùi vị máu tanh dày đặc lan tràn ở trong nước.

Biến đổi này lập tức khiến nhóm sát thủ nhảy xuống đuổi giết, một đám tràn đầy sát khí nhắm phía có động tĩnh, khẳng định là bọn họ phát hiện Mặc Thiên Thần.

Nhưng khi bọn họ xông lên, người có năng lực có thể nhìn trong bóng đêm, trợn mắt há hốc mồm nơi nào đồng bọn bọn họ cùng Mặc Thiên Thần, mà là một đóa hoa Tu La to lớn, lúc này hoa Tu La kia đang triển khai cảnh lá, hướng tới bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 155: Oa Oa Khả Ái 2

Hoa Tu La, giống Mộc Tộc thông thường, nhưng là hoa Tu La Mộc Tộc và hoa Tu La Nhân Tộc có bản chất bất đồng.

Một cái có thể lực lượng tu luyện đến thời điểm nhất định biến hóa thành người, một cái dù luyện vạn năm cũng không thể thành hình người, như vậy một cái lực lượng phóng ra ngoài, một cái lực lượng thu ở trong, sau đó chính là không thể so sánh nổi.

Lúc này hoa Tu La vĩ đại thật giống như cá mập trắng khổng lồ bừa bãi, bắt đầu cắn nuốt đồng loại bọn họ .

Dày đặc mùi máu tươi, bắt đầu lan tràn toàn bộ lòng sông.

Mạch nước ngầm dâng trào, vô số lốc xoáy ở đáy sông đảo quanh.

Mà ở bên kia, Mặc Thiên Thần lại ẩn núp phía sau một sát thủ khác, thời điểm bọn họ đi qua chỗ lốc xoáy, Mặc Thiên Thần bay lên một cước, đem một người trong đó hung hăng đá vào trung tâm lốc xoáy.

Lốc xoáy lượn vòng lưu chuyển lực lượng rất mạnh, có thể so với chỗ sâu biển cả.

Một cước này đá ra, tên kia còn chưa phản ứng kịp, đã bị lốc xoáy cắn nuốt không thấy tung tích, mà đám sát thủ bên người hắn nhất thời kinh hãi, vội vàng hướng bốn phía đâm loạn.

Nhưng mà, loạn đâm có thể đâm trúng Mặc Thiên Thần? Không có khả năng.

Nghênh đón bọn họ không phải Mặc Thiên Thần máu tươi, mà là vô số cành cây mảnh khảnh, sự dẻo dai mười phần, ngay cả là đao thương chém lên cũng không đứt một chút nào.

Ngàn vạn hoa lá như xúc tua, theo dòng nước lưu động, lặng yên không tiếng động xâm nhập tới, đem một đội sát thủ lôi kéo nghiêm nghiêm thực thực, sau đó kéo bọn họ vào lốc xoáy.

Lốc xoáy bay cuộn, cắn nuốt hết thảy.

Ánh mắt đảo qua một mảnh màu đỏ tươi dưới sông, Mặc Thiên Thần ôm Phong Sơ Cuồng liền xoay người hướng bên trái bơi đi, đồng thời nhẹ nhàng vỗ tay vang lên một cái.

Nhìn không thấy dao động, dao động hoàn toàn giấu ở chỗ sâu đáy sông.

Vô số cá nhỏ theo tiếng vỗ tay Mặc Thiên Thần, từ xa xa ào ào bay đến, mở ra miệng rộng có răng hay không có răng đều hướng nơi tản ra dày đặc mùi máu tanh, đám sát thủ đang đang không ngừng giãy giụa cùng chém giết tập tót.

Trong sông, bọn nó mới là vương.

Tiếng nước chảy xiết, tiếng bọt nước cắn xé chen làm một đoàn, khúc sông một mảnh gió tanh mưa máu.

Đi ngược dòng, Mặc Thiên Thần đem hỗn loạn ném phía sau, ôm Phong Sơ Cuồng theo hướng Bàn Oa Oa chỉ không ngừng đi tới.

Phong Sơ Cuồng tuy rằng bị ngưng kết thành tảng đá, cũng may một thân công lực vẫn còn, bẻ khúc nửa khắc cũng không thành vấn đề, bởi vậy tiếp theo coi như thông thuận.

“Hướng phía trước, tại hướng phía trước...”

“Bên phải, đi con đường nhỏ bên phải...”

“Nơi này có cái động, mẫu thân đào ra...”

Ven đường, nếu không có Bàn Oa Oa chỉ huy, có nhiều chỗ Mặc Thiên Thần căn bản là không phát hiện có đường, bởi vậy cũng càng cảm kích Bàn Oa

Oa, nếu không có nó hỏi thăm đường, ở đây đưa tay không thấy được năm ngón, nàng căn bản tìm không thấy nơi này.

“Đến.”

“Hò.” Trong tiếng kêu của Bàn Oa Oa, Mặc Thiên Thần một đầu từ dưới nước nổi lên, thở ra một hơi thật dài, lá phổi nàng sắp nổ tung.

“Sơ Cuồng, tốt chứ?” Vừa nổi lên mặt nước, Mặc Thiên Thần lập tức liền đem Phong Sơ Cuồng giờ lên.

“Không chết được.” Luận nội công Phong Sơ Cuồng so với Mặc Thiên Thần còn thâm hậu hơn, công phu bế khí như vậy, há có thể làm khó được hần.

“Mẫu thân đi lên, đi lên.” Giờ phút này, Bàn Oa Oa đã từ trên đầu Phong Sơ Cuồng nhảy lên bờ, cầm lấy tóc Phong Sơ Cuồng kéo lên, một bên còn nói: “Ai u, ai u, oa nhi kéo phụ thân đi lên.”

Phong Sơ Cuồng bị Bàn Oa Oa kéo tóc sinh đau, trong lúc nhất thời tức giận mặt đều méo ra.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 156: Oa Oa Khả Ái 3

Mặc Thiên Thần thấy vậy không khỏi khẽ nở nụ cười, một bên kéo tảng đá Phong Sơ Cuồng liền hướng trên bờ đẩy đi, một bên hai mắt đảo qua bốn phía, cảnh sắc chung quanh lập tức toàn bộ thu trong mắt nàng.

Giờ tay không thấy được năm ngón, nơi này loáng thoáng lộ ra một cổ ánh sáng, giống như là thạch bích bốn phía được khảm cái gì đó.

Vị trí này của bọn họ, hẳn là một cái đầm nước, đầm nước vừa nhìn không thấy bờ, lúc này tới gần bọn họ, bằng phẳng lan tràn ra, nhìn qua dấu vết tạo hình rất nặng.

Xa xa mịt mờ bóng đen phập phồng, giống như có vô số đồi núi thay nhau nổi lên, xem không rõ lắm, bất quá không cảm giác hơi thở người, hoặc là nói không cảm giác một vật sống tồn tại.

Mặc Thiên Thần đảo qua bốn phía, đem tinh hướng thu hết đáy mắt xong, thở ra một hơi thật dài, không có người không có hơi thở sự sống thì tốt, an toàn.

Đem Phong Sơ Cuồng từ mặt nước đứng sừng sững ở bên bờ, Mặc Thiên Thần ngưỡng về sau liền ngủ ở trên mặt đất.

Dọc theo con đường này đi tới, tâm tình khẩn trương lực chú ý tập trung cực cao còn không biết là mệt, vừa cảm giác an toàn thư giãn xuống, Mặc Thiên Thần cảm thấy xương cốt đều cơ hồ muốn rời ra từng mảnh.

Dù là ngày đầu tiên gặp Phong Sơ Cuồng, cũng là một đêm chạy mấy ngàn dặm, đều không có cảm thấy mệt như vậy.

Mặc Thiên Thần nằm trên mặt đất, từng ngum từng ngum thở phì phò.

Phong Sơ Cuồng cúi đầu nhìn Mặc Thiên Thần, mày kiếm cau, lại khó có dịp không mắng Mặc Thiên Thần vô dụng, chỉ nhìn Mặc Thiên Thần, lẳng lặng nhìn.

“Mẫu thân, oa nhi xoa bóp cho mẫu thân, mẫu thân sẽ không mệt mỏi.” Buông tóc Phong Sơ Cuồng ra, Bàn Oa Oa nhảy lên đầu vai Mặc Thiên Thần, bắt đầu dùng một đôi tay nhỏ xíu xoa bóp cho Mặc Thiên Thần.

Mặc Thiên Thần thấy vậy vươn tay vuốt ve qua đỉnh đầu Bàn Oa Oa, lần đầu tiên phi thường cảm kích nói: “Oa nhi, cảm ơn con, thật sự thật cảm ơn con.”

Từ trong lòng cảm giác được Mặc Thiên Thần thành tâm, Bàn Oa Oa cười một đôi mắt cong thành trăng khuyết, đem đưa đỉnh đầu cảnh là nói: “Không cần cảm tạ, oa nhi giúp mẫu thân cùng phụ thân là chuyện đương nhiên.”

Nhìn Bàn Oa Oa cười đáng yêu, Mặc Thiên Thần đột nhiên thật lòng cảm thấy có một đứa con như vậy cũng không tệ.

Lập tức, quay đầu ở trên mặt Bàn Oa Oa hôn một cái, Mặc Thiên Thần cười nói: “Nhi tử ngoan.”

Bàn Oa Oa vừa nghe Mặc Thiên Thần gọi hần như vậy, nhất thời thích không chỉ có trên mặt phấn hồng, chính là toàn thân đều nổi lên phấn hồng sắc, mẫu thân gọi hần là nhi tử ngoan, haha.

Bàn Oa Oa vui thích tay chân đều không biết nên thế nào, ngượng ngùng cực kỳ hướng Mặc Thiên Thần nhìn thoáng qua, sau đó đột nhiên vèo một tiếng bắn tới trên đầu Phong Sơ Cuồng, cầm lấy tóc Phong Sơ Cuồng từ trên đỉnh đầu Phong Sơ Cuồng kéo đến trước mắt Phong Sơ Cuồng, vui rạo rục nói: “Phụ thân, mẫu thân khen con là nhi tử ngoan, còn hơn con, ô ô.”

Nhìn Bàn Oa Oa kéo tóc ở trước mặt mình đánh đu, Phong Sơ Cuồng hai mắt âm trầm: “Tiểu tử chết tiệt, nguoi cút xuống cho ta.”

“Không cút, phụ thân còn chưa có khen oa nhi.” Có Mặc Thiên Thần làm chỗ dựa lúc này Bàn Oa Oa cũng linh hoạt lên, cầm lấy tóc Phong Sơ Cuồng đung đưa, chính là không buông tay.

Phong Sơ Cuồng thấy vậy tức giận sắp bốc khói, cục mớ đáng chết này, chờ hán khi nào có thể hoạt động, xem hán có bắt đánh cho cái mông đất nó nở hoa không, một chút cũng không có tự giác làm nhi tử.

“Sơ Cuồng.” Đang lừa giận ngút trời, Mặc Thiên Thần đột nhiên kêu hán một tiếng.

“Cái gì?” Phong Sơ Cuồng tức giận quay đầu trừng mắt Mặc Thiên Thần.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Oa Oa Khả Ái 4

Mặc Thiên Thần nhìn tiểu cường hán bên cạnh có thể quấy rối Phong Sơ Cuồng, lúc này muốn cho Bàn Oa Oa không cầm lấy tóc hán cũng không có cách nào, trong lòng khôn khéo chợt nhiên ùn ùn kéo đến, Phong Sơ Cuồng hán là đỉnh thiên lập địa, hán là tùy tâm sở dục làm theo ý mình, hán là âm ngoan độc ác tình nguyện ta phụ người trong thiên hạ, cũng không cho phép người trong thiên hạ phụ ta, mà lúc này...

“Gọi quái gì, kêu lại không nói chuyện.” Trừng mắt Mặc Thiên Thần đột nhiên rối rắm một đoàn, Phong Sơ Cuồng tức giận nói.

Nhìn mặt Phong Sơ Cuồng vẫn sinh động như trước, Mặc Thiên Thần nắm ngón tay gắt gao tạo thành nắm tay, trên mặt lại lộ ra một tươi cười ôn nhu đến cực điểm: “Sơ Cuồng, ta sẽ chữa khỏi cho chàng.”

Ta sẽ, không biết dùng biện pháp gì, ta đều sẽ chữa khỏi cho chàng, chẳng sợ thiên địa vô tận.

Phong Sơ Cuồng nhìn thoáng qua Mặc Thiên Thần đột nhiên nghiêm cẩn lên, hừ lạnh một tiếng nói: “Ta chờ.”

Ta chờ nàng chữa khỏi cho ta.

Ta chờ một ngày kia thân hình có thể hoạt động lại, đến ôm ấp nàng.

Ám cung âm trầm, nháy mắt ám áp như xuân.

Thoát đi ánh nắng bao phủ, né tránh đám người không liên quan đuổi giết, ngăn ngại nghỉ ngơi xong, chuyện quan trọng trước mặt Mặc Thiên Thần chính là trị liệu Phong Sơ Cuồng.

Bất quá bởi vì tình trạng của Phong Sơ Cuồng, Mặc Thiên Thần vẫn là lần đầu tiên gặp, một chút kinh nghiệm đều không có, bởi vậy dưới sự không có một thân bản sự, lại cũng không thể không thận trọng từng chút một đến lần mò trị liệu.

“Sơ Cuồng, ta trước phong bế ngũ quan của chàng, chàng cảm giác có cái gì dị thường thì lập tức hô lên.” Tay cầm ngân châm, Mặc Thiên Thần nương ánh sáng màu bạc bốn phía không biết nơi nào đến, tràn đầy thận trọng hướng Phong Sơ Cuồng nói.

“Cứ việc động thủ.” Phong Sơ Cuồng đầy người cuồng vọng như trước, nhìn qua so với Mặc Thiên Thần còn tự tin hơn.

Mặc Thiên Thần nghe vậy gật đầu, trong tay ngân châm lúc này đây không phải nhanh chóng đâm vào, mà là từng chút một cẩn thận đâm huyết.

Lúc này đây, nàng hoàn toàn thử trị liệu mới, nàng tất yếu cẩn thận, bằng không một cái hậu quả không tốt đợi nàng, nàng khả năng liền chịu không nổi.

Trước phong bế thính giác, thị giác, khứu giác, xúc giác, vị giác Phong Sơ Cuồng, sau đó dựa theo giác quan thứ sáu Phong Sơ Cuồng điều động toàn bộ lực lượng, bắt đầu thuận theo hướng ngân châm đi, lực lượng cường thế áp bách tiêu trừ Âm Dương Thủy.

Mặc Thiên Thần suy xét một lát, liền cảm thấy trước ném thử phương pháp này hán có thể được.

Phong bế ngũ giác, Phong Sơ Cuồng bắt đầu điều động lực lượng.

“Phốc.” Trong tay ngân châm mới đâm mấy châm, ngũ giác Phong Sơ Cuồng sau khi bị phong bế toàn diện, mới theo giác quan thứ sáu điều động, Phong Sơ Cuồng chính là phù một tiếng, một ngụm máu tươi liền phun ra.

“Sơ Cuồng, Sơ Cuồng, nơi nào không khỏe?” Mặc Thiên Thần hoảng hốt, lập tức thu tay lại vội kêu lên.

“Phụ thân, phụ thân.” Đứng ở bên chân Mặc Thiên Thần không dám quấy rầy, Bàn Oa Oa thấy vậy cũng la hoảng lên, phụ thân hấn học máu.

“Nửa người dưới kinh mạch bị phong bế, điều động không được lực lượng.” Phong Sơ Cuồng một ngụm máu tươi phun ra xong, chậm rãi trầm giọng nói.

Mặc Thiên Thần nghe mảy liễu thật sâu nhẩn lại, Âm Dương Thủy này ngay cả năng dùng phi tiên ngân châm đâm huyết cũng điều động không nổi lực lượng, quá lợi hại.

“Tiếp tục.” Nhìn Mặc Thiên Thần nhú mảy, Phong Sơ Cuồng mạnh mẽ như rồng mảy lạnh lạnh quất.

“Sơ Cuồng.” Mặc Thiên Thần nhìn Phong Sơ Cuồng tức giận chau mày, hơi hơi cắn chặt răng nói: “Phá âm Dương Thủy là ta lần đầu tiên ném thử, cho nên, về sau tình huống như vậy có lẽ sẽ rất nhiều, chàng cố chống đỡ.”

Nghe Mặc Thiên Thần nói như vậy, Phong Sơ Cuồng trên mặt xẹt qua một tia vừa lòng: “Nói nhiều.”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 158: Oa Oa Khả Ái 5

Cứ việc tiếp tục là được, Mặc Thiên Thần mượn hấn luyện tập chữa bệnh, Phong Sơ Cuồng hấn không sợ.

“Được, vậy chàng cố chịu đựng.” Mặc Thiên Thần thấy Phong Sơ Cuồng hoàn toàn tín nhiệm nàng, trong lòng đồng thời sâu sắc cảm nhận ý nghĩa trọng đại, cũng hạ quyết tâm, trị. Dù Phong Sơ Cuồng phun thêm mấy ngụm máu, cũng mạnh hơn bộ dạng hiện tại.

Hạ quyết tâm, Mặc Thiên Thần không vì Phong Sơ Cuồng dao động, mà dừng lại ngân châm trong tay.

Bởi vì Phong Sơ Cuồng chỉ còn lại có phần từ ngực trở lên vẫn là nhân thể, bởi vậy ngân châm trong tay Mặc Thiên Thần cơ hồ toàn bộ dùng đến bộ vị này.

Sau nửa canh giờ, vị trí đầu Phong Sơ Cuồng cơ hồ đều là ngân châm, lông xù giống như một con nhím màu bạc.

Mà Phong Sơ Cuồng lúc này sắc mặt cũng phi thường không tốt, sắc mặt đỏ lên, hai mắt nhắm chặt, trên trán gân xanh cơ hồ đều sắp văng ra, mồ hôi lớn như đậu tương từ gò má chảy xuống, sau đó lướt qua thân thể tảng đá đã, rơi trên mặt đất.

Đau, vô pháp diễn tả.

Nếu muốn đem kinh mạch và thân thể đã ngưng kết thành tảng đá phá vỡ một lần nữa khôi phục sinh cơ, cái này không phá thì không xây được.

Bởi vậy, đau đớn này là điều hiển nhiên, Phong Sơ Cuồng tất yếu trải qua.

Đâm xong một châm cuối cùng, Mặc Thiên Thần thở ra một hơi thật dài, một trăm lẻ tám châm rốt cục toàn bộ đâm xuống.

“Sơ Cuồng, cái này châm hai canh giờ sau mới nhổ, chàng chịu đựng.” Nhìn Phong Sơ Cuồng trên mặt vô cùng thê thảm, Mặc Thiên Thần gần như không nhẫn tâm xem.

Phong Sơ Cuồng là người như thế nào, tiểu thương tiểu bệnh tiểu đau kia có lẽ sắc mặt hấn đều sẽ không động một chút, hiện tại gương mặt cơ hồ toàn bộ vụn vỡ, bên trong bao hàm đau đớn nàng cảm động lây.

Chính là, nàng lại không thể không nhìn như vậy.

Hít sâu một hơi, Mặc Thiên Thần bắt đầu từ linh tuyến không gian lấy gì đó ra: “Sơ Cuồng, hai canh giờ này ta cần bắt đầu luyện được, canh giờ đến kêu ta một tiếng.”

Luyện được, trên người nàng mang giải được gì đó, toàn bộ đều nhằm vào độc tố hiện có mà dùng, mà Âm Dương Thủy này căn bản là khó giải, cho nên nàng không có sẵn giải được, tất yếu phải phối được tại chỗ.

Cũng may trong không gian có một vườn linh thảo, có thể cho nàng tiến hành không gián đoạn điều phối cùng thí nghiệm.

Bảo cho Phong Sơ Cuồng biết một tiếng xong, Mặc Thiên Thần liền một đầu chui vào bên trong luyện đan, bắt đầu từng chút một nghiên cứu các loại linh thảo được hiệu cùng tỉ lệ, bắt đầu không ngừng điều phối.

Thời gian, từng giây từng phút trôi qua.

Một canh giờ, hai canh giờ.

Phong Sơ Cuồng chăm rút, Mặc Thiên Thần không dám trong một ngày thường xuyên vì Phong Sơ Cuồng chăm kim, lập tức để Phong Sơ Cuồng điều tức, nàng tiếp tục điều phối được vật.

Năm canh giờ, mười canh giờ, một ngày, hai ngày.

Được hoàn trong lò luyện đan của Mặc Thiên Thần từng phần một ra lò, nhưng lại bị Mặc Thiên Thần hủy hết.

Không đúng, không đúng, được hiệu không đúng, phối phương không đúng, luyện chế thời gian dài ngắn không đúng...

Mẹ nó, thế nào cũng không đúng.

Một cước đá bay viên thuốc mới luyện chế ra trước mặt, xung quanh Mặc Thiên Thần một mảnh hàn khí bay lên, cơ hồ có thể đông chết người, sắc mặt kia đen...

“An tâm một chút chớ nóng nảy.” Ngay trong lửa giận của Mặc Thiên Thần, Phong Sơ Cuồng ở một bên hôm nay đã ghim kim xong chậm rãi mở miệng.

Âm thanh thật trầm, mang theo âm sắc trầm u trầm sinh của Phong Sơ Cuồng, nhưng nghe vào tai Mặc Thiên Thần lại như sấm đánh vang dội.

An tâm một chút chớ nóng nảy, Phong Sơ Cuồng đều biết bốn chữ có thể nhẫn nại, nàng vì sao lại quên.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 159: Oa Oa Khả Ái 6

Đúng vậy, đúng vậy, là nàng quá mức lo lắng, quá mức suy nghĩ muốn lập tức chữa trị tốt cho Phong Sơ Cuồng, cho nên tâm mất đi đúng mực, liền lâm vào lo âu.

Mà qua sốt ruột, trong tay xuất ra gì đó tự nhiên sẽ không tốt.

Đây là một cái tuần hoàn ác tính, mà nàng hiện tại giống như lo lắng sẽ bị loạn, lâm vào bên trong tuần hoàn ác tính này.

Mặc Thiên Thần buông được vật trong tay, nhắm mắt lại hít sâu một hơi, bình tĩnh lại tâm tình, quay đầu nhìn Phong Sơ Cuồng không vui không giận: “Ta đã biết.”

Phong Sơ Cuồng thấy vậy nhàn nhạt gật đầu, hần cái dạng này chính hần cũng gấp, nhưng gấp không cần đúng chỗ, tâm trí nhất định phải ổn định lại, tất yếu.

Được Phong Sơ Cuồng nhắc nhở, Mặc Thiên Thần kiểm chế lại sốt ruột trong lòng, bắt đầu từng chút một chậm rãi nghiên cứu, từng chút được tính chậm rãi cân nhắc đứng lên.

Phong Sơ Cuồng liền đứng ở bên cạnh, cúi đầu nhìn Mặc Thiên Thần vô cùng chuyên chú luyện được, về mặt kia nhìn không ra nhợt nhạt, chỉ có thâm thúy.

Mà Bàn Oa Oa một mực đứng ở bên chân Phong Sơ Cuồng, thấy hai ngày rồi, mẫu thân cùng phụ thân đều không có biến hóa, cũng không có chú ý tới hần, hơi hơi úy khuất đồng thời lại âm thầm cảm nắm tay nho nhỏ, hần đứa bé ngoan, hần không cùng phụ thân lúc này tranh thủ tình cảm, hần muốn giúp phụ thân cùng mẫu thân, ừm, hần muốn hỗ trợ, hần là hữu dụng.

Ánh mắt nhỏ của Bàn Oa Oa nhìn Mặc Thiên Thần chuyên chú nghiên cứu chế tạo giải được, lại thấy Phong Sơ Cuồng tập trung nhìn Mặc Thiên Thần,

giơ tay gãi gãi lá cây trên đỉnh đầu, tiểu nhân tình vừa chuyển, đột nhiên hướng đồi núi trùng điệp xa xa bắn tới.

Ám cung sâu thẳm, từ xa nhìn lại chính là không thấy bờ.

Thân ảnh nho nhỏ của Bàn Oa Oa ở trong tối xuyên qua lui tới, xa xa nhìn qua thật giống như con chuột con, đang không ngừng tiến tiến xuất xuất.

“Hắc a, hắc a.” Từ ám cung vọt ra không ít lực nhìn không ra là cái gì, Bàn Oa Oa một đầu đâm vào trong hồ nước, cành lá trên đầu tùy tiện lắc lắc, liền bắt được cá lớn xuôi dòng đi qua, lúc này cả người ướt đầm, kéo một con cá so với hân còn muốn béo hơn gấp mười kêu hắc a hắc a hướng trên bờ kéo đi lên.

Nho nhỏ chỉ có một con cá Bàn Oa Oa kéo đi, tình cảnh chân chính là buồn cười vô cùng, đáng tiếc Mặc Thiên Thần chuyên chú luyện được không phát hiện, Phong Sơ Cuồng chuyên chú nhìn Mặc Thiên Thần cũng không chú ý.

Kéo cá lớn lên bờ, Bàn Oa Oa đầu đầu nước trên người, sau đó ôm lấy một khối đá lớn cỡ hân, hướng con cá đang gãy dựa ném tới.

“Bang bang phanh.” Mấy tảng đá đem cá lớn đập chết, Bàn Oa Oa vỗ vỗ tay nhỏ trắng non mềm, bắt đầu mổ cá lớn rửa sạch sẽ.

Cũng không biết Bàn Oa Oa học ở đâu, động tác phi thường nhanh nhẹn, hai ba cái đem con cá lớn hơn hân gấp mười cạo rửa sạch sẽ, sau đó cầm lấy cây sắt cũng không biết từ nơi nào lấy ra, từ đầu cá cầm tới đuôi cá, rồi dựng một cái giá.

Sau đó, ngón tay Bàn Oa Oa vừa gõ, búng tay một cái, lập tức, dưới cái giá cũng không biết từ nơi nào tìm ra một ít thứ như quần áo, liền tự động nóng lên.

Đứng ở trên một khối đá kê chân, Bàn Oa Oa hai tay cầm con cá đặt lên cái giá, bắt đầu chậm rãi quay, quay.

“Cá nướng, cá nướng, oa nhi biết làm cá nướng, ô ô, cá nướng cho phụ thân, cá nướng cho mẫu thân, oa nhi là đứa bé tài giỏi, ha ha...” Cúi đầu loạn thất bát tao tiếng ca tung bay đứng lên, làm cho ám cung yên tĩnh, tăng thêm một tia sinh khí.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 160: Oa Oa Khả Ái 7

Mà Phong Sơ Cuồng bị tiếng ca loạn thất bát tao làm cho kinh động, giương mắt nhìn thoáng qua Bàn Oa Oa đốt lửa hùng hục, hai mắt nhất thời giương lên.

Nhìn thấy một bàn tay đứa bé, đứng ở trên một tảng đá hai tay giống như đẩy xe bình thường quẩy, mà đối tượng quẩy là con cá lớn hơn hân gấp mười, Phong Sơ Cuồng thật sự cảm thấy không có gì để cười, thật sự, nhưng chính là dùng không được cong lên khoe miệng.

Này không phải một loại buồn cười, đây là một loại ám áp trong lòng đột nhiên lan tràn ra.

Phong Sơ Cuồng nhìn Bàn Oa Oa xa xa, lại nhìn Mặc Thiên Thần cúi đầu, khoe miệng một tia nhân nhật cơ hồ nhìn không ra tươi cười, ẩn hiện.

Ám cung âm trầm, ám đàm u tĩnh, không khí vốn dữ tợn, lúc này so với bên ngoài phồn hoa rực rỡ ám áp thân thiết.

“Phụ thân, ăn cá, hai ngày nay phụ thân khẳng định đói bụng, oa nhi dứt phụ thân ăn.” Dưới ngọn lửa hùng hục, chỉ chốc lát Bàn Oa Oa đã đem cá nướng chín, Bàn Oa Oa lập tức khiêng cá nướng thật lớn, hai cẳng chân chuyển động tựa như phong hỏa luân, hướng Phong Sơ Cuồng chạy tới.

Nhẹ nhàng nhảy, Bàn Oa Oa đứng trên vai Phong Sơ Cuồng, tay nho nhỏ kéo xuống một mảnh thịt cá, sau đó tiến đến bên miệng hân thổi thổi, rồi dè dặt cẩn trọng đưa tới bên miệng Phong Sơ Cuồng.

Phong Sơ Cuồng nhìn Bàn Oa Oa đầy mặt hi vọng nhìn hân, đang nhìn xem thịt cá đen tuyền trong tay, khoe miệng hơi hơi gật gật.

“Phụ thân, ăn, không thể nhịn đói, mẫu thân không biết khi nào mới có thể nghiên cứu chế tạo ra giải dược, phụ thân không thể bị đói, sẽ làm tổn thương thân thể, phụ thân.” Bàn Oa Oa nhìn Phong Sơ Cuồng không có hé miệng, không khỏi miệng nhỏ hơi hơi rừ xuống, ánh mắt tỏa sáng đều ám đạm xuống.

Phụ thân không thích cá nướng của hân sao?

Phong Sơ Cuồng nghe nói nhìn về mặt Bàn Oa Oa, mi gian hơi nhúu lạnh lùng nói: “Mẹ con đâu?”

Bốn chữ ném ra có chút lạnh, Bàn Oa Oa đột nhiên sững sốt, lại đột nhiên tươi cười thật lớn, cảnh xuân rực rỡ nở nụ cười.

Hóa ra không phải phụ thân không thích cá nướng của hấn, mà là phụ thân muốn trước cho mẫu thân ăn, ha ha, phụ thân đối với mẫu thân thật tốt.

“Phụ thân ăn trước, phần của mẫu thân đợi oa nhi đi nướng, mẫu thân hiện tại đang tập trung suy nghĩ, oa nhi không thể quấy rầy mẫu thân.” Cười tùm tùm cong lên hai mắt, Bàn Oa Oa cầm thịt cá đưa bên miệng Phong Sơ Cuồng: “Phụ thân thật yêu mẫu thân.”

Phong Sơ Cuồng nghe Bàn Oa Oa nói, sắc mặt đột nhiên đen lại, hấn yêu Mặc Thiên Thần?

Yêu?

Liếc mắt nhìn thoáng qua Mặc Thiên Thần lâm vào trầm tư, Phong Sơ Cuồng đẩy mắt thần sắc thâm thâm, hấn vừa rồi liền tự nhiên hỏi mẫu thân béo thảo, béo thảo gọi hấn phụ thân, kêu Mặc Thiên Thần là mẫu thân, vậy hai người bọn họ là quan hệ... Hấn cùng Mặc Thiên Thần là phu thê sao?

“Nói nhiều.” Hừ lạnh một tiếng, Phong Sơ Cuồng đột nhiên trừng mắt nhìn Bàn Oa Oa, há mồm trực tiếp ăn luôn miếng cá, giống như có chút thẹn quá thành giận.

Bàn Oa Oa thấy phụ thân ăn đồ hấn dứt , đây là thừa nhận hấn là con trai của bọn họ , trong lúc nhất thời kêu a một cái cao hứng, tuyệt không để ý tới Phong Sơ Cuồng trừng mắt, bắt đầu cẩn thận dứt ăn.

Nhìn Bàn Oa Oa đầy mặt kích động, Phong Sơ Cuồng đẩy lòng thâm hừ, lão tử nhận nguoi làm con, là phúc phần của nguoi, bắt quá béo thảo này cũng đáng yêu, tạm thời trước hết để hấn làm con trai đi, về phần nương của con trai sao...

Không tiếng động hừ lạnh, Phong Sơ Cuồng yên tâm thoải mái để Bàn Oa Oa dứt cho hấn.

Lần này, Mặc Thiên Thần nghiên cứu thuốc, Bàn Oa Oa phụ trách nấu cơm, hai người đều quay chung quanh Phong Sơ Cuồng.

Trong núi năm tháng dễ dàng qua, thượng thế phồn hoa đã ngàn năm.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 161: Hi Vọng 1

Lời này tuy rằng khoa trương, bắt quá ở trong ám cung không biết trời lên trăng xuống, thời gian qua cũng phi thường mau, trong nháy mắt đã mười ngày trôi qua.

“Thế nào một chút dấu hiệu mềm hoá cũng không có?” Mặc Thiên Thần đứng bên cạnh Phong Sơ Cuồng, vuốt ve thân thể tảng đá, lòng mảy cơ hồ nhăn thành chữ xuyên.

Mười ngày nay, nàng kiên trì vì Phong Sơ Cuồng châm kim, cùng dùng dược vật tiến hành điều chỉnh, theo lý thuyết hiệu quả Âm Dương Thủy hấn là bị nàng áp chế một nửa, nhưng vì sao bộ phận hóa đá trên người Phong Sơ Cuồng một chút dấu hiệu mềm hoá cũng không có?

Mặc Thiên Thần nhìn thân thể Phong Sơ Cuồng, hoàn toàn vô pháp lý giải.

“Suy nghĩ.” Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần ngẩn ngẩn mười ngày, dung nhan đã tiêu tụy không ít, không khỏi trong lòng than nhỏ, trong miệng lại tuyệt không mềm mại.

Tất yếu nghĩ ra biện pháp, hấn cũng không nên cứ như vậy qua cả đời, nửa chết nửa sống như thế còn không bằng chết đi cho rồi.

Mặc Thiên Thần xem thân thể tảng đá dưới tay, không nói gì.

Này không cần Phong Sơ Cuồng nói, nàng nhất định sẽ nghĩ biện pháp, bắt quá vì sao tảng đá này không thể mềm hoá, theo tình huống bên trong thân thể Phong Sơ Cuồng xem, tảng đá này thế nào cũng nên mềm hoá một ít mới đúng chứ? Chẳng lẽ là nàng có chỗ nào nghĩ sai?

Gắt gao cau mày, Mặc Thiên Thần đau khổ suy nghĩ.

Mà một nơi khác, Bàn Oa Oa từ đầm nước đi lên, mò trai ngọc trong đầm này, hương vị nướng tươi mát đã truyền tới.

Đây người đều là khối bụi, Bàn Oa Oa hôm nay giống như lẫn lộn trong tro bụi một phen, lúc này hai tay hai chân toàn thân cao thấp tất cả đều là một mảnh đen tuyền, ngay cả trên mặt cũng chỉ có một chút tròng trắng mắt là trắng , nơi khác đều là đen.

Mười ngày nay làm cá nướng tôm nướng, trên người Bàn Oa Oa đều rất sạch sẽ, hôm nay không biết thế nào lại một thân khói bụi.

“Vù vù.” Thổi tắt đồng lửa, thân thể nho nhỏ của Bàn Oa Oa cơ hồ đều chôn vào dưới đồng củi lửa lớn, vươn tay nhanh chóng từ trong đồng lửa đã tắt lấy ra mười mấy trai ngọc.

“Mẫu thân, phụ thân, mau ăn, thơm quá .” Dùng một thứ màu xanh biếc lớn như lá sen, Bàn Oa Oa cầm đồng trai ngọc chạy thí diên tới.

“Mẫu thân, không nên gấp gáp, thả lỏng một chút, có đôi khi linh cảm chính là tới như vậy, mẫu thân sốt ruột cũng không có tác dụng, ngược lại thời điểm linh cảm đến sẽ bắt không được , cho nên, mẫu thân trước ăn một chút gì đó, từ từ nghĩ, phụ thân sự việc này không nóng nảy.” Nhìn sắc mặt Mặc Thiên Thần không tốt, Bàn Oa Oa một bên nâng một trai ngọc nhảy đến trên vai Mặc Thiên Thần đưa qua, một bên an ủi Mặc Thiên Thần nói.

Hắn không biết linh cảm là cái gì, bất quá trong ký ức truyền thừa của hắn có, tuy rằng hắn chỉ mới sinh ra, nhưng hắn vẫn dục không biết bao nhiêu vạn năm .

Mặc Thiên Thần bị Bàn Oa Oa quấy rầy, từ trong trầm tư tỉnh lại, nghe xong không khỏi gờ tay xoa xoa đầu Bàn Oa Oa: “Nhi tử ngoan, vất vả cho con rồi .”

Đã nhiều ngày nàng cũng không có tâm tư làm cái khác, toàn dựa vào Bàn Oa Oa làm, tuy rằng nàng có không gia, mấy ngày không ăn không chết được, nhưng tâm ý của Bàn Oa Oa, nàng thập phần vui mừng.

“Không vất vả, oa nhi thật cao hứng.” Bàn Oa Oa hai tay nâng trai ngọc đưa cho Mặc Thiên Thần, một bên tươi cười thật lớn nói.

“Tên ranh con, lão tử cái dạng này nguoi thật cao hứng?” Bên cạnh Phong Sơ Cuồng thấy vậy, nhất thời trừng mắt Bàn Oa Oa nói.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 162: Hi Vọng 2

“A, không phải, không phải, oa nhi là thật cao hứng có thể hỗ trợ. Phụ thân đừng bồi nhọ oa nhi a.” Nghe thấy Phong Sơ Cuồng nói như thế, Bàn Oa Oa lập tức liên tục lay động hai tay nho nhỏ, một bên lấy lòng bụng lên trai ngọc lớn, muốn dứt cho Phong Sơ Cuồng ăn.

“Bồi nhọ?” Phong Sơ Cuồng trừng.

“Phụ thân.” Bàn Oa Oa lấy lòng cười.

“Ta muốn ăn cá nướng.”

“Oa nhi lập tức đi bắt.”

Ô ô, phụ thân bất chữ mình, thật đáng ghét, phụ thân hư. Bàn Oa Oa nâng trai ngọc một bên oán thăm, một bên liên tục gạt đầu, bất quá cho phụ thân ăn no là nghĩa vụ oa nhi.

“Tiểu tử nguoi...”

Bên cạnh, Mặc Thiên Thần nhìn Phong Sơ Cuồng cùng Bàn Oa Oa hồ động, nhú chặt lông mày hơi hơi thả lỏng một chút, Phong Sơ Cuồng còn có tâm tình chọc đứa nhỏ, phần trăm ôn này thật sự là nàng không thể đạt được.

Cầm lấy trai ngọc trong tay Bàn Oa Oa đưa tới, Mặc Thiên Thần cúi đầu chuẩn bị bắt đầu đập ra ăn, tâm ý oa nhi nàng sẽ không cự tuyệt , về phần giải được nàng có cần đòi phương thức hay không thì phải suy xét.

“?” Trong lòng quyết định còn không có kết quả, Mặc Thiên Thần nhìn trai ngọc trong tay đột nhiên thất thần .

Trai ngọc này mấy ngày trước có ăn qua, tuy rằng nàng không chú ý cái này, bất quá độ cứng trai ngọc khiến nàng lưu ý một chút, cứng rắn, vô ngoài vô cùng cứng rắn, dù nàng dùng lực tay đập cũng không vỡ, phải dùng huyết kiếm mới chém ra thứ này.

Thế nào hôm nay nắm ở trong tay, lại mềm mại giống như đậu hủ?

Trần đầy kinh ngạc nhìn trai ngọc trong tay, Mặc Thiên Thần vươn tay xoa bóp, mềm, phi thường mềm, giống như bột nhào.

Nàng muốn bóp tròn thì bóp tròn, nàng muốn đâm cái động thì đâm cái động, đây... Đây là có chuyện gì?

“Oa nhi, cái này thế nào lại trở nên mềm như vậy?” Nhìn trai ngọc cứng rắn trong tay mềm rói tinh rói mù, Mặc Thiên Thần ngẩng đầu nhìn oa nhi đang đút đồ ăn cho Phong Sơ Cuồng bên cạnh hỏi.

Bàn Oa Oa nghe vậy quay đầu nhìn thoáng qua, nhanh chóng nói: “Nha, oa nhi cảm thấy cái này võ rất cứng, chọt nghe đấm qua loa nói, đi xuống đầm nước này đào một ít cỏ vang mềm đắp lên bọn nó, tại dùng lửa nướng nướng bọn nó sẽ nhuyễn, a, mẫu thân làm gì?”

Bàn Oa Oa còn chưa nói xong, chỉ thấy Mặc Thiên Thần đột nhiên như nổi điên, hướng đầm nước liền nhảy xuống, Bàn Oa Oa kinh ngạc tròn mắt há hốc mồm.

Mặt nước lăn sóng yên chuyển, Mặc Thiên Thần nháy mắt đã không thấy tăm hơi.

Bàn Oa Oa nhìn xem đầm nước, sau đó chuyển qua nhìn Phong Sơ Cuồng có chút đăm chiêu, nháy nháy mắt ngốc trệ hỏi: “Mẫu thân làm gì?”

Nhảy sông tự sát? Đầm nước này tuy rằng sâu thật nhưng không thể làm cho mẫu thân chết.

Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần nhảy xuống, lại nhìn trai ngọc trong tay Bàn Oa Oa, mi mắt chớp động đột nhiên hai mắt hơi hơi sáng.

“Nàng tắm rửa.” Bất quá, trong miệng Phong Sơ Cuồng không có lời gì dễ nghe.

“Tắm rửa?” Bàn Oa Oa càng ngây người, có cách tắm như vậy?

Mẫu thân hần khăn cấp như vậy, thật giống như nhảy sông tắm rửa? Đây là phụ thân dụ hần đi.

Bàn Oa Oa vươn tay tối đen gãi lá câ trên đỉnh đầu, hần thật thông minh, mới không ngu ngốc đâu, nhất định là phụ thân đùa hần, bất quá, mẫu thân nhảy xuống làm chi?

Bất lấy trai ngọc trong tay, Bàn Oa Oa cũng không đút Phong Sơ Cuồng, hai mắt bình tĩnh nhìn mặt nước phẳng lặng, hần muốn xem mẫu thân đang làm gì.

Mà Phong Sơ Cuồng lúc này càng không có khẩu vị ăn, hai mắt cũng gắt gao nhìn chăm chăm mặt nước tối như mực, tuy rằng trên mặt không có thần sắc dao động, nhưng hai mắt lại lộ ra sốt ruột.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 163: Hi Vọng 3

Nước, thật yên tĩnh.

Mặc Thiên Thần đi xuống chỉ một khắc thời gian, nhưng ở trong mắt Phong Sơ Cuồng cùng Bàn Oa Oa, lại giống như đi xuống mấy canh giờ, hai người bọn họ chờ mặt đều tái rồi.

“Phốc.” Ngay khi hai người mặt đều sốt ruột tái đi, dưới mặt nước Mặc Thiên Thần bay vọt lên, thật giống như một đuôi cá lớn mạnh mẽ phá tan mặt nước, từ trong nước nhảy lên, hung mãnh không phải một điểm nửa điểm.

Nhìn Mặc Thiên Thần cư nhiên từ trong nước trực tiếp lao tới, Phong Sơ Cuồng gắt gao nhìn chăm chăm mặt nước, càng thêm sáng.

“Nhi tử, mau đến xem cái gì là cỏ vang mềm?” Hai tay bất lấy năm sáu loại bèo cỏ đáy nước, Mặc Thiên Thần hướng Bàn Oa Oa liền kêu to.

Bàn Oa Oa thấy Mặc Thiên Thần lúc này toàn thân tuy rằng đều là nước, nhưng thần sắc cơ hồ sáng như ánh nắng chói lọi, đảo qua đã nhiều ngày uể oải, không khỏi lập tức phóng tới, chỉ vào cỏ nhỏ nhỏ trong đó như hoa loa kèn nói: “Chính là nó, bóp nát, dùng hai phần ba có thể làm trai ngọc mềm.”

Không biết Mặc Thiên Thần muốn thứ này làm chi, bất quá Bàn Oa Oa lập tức giải thích rõ ràng được hiệu.

Nghe Bàn Oa Oa nói như vậy, Mặc Thiên Thần không nói hai lời, lập tức bắt đầu động thủ điều phối, một bên rất nhanh hướng Bàn Oa Oa phân phó nói: “Ngũ Thiên Thảo hai cây.”

“Nương, đây.” Bàn Oa Oa đối với linh thảo trong không gian của Mặc Thiên Thần vô cùng quen thuộc, lúc này thấy Mặc Thiên Thần cư nhiên chính mình cũng không kịp làm, kêu hần hỗ trợ, không khỏi vội vàng giúp Mặc Thiên Thần từ trong không gian ném linh thảo ra.

“Thiên Hạc Hoa ba lá.”

“Nhị hoa Tu La một miếng.”

“Nọc độc hoa Hắc Ma một giọt.”

“Năm miếng thân cây đen...”

Liên tiếp tên ném ra, Bàn Oa Oa vĩnh viễn cứ dựa theo số lượng cùng được hiệu, hướng được lô trong tay Mặc Thiên Thần ném đi.

Mà Mặc Thiên Thần nhanh chóng bắt đầu giả cô vang, một bên phối hợp linh thảo oa nhi ném vào, tiến hành điều phối được hiệu không gián đoạn.

Phong Sơ Cuồng đứng ở một bên nhìn tình huống này, ánh mắt giờ phút này cơ hồ muốn hoàn toàn sáng.

Mau, hết thấy phi thường mau, có Bàn Oa Oa mọc chi hoàng linh hỗ trợ, được lô trước mặt Mặc Thiên Thần nhanh chóng toát ra khỏi nhẹ, một cỗ chưa được hương chưa từng có từ bên trong toát ra.

Mặc Thiên Thần không chế thể lửa, mặt bị ánh lửa chiếu lên hồng kinh người, mà thân thể đã không thể nhận ra run run.

Lúc này Bàn Oa Oa không biết Mặc Thiên Thần là đang làm cái gì, hẳn sẽ không kêu mọc chi hoàng linh.

Hai mắt trợn lên, Bàn Oa Oa vĩnh viễn đứng trước đồng lửa, nhẹ nhàng cổ lấy miệng thổi lửa vù vù, hẳn muốn lửa lớn một chút, thuốc cho phụ thân mới có thể mau hoàn thành.

“Vù vù.” Dừng sức thổi, dừng sức thổi.

Hỏa tinh lóng lánh, luyện được chỉ bắt quá nửa canh giờ, nhưng trong lòng ba người, cơ hồ dùng vô cùng vô tận thời gian luyện được.

“Sơ Cuồng.” Sau nửa canh giờ, Mặc Thiên Thần nâng một hộp được nước đứng ở trước mặt Phong Sơ Cuồng, trong mắt có kích động cũng có bất an.

“Lên.” Nhìn sắc mặt Mặc Thiên Thần như thế, Phong Sơ Cuồng chỉ ném ra một chữ.

Dù hậu quả thế nào, đều so bộ dạng hiện tại tốt hơn, phải không.

Nghe Phong Sơ Cuồng trầm tĩnh tiết thiết nói, Mặc Thiên Thần cắn răng một cái, trong tay hộp được nước hương Phong Sơ Cuồng trút tới.

Nếu hôm nay cái này không có hiệu quả, năng lại nghĩ biện pháp, tóm lại có một ngày, tuyệt đối phải trị tốt cho Phong Sơ Cuồng, nhiều hơn nữa thất bại năng cũng thừa nhận.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 164: Hi Vọng 4

Chất lỏng xanh biếc trút xuống, nháy mắt ướt đầm quanh thân tảng đá Phong Sơ Cuồng, sắc màu xanh biếc dưới vàng sáng màu bạc, hiện ra âm lãnh.

Không có người nói chuyện, Mặc Thiên Thần nhìn nước xanh trên thân thể tảng đá Phong Sơ Cuồng, Phong Sơ Cuồng cũng cúi đầu nhìn được thủy trên người.

Bàn Oa Oa bên cạnh bọn họ hai tay nhỏ gắt gao nắm chặt, cũng sốt ruột nhìn Phong Sơ Cuồng.

Biến hóa, biến hóa, mau biến hóa a.

Ba người trong lòng suy nghĩ đâm chiều, hoàn toàn đều là nhất trí, đều khẩn trương không thôi nhìn được thủy trên tảng đá có biến hóa gì.

Một phút, mười phút, một khắc chung...

Không có, không có biến hóa, tảng đá vẫn là một dạng cứng rắn, lan tràn bộ vị vẫn là như cũ, một chút đều không có động tĩnh, một chút đều không có biến hóa.

Năm ngón tay mạnh mẽ bấm vào lòng bàn tay, Mặc Thiên Thần đột nhiên xoay người đưa lưng về phía Phong Sơ Cuồng, trong mắt một cỗ màu đỏ rất

nhanh lan tràn đầy mắt nàng

Cư nhiên vẫn là không cần dùng, cư nhiên vẫn là vô pháp giải trừ Phong Sơ Cuồng trên người âm Dương Thủy hiệu quả, nàng thế nào ngốc như vậy, nàng thế nào vô dụng như thế.

Cấn chặt môi dưới, Mặc Thiên Thần kiệt lực ngăn lại chính mình phát ra âm thanh không thích đáng.

“Quay lưng làm gì, quay qua đây, thế này mới có chút chuyện, ngươi đã thừa chịu không nổi, ngươi còn xứng làm mẫu thân con ta sao.” Âm thanh lạnh như băng xen lẫn lửa giận vang lên, là Phong Sơ Cuồng, là Phong Sơ Cuồng rống Mặc Thiên Thần.

Nhìn trên người không một chút thay đổi, Phong Sơ Cuồng trong lòng cũng không chịu nổi, nhưng chỉ cần người không suy sụp, liền còn có về sau, lòng người nếu như bị phá hủy, về sau cái gì cũng không có.

Phong Sơ Cuồng hẳn tuyệt đối không cho phép Mặc Thiên Thần yếu đuối như thế, tuyệt đối không được.

Mặc Thiên Thần trong tai nghe Phong Sơ Cuồng rống giận, trong lòng vừa chua xót vừa đắng chát.

Nàng làm sao không biết suy nghĩ của Phong Sơ Cuồng, làm sao không biết nàng không thể sụp đổ, thời điểm đối mặt chuyện khác, nàng tuyệt đối có thể làm được điểm này.

Nhưng là, hiện tại đối mặt là Phong Sơ Cuồng a, nàng vô pháp chấp nhận Phong Sơ Cuồng cái dạng này, nàng vô pháp.

Cho nên, nàng dùng 200% tinh lực đi nghĩ biện pháp, càng trả giá 200% kỳ vọng chữa khỏi Phong Sơ Cuồng, nhưng càng hi vọng chữa khỏi, đối mặt kết quả thất bại là càng khó chấp nhận.

Hết thảy đều do người, quan tâm sẽ bị loạn.

Ai, không tiếng động khẽ thở dài một hơi, Mặc Thiên Thần sửa sang lại tâm tình, nỗ lực giả bộ một mặt tươi cười, chậm rãi xoay người nói: “Sơ Cuồng, ta...”

“A mẫu thân, mẫu thân, mẫu thân.” Cô giả vờ khuôn mặt tươi cười còn chưa có nở rộ cho Phong Sơ Cuồng xem, Bàn Oa Oa đột nhiên nhảy dựng lên, nhào vào trên mặt Mặc Thiên Thần kêu to.

Nghiêm nghiêm thực thực nhào vào trên mặt Mặc Thiên Thần, đem tầm mắt Mặc Thiên Thần cấn chặt như nệm gối, đồng thời bên tai vang lên tiếng kêu sợ hãi sắc nhọn, làm cho Mặc Thiên Thần vô pháp khống chế nhắm mắt lại, Bàn Oa Oa làm sao vậy?

“Mẫu thân, phụ thân thay đổi, thay đổi.” Ngay lúc Mặc Thiên Thần nhắm mắt, Bàn Oa Oa kích động khó có thể khống chế âm thanh, mạnh mẽ bộc phát ra, âm sắc kia, nội dung kia...

“Cái gì?” Pằng giờ tay từ trên mặt trực tiếp kéo Bàn Oa Oa xuống, Mặc Thiên Thần lúc này cũng không thể nào dịu dàng, cơ hồ không nhìn Bàn Oa Oa, hai mắt nháy mắt tập trung Phong Sơ Cuồng.

Màu sắc tảng đá nhạt dần, vị trí tảng đá từ ngực trở xuống của Phong Sơ Cuồng, bắt đầu từ từ biến mất.

Biến mất? Biến mất?

Mặc Thiên Thần nháy mắt mấy cái nhìn xem, lại nháy mắt mấy cái.

Không sai, là biến mất, kia vừa rồi vẫn là lồng ngực tảng đá cứng rắn, lúc này thân thể từ từ khôi phục thành màu sắc cùng độ ẩm vốn có của Phong Sơ Cuồng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 165: Hi Vọng 5

Rất chậm rất chậm

Nhưng là, biến động, thật sự biến động.

Ánh mắt bình tĩnh dính vào thân thể Phong Sơ Cuồng, Mặc Thiên Thần cả người lúc này đều kích động run rẩy lên, áp chế, có vang này thật sự có thể

áp chế lực lượng Âm Dương Thủy.

“Ha ha, nhi tử, con quá tuyệt vời, quá tuyệt vời.” Nhìn bộ ngực Phong Sơ Cuồng một lần nữa khôi phục bộ dáng vốn có, Mặc Thiên Thần đột nhiên xoay người lại, ôm lấy Bàn Oa Oa vừa mới bị nàng hất ra.

“Ha ha, ha ha, con tuyệt nhất, con tuyệt nhất.” Bàn Oa Oa bị Mặc Thiên Thần ném tới giữa không trung sau đó hạ xuống lại tiếp được, lại ném đến giữa không trung lại tiếp được, không khỏi vui sướng ovr không trung ngao ngao thẳng kêu.

“Ha ha, rốt cục có được áp chế , ta rất cao hứng .” Mặc Thiên Thần ôm Bàn Oa Oa, vừa kích động ở giữa không trung nhào lộn mấy cái.

Vui sướng như vậy, nàng chưa từng có cảm giác qua, kia sợ là lúc trước Huyền Thiên Hạo bị thương được nàng chữa trị xong, nàng đều không có hưng phấn cùng vui sướng như thế.

Này đã hoàn toàn vượt qua điểm thừa nhận hưng phấn.

“Ta lộn, ta lộn, lộn lộn.” Nhìn Mặc Thiên Thần ở giữa không trung lộn nhào mấy cái, Bàn Oa Oa cũng nhện không được ở giữa không trung cùng Mặc Thiên Thần lộn.

Thật là cao hứng, thật là cao hứng, hần cũng có phần cứu hần phụ thân a, oa ha ha, quả nhiên oa nhi hần là tuyệt nhất , ta lộn.

So với Mặc Thiên Thần cùng Bàn Oa Oa mừng như điên, Phong Sơ Cuồng có vẻ bình tĩnh hơn nhiều.

Cúi đầu nhìn bộ ngực đã khôi phục nhân thể vốn có, Phong Sơ Cuồng khóe miệng cũng hơi hơi phác họa lên, bất quá...’Đỉnh chỉ biến hóa .’

Tầng đá này hòa tan, mới hòa tan đến vị trí bộ ngực liền yên tĩnh , này...

“Không có việc gì, mười hai canh giờ sau ta tại dùng được.” Mặc Thiên Thần lúc này vẻ mặt tươi cười.

Một lần giải trừ không được được hiệu Âm Dương Thủy, cái này nàng biết, bởi vì lúc này nàng không dám dùng được quá mạnh, hiện tại biết có vang thật có thể khắc chế Âm Dương Thủy , kia còn sợ cái gì.

Mười hai canh giờ sau, nàng tại dùng được, chỉ cần hai lần có thể hoàn toàn trị khỏi.

Phong Sơ Cuồng nghe Mặc Thiên Thần nói như vậy, kia còn có cái gì để lo lắng , nhất thời khóe miệng cong lên, hắc hắc nở nụ cười ra tiếng.

“Xú tiểu tử, lại đây cho lão tử hôn ngươi một cái.” Tâm tình tốt, xem Bàn Oa Oa càng thuận mắt, lúc này toàn dựa vào hần đi đào cái cỏ vang kia.

“Ô ô, hôn phụ thân, hôn phụ thân.” Bàn Oa Oa nghe Phong Sơ Cuồng nói như vậy, không khỏi kích động lắc mình một cái liền vọt tới trước mặt Phong Sơ Cuồng, còn không chờ Phong Sơ Cuồng hôn hần, liền ôm lấy mặt Phong Sơ Cuồng một trận cuồng hôn.

“Bẹp, oa nhi lợi hại nhất. Bẹp, oa nhi thật là cao hứng. Bẹp, phụ thân mau khôi phục . Bẹp...” Hôn một cái, niệm một lần công lao, Bàn Oa Oa lúc này hưng phấn không bờ bến .

Mặc Thiên Thần đứng ở một bên thấy vậy cười cong lên lông mày, cái này nhật được nhi tử thật sự là rất khả ái , rất khả ái , rất... um?

“Ha ha ha...” Một cái đánh giá còn chưa nói ra, Mặc Thiên Thần đột nhiên ngăn người, ngay sau đó ôm bụng cười lăn lộn, người đều cười gập cả lưng.

Phong Sơ Cuồng liếc mắt, Mặc Thiên Thần làm gì? Chưa từng thấy nàng làm càn cao hứng cười như vậy, có cái gì buồn cười ?

“Ai u, mặt của ngươi, mặt của ngươi...” Nhìn Phong Sơ Cuồng, Mặc Thiên Thần chỉ vào mặt Phong Sơ Cuồng, cười hai mắt đều chảy nước.

Phong Sơ Cuồng nghe xong hơi hơi ngây cả người, đột nhiên quay đầu trừng mắt Bàn Oa Oa ngồi trên bả vai hần.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 166: Hi Vọng 6

Chính hần nhìn không thấy mặt hần, nhưng hần có thể thấy Bàn Oa Oa, béo thảo này một thân bụi đen, vốn là một đoàn tối như mực, hiện tại tự nhiên một mảnh trắng một mảnh đen , thành con gấu trắng đen.

Chỗ đen như trước, vậy chỗ trắng là thế nào ?

Phong Sơ Cuồng nhìn chỗ trắng trên người Bàn Oa Oa, đặc biệt một đôi môi hồng nhuận nhuận, mặt bắt đầu đen lên.

“Hắc hắc, hắc hắc.” Nhìn Phong Sơ Cuồng đen mặt nhìn qua, Bàn Oa Oa lập tức ngoan ngoãn giơ lên hai tay, xấn lán cười rộ lên.

Phụ thân hần, lúc này trên mặt tất cả đều là bị hần cọ ra đen một khối, trắng một khối, đặc biệt hai bên gò má, còn có mấy dấu tay của hần, nhìn qua thật giống như râu mèo.

Xa xa liếc nhìn, phụ thân hần giống như là một con báo, loè loẹt .

Bàn Oa Oa dưới con mắt có lực sát thương cực lớn của Phong Sơ Cuồng, hắc hắc cười nói: “Oa nhi đi rửa sạch sẽ, đi rửa sạch sẽ, bắt quá phụ thân còn chưa có hôn oa nhi, oa nhi rửa sạch sẽ cho phụ thân hôn.”

Vừa nói ra, Bàn Oa Oa vèo cái đến đầm nước.

Ánh mắt phụ thân hần đáng sợ, ô ô.

Xoa bụng cười đau, Mặc Thiên Thần dùng ống tay áo thấm nước, đi tới nhẹ nhàng giúp Phong Sơ Cuồng chà lau gò má bần hê hê.

Bởi vì hai tay Phong Sơ Cuồng còn bị ngưng kết , cho nên, Phong Sơ Cuồng vẫn động không được.

Nhẹ nhàng chà lau qua mặt Phong Sơ Cuồng, Mặc Thiên Thần nhìn mũi sinh động, tư thế oai hùng sinh động, dung nhan sinh động, đột nhiên giơ tay ôm chặt lấy Phong Sơ Cuồng, găt gao .

Thật tốt quá, rốt cục có thể trị .

Thật tốt quá, Phong Sơ Cuồng rốt cục có thể có ngày khôi phục.

Thật tốt quá, nàng rốt cục có thể thả lỏng.

Găt gao ôm Phong Sơ Cuồng, đầu Mặc Thiên Thần chôn trên ngực Phong Sơ Cuồng, cảm thụ được nhịp đập, hốc mắt hơi hơi ươn ướt.

Không phải xót xa, không phải kích động, không phải trấn an, không phải vui sướng, là không lý do ướt át, thật sự, không lý do .

Phong Sơ Cuồng cúi đầu, nhìn Mặc Thiên Thần ôm chặt lấy chính mình, trong mắt xẹt qua một tia thanh nhuận.

Mặc Thiên Thần, đây là chính nàng nhào lên , vậy cũng đừng trách hần về sau ăn sạch sành sanh da cũng không lưu lại cho nàng.

Trong mắt hơi hơi giơ lên ý cười, Phong Sơ Cuồng nhìn đầu tóc đen, đột nhiên nói: “Đói bụng.”

“Được, ta đút cho chàng.” Mặc Thiên Thần nghe xong lập tức đứng thẳng người, hướng chỗ trai ngọc Bàn Oa Oa nướng đi đến.

Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần nói gì nghe nấy, khoe miệng cao cao giơ lên.

Tâm tình tốt, tâm tình thật sự là tốt trước nay chưa có.

“Sơ Cuồng, chàng xem này đó là cái gì vậy?” Đi tới chỗ Bàn Oa Oa nướng cá, Mặc Thiên Thần trầm ngâm nửa ngày, không cảm đồ ăn ngược lại nâng một đồng giơ đó đi tới, hướng Phong Sơ Cuồng nghi hoặc nói.

Mấy ngày trước nàng căn bản không chú ý cái này, hiện tại xem ra thế nào không đúng lắm.

Phong Sơ Cuồng cúi đầu, chỉ thấy trong tay Mặc Thiên Thần ôm gì đó, một cái mâm dùng để đựng cá nướng.

Nhưng cả cái mâm này xanh biếc, chính là phi thủy tối thượng đã được điêu khắc thành, nguyên hình cũng không phải mâm, mà là một gốc cây lá sen, cả vật thể xanh biếc. Mà lá sen lúc này đã bị Bàn Oa Oa nhiều ngày như vậy làm khay dùng, sớm làm cho rách tung toé .

Mà trên mâm cá nướng kia, đựng mấy cây đao Bàn Oa Oa dùng để giết.

Đao là tiểu đao, nhưng vô cùng tinh xảo, chính là dùng sắt đen tạo thành, độ sắc bén Phong Sơ Cuồng chỉ cần liếc nhìn, chỉ biết chính là lợi khí kém hơn trường thương cùng huyết kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 167: Chỗ Thần Bí 1

Phong Sơ Cuồng nhíu nhíu mày, mấy thứ này làm sao có thể xuất hiện tại nơi này?

“Chàng nhìn đi.” Từ trong mâm nhặt lên vài miếng gì đó Bàn Oa Oa dùng để làm củi lửa đốt, Mặc Thiên Thần đưa đến trước mặt Phong Sơ Cuồng.

Kia không phải củi lửa, là một đồng vải vóc, không, cũng không thể xem như vải vóc, đó là loại tâm ti tốt hơn vải cả ngàn lần.

Đều nói thiên tâm ti trân quý, dù trong cung Nhân Hoàng cũng không gặp nhiều, ở trong này, cư nhiên để Bàn Oa Oa làm đồ nhóm lửa, này...

Mặc Thiên Thần ngẩng đầu cùng Phong Sơ Cuồng liếc nhau một cái.

Sau đó hai người nhất tề quay đầu hướng bóng đen phía sau, từ xa nhìn lại đồi núi trùng điệp giống như vô biên vô hạn.

Nơi này, rốt cuộc là chỗ nào?

“Không cần phải xen vào, vừa chữa trị xong chúng ta liền đi, Phong Sơ Cuồng ta không tìm kẻ hại ta tính món nợ này, lão tử sẽ không là Phong Sơ Cuồng.” Nơi này tuy rằng quý dị, nhưng giờ phút này Phong Sơ Cuồng càng muốn bắt chủ mưu sau lưng việc này, giết hắn không chữa mảnh giáp.

Cư nhiên dám tính kẻ hắn, muốn chết.

“Được, kia...”

“Phụ thân, mẫu thân, có người đến.” Mặc Thiên Thần đang nói chuyện, Bàn Oa Oa ở trong đầm nước tẩy rửa sạch sẽ, đột nhiên từ đầm nước toát cái đầu ra, hướng Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần nói.

Có người đến, có người từ phía trên xuống, sò soạng hướng bên này.

Có người đến? Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần liếc nhau, là đám gia hỏa đuổi giết bọn họ tìm đến?

“Ta đi giết bọn họ.” Buông trong tay gì đó, Mặc Thiên Thần sắc mặt lạnh lùng xoay người liền muốn xuống đầm nước, cư nhiên dám đuổi tới đây, muốn chết.

“Mẫu thân, đám người này rất lợi hại.” Bàn Oa Oa từ trong đầm nước bò ra, ngón trỏ cùng ngón cái so một cái độ dài nhỏ: “Cũng chỉ yếu hơn mẫu thân có chút xíu như vậy.”

Nhìn Bàn Oa Oa dùng tay so sánh, Phong Sơ Cuồng nhíu mày: “Xác định?”

“Xác định, đám qua loa nói.” Bàn Oa Oa trọng trọng gật đầu: “Bọn họ đến mười mấy tên, mẫu thân đừng đi, mẫu thân chỉ có một mình.”

Mặc Thiên Thần nghe lời này sắc mặt cũng hơi hơi trầm xuống, chỉ sợ với nàng yếu một điểm, nhân số lại nhiều như vậy, một mình nàng thì không sợ, nhưng hiện tại Phong Sơ Cuồng như vậy cũng không thể xằng bậy, bằng không thất bại trong gang tấc liền thảm.

Trong lòng niệm động, Mặc Thiên Thần lập tức hướng Bàn Oa Oa nói: “Đem dấu vết hủy hết, chúng ta đi bên kia.” Bên nói chuyện bên hướng phía sau núi non trùng điệp nâng nâng hàm dưới.

Tạm lánh mũi nhọn, chờ nàng đem Phong Sơ Cuồng chữa trị tốt sẽ tính sổ một lượt.

“Dạ.” Lập tức, Bàn Oa Oa liền bắt đầu chuyển động.

Mặc Thiên Thần cũng nhanh chóng thu thập gì đó, quay người lại đem Phong Sơ Cuồng cõng trên lưng, đi nhanh về hướng ám cung phía sau bọn họ một mực không có đi vào.

Phong Sơ Cuồng tựa vào lưng Mặc Thiên Thần, không nói gì, biết rõ không địch lại còn muốn cậy mạnh, này cũng không phải là tác phong của hắn.

“Mẫu thân, con dẫn đường, nơi này con rất quen thuộc.” Hủy diệt dấu vết bên cạnh đầm nước xong, Bàn Oa Oa nhảy dựng chạy ở phía trước Mặc Thiên Thần, mấy ngày nay mỗi ngày hắn từ nơi này tìm gì đó để nhóm lửa, rất quen thuộc.

Ám ảnh phi động, hai lớn một nhỏ bay nhanh vào ám cung.

Mà bọn họ đi không lâu, đầm nước dao động, có không ít cây cỏ vẫn duy trì hình thái cùng mấy tên biến thành hình người, đến.

Ám cung thật sâu, phảng phất không thể đánh giá.

Mặc Thiên Thần công Phong Sơ Cuồng hành tẩu hơn phân nửa thời gian, mới đến gần vị trí bên cạnh ám cung.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 168: Chỗ Thần Bí 2

“Này rốt cuộc là chỗ nào?” Đứng ở bên cạnh ám cung, Mặc Thiên Thần nhìn cảnh tượng trước mắt, hơi hơi hít một ngụm lạnh khí.

Trước mắt ám cung núi non trùng điệp rất xa bày ra, đứng ở vị trí này, vừa lúc đem toàn bộ ám cung thu vào đáy mắt.

Cung, một chỗ so với hoàng cung Nhân Hoàng còn lớn hơn, so với hoàng cung Mộc Hoàng tráng lệ hơn, cơ hồ lớn như một đô thành Mộc Tộc, lẫm lẫm đứng sừng sững ở trong bóng tối này, giống như là một tòa thành chân chính.

Ngẩng đầu, bầu trời dưới lòng đất, trên bụng núi bị đào rỗng kia, điêu khắc ánh trắng màu bạc cùng lóe ra quần sao, sáng ngời rực rỡ chiếu nghiêng xuống, thật giống như lúc ám cung vào đêm khuya, như vậy khiến người xem đủ tinh mỹ mênh mông.

“Hoàng lẫm sao?” Phong Sơ Cuồng nhướng mắt, đoán nói.

Bất quá, hẳn thật không dám khẳng định, không có hoàng lẫm có kiến tạo hình thái như vậy, này chính là một thành thị, bút tích quá lớn.

“Trước nhìn xem hãy nói.”

“Quần nó là cái gì, đi vào.”

Trong suy nghĩ, Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần đồng thời mở miệng, nhất thời Mặc Thiên Thần quay đầu hướng Phong Sơ Cuồng mỉm cười, công hân hướng ám cung đi đến.

Là chỗ nào, vào xem chẳng phải sẽ biết .

Ám cung âm trầm, ánh sáng màu bạc nhọt nhọt, âm lãnh vô cùng.

Liền tại đây âm lãnh cái gọi là dưới ánh trắng, bên cạnh ám cung tận cùng chính là một mảnh hồ sen nhìn không thấy bờ.

Lá sen xanh biếc đón gió phấp phới, sắc hoa phấn hồng xinh đẹp nở rộ, như một hầu bao, mặt trên chuồn chuồn và bướm bướm lui tới bay lượn, nhỏ giọt sương trên lá sen làm nổi bật ánh trắng, nở rộ ra ánh sáng lộng lẫy, quả thực đem thần vận hồ sen dưới ánh trắng phát huy đến cực hạn.

Bất quá, ánh trắng hồ sen đẹp thì đẹp, nhưng không có một chút sinh khí.

“Thật xa xỉ.” Mặc Thiên Thần dùng nhãn lực của nàng cũng nhìn không thấy bờ cảnh hồ sen, đột nhiên nói một câu.

Phi thúy làm lá, bạch ngọc làm hoa, bảo thạch làm chuồn chuồn, mã não làm bướm bướm, tơ vàng quấn quanh làm cuống lá, kim cương làm giọt sương, hồ nước hoa sen, này giá trị quả thực có thể mua một thành thị nhỏ Nhân Tộc, rất xa xỉ .

“Lẫm phí.” Phong Sơ Cuồng tắc lạnh lùng nói một câu.

Vài tạo hình làm giả cùng trân quý như thế, không đem cho người còn sống xem, ngược lại vùi lấp dưới lòng đất, quả thực chính là đập hư.

“Mẫu thân, mẫu thân cũng không nên chạm vào nước ao nha, có độc .” Lạnh lạnh đánh giá, giọng Bàn Oa Oa đột nhiên truyền tới.

Mặc Thiên Thần cúi đầu, chỉ thấy Bàn Oa Oa lúc này nhảy đến giữa một cánh hoa sen, trong tay vác một mảnh phi thúy làm lá sen, đang hướng bọn họ đong đưa mảnh liệt.

Lá sen? Mặc Thiên Thần đã biết, Bàn Oa Oa tìm mầm cá nưong, chính là lấy chỗ này .

Bất quá, nước ao có độc.

Mặc Thiên Thần nương hào quang lạnh như băng , nghiêng đầu nhìn thủy quang màu bạc dưới hồ sen kia.

Màu bạc lộng lẫy, thủy quang thần nhiên, thủy quang màu bạc phản xạ đỉnh đầu làm màu ánh trắng , ánh sáng tuyệt đẹp, thật giống như bốc lên một tầng sương khói thật mỏng dưới trăng, bao phủ lại khắp hồ sen.

Bất quá, màu sắc này, mặt không một gợn sóng.

“Là hồ thủy ngân.” Mặc Thiên Thần nhíu nhíu mày.

Thủy ngân này có độc, dính vào thân thể người thối rữa, là thứ lợi hại . Hơn nữa thủy ngân khí thể phát huy hình thành khói độc, so với dính lên lợi hại hơn, bất quá chút độc này trên người nàng cùng Phong Sơ Cuồng, hoàn toàn không đáng nhắc tới, không cần cẩn thận.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 169: Chỗ Thần Bí 3

“Mẫu thân, nơi này có thuyền, oa nhi đã sớm tìm ra .” Từ trên lá sen nhảy qua, Bàn Oa Oa ở trong bụi lá sen che, kéo một con thuyền nhỏ chỉ chứa được hai người ra.

“Nhi tử, con đừng nhúc nhích, ta đến.” Nhìn Bàn Oa Oa hồng hộc nâng con thuyền cùng thân thể hần rất không tương xứng, Mặc Thiên Thần công Phong Sơ Cuồng mũi chân nhúng một cái, liền nhảy lên thuyền nhỏ kia.

Đem Phong Sơ Cuồng đặt ở đuôi thuyền, Mặc Thiên Thần đứng ở đầu thuyền, tiếp nhận mái chèo oa nhi đưa qua, bắt đầu hướng đối diện hồ thủy ngân bơi tới.

Tuy rằng bọn họ không sợ thủy ngân dính vào người, nhưng có thể không chạm vào tốt nhất không sợ chạm vào, rốt cuộc đây là mang độc gì đó.

“Béo tiểu tử, thuyền khác đâu?” Đứng ở đuôi thuyền, khước mắt Phong Sơ Cuồng quét thấy mấy thuyền nhỏ giấu ở lá sen, đột nhiên mở miệng hướng Bàn Oa Oa nói.

Bàn Oa Oa nghe vậy, vèo một tiếng nhảy lên vai Phong Sơ Cuồng, cầm lấy tóc Phong Sơ Cuồng dựng thẳng lên một ngón tay ở bên miệng thần thần bí nói: “Oa nhi đừng chọc nó mấy cái lỗ thủng, bọn họ dám ngồi, lập tức sẽ vù vù chìm xuống, hắc hắc.”

“Đáng khen ngợi.” Phong Sơ Cuồng thật vừa lòng gật đầu.

“Đương nhiên.” Bàn Oa Oa tiến đến bên má Phong Sơ Cuồng, cọ cọ cọ.

Hần là oa nhi thông minh nhất, biết giúp phụ thân cùng mẫu thân đánh người xấu .

Mặc Thiên Thần ở đầu thuyền chèo thuyền, nghe mắt cười khê lắc đầu, cái này là đại phối đàn gắp tiểu trứng thối, kiểu giáo dục này...

Bất quá, làm vô cùng giỏi.

Không gió, không sóng.

Thủy ngân tuy rằng không biết nặng hơn nước bao nhiêu lần, nhưng trong tay Mặc Thiên Thần, bất quá nửa canh giờ đã đến bờ bên kia.

Ôm Phong Sơ Cuồng sau khi lên bờ, Mặc Thiên Thần ngả ngón giờ tay hướng hồ thủy ngân phía sau vẫy vẫy tay.

“Mẫu thân đang làm gì?” Bàn Oa Oa thấy vậy phi thường nhỏ giọng hỏi Phong Sơ Cuồng.

Phong Sơ Cuồng nhìn thoáng qua thủy ngân màu bạc trên hồ, dưới động tác của Mặc Thiên Thần, lập tức nhộn nhạo lên một tia màu xanh trắng nhàn nhạt, không khỏi câu môi tà tà cười: “Nàng là vĩnh tuyệt hậu hoạn.”

Hồ này không biết sâu cạn thế nào, tuy rằng cũng coi như ám toán, bất quá một chút độc mãnh liệt , kẻ chìm xuống sẽ không lên được nữa, đây chính là thủ đoạn của Mặc Thiên Thần .

Bàn Oa Oa nghe Phong Sơ Cuồng nói như vậy, tiểu tay chống hàm dưới, hình như có linh ngộ nói: “Đuổi tận giết tuyệt, con đã hiểu.”

Mặc Thiên Thần nghe xong nhất thời không nói, đứa con này linh ngộ cũng quá lệch lạc , thế nào không linh ngộ được nàng thận trọng, ngược lại linh ngộ đuổi tận giết tuyệt a...

Lắc đầu, Mặc Thiên Thần xoay người xem tình huống trước mắt này, nhẹ nhàng nhướng nhướng mày.

Xa xa xem nơi đây, chỉ cảm thấy khéo léo tình mỹ, nhưng đến gần xem, quả thực là đại thái quá.

Không nói cái khác, chỉ nói đại môn đại điện, chiều cao đã là mười thước, cơ hồ phải ngẩng đầu lên mới có thể thấy rõ trên cửa điện có cái gì.

Này, mặc kệ là Nhân Tộc hay Mộc Tộc, đều không có lối kiến trúc như thế đi?

“Chó ba đầu ba hoa, đây là cái gì vậy?” Phong Sơ Cuồng tắc nhìn hai pho tượng đá đứng sừng sững hai bên đại điện, rồi rầm nhú mày.

Hai bên đại điện, hai pho tượng chó ba đầu. Muốn nói một cái thân thể ba cái đầu, tuy rằng cũng thái quá chút, nhưng ít nhất nhìn ra là chó, nhưng mặt sau ba cái đầu lại là hoa đầu, chó này không giống chó, hoa không giống hoa, đó là một cái không đầu vào đâu?

Phong Sơ Cuồng không hiểu, dù là Mặc Thiên Thần sống hai kiếp cũng không biết, hoàn toàn không nghe nói qua điều khắc này là cái gì.

“Hình như là chó Mộc Thần giữ nhà.” Mặc Thiên Thần và Phong Sơ Cuồng hoàn toàn không hiểu, ngồi trên vai Phong Sơ Cuồng Bàn Oa Oa gãi đầu đột nhiên nói.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 170: Chỗ Thần Bí 4

“Mộc thần?” Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần nhất tề nhìn Bàn Oa Oa, phóng tầm mắt Cửu Châu đại lục đều chỉ nghe nói qua Mộc Hoàng, Mộc thần là cái gì vậy?

Bàn Oa Oa nhìn Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần, gãi gãi lá cây trên đầu nói: “Không nên nhìn oa nhi, oa nhi chỉ là hình như nhớ như vậy, cụ thể oa nhi cũng không biết.”

Hắn có ký ức truyền thừa, nhưng ký ức này cũng là biết một mà không biết hai, hắn còn rất nhỏ, ký ức truyền thừa còn không có khôi phục toàn diện, hắn cũng không rõ ràng.

Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần nghe vậy liếc mắt nhìn nhau một cái, hai người ánh mắt đều sáng sáng.

Béo tiểu tử cư nhiên có ký ức truyền thừa, đây chính là trong truyền thuyết gì đó, xem ra tiểu tử này...

“Đi.” Công Phong Sơ Cuồng, Mặc Thiên Thần đơn giản sáng tỏ ném một chữ, hai người không có tiếp tục đề tài vừa rồi, giờ phút này trước tìm nơi ổn thỏa mới được, quan trước mắt đây là địa phương gì, đã tới rồi thì cứ an tâm.

Đại điện nguy nga, hùng tráng mà mỹ lệ.

Đi lên chín mươi chín đoạn cầu thang, Mặc Thiên Thần công Phong Sơ Cuồng đẩy ra đại môn sắc hoa rất nặng.

Hoa quang như nước, thanh nhuận thần nhiên.

Muôn tía nghìn hồng mới xuất ra, thâm đỏ như lửa trải ra.

Lửa, sắc màu đỏ bùng như lửa bày ra trước mắt ba người, lan tràn chỗ sâu đại điện.

Vô số hoa hồng, hồng như lửa, như mới nở, cùng với đại môn mở ra, từ lẳng lẳng phủ phục trên mặt đất chậm rãi nâng đầu lên.

“Đây là giống gì?” Phong Sơ Cuồng từ trên lưng Mặc Thiên Thần nhìn hoa hồng giờ lên, nháy mắt một cái nói.

Mặc Thiên Thần đề phòng xem trước mắt vô số hoa hồng, một bên trầm giọng nói: “Không biết.”

Không biết, năng làm sao biết thứ nhìn qua là hoa hồng, kì thực sau khi ngẩng đầu, cư nhiên là một đám bộ xương khô làm thành hoa cỏ.

Nàng chưa từng gặp qua, thậm chí chưa từng có nghe qua bộ xương khô làm thành hình hoa.

Bất quá, rất nguy hiểm, một cổ sát khí dày đặc từ trên hoa phát ra, tập trung hai bọn họ, khí thể này so với thất cấp cao thủ còn cao thâm hơn.

“Cẩn thận một chút, hoa này không đơn giản.” Phong Sơ Cuồng cũng cảm giác được, đối mặt Nhân Hoàng và phong chủ Cửu Phong đều không có cảm giác âm trầm khủng bố, cư nhiên trên mấy đóa hoa cảm giác được, này rất làm cho người ta không bình tĩnh.

“A, thật đói...”

“Rất cực có người đến, ta muốn ăn...”

“Ta cũng muốn ăn, nước miếng đều chảy ra...”

“Đói bụng thật lâu, rất cực có đồ ăn đến...”

Đứng ở cửa đại điện, Mặc Thiên Thần đầy mặt mồ hôi, nhìn từng đóa hoa xương khô hướng bọn họ ngẩng đầu, nhìn như thông thả kì thực nhanh chóng tới gần, trong tay huyết kiếm nắm chặt.

“Ăn, ăn, ăn, chỉ có biết ăn thôi, dám ăn cha mẹ ta, các người không muốn sống chăng?” Ngay khi Mặc Thiên Thần trận địa sẵn sàng đón quân địch, đứng trên vai Phong Sơ Cuồng Bàn Oa Oa mặc kệ.

Chỉ thấy Bàn Oa Oa mạnh mẽ rống to một tiếng xong, vèo một cái từ trên vai Phong Sơ Cuồng nhảy xuống, Bàn Oa Oa khí thế rào rạt tiến vào giữa hoa xương khô, tay nhỏ nhỏ đồ ập xuống liền hướng hoa xương khô đánh đi: “Dám ăn cha mẹ ta, ta lột da các người, đào sọ của các người, đem các người phơi thành tro, xem các người còn dám đánh chủ ý lên cha mẹ ta...”

Khí thế rào rạt, chân chính là khí thế rào rạt.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 171: Chỗ Thần Bí 5

Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần chỉ thấy Bàn Oa Oa một tay chống nạnh, một tay liền như giáo huấn cấp dưới, trực tiếp cuồng đánh cùng đập, một chút cũng không sợ cùng dè dặt, không khỏi nhất tề ánh mắt khẽ nhúc nhích.

“A, là hoàng linh...”

“Ồi, hoàng linh người đừng đánh...”

“Nha nha, hoàng linh người đừng nóng giận, bọn họ là loài người làm sao có thể là cha mẹ ngài a, hoàng linh người đừng nhận sai... Ồi...”

“Nhận sai? Ta sẽ nhận sai? Ta đánh chết đám ma quỷ các người, chỉ có biết ăn thôi, ta cho các người ăn phân...” Bàn Oa Oa thấy đám hoa quỷ này lấy ăn thịt người làm vui, cư nhiên dám chất vấn nhận sai cha mẹ, không khỏi phẫn nộ trong lòng, giờ tay bắt đầu nhổ rễ đám cây hoa quỷ.

“Đừng, đừng a, hoàng linh người buông tay...”

“A a, chúng ta không ăn, không ăn...”

“Hoàng linh người đừng nóng giận a...”

Bồ bồ, Mặc Thiên Thần chỉ nghe thấy bên tai một mảnh huyền não, trước mắt vốn khí thế rào rạt, làm cho nàng cùng Phong Sơ Cuồng đều cảm giác được hơi thở e sợ của đám hoa ma quỷ, sau khi Bàn Oa Oa xâm nhập, lúc này một đám tựa như tránh né độc xà mãnh thú, né tránh không kịp hướng tới hai bên không ngừng né tránh, tránh đi bàn tay Bàn Oa Oa nhỏ người bọn nó, trong miệng còn không ngừng cầu xin tha thứ nói.

“Hoàng linh có chuyện hảo hảo nói, hảo hảo nói...”

“Ồi uy, hoàng linh lá cây của ta a, hơn một ngàn năm mới ra một chút a, ô ô...”

“Ồi, hoa của ta, hoa của ta, đừng bầm a...”

“Nương a cha a, mau tới đem hoàng linh mang đi a, cành lá ba ngàn năm mới ra của ta...”

Mặc Thiên Thần nhìn Bàn Oa Oa thật giống như tiểu ác bá nông thôn, ở chung quanh đuổi theo gà con vịt nhỏ tản bộ, gà bay chó sủa, vừa rồi cảm giác e sợ không có, chỉ là cái trán nhện không được đồ mồ hôi giờ tay xoa xoa.

“Nhi tử, bọn nó cũng không dễ dàng.” Ba ngàn năm mới tu luyện một cái cành cây, cái này bẻ gãy có phải hơi quá đáng hay không...

“Đứng, đứng, không dễ dàng, chúng ta thật không dễ dàng.”

“Hoàng linh, nương người kêu người...”

“Hoàng linh, nương người kêu người về nhà ăn cơm...”

Mặc Thiên Thần thể này mới vừa mở miệng, một đám hoa quý bị Bàn Oa Oa đuổi giết gà bay chó sủa, vèo một chút toàn bộ tụ tập đến phía sau Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng, tốc độ quả thực mau Mặc Thiên Thần đều không có né tránh kịp.

Trong lòng phát lạnh, Mặc Thiên Thần nhìn xem phía sau to như vậy một mảnh hoa ma quý, đang nhìn xem Bàn Oa Oa phía trước quắc mắt trừng tới, đáy lòng thật sâu lau mồ hôi một cái.

Cũng may có oa nhi a, bằng không đừng nói cái khác, chỉ nói tốc độ đám hoa ma quý này đã kinh người a.

Lập tức, Mặc Thiên Thần khóe mắt rút rút, nhìn Bàn Oa Oa nổi giận đừng đừng nói: “Nhi tử, bọn nó tu luyện cũng không dễ dàng, chỉ cần bọn nó thả chúng ta đi qua nơi này, con cũng đừng hủy tu hành của bọn nó.”

Lời nói chứa đầy hàm ý, Mặc Thiên Thần cũng không phải thuần túy là người tốt.

Bàn Oa Oa nghe thấy Mặc Thiên Thần nói như vậy, nhất thời đối với một đám tránh né sau lưng Mặc Thiên Thần nói: ”Lời Mẫu thân ta nói các người có nghe thấy không?”

“Nghe thấy được nghe thấy được, chúng tiểu nhân nghe thấy được.” Ai đó có thể ngăn lại đại thần này, đám hoa ma quý nhất thời cùng một ý chí cùng kêu lên nói.

“Này còn không sai biệt lắm.” Bàn Oa Oa nghe vậy hừ một tiếng, sau đó hướng Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng nói: “Phụ thân mẫu thân, đi, chúng ta đi qua.”

“A, cái này, chủ nhân chúng ta phân phó , tuyệt đối không thể để chúng ta thấy bất luận kẻ nào đi qua.” Đầu lĩnh kia một Hoa Lăng ba ngàn năm tu luyện ra một cái cảnh nói .

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 172: Chỗ Thần Bí 6

“Cái gì?” Bàn Oa Oa hung mãnh .

Ở trước mặt hần cư nhiên có hoa cỏ dám không nghe lời hần, diệt, diệt.

Nhất thời vàng sáng màu trắng quanh thân Bàn Oa Oa từ trong thân thể hùng hực mà ra, hướng đám hoa ma quý muốn cuốn tới.

“A a, đừng, hoàng linh trước đừng nóng giận.”

“Ôi, này có rất nhiều biện pháp, có rất nhiều biện pháp, đừng nóng giận a...”

Nhìn Bàn Oa Oa thực sự tức giận, đám hoa ma quý lập tức phía sau tiếp trước mở miệng , đồng thời vô số bộ xương khô tụ tập cùng nhau, bảy miệng tám lời bắt đầu thảo luận.

Tốc độ kia, ngay cả Mặc Thiên Thần có thể nghe hiểu hoa cỏ nói chuyện, cũng không nghe hiểu bọn nó đang trao đổi cái gì, bất quá biết bọn nó đang thương lượng biện pháp.

Lập tức, Mặc Thiên Thần quay đầu cùng Phong Sơ Cuồng liếc nhau một cái, này đó hoa cỏ thực nghe lời Bàn Oa Oa a, xem ra quả nhiên một chi hoàng linh quả là lợi hại

Nhưng hai người bọn họ lại không biết, một chi hoàng linh lực công kích kỳ thực là không phải rất cường đại, ở trong này tùy tiện lấy ra một đóa hoa ma quý đều có thể đã bại Bàn Oa Oa, nhưng là, vì sao hoa ma quý không động thủ? Đó là bởi vì một chi hoàng linh đại biểu là sinh cơ, sinh cơ liên tục không ngừng.

Thảo mộc có thể tái sinh, chỉ cần sinh cơ không ngừng, chẳng sợ thân thể bị tiêu hủy đều có thể lại lần nữa trùng sinh.

Nhưng nếu sinh cơ chặt đứt, như vậy sẽ không có sinh lực lượng.

Một chi hoàng linh sinh ra, thì biểu thị có phong phú linh khí cung ứng bọn nó sinh lợi, chỉ cần một ngày có Bàn Oa Oa, bọn nó dù bị thương nặng cũng có thể trùng sinh, nếu Bàn Oa Oa mất, như vậy bọn nó chỉ có một lần sinh mệnh.

Cho nên, bọn nó không phải sợ Bàn Oa Oa, mà là một loại kính yêu, một loại sợ tới tính mạng còn kính yêu hơn.

“Các vị quay về.” Ngay lúc Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần đang đối mặt, một giọng nói mệnh lệnh từ trong hoa ma quỷ hoa vang lên.

Ngay sau đó, đám hoa ma quỷ trốn sau lưng Mặc Thiên Thần, về một chút toàn bộ khôi phục lại hình dạng thời điểm Mặc Thiên Thần đẩy cửa ra.

Sắc hoa kiều diễm, phô bày ra.

“Hoàng linh, chúng ta không phát hiện người, người cũng không phát hiện chúng ta.” Trong âm thanh tiêm tễ, Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng trợn mắt há hốc mồm thấy, ngàn vạn đóa hoa ma quỷ, lờng lờng đứng vững, tuy nhiên sau giây mạnh mẽ giờ lên, hướng tới đối phương hung hăng cúi xuống.

“Bang bang phanh...” Một chuỗi tiếng bang bang đi qua, tất cả hoa ma quỷ choáng váng hoa mắt té trên mặt đất, bọn nó hôn mê.

Hôn mê, tự nhiên sẽ không phát hiện có người đi qua.

Mặc Thiên Thần nhất thời trên trán vài đạo hắc tuyến xẹt qua, không nói gì.

Mà Phong Sơ Cuồng thì sững sờ xong, mạnh mẽ cười ha ha ra tiếng, hắn còn chưa thấy qua hoa thú vị như vậy: “Nhi tử, có khí phách của lão tử ta.”

“Hừ, xem như các người biết lễ độ.” Bàn Oa Oa tắc gờ lên tiểu đầu hừ một tiếng, sau đó nhảy lên vai Phong Sơ Cuồng vui rạo rức hôn Phong Sơ Cuồng một ngụm, vung tay lên lớn tiếng nói: “Mẫu thân, đi.”

Sải bước mà đi, Mặc Thiên Thần cũng Phong Sơ Cuồng từ trong đám ma quỷ hôn mê, đi qua. Nhìn đám hoa ma quỷ đầy đất choáng váng thất điên bát đảo, Mặc Thiên Thần chân tâm cảm giác bản thân nhi tử, cường đại.

Hoa hồng như lửa, đầy trời sao sáng.

“Mẫu thân, đi bên này.” Ra đại điện gấm hoa rực rỡ, Bàn Oa Oa chỉ Mặc Thiên Thần một thông đạo khác đi.

Này trăm ngàn gian cung điện lâu vũ toàn bộ là giống nhau nối tiếp, người ở trong đó hơi chút không quen thuộc đều có thể đi đến điện đảo đầu óc mà vẫn ra không được, bất quá hiển nhiên Bàn Oa Oa rất quen thuộc con đường.

“Nhi tử, dọc theo con đường này có con, thực là phúc khí của chúng ta.” Mặc Thiên Thần nhìn Bàn Oa Oa nghiêm túc chăm chỉ chỉ đường, lòng tràn đầy đều là cảm kích.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 173: Chỗ Thần Bí 7

Bàn Oa Oa nghe xong lập tức cười cong ánh mắt, bất quá lập tức liền nghiêm túc lại, một bộ dạng nghiêm trang nói: “Oa nhi gặp được phụ thân cùng mẫu thân mới là phúc khí của oa nhi.”

Ôi uy, nhi tử này thế nào hài lòng như vậy a. Mặc Thiên Thần quay đầu nhìn Bàn Oa Oa trên vai Phong Sơ Cuồng, thích quả thực là vèo vèo thẳng đi lên.

“Lời này nói được hay, phúc khí của người.” Bất quá Phong Sơ Cuồng là vô cùng thần nhiên tiếp nhận câu Bàn Oa Oa nói.

Bàn Oa Oa thích ôm đầu Phong Sơ Cuồng, đã bắt tóc của hắn chơi đu dây.

“Tiểu tử, người xuống dưới cho ta, người xuống dưới cho ta.” Vui quá hóa buồn, Phong Sơ Cuồng nhất thời tức giận phát điên.

“Không xuống, sẽ không xuống, ô ô, phụ thân thích nhất bắt nạt con.” Bàn Oa Oa hiện tại không sợ Phong Sơ Cuồng, kéo tới kéo lui thật vui thích.

“Mặc Thiên Thần, nàng làm nương như thế nào, kéo xuống đánh cho ta.” Phong Sơ Cuồng tức giận nghiêng mặt.

Mặc Thiên Thần nghe cũng không quay đầu lại, quân nòng sự tình gì, không để ý, ai kêu ngươi loạn súng nhử tử.

Lửa giận hùng hực, nói đùa anh anh.

Mặc Thiên Thần cũng Phong Sơ Cuồng mang theo nhử tử, một đường nơi nào như là tránh né đuôi giết, quả thực như là một nhà du lịch.

Lối nhỏ vào chốn vắng, liên miên phương xa.

Xuyên qua chín cong mười tám quẹo hành lang gấp khúc, phía trước chính là một hang động rộng rãi.

Một hang động đá vôi ẩm ướt.

Bất quá, ở trong mắt Mặc Thiên Thần vô luận như thế nào cũng không thể đem hang động trước mắt này, cùng bên trong cung điện kia có liên hệ.

Trong huyết động u ám, từ đỉnh treo xuống vô số chung nhũ thiên kì bách quái, sắc màu đẹp đẽ, ưu nhã mê người, mà bên cạnh những chung nhũ này, tích tập giọt nước mưa, từ trên rơi xuống, nước rơi xuống chảy vào kênh mương phía dưới, mang tiếng leng keng, thật là thanh thúy dễ nghe.

Giữa rãnh nước, một đóa hoa bách hợp nở rộ xinh đẹp, thành một chữ hình đầy ra, từ hang động rất xa uốn lượn.

Nhìn qua lối nhỏ vào chốn vắng, cùng trong thiên nhiên tạo hình xinh đẹp, đáng tiếc...

Mặc Thiên Thần ngồi xổm trước hang động, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm nước trong rãnh phía dưới, thường thường còn ngẩng đầu nhìn bốn phía nước rơi xuống giọt như nước mưa, mây nhũ lại kêu một tiếng.

“Nhìn cái gì?” Phong Sơ Cuồng nhìn tình cảnh bốn phía, thật sự cảm thấy không có gì để Mặc Thiên Thần này nhũ khăn trương như vậy, sắc mặt thật khó xem.

Mặc Thiên Thần nghe Phong Sơ Cuồng hỏi, trong trầm ngâm chậm rãi ngẩng đầu lên nhìn Phong Sơ Cuồng trầm giọng nói: “Này tất cả đều là Âm Dương Thủy.”

Tất cả đều là âm Dương Thủy.

Một câu này vừa ra, mi tâm Phong Sơ Cuồng mạnh mẽ kinh hoàng.

Trước mắt rãnh nước này nhìn qua căn bản không biết tận cùng, tất cả đều là Âm Dương Thủy? Có lầm hay không? Thứ lợi hại như vậy cư nhiên nhiều như thế?

“Thiên nhiên sinh thành?” Phong Sơ Cuồng nhìn đỉnh hang động, sắc mặt phi thường khó xem.

Mộc Tộc có nhiều Âm Dương Thủy như vậy, về sau nếu hần muốn xưng bá Nhân Tộc và Thú Tộc, vậy không phải chỉ cần đem theo nước này, tùy ý vấy một cái, sau đó Nhân Tộc và Thú Tộc không phải liền xong đời?

Đáng chết, thứ này không phải người điều phối mà là thiên nhiên sinh thành?

“Không phải, đây là tuần hoàn lặp lại.” Trước Mặc Thiên Thần cũng bị khiếp sợ cơ hồ vô pháp nói chuyện, trải qua cẩn thận quan sát, được ra kết luận này không phải thiên nhiên sinh thành, mà là tuần hoàn rơi xuống từng ngày lặp lại mà thành.

Bất quá, nhiều Âm Dương Thủy như vậy, này nếu thả ra...

Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng liếc nhau một cái, hai người trong mắt đều xẹt qua một tia sợ hãi.

“Mẫu thân, mẫu thân, hãy đi trước, nơi này không an toàn.” Bàn Oa Oa không hiểu Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng lo lắng, chỉ là rất thực tế nói.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173: Vận Khí Không Tốt 1

Một đường thông đạo này, nếu người truy sát đến, rất nguy hiểm.

Mặc Thiên Thần nghe xong trầm ngâm trong nháy mắt, đứng lên liền đem Phong Sơ Cuồng lần nữa cõng trên lưng, nơi này nhiều Âm Dương Thủy như vậy, nếu thả ra tai họa khẳng định là rất lớn, nhưng là, năng trước mắt phải bảo vệ tốt Phong Sơ Cuồng, hết thảy chờ Phong Sơ Cuồng khỏe rồi mới tính.

Mùi chân điểm nhẹ lên cầu hoa bách hợp, tránh đi đỉnh đầu rơi xuống Âm Dương Thủy, Mặc Thiên Thần cõng Phong Sơ Cuồng liền tiến vào chỗ sâu trong hang động.

Hang động thật sâu, gấp khúc kéo dài, dường như một đường liền tiếp hai bên là đèn cầu nối, cùng sát khí phô trương bất động thanh sắc.

Dưới chân nhẹ nhàng, Mặc Thiên Thần cõng Phong Sơ Cuồng mang theo Bàn Oa Oa như bay xuyên qua Âm Dương Thủy, tiến vào con đường phía sau Âm Dương Thủy như cổ miếu.

Ngũ quang thập sắc, mùi hoa u đàn.

Chỉ thấy trong đèn không rộng lắm, hai mươi bảy đóa hoa u đàn la vĩ đại đứng sừng sững, đều sắp nở, ánh sáng ngũ sắc lưu chuyển quanh thân bọn nó, bên ngoài lộng lẫy.

“Hoa u đàn la?” Mặc Thiên Thần xem trước mắt hoa u đàn la, mi gian khẽ nhíu.

Hoa u đàn la lớn như vậy, này phải là bao nhiêu năm?

“Đừng bắt nó đánh đồng với ta, bọn nó bắt quả chỉ là hoa chết, sao có thể so với ta thanh xuân mạo mỹ, năng lực siêu quần, công phu xuất thần nhập hóa.” Ở trong không gian Mặc Thiên Thần, hoa u đàn la luôn đi theo Mặc Thiên Thần bất mãn.

“Hoa chết?” Mặc Thiên Thần nghe vậy ngẩn người.

“Đừng vậy, bọn nó là dùng làm quan tài.” Đứng ở trên vai Phong Sơ Cuồng Bàn Oa Oa nghe Mặc Thiên Thần nói, lúc này gật đầu nói.

“Quan tài.” Phong Sơ Cuồng nhíu nhíu mày.

Bàn Oa Oa thấy Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần đều nhíu mày, cho rằng hai người không hiểu, nhất thời tay phải giơ lên tiếng vỗ tay vang lên.

Lập tức, chỉ thấy nụ hoa sắp nở kia, từng mảnh nhanh chóng bắt đầu nở rộ, rất nhanh lộ ra thứ bao lấy bên trong.

Cỏ, héo rũ.

Cỏ héo rũ thiên ki bách quái.

Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần nhìn cỏ khô nằm chính giữa u đàn hoa kia, hai người liếc nhau một cái, nếu bọn họ không lầm, hai mươi bảy đóa u đàn la này thịnh phóng toàn bộ là phượng hoàng mộc chết đi.

Mà thân phận phượng hoàng mộc này sẽ không cần nói, Mộc Tộc hoàng tộc.

Nhưng hai mươi bảy đóa phượng hoàng mộc quay chung quanh chính giữa một đóa hoa u đàn la to lớn, một cây nhìn như phượng hoàng mộc cũng không phải phượng hoàng mộc, ngược lại như một dạng cỏ dại bình thường, lẳng lặng nằm ở hoa tâm, không hề sinh cơ.

“Tuần táng?” Phong Sơ Cuồng nhìn xem cỏ dại, lại nhìn xem bốn phía hai mươi bảy cây phượng hoàng mộc chết đi, nhíu mày trầm giọng nói.

Lấy Mộc Tộc hoàng tộc đến tuần táng, trong lòng người này rốt cuộc nghĩ gì?

Mặc Thiên Thần không trả lời, trực tiếp nhìn về phía Bàn Oa Oa, trong ba người bọn họ có thể nhận thức cỏ dại này chỉ có Bàn Oa Oa.

Bàn Oa Oa quay đầu nhìn Mặc Thiên Thần đang nhìn chăm chăm hẳn, chớp chớp ánh mắt, tiểu tay quơ quơ nói: “Mẫu thân đừng nhìn con, con cũng không biết.”

Hắn không biết a, một chút cũng không biết, không biết cỏ dại này là cái gì.

Nghe Bàn Oa Oa nói như vậy, Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần liếc nhau một cái, tựa hồ ba đầu ba hoa Bàn Oa Oa còn có ký ức truyền thừa, mà phương diện này Bàn Oa Oa có ký ức không truyền thừa?

Này có lẽ không phải không có, khả năng...

“Ti ti...” Trong lòng khả năng còn không có đánh giá xong, cung điện to như vậy đột nhiên truyền đến âm thanh nhè nhẹ, âm thanh rất nhẹ, gần như không làm cho người ta nghe thấy.

Chương 175: Vận Khí Không Tốt 2

Nhưng mà cùng với này âm thanh tí tí, xa xa truyền đến tiếng đóng kín hoặc tiếng cơ quan khởi động.

“Nha, nơi này có cơ quan, trùng thời, cư nhiên muốn đem chúng ta nhốt ở trong này.” Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng còn chưa có mở miệng, Bàn Oa Oa đã đi đầu, nhìn đỉnh đầu cung điện như rồng mây nói.

Đến , Mặc Thiên Thần nắm thật chặt tay Phong Sơ Cuồng trên lưng.

“Mẫu thân, đi, con biết nơi nào có nơi đầu não cơ quan, bọn họ nhốt chúng ta, chúng ta sẽ nhốt bọn họ, đem bọn họ nhỏ cò tận gốc.” Bàn Oa Oa chặt chẽ nhớ kỹ lời Phong Sơ Cuồng dạy hần.

“Đi.” Nghe Bàn Oa Oa nói như vậy, Mặc Thiên Thần lúc này cũng không hiền lành giáo dục oa nhi làm việc này không đúng, trực tiếp ném một chữ liền giẫm chặn tại chỗ đi lên phía trước.

Đối với địch nhân, nhân từ chỉ có hại mình.

“Mẫu thân, đi bên này...”

“Mẫu thân, phía trước chuyển biến đi đường nhỏ kia...”

“Mẫu thân...”

Mặc Thiên Thần công Phong Sơ Cuồng ở trong ám cung rất nhanh đi qua, cũng không biết Bàn Oa Oa làm sao quen thuộc nơi này như thế, dù sao Mặc Thiên Thần dựa vào Bàn Oa Oa chỉ điểm, trong ngoắt ngoéo ngoằn ngoèo không cần Bàn Oa Oa nói, Mặc Thiên Thần cũng cảm giác được bọn họ đã hướng tới trung tâm không xa .

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, ám cung không lồ âm trầm u tĩnh.

Con đường khúc chiết mà phiền phức, trong lúc đi căn bản không cảm giác thời gian trôi qua, nhưng thời gian lại chân chân chính chính rất nhanh trôi mất.

Sát khí, trong u tĩnh từng bước một tới gần.

Xuyên qua một cái thông đạo bốn phương thông suốt giống như mạng nhện, Phong Sơ Cuồng cảm giác được bốn phía không có gì khác thường, dùng đỉnh đầu đụng gáy Mặc Thiên Thần nói: “Nghỉ ngơi một hồi lại đi.”

Thân hình nho nhỏ của Mặc Thiên Thần công hần đi lên xuống nước , hần một đại nam nhân thể nào có thể dễ tiểu nữ nhân mệt .

Mặc Thiên Thần nghe vậy quay đầu đối với Phong Sơ Cuồng lộ ra một cái mỉm cười: “Không mệt.”

Nàng không mệt, đợi khi tìm được vị trí trung tâm, đem bọn người truy giết bọn họ nhốt lại cho chết, nàng nghỉ ngơi cũng không muộn, như vậy trong lòng cũng an ổn chút.

“Bớt nói nhảm.” Phong Sơ Cuồng nhìn mồ hôi trên trán Mặc Thiên Thần, trầm giọng quát.

Mấy ngày nay Từ Mặc Thiên Thần vì hần giải được cơ bản cũng không ngủ, tuy rằng công lực thâm hậu, nhưng cứ tiếp tục như vậy, nếu về sau phát dục bất lương làm sao bây giờ.

Nghe Phong Sơ Cuồng ác thanh ác khí nói, thể hiện quan tâm trong lời nói, Mặc Thiên Thần mỉm cười gật đầu nói: “Được, vậy chờ chúng ta đi đến phía trước kia...”

“Mẫu thân, bọn họ đến .” Mặc Thiên Thần một câu nói còn chưa nói xong, Bàn Oa Oa đột nhiên kêu to một tiếng nói.

Theo sát sau Bàn Oa Oa kêu to, bốn phương tám hướng trong thông đạo, vô số tinh tế cò lá lạng yên không một tiếng động lại tấn mãnh tuyệt luân hướng Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng đánh tới.

Không có âm thanh, không có hơi thở sinh mệnh tồn tại, nhìn qua rõ ràng thảo mộc tươi sống, lại dường như tử thi chỉ có tử khí.

Từ khí khắp nơi, sát khí nổi lên.

Mặc Thiên Thần trong nháy mắt Bàn Oa Oa ra tiếng, huyết kiếm trong tay đã ra khỏi vỏ, lúc này thấy bốn phương tám hướng tử khí cò cây phóng tới,

không chút suy nghĩ một kiếm liền hướng bọn nó chém tới.

Huyết kiếm sắc bén, mang theo huyết khí dày đặc gào thét mà qua, từ một thiên ti vạn lý, thẳng tắp bị nghiền thành phần bụi, một chút dấu vết cũng không chừa lại.

Cổ tay cứng Phong Sơ Cuồng căng thẳng, Mặc Thiên Thần trong nháy mắt huyết kiếm công kích, mũi chân điểm nhẹ thân hình hướng tận cùng thông đạo như mạng nhện lao ra.

Lạnh, thấu xương rét lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 176: Vận Khí Không Tốt 3

Ngay lúc Mặc Thiên Thần công Phong Sơ Cuồng lao ra cuối thông đạo kia, một cỗ hơi thở giống như hàn băng vạn năm ùn ùn kéo đến, nơi đi qua vạn vật đều bị đóng băng, sau đó khối băng kia dưới tình huống mất thường có thể thấy được nhanh chóng luyện hóa.

Trong lúc đó vật thể bị băng khí đóng băng, liền hoàn toàn chuyển hóa thành bông tuyết, thành nhất thể băng hoa, mà không thấy tướng mạo vốn có.

“Băng quyết.” Phong Sơ Cuồng nhìn hơi lạnh này, lập tức hạ giọng bên tai Mặc Thiên Thần nói.

Băng quyết, là một trong ba thân công của Mộc Tộc, chỉ cần vừa chạm vào lập tức sẽ bị cắn nuốt đồng hóa, ngàn vạn không thể đụng vào người. . .

Băng quyết, đây là băng quyết sao? Mặc Thiên Thần được Phong Sơ Cuồng nhắc nhở, trong nháy mắt hơi lạnh hướng bọn họ, huyết kiếm trong tay xẹt qua một cái vòng tròn lớn quanh thân.

Lập tức, huyết tinh hóa diễm dày đặc giống như một đại hỏa cầu, rất nhanh ở bên cạnh Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần thiêu đốt mà ra.

Lấy huyết làm hỏa diễm đại giới, nhiệt độ kia so với bất kỳ hàn băng nào trên đời này đều phải cực nóng.

Hỏa diễm quay chung quanh, băng khí lập tức không được tiến thêm.

Mà nhất thời băng khí không được tiến thêm, huyết kiếm trong tay Mặc Thiên Thần gạt đầu một cái, huyết kiếm nháy mắt làm ba con Hỏa phượng hoàng, từ thân kiếm bay lên, phun ra nuốt vào ba cỗ huyết sắc hỏa diễm vĩ đại, hướng một góc cây băng sắc cuối thông đạo rít gào đi qua.

Nơi đi qua, tất mặt tường thạch bích bị đóng băng, trong khoảnh khắc hòa tan thành nước, tí tách rơi xuống mặt đất, tụ tập thành một vũng nước.

Hỏa phượng giao đầu băng tuyết, không phải ngơoi chết chính là ta mất mạng.

Mặc Thiên Thần lúc này ra tay, không lưu lại một con đường sống, toàn là sát chiêu.

“Xông lên.” Mà trong lúc huyết kiếm rít gào hướng băng tuyết, bốn phương tám hướng trong thông đạo, tiếng bước chân hỗn loạn cùng với mệnh lệnh lạnh như băng vang lên.

Mười mấy cao thủ Mộc Tộc vẫn duy trì cỏ cây bản tôn hoặc là chuyển hoá thành nhân hình, ào ào cũng không cùng trong thông đạo truy lại đây, hướng tới Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng chạy gấp tới.

Sát khí, trong một cái nháy mắt bay lên.

Sắc mặt như băng tuyết, mi gian hàm sát.

Mặc Thiên Thần nhìn lướt qua sát thủ Mộc Tộc bốn phía vây công, một tay gắt gao chế trụ Phong Sơ Cuồng phía sau, một tay đem huyết kiếm cơ hồ múa thành bóng kiếm.

Không thể để bọn họ thương tổn tới Phong Sơ Cuồng, tuyệt không thể.

Huyết khí phi dũng, huyết kiếm bay qua, huyết khí nồng đậm như muốn cắn nuốt tất cả, Mặc Thiên Thần quyết tuyệt đánh về phía sát thủ như sói như hổ.

Thông đạo chật hẹp, nháy mắt khắp nơi hồng quang.

“Phốc, phốc.” Chỉ một cái đôi mắt, hai cái phác lên sát thủ Mộc Tộc bị giết trong tay Mặc Thiên Thần.

Tuy rằng mỗi một tên đều chỉ yếu hơn Mặc Thiên Thần một chút, liên hợp lại lực lượng tuyệt đối không thể coi thường, nhưng muốn một đấu một, Mặc Thiên Thần có thể đem bọn họ toàn bộ cắt thành dưa hấu.

“Các ngươi ba người lên, ngươi, ngươi, lại đây theo ta bên này, các ngươi năm người tấn công từ bên kia...” Tên cầm đầu là một dạng cỏ toàn thân dài nhọn thật giống như xương rồng, thấy vậy lập tức trầm giọng quát, không thể để Mặc Thiên Thần nhào loạn, bằng không mất nhiều hơn được.

Hắn vừa ra lệnh, đám sát thủ vốn loạn thất bát tao tiến lên, lập tức tốp năm tốp ba phối hợp cùng nhau, hướng tới Mặc Thiên Thần tấn công.

Công kích phức tạp hóa thành vài đạo công kích ngắn gọn, nhưng lực lượng sẽ không giảm đi.

Mặc Thiên Thần vừa thấy sắc mặt không nhúc nhích, nhưng tay ôm lấy thân thể Phong Sơ Cuồng trong khoảnh khắc nắm chặt.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 177: Vận Khí Không Tốt 4

Đáng chết, còn biết hợp tác công lực.

Bất quá, sát thủ Mộc Tộc phản ánh mau, Mặc Thiên Thần phản ánh cũng không chậm, ngay khi sát thủ Mộc Tộc liên hợp lại công kích nàng trong nháy mắt, Mặc Thiên Thần hất ra thân hình dưới chân nhúng mạnh trên mặt đất, thân thể nâng cao đạp đỉnh đầu vách tường bay về hướng thông đạo khác.

Đồng thời trong tay huyết kiếm mạnh mẽ rất nhanh lay động, huyết kiếm lập tức hóa thành vô số đường kiếm như độc xà màu đỏ, hướng sát thủ Mộc Tộc buộc chặt.

Kiểm hóa ngàn đường, linh hoạt như xà.

Lúc trước cao thủ thất cấp Mộc Tộc còn thua dưới một cái vẫy tay này của Mặc Thiên Thần, đám sát thủ này đó đều là thất cấp, cũng tuyệt không dám coi thường một chiêu này của Mặc Thiên Thần.

Lập tức, tất cả công kích hướng Mặc Thiên Thần, thay đổi về phía huyết kiếm linh xà.

“Mau, không thể để nàng chạy.”

“Các ngươi chống cự, những người khác theo ta công kích.”

Âm thanh lạnh như băng lãnh khốc vô tình, hắn mang theo ba người chết tổn tại Mặc Thiên Thần một chiêu này ngoan độc, cũng muốn những người khác xông lên vây khốn Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng, không cho Mặc Thiên Thần chạy.

Chạy gấp, Mặc Thiên Thần cơ hồ là chân không chạm đất.

Theo sát phía sau, mười mấy tên sát thủ hoàn toàn không cho Mặc Thiên Thần cơ hội chạy trốn, cấp vọt lên.

“Mẫu thân, phía trước cửa sau có cơ quan, chúng ta nhanh đi.” Chạy gấp đi, Bàn Oa Oa nhìn về phía trước đột nhiên xuất hiện cuối thông đạo, đề thấp âm thanh ở bên tai Mặc Thiên Thần rất nhanh nói.

Cuối thông đạo, phía trên thạch lương cao cao, từ xa nhìn lại chẳng qua là một loại trang trí.

Mặc Thiên Thần nghe vậy thân hình càng nhảy, như bay phóng đi.

“Đám chạy.” Theo đuôi phía sau thảo mộc dạng xương rồng, lớn tiếng hô to.

Cùng với hắn rống to, vô số mũi nhọn từ trong miệng hắn bắn ra, tựa như một cơn mưa mũi nhọn hướng Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng liên phóng tới.

Sắc bén có tiếng, mũi nhọn mang theo tiếng cắt qua không khí ô ô, thẳng đến Mặc Thiên Thần giữa lưng Phong Sơ Cuồng.

Chỉ cần giết Phong Sơ Cuồng, Mặc Thiên Thần một mình cũng chạy không xa.

Mắt trầm như nước, tâm lạnh như băng, Mặc Thiên Thần nghe thấy tốc độ phía sau so với nàng nhanh hơn, trong mắt lạnh như băng ngoan quang chột lóe.

Ngoan quang chớp động, tay nhanh như điện, Mặc Thiên Thần giữa chặt Phong Sơ Cuồng phía sau lưng không có mở miệng, Mặc Thiên Thần đột nhiên phản thủ bắt lấy Phong Sơ Cuồng phía sau, một phen kéo ra người mình, đồng thời một cước nhẹ nhàng đá ra, đem Phong Sơ Cuồng hướng tới sau cửa đá đẩy nhẹ vào, đồng thời lớn tiếng quát: “Nhi tử.”

“Biết.” Bàn Oa Oa một mực ngồi xổm trên vai Phong Sơ Cuồng, phản xạ cũng mau, lập tức từ không trung nhảy ra, cõ lá trên đầu vèo một chút thật dài, vây khốn nửa tảng đá nửa là người Phong Sơ Cuồng, kéo về phía cửa đá chạy tới.

“Mặc Thiên Thần.” Phong Sơ Cuồng không ngờ Mặc Thiên Thần sẽ đem hắn tổng đi trước, không khỏi tức giận rống to.

“Chàng đi trước.” Mặc Thiên Thần cũng không quay đầu lại rống trở về.

Lần này Mặc Thiên Thần đem Phong Sơ Cuồng trước đưa đi qua, liền xoay người chống lại ngàn vạn mũi nhọn bắn tới.

Ngày đó, Thập Vạn Đại Sơn nàng đã biết được mũi nhọn xương rồng lợi hại thế nào, lúc này gặp lại, e ngại không có chỉ còn lại có phần nộ.

Tay trái không cầm kiếm vươn ra ở không trung rất nhanh quét một cái, ngay sau đó Mặc Thiên Thần một kiếm ngang dọc ở ngực, khoảng cách, thật là trong nháy mắt, oanh một tiếng ngay trong tay Mặc Thiên Thần nóng lên.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 178: Vận Khí Không Tốt 5

Đỏ như máu, mang theo huyết tinh dày đặc, nháy mắt ở phía trước Mặc Thiên Thần liền hiện ra một đạo hỏa tường, huyết sắc trong suốt.

Những cao thủ sắp đuổi đến, thấy vậy dưới chân đều hơi ngừng lại, lấy kiếm ngự hỏa này không ngạc nhiên, nhưng ấy huyết hỏa đúc tường, đây là làm như thế nào ?

Trở mắt, bất quá trong khoảng khắc.

Mũi nhọn bắn về phía Mặc Thiên Thần đều vù vù có tiếng, như mưa bắn vào hỏa tường trước người Mặc Thiên Thần.

Mũi nhọn sắc bén, phá trăm cường mà không địch một, mũi nhọn xương rồng này độ bén nhọn độ cứng lực lượng cơ hồ có thể so với huyết kiếm trong tay Mặc Thiên Thần. Nhưng mà mũi nhọn sau khi bắn vào hỏa tường, liền giống như bắn vào trong nước, hoàn toàn đình trệ giữa hỏa tường.

Đây ... Đây là làm thế nào ?

“Mau tránh, mau.” Xương rồng thấy vậy sắc mặt mạnh mẽ từ xanh biến hồng, không kịp nghĩ lại hướng tới phía sau cuồng nhảy mà đi.

“Đi cho ta.” Cùng lúc này, mặt Mặc Thiên Thần bị huyết sắc hỏa tường làm nổi bật đỏ bừng, lạnh lùng vô tình quát một tiếng chói tai, tay trái mang theo lực lượng dồi dào lấp biển đánh về hỏa tường quý dị.

“Oanh.” Lập tức, chỉ thấy mũi nhọn bắn vào hỏa tường, một đám quay đầu lại bắn đi, tốc độ cùng lực lượng một chút không giảm tấn công lại.

“Mẹ nó, sao lại thế này...”

“Lão đại, người này công kích...”

“...”

Phút chốc, một đám sát thủ bị Mặc Thiên Thần chặn lại phía sau, bò lăn mọi nơi tránh né.

“Hừ.” Mặc Thiên Thần thấy vậy lạnh lạnh hừ lạnh một tiếng, xoay người định hướng Phong Sơ Cuồng bên kia đánh tới.

“Mơ tưởng chạy.” Xương rồng phản ứng nhanh nhất thấy Mặc Thiên Thần chạy trốn, một tiếng quát lớn dưới chân trên mặt đất hung hăng ngồi xuống.

Lập tức, một tòa núi mũi nhọn từ sau lưng Mặc Thiên Thần rất nhanh dâng lên, ngăn cách Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng, đồng thời, bốn phía trên vách tường là cõ ăn thịt người như tơ vàng, nhanh chóng hướng Mặc Thiên Thần đánh tới.

Nho nhỏ kỹ xảo, nàng sẽ sợ hãi.

Mặc Thiên Thần căn bản chường mắt mũi nhọn này, một kiếm liền hướng núi chém tới, đồng thời muốn chạy về phía Phong Sơ Cuồng, bên cạnh Phong Sơ Cuồng cũng không thể không có nàng.

Thân hình động, cô ăn thịt người bốn phương tám hướng trên vách tường, cùng lúc từ trên vách tường nhảy ra, như vô số độc xà màu vàng, hướng Mặc Thiên Thần bay vọt đến.

“Hừ.” Mà sau lưng Mặc Thiên Thần, một người Mộc Tộc vẫn duy trì hình người tránh thoát mũi nhọn công kích, hừ lạnh một tiếng sau đó chường vào cái nút bên cạnh.

“Rầm rầm...” Lập tức, tảng đá cầu nổi vốn dùng để trang trí cuối thông đạo, oanh một tiếng rơi xuống.

Đồng thời, đáy tảng đá vốn trơn nhẵn, thép sắc nhọn đâm từ trong tảng bắn ra, hướng phía dưới mặt đất đập tới.

Nói thì mau, làm thì chậm.

Thạch lương nện xuống, mà lúc này Bàn Oa Oa dùng lá cây kéo Phong Sơ Cuồng, vừa khéo chạy đến phía dưới thạch lương này.

“A, mẫu thân...” Ngẩng đầu nhìn thấy thạch lương trên đầu như ngàn cân rơi thẳng xuống, mà hắn vừa khéo chính là đem phụ thân kéo đến nơi đây, thạch lương đối diện phụ thân, Bàn Oa Oa trong nháy mắt kinh sợ kêu to.

Thân thể phụ thân hắn không thể chạm vào thứ gì a...

Này vừa thét chói tai, Mặc Thiên Thần nghe thấy phía sau dị động liền lập tức quay đầu nhìn thấy, cơ hồ Mặc Thiên Thần kinh sợ sắc mặt biến đổi lớn.

Mặc kệ cô ăn thịt người nhào vào bên cạnh, Mặc Thiên Thần một kiếm ngăn chặn đường núi mũi nhọn, thân như lợi kiếm hướng thạch lương phóng đi.

Không thể để thạch lương đụng vào Phong Sơ Cuồng dù chỉ một chút, không thể.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 179: Vận Khí Không Tốt 6

Một kích bắn tới, nháy mắt thiên biến.

“Bắn.” Cùng lúc, xương rồng kia một tiếng rống to, cùng đám sát thủ tiến đến, trực tiếp cầm lên vũ khí trong tay hướng Mặc Thiên Thần xông đến.

“Oanh ầm ầm...” Thạch lương rơi thẳng xuống, tốc độ cơ hồ có thể so với tốc độ gió.

“Phụ thân.” Bàn Oa Oa trong nháy mắt cơ hồ dọa choáng váng, một cử động nhỏ cũng không dám lơ đãng nhìn thạch lương đập thẳng vào Phong Sơ Cuồng.

“Phanh.” Một tiếng nặng nề trầm đục vang lên, trầm thấp mà thô ráp.

Là... Là phụ thân nát sao? Là phụ thân...

Bàn Oa Oa đặt mông ngồi dưới đất, là phụ thân hắn, là phụ thân hắn, phụ thân hắn không có sao? Hắn... Hắn...

“Phụ thân, oa, phụ thân, oa nhi không...”

“Còn không mau kéo.” Tiếng khóc rống mới ngạnh ở cổ họng, Bàn Oa Oa kinh sợ còn chưa có phát tiết ra, một đạo âm thanh lãnh trầm nghiêm túc như Thái Sơn đột nhiên trầm giọng quát.

“?” Bàn Oa Oa sửng sốt, âm thanh này, âm thanh này.

“Phụ thân, phụ thân không bị nát, phụ thân.” Mạnh mẽ nhảy lên, Bàn Oa Oa dụi mắt cơ hồ không thể tin được Phong Sơ Cuồng trước mắt hoàn hảo vô khuyết, thạch lương kia cư nhiên không đập nát phụ thân? Thạch lương này thế nào ngừng?

“Mau.” Nằm ở dưới thạch lương, Phong Sơ Cuồng thấy vậy lớn tiếng quát Bàn Oa Oa ngốc lẳng một tiếng.

“Đạ.” Bàn Oa Oa theo bản năng gật đầu, một bên rất nhanh kéo Phong Sơ Cuồng hướng thông động bị thạch lương ngăn cách di động.

Phong Sơ Cuồng vừa di động, Bàn Oa Oa mới thấy, thạch lương nghìn cân khó khăn dừng trên đầu Phong Sơ Cuồng.

ở vị trí trên ngực Phong Sơ Cuồng, có một bàn tay trắng nõn chặt chẽ bắt được thép sắc nhọn, dốc hết sức nâng lên thạch lương rơi xuống.

Lúc này, huyết sắc đỏ tươi từng giọt một từ trên tay rơi xuống, rơi trên ngực Phong Sơ Cuồng.

Kia, đó là tay mẫu thân hân, là tay Mặc Thiên Thần.

Huyết sắc rơi xuống, hồng yêu điểm.

“Mẫu thân, mau tới đây, mau.” Bàn Oa Oa nhìn cái tay kia, trong nháy mắt rầm rầm rào rào khóc ra, một bên kéo Phong Sơ Cuồng một bên hướng Mặc Thiên Thần bên kia thạch lương kêu to.

Một tay bắt lấy thạch lương rơi xuống, một tay cầm kiếm hung hăng chém tới binh khí đủ màu đánh tới.

Kiếm làm ngàn hồng, liên cuốn mà đi.

Một kiếm chém ra, Mặc Thiên Thần không quan tâm song phương thắng thua, chỉ để lại một người có thể qua khe hở thạch lương, sát đất nhanh chóng xoay người chọt lóe mà vào.

“Oanh.” Thạch lương ầm ầm rơi xuống, mũi nhọn sắc bén thật sâu đâm vào tảng đá mặt đất.

“Bùm bùm...” Ngay sau đó một mặt khác công kích, hung hăng hướng chỗ Mặc Thiên Thần công kích, lúc này toàn bộ oanh lên thạch lương màu xanh, nếu chậm một bước, lúc này Mặc Thiên Thần dù không chết cũng bị thương.

Thạch lương khê nhúc nhích, lại ổn như Thái Sơn, không biết là làm bằng chất liệu gì, cao thủ công kích như thế, bất quá chỉ nhúc nhích một chút.

Mặc Thiên Thần nằm bên cạnh thạch lương, thấy vậy hơi hơi thở ra một hơi, chống thân thể ngồi dậy tựa vào trên tường đá, giờ tay kéo xuống cò ăn thịt người quần quanh người nàng, ngón tay bóp qua, cò ăn thịt người đã hút máu đầy người đỏ bừng dập nát.

“Mẫu thân, mẫu thân, ô ô.” So với Mặc Thiên Thần thở dài nhẹ nhõm một hơi, Bàn Oa Oa lúc này lại đột nhiên gào khóc lên: “Con vô dụng, xem chút hại phụ thân cùng mẫu thân, ô ô, oa nhi vô dụng.”

Hắn vừa rồi thế nào bị dọa ngây người a?

Hắn ngần ngại một chút nữa sẽ không chỉ hại phụ thân, mà hiện tại mẫu thân tay đầy vết thương, ô ô... Đều là hắn vô dụng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 180: Chỉ Mành Treo Chuông 1

Bàn Oa Oa khỏ sở dĩ trên mặt đất gào khóc lớn, cũng không dám đến gần Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần.

Đầy tay máu tươi, Mặc Thiên Thần thấy vậy giờ tay kéo Bàn Oa Oa, dùng mu bàn tay bị thương xoa xoa đầu Bàn Oa Oa, ôn nhu nói: “Nhi tử rất lợi hại, mới không phải vô dụng, không được nói mình như vậy biết không, nói như vậy mẫu thân và phụ thân đều sẽ tức giận.”

Bàn Oa Oa tuy rằng là một chi hoàng linh, nhưng sau khi sinh ra rốt cuộc không có gặp qua thời điểm thập tử nhất sinh, lần đầu tiên gặp bị dọa ngây người thật bình thường.

Xoa đầu Bàn Oa Oa, Mặc Thiên Thần nhìn Phong Sơ Cuồng nằm một mực không ra tiếng, không có bất kỳ e ngại cùng kinh khủng, bất quá lại gắt gao nhìn nàng, nhẹ giọng nói: “Không có việc gì đi?”

Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần nhẹ giọng hỏi hắn, khoe miệng từ từ phác họa lên, lộ ra một cái tươi cười nói: “Có nàng ở đây.”

Có nàng ở đây, ta sẽ có việc sao?

Mặc Thiên Thần nghe Phong Sơ Cuồng nói, bên miệng cũng giờ lên tươi cười nhàn nhạt, gật đầu nói: “Đúng, có ta ở đây.”

Có ta ở đây, tuyệt đối không cho phép chàng gặp chuyện không may.

Ba chữ giống nhau, hàm nghĩa bất đồng, lại làm cho người từ đáy lòng ấm áp lên.

Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần, Mặc Thiên Thần cũng nhìn Phong Sơ Cuồng, cả hai đang đối mặt, hai người khoe miệng đều tràn đầy tươi cười, một loại tươi cười chỉ có bọn họ hiểu.

“Mẫu thân, mẫu thân, oa nhi giúp mẫu thân băng bó.” Cả hai đang đối mặt, Bàn Oa Oa rút cuộc là tiểu hài tử, nghe xong Mặc Thiên Thần trấn an thực tất nhiên không thể tự trách, bất quá vẫn rất đau lòng nâng tay Mặc Thiên Thần, nhẹ nhàng thổi thổi vết thương trên người Mặc Thiên Thần.

Mặc Thiên Thần nhìn Bàn Oa Oa cẩn thận lại nhu thuận, xoa xoa đầu Bàn Oa Oa, tùy ý Bàn Oa Oa vì nàng băng bó.

Này đó chỉ là tiểu thương ngoài da, dù bị thương gân cốt, ỏi trong mắt nàng cũng không tính là chuyện lớn gì.

“Mẫu thân, có đau không?” Thổi thổi miệng vết thương, miệng vết thương trên người Mặc Thiên Thần lập tức khép lại.

“Không đau.” Mặc Thiên Thần dựa vào trên cửa đá, mỉm cười lắc đầu.

“Phụ thân thế nào không quan tâm mẫu thân.” Tuy rằng vừa rồi hấn xem chút khiến phụ thân bị đập vụn, nhưng phụ thân cũng không thể không nói một lời quan tâm mẫu thân a, Bàn Oa Oa một bên băng bó một bên trừng mắt Phong Sơ Cuồng lông tóc vô thương.

“Việc nhỏ.” Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần giờ lên khoe mắt.

“Đúng, việc nhỏ.” Vết thương như vậy thật sự việc nhỏ, Mặc Thiên Thần đối với Phong Sơ Cuồng cười.

Bàn Oa Oa nghe vậy nhăn nhó cái mũi nhỏ, ừm ừm nói: “Phụ thân thật lợi hại, như vậy đều tính việc nhỏ, bất quá vừa rồi phụ thân một chút cũng không sợ hãi, oa nhi đều bị dọa sắp tè ra quần, phụ thân ánh mắt cũng không nhúc nhích một chút, phụ thân quả thật rất lợi hại.”

Mặc Thiên Thần nghe Bàn Oa Oa huyền thuyên lầm bầm lâu bầu, đối với Phong Sơ Cuồng ý cười càng sâu, cười nói: “Một chút cũng không lo lắng?”

Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần tươi cười, nét mặt biểu lộ một tia cười quý dị, hai mắt lại thâm sâu nhìn Mặc Thiên Thần, chậm rãi nói: “Vì sao phải lo lắng? Ta muốn chết, nàng sẽ theo giúp ta, không phải sao?”

Nghe Phong Sơ Cuồng phi thường khẳng định cùng tự nhiên nói, Mặc Thiên Thần không khỏi vừa mừng vừa sợ nhìn Phong Sơ Cuồng, này không phải có nghĩa là Phong Sơ Cuồng đã hoàn toàn tin nhiệm nàng, không ở đối với nàng nghi ngờ.

Đầy mặt vui mừng đối diện Phong Sơ Cuồng lúc này hai mắt vô cùng xanh đen, Mặc Thiên Thần đột nhiên cảm thấy nàng cơ hồ hoàn toàn chìm vào hai mắt tối đen như bầu trời đêm thâm thúy của Phong Sơ Cuồng.

Nàng chưa từng nhìn thấy mắt Phong Sơ Cuồng như vậy, không, phải nói nàng chưa từng gặp qua bất luận kẻ nào có mắt sáng như vậy, sâu như vậy, bao hàm toàn diện như vậy, này quả thực tựa như lốc xoáy trong bóng tối, đem linh hồn người ta thẳng tắp hút vào, vĩnh viễn không buông ra.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 181: Chỉ Mành Treo Chuông 2

Sâu như vậy, bao hàm toàn diện như vậy, này quả thực tựa như lốc xoáy sâu trong bóng tối, đem linh hồn con người thẳng tắp hút vào, vĩnh viễn không buông ra.

Tâm, đột nhiên run lên, ngay sau đó cuồng nhảy lên.

Mặc Thiên Thần vươn tay che ngực, tim vì sao đập nhanh như vậy? Vì sao đột nhiên cảm thấy toàn thân nóng lên?

Bất quá chỉ là một đôi mắt, nàng cũng không phải lần đầu tiên đối mặt, vì sao? Vì sao?

Tay ôm ngực, trong lòng loạn thất bát tao ý niệm không ngừng hiện lên, nhưng ánh mắt Mặc Thiên Thần vẫn không có từ trong mắt Phong Sơ Cuồng di chuyển.

Hai mắt này, lúc này sâu như vậy, đen như thế, chứa đầy thần bí khiến người đi thăm dò, sâu như vậy cất giấu một loại an ổn có thể yên tâm dựa vào, đồng thời càng làm cho người ta cảm giác được khoái trá, một loại tựa hồ thổ lộ tình cảm khoái trá.

Mặt Mặc Thiên Thần, hơi hơi đỏ, tâm, cũng nhẹ nhàng động .

Bất đồng với đời trước lưu lại ngôn luận, trả lại tình ý, mà là một loại tâm động, một loại vì người trước mắt này, tâm động .

Lông mi dài nhẹ nhàng rung động, Mặc Thiên Thần nhìn Phong Sơ Cuồng, nửa ngày nhẹ nhàng nở nụ cười, chậm rãi nói: “Đúng, ta sẽ cùng chàng.”

Ta sẽ cùng chàng, mặc kệ trên trời dưới đất.

Phong Sơ Cuồng nhìn mặt Mặc Thiên Thần ứng đỏ, về mặt gương mặt cùng vui sướng, làm lòng hân nhảy lên, về mặt này thật đẹp.

Hắn thích.

“Vậy, ta còn có cái gì phải lo lắng .” Nếu như thế, hắn có cái gì để lo lắng .

Phải nói, hắn chưa từng có giờ khắc như vậy, không lo lắng an nguy chính mình.

Mặc Thiên Thần nghe Phong Sơ Cuồng nói, trên mặt tươi cười càng ôn nhu xán lạn : “Đúng.”

Không cần lo lắng, có nàng liền có hắn, có hắn liền có nàng.

Thông đạo thiên mạch, cường địch ở bên, nhưng lại che không được ôn nhu đầy trời, ấm áp đầy phòng.

“Sơ Cuồng, thật tốt, chàng không hận ta.” Trong tươi cười, Mặc Thiên Thần nhìn Phong Sơ Cuồng, vươn tay nhẹ nhàng chà lau đi tro bụi trên mặt Phong Sơ Cuồng, thả lỏng chuyện đề tài.

Hôm nay có thể được lời ấy của Phong Sơ Cuồng, nàng chỉ biết nàng cùng Phong Sơ Cuồng trong lúc đó, không có gì khúc mắc.

Phong Sơ Cuồng nghe vậy liếc mắt nhìn Mặc Thiên Thần: “Chuyện sớm hay muộn, ta sẽ keo kiệt như thế?”

Lời Mặc Thiên Thần hắn hiểu rõ, Mặc Thiên Thần nói là nàng xen vào việc của người khác đi quản chuyện trên trán nhỏ, mới khiến đám người kia vây bắt, dẫn tới cuối cùng hắn biến thành như vậy.

Bất quá, đã có người muốn thiết kế bọn họ, bỏ lỡ lần này, sẽ khẳng định còn có lần tiếp theo, lần này để Mặc Thiên Thần dẫn hắn, tiếp theo dự đoán chính là hắn dẫn Mặc Thiên Thần, tránh thì tránh, còn chỉ biết càng ngày càng ngoan độc.

Đã như vậy, hắn có cái gì để oán hận hay tức giận , Phong Sơ Cuồng hắn không phải người không hiểu lý lẽ như thế, huống chi nếu không như vậy, làm sao có thể biết được Mặc Thiên Thần là thật lòng với hắn, đáng giá.

Trong tay chà lau gò má Phong Sơ Cuồng, bên tai nghe Phong Sơ Cuồng nói, Mặc Thiên Thần trong lòng thoải mái đồng thời cũng không khỏi nhẹ nhàng bật cười.

Phong Sơ Cuồng không phải là người hẹp hòi? Sai lầm rồi, trong trí nhớ của nàng Phong Sơ Cuồng rất keo kiệt , đối với người hắn không công nhận cho tới bây giờ không hề hào phóng.

Bất quá, đối với người hắn tán thành . . .

Mặc Thiên Thần cười khẽ giơ tay đem Phong Sơ Cuồng ôm lấy, mặt gất gao dán trên lưng Phong Sơ Cuồng, gất gao dán.

Đời trước là nàng bị mù không biết quý trọng, đời này nàng sẽ hảo hảo quý trọng , sẽ hảo hảo .

Ám cung âm trầm vô biên, lại qua khúc cong là có thể thông suốt.

ở bên cửa đá nghỉ ngơi, Mặc Thiên Thần vẫn là công Phong Sơ Cuồng đi theo Bàn Oa Oa hướng trong ám cung đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 182: Chỉ Mành Treo Chuông 3

Dù sao chỗ cửa đá tuy rằng tạm thời an toàn, nhưng rốt cuộc không thể đem địch nhân toàn bộ nắm giữ trong tay, đến an toàn.

“Mẫu thân không sợ, oa nhi lần này sẽ xem đường thật kỹ, nhất định sẽ không để bọn họ đánh lên.” Bởi vì vừa rồi không đúng mực cùng sợ, lúc này Bàn Oa Oa vỗ bộ ngực nho nhỏ, khẳng định cam đoan nói.

Mặc Thiên Thần nghe xong cười nói: “Con ta chính là lợi hại.”

“Đương nhiên.” Bàn Oa Oa trịnh trọng gật đầu một cái, hần khẳng định là lợi hại, khẳng định.

“Tiểu tử thực không khiêm tốn.” Phong Sơ Cuồng lúc này tâm tình cư nhiên không tệ, khó được mở miệng chế nhạo Bàn Oa Oa.

“Học theo phụ thân.” Bàn Oa Oa một bộ nghiêm trang nhìn Phong Sơ Cuồng.

Phong Sơ Cuồng không khỏi đen mặt, hần không khiêm tốn sao? Hần cảm thấy hần thật khiêm tốn nha.

Mặc Thiên Thần quay đầu nhìn Phong Sơ Cuồng bị Bàn Oa Oa đáp một câu nói không nên lời, cúi đầu tràn đầy khoan khoái nở nụ cười.

Ngân quang phổ, âm trầm rừng mình, nhưng lại kéo thật dài bóng lưng ba người bên cạnh, lại chỉ cảm thấy vui vẻ, còn có ảm áp.

“Lại đi năm sáu dặm đường hần là đến.” Chỉ vào ám cung đen nhánh phía trước, Bàn Oa Oa hướng Mặc Thiên Thần nói: “Mẫu thân, nghỉ ngơi một chút, phía trước phải một hơi thông qua, con đường thật không dễ đi.”

Mặc Thiên Thần theo lời buông Phong Sơ Cuồng trên lưng, khoanh chân tựa vào trên tường đá nghỉ ngơi.

Bàn Oa Oa dọc theo đường đi cũng không nói qua con đường không dễ đi, phía trước Bàn Oa Oa đã nói không dễ đi, chỉ sợ sẽ là chỗ tinh tú, cẩn thận vẫn tốt hơn.

“Sơ...”

“Hừ.” Quay đầu nhìn Phong Sơ Cuồng, Mặc Thiên Thần đang muốn mở miệng, Phong Sơ Cuồng so với Mặc Thiên Thần trước tựa vào trên tường đá đột nhiên nhẹ nhàng thở dài một tiếng, sau đó ý bảo Mặc Thiên Thần đem lỗ tai dán lên trên tường đá.

Mặc Thiên Thần thấy vậy trong mắt xẹt qua nghi hoặc, người lại theo ý Phong Sơ Cuồng đưa lỗ tai lên tường.

“Mẹ nó, hai người kia rốt cuộc đi chỗ nào?” Tựa vào trên tường đá, nhất thời một cổ nhàn nhạt nếu không phải năng công lực cao thâm, căn bản nghe không thấy âm thanh thật nhỏ từ tường đá bên kia truyền tới, đây là, đây là đám sát thủ kia?

Mặc Thiên Thần mạnh mẽ nhíu mi, đám vương bát đần thể nhưng cùng bọn họ chỉ cách một bức tường.

Tay, nháy mắt nắm chặt huyết kiếm.

An tâm một chút chớ nóng nảy. Phong Sơ Cuồng nhìn biểu tình Mặc Thiên Thần, hướng Mặc Thiên Thần ra hiệu bằng mắt, sau đó tiếp tục nhắm mắt lắng nghe.

“Ám cung lớn như vậy, con đường lại khúc chiết, ai biết bọn họ đi chỗ nào.” Âm thanh phẫn nộ.

“Không thể để bọn họ chạy thoát, bằng không chúng ta ai cũng đừng nghĩ còn sống rời đi.” Một đạo âm thanh tương đối trầm.

“Cái này mọi người đều biết, không cần phải nói.”

“Thời điểm nhận nhiệm vụ này đã rõ ràng, có chúng ta không có bọn họ, có bọn họ không có chúng ta, bắt quá, ta hiện tại chút lo lắng, các người thấy không, này quanh thân trang sức còn có phương diện mai táng người, quy cách... thân phận này... Ta sợ, chúng ta dù giết chết đám người Mặc Thiên Thần, cũng sống không ra.” Có người đột nhiên nói.

Lời này vừa nói ra, vốn nhóm sát thủ bảy miệng tám lời, trong nháy mắt trầm tĩnh.

“Bớt nói nhảm, nơi này không phải nơi chúng ta có thể nghị luận, đáng chết khi xuống dưới trong lòng cũng đã đều biết, Mặc Thiên Thần bọn họ phải giết.” Âm ngoan, đây là âm thanh lão đại kia.

Mặc Thiên Thần nghe mười mấy tên sát thủ nói chuyện, duy nhất có thể nghe ra đối tượng cũng chỉ có vị xương rồng lão đại này.

Lời Xương rồng vừa nói ra, sát thủ vốn trầm tĩnh càng không có thanh âm.

Chương 183: Chỉ Mành Treo Chuông 4

Mặc Thiên Thần thấy vậy nhìn thoáng qua Phong Sơ Cuồng nhắm mắt lắng nghe, xem ra đám người này tiếp nhận mệnh lệnh giết bọn họ không cần hỏi, bất kể như thế nào đều phải lấy mạng bọn họ.

Trong tai nghe nói như vậy, huyết kiếm trong tay Mặc Thiên Thần nắm càng chặt.

Kẻ sai khiến, khá lắm, đuổi tận giết tuyệt.

“Chuyện địa cung này không cần thảo luận, bất quá có một điểm ta muốn hỏi một chút, các người có thấy Phong Sơ Cuồng vốn bị Âm Dương Thủy luyện hóa đến vị trí ngực không, vì sao hôm qua lúc thấy, cư nhiên khôi phục lại vị trí dưới bộ ngực.” Âm thanh Xương rồng.

“Đúng, ta cũng thấy.”

“Lão đại nhắc tới, hình như đúng là như thế...”

“Trời ạ, vậy Mặc Thiên Thần cư nhiên thật có thể giải trừ được hiệu Âm Dương Thủy...”

“Này... Này...”

Đề tài này không đề cập tới thì thôi, nhắc tới đâm sát thủ cẩn thận hồi tưởng lại, dù cách tường đá đều có thể nghe ra khiếp sợ.

Âm Dương Thủy, không có thuốc nào chữa được a.

“Chúng ta xem thường Mặc Thiên Thần, chủ nhân cũng xem thường Mặc Thiên Thần.” Trầm thấp thanh âm.

Âm này hạ xuống, Phong Sơ Cuồng đột nhiên mở to mắt, nhìn Mặc Thiên Thần nhướng mày một chút, Mặc Thiên Thần liếc mắt nhìn Phong Sơ Cuồng đang nhìn không khỏi mỉm cười đáp lại.

“Nếu Mặc Thiên Thần thực sự có bản lĩnh đó phá giải Âm Dương Thủy, vậy chúng ta tốc độ tất yếu nhanh hơn.”

“Phải, nếu để Mặc Thiên Thần tiếp tục giải độc, Phong Sơ Cuồng nghe nói so với Mặc Thiên Thần lợi hại hơn, vậy càng khó đối phó.” Có người phụ họa.

“Đây là thứ nhất, càng trọng yếu hơn là, Liêm Thân Vương đại nhân muốn một chi hoàng linh kia, cơ hội chúng ta lấy được giảm rất nhiều.”

Liêm Thân Vương đại nhân, Liêm Thân Vương?

Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần vốn đang nhìn nhau rồi đột nhiên hai mắt đều bốc lên một mảnh xơ xác.

Liêm Thân Vương, cư nhiên là cái kia nhận ý chỉ Mộc Hoàng mang bọn họ lại đây, nhìn qua phi thường thực thành là kẻ phía sau giật dây.

Bọn họ từ khi trúng chiêu vẫn không có đàm luận qua là ai xuống tay với bọn họ, một là trong lòng hiểu rõ, hai là không có thời gian đi thảo luận. Mà hiện tại, người chủ sự lên như vậy trong lúc vô ý nghe ra rành mạch.

Mặc Thiên Thần mắt thật sâu đen, tay nắm huyết kiếm cơ hồ nổi gân xanh, chuyện ngày đó không cần đi nghĩ lại, diễn trò, hết thầy đều là đang diễn trò, lấy sinh mệnh chân thật ra diễn trò.

Ngày ấy, việc không ai quản lý khu tập kích là thật, vậy đám người kia cũng là thật sự, bọn họ giết dân chúng cũng là thật sự.

Nhưng những thứ chân thực này là Liêm Thân Vương cố ý thả một cái lỗ hồng, làm bọn họ cố ý giết tới, lại trước mặt nàng chế tạo cảnh tượng tàn nhẫn, gây xích mích nàng không thể không quan tâm, sau đó tại thiết kế bọn họ.

Bộ ngựa bắt ve, chim sẽ rình sau, trai cò tương tranh ngư ông được lợi.

Khá lắm, khá lắm Liêm Thân Vương, dùng sinh mệnh người khác tính kế bọn họ.

Trong mắt ám hỏa bắt đầu nhảy lên, Mặc Thiên Thần trong mắt một mảnh sát khí, đây là nàng lần đầu tiên oán hận một người như thế.

“Đã biết chúng ta đã có tiền không lui, vậy còn nói nhiều cái gì.” Âm thanh lạnh như băng mà mang theo sát khí so lúc nãy còn thịnh hơn.

“Đúng vậy.” Chính tề trả lời.

Ngay sau đó, Mặc Thiên Thần rõ ràng nghe thấy, đám sát thủ rất nhanh rời đi, hướng phía trước đi vây diệt bọn họ .

Tựa vào trên tường đá, Mặc Thiên Thần nhìn Phong Sơ Cuồng, liền nhìn như vậy.

Trong lòng lạnh như băng cùng phần nộ cơ hồ muốn thiêu đốt nàng, thân là thân vương không vì bách tính mưu phúc lợi, ngược lại vì quyền binh cùng ích lợi, lấy dân chúng làm công cụ, có thể tùy ý hy sinh, có thể tùy ý sát hại, này quả thực không có nhân tính, này còn xứng làm thân vương cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 184: Chỉ Mành Treo Chuông 5

Gắt gao nhắm mắt, Mặc Thiên Thần đột nhiên tựa vào đầu vai Phong Sơ Cuồng: “Chàng đã đứng.”

Phong Sơ Cuồng đã đứng, kêu nàng yên lặng xem xét không cần nhúng tay là đứng. Vào thời điểm đó nàng còn cho rằng Phong Sơ Cuồng lãnh huyết, mà lúc này...

“Nếu cho nàng một lần tuyển chọn, nàng sẽ yên lặng xem xét hay là muốn lao ra?” Phong Sơ Cuồng chậm rãi mở mắt ra, ánh mắt đen như đêm chậm rãi nói.

Nếu cho một lần cơ hội, nếu cho một lần cơ hội.

“Lao ra đi.” Ngay cả biết là tính kế, nhưng nàng vẫn sẽ lao ra, bởi vì nàng không thể lạnh nhạt bàng quan, càng bởi vì, những người đó đều vô tội. Bất quá, sau khi ra ngoài, kẻ đầu tiên nàng giết chính là Liêm Thân Vương.

“Ta ghét đi.” Mặc Thiên Thần ngẩng đầu nhìn hai mắt Phong Sơ Cuồng gần trong gang tấc.

Phong Sơ Cuồng cúi đầu nhìn Mặc Thiên Thần, thật không khách khí gắt gát đầu: “Ghét.” Biết rõ là bẫy vì người vô tội vẫn sẽ đi, này không phải ghét là cái gì, bất quá...

“Nhưng, ta thích.” Ta thích, quân hấn xuân vẫn ghét, quân hấn nhiệt huyết hay lãnh huyết, chỉ cần ta thích, dù là đánh rắm chọc thùng trời, chỉ cần ta thích, dù ngu như heo, hấn cũng xem nàng như châu như bảo.

Nhân tính, lãnh nóng, âm ngoan hay độ lượng, giả dối hay chính nghĩa, này đó đều cắt sang một bên, chỉ cần hấn thích, Mặc Thiên Thần chính là tên cặn bã cũng thích, là vị thánh nhân hấn vẫn thích như trước.

Chỉ cần là Mặc Thiên Thần, chỉ cần nàng là nàng, hấn liền thích, cứ như vậy.

Nghe Phong Sơ Cuồng không chút do dự nói ba chữ, lòng Mặc Thiên Thần vốn lạnh như băng đột nhiên liền trăm hoa đua nở, hồi xuân đại địa .

Nâng mắt, Mặc Thiên Thần đầy mặt đều là rực rỡ tươi cười, nhìn Phong Sơ Cuồng gần trong gang tấc, cảm thấy thuận mắt thế nào thì là thế đó.

Phong Sơ Cuồng này nàng thế nào lại cảm thấy hiếm lạ như vậy a.

“Nhìn cái gì vậy.” Nhìn Mặc Thiên Thần gắt gao nhìn chăm chăm chính mình, Phong Sơ Cuồng liếc mắt nói.

Mặc Thiên Thần nghe vậy hai mắt nhú lại, đột nhiên ngẩng đầu môi đỏ tươi nhẹ nhàng dán lên má Phong Sơ Cuồng, vừa chạm vào liền dời ra: “Ta thích.”

Ta thích nhìn chàng, ta thích.

Nghe Mặc Thiên Thần nói, nhìn động tác Mặc Thiên Thần, Phong Sơ Cuồng trừng mắt nhìn Mặc Thiên Thần vài lần, cướp lời của hấn, thật sự là lười biếng, bất quá nghe rất thoải mái, thích, hắc hắc.

Mặc Thiên Thần nhìn Phong Sơ Cuồng lạnh lạnh liếc nàng trắng mắt, nhưng tai giấu trong tóc đen hơi hơi bắt đầu đỏ, tâm tình càng khoái trá, ôm Phong Sơ Cuồng cọ cọ đầu vai Phong Sơ Cuồng.

Phong Sơ Cuồng của nàng, âm ngoan lãnh khốc độc ác tự đại, cư nhiên cũng có thời điểm xấu hổ như vậy, ai nha, chân chính là làm người ta yêu chết đi được.

Phong Sơ Cuồng nghiêng đầu qua, hình thức thật ghét bỏ động tác thân mật này của Mặc Thiên Thần, nhưng mi mắt hơi hơi mỉm cười kia, thấy thế nào cũng là tràn ngập vô tận sùng nịch cùng vui thích.

Thích, đơn giản như thế.

“Xấu hổ.” Bàn Oa Oa cùng Phong Sơ Cuồng và Mặc Thiên Thần nghe xong một hồi góc tường, đang nhìn nửa ngày thổ lộ cho nhau xong, lúc này ngồi xôm phía trước Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần, ngón tay nhỏ nhỏ chen khuôn mặt đỏ rực.

“Nhi tử bị nàng dạy hư .” Trong lời nói Phong Sơ Cuồng là oán trách, khóe miệng lại cong cao cao không chế đều không chế không được.

Mặc Thiên Thần nghe xong mặt roi hắc tuyến, cái gì này là cái gì a.

“Nhi tử, phi lễ chớ nhìn.” Mặc Thiên Thần.

“...” Phong Sơ Cuồng.

Bàn Oa Oa có thể nghe hiểu lời này sao...

“Phụ thân, mẫu thân, bọn họ đi rất xa .”

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 185: Chỉ Mành Treo Chuông 6

“Phụ thân, mẫu thân, bọn họ đi rất xa .” Quả nhiên Bàn Oa Oa không hiểu lời Mặc Thiên Thần nói, nắm lấy lá cây nhỏ trên đầu, rõ ràng thay đổi đề tài nói.

Nghe Bàn Oa Oa nhắc tới đám sát thủ, Phong Sơ Cuồng mặt hơi trầm xuống, khóe miệng dâng lên một tia âm tà cười lạnh nhìn Mặc Thiên Thần: “Nàng cảm thấy Liêm Thân Vương chính là độc thủ lớn nhất sao?”

Hỏi như không hỏi, Phong Sơ Cuồng khẩu khí là nói không nên lời trào phúng.

Không phải Liêm Thân Vương? Mặc Thiên Thần nhìn Phong Sơ Cuồng, trong lòng vừa chuyển lại nghĩ đến một người nói với Phong Sơ Cuồng : “Chàng là nói Mộc Hoàng?”

Nếu sau lưng Liêm Thân Vương có người, vậy chỉ có khả năng là Mộc Hoàng, Mộc Tộc chi hoàng.

Bộ tộc chi hoàng hy sinh một trăm bách tính chỉ vì tạo thế cho bọn họ xem? Mặc Thiên Thần mạnh mẽ rung mình một cái, trong lòng có điểm không muốn tin tưởng.

“Chúng ta đi xem” Phong Sơ Cuồng nhìn sắc mặt Mặc Thiên Thần khó coi, trào phúng cười cười.

Hắn cũng không như Mặc Thiên Thần nhiệt huyết, chuyện xấu trong hoàng gia hắn rất rõ ràng, Mộc Hoàng, Mộc Hoàng... Hắn nhất định sẽ bắt lấy đuôi hắn , đám đưng hắn cùng Mặc Thiên Thần, thật sự là quá to gan, xem ra Phong Sơ Cuồng hắn không phát uy, Mộc Tộc không biết chọc tới người nào.

Mất nén giận, Phong Sơ Cuồng khóe miệng dâng lên một tia tươi cười vô cùng lãnh huyết, sự việc này tuyệt đối không thể bỏ qua như vậy .

Mộc Tộc, chờ đó.

“Mẫu thân, còn có đi hay không a?” Đều ở trong này nghe xong nửa ngày, đám sát thủ đều chạy không thấy , bọn họ còn đứng ở đây, muốn đám sát thủ kia tới trung tâm ám cung trước, kia sẽ không tốt, Bàn Oa Oa lo lắng xen mồm.

“Chờ một chút.” Mặc Thiên Thần nghe vậy thu hồi tâm tư, bấm ngón tay hơi tính toán, sau đó nhìn Phong Sơ Cuồng nói: “Sắp mười hai canh giờ .”

Nếu không phải đám sát thủ kia nhắc tới đuôi giết là chuyện ngày hôm qua, nàng đã nhanh quên thời gian đã qua nhanh như vậy, hiện tại khoảng cách Phong Sơ Cuồng lần thứ hai dùng thuốc đã tới gần , giờ phút này nếu không cần thuốc, một lần được lực trước bắn ngược, ngược lại sẽ càng tăng thêm tình huống của Phong Sơ Cuồng.

“Ý nàng là?” Phong Sơ Cuồng nghe vậy nhìn Mặc Thiên Thần, ở phương diện này Mặc Thiên Thần là quyền uy.

“Chọn nơi không bằng liền nơi này.” Mặc Thiên Thần chỉ chỉ chỗ hiện tại, nhượng mảy.

Thay vì đi tìm một nơi tự cho là an toàn để luyện được châm cứu cho Phong Sơ Cuồng, không bằng chọn nơi hiện tại, đâm sát thủ thế nào cũng không có khả năng nghĩ đến, vừa rồi bọn họ cùng nâng bất quá chỉ cách một bức tường, khoảng cách gần như thế.

“Nghe nàg.” Nghe Mặc Thiên Thần quyết định, Phong Sơ Cuồng không hề dị nghị gật đầu, phi thường dễ nói chuyện.

Mặc Thiên Thần lúc này bắt đầu động thủ chuẩn bị đứng lên.

Ngồi xồm một bên Bàn Oa Oa thấy vậy tiểu nhân tình nhìn xem Phong Sơ Cuồng lại nhìn xem Mặc Thiên Thần, phụ thân thế nào trở nên dễ nói chuyện như vậy? Tuyệt không tự đại cùng không cự nự, đây là sao ?

Hơn nữa, cũng không thấy phụ thân và mẫu thân làm chuyện gì a, vì sao liền cho hắn một loại cảm giác phụ thân cùng mẫu thân thật ảm ỷ, có chung suy nghĩ, thật sự là nghĩ nát óc cũng không nghĩ ra được.

Bàn Oa Oa kéo kéo lá cây trên đỉnh đầu cơ hồ sắp thành đầu hói, thập phần không hiểu.

“Sơ Cuồng, ta hiện tại dùng châm phong bế tất cả huyệt đạo trên nửa người chàng, này một lần châm cùng cở vang mềm phối hợp lẫn nhau, nửa bộ phận trên hắn là có thể hoàn toàn giải phong.” Rút ra ngân châm trong tay, Mặc Thiên Thần đầy mặt hi vọng nhìn Phong Sơ Cuồng nói.

“Đến đây đi.” Phong Sơ Cuồng vừa ngửa đầu.

Thắng lợi đang ở trước mắt, còn có cái gì phải sợ .

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 186: Chỉ Mành Treo Chuông 7

“Nhi tử.” Mặc Thiên Thần kêu Bàn Oa Oa một tiếng.

“Oa nhi biết.” Bàn Oa Oa lập tức liền hướng cách đó không xa bắn đi, cảnh giới nhìn bốn phía, hắn phụ trách canh giữ.

Hết thầy chuẩn bị tốt, Mặc Thiên Thần bắt đầu động thủ vì Phong Sơ Cuồng châm cứu.

Huyệt đạo sau gáy, Phong Sơ Cuồng đã châm quen, nhưng lúc này đây bao gồm vị trí bộ ngực, lực lượng cường đại đánh vào kinh mạch, hơn xa so với vài lần châm cứu trước.

Ngán ngùng mấy châm đi xuống, Phong Sơ Cuồng sắc mặt liền thay đổi.

Nổi gân xanh, sắc mặt nháy mắt biến thành đen sặc, sau đó từ đen chuyển đổi thành màu tím, kinh mạch dưới da thịt không ngừng nhảy lên, giống như chỗ xung yếu phá da thịt nhảy ra .

Mặc Thiên Thần thấy vậy âm thầm cắn răng đau lòng, tay tuyệt không dám chậm, châm châm đâm thẳng yếu huyệt, bất quá...

“Ta trước thi triển một nửa, lát sau sẽ tiến hành một nửa kia.” Độ mạnh yếu một bộ châm pháp này quá mạnh mẽ, xem phản ứng Phong Sơ Cuồng cố gắng chịu đựng, này có tổn hại cho thân thể Phong Sơ Cuồng, nàg quả quyết không thể xuống tay, cho Phong Sơ Cuồng thời gian giảm bớt đau đớn, này có lợi cho Phong Sơ Cuồng khôi phục.

Trong miệng nói, tay lại không chậm, bất quá mấy hơi thở trong lúc đó, phần lưng Phong Sơ Cuồng đã châm đầy ngân châm, tựa như một con nhím.

Dùng châm cứu, Mặc Thiên Thần bắt đầu từ trong không gian lấy ra cở vang mềm, bắt đầu phối hợp linh thảo khác, tiến hành luyện chế chất thuốc.

Ánh lửa nhàn nhạt làm nổi bật khuôn mặt Mặc Thiên Thần, để lộ ra chỉ có đầy mặt nghiêm cẩn.

Dược hương bắt đầu ở không trung phát ra, thời gian thông thả mà lại rất nhanh không ngừng đi qua, từng phút từng giây tới gần mười hai canh giờ cuối cùng.

Trong lò thuốc, dược lực cở vang mềm cùng linh thảo các màu bắt đầu dung hợp .

Khác lần đầu tiên thử dùng, Mặc Thiên Thần lúc này đây dược lượng hạ so với lần đầu tiên lớn, thời gian luyện chế cũng so lần đầu tiên dài.

Tỉ tách, tỉ tách, thời gian vô hình nhanh chóng trôi qua.

“Đi, mùi thuốc.” Mà tại đây vị thuốc cùng thời gian phi tủng, một người trong đám sát thủ đã xa xa tìm kiếm đột nhiên dừng lại, ngẩng đầu ngửi ngửi không khí.

“Có phát hiện?” Xương rồng nhìn biến hóa của nam nhân cao gầy, người này bản tôn là một gốc cây phi yến thảo, cách ngửi dậm có bất kỳ dị vị hắc đều có thể ngửi được.

“Mùi thuốc, có người luyện chế được thủy.” nam nhân kia nhắm mắt lại nhanh chóng tìm kiếm nơi hương vị phát ra: “Mẹ nó, ngay tại nơi chúng ta vừa đàm thoại.”

“Cái gì, mau, trở lại, mau.”

Tiếng di chuyển vèo vèo, bóng người như điện, hơn mười sát thủ ngay lập tức đảo ngược thân hình, hướng trở về chạy như điên.

Ám cung, ánh sáng âm trầm lạnh như băng .

“Sơ Cuồng, đây là một nửa châm pháp kia, chàng cố chịu đựng.” Mà lúc này, Mặc Thiên Thần nhìn sắc mặt Phong Sơ Cuồng bắt đầu chuyển tốt, đã hoàn toàn ngăn chặn nửa bộ lực lượng châm pháp, vì thế bắt đầu hạ nửa bộ phận còn lại.

Nửa bộ phận trên là phía sau lưng, nửa bộ phận còn lại là phía trước ngực.

Phía trước ngực càng yêu cầu hành văn liền mạch lưu loát, không thể xảy ra sai lầm.

Tay cầm ngân châm, Mặc Thiên Thần càng cẩn thận châm xuống.

Một châm, hai châm, ba châm...

“Mẫu thân, bọn họ đang hướng bên này tới gần.” Ngay lúc Mặc Thiên Thần mới hạ ba châm, Bàn Oa Oa cảnh giác đột nhiên lùi lại, nhỏ giọng ở bên tai Mặc Thiên Thần nói.

Mặc Thiên Thần khẽ cau mày, đám sát thủ kia thế nào đến ? Chẳng lẽ phát hiện bọn họ ? Không phải vậy chứ. Trong lòng kinh dị, tay cũng không dám có chút sai lầm, Mặc Thiên Thần vẫn duy trì tốc độ như trước vì Phong Sơ Cuồng thi châm.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 187: Chỉ Mành Treo Chuông 8

Phi yến thảo, sớm biết rằng có phi yến thảo, hắc sẽ không để mẫu thân nấu thuốc , địa cung này dù lớn, phi yến thảo cũng có thể ngửi được hương vị .

Mặc Thiên Thần nghe Bàn Oa Oa nói như vậy, không khỏi âm thầm cẩn rằng, cẩn thận mấy cũng có sai sót, Mộc Tộc thảo thật sự là loạn thất bát tao cái gì cũng có.

“Mẫu thân, bọn họ cách chúng ta còn có hai đường thông đạo.” Bàn Oa Oa mặt lộ sốt ruột hướng Mặc Thiên Thần nhẹ giọng nói.

Bọn họ đến , vậy đám sát thủ đến .

“Mẫu thân, bọn họ chỉ cách chúng ta một đường thông đạo.” Bàn Oa Oa nghe xa xa truyền đến tiếng bước chân nhanh chóng tới gần, nóng nảy.

Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ?

Giờ phút này phụ thân không thể động, mẫu thân châm cứu cũng còn chưa có xong, làm sao bây giờ làm sao bây giờ a?

Mồ hôi, từ chớp mũi nhanh chóng xông ra, Mặc Thiên Thần nhìn ba kim châm trong tay còn lại, thủ pháp không ngừng tiếp tục đâm huyết.

Làm liền mạch lưu loát, châm pháp không thể đứt đoạn, bằng không người bị thi châm sẽ hữu tử vô sinh.

Lúc này không phải nằng không nghĩ biện pháp, mà là không có biện pháp có thể suy nghĩ, trước hết hoàn thành châm cứu trong tay, tắt yếu.

Mồ hôi trên trán toát ra, nháy mắt dọc theo gò má nhanh chóng lưu lại, lặng yên không một tiếng động rơi vào bụi bặm.

Tiếng bước chân càng ngày càng gần , đám sát thủ sắp nhanh chóng tiếp cận .

“Mẫu thân, còn có nửa đường thông đạo.” Bàn Oa Oa không ngừng quay chung quanh Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần.

Đến , đến , đám người xấu lập tức tới ngay .

“Bảo vệ tốt lò thuốc.” Đếm ngược châm thứ hai.

“Được.” Bàn Oa Oa nghe Mặc Thiên Thần phân phó, lập tức như tâm phúc, bỏ nhào vào bên lò thuốc, giờ tay mang bếp lò toàn bộ ôm trong tay.

Cũng không biết hần thân là thảo mộc, vì sao không sợ lửa.

“Lạch cạch, lạch cạch.” Tiếng bước chân, ép sát mà gần.

Cảnh lá màu vàng, từ chỗ cuối thông đạo đã nhanh chóng lộ, màu vàng phiến lá giống như ác thú ăn thịt người, hướng tới Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần yên lặng bất động đánh tới.

“Giết.” Đám sát thủ, đến.

Ngân quang lóe ra, đao kiếm ra khỏi vỏ, sắc bén công phạt như lốc xoáy bão táp mà đến.

Mặc Thiên Thần trong tay , còn có một kim cuối cùng.

Gió bất động, sóng bất động, mây bất động, trăng bất động.

Mặc Thiên Thần nắm một kim cuối cùng tập trung vào huyết đàn trung của Phong Sơ Cuồng, nơi này là bộ phận quan trọng của cơ thể, sai một ly sẽ có thể lấy tánh mạng người ta.

Cẩn chặt rằng Mặc Thiên Thần cố gắng không để ý đám sát thủ phía sau, một châm liền hướng Phong Sơ Cuồng đâm tới.

Huyết phong sắc bén, ngân quang chột hiện.

Nhìn ra Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng đang ở thời điểm quan trọng, đám sát thủ vội vàng tới vừa ra tay đều là công phu cao nhất, hướng tới Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần đánh.

Kiểm sát vót không, cây lá pháp phối, từ bốn phương tám hướng giống như thiên la địa võng đập xuống, khí thế muốn đem Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng một lưới bắt hết.

“Mẫu thân, phụ thân.” Ôm lấy lò luyện thuốc, Bàn Oa Oa thấy vậy hoảng hốt, trên người một cổ bạch quang nháy mắt nổi lên, hướng tới đám sát thủ tấn công. Hần phải bảo vệ phụ thân với mẫu thân.

“Bảo vệ lò thuốc cho tốt.” Mà ngay tại lúc Bàn Oa Oa xông lên, một cổ lực lượng màu đỏ đột nhiên giải khai, giống như một bức tường dựng thẳng phía sau Phong Sơ Cuồng, bảo hộ Phong Sơ Cuồng.

Huyết sắc nổi lên, phảng phất như toàn bộ cảnh hoa quay cuồng đem Phong Sơ Cuồng vây quanh tại bên trong.

“Oanh.” Mà trong khoảnh khắc huyết sắc đem Phong Sơ Cuồng vây quanh ở bên trong, đám sát thủ đã xông tới, chỉ nghe một tiếng vang nặng nề ở trong âm cung vang lên, thật giống như một âm lôi nổ tung, oanh âm âm xa xa tràn ngập mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 188: Chỉ Mành Treo Chuông 9

Dù ở trong hồ sâu thăm thẳm, cũng có thể nghe rành mạch.

Bụi đất tung bay, gạch ngói vụn bay loạn.

Trong nháy mắt lực lượng ngũ sắc rực rỡ giống như cực quang va chạm, chỗ thông đạo hoàn toàn sụp đổ, hơn nữa cùng với tiếng oanh âm âm trầm đục, còn đang không ngừng hướng xa xa lan tràn xuống.

Tro bụi ngập trời, sương khói tràn ngập, nơi nào còn tinh mỹ cùng sạch sẽ, hoàn toàn thành một mảnh gạch ngói vụn tàn đất.

“Người đâu, người đâu?” Đầy đất gạch ngói vụn, xương rồng đầy mặt tối đen mọi nơi loạn rống, người đâu, Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần đâu, vì sao không có?

Bọn họ mười mấy người vây công, lực lượng cường hãn như vậy va chạm, dù ám cung chắc chắn cũng bị phá hủy một đường thông đạo, vậy mục tiêu bọn họ công kích lại nơi nào?

Mẹ nó , bay không được.

“Lão đại, bên này, mau.” mặt đất có vết máu.

“Nàng bị thương, mau, đuổi theo, nhất định phải giết bọn họ.” Nhìn vết máu thứ ba, đám sát thủ mặt xám mày tro, nhất thời trong mắt sáng ngời, mặc kệ là Phong Sơ Cuồng hay Mặc Thiên Thần bị thương, kia đều là một chuyện vô cùng tốt.

Đuổi theo, thân hình như điện, mau chóng đuổi theo.

Ám cung thật sâu, thông đạo ngàn vạn.

Liên theo một hướng ám đạm, Mặc Thiên Thần cũng Phong Sơ Cuồng nhanh chóng chạy trốn tới phía trước.

Huyết sắc từ khóe miệng Mặc Thiên Thần chảy xuống, một giọt một giọt rơi xuống nước như bụi bặm, trên mặt của nàng lúc này trắng bệch một mảnh.

Vừa mới cùng mười mấy người đối chọi, dù nàng mạnh hơn bọn họ, lần này cũng bị thương không nhỏ.

Nhắm chặt mắt, Phong Sơ Cuồng tựa vào lưng Mặc Thiên Thần, lúc này toàn bộ ngũ giác của hắn bị phong bế, lực lượng ngoại giới đều không cảm giác, thật giống như một hải tử, chỉ cần một chút sức là có thể bóp chết hắn.

“Mẫu thân, mẫu thân bị thương.” Bàn Oa Oa ôm lò thuốc đầy mặt lo lắng đi theo Mặc Thiên Thần chạy như điên.

“Không trở ngại, người bảo vệ tốt lò thuốc.” Chạy gấp mà đi, Mặc Thiên Thần lúc này không quan tâm chính mình bị thương hay không, bảo vệ Phong Sơ Cuồng không chịu một chút tổn thương nào, mới là quan trọng nhất.

Bàn Oa Oa thấy vậy ôm chặt lấy lò thuốc trong tay, phụ thân chỉ cần vừa tỉnh lập tức sẽ phải dùng thuốc này, hắn nhất định liều mạng bảo vệ tốt, nhất định.

“Mẫu thân, qua cầu thẳng long phía trước chính là chủ điện , mau.” Ôm lò thuốc, Bàn Oa Oa chạy gấp ở phía trước dẫn đường.

Chủ điện, chỉ cần đi vào chủ điện tất cả đều an toàn , cho dù có ngàn vạn tên sát thủ đến, hắn cũng khiến bọn họ toàn bộ bị vây bên trong, Bàn Oa Oa tin tưởng mười phần.

“Ừm.” Mặc Thiên Thần không có nhiều lời , chỉ cũng Phong Sơ Cuồng vui đầu chạy như điên.

Ám lượng trên đỉnh đầu điều khắc kia xuất ra màu sáng bạc, đang ở không trung tản ra chiếu rọi phía dưới chủ điện, may mắn có thể thấy được.

Núi non trùng điệp, đồi núi nhấp nhô.

Càng tới gần chủ điện, địa hình càng cất cao hướng về phía trước, thật giống như một đỉnh núi, nhìn trắng sáng giờ tay có thể chạm.

Mặc Thiên Thần cũng Phong Sơ Cuồng một đường hướng tới trên ngọn núi chạy như điên.

“Đứng lại.” Phía sau, ám ảnh bắt đầu khởi động, đám sát thủ đuổi theo .

“Huyết kiếm.” Mặc Thiên Thần một tiếng quát chói tai, huyết kiếm trực tiếp bay vút không trung, ngang trời thẳng tắp đứng sừng sững , cả vật thể màu đỏ kia huyết quang không ngừng chớp động, tựa như một bá vương tuyệt thế đứng sừng sững ở lưng chừng núi, ngăn cản ngàn vạn địch nhân đuổi theo, thiên hạ đệ nhất kiếm, bỏ ta còn ai.

Ngang trời mà trở, tự công mà lên.

Huyết kiếm căn bản không cần Mặc Thiên Thần tự mình chỉ huy, chính mình chống lại đám sát thủ đuổi theo sau, liền tự công kích lên.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 189: Chỉ Mảnh Treo Chuông 10

Huyết sắc tuôn trào, huyết kiếm ra khỏi vỏ, tất yếu uống máu.

“Các ngươi tam thượng,” cầm đầu xương rồng thấy huyết kiếm cư nhiên tự mình công kích, quá sợ hãi trực tiếp ném ra ba người thủ hạ hướng huyết kiếm, một bên hướng tới Mặc Thiên Thần mau chóng đuổi.

Chờ lúc này, tuyệt đối không thể đến trễ thời cơ.

Xanh xanh lục lục, tại ngọn núi nhanh chóng hướng bốn phía đỉnh núi lan tràn mà đi, trong nháy mắt ngọn núi trụi lủi thêm một kiện y sam lục, mau, không gì sánh kịp u.

“Mãn lục thảo.” Bàn Oa Oa chạy gấp lên đỉnh núi thấy vậy, vươn ngón tay ra hung hăng cắn xuống, giọt máu màu trắng lập tức bùng lên.

“Đám kia mau rút trở về.” Một ngum hướng mãn lục thảo đi lên phun ra máu trắng trong miệng, Bàn Oa Oa tức giận quát.

Máu trắng bay bốn phía, một khi chạm vào lá cây lục sắc, mãn lục thảo giống như cà nhiễm sương, một mối liền nhanh chóng lui xuống, thật giống như con chuột thấy rắn.

Ngọn núi lập tức lại lần nữa khôi phục thành trụi lủi, bất kỳ thực vật hoa cỏ nào khác cũng không có cách phát huy bản năng Mộc Tộc leo lên.

Máu mực chi hoàng linh, dễ đối phó lắm sao .

“Mẫu thân, mau, phía trước chính là cầu thang long .” Trên đỉnh núi, một cây cầu đá tinh mỹ kéo dài, phẳng phất như một dãy ngân hà liên tiếp hai bên ngọn núi, vừa nhìn lại, cơ hồ nhìn không thấy điểm kết thúc.

Chạy gấp, Mặc Thiên Thần tập trung tất cả lực lượng chạy.

Cầu dài cây số, vừa nhìn vô cực.

Điên cuồng đuổi theo, xương rồng nhìn Mặc Thiên Thần liên tính bị thương còn công tằng đá Phong Sơ Cuồng, thế nhưng nặc kệ bọn họ đuổi theo thế nào cũng chậm hơn một bước, trong mắt âm lãnh cơ hồ biến thành thực chất.

Không thể để Mặc Thiên Thần chạy, tuyệt không thể.

“Tiểu thất.” Gầm lên giận dữ, xương rồng đột nhiên xoay người bắt lấy thứ tròn vo phía sau, nhìn qua giống như bò công anh, cao cao giọng lên: “Người nhà ngươi đều có người chăm sóc.”

Lời nói lạnh như băng từ trong miệng thốt ra, xương rồng bắt lấy tiểu thất kia liều mạng ném ra, hướng Mặc Thiên Thần ném tới.

Tiếng gió cấp bách, thế tới hung mãnh.

Không cho Mặc Thiên Thần cùng Bàn Oa Oa ra tay, bò công anh kia trực tiếp bay qua đỉnh đầu Mặc Thiên Thần, hung hăng nện lên cầu nối tinh mỹ.

“Oanh.” hào quang rực rỡ nổ tung, cùng với hào quang này, một cỗ sức mạnh lấy thiêu đốt sinh mệnh làm đại giới, ầm ầm nổ cầu đá tinh mỹ.

Thảo phi thành tro, đá bị hư hao.

Giữa cầu đá, oanh một tiếng sụp đổ, gãy .

Chạy gấp tới, cơ hồ một cước sẽ vượt qua , Mặc Thiên Thần đột nhiên thấy cầu đá bị nổ tung, một bước này của nàng cơ hồ tiến vào giữa không trung, dưới chân đó là vách núi đen vạn trượng tối như mực, không khỏi trong lòng rung mình.

Lấy mệnh làm đại giới nổ con đường phía trước, vì ngăn cản bọn họ tiến lên, lưu lại đối mặt bọn họ, kia tương đương là lâm vào vòng vây, nàng một người như thế nào bảo vệ Phong Sơ Cuồng chu toàn. Mặc Thiên Thần cố Phong Sơ Cuồng trong lòng ý niệm không ngừng xẹt qua, vọt tới trước hay lui về phía sau, lui về phía sau hay vọt tới trước?

“Nhi tử, tiếp phụ thân ngươi.” Trong lòng ngàn vạn ý niệm chớp động, tất cả bất quá trong khoảng khắc, Mặc Thiên Thần sắc mặt đột nhiên vạn phần nghiêm túc, hướng Bàn Oa Oa đã vọt tới cầu nối bên kia đột nhiên hét lên điên cuồng, đem tất cả quý báu đặt lên người Bàn Oa Oa.

Ngay sau đó, Mặc Thiên Thần mạnh mẽ vận kinh, lấy lực lượng tuyệt đối bao lấy Phong Sơ Cuồng, liền hướng bên kia cầu có hơn trăm mét ném đi qua.

Chương 190: Chỉ Mành Treo Chuông 11

“A, ta tiếp.” Bàn Oa Oa không nghĩ tới nương hần thế nhưng trong thời điểm mấu chốt đem phụ thân ném cho hần, không khỏi hoảng hốt, vội vàng ném lò thuốc, chạy lên giang hai tay hướng Phong Sơ Cuồng bay tới.

Lấy chỗ trú lô, ném Phong Sơ Cuồng, hết thấy động tác chỉ trong nháy mắt, Mặc Thiên Thần một bước còn kéo dài qua ở giữa không trung, thân hình vừa sử dụng lực như thế, thân thể nhất thời nhắm thẳng vực sâu vạn trượng rơi xuống. Gặp nguy không loạn, Mặc Thiên Thần thở ra một hơi, lúc này chân trái chạm lên chân phải, mượn lực nhảy lên, Mặc Thiên Thần không hướng phía trước nhảy ngược lại quay người nhảy lùi lại phía sau.

“Rầm rầm rào rào...” Cầu đá không ngừng gãy đoạn, tiếng tảng đá sụp đổ thật lâu sau mới từ đáy ngọn núi truyền đến tiếng va chạm, oanh oanh ầm ầm, nặng nề vô biên.

Thân thể hướng đám sát thủ phía trước rơi xuống, hai mắt lại bình tĩnh nhìn bên kia cầu bị gãy, Mặc Thiên Thần trong lòng đổ một phen mồ hôi lạnh.

Phong Sơ Cuồng cấp bách rơi xuống, hướng trên cầu đá gãy rơi xuống, không có ngăn cản, không có che lấp, liền như vậy thẳng tắp rơi xuống, mắt thấy sắp đụng vào cầu đá, trong tay Mặc Thiên Thần tất cả đều là mồ hôi lạnh, nhĩ tử, nhĩ tử, tiếp được a.

Gió mạnh rơi thẳng, rồi đột nhiên dừng lại, mắt thấy Phong Sơ Cuồng sắp hung hăng đập lên cầu đá, đột nhiên, thân thể Phong Sơ Cuồng dừng lại, cơ hồ là bình bình nằm trên cầu đá, không có nhúc nhích.

Lặng lặng nằm thẳng trên mặt đất, thân thể Phong Sơ Cuồng cái gì va chạm đều không có, vẫn tiếp tục duy trì nguyên dạng, Mặc Thiên Thần tâm ghen ở cổ họng thả lỏng.

Bàn Oa Oa không cô phụ nàng phó thác, tiếp được Phong Sơ Cuồng.

Lòng bình tĩnh lạ, Mặc Thiên Thần nhảy ở không trung xoay người ngang trời một cái, một bước bước trên đoạn đỉnh cầu, Mặc Thiên Thần tay nhất chiêu, huyết kiếm đang ở giữa sườn núi đánh nhau vào một tiếng bắn về, một lần nữa nằm trên tay Mặc Thiên Thần.

Cầm kiếm, gió mạnh thổi tóc đen Mặc Thiên Thần, lạnh như băng sương.

Đuổi sát mà lên đám người xương rồng bước chân chột dừng, nhất tề đứng ở trước mặt Mặc Thiên Thần, Mặc Thiên Thần cư nhiên đem Phong Sơ Cuồng ném đi qua, chính mình một người lưu lại ngăn cản bọn họ, đáng chết, đáng chết.

Mặt lạnh hàn sương, Mặc Thiên Thần chậm rãi giơ lên huyết kiếm, kiếm chỉ một đám sát thủ: “Không phải muốn giết chúng ta sao, đến a.”

Lúc này, giờ này ngày này, nàng còn sợ ai.

Lãnh liệt giống như hàn băng vạn năm, Mặc Thiên Thần không cho đám sát thủ đối diện kịp suy nghĩ, huyết kiếm trong tay mạnh mẽ nhẹ nhàng chuyển. Bông tuyết đỏ như máu tươi, đột nhiên từ trong huyết kiếm bắn ra, giống như ngàn vạn ngôi sao trong không trung hướng đám sát thủ đứng sừng sững trước mặt nàng tấn công tới.

“Có độc.” Đám sát thủ nhất tề biến sắc, chiêu thức tiến công cư nhiên mang độc, đây là loại công kích gì? Đây là chiêu số gì?

Trời sao lộng lẫy, diệt sạch tất cả.

Độc chính là thứ Mặc Thiên Thần am hiểu nhất, trong chiêu số mang độc tấn công, phóng tầm mắt thiên hạ không có người biết, nhưng không tỏ vẻ Mặc Thiên Thần nàng sẽ không.

Bị đè nén nhiều năm, Mặc Thiên Thần lúc này một thân sắc lạnh trong huyết kiếm đỏ tươi bao vây, hai bên hồ sen làm nổi bật, mỹ lệ bức người, cũng sát khí bức người.

Kiếm vì độc, độc vì kiếm, nơi đi qua, không chừa mảnh giáp.

Nhưng thấy huyết kiếm Mặc Thiên Thần lướt qua, đám sát thủ vừa rồi khí thế rào rạt truy đuổi, một đám đều chặt vật tránh né, không dám tiến lên tiếp chiêu.

Thần phạt tức giận, tất kinh thiên hạ.

Trường kiếm kích động, huyết sắc phá không, huyết kiếm trên tay Mặc Thiên Thần hóa thành con ác thú dữ tợn mở ra mồm to như bồn máu điên cuồng cắn nuốt tất cả sinh mệnh.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 191: Chỉ Mảnh Treo Chuông 12

“A...”

“Giết, giết, mau ngăn cản...”

Huyết kiếm hồng quang phụt ra, ngàn vạn hồng tinh như tinh quang, hung hăng đâm vào đám sát thủ vây công Mặc Thiên Thần, cùng với tiếng thê thê lương chói tai là huyết kiếm điên cuồng hút khô máu bọn họ.

Huyết kiếm, hút là máu, thích là giết.

Tóc đen bay bổng, mặt như La Sát, Mặc Thiên Thần tay cầm huyết kiếm giống như sứ giả địa ngục vùng vẫy lưỡi hái thu gặt sinh mệnh bọn họ, tạo nên địa ngục chỉ vũ.

Chưa từng có người nghĩ tới Mặc Thiên Thần chân chính buông tay chém giết, cư nhiên ngoan độc như thế, hạ thủ độc ác đến vậy, người bị huyết kiếm đâm trúng, đều trong nháy mắt bị hút khô máu tươi, trở thành một khối thây khô.

Hoảng sợ, đám sát thủ vẫn cho là Mặc Thiên Thần chỉ thường thôi, mới giao thủ mấy chiêu, đã bị tổn thất lực viên đại tướng, này...

Gió lạnh mỗi, huyết tinh tùy ý.

Không nói Mặc Thiên Thần bên này nộ động tứ phương, giống như mãnh hổ nhào vào bầy sói chém giết, bên một phương khác cầu nổi, Phong Sơ Cuồng nhìn như lẳng lặng nằm trên mặt đất lại nhẹ nhàng di động.

Đúng vậy, di động.

“Ôi, thật nặng.” Nhưng thấy phía dưới thân Phong Sơ Cuồng, hai chân Bàn Oa Oa đứng tấn, giờ hai tay lên cao, trên hai tay đang nâng thân thể Phong Sơ Cuồng so với Bàn Oa Oa mà nói rất lớn.

Bởi vì oa nhi quá nhỏ, từ xa nhìn lại Phong Sơ Cuồng thật giống như ngủ trên mặt đất bình thường, căn bản không có khoảng cách.

Mặt nghẹn hồng hồng, Bàn Oa Oa không dám buông Phong Sơ Cuồng, sợ Phong Sơ Cuồng rơi xuống đất sẽ lệch vị trí gân châm trên người, đành phải một bên nâng Phong Sơ Cuồng, một bên nhẹ nhàng mà lại thông thả hướng lò thuốc bị hất ném di chuyển.

Nương hán kêu hán báo hộ lò thuốc cho tốt, hán cũng không thể làm hồng.

Bất quá, hiện tại hai tay hán đều bị chiếm, không có dư thừa tay đi giữ lò thuốc phát hỏa, này làm sao bây giờ a?

Định giờ tay gãi đầu, lại không có tay dư, Bàn Oa Oa nghẹn hồng khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn lửa trong lò sắp dập tắt, sốt ruột đành phải rướn cổ lên hướng lò thuốc cố lấy miệng thổi khí.

Dòng khí nho nhỏ lưu chuyển, ngọn lửa dưới lò thuốc chậm rãi bốc cháy lên một chút xú, bị vây trong trạng thái không tắt cũng không cháy lớn.

Bàn Oa Oa thấy vậy đành phải một bên nâng Phong Sơ Cuồng, một bên cúi dài đầu đối với lò thuốc thổi khí, về phần vị trí lò thuốc lúc này vừa lúc bên cánh tay Phong Sơ Cuồng, đã đem cánh tay Phong Sơ Cuồng thiêu đỏ, Bàn Oa Oa lại hoàn toàn không phát hiện, cũng vô kể khả thi.

Cũng may lò thuốc này đã sắp đến thời điểm kết thúc công việc, chỉ cần lửa nhỏ, bằng không cứ như vậy khẳng định sẽ hồng.

“Vù vù, phụ thân, oa nhi rất mệt, phụ thân nhanh chút tinh a, vù vù.”

“Phụ thân, xem mẫu thân lại đánh chết một tên, mẫu thân thật lợi hại, bất quá đám người kia cũng thật lợi hại nha, bọn họ vây quanh mẫu thân đánh, vù vù, phụ thân, mau nhanh chút tinh a, oa nhi muốn đi tiểu, không nín được, vù vù...”

“Oa, đám người kia biến thân, phụ thân mau tinh a, mẫu thân còn bị thương nha, vù vù, phụ thân, oa nhi muốn đi tiểu, phụ thân không nên trách oa nhi cho nước tiểu kể bên lò thuốc, vù vù, phụ thân...”

Đối với lò thuốc thổi hai miệng khí, nói với Phong Sơ Cuồng vài câu, Bàn Oa Oa đầu đầy là mồ hôi, càng cấp đầy mặt đỏ bừng.

Biến thân , đâm sát thủ biến thân .

Mắt lạnh hàm lệ, mi mắt là hung thần, Mặc Thiên Thần nhìn trước mặt bỗng nhiên còn dư lại mùi tên sát thủ, mười người ở cùng nhau, hoàn toàn kết hợp thành một thứ người không giống người, cây không giống cây gì đó, không khỏi hơi hơi trầm trầm mắt.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192: Chỉ Mành Treo Chuông 12

Đây đều là ngoạn ý gì.

Bất quá, hơi thờ dỗi phương kia cường , nếu nói vừa rồi một chọi một đâm sát thủ không một người là đối thủ của nàng, vậy hiện tại, bọn họ khí thế liền như mười người đồng thời xông lên, đã hoàn toàn hơn nàng.

Mặc Thiên Thần nắm chặt huyết kiếm, xem trước mắt cao tới bốn năm mét đầu người, thân xương rỗng, chân tay thực nhân, dây mây mạn lực thảo kéo tay quái vật, trong lòng đề phòng.

“Mặc Thiên Thần, hôm nay sẽ là ngày chết của ngươi.” Âm thanh trong lạnh lùng mang theo điểm khàn khàn vang lên, kia vĩ đại không đầu vào đầu cát bước liền hướng Mặc Thiên Thần tới gần.

“Vậy xem là ngày chết của ai.” Huyết kiếm trong tay Mặc Thiên Thần hào quang nhát thịnh.

Không đầu vào đầu thấy vậy chớp mũi ném ra hừ lạnh một tiếng, trên người ngàn vạn nhánh kéo cánh tay, ào ào hướng Mặc Thiên Thần bắn tới.

Huyết kiếm sắc bén, mũi chân Mặc Thiên Thần chạm trên mặt đất một cái, người thuận thế nửa nhảy không trung, giờ huyết kiếm hướng dây mây giống như mạng nhện chém xuống.

“Bang bang phanh.” Mặc Thiên Thần một chiêu trong lúc đó liên tục chém ra bảy mươi hai nhát, kia giống như va chạm sắt thép vang lên.

“?” Một chiêu qua đi, Mặc Thiên Thần xem trước mắt còn nguyên, đừng nói chém đứt dù một chút vết thương đều không có, sắc mặt đột nhiên trầm xuống.

Vừa rồi dưới một kiếm có thể chém đứt dây mây, mà lúc này sau khi mười người hợp thể, thể nhưng chút dấu vết cũng không có .

Lực lượng hợp thể này, thật mạnh.

“Ha ha ha.” Không đầu vào đầu nở nụ cười, can rờ vô cùng.

Này một khi hợp thể sức mạnh liền tăng gấp mười, sao lại đem Mặc Thiên Thần để vào mắt, nếu không hợp thể công một khi giải trừ, sức mạnh bản thân bọn họ sẽ giảm xuống, bọn họ sớm nên ra tay như vậy, còn để Mặc Thiên Thần giết vài người.

Trong tiếng cười can rờ, mạn dây đầy trời vùng hướng phía trước, đột nhiên tốc độ biến đổi, hướng Mặc Thiên Thần đâm thẳng đến.

Tốc độ kia có thể so với tia chớp, Mặc Thiên Thần cũng chỉ cảm thấy hoa mắt, kia ngàn vạn gốc rễ dây mây đã công đến trước mặt nàng.

Hoảng sợ, lần đầu tiên cảm thấy hoảng sợ, Mặc Thiên Thần nắm chặt huyết kiếm, hơi nghiêng đầu né tránh.

“Phanh.” Rùng mình gió thổi mạnh bên mặt đánh tới, chỉ nghe một tiếng nổ vang lớn, mạn dây mây kéo mạnh tay đánh lên bên cạnh đoạn cầu, nhưng thấy đoạn cầu nhảy mất sụp đổ, thẳng tắp nổ ra một cái động đén thật lớn, bên trong tảng đá bị một kích trực tiếp đánh cho đập nát.

Mặc Thiên Thần trong lòng kinh hãi, thật lợi hại, chỉ một lực lượng đã mạnh như vậy, này ngàn vạn chỉ...

“Hừ.” Thử kia thấy Mặc Thiên Thần tránh đi công kích không khỏi hừ lạnh một tiếng, không đợi Mặc Thiên Thần tránh đi ngàn nhện tay, chân vừa nhấc, hướng Mặc Thiên Thần đâm xuống, lưỡng lưỡng công kích.

Hơi thở, chân chính cường đại không gì sánh kịp.

Chu vi mười thước , tất cả hơi thở hoàn toàn ngưng lại, tất cả sinh vật bị tập trung, một cước này, nhìn như chỉ có một cước bình bình đạm đạm, kì thực bao phủ nửa dặm, bất kỳ hoạt động gì đó đều bị hấn bao phủ ở dưới chân.

Bốn phía dòng khí bị rút đi, thân thể bị lực lượng cường thế khổng lồ chế ngự vô pháp nhúc nhích, Mặc Thiên Thần không nghĩ tới sức mạnh hợp thể thế nhưng sẽ mạnh như vậy, nhất thời cắn răng, hai mắt nháy mắt màu đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 193: Đứng Đầu Âm Cung 1

Không thể, nàng tuyệt đối không thể thua trong tay thứ này, bằng không Phong Sơ Cuồng liền xong.

Không thể, tuyệt đối không thể.

Đỉnh đầu chân to như Thái Sơn đè xuống, bốn phương tám hướng mạn dây mây như lợi kiếm đâm tới, từ thân, rất nhanh tới gần.

Không thể chết được, tuyệt đối không thể chết được, Phong Sơ Cuồng còn ở đây, Phong Sơ Cuồng còn: “A, Phong Sơ Cuồng...” rống to như thú phá nhà giam thoát ra, kiếm quang màu đỏ đột nhiên đại thịnh, mạn dây mây hướng bốn phương tám hướng vọt tới cắn giết.

Không thành công, thì hi sinh.

Mà cùng lúc đó, một đạo ánh sáng lạnh mang theo từ khí màu đen, xuyên thấu trong đêm tối, phóng qua bức tường cầu nối, như hàng ngàn hắc quang hướng bàn chân to lớn cuồng phiến mà đi.

“Oanh...” Lưỡng đạo như kinh lôi ầm ầm vang lớn, chấn động nhất phương phía chân trời đều ầm ầm dao động.

Hai màu đen hồng giống như hai con giao long, ở giữa không trung ngửa đầu thét lên, thứ vĩ đại kia bị chấn động, hướng vực sâu vạn trượng ngã nhào xuống.

“Rống...” hai vật đen hồng, tiếng khiếp sợ thấu trời.

Lấy kiếm chống đỡ thân thể của chính mình, Mặc Thiên Thần ngẩng đầu nhìn trường thương trên đỉnh đầu buồng binh lý lợm, trường thương, là trường thương, trường thương của Phong Sơ Cuồng.

Xoát một tiếng quay đầu đi, Mặc Thiên Thần cơ hồ là bò lăn nhằm phía tận cùng đoạn cầu, hướng một phương khác nhìn quanh.

Một phương kia phía trước cầu nối bị sụp, tóc đen tùy gió thổi bay, tuần nhan hàm sát như băng, mắt lạnh lạnh môi thật mỏng, ngồi dưới đất đang nhìn nàng kia, không phải Phong Sơ Cuồng là ai.

Phong Sơ Cuồng, Phong Sơ Cuồng tỉnh dậy? Hắn có thể hoạt động?

Thân thể Mặc Thiên Thần naoáng một cái mềm nhũn, trái tim như tìm được tâm phúc, vui sướng trong nháy mắt lệ rơi đầy mặt.

“Còn không qua đây.” một đầu khác, Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần đột nhiên lệ rơi đầy mặt trầm giọng quát.

Trên nửa thân thể hắn đều có thể động, chỉ còn lại có hai chân vẫn là tảng đá, chuyện tốt như vậy nàng còn khóc, khóc cái rắm a.

“Ừm.” Ngán ngùng một tiếng ừm, Mặc Thiên Thần cơ hồ là cầm lấy huyết kiếm cùng trường thương, được hai đại thần binh trong khoảnh khắc mang đi qua.

Vừa rơi xuống đất, Mặc Thiên Thần nhìn Phong Sơ Cuồng ngồi dưới đất đang hướng tới nàng cười, không lý do nước mắt càng hung mãnh rơi.

Thật là cao hứng, nàng rất cao hứng, chưa từng có cao hứng như vậy.

Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần cứ như vậy đứng ở nơi đó bình tĩnh nhìn hắn, không khỏi bất mãn trầm giọng nói: “Lại đây.” Một bên giơ tay làm ra ôm ấp tư thái.

Thời điểm hắn có thể động, chuyện đầu tiên hắn làm, chính là ôm nàng, ôm Mặc Thiên Thần của hắn.

Nhào lên, lời Phong Sơ Cuồng vừa rơi xuống, Mặc Thiên Thần liền nhào tới, ôm thật chặt thân thể có độ ấm này, Phong Sơ Cuồng, Phong Sơ Cuồng của nàng.

Đáy mắt trên mặt đều là mỉm cười, Phong Sơ Cuồng vươn tay đem Mặc Thiên Thần gắt gao ôm vào trong ngực.

Lúc này, hai người đều không có đang nói chuyện, chỉ gất gao cho nhau ôm ấp , ôm thật chặt , phảng phất muốn dùng hết sức lực toàn thân ôm lấy.

Thích, có thể có bao sâu? Không biết.

Yêu, có thể có bao sâu? Không biết.

Có lẽ, chính là một cái ôm ấp, đã là sâu nhất.

Không biết gió từ đâu nhẹ nhàng thổi qua, lúc này vô thanh thắng hữu thanh.

“Ôi, ôi.” Thật lâu sau, bên cạnh đột nhiên truyền đến tiếng ôi nho nhỏ, Mặc Thiên Thần không khỏi hơi hơi quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy hai chân Bàn Oa Oa chỉ thien nằm trên mặt đất, đang cố gắng muốn xoay người ngồi dậy, nhưng thế nào cũng ngồi không nổi, đang kêu ôi ôi.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 194: Đứng Đầu Âm Cung 2

“Nhi tử, con làm sao?” Mặc Thiên Thần trừng to mắt.

Bàn Oa Oa nghe vậy quay đầu nhìn Mặc Thiên Thần, vẻ mặt đắc ý lại ưỡn khuỷu kêu lên: “Phụ thân quá nặng , oa nhi mệt mỏi .”

“Phốc.” Mặc Thiên Thần không nhịn được, nở nụ cười.

“Tiểu tử chết tiệt.” Phong Sơ Cuồng tức tức giận vron tay nhắc Bàn Oa Oa, kéo kéo lá cây trên đầu Bàn Oa Oa, bắt quá béo tiểu tử này hôm nay cũng xuất lực , đáng giá khen ngợi.

Nguyên lai, hiệu lực châm của Mặc Thiên Thần qua đi, Phong Sơ Cuồng tỉnh lại, lại bất hạnh Mặc Thiên Thần vào thời điểm đó đang giao chiến, không có người cho hắn dùng thuốc, vốn cho là tất cả sẽ trôi theo nước chảy, Bàn Oa Oa cứng rắn bắt hắn đứng thẳng dậy, sau đó lấy chân đem hộp thuốc kia đá cho hắn , làm thuốc chảy một thân hắn, thế này hắn mới có thể ra tay cứu Mặc Thiên Thần.

Béo tiểu tử, không thể bỏ qua công lao.

“Nhi tử, con là tuyệt nhất , nương thật cao hứng có con.” Ôm lấy Bàn Oa Oa, Mặc Thiên Thần nhịn không được kích động hôn Bàn Oa Oa vài cái.

Thực rất cảm tạ đứa con trai này, rất cảm tạ .

“Hắc hắc, hắc hắc.” Bàn Oa Oa bị hôn đầy mặt đỏ rực , một cái đáng về cười ngây ngô.

“Ngốc tiểu tử.” Phong Sơ Cuồng liếc mắt béo tiểu tử một cái, bắt quá tay kia lại khó được nhu hòa vuốt vuốt đầu Bàn Oa Oa.

Ngốc tiểu tử này, kỳ thực cũng không tệ, có phong phạm của hắn.

Phong Sơ Cuồng âm thầm đắc ý, cũng không biết Bàn Oa Oa mặc chi hoàng linh này là từ trong khúc gỗ mục của Mộc Tộc xuất ra, thế nào có thể di truyền phong phạm của hắn.

“Mẫu thân, bọn họ không chết đâu.” Ngây ngô cười ,Bàn Oa Oa đột nhiên chỉ chỉ dưới vách núi đen vạn trượng, hắn nghe thấy được âm thanh qua loa.

“Đi, đi chủ điện.” Phong Sơ Cuồng sắc mặt trầm xuống, thứ kia thế nhưng còn chưa có chết, tốt lắm, chờ hắn khỏe , hắn thật muốn xem hộp thể thần công của Mộc Tộc trong truyền thuyết, hiện tại, khiến cho hắn đem bọn họ toàn bộ vây khốn.

Các cầu mây thước, tung hoành mà đi, phía trước ầm ầm ngân quang, đứng là chủ điện âm cung.

Óng ánh tinh quang không thể cùng ánh trắng phát sáng, âm cung chủ điện huy hoàng đại khí, hơn xa bất kì thành thị nào.

Ngọc lam đất hoàng kim làm tường, phi thúy làm trang sức trên châu làm mảnh, kim tuyến dệt thảm xa xa bày ra, long phượng hoàng làm cây đèn, vậy cự long làm như trang sức mặt tường...

Đi vào nơi đây Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng tròn mắt há hốc mồm, hết thấy trước mắt đều đã vượt quá xa phạm vi nhãn giới của bọn họ, mấy

thứ này...

“Đây là thú tộc đi.” Phong Sơ Cuồng nhìn vậy cự long sững sờ.

Mặc Thiên Thần tắc cúi đầu nhìn thăm tợ vàng dưới chân, đây là nhân tộc, nhân tộc hoàng tộc tài năng dùng trang sức, cái này...

Hai mặt nhìn nhau, Mặc Thiên Thần nhìn Phong Sơ Cuồng, Phong Sơ Cuồng nhìn Mặc Thiên Thần, nơi này là Mộc Tộc đi, thế nào chủ điện địa cung có mấy thứ này...

“Mẫu thân, phụ thân, nhanh chút.” Tương đối với Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần khiếp sợ, Bàn Oa Oa lại không có một chút tâm lý gánh nặng, vui vẻ nhảy nhót kéo hai người hướng tới chính giữa chủ điện chạy trốn.

Nơi đó, có đầu mỗi then chốt khổng lồ chế toàn bộ ám cung này.

Bị Bàn Oa Oa kéo về phía trước, càng tiến sâu vào chủ điện, Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng càng không thể trấn định.

Kỳ lân, pho tượng kỳ lân to lớn đứng sừng sững tả hữu thông đạo, gương nanh múa vuốt, tựa như thần thú trông cửa, phía sau nó cự long uốn lượn xoay quanh ở trên vách tường, dường như thủ hộ nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 195: Đứng Đầu Ám Cung 3

Kỳ lân, cự long, thú tộc chi vương a, cư nhiên làm thủ hộ cùng trông cửa trấn thủ tại chỗ này, tuy rằng chỉ là pho tượng, nhưng người bình thường cũng không thể dùng, lại càng không thể là Mộc Tộc dùng a, Phong Sơ Cuồng nằm trên lưng Mặc Thiên Thần, lông mày trầm a trầm.

Mà Mặc Thiên Thần nhìn ánh vàng rực rỡ phía trước thông đạo, kia 999 người vây quanh chuồng lớn, khỏe miệng dùng không được rút rút.

tư thế này, quy cách này, chỉ có Nhân Hoàng có thể dùng, thậm chí hiện tại Nhân Hoàng cũng không thể dùng quy cách Cửu Long kéo xe như vậy, bởi vì thú tộc cường đại, mà nơi này, nơi này cư nhiên đứng sừng sững nghi thức hoàng gia cao nhất của nhân tộc...

Trầm mặc, Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần nhất tề trầm mặc, tình huống này bên trong cùng bọn họ suy đoán thật sự kém quá xa, không phải do bọn họ không trầm mặc.

Đồng thời, một loại ý niệm quỷ dị ở trong đầu hai người nhất tề xẹt qua, tình huống trước mắt này...

Lối nhỏ vào chốn vắng, bình chương mũi nhọn phía trước.

Yên lặng không nói đi qua thông đạo rườm rà, trước mắt một mảnh ánh sáng tinh lương, một bình phong rất nặng như vạn lý non sông đứng sừng sững tận cùng thông đạo, cản trở mặt sau chủ điện.

Vạn lý non sông, chân chính vạn lý non sông.

Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần nhìn nội dung vẽ trên mặt, hai người nhất tề đổ hít một hơi lãnh khí,

Đây là Mộc Tộc, nhân tộc, thú tộc, bản đồ tam tộc a.

Phải biết rằng, nơi này có địa đồ lãnh thổ Mộc Tộc, này không có gì đáng để người ta kinh ngạc, dù sao nơi này chính là lãnh địa Mộc Tộc.

Nhưng mà có địa đồ của cả nhân tộc cùng thú tộc, này... Này... Điều này sao có thể?

Tam tộc từ sau khi khai thiên tích địa ba phần thiên hạ, chính là đối lập, chưa từng có hữu hảo để trao đổi ba địa đồ lãnh thổ, mà lúc này...

Mặc Thiên Thần cùng Phong Sơ Cuồng nhìn bản đồ, lúc này đã không phải sững sờ, mà là đầy người mồ hôi lạnh.

Mộc Tộc cư nhiên có bản đồ nhân tộc và thú tộc, vậy có phải chẳng khác nào khi Mộc Tộc khi muốn tiến công nhân tộc và thú tộc, là có thể tùy ý bắt đầu chiến tranh, vì bọn họ đối với địa bàn nhân tộc cùng thú tộc hết thấy rõ như lòng bàn tay.

Tĩnh lặng, không, vắng ngắt, một mảnh vắng ngắt.

“Mẫu thân, đi a.” Bàn Oa Oa túm túm Mặc Thiên Thần đột nhiên dừng bước, không hiểu quay đầu nhìn xem.

Chỉ thấy Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần sắc mặt tương đối khó xem nhìn chăm chăm một cái bình phong vĩ đại, không khỏi kinh ngạc nói: “Phụ thân, mẫu thân, các người làm sao vậy? bình phong hư hỏng này có cái gì đẹp mắt, không phải là một cái lão hóa sao, đi đi a, đi vào.” Túm túm tóc Phong Sơ Cuồng, Bàn Oa Oa thúc giục nói.

“Lão hóa?” Mặc Thiên Thần sâu sắc nắm bắt lời nói trong miệng oa nhi.

“Đúng vậy, bình phong này nói ít đều mấy vạn năm trước, có cái gì đẹp mắt a.” Bàn Oa Oa chẳng thềm ngó tới, một cái loạn thất bát tao có cái gì đẹp mắt, còn không đẹp mắt bằng hân, dựa vào cái gì hấp dẫn phụ thân cùng mẫu thân a.

“Mấy vạn năm trước.” Phong Sơ Cuồng nghe vậy cúi đầu cùng Mặc Thiên Thần ngẩng đầu liếc nhau một cái, này... Mấy vạn năm trước, làm sao có thể? Này này, có phải hay không cũng quá lâu.

Đang đối mặt, sắc mặt Phong Sơ Cuồng cùng Mặc Thiên Thần trong nháy mắt đều cổ quái lên.

Có lẽ, nơi này chính là lịch đại Mộc Hoàng cũng không biết, bằng không mấy vạn năm, Mộc Tộc không có khả năng một điểm động tĩnh đều không có, Mộc Tộc không phải ham thích hòa bình đến trình độ này.

Bạn đang đọc truyện *Vương Hậu 14 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.